

சீவமயம்.

பலவித் துவான்களியற்றிய

தனிச்செய்யுட்

சிந்தாமணி.

முதற்பாகம்.

இது

மதுரை ஜில்லா முறைபூர்

ஸ்ரீமான்-பழ. சி.

சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

மதுரை விவேகபாதுப் பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரால்

தொகுக்கப்பெற்று

ஷை பழ. சி.

சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாது அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிடப்பெற்றது.

1908.

Copy Right Registered.

இதன்விலை ரூபா. 3.

ஸ்ரீமாத், பழ. சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்கள்.

ஸ்ரீ:

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி

முகவுரை.

இந்நிலவுலகில் வழங்கும் தொள்ளாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாஷைகளிலே, பழமைபெருமைகளாற் பாராட்டப்படுபவை மிகச் சிலவே என்பதும், அவற்றுள் தமிழ்ப் பாஷையும் அங்ஙனம் சிறந்ததொன்றென்பதும், அறிஞர்களால் ஆராய்ந்து தெளியப் பட்ட உண்மையாம். இப்பழைய பாஷைகளின் அழகும் வளமும் அவ்வக்காலத்துத் தோன்றிய புலவர் பெருமக்களாலேயே போற்றப்பட்டுச்செழித்தன வென்பது சொல்லவேண்டா. இம் மொழிகளில் அமைந்து விளங்கும் கவிஞர் சிகாமணிகளது காலியாதி நூல்கள், கற்றோருள்ளங்களைக் கவர்ந்து நிற்பதை நாம் நன்கறிவோம். இத்தகைய இலக்கியங்களாற்றான், அக் கவிவேந்தர்களது பெரும்புகழ் நிலைத்துள்ள தென்பதும் மறுக்கப்படாத உண்மையே. கவிச் சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பநாடரது புகழ் அவரியற்றிய இராமாயணத்தாலன்றோ நிலைத்து நிற்பது: ஆயினும், அன்றோர் அருமை பெருமைகள் கற்றவகுப்பாருள் மாத்திரமன்றிக் கல்லாதவர் பலராலும் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன. இதனால், அறிஞர்கள் மட்டும் அறிந்து சுவைத்தற்குரிய அவர் பெருநூல்கள் தவிர, எங்கும் அவர் புகழ் எளிதிற் செல்லுதற்கு ஏற்றதோர் ஏதுவுமிருக்கல்வேண்டு மன்றோ? கற்றோரும் மற்றோருமான நம்மவரில் கம்பர், புகழேந்தி, காளமேகம் போன்ற கவிஞர்சிகாமணிகளது அருமை பெருமைகளை அறிந்து பாராட்டாதவர் யாவர்? இவ்வாறு, எல்லாவுள்ளங்களையும் ஒப்பக் கொள்ளுகொண்டு நிற்பன எனவெயன் றுராயுமிடத்து, அன்றோர் கிரந்தங்களோடு பற்பல சமயங்களிலும் இடங்களிலும் அவர்களாற் பாடப்பெற்று வழங்கும் எண்ணிறந்த தனிப்பாசரங்களுமாமென்பது தெளிவாம். அந்நன்மக்களியற்றிய நூல்களின் பெருமையைப்பற்றி சாதாரண ஜனங்கள் அறிஞர் வாயினின்று கேட்டு அறிந்திருத்தல் கூடும். ஆனால்

அவ்வாறு அறிந்ததினும் ; அவர்கள் உள்ளபடி தாமே உணர்ந்து
கொண்ட தனிப்பாடல்களால், பதின்மடங்கு அதிகமான இன்பத்தை
மேன்மே லடையக்கூடுமென்றே சொல்லலாம். நல்லீசைப்புலவரா
கிய ஓளவையார், பன்னூற்றாண்டுகட்குமுன் விளங்கினவரேனும்,
அவர் இன்றும் நம் முன்னத்திலும் இல்லத்திலும் வாழ்வது
போல விளங்குவது, அவர் நூல்களைக் காட்டிலும் அவரதரிய
பாடல்களாலும் பழமொழிகளாலுமே யன்றோ ? ஓளவைப்பிராட்டி.
இயற்றிய பெருநூல்களொன்றும் இப்போது கிடையாதிருப்பவும்,
அவரை நாம் ஏனையரெல்லாரினும் அதிகமாகப் பாராட்டிவருவதும்
அவற்றாலேயாம். இத்தகைய தனிப்பாசுரங்கள், அவை பாடிய நன்
மக்களது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த வைபவங்களோடு கலப்புற்றவை
யாதலால், அவையெல்லாம் அன்றோர் சரித்திரவாராய்ச்சிக்கு இன்றி
யமையாத கருவிகளாகவும் உள்ளன. ஆனால் இத்தனிப்பாசுரங்களை
மொத்தமாக ஒருவர்மூலமாகவேனும் ஒருநான் மூலமாகவேனும் கிர
கித்தல் யார்க்கும் அருமையாகவுள்ளது. இவைகள் பெரும்பான்மை
யும் கர்ணபரம்பரை பற்றியே வந்தனவாதலின் பல்லோர்வாய்ப்
பட்டு வெளிவருவனவாயின. இதனால் அக்கவிகளின் உண்மையுருச்
சிலசமயங்களில் மாறியும், வெவ்வேறான கதைக்கூறுகளை யுடைய
வனவாயும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒப்பிலாம
ணிப்புலவரென்பவர், குமணனைப்பற்றிப் பாடியதாக வழங்கும்
“ஆடெரிபாரந்த கோடுய ரடுப்பில்” என்னுஞ் செய்யுள் தனிப்பா
டல்களிலே ஒன்றாக வழங்குதல் நம்மவரெல்லாம் அறிந்தது. இப்
பாட்டின் உண்மையுரு எவ்வாறு சிதைந்து கிடக்கின்றதென்பதும்
இது பாடிய புலவரது பெயர்மாறுபாடும் நாம் இப்போது வெளி
வந்துள்ள புறநானூற்றுல் நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கம் முதலிய சிலவிடங்களில் கையெழுத்துப் பிரதியி
லுள்ள “தமிழ் நாவலர் சரிதை” போன்ற திரட்டு நூல்களைக்
கொண்டு இக்காலத்து வழங்கும் ஓளவைபாடல் முதலியவற்றை
ஆராய்ந்தால், இவ்வாறே பாடங்களும் சரித்திர வழக்குக்களும்
மாறுபட்டுகின்றல் காணலாம். ஆயினும் திரிந்து பிறழ்ந்தாயினும்
அப்பழைய பாடல்களிற் சில இன்றும் வழங்கிவருதலை நோக்கும்

போது, கற்றவரன்றிக் கல்லாதவருள்ளத்தையும் கவரத்தக்க அழகும் அமைதியும் அவைகொண்டுள்ளனவென்பது புலப்படுகிறது. இம்மட்டோ! இப்பாடல்கள், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற சரித்திரக் கூறுகளோடு கலந்து சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவும் பெற்று விளங்குதலால், முன்னோற்பெருமையினும் பாஷையின் அழகிலும் படியாதவர்களையும் ஈடுபடும்படி செய்வதுமட்டுமன்றி; அவர்கள் நெஞ்சில் பாஷாஞானச்சுடர் கொளுவுதற்குத் தூண்டுகோல்போலவும் நின்றதுதவிரின்றன. “நாராய் நாராய் செங்காஞாய்” என்னும் சத்திமுற்றப் புலவரது பாடலழகாலும் கதையழகாலும் கவரப்படாதவர் நம்மில் யாவர்? இத்தகைய பழம்பாடல்களிலே, கடைத்த சிலவற்றால் இவ்வளவிற்பம் எல்லாரும் அடையக்கூடுமாயின், நம்நாட்டுக் கவிஞர் சிகாமணிகளது தனிப்பாடல்களெல்லாம் ஒருசேரக் கடைக்கும்போது எத்தகைய பேரின்பம் விளையாது!

கம்பாடர், கூத்தர், காளமேகமுதலிய கவிச்சக்ரவர்த்திகள் அவ்வப்போது பாடிய தனிப்பாக்கள் எத்துணையோ, அறிந்திலம். அவையெல்லாம் உரியகாலங்களிற் றிரட்டப்பட்டுப் பின்புள்ளார்பெற்றுமகிழும் வண்ணஞ் செய்வதில், நமக்குமுன்னிருந்த தமிழ்மக்கள் தவறியிட்டார்கள். ஆனால், இத்திரட்டுக்களின் அத்யாவசியகத்தை, பிற்காலமக்கள் மறந்ததுபோற் பழங்காலத்துச்சான்றோர் சிறிதும் மறந்தவரல்லர். அவர்கள் அங்ஙனமறந்திருந்தால், தமிழ்ப்பாஷையின் பழமைபெருமைகளைப்பற்றி அறிஞர் முன்பு பேசுதற்கும் நமக்கு வாயில்லாதொழியும். அங்ஙனமொழியாவண்ணம், பண்டைத் தமிழ்மக்கள், முன்னோரது அரியபாடல்களை முறைப்படக் கோத்துவைத்து, தமிழணங்குசெய்த பாக்கியங்களில் ஒன்றும். அன்றியும், தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய நூல்களுள்ளே, “பழந்தனிப்பாடற்றிரட்டு” என்று சொல்லத்தக்க தொகைநூல்களே மிகுதியாகக் காணப்படுதல் ஒரு சிறந்த விசேடமாகும். சங்கநாளில் தோன்றிய மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் போன்ற இலக்கியங்களும், திருக்குறளாதிய பதினெண் கீழ்க்கணக்குமுதலிய நீதி நூல்களுமொழிய, ஒழிந்த பழந்தமிழ்நூல்களெல்லாம் இத்தொகைநூல்களே. இதனைநோக்குமிடத்து முற்காலத்துச் சான்றோர்கட்கு, தங்காலத்துக்கு முன் விளங்கிய

புலவர் பெருமக்களது பாடல்களிலிருந்த பேரவாவும் கௌரவாபுத்தியும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்வாறு இச்சான்றோரால் தொகுக்கப்பட்டவை, இப்போது கிடைத்த அளவில், ஒன்பது என்று ஒருவாறு கணக்கிடலாம். அவை எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டுமாம், எட்டுத்தொகையாவன :

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே அகம்புறமென்

றித்திறத்த எட்டுத் தொகை”—இவ்வொன்பது நூல்களில்,

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகமென்பன அகத்திணையொழுக்கங்களை விஷயமாகவும், பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறம், பத்துப்பாட்டென்பன புறத்திணையொழுக்கங்களை விஷயமாகவும்கொண்டன. நற்றிணை இருநூறுக்குக்குறையாத புலவராலும், குறுந்தொகை இருநூற்றைவராலும், ஐங்குறுநூறு இருநூற்றைவராலும், பதிற்றுப்பத்துப் பதினமராலும், அகமும் புறமும் தனித்தனி இருநூறு இருநூறு புலவராலும், பத்துப்பாட்டு ஒன்பதின்மராலும், இவ்வாறே கலித்தொகையும், பரிபாடலும் பலராலும், பாடப்பெற்ற செய்யுள்களின் கோவையாதல்காண்க. ஆக, இவற்றால் நமக்குத் தெரியவரும் புலவர்களின்தொகை, ஆராய்ந்தமட்டில், 514-ஆகின்றது. இத்தனை முதுமக்களது அரும்பெருவாக்குக்களை நாமெல்லாம் அறிந்து சுவைக்கும்படி திரட்டிக்கொடுத்த பழைய சான்றோர்களை யாம் எங்ஙனம் புகழவல்லோம்! ஆனால், இவர்கட்குப்பின்னும் நமக்கு முன்னுமான இடைக்காலத்துப் புலவர்களது பாசரங்களும் இவ்வாறு திரட்டப்பட்டதுண்டோ எனின், கிடையாதென்பதே விடையாகும். இதனால், மத்திய காலத்து விளங்கிய திருத்தக்க தேவர், முத்தொள்ளாயிரமுடையார், பொய்யாமொழிப்புலவர், கம்பர் முதலாக எண்ணின்றி விளங்கிய கவிச் சகரவர்த்திகளது அருமைபெருமைமுழுதும் கிரம்பிய வரலாறுகள் நமக்குக் கிடையாதொழிந்தன. ஒருகால் இத்தகைய நூல்கள் முன்னு விளிருந்து பின்பு இறந்திருக்கவும் கூடும். ஆயினும் அங்ஙனம்போற்

ஞமல், இறக்கவிட்ட குற்றம் நமக்கு முற்பட்டவாதேயாம். பிற காலத்துத் தோன்றிய தமிழ்நாவலர்சரிதை என்னுந் தனிப்பாசரத் திரட்டால், சில புதுப்பாடல்களும் சேய்திகளும் தெரியவரினும் எண்ணிறந்த பண்டைப் புலவர்களது பெருமையை நோக்க, அந்நூலை ஒன்றாகவைத்தெண்ணவும் மனம்வந்திலது. ஆயினும், ஒன்றுமேயில்லை என்ற குற்றத்தை நீக்க வந்ததாக மட்டும் அதனைக் கொள்ளலாம்.

இனிச், சிலவருஷங்கட்குமுன்பு, இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்தானம் பூமார். பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் இக்குறையை ஒருவாறு நீக்கவேண்டி, முன்னேரும் பின்னேருமான புலவர்பலரால் பாடப் பெற்ற தனிச்செய்யுள்களை அப்போது கிடைத்தவளவில் வெளியிடச்செய்தார்கள். அதுவே இக்காலத்துத் தனிப்பாடற்றிரட்டென வழங்குவது. அஃது ஒரு பெரிய திரட்டன்றாயினும், வெளிவந்தவளவில் கற்றவர் மற்றவரெல்லாரானும், எவ்வளவு அவாவுடன்படிக்கப் படுகின்றதென்பதற்கு, சில்லாண்டுகளுள்ளே அந்நூல் பற்பல பதிப்புக்களைப்பெற்றிருத்தலே போதியசான்றும். இத்தனை பதிப்புக்களால், இத்திரட்டினிடத்து நம்மவர்க்குள்ள பற்று விளங்குகின்றதாயினும் பதிப்பாளர்சிலர், கண்டபடியெல்லாம் பிழைபட அச்சிட்டு முன்னோர் விஷயத்தில் அபசாரப்படுதல், பெரிதும் வியசனிக்கத்தக்கது.

இங்ஙனம், பழைய தனிப்பாசரங்கள் வரவர வழக்குவீழ்ந்து வருதலை அறிந்திருந்தும் நங்காலத்தறிஞர்களில் இதன்பொருட்டு வேண்டிய முயற்சி யெடுப்பவர் அதிகமில்லை. இப்போதுள்ள பெரியோர்சிலர் தமிழ்நாட்டுப் புலவர்சரிதைகளை அவ்வவர் பாடற்பகுதிகளுடன் எழுதிவெளியிடப் பெரிதும் முயன்றுகொண்டிருத்தல் நெடுநாளாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் வெளிவருதல் இன்றியமைந்ததொன்றும். ஆனால், அவ்வழகிய புத்தகத்தைக் கண்ணுரக் கண்டு களிக்கும்பாக்கியம் எப்போது கிட்டுமோ தெரிந்திலது. இவ்வாதே, மற்றொரு தொகைநூல், நந்நாட்டுப் பாவலரொருவரால் அச்சாகுஞ்செய்தியும் சிலகாலமாக நங்காதிஸ் அடுத்தடுத்து விழுந்து கொண்டிருந்தது: இதைப்பற்றிய பேச்சு இப்

போது அடியோடு மழுங்கிப்போயிற்று. ஆயினும், இக்குறையை எவ்விதத்தானும் விரைந்து நீக்கவேண்டுமென்ற ஊக்கம், தமிழணங்கின் பிறப்பகமாகிய பாண்டிநாட்டிலுதித்த செந்தமிழ்ச் செல்வர் இருவர்க்கு சமீபத்தில் தோன்றி, உடனே பயனும் விளைந்துவிட்டதுபற்றித் தமிழ்மக்கள் மகிழ்வார்களென்பதில் ஐயமில்லை. அங்ஙனம் விரைந்து பயன்விளைந்ததற்குத் தக்க காரணமுண்டு: என்னையெனில்? அவ்விருவரில், ஒருவர் பெரும்பொருட்செல்வர், மற்றவரோ தக்ககல்விச்செல்வர். இவ்விருவேறுசெல்வர்களும் இயைந்து நடத்தும்போது, இயற்கையழகோடு செயற்கையழகெல்லாம் சிறக்க ஒரு பெருநூல் வெளியேறிவிட்டதென்பது ஆச்சரியமேயன்று. தமிழ்நாட்டின் பாக்யமுனதேல் எத்தனை நூல்கள்தாம் இன்னோர்கள் சேர்ந்து வெளியேற்றமுடியா? இச்செல்வர்களில் முதல்வர் யாவரெனின் :— வைசிய குலமணியும், “செவிக் செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” என்னும் திருமொழியின் உண்மையைப் பறித்து புலவர்களை ஆகரித்து வருஞ் சீமானும், அருங்குணமெல்லா மொருங்குடையோரும் முறையூரதிபருமாகிய சூமார்-பழ. சி.சண்முகஞ்செட்டியாரவர்களே; இவர்கள் பெருந்தகைமைகள் உலகமறிந்தவையாதலின். நானும் கூறுதல் மிகைப்படுத்தலாகும். இவர்கட்கு இத்தகைய நூலை வெளியேற்ற வேண்டுமென்னும் எண்ணம் வெகு காலத்துக்கு முன்பே தோன்றியதாம். ஏனெனில், இவர்கள், தம் சமூக வித்வானுதிருந்து சமீபத்திற் காலஞ்சென்ற சூமத். கருப்பையாப் பாவலரவர்களைக் கொண்டு, இத்தகைய தனிப்பாசுரங்களைத் திரட்டித்தரும்படி கெடுங் காலமாகத் துண்டியிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறே பாவலரும் பல்விடங்களினுஞ்சென்று தொகுத்துவந்த பாடல்கள் செட்டியாரவர்களிடமிருந்தன. அவை இந்நூலின் பெருமையைச் சிறப்பித்தற்குப் பெருஞ்சாதனமாயின என்று தெரிவின்றது. இங்ஙனம் ஒரு சிறந்த நூலை ஆராய்ச்சிசெய்து தொகுத்து வெளியேற்றுதற்குச் செட்டியாரவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் யாவரெனின்:—

சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவானும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரிலொருவரும், மதுரை விவேகபாது பத்திராதிபரும், அற்புத கவிஞருமாகிய சூமத் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களே. கவிராய

வர்களை இந்நூல் விஷயத்தில் நியமித்த செட்டியாரவர்கட்கு மற்றொருமுறை நாம் புகழ்ச்சி கூறுதல் வேண்டுமென்றே தோற்றுகிறது. செட்டியாரவர்களிட்ட நியமனத்தை நிறைவேற்றுவதில், கவிராயரவர்கள் தாமதமில்லாது உழைப்பையெல்லாம் இயலுத்திறத்திற்கு மேலாகவே செலுத்தியிருக்கிறார்களென்பதற்கு—இந்நூலி னருமை பெருமைமட்டுமன்றி—அதிகாரத்தில் இந்நூல் முற்றப்பெற்றதும் போதிய காரணம். மறுமைபோன்ற இடத்தில், இவ்வரிய நூல் மூன்றுமாதங்களில் வெளிவருமாயின், அது வியக்கத்தக்கதன்றோ? இந்நூல், நிறைந்த பாடல்களையெல்லாம் தருதற்கேற்ப “தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி” என்ற பெயர் புனைந்திருத்தல் பொருத்தமேயாம். இதனால் சங்ககாலத்தும் அதன் பிற்காலத்தும் விளங்கியபுலவர்கள் பாடல்களையெல்லாம், இப்போதுள்ள வித்துவான்கள் பலர்களுக்கும் சேர்த்து வெளிவிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம், பெரும்பிரயாசையுடன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவைகளாம். இப்பாடல்களியற்றிய புலவர்களுள் சரித்திரக் குறிப்புக்களும், தெரிந்தவரை, சுருக்கமாக அதனதன் தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் நங்காலத்துப்புலவர் பாடல்களை இறுதியில் தொகுத்து வைத்திருத்தல், நமக்குமட்டுமன்றி, நம் பின்னோர்கள் அறிந்து மகிழ்தற்கும் பேருபகாரமாகமென்பது சொல்லவேண்டா. இங்ஙனமாக, இத்தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணியில் தொகுக்கப்பெற்ற பாடற்றொகை மொத்தத்தில் ௩௮௬௫ ஆம். இவைபாடிய வெவ்வேறிய புலவர்தொகை ௧௮௦-க்கு மேலாம். இத்தனிப்பாசுரங்கள் பெரும்பாலவும் சமயோசிதம்பெற்றவைகளாகவும் படிப்பவர் மனத்தைக் கவரத்தக்கனவாகவும் விளங்குகலை ஒவ்வொருவரும் தாமே அறிந்தகொள்ளக்கூடு மென்பது தில்லாண்மை.

இச்சிந்தாமணியில் இல்லாத தனிப்பாசுரங்கள் பல நம்நாட்டில் வழங்கக்கூடுமேனும், இவைவரை வெளியேறிய தொகைநூல்களிலே, இதுவே, பெருமையும் ஒழுங்குமுடையதென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. பழைய புலவர்களது வாக்கிலும் வரலாறுகளிலும் ஒருவரது மற்றவரதாக மாறுபட்டு, அவை பெருவழக்காக வழங்குவன அநேகம் இப்போதுண்டு. அவையெல்லாம் தனிக்குறிப்பில், இந்நூல்

வின்கண்ணி வினக்கெக்காட்டப்பட்டிருத்தல் பெரிதும் விரும்பத் தக்கதாம். இந்நூற்கு, செந்தமிழ் வளர்க்குஞ் சீமானும் கல்வியும் செல்லமும் கனிவிப்பெற்றவன் லுமாகிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான். பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள், தங்கள்ரு மைத்தந்தையாரான ஸ்ரீமான். பொன்னுசாமித் தேவரவர்களுடைய தலிப்பாகரங்கனிலே தாங்கள்கேட்டெழுதி வைத்திருந்தனவற்றையும், தாங்கள் அவ்வப்போது பாடிய அரும்பாடல்கள் சிலவற்றையும் உபகரித்திருக்கலோடு, இவ்வாறே ஏனைய கல்விச்செல்வர்கள் பலரும் இயன்றவுதவி செய்திருத்தலால், இந்நூல், தமிழ்மக்கட்கெல்லாம் ஆனந்தம்பயவாமற் போகாதென்பது திண்ணம். இத்தகைய திரட்டு நூல்கள் முடிவானநூலென்று துணிந்துசொல்லுதற் குரியனவல்ல; ஏனெனில் இவை காலத்துக்குக்காலம் சேர்க்கப்பட்டுப்பெருகவேண்டியனவாம். ஆதலால், தமிழ்மக்கள் இந்நூலிடத்துக்காட்டும் அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் ஏற்ப, இந்நூல் புதிய தோற்றங்கள்பெற்று வெளிவந்துபுகரிக்கு மென்பது திண்ணம்:

இங்ஙனம் தமிழ்நாட்டார்பொருட்டு இத்தகைய பேருபகாரத்தைச் செய்வித்த ஸ்ரீமான்-சன்முகம் செட்டியாரவர்கட்கும், இதனை ஆராய்ந்து அச்சிட்டு நிறைவேற்றிய ஸ்ரீமத்கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கட்கும், இவ்வாறே தமிழ்ப்பரிபாலனம் பண்ணுவதில் ஊக்கமு முழைப்பும் மேன்மேலும் உண்டாம்படியும், அவர்கட்கு நிறைந்த ஆபுனையும் மிகுந்த அறிவு ஆற்றல்களையும் அளிக்கும்படியும் ஸர்வேசுவரானது திருவருளைத் தியானிக்கின்றேன்.

தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை,
1—8—08.

இங்ஙனம்,

மு. இராகவையங்கார்,

“செந்தமிழ்ப்” பத்திராசிரியர்.

தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி

பதிப்புரை.

செந்தமிழ்ச் செல்வி திருவடி பரவாதாம்

சுந்ததங் கல்வி தழைத்தற் பொருட்டே.

இத்தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியால் தமிழ் மக்கள் அடையும் பயன் முதலியவற்றை முகவுரைக்கண்ணே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியரும் பண்டை நூலாராய்ச்சியிற் தேர்ந்த வல்லுநருமாய் பூமத் மு. இராகவையங்காரவர்களுள் நன்கு கூறியிருக்கின்றார்கள்.

இம்மதுரை ஜில்லா முறையூர் வாசியும், பிரபுகுல திலகரும் அருங்கலை விகோதரும், வரைபாதுதவும் வள்ளற்றன்மை வாய்ந்தோரும் ஆகிய பூர்மாந் பழ சி. சண்முகஞ்சேட்டியாரவர்கள் தமது சமூகத்தை யடுத்தும் பற்பல சிறந்த வித்துவான்களிருப்பவும் எம்மிடத்துள்ளதாய அன்புமிகையானே இப்பணியையெய்மக்கீந்தனர். இதுகல்வி வல்லாராற் செயற்பாலதாகவும் அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சிய யாமுமிப்பணியை யேற்றுத்திருவாலவாயுடையார் திருவருளைப் பிரார்த்தித்துத் தொடங்கி ஒருவாறு முற்றுவித்தேம். இவ்வேலை நடக்குங்கால் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் பூமத் மு. இராகவையங்காரவர்கள், ஷெ செந்தமிழ்க் கலைச் சீலை உபாந்தியாய் பூமத் சுந்தரேசுவர ஐயரவர்கள், ஷெ தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பிச்சேந்தகரும் எமது சேஷ்ட சகோதரருமான பூமத் மு. ரா. அருணாசலங்கவிராயரவர்கள், மதுரை மானவர் செந்தமிழ்ச்சங்கம் அக்ரோசனுதிபதி பூமத் ம. கோபாலசுருஷ்ணையரவர்களும் முதலிய பல வித்துவ சிகாமணிகள் இடை யிடையே வேண்டிமுதலிகள் பல செய்துவந்தார்கள். இப்புலவர் பெருமக்கள் செய்த பேர்தனிக்கு என்றும் நன்றி பாட்டி வந்தனஞ்செய்யங் கடப்பானே.

இராமநாதபுரம் ஸ்ரீமத் பொன்னுலாமித்தேவரவர்கள் நற்றவப் புதல்வரும் பாலவனத்தம் ஜமிந்தாரும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் அக் கிரகஞாதிபதியும் முறையான நூலுணர்ச்சியிற் செந்த கல்வி வல்லு நருமாகிய ஸ்ரீமார் பொ. பாண்டித்துலாமியவர்கள் தமது அருமைத் தந்தையன்களியற்றிய தனிப்பாக்கள் சிலவற்றையும் தாமியற் றிய செய்யுட்கள் சிலவற்றையும் கொடுத்தகவிஞர்கள். தமிழ்ப் புலவர்கள் எல்லாருக்கும் வேண்டு முகவிக்களைச் செய்யுமியற்கையுள்ள இப்பிரபு சிகாமணியவர்களியற்றிய பேருதவி மிகவும் பாராட்டற் றபாலதேயாம்.

இச்சிந்தாமணிக் கண்ணுள்ள பாடற்றொகை ஈஅகடு. இவற் றுள் ௩௦௩௬ பாடல்கள் நமக்கு முற்பட்ட கடுக புலவர்களாற் பாடப்பட்டன. ஏனைய எளக பாடல்கள் தற்போதுள்ள ௨௩ வித்து வான்களாலியற்றப்பட்டன. காலஞ்சென்ற கவிஞர்கள் பாடல்களை யெல்லாம் அச்சிட்டு முடித்தது, தற்போதுள்ளபுலவர் பெருமக்களுள் தலைமைப்பாடுற்று விளங்கும் ப்ரும்மஸ்ரீ மகாமிகோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையரவர்கள் பாடல்களை முதற்கண்ணமைத்து ஏனைய ர்பாடல்களைத்தொடுத்து முடிப்பித்துள்ளோம்.

இவ்வாறு பதிப்பிட்டு முடித்தபின்னர் நக்கீரர், கம்பநாட்டாழ் வார் புகழேந்திப்புலவர், ஒட்டக்கூத்தர், பொய்யாமொழிப்புலவர், இரட்டையர்;காளமேகப்புலவர்முதலிய பண்டைத்தமிழ்ப்புலவர்கள் பாக்கள் நூற்றுக்கணக்காகக் கிடைத்தன. தற்காலத் தமிழ் வித்து வான்கள் பாக்களோ ஆபிரக்கணக்கில் வந்து குவிந்துள்ளன. இவை யனைத்தையும் ஒரே புத்தகமாக்க முடியாமைபால் முடிந்தவனர முதற்பாகம் ஆக வெளியிட்டுள்ளோம். இப்போது கிடைத்த கவிக ளுடன் இன்னுஞ் சேர்வனசேர்த்து அவற்றை இரண்டாம் பாகமாக க்கூடிய விரைவில் வெளியிட நிச்சயித்துள்ளோம். வித்துவசிகாமணி கள் தங்கள் தங்கள் பாலுள்ள தனிப்பாக்களை யெமக்கனுப்பி யுபக ரிப்பார்களாயின் அது மிகப் பேருபகாரமாகும்.

இத்துவகோக்கூத்தமிழ், நூற்பலருக்கும் இத்தகையபெருநூலை வெளியிடப்பிரித்த தயாள குண சிவாகிய ஸ்ரீமார் பழ. சி. சண்முகஞ்

சேட்டியாரவர்களைக் காணும் வேட்கையுள்ளதாமாதலின் அன்றாடம் நல்லுருவப்பட மொன்று முதற்கண்ணமைத்தலைக் கண்டு தமிழ் மக்கள் மகிழ்ச்சி கூர்வார்களென்றே நம்புகின்றேம்.

யாமறிந்தவளவில் சரித்திர பேதமுதலிய விசேடக்குறிப்புக்களையும் பாடபேதங்களையும் இதனடுத்து விளக்கிக் காட்டியுள்ளோம். இன்னும் எத்தனையோ பாடபேதங்களும் வேறு பல குறிப்புக்களும் அறிஞர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். அவற்றையெமக் கறிவிப்பார்களாயின் அன்றாக்கு நன்றிகூறுதலுடன் அடுத்த பதிப்பில் அவையனைத்தும் விளக்கிக்காட்டவும்பெறும்.

சரித்திரபேதமுதலிய விசேடக்குறிப்புக்கள்.

உ-ம் பக்கம்—“கொங்குதேர்.” என்னுங்கவி குறுந்தொகையில் இரண்டாவது செய்யுளாகவுளது.

கக-ம் பக்கம்—“அற்றதலைபோக” என்னும் கவி ஓளவையார் பசியால் வருந்தி ஒருவன் மனையிற் செல்ல. அவன் சோறில்லை யென்று போக்க அவன் மனைவி கண்டு உபசரித்து அன்ன மிட்டபோது பாடியது. என்னுங்குறிப்புடனுமுளது.

கஉ-ம் பக்கம்—“அங்கவை சங்கவை யென்பார்:— பறம்பு நாட்டிபனும் கடையெழுவுள்ளல்களிற் சிறந்தவனும் மூவேந்தரானுஞ் சூழ்ந்து கொல்லப்பட்டவனுமான பாடியென்னும் வேளின் மகளிர். அவனிறந்ததும் அப்பாரிக்குயிர்த்துணைவரான கபிலராலும் ஓளவையாராலும் மனஞ்செய்விக்கப் பெற்றுக் குவப்பெருமை குன்றாது வாழ்ந்தனரென்ப.

உக-ம் பக்கம் எக-ம் பாட்டு இரட்டையர் பாடலெனவுங் கூறுவர்.

கக-ம் பக்கம் உக-ம் பாட்டு “அத்திமுத” என்றது குருமச்சிவாய தேசிகர் பாடியதாகக் காணப்படுகின்றது.

சக-ம் பக்கம் ஆறாசகர் வாணனைப்பற்றிய பாடல்களில் “மகதேவன்” என்னவரு மிடங்களை யெல்லாம் மகதேசன் எனத்திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். மகத+சசன் மகத நாட்டுக்கு இறை என்றபடி. இவ்வாணன் இற்றைக்கு 340 வரு.

டங்கட்கு முன் திருநெல்வேலிப்பக்கத்தை ஆட்சி புரிந்த
“சேலமாறன்” என்னும் பாண்டியன் காலத்தவனென்று
இப்பாடல்களாலும் பிறவற்றாலும் தெரிவதால் இவனைப்பற்
றிய கவிஞன் மிக முற்பட்டவரான கம்ப நாட்டாருடையன
வென்று சொல்ல முடியாமலிருக்கின்றமை உய்த்துணரத்
தக்கது.

சச-ம் பக்கம் ௨௮ முதல் ௩௧ வரைபுள்ள பாடல்கள் நான்கும் கம்பர்
பாடியனவாக தமிழ் நாவலர் சரிதையில் கூறவில்லை.

சஎ-ம் பக்கம் ௪௬-ம் பாடல் பொய்யாமொழிப்புலவர் பாடியதென்
று காணப்படுகின்றது.

சுட-ம் பக்கம் ௪௯-ம் பாடல் பூதத்தாரும் காரைக்காற் பேயம்மையா
ரும் பாடியதென்று யாப்பருங்கல விருத்தியிற் காணப்படு
கின்றது.

௫௦-ம் பக்கம் ௬௬-ம் பாட்டு பொய்யாமொழிப்புலவர் பாடியதாகத்
தெரிய வருகிறது.

௫௬-ம் பக்கம் “சேனைதழையாக்கி” என்னும் பாடல் வாணனுடைய
பாணன் மதுரைக்குப் போனபோது பாண்டியன் கொடுத்த பரிசிலை
வாணன் வலக்கையாலேலாது இடக்கையாலேற்க அதுகண்
டுபாண்டிய னிகழ்ந்தபோது பாடியதென்ற வரலாற்றுடன்
தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் காணப்படுகின்றது.

௬௫-ம் பக்கம் ௬௩-ம் பாட்டு:—சரசுவதி தம்பலங் கொடுக்கக் கவி
பாடுத்திறனுற்ற கூத்தமுதலியார் அரும்பைத்தொள்ளாயிரம்
பாடும்போது விக்ரமசோழன் கேட்டு ஒரு கவியை “ஒட்டச்
சொல்” என்ற போது பாடியது எனத் தமிழ்நாவலர் சரிதை
கூறும்.

௭௬-ம் பக்கம் ௨௦-ம் பாட்டு:—ஒட்டக்கூத்தர் உலாப்பாடியபோது
பேராசிரியர் மேலிதாற்பட்டோலை பிடிக்கப்பாடியது என்று
தமிழ் நாவலர் சரிதை கூறும்.

௭௯-ம் பக்கம் ௬௬-ம் பாட்டும் ௨௦-ம் பாட்டும் அநிமதுரகவிராயர்
பாடியவைவென்று ஷேசரிதைகூறும்.

கூடு-ம் பக்கம் ௧02-ம் பாட்டு சவையப்பனானைக் காளமேகம்பாடிய தென்று சிலபாடபேதங்களுடன் தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் காணப்படுகின்றது.

௧0௩-ம் பக்கம் ௧௧௪-ம்பாட்டு ஓளவை பாடியதாகவுங்கூறுகின்றனர். ௧௧௫-ம் பக்கம் வரதுங்கபாண்டியன் இவர் பெயர் வரதுங்கராம பாண்டியனென்றும் வழங்கப்படுகின்றது. வாயுசங்கிதை இவர் பாடியது.

௧௧௬-ம் பக்கம் வீரன் என்னும் ஆசுகவி:—இவருர் வீரை யென்று தெரிகின்றது.

௧௧௭-ம் பக்கம் சுப்பிரமணியப்புவலர் இவரே குன்றக்குடித்தல புராணம் பாடியவரெனத்தெரிகிறது.

௧௧௮-ம் பக்கம் ௧௧௯-ம் பாடல் காரைக்கால் தனக்கோடி முதலியார் பாடியதென்றுங் கூறுவர்.

இத்தகைய பாடபேதங்களும் சரித்திர மாறுபாடுகளும் இன்னும் எத்துணையோ இருக்கக்கூடும். அவையெல்லாம் வரவரக் கண்டு திருத்திக்கொள்ளற் பாலவேபாம். ஒரு புலவரார் செய்யப் பட்டு ஒரு சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல்களே எத்தனையோ பாடபேதங்களும் கதை மாறுபாடுகளுங்கொண்டு உண்மையுருச்சிதைவு பட்டு நிற்குமாயின் இத்தகைய தனிப்பாக்களில் பேதம் வருதல் அரிதன்றென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா ?

செந்தமிழ்பிரமான்ச் செல்வத்திற் சிறந்த ஸ்ரீமான் பழ. சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்கள் நீடுவாழ்ந்திருந்த இன்னு மிதுபோன்ற பற்பலநூல்களை வெளியிடச்செய்து வருமாறு ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றனம்.

ஓங்குனம்,

மதுரை,

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்,

15-9-08.

விவேகபாங்குப்பத்திராதிபர்.

பாடபேதங்கள்.

கசு

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	இதிலுள்ள பாடம்.	பாடபேதம்.
௨	௩	ச	பாரிற் பழுகென்பவன்	ஆராயுமுள்ளத்தவன்
௧௧	௧௭	௩	அம்பொற்சிலம்பியரவிந்தத்தாளனியும்	அம்பர்ச்சிலம்பியரவிந்தமேமலராம்
௧௨	௨௦	௨	காரிகொடுத்தகளைக்கொட்டும்	காரியன்றிந்தகளைக்கோலும்
"	௨௧	௧	ஒருகொம்பிருசெவி	ஒருகையிருமருப்பு
"	௨௨	௩	அரசர்மனமிசைந்தார்	அரசன்மனமிசைந்தான்
"	"	ச	சங்கவையையுங் கூடத்தான்	சங்கியாதேவருகதான்
௧௩	௨௫	௩	முன்மாரிபெய்யுமுது வாரியைமாற்றி	மன்மாரிதாழ்க்கொண்ட நன்வீரது தவிர்த்து
௧௪	௨௫		"வாதக்கோன்" என்னுங்கவி	வாதவர்கோன் பின்னையென்றான் வத்தவர் கோ னையென்றான், யாதவர்கோன் யாதொன்று மில்லையென்றான்—ஆத லால், வாதவர்கோன் பின்னையினும் வத்தவர்கோ னையினும், யாதவர்கோ னில்லை யினிது.
௧௭	௫௧	௧	வலியாணக்கூடி	வரும்பொருள்கைவாங்கி
௨௪	"	௨௫	எழிற்குன்றம்	எழிற்குன்றம்
௪௩	௨௩	ச	சடைபப்பனார்	மராமனார்
௪௯	௫௯	௨	கைகழுவுநீர்போலும்	கைகழுவநீர்போதும்
௧௧௪		௨	சத்திமுத்த	சத்திமுற்ற
௧௨௧		௨	பலபட்டடை	பலபட்டரை

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி.

உ
சண்முகநாதன் றுணை.

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி முதற்பாகம்.

வித்துவான்கள் பெயரகராதி.

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு
க	அன்னாமலைரெட்டியார்	௫௮௭	௫௯
உ	அதிகமான்	௨௭	௧
ங	அதிமதூரகவிராயர்	௧௧௧	௧
ச	அத்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார்	௧௫௯	௪௩
நி	அப்துல்காதினாவுத்தர் எம். கே. எம்.	௪௯௯	௫௧
சா	அப்பாவுடின்னா (குன்றக்குடி)	௫௮௭	௩
எ	அமுதகவிராயர்	௪௯௮	௩
அ	அம்பலவாணத்தம்பிரான் (இலக்கணம்)	௨௬௩	௧
அ	அம்பிகாபதி	௫௧	௨௬
௪௦	அரங்கநாதக்கவிராயர்	௨௭௦	௩௫
௧௧	அருணகிரிநாதர்	௨௪௪	௧
௧௨	அருணாசலக்கவிராயர்-இராமநாதபுரம்	௨௪௦	௨
௧௩	அருணாசலக்கவிராயர்-சிகாழி	௨௦௧	௨௬
௧௪	அருணாசலக்கவிராயர்-மு. ரா.	௬௩௧	௧௪௧
௧௫	அருணாசலமுதலியார்-தாச்சி	௨௬௨	௫
௧௬	அரிசிப்புலவர்	௪௯௯	௩
௧௭	அழகியசொக்கநாதபிள்ளை	௩௭௭	௧௭௮
௧௮	அக்கவிராசசிங்கம்	௪௪௬	௧
௧௯	அண்டான்கவிராயர் (வசைகவி)	௩௭௫	௫
௨௦	அபத்துக்காத்தபிள்ளை	௪௪௮	௨
௨௧	அ. ரமுகஞ்சேர்வை	௬௯௨	௨௩
௨௨	அ. ரமுகச்சேகர்	௪௭௭	௪
௨௩	அ. ரமுகம்பிள்ளை	௬௯௭	௧௩
௨௪	இடைக்காடர்	௨௬	௩
௨௫	இரகுநாதபாரதிசுப்பணியங்கார்	௩௬௩	௧
௨௬	இரட்டையர்	௭௩	௨௫
௨௭	ரா. இராகவையங்கார்	௭௦௮	௨௧
௨௮	மு. இராகவையங்கார்	௬௭௩	௧௭
௨௯	இராமகவிராயர்	௨௦௩	௬
௩௦	இராமசாமிக்கவிராயர் (தொண்டையாடு)	௨௬௫	௧௦

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு
௩௧	இராமசாமிக்கவிராயர்-முகவூர்	௩௧௭	௭௮
௩௨	இராமச்சந்திரகவிராயர்	௨௧௧	௨௭
௩௩	இராமநாதன்செட்டியார் வழி. நாக. ராம.	௩௮௪	௩
௩௪	இராமலிங்கக்குருக்கன்	௩௮௪	௩
௩௫	இராமலிங்கசுவாமிகள் (சிதம்பரம்)	௪௭௭	௧
௩௬	இராமலிங்கத்தம்பிரான் (புலிக்குட்டி.)	௪௭௮	௮
௩௭	இராமாநுஜகவிராயர்	௨௫௫	௨௦
௩௮	உண்ணாமுலை எல்லப்பநயினார்	௪௪௬	௧
௩௯	உப்பை	௨௭	௧
௪௦	உமாதிதேவியார்	௨	௧
௪௧	உறுவை	௨௭	௧
௪௨	ஊனையூர்ப்பாரதியார்	௨௫௪	௧
௪௩	ஏகம்பவாணன்மனைவி	௫௬	௧
௪௪	ஒட்டக்கூத்தப்பலவர்	௬௨	௩௩
௪௫	ஒப்பிலாமணிப்பலவர்	௧௩௨	௨௧
௪௬	ஓர் கழைக்கூத்தி	௧௧௫	௨
௪௭	ஓர் தாசி	௧௨௦	௧
௪௮	ஒளவையார்	௮	௧௦௪
௪௯	கச்சபாலையர்	௨௫௮	௭
௫௦	கச்சியப்பர் (கந்தபுராணம்)	௪௪௨	௨
௫௧	கடிகைமுத்துப்பலவர்	௧௭௪	௧௧௬
௫௨	கணிகண்ணன்	௧௧௩	௧
௫௩	கண்டியதேவன்	௪௪௪	௧
௫௪	கந்தசாமிக்கவிராயர் (முகவூர்)	௫௩௧	௩
௫௫	கந்தசாமிக்கவிராயர் மு. ரா.	௭௧௫	௧௩௦
௫௬	கபிலர்	௨௭	௧
௫௭	கம்பநாட்டாழ்வார்	௩௬	௭௦
௫௮	கம்பர்விட்டு வெள்ளாட்டி	௫௬	௨
௫௯	கயத்தாற்றரசன்	௪௪௩	௨
௬௦	கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள்	௧௪௧	௧
௬௧	கருப்பையாப்பாவலர்	௫௬௬	௭௬
௬௨	கல்போது ஐயந்தார்	௫௦௧	௧
௬௩	கல்விக்களஞ்சியப்பலவர்	௪௪௭	௧௧
௬௪	காளமேகப்பலவர்	௭௮	௨௦௪
௬௫	காளிமுத்துப்பலவர்	௧௭௨	௮

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு
௧௭௭	செருஷ்ணய்யங்கார் (அட்டாவதானம்)	௩௩௩	௧௨
௧௭௮	துமாரசாமிமுதலியார் (குன்னூர்)	௧௭௭	௨௦
௧௭௯	சுயவன் முதலிய அனுவர்	௧௭௯	௧௭
௧௮௦	சுருதாச்சிவாயதேவர்	௨௭௭	௧௭
௧௮௧	கோலிந்தம்பிள்ளை	௧௭௯	௭
௧௮௨	கோபுளியப்பக்கவிராயர்	௧௭௯	௧
௧௮௩	சங்கரமூர்த்திச்சுவிராயர்	௨௭௭	௧௨
௧௮௪	சுதாசிவம்பிள்ளை (காவை)	௧௭௯	௩௩
௧௮௫	சண்முகம் பிள்ளை (சோழவந்தான்)	௧௭௯	௩௩
௧௮௬	சுத்திமுத்தப்புவலர்	௧௭௯	௨
௧௮௭	சுந்திரசேகரக் கவிராஜ பண்டிதர்	௩௩௯	௧௭
௧௮௮	சபாநாயகர்	௨	௧
௧௮௯	சபாபதி முதலியார் (காஞ்சிபுரம்)	௧௭௭	௧
௧௯௦	சயங்கொண்டார்	௧௭௭	௧
௧௯௧	சுவணப்பெருமாட் கவிராயர் (அட்டாவதானம்)	௨௨௦	௨௭
௧௯௨	சுவணப் பெருமாட் கவிராயர் (அவாத்திம் தசாவதானம்)	௩௩௭	௩௭
௧௯௩	சர்க்கரைப்பாரதி	௧௭௭	௩
௧௯௪	சுவாதுப் புலவர்	௨௦௭	௭
௧௯௫	சாமிநாதையர் (மகாமகோபாத்தியாயர்)	௩௭௭	௧௭
௧௯௬	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் (கொட்டையூர்)	௨௭௨	௨
௧௯௭	சிவஞானயோகிகள்	௧௭௭	௨
௧௯௮	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	௧௭௭	௧௭
௧௯௯	சுந்தரக்கவிராயர்	௨௭௭	௧௭
௨௦௦	சுந்தரதாசப்பாண்டியரவர்கள் (சேற்றூர்)	௧௭௭	௧௭
௨௦௧	சுப்பிரதீபக்கவிராயர்	௨௭௭	௩
௨௦௨	சுப்பிரமணியக்கவிராயர் (சோடசாவதானம்)	௨௭௭	௧
௨௦௩	சுப்பிரமணியக்கவிராயர் சே. ரா.	௧௭௭	௧௭
௨௦௪	சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் (தொட்டித்தலை)	௨௭௭	௨
௨௦௫	சுப்பிரமணியபிள்ளை	௩௭௭	௧௭
௨௦௬	சுப்பிரமணியப்புவலர்	௧௭௭	௧
௨௦௭	சுப்பிரமணிய முதலியார் வெ. ப.	௧௭௭	௧௨
௨௦௮	சூரிய மூர்த்தி தேசிகர்.	௧௭௭	௧
௨௦௯	சேஷகிரி நாயர்	௩௭௦	௧௭
௨௧௦	சொக்கநாதப் புலவர்	௧௭௭	௧௨

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு
க00	சொக்கநாதப் புலவர்	உசஉ	க
க0க	சொக்கலிங்கக் கவிராயர் (திருவாரு)	உருஉ	க
க0௨	சோணசலத் தேவர்	கருச	க
க0௩	தண்டபாணி சுவாமிகள்	சஅஅ	கக.
க0௪	தத்துவப்பிரகாசர்	சசரு	ச
க0௫	தருமபுர ஆனை குருமூர்த்திகவிலொருவர்	கருச	க
க0௬	திரிகூடராஜப்பக் கவிராஜர்	ருஅச	க
க0௭	திருக்கண்ணபுரம் தாசி	சசச	க
க0௮	திருக்குலங்குடி நம்பி	ககக	ரு
க0௯	திருஞானசம்பத் சுவாமிகள்	உஅ	க
க௧0	திருமங்கை யாழ்வார்	உஅ	௩
க௧௧	திருமலைக்கொழுந்துக்கவிராயர் (ஹிதகவி)	உ௭ரு	உ௭
க௧௨	திருமழிசையாழ்வார்	ககக	ச
க௧௩	திருவழுந்தூர்த்தாசி	சசச	க
க௧௪	திருவள்ளுவநாயனார்	ரு	க0
க௧௫	திருவாலவாயுடையார்	க	௩
க௧௬	தில்லைமுவாயிரவருளொருவர்	உ௭0	க
க௧௭	தெய்வசிகாமணியய்யர்	௬௯0	ரு
க௧௮	நக்கீரர்	௩	௯
க௧௯	நமச்சிவாயப்புலவர்	கருரு	உ௭
க௨0	நமச்சிவாயக்கவிராயர்	சரு0	௩
க௨௧	நல்லீரப்பிள்ளை	௩௭௨	க0
க௨௨	நாகர் முத்துப்புலவர்	க௯௨	ருக.
க௨௩	நாமகளார்	௩	க
க௨௪	நிரஞ்சனநாதர்	சச௨	க
க௨௫	நெல்லைப்பன்கவிராஜர்	௬௧௪	௯
க௨௬	நெற்குன்றவாணமுதலியார்	க௭0	க
க௨௭	நையாண்டிப்புலவர்	க௭௧	ச
க௨௮	படிக்காசுத்தம்பிரான்	க௬௬	௨0.
க௨௯	பட்டினத்துப்பிள்ளையார்	௩0	ச௯
க௩0	பணிப்பெண்கள்	ரு௬	௩
க௩௧	பரமேசுவரப்புலவர்	சச௬	க
க௩௨	பரராசசிங்கம்	சச௧	௨
க௩௩	பரராசசிங்கம் என்ற அரசனுடையபத்தினி	சச௨	க
க௩௪	பலபட்டரைச் சொக்கநாதப்புலவர்	க௨௧	௭௧
க௩௫	பழனிக்குமாரத் தம்பிரான்	சஅ0	ச0,

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு.
ககக	பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்	௬௦௦	௨௭
கக௪	பாண்டியன்	௪௪௩	௨
கக௫	பாண்டியன் மனைவி	௫௭	௨
கக௬	பாலகிருஷ்ணக்கவிராஜர்	௭௪௦	௧௨
க௪௦	பாலபாரதியார்	௨௫௦	௧
க௪௧	பால்வண்ணமுதலியார்	௬௫௨	௫
க௪௨	பிச்சுபாரதிகள் (வேம்பத்தூர்)	௬௫௩	௨௧.
க௪௩	பிச்சுவையர் (கல்போன)	௨௫௦	௧௬
க௪௪	பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் (திவ்யகவி)	௧௪௫	௩௨
க௪௫	பிமகவி	௭௪௩	௧௨
க௪௬	புகழேந்திப்புலவர்	௫௭	௨௪
க௪௭	பூலாறுசாமிபிள்ளை	௩௭௬	௫
க௪௮	பொய்யாமொழிப்புலவர்	௭௦	௧௨
க௪௯	பொன்னம்பலக்கவிராயர்	௨௫௩	௬
க௫௦	பொன்னம்பலம்பிள்ளை (சொக்கம்பட்டி)	௫௦௦	௪
க௫௧	பொன்னுச்சாமிக்கவிராயர்	௪௫௦	௧
க௫௨	பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்	௪௫௧	௪௬
க௫௩	ஐடி வினாவிடை	௪௫௬	௧௬.
க௫௪	போற்றி முத்துப்பிள்ளை	௪௩௭	௫
க௫௫	மதுரகவிராயர்	௨௦௫	௫
க௫௬	மருதுபிள்ளை	௪௪௦	௫
க௫௭	மாசிலாமணி தேசிகர்	௧௫௩	௪
க௫௮	மாம்பழக்கவீரசிங்க நாவலர்	௫௦௧	௧௦௬.
க௫௯	மாரிமுத்துப்பிள்ளை (தில்லைவிடங்கள்)	௨௪௫	௧௨
க௬௦	மீனாக்கிசந்தரகவிராயர் (அஷ்டாவதானம்)	௬௬௧	௫
க௬௧	மீனாக்கிசந்தரக்கவிராயர் (முகவூர்)	௫௩௨	௨௦-௫.
க௬௨	மீனாக்கிசந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மகாவித்துவான்	௩௧	௩௨
க௬௩	முத்தப்பசெட்டியார்	௨௫௪	௧
க௬௪	முத்துக்குமாரத்தேவரவர்கள்	௪௭௫	௧௧
க௬௫	முத்துச்சாமி பிள்ளை (தேவிப்பட்டினம்)	௨௫௦	௧௦
க௬௬	முத்துச்சுப்பையர்	௪௧௧	௬
க௬௭	முதுராமமுதலியார்	௨௫௬	௧
க௬௮	முத்தராமலிங்கசேனாபதியவர்கள்	௨௫௪	௩௦-௫
க௬௯	ஐடி வினாவிடை	௩௩௬	௭௫
க௭௦	முத்துவீரப்பிள்ளை	௩௬௨	௫

எண்	வித்துவான்கள் பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு
கஎக	முத்தைய உபாத்தியாயர்	௪௩	௫
கஎஉ	முருகத்தடவுள்	௩	உ
கஎ௩	முருகேசக்கிராயர்	௪௦௩	௩௩
கஎ௪	வரதுங்கபாண்டியன்	௩௧௩	௬
கஎ௫	வரதுங்கபாண்டியன் மனைவி	௩௧௪	௫
கஎ௬	வள்ளியம்மை	௨௭	௧
கஎ௭	வீரன் என்னும் ஐக்கிராயர்	௩௧௫	௨
கஎ௮	வெங்கட்டராய ஹோயுகாரு	௫௮௪	௮
கஎ௯	வெண்பாப்புலிக்கிராயர்	௨௪௬	௫
க௮௦	வெறிமங்கைபாகக் கிராயர்	௨௪௭	௫
க௮௧	வேதநாயகம்பிள்ளை	௪௧௨	௩௨௫
க௮௨	வேலைசுவாமிகள்	௧௪௦	௨

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி

பரிசோதனாபத்திரம்.

பககம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
சுரு	உசு	முள்ளு	முள்ளு
ருசு	உ	எகம்ப	ஏகம்ப
எரு	உசு	புலியூ	புலியூ
கசுஉ	கரு	அநிலமா	அநிலம்
கஎரு	சு	விசை	மீசை
கசுக	உஉ	பிந்த	யிந்த
உசுஅ	உசு	றுரைவா	றுறைவா
உஎஅ	ரு0	தேவா	தேவர்
உஅக	உரு	மொழி	மொழி
உஅரு	ருக	ன்ப	பண்
உஅரு	ரு	தினமுநீ	தினமுநீ
ரு0ரு	உரு	பகை	பங்கை
ரு0சு	கரு	பவையர்	பாவையர்
ருகரு	கரு	றினை	தினை
ருகசு	அ	இராம்	இராம
ருகஎ	சு	பாசவன்	பாசவன்
”	கக	கஸ்தர	கரதல
சகசு	உஅ	செரல	சொல
சகரு	கஎ	கிலையினை	கிலையினை
சஉரு	ரு	றுன்னை	னின்னை
சசுரு	கசு	தவரா	தவறா
சசுஅ	கஎ	யின	றையின்
சஎ0	உசு	மாமலை	மாமுலை
சஎஅ	ரு	ற்றி	விற
சஅரு	உ	கிலைபாச்	கிலையாச்
சஅஅ	க0	என்னும்	என்றும்
”	கஉ	பூரா	புரா
ரு0சு	உசு	முன்	முன்
ருகசு	உஎ	னெனில்	னென்னில்
ருஉரு	சு	படா	படர்
”	கசு	பரவ	பராவ
ருருஅ	உஎ	பெண்ணை	பெண்ணை
ருருசு	உ	தையெலா	தையெலாந்
ருசு0	கசு	காச்சி	காய்ச்சி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௭௨	௧௮	பொழி	மொழி
௧௭௩	௮	பரிவை	பரியை
௧௭௪	௯	தேன்	தோன்
௧௭௮	௧௦	புகழ்ந்தவர்	புகழ்ந்தவர்
௧௭௮	௧௩	ரோற்பா	ரோர்பா
௧௮௧	௧௯	தெனப்	தெனப்ப
௧௮௬	௪	துன்றெல்	துன்னேல்
௧௯௧	௨	ழிந்திரனை	ழிந்திரனை
௧௯௬	௨௬	கனெல்லாம்	கனெல்லா
௧௯௦	௨௦	சூன்றது	[நான்] சூன்றது
௧௯௧	௧௩	பிறதழ	பிறழ
௧௯௬	௬	சாற்றொண	செப்பொண
௧௯௦	௧௭	பதியோர்	பணிவோர்
”	௨௨	கடுகை	கடுக்கை
௧௯௩	௧௧	தருமா	தருமா
௧௯௪	௧௩	மெழியி	மொழியி
௧௯௬	௧௬	மலத்தா	மலர்த்தா
௧௯௮	௧௮	ரொடுகுட	ரொருகுட
௧௯௯	௪	பாற்கண்டு	போற்கண்டு
”	௨௩	ளந்த	ளந்த
௧௯௭	௨௨	லுற்றழி	லுற்றழி
”	௨௧	யினேய்	யினேய்
௧௯௮	௯	கரவை	காவை
௧௯௮	௧௯	காவிரு	காவிரு
௧௯௨	௧௨	சேதுமா	சேதுமா

உ.
கடவுள் துணை.

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி

விநாயகர் வணக்கம்.

காப்பு.

வேண்டி.

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடம் பெருக்கு—முருவாக்கு
மாதலால் வாணொரு மாணை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

திருவாலவாயுடையார்.

இவர் பாண பத்திரருக்குப் பொருள் தரும்படி
சேரமான் பெருமானாயினுக்கு எழுதிய

திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழி லால வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிந்திடு மாறறம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
கொருமையி னுரிமையி னுதவி யணிதிகழ்
குருமா மணிதிகழ் குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்ப்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மான்பொருள் கொடுத்து வரகிடுப் பதுவே.

(ச)

சம்பகமாதன் தனதுமனையோ லொவுகையில் வந்த நன்மண மின்ன
தென வறியாதற்ற ஐயத்தை நீக்குவார்க்கு ஆயிரம்பொன் பரிசு கொடுப்
பதாகக் கட்டிய பொற்கிழியைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி சொக்கநாதர் தருமி
என்னும் ஓர் ஏழைப்பிராமணனுக்கு எழுதிக்கொடுத்தது.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி

காமஞ்செப் பாது கண்டது மொழிமோ

பயிலியது கெழீஇய நட்பின்

மயிலியற்

செந்யெயிற் றரிவை கூந்தலி

னறியவு முளவோந் வறியும் பூவே.

(2)

அக்கலியைக் குற்றமென மறுத்த நக்கிரரைச் சினந்து கூறியதாகவழங்குவது.

அங்கம் வளர்க்க வரிவாளி நெய்தடவிப்

பங்கப் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்

கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கிரனோ வென்கலியைப்

பாறிற் பழுதென் பவன்.

(3)

ஆகச்செய்யுள் ௩.

சபாநாயகர்.

இவர் உமாபதி சிவாசாரியாருக்கு எழுதியது.

*அடியார்க் கெனியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்

குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டுப்—படியின்மிசைப்

பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் திக்கைசெய்து

முத்தி கொடுக்க முறை.

(4)

ஆகச்செய்யுள் ௪.

உமாதேவியார்.

இவர் திருவருணைக் குகைநமச்சிவாயரின் மாணுக்கராகிய குருநமச்சிவாயருக்
குத் தில்லையில் அன்னங் கொண்டுவந்தபோது சொல்லியதாகவழங்குவது.

*கொண்டுவந்தேன் சோறு குகைநமச்சி வாயரது

தொண்ட ரடியார் சுகிக்கவே—பண்டுகந்த

பேய்ச்சிமுலை யுண்ட பெருமா ளுடன்பிறந்த

நாச்சி சிவகாமி நான்.

(5)

ஆகச்செய்யுள் 5.

முருகக்கடவுள்.

இவர் திருச்செந்தூரில் பகழிக்கூத்தரென்னும் ஓர் புலவர்பாற் சென்று
தம்மீது பாமாலை சூட்டும்படி விரும்பிச் சொல்லியது.

*பூமாதா போற்றிப் புகழ்ப்பகழிக் கூத்தாதின்
பாமாலை யாங்கேட்கப் பற்றேமா—யாமுங்
கொடுக்க வறியேமா கூற்றுவன்றான் வந்தாற்
றடுக்க வறியேமா தான்.

(க)

§ பொய்யாமொழிப் புலவர்மீது சொல்லியது.

விழுந்ததுவி றியந்தரத்தே வேமென்றும் விழின்
எழுந்து சுடர்சூடுமென் றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்.
பெய்ப்பாத கானகத்திற் பெய்வஹையுஞ் சென்றனனோ
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.

(உ)

ஆகச்செய்யுள் எ.

நாமகளார்.

இவர் திருவள்ளுவர் முப்பானால் சங்கமேறியகாலத் துரைத்தது.

*நாடா முகனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைபா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
பெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(க)

ஆகச்செய்யுள் அ.

நக்கீரர்.

இவர் கணக்காயனார் மகனானப்படுவர். திருத்தொண்டத்தொகையி
லருளிச்செய்யப்பட்ட பொய்யாடிமையில்லாப் புலவர்களாகிய கடைச்சங்கப்
புலவர்களிலொருவர். இவர்செய்த நூல்கள் பதினொரத்திருமுறையிற் நெரு
குக்கப்பட்ட கைப்பாதி கானத்திபாதி திருவந்தாதி, திருவீங்கோய்மலை
யெழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழுகற்றிருக்கை, பெ
ருத்தேவபாணி, கோபப்பிரசாதம், காரொட்டு, போற்றிக்கவிவெண்பா, திரு.

§ இவர் முருகக்கடவுள் மீதியற்றிய கவி சரிதத்தோடு பின்வரும்.

முருகாற்றப்படை, திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் முதலியவைகளாம். இவற்றால் திருமுருகாற்றப்படை பத்துப்பாட்டி லொன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்துப்பாட்டிலுள் கெடுதல்வாடையும், புறநானூற்றிற் சேர்க்கப்பட்ட சில செய்யுளும் கூறியிருக்கின்றனர். விநாயகாகவனும் சிறைமீட்ட தாதிபுங்குறியதாகவுஞ் சொல்லுகின்றனர். இவர்இறையனார் அருளிச்செய்த அகப்பொருட் குறையு மியற்றினர். இவ்வுரையே தமிழுரைகளில் முற்பட்டதென்பர்.

இவர் திருவள்ளுவர் நூல் அரங்கேறினபோது கூறியது.

* தானே முழுநானார்ந்த தண்டமிழின் வெண்குறனால்
ஆன வறமுதலா வந்தான்கும்—ஏனோருக்
கூழி னுரைத்தார்க்கு மொண்ணர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று. (க)

சங்கறுப்ப தெங்கன்குலஞ் சங்கரார்க்கங் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனாரைப் போல
இரந்துண்டு வாழோ மினி. (உ)

இமயமலைச்சாரலில் கக்கிமுடி என்னும் பூதத் தன்னியமனப்படி வயப்பட்டிருந்த தொனாயித்துத் தொண்ணூற் ரென்பதினமரோடு இவரைபுஞ் சேர்த்தாயிரவராக்கி புண்ணக்கருதிக் குகையி லடைத்து வைத்திருக்கையில் முருகப்பிரானைத் துதித்துத் திருமுருகாற்றப்படையொடு பாடியது.

* குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா—மென்று
மினையா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
யுனியாமென் னுள்ளத் துறை. (ங)

* குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா விரன்கை வேல். (ச)

* வீரவே ருரைவேல் மின்னோர் சிறைமீட்ட
நீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி

குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மாப்புங் குன்றுந்
கொடாத்த வேலுண்டே துணை.

(௫)

* இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேப் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தரும்.

(௬)

* ஈன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

(௭)

* அஞ்ச முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சம ரந்தோன்றில் வேறோன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

(௮)

* முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

(௯)

ஆகச்செய்யுள் டன.

திருவள்ளுவநாயனார்.

இவர் ஆதிக்கும் பகவனுக்கும் அருமகவாத்தோன்றி தொண்டைமண்ட
லத்திலவண்டமிழ் மலியில் வளர்ந்துவந்தனர். இவர் மனைவியார் வாசுதி
பென்பவர். செய்தற்றொழிலி னிகரின்றெவைத்தொழிலையே மேற்கொண்டு
செய்துவந்தனர். அறம்பொருளின்பங்களைத்திருக்குறனாகக் கூறினர். இதனை
அரங்கேற்றக் கடைச்சங்கத்திற் கொண்டு சென்று சங்கப்புலவர்க்கறிவிக்க
அவர் இச்சங்கப் பலகையிடந்தரின் உமது தூல் மகிமைபுடையதென்பதில்
யாதுமையமின்றென; அவ்வாறே அப்பலகைமேல் அந்துலைவைப்ப அப்
பலகை அந்துலினளவாகவே கருக்கினதென்பர். இக்கதை திருவள்ளு
வர் சரித்திரத்திலும் கபிலர் பாடினதாகச் சொல்லப்படுகிற ஓர் அகவலி
யும் காணப்படுகின்றது.

ஆனால் “அறப்பயன் நீரின்” என்ற ஞானுயிர்த அகவலன்:—

“யாசி, கூவற்றாண்டு மாதப்புலேச்சி

காதற்சாணி யாடி மேதினி

யின்னினை யெழுவர்ப் பயத்தோளீண்டே”

என்று கூறியிருத்தலையும் இதனாராயுள் யாளிதத்தன் தனக்கு விரிந்த மாய் தன்னாலே வெட்டுண்டு கிணற்றில் வீழ்த்தப்பட்ட அறிவில்லாத சண்டாளப்பெண்ணை ஓர் பிராமணன் எடுத்துக்கொண்டுபோய் உத்தரபூமியில் வளர்த்து இவனுக்கே பின்னர்க்கொடுக்க இவனுக்கு அவன் காதலித்த பார்ப்பனியாய் இல்லவிலகின்கண்ணே இனிய கிர்த்திபெற்ற கபிலர்முதலாகிய பிள்ளைகளெழுவரை ஆங்குப் பெற்றானன்றோ” எனக்கூறுதலையும் நோக்குங்கால் ஆதிபகவன் இவரது தாய்தந்தையர் ஆகார் என்பது புலப்படும்.

எழுவரெவரெனில் பின்வரும் வெண்பாவால் உணர்க:—

“கபில ரதீகமாள் காந்தூரன் பாவை

முகிலனைய கூத்தன் முறுவை—நிகரிலா

வள்ளுவ ரவ்வை வயலாற்றுக் காட்டிலுப்பை

யெண்ணி லெழுவ ரிவர்.” என்பதாலறிக.

திருக்குறள் பதினெண்கீழ்க் கணக்கி லொன்றாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இத்திருக்குறளுக்கு;

*“ தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்

பரிமே லழகர் பரிதி—திருமலைபர்

மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர். நாத்

கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்” இவ்வரையகவிற் சிறந்தது.

*“ பாலைல்லா நல்லாமின் பாலாமோ பாரிலுள

நூலைல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்

பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்

தெரித்தவுரை யாமோ தெளி ” என்பதனாலறிக.

இவர் பிறத்தவிடத்துப் பிரியவருத்திய தாய்க்குச் சொல்லியது.

எவ்வுயிருங் காக்கவோ ரிசனுண்டோ வில்லையோ

அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லனோ—வவ்வி

அருகுவது கொண்டிங் கலைவதே னன்னோ

வருகுவது தானே வரும்.

திருவாலங்காட்டில் செபெருமான் நடநாகசியத்தைக் குறிப்பித்தது.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனும் தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கி னூனெருடு மேழை யறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் கூத்து. (உ)

இவர் தமது மனைவியார் தேகவியோக மடைந்தபோது சொல்லியது.

அடிசிற் கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற் தவறாத பாவாய்—அடிவருடிப்
பின்றுங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
என்றாங்கு மென்கண் ணிரா. (ங)

ஓ இவரைச் சிலர் வினாவிய வினாக்களுக்கு விசித்ர விடையாகச்
சொல்லியவைகள்.

*எந்தவு ரென்றி ரிருந்தவூர் நீர்கேளிர்
அந்தவூர்ச் செய்தி யறியீரோ—வந்தவூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு குணியமாய்
அப்பாலும் பாழென் றறி. (ச)

*என்ன சுவடியென்று கேட்ட ரிதன்பெருமை
பன்னுவன் கேளிர் பராக்கென்னே—முன்னம்
மருக்கோல மேனி மலர்வாணி வாழும்
கருக்கோலை யின்சுவடி காண். (ரு)

ஐயரென் றுரைத்தீர் நாயேற் கடுக்குமோ வருளி லேனைப்
பொய்யொடு களவு மற்றப் புலன்களை யொடுக்கிக் கொண்டு
உய்யவே புலன்க ளீந்து முயர்பர வெளியுள் ளாக்கி
வெய்யவன் மதியம் போல விரவுவ ரைய ராவார். (ர)

ஞானவா னென்று சொன்னீர் நாதவிந் துவங்க டந்து
கானலை வரையுஞ் சுட்டுக் கடுவெளிப் பரமா நந்தந்
தானெனு மவையி ரண்டுந் தவிர்த்துதன் வசமுங் கெட்டு
மோனமுங் கடந்தே யப்பான் முடிந்தவர் ஞானி யாவார். (ர)

ஓ இது முதல் 7 கவிகள் கர்ணபரம்பரையாகச் சிலரால் சொல்லப்படு
கின்றன.

நில்லுநில் லென்று சொன்னீர் நேசபா சங்க னீர்தும்
புல்லறி வோடு வாங்கப் புலகொலை களவு மற்றுச்
சொல்லுதற் கரிய ஞானச் சழிமுனை முடியின் மீதில்
எல்லையுங் கடத்தே யப்பா லேகமா னவர்க ணிற்பார்.

(அ)

இருமிரு மென்று சொன்னீ ரேற்குமோ வேழை யேற்குத்
தருபொரு ளுணர்ந்து சைவ சமயமு மனைத்து நீங்கி
மருடரு வினையு நீங்கி மாசிலா வுண்மை ஞானம்
பொருத்தின நிருப்பர் பின்பு பொறுதவ நிறப்பர் தாமே.

(ஆ)

போமென வுரைத்தி ரென்னைப் பொறியொடு புலன்க னீர்தும்
ஆமெனு மவிச்சை யோடு மங்ஙனே மதித்துக் கொண்டே
எமமுஞ் சாம மற்றே யிரவொடு பகலு மற்றுச்
சோமனார் பதியை விட்டுத் துறத்தவர் போவ ரன்றே.

(இ)

ஆசெய்யுள் உள்.

ஒளவையார்.

ஆதியென்பான் வயிற்றிற் பகவன் என்பாற்குப் பிறந்த திருவள்ளுவர்
முதலிய எழுவரன் இவர் ஒருவர். “சரப்புக்கருவியோர் நண்ணிடுசேரியிற்
பாணரகத்தில் ஒளவை பிறந்தனன்” என இவரது தம்பியாராகிய கபிலர்தம்
அகவலிற்சொல்லுகின்றார். ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, எல்லழி
எல்லியொழுக்கம், ஐவேலசதி என்னும் யாதவன்மேற் கோவை, கன்னூற்
கோவை, கான்மணிக்கோவை, அருத்தமிழ்மாலை, தரிசனப்பத்து, ஞானக்குறள்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த தனவந்தனபந்தன் என்னும்வணிகன்மீது
அந்தாதி, பிடகரிகண்டு முதலியவைகள் இவர்செய்த நூல்கள் என்பர். இவ
ரைச் சரசுவதியின் அவதாரமெனவே சொல்லுவர். இவர் அதியமாமெடுமா
னஞ்சியிடம் அமுதமயகொல்லிக்கனி பெற்றுண்டதாசுப்பறநானூற்றில் கக-ம்
செய்யுளான் வினங்கும். இவர் திருவள்ளுவர் சகோதரியாராதலின் அவர்
சரித்தத்திற் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் இவர்க்கும் பொருத்தம்.

இவர் பிறந்தவிடத்துத் தம்மைவிட்டுப் பிரியலாற்றாது வருத்திய
தாய்க்குச் சொல்லியது.

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி பென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானே—முட்டமுட்டப்

பஞ்சமே யானுலும் பாதமவ னுக்கன்முப்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே தி.

(க)

சேமான்பெருமானாயுநர் தாமியற்றிய தூல்களோ அரங்கேற்றம் சுந்தர
மூர்த்திகவாடிகளுடன் கைலாசஞ்செல்லுங்காலத்து இவரும்போகவிரும்பி
விராயகரை அகவற்பாவாற்ற திக்கடிவர் துதிக்கையாற்றுக்கிக்கையையில்விட்
டனர். பின்னர்வந்த சேமான்பெருமானாயுநர் இவர்தமக்கு முன்வந்திருப்
பதைக்கண்டு வியப்புற்ற வினவியபோது பாடியது.

மதுர மொழிகல் லுமையான் சிறுவன் பலரடியை
முதிர நினையால் லார்க்கரி தோழுகில் போன்முழங்கி
அதிர வருகின்ற யானையுந் தேரு மதன்பின்வருங்
குதிரையுங் காதங் கிழவியுங் காதங் குலமன்னனே.

(உ)

சோழன் இடருத்திருக்க இடங்கொடாதிருத்தபோது பாடியது.

கானொத்தே னொத்தேன் கடுகி வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன். ம—கூனன்
கருந்தேனுக் கண்ணுந்த காவிரிகுழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெக்கே யிடம்.

(ஈ)

சோழன் இவரை மதியாமற் கம்பர்பாட்டை வியத்தபோது பாடியது.

விரக ரிருவர் புகழ்ந்நிடவே வேண்டும்
விரவிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும்—அரையதனிற்
பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டு மவர்கவிறை
நஞ்சேனும் வேம்பேனு நன்று.

(ச)

சோழன் கம்பர்போற் காவியம் பாடுவோசில்லையென்றபோது பாடியது.

வான்குருவி யின்கடு வல்லரக்குத் தொல்கரையான்
தேன்சிலம்பி யாவர்க்குஞ் செய்மரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமே யென்று வலிமைசொல வேண்டாங்கான்
எல்லார்க்கு மொவ்வொன் றெனினது.

(ரு)

சித்திரமுகம் கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழு நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்—சித்தம்
நடையு நடையப்பழக்க நட்புந் தையபு
கொடையுப் பிறவிக் குணம்.

(ஊ)

சோழன் கம்பரை வெல்லார் யார்என்றபேரது பாடியது.

காணாமல் வேணதெல்லாங் கத்தலாங் கற்றோர்முன்
கோணாமல் வாய்திறக்கக் கூடாதே—காணாமல்
பேர்சுப்பேச் சென்னும் பெரும்பூனை வந்தக்கால்
இச்சுக்கிச் சென்னுங் கிளி. (௭)

சோழன் மனிதர்கட்கெதுபற்றி அழகுண்டாமெனவினவியபோதுபாடியது.

சுரதந் தனிலிளைத்த தோகை சுகித்
விரதந் தனிலிளைத்த மேனி—சுரதந்
கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சமரிற் பட்ட
வடுத்துளைத்த கல்லபிரா மம். (௮)

சோழனுக்குப் பொருட்செலவின் பயனை புணர்த்தியது.

நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காங்
கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ் சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந் தீக்காளுங் காண். (௯)

இரண்டு தாசக்காரனான ஒரு குறவன் பிரியமாய்வளர்த்தபலாமரத்தை
அவனில்லாதகாலத்தில்சக்களத்திப்பகைமையால், இளையவன்வெட்டியெறி
ந்து மூத்தவன்மீதுபழிசுமத்த, அவன் கணவனுக்கஞ்சிவருத்தமுற்றிருந்ததை
இவர்கண்டு அம்மரத் தழைக்கப்பாடியது.

கூரிய வாளாற் குறைபட்ட கூன்பலா
ஓலையாய்க் கொம்பா யுயர்மரமாய்ச்—சீரியதோர்
வண்டுபோற் கொட்டை வளர்காயரய்த் தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிற்கப் பணி. (௧௦)

இவர்கையிலிருந்த மூட்டையை என்னவென்று சோழன்
கேட்டபோது பாடியது.

கூழைப் பலாத்தழைக்கப் பாடக் குறமகளும்
மூழக் குழக்குத் தினைதந்தாள்—சோழகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னான். (௧௧)

ஒருவன் இவர்க்கமுதிட வெண்ணித் தன் மனைவிக்குச் சொல்லி
வருந்தியதைக்கண்டு பாடியது.

இருந்து முகந்திருத்தி யிரொடுபேன் வாங்கி
விருந்துவந்த தென்று விளம்ப—வருந்திமிக
அடினான் பாடின வாடிப் பழமுறத்தாற்
சாடின னோடோடத் தான்.

(கஉ)

கணவன் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளப் பின் அவன் அன்னமிட்டபோது
பாடியது.

காணாக்கன் கூசுகே கையெடுக்க நாணுகே
மாறெனக்க வாய்திறக்க பாட்டாதே—வினாக்கென்
என்பெல்லாம் பற்றி யெரிபுதே வையையோ
அன்பில்லா விட்ட வாழது.

(கங)

பிரமணை சித்தித்துப் பாடியது.

அற்றதலை போக வறுதலை தான்றினாயும்
பற்றிக் திருநிப் பற்றியேனே—வற்று
மரமணியா ணக்கிந்த மரணை வகுத்த
பிரமணையான் காணப் பெற்றின்.

(கச)

மனைவியால் வருத்தின ஒருவனுக்குப் புத்தியாகச் சொல்லியன்.

பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானால்
எத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாம்—சற்றேனும்
எறுமா ருக விருப்பனே யாமாயிற்
கூறாமற் சர்யாசங் கொள்.

(கரு)

சண்டாளி குர்ப்பனைக தாடகையைப் போல்வடிவு
கொண்டாளிப் பெண்டென்று கொண்டாயே—தொண்டர்
செருப்படிதான் செல்லாவுன் செல்லமென்ன செல்லம்
நெருப்பிலே விழ்த்திடுத னேர்.

(கசு)

சிலம்பியென்னுத்தாகியிடம் ௫௦௦ பொன்பெற்றக் கம்பர் பாடிய
முற்பாதிமொடி பிற்பாதிமொடி இவர் கூழுக்குப் பாடியது.

† தண்ணிருங் காவிரியே தார்வேர்கன் சோழனே
மண்ணாவ அஞ்சோழ மண்டலமே—பெண்ணாவான்
அம்பொற் சிலம்பி யரவந்தத் தாளணிபும்
செம்பொற் சிலம்பி சிலம்பு.

(கஈ)

† இக்கவைய முற்பாதி மொய்யா மொழியாகும் பிற்பாதி மொய்யா
கும் பாடினர் என்று தமிழ் எவலர் சரிதைத் தாணப்படுகிறது.

இதைக்கண்டு கம்பர் பொருமையால் ஓனாவைய அடியென்று சொல்ல
விருப்பி ஒருவாமை தாவினப்பந்தலம். யென்று விலேடையாகச்
சொல்லிப் பொருள் கேட்டபோது பாடியது.

எட்டேகா ஸ்டாணமே யேமனே அம்பரியே
மட்டில் பெரியர்மை வாகனமே—முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே சூலராமன் றாறுவனே
ஆரையடா சொன்னு யது.

(கஅ)

பாரியென்றும் ஓர் யாதவன் முருங்கைக்கிரையை செய்விட்டுச் சமைத்துக்
கேழ்நாடுக்கிலிவழிச் சாப்பிடச்செய்தபோது அதை வியந்து பாடியது.

வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்கா ளாணி திரும்பசந்த—பொய்யா
ஸடகென்று சொல்லி யமுதத்தை யிட்டார்
கடகஞ் செறிந்ததை யால்.

(கக)

பாரிவிட்டியிடுந்த அங்கவை சங்கவையென்றும் பெண்கள்கொடுத்த
நிலச்சிற்றுடையை வியந்து பாடியது.

பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கொட்டும்—சேரமான்
வாரா பெவவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்றும்
நிலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

(க௦)

அங்கவை சங்கவையென்றும் பெண்களைத் தெய்விகனுக்கு மணஞ்செய்து
கொடுக்க எண்ணி மணவோலை எழுத விநாயகரை வரும்படி பாடியது.

ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியருவக் கங்காளன் காளாய்—பரிவுடனே
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை திர்ப்பன் சயிந்து.

(க௧)

சேர சோழ பாண்டியர்களைக் கலியாணத்துக்குவரும்படி பாடியன.

சேரலங்கோன் சேரன் செழும்பூர் திருக்கோவல்
வரலவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கொள்ள வரசர் மனமிசைத்தார்
சங்கவையை யுங்குடத் தான்.

(க௨)

புதர்மன்னன் பொன்னிப் புனனுடன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து—தகாதே
கடிதின் வருக கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா ளாள்.

(உ௩)

வையைத் துறாவன் மறரா புரித்தென்னன்
செய்யக் தகாதென்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுன கொண்டு விடியவி ரொன்பானுள்
சண்டு வருக விசைந்து.

(உ௪)

வருணன் பொன்மாரி பெய்யும்படி பாடியது.

கருணைமா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவல்—திருமணத்தில்
முன்மாரி பெய்யு முதுவா ரியைமாற்றிப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

(உ௫)

பெண்ணைத்தி பால் தெய்யாகப் பெருகிவரும்படி பாடியது.

முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்த்து
தத்திய தெப்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைத்தெய் விகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
வருமனவுங் கொண்டோடி வா.

(உ௬)

திருக்கோவலூரைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையாம்
அந்நாள் வயலரிசி யாகுமூர்—எந்நாளுந்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமா நாடதனில்
ஒங்குந் திருக்கோவ லூர்.

(உ௭)

பனத்துண்டர் தவிர்க்கப் பாடியது.

திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றுர்மணப் பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தின்றுபச் சோலை சலசலத்துக்
கொங்கெற் குறத்தி குவிமுலைபோலக் குறும்பைவிட்டு
ஊங்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து றுனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தா வேண்டும் பனத்துண்டமே.

(உ௮)

அங்கவை சங்கவை மென்னும் பெண்களுக்கு இடையர் மரபின்படி
தேனங்கொடுக்கச் சேராஜனை ஆடுகேட்டனர். அவன்
பொன்னாடு கொடுக்க அதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

சிரப்பான் மணிமவுரிச் சேரமான் தன்னைச்
சுரப்பாடி யான்கேட்கப் பொன்னாடொன் றீர்தான்
இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடையின் சீர். (௨௯)

மணமகளை ஆசீர்வதித்து மணப்பெண்களை மெய்போதும்
அன்பாகப் பாதுகாக்கும்படி பாடியன.

ஆபன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றனகம்
ஆபனா றங்கருவி யானாலும்—தாயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனீர்
இன்றுபோ லென்று மிரும். (௩௦)

சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிற் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமலை வேற்கண்ணப் கூறுவமை நாடிற்
பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார். (௩௧)

வேடிக்கையாக ஆடைகேட்ட சேரனுக்குத் தன்பாடலைச் சிறப்பித்தது.

நூற்றுப்பத் தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சிலை
நாற்றிங்க னாளுக்கு ணைந்துவிடும்—மாற்றலரைப்
பொன்றப் பொருதடக்கைப் போர்வே லகளங்கா
என்றுங் கிழியாதென் பாட்டு. (௩௨)

வேளூர்ப்பூதன் விருத்திட்டதைப் புகழ்த்து பாடியது.
வரகரிசிச் சேரமும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்
முரமுரென வேபுனித்த மோரும்—திரமுடனே
புல்வேளூர்ப் பூதன் புகழ்த்தபரிந் திட்டசோ
றெல்லா லுலகும் பெறும். (௩௩)

இதனினு மிதான்றெனல்.

ஏசி யிடலி னிடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மணியாநிற் பேப்பன்று—நேசமிலா

வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

(௩௪)

கோரைக்காலி லிருக்கும் ஆழ்வான் கொடையை நிந்தித்தது.
கரியாய்ப் பரியாகிக் காரெருமை தானாய்
எருதாய் முழப்புடைவை யாகித்—திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால் பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்ததே
கோரைக்கா லாழ்வான் கொடை.

(௩௫)

ஈகையில்லாச் சேடனென்பவனை யிழித்துப் பாடியது.
பாடல் பெறுனே பலர்மெச்ச வாழானே
நாடறிய நன்மணங்க னூடானே—சேடன்
இவன்வாழும் வாழ்க்கை யிருங்கடல்குழ் பாரில்
கவிழ்தென் மலர்ந்தென்ன கான்.

(௩௬)

மூல்லாளைப் புகழ்ந்து பாடியது.
காலையிலொன் றுவர் கடும்பகலி லொன்றுவர்
மாலையிலொன் றுவர் மனிதரெலாம்—சாலவே
மூல்லாளைப் போல முகமுமக மும்மலர்ந்த
நல்லாளைக் கண்டறியோ நாம்.

(௩௭)

ஒட்டக்கூத்தர்கொண்ட செருக்கு அடங்கப் பாடியது.
கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றுற்ற கலைமடந்தை யோதுகிறாள்—மெத்த
வெறும்பந் தயங்குற வேண்டாம் புலவீர்
எறும்புந்தன் கையாலெண் சான்.

(௩௮)

அரசன் மந்திரியாக யாரா வைக்கலாமென்று கேட்டபோது பாடியது.
நூலெனிலோ கோல்சாயு நந்தமரேல் வெஞ்சுமராம்
கோலெனிலோ வாங்கே குடிசாயும்—நாலாவான்
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்த வரசே யரசு.

(௩௯)

ஒட்டக்கூத்தர் வெட்க நான்கு பிறைவரப்பாடியது.
செம்மான் கரத்தனருள் சேயா நெடியோனை
அம்மா னெனப்பெற் றருள்வேலா—விம்மான்

கரும்பிறைக்கும் வெண்பிறைக்கும் கண்ணம் பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்கும் கூந்த லணை. (ச௦)

ஒட்கொன்று கோடிபெறுமென்று பாடியன.

மதியாதார் முற்ற மதிக்கொருகாற் சென்று
மிதியாமை கோடி பெறும். (ச௧)

உண்ணிருண் லிரென் றுபசரியார் தம்மனையில்
உண்ணுமை கோடி பெறும். (ச௨)

கோடி கொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுவதே கோடி பெறும். (ச௩)

கோடானு கோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக்
கோடாமை கோடி பெறும். (ச௪)

சகையினியல்பைக் குறித்துரைத்தவை.

வாதக்கோ னுனையென்றான் வையக்கோன் பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன் யாதேனு மில்லையென்று—தேதக்கோன்
வாதக்கோன் சொல்லதிலும் வையக்கோன் சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன் சொல்லே யினிது. (ச௫)

சுற்றுங் கருங்குளவி சூரைத்தா றுரியப்பேய்
எற்றுஞ் சடுகா டிடிக்கரையின்—புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பனைக்குள் வைத்ததே னொக்குந்
தளர்த்தோர்க்கொன் றியார் தனம். (ச௬)

பொற்கிழி யதும்படி பாடியவை.

வையகம் எல்லாம் வயலாய் வானோர்
தெய்வமா முகடு சேரி யாகக்
காணமு முத்து மணிபுந் கலந்தொரு
கோடானு கோடி கொடுப்பினும் ஒருநான்
ஒருபொழு தொருவன் ஊண்ஒழிதல் பார்க்கும்
நேர்கிற நிலை தென்னுமென் மனனே.
நேர்கிற நிலை தென்னு மனனே. (ச௭)

ஆர்த்தசபை தூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர்
வார்த்தை பதினா றொத்தொருவர்—பூத்தமலர்த்

தன்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.

(௪௮)

தன்டாம லீவது தாளான்மை தன்டி
அடுத்தக்கா லீவது வன்மை—யடுத்தடுத்துப்
பின்சென்ற லீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
பொய்த்தான் இவனென்று போமேல் அவன்குடி
எச்சம் இறுமேல் இறு.

(௪௯)

உள்ள வழக்கிருக்க ஆரார் பொதுவிருக்கத்
தன்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி—பெள்ளவயங்
கைக்கூலி தான்வாங்குங் காலறுவான் றன்கனையும்
எச்சமிறு மென்ற லிறு.

(௫௦)

வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி
வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்—வழக்கழிந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தமுத கன்னரால்
எச்சமிறு மென்ற லிறு.

(௫௧)

* சென்றுமு துண்பதற்குச் செய்வ தரிதென்று
மன்றுமு துண்பான் மனைவாழ்க்கை—முன்றிலில்
அச்சில் இருந்து துடைத்தெழுகண் னிராலேழ்
எச்சம் இறுமேல் இறு.

(௫௨)

ஓர் இராசகுமாரி அழகுடைய ஓர் அரசகுமாரனைக்கண்டு கல்லாதவ
னென்றறியாமல், இன்ன சத்திரத்தில் இன்னகாலத்தில் நீ வந்திருந்தால்
காபிருவருங் கூடிச்சகிக்கலாமென் றெழுதியனுப்பினன். அதை யவன் மற்
றொருவனுக்குக்காட்டினன். அவன் அதன் கருத்தையறிந்து இராசகுமா
ரனை நீ யிய்விடத்திலிருந்தால் அரசன் உன்னைச் சிரச்சேதஞ்செய்வனெனச்
சொல்லி அவனையோட்டிவிட்டுத் தான் அவ்விராசகுமாரனைப்போல வேடங்
கொண்டு அங்கிருத்தனன். அவ்வாறே அவனுக்கு உது அவனை அங்கியனென்றறி
யாமற் கூடிச்சகித்தபின்னர் தெரிந்து உயிர் துறந்து பசாசாய் மின்று அச்சத்
திரத்தில் வருகிறவர்களைப் பயப்படுத்திக்கொண்டிருத்தனன். அதுபோலவே
அவ்ரு சென்றிருந்த இவரிடத்திலும் வந்து பயப்படுத்த காண்குசாமத்திலும்
பாடியனன்.

வெண்பா விருகாஹிற் கல்லானை வெள்ளோடெ
கண்பார்க்கக் கைபா ளெழுதுனைப்—பெண்பாவி

பெற்றானே பெற்றான் பிறர்க்கைக்கப் பெற்றானே
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

(௫௩)

கருங்குளிக் குரைத்து நிச்சங் கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன் றியாதான் வாழ்க்கை—யரும்பகலே
இச்சித் திருந்தபொருள் தாயத்தார் கொள்வரே
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

(௫௪)

வான முளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகில்
தான முளதாற் றையுளதா—லானபொழு
தெய்த்தோ மிளைத்தோமென் றேமார் திருப்பாரை
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

(௫௫)

எண்ணு யிரத்தாண்டு நீரிற் கிடந்தாலும்
உண்ணீரம் பற்றாக் கிடையேபோல்—பெண்ணுவாய்
பொற்றொடி மாதர் புணர்முலைமேற் சாராரை
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

(௫௬)

சுப்பிரமணியர் எருமை மேய்க்கும் பிள்ளைகளி லொருவனைப்போல
நாவல் மரத்திலிருக்க இவர்கண்டு அப்பா நாவற்பழம்போடென்று கேட்க,
அவர் சுடுகிற பழம்போடவா சுடாதபழம் போடவா வென்றனர். ஆச்சரியப்
பட்டுச் சுடுகிறபழம் போடென்றனர்; அவர் கனிந்த பழத்தை மணலிற் போ
ட்டனர். இவ்வுடுத்து ஈதினர். குமார் சுடப்போகிறது என்று பரிசுசித்த
போது பாடியது.

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணுக்கோ டாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்—பெருங்கானில்
காரெருமை மேய்க்கின்ற கானைக்கு நானறேற்றேன்
சுரிரவுந் துஞ்சாதென் கண்.

(௫௭)

முருகர் கொடியன முதலியன எவையெனக் கேட்டபோது பாடியன.

கோடியது.

கொடியது கேட்கி னெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிதே யினமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிதே யாற்றொணுக் கொடுநாய்
அதனினுங் கொடிதே யன்பினாப் பெண்டிர்

அதனினுங் கொடிகே

இன்புற வவன்மை லுண்பது தானே.

(௫௮)

இனியது.

இனியது கேட்கிற் றனிநெடு வேலோய்

இனிய தினிய தேகாந்த மினிய

ததனினு மினிய தறிவினர்ச் சேர்தல்

அதனினு மினிய தறிவுள் ளாரைக்

மனவினு நனவினுங் காண்பது தானே.

(௫௯)

பெரியது.

பெரியது கேட்கி நெரிதவழ் வேலோய்

பெரிது பெரிது புவனம்.பெரிது

புவனமோ நான்முகன் படைப்பு

நான்முகன் கரியமா லுந்தியில் வந்தோன்

கரிய மாலோ வலைகடற் றுயின்றோன்

அலைகடல் குறுமுனி யங்கைமி லடக்கம்

குறுமுனி யோகல சத்திற் பிறந்தோன்

கலசமோ புனியிற் சிறுமண்

புனியோ வரவினுக் கொருதலைப் பாரம்

அரவோ வுமைபவன் சிறுவிரன் மோதிநம்

உமையோ விறைவர் பாகத் தொடுக்கம்

இறைவரோ தொண்ட ருள்ளத் தொடுக்கம்

தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

(௬௦)

அரியது.

அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்

மக்கள் யாக்கையிற் பிறத்தலு மரிதே

மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்த காலையும்

மூங்கையும் செவிடும் கூனும் குருடும்

பேடு நீக்கிப் பிறத்தலு மரிதே

பேடு நீக்கிப் பிறந்த காலையும்

ஞானமும் கல்வியு நயத்த லரிதே.

ஞானமும் கல்வியு நயந்த காலையும்
தானமும் தவமும் தரித்தலு மரிதே
தானமும் தவமும் தரித்தார்த் கல்லது
வானவர் நாடு வழிநிற வாதே.

(சுக)

ஒட்டக்க த்தரை நோக்கிமூர்க்களைச்சீர் திருத்த முடியாதெனச்சொல்லியது.

ஆலைப் பலவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நிலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்களைச்சீ ராக்கலா மோ.

(சுஉ)

சோமனென்னும்பிரபுவின்மேற் பாடியது.

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றநிமி னீசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நானிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயநிமின் போய்.

(சுந)

இன்னதிலின்னது நெந்ததெனப் பாடியது.

காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலிபுலியாம்
பேசு முலாகிற் பெதும்பைபுலி—யாசு
வலவர்க்கு வண்ணம் புலியாமற் நெல்லாப்
புலவர்க்கும் வெண்பாப் புலி.

(சுச)

தருமார்த்த காம மோக்கங்களை ஒருகலியிற் சொன்னது.

சுதலறந் தீவினைவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத விருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரணிகினைந் திம்முன்றும்
விட்டதே பேரின்ப விடு.

(சுரு)

நீதினைப்பற்றிச் சொல்லியன.

தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோஞ்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—மாயவாழ்
வுற்று ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாலி யோடெவையும் போம்.

(சுகு)

போந்த ஷதாரணுக்குப் பொன்றும்பு குரனுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்—பாய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பா மில்லத்
துறவோர்க்கு வேந்தன் றுரும்பு.

(௬௭)

நிட்டுர மாக நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனை மெச்சா விரவலனும்—முட்டவே
கூசுகிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

(௬௮)

மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
ஞடில்லான் செங்கோ னடாத்துவது—கூடுங்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லான் விடு விழல்.

(௬௯)

நேசனைக்கா னாவிடத்தி னெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையானைப் பஞ்சணையின் மைத்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையானே வேலைமுடி வில்.

(௭௦)

நல்லார்க ளெல்லாரு நல்லவரே தன்மையால்
வல்லாராற் கேடு படாராயின்—நல்லறி
வான்மக்கள் பற்பலர்க்கே யுண்டாகும் பெண்டிரும்
மாண்பு கெடுக்கா விடின்.

(௭௧)

ஆங்கால மெய்வருந்த வேண்டாம தேதென்னில்
தேங்காய்க் கிளநீர்போற் சேருமே—போங்காலம்
காட்டானை யுண்ட கனியதுபோ லாருமே
தாட்டாளன் தேடுந் தனம்.

(௭௨)

கல்வி யுடையிர் கருங்கான கத்திடையே
நெல்வி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்—வல்லாய்கேள்
வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெவ்விக்கும்
வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

(௭௩)

*ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும்
வென்றான் தனவிர மேவிரம்—என்றானும்

சாலாமற் சுற்பதே கல்வி தனைப்பிறர்
ஏவாமல் உன்பதே ஊண்.

(௭௪)

கன்னிலப் பெருங்கோயி லிறைவன்மீது பாடியநீந்தாத்துதி.

மேற்பார்க்க மைந்தரு மூவா வெருதும் விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச் சலுநன் னிலமுமுன் டாகிய பின்னிடத்திற்
பாற்பாக் கியவதி நீங்கா திருந்தும் பலிக்குமுன்றாய்
ஏற்பார்க் கிடாமலன் றோபெருங் கோயி லிறையவனே. (௭௫)

முருகனென்பா னொருவனைப் பாடேனென்று பாடியது.

மூவர் கோவையு மூவிளங் கோவையும்
பாடிய வென்றன் பனுவலான் எம்மையும்
பாடுக வென்றனர்
நும்மையிங் கெங்ஙனம் பாடுகென் யானே
களிறுபடு செங்களம் கண்ணிற் காணிர்
வெளிநுபடு நல்பாழ் விரும்பிக் கேளிர்
புலவர் வாய்ச்சொற் புலம்பலுக் கிரங்கிர்
இலவ வாய்ச்சிய ரிளமுலை புல்லீர்
அவிச்சவை யல்லது தமிழ்ச்சவை தெருளிர்
உடஇ ருண்ணிர் கொடஇர் கொள்ளிர்
ஒவ்வாக் கானத் துயர்மாம் பழுத்த
துவ்வாக் கனியெனத் தோன்றிய நீரே.

(௭௬)

பாண்டியன் கலியாணத்தில் விருந்துண்டதை யிழித்துக்கூறியது.

வண்டமிழைக் தேர்ந்த வழதி கலியாணத்
துண்ட பெருக்க முரைக்கக்கேள்—அண்டி
நெருக்குண்டேன் தள்ளுண்டே னீள்பகிசி னாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டி லேன்.

(௭௭)

உகென், வரதன் என்பார்க்கிரங்கிக் கூறியது

*இறுக முடிந்தே யிரப்பார்க்கொன் றியாக்
தறுகணரைக் கொல்லத் தகாதோ—சிறுகை
வடுகனையும் பேதை வரதனையும் கொன்றாய்
நடுவாமோ வீது நமா.

(௭௮)

பாண்டியனை நோக்கிச் சொல்லியது.

*காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்பு
போதுசேர் தார்மார்பு போர்ச்செழிய—நீதியாய்
மண்ணமுத மங்கையர்தோன் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள். (௭௯)

இவர்தமது சகோதரர் திருவள்ளுவரொடு சங்கத்தவர்முன்சென்று பல கைக்
குறிகாட்டி பொருள் கேட்டபோது அவர்களுள் ஒருவர் கூறியது.

†இவ்வளவு கண்ணினு ளிவ்வளவு சிற்றிதையாள்
இவ்வளவு போன்ற ளிளமுலையாள்—இவ்வளவாய்
நைந்த வுடலா நாலமேவ மன்மதன்மன்
ஐந்துகனை யால்வாடி னான். (௮௦)

இவர் அதைச்சரியன்றென்று மறத்துச் சொல்லியது.
ஐய மிடுமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமின்
இவ்வளவே னும்மனத்தை யிட்டுண்மின்—தெய்வம்
ஒருவனே யென்ன வுணரவல் லீரேல்
அருவினைக னீந்து மறும். (௮௧)

ஒருவனுக்குக் கல்வியுணர்ச்சிநிலையறியக்கூறியன.

*எழுபிறவி யோதி யுணர்ந்தார் தமக்கே
வருபிறவி தோறும் வலிதே—இருடர்
கலைவாண ரெல்லாங் கழறினர்கா னெஞ்சின்
மலைவாகக் கொள்ளேன் மதித்து. (௮௨)

எழுதரிது முன்ன மெழுதிய பின்னர்
பழுதறவா சிப்பரிது பண்பாய்—முழுதுமதைக்
கற்பரிது நற்பபனைக் காண்பரிது கண்டக்கால்
நிற்பரிது தானந் நிலை. (௮௩)

திருக்குருகர் நம்மாழ்வார் பாசாங்களை வியந்து கூறியன.

ஐம்பொருளு நாற்பொருளு முப்பொருளும் பெய்தமைத்த
செம்பொருளை யெய்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத்—தண்குருகர்ச்
சேய்மொழிய தென்பர் சிலரியா னிவ்வுலகில்
தாய்மொழிய தென்பேன் றகைந்து. (௮௪)

† இதை ஒட்டக்கூத்தர் சொல்லியதாகவுஞ் சொல்லுவர்.

*சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பி வீரன்மொன்றே
வாய்மொழியை யாரு மறைபென்பர்—வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள் சால வுளவெனினு மம்மொழியும்
சாய்மொழிய வென்பேன் றகைந்து. (அரு)

சிலநாட்டு வனங்களைப்பற்றிக் கூறியன.

வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோள்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து. (அரு)

*வஞ்சி வெளிப் குருகெல்லாம் பஞ்சவன்றன்
நான் மாடக்கூடலிற் கல்வலிது
சோழன் உறத்தைக் கரும்பினது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது. (அரு)

ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி யுரைத்தது.

இலக்கணக் கவிஞர்சொ லீன்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் தேடுவர் வன்க ணுளர்கள்
நிலத்துறுங் கமலத்தை நேரும் வண்டநீ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல். (அரு)

சேன்பால் வசித்துப் பிரிந்தபோது சொல்லியது.

*சிறுக்கரை வெவ்வடகுஞ் சேதாவின் நெய்யும்
மறுப்படாத் தண்டயிரு மாந்தி—வெறுத்தேனை
வஞ்சிக்குங் கொற்கைக்கு மன்னவனேற் பித்தானே
கஞ்சிக்கும் புற்கைக்கும் கை. (அரு)

எழிற் குன்றத்தாசனை இகழ்ந்து பாடியது.

*இருடர் மணியினக்கத் தேழிலார் கோவே
குருடேயும் அன்றுநின் குற்றம்—மருடர்ந்த
பாட்டும் உரையும் பயிலா தனவிரண்
டோட்டைச் செவியும் உள. (அரு)

திருக்குடந்தையிற்சென்று அங்கு ஒருவன் உலோபியும் ஒருவன் உதாரியு
மாக இருந்தாராக்கண்டு பாடியது.

*திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து நிற்கும்
மருத்தன் திருக்குடந்தை வாழை—குருத்தும்
இலையுமிலை பூவுமிலை காயுமிலை என்றும்
உலகில் வருவிருந்தோடுண்டு.

(கூக)

பாண்டியனைக் கண்டபோது பாடியது.

*நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்து சித்தன்வாழ்
வில்லந் தொறுமூன் றெரியுடைத்து—நல்லரவப்
பாட்டுடைத்து சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின்
நாட்டுடைந்து நல்ல தமிழ்.

(கூஉ)

ஐவேலசதி யென்னும் யாதவன்மீது பாடியன.

*பூங்கமல வாவிசூழ் புல்வேளூர்ப் பூகணையும்
ஆங்குவரு பாற்பெண்ணை யாற்றினையும்—ஈங்கு
மறப்பித்தாய் வாளதிகா வன்கூற்றை நாவை
அறப்பித்தா யாமலகந் தந்து.

(கூங)

*அற்றாரைத் தாங்கிய வைவே லசதி யணிவரைமேல்
முற்ற முகிழ்முலை பெவ்வாறு சென்றனள் முத்தமிணூல்
கற்றார் பிரிவுங்கல் லாதவ ரீட்டமுங் கைப்பொருள்கள்
அற்றா ரிளமையும் போலே கொதிக்கு மருஞ்சரமே.

(கூச)

*அருஞ்சஞ் சலங்கொண்ட வைவே லசதி யகல்வரையின்
இருஞ்சஞ்சலஞ்சொல்லவேண்டுங்கொலோவெனதன்னைமொழி
தருஞ்சஞ் சலமுந் தனிவைத்துப் போனவர் சஞ்சலமும்
பெருஞ்சஞ் சலங்கொண்டு யானிருந் தேனொரு பெண்டிறந்தே.

*அலைகொண்ட வேற்கரத் தைவே லசதி யணிவரைமேல்
நிலைகொண்டமங்கைதன்கொங்கைக்குத்தோற்றினநீரினங்கள்
குலையுன் டடியுண்டென் கையினி லெற்றுண்டு குட்டுமுண்டு
விடையுன் டடியுண்டு கண்ணிர் ததும்பவும் வெட்டுண்டவே. ()

*அழற்கட்டுக் கட்டிய வைவே லசதி யணிவரையின்
மழைக்கட்டுக் கட்டிய மாளிகை மேலொரு மங்கைகல்லாள்

உழக்கிட் டிரியிட்டு முவ்வுழக் கிட்ரே நாழிநீட்டுக்
குழற்கட் டவிழ்த்துட னங்ஙனின் தேமயிர் கோதினனோ. (௬௭)

* அறங்காட் டியகரத் தைவே லசதி யகன்சிலம்பில்
நிறங்காட்டுங் கஞ்சத் திருவணை யீர்முக நீண்டகுமிழ்த்
திறங்காட்டும்வே லுஞ்சிலையுங்கொல்யானையுந்தேருங்கொண்டு
புறங்காட் டவுந்தகு மோசிலைக் காமன்றன் பூசலிலே. (௬௮)

* ஆலவட் டப்பிறை யைவே லசதி யணிவரைமேல்
நீலவட் டக்கண்க னோரொக்கும் போதந்த நேரிழையாள்
மாலையிட் டச்சுற்றி வட்டமிட் டோடி வரவழைத்து
வேலையிட் டுக்குத்தி வெட்டுவ னாகில் விலக்கரிதே. (௬௯)

* ஆர யிரங்கொண்ட வைவே லசதி யகன்கிரியில்
நீராடப் போகு நெறிதனி லேயந்தி நேரத்திலே
சீரான குங்குமக் கொங்கையைக் காட்டிச் சிரித்தொருபெண்
போராள் பிடிபிடி பென்றே நிலாவும் புறப்பட்டதே. (௭௦)

* ஆப்பாடி யாய்தம் மைவே லசதி யணிவரையில்
கோப்பாமிவனொழிந் கொங்கைக்குத்தோற்றிபக்கோடி ரண்டுஞ்
சப்பாய்ச் சினுக்கரி யாய்ச்சிமி ழாய்ச்சின்ன மோதிரமாய்க்
காப்பாய்ச் சதுரங்க மாய்ப்பல்லக் காக்க கடைப்பட்டவே. (௭1)

* ஆடுங் கடைமணி யைவே லசதி யணிவரைமேல்
நீடுங் கயற்கண்ணி யாடந்த வாசை நிகழ்த் தரிதால்
கோடுங் குளமுங் குளத்தரு கேறிற்குங் குன்றுகளுங்
காடுஞ் செடியு மவனாகத் தோன்றுமென் கண்களுக்கே. (௭2)

யாதவருலத்தார்களின் பெருமையைக் குறித்துரைத்தது.

* மெய்வந்த கோவலர் தங்குலத் தாரை வெறுங்குலத்தோர்
கைவந்த னஞ்சொலின் வாய்வெந் திடுமந்தக் காரணங்கேள்
ஐவந்த வேள்வியி லைவர்க்குந் தெய்வமு மாகிநின்ற
தெய்வம் பிறந்த குலங்காணு நந்தன் நிருக்குலமே. (௭௩)

புரந்தகச்சோழன்மீது பாடியது.

கோலெடுத்துக் கோத்துரத்துங் கோகககச் செங்கைவடி
வேலெடுத்துக் கோத்துரத்தல் விட்டிலனோ—சீலமிகு

பூபால னானும் போமோ புராதகற்குக்
கோபால னுன குணம்.

(க௦௪)

ஆகச்செய்யுள்-௧௩௧.

அடியிற்குறித்தவர்கள் ஓளவையாரது சகோதரர்கள். அவரைப்போலவே
இவர்களும் பிறத்தபோது பிரியவருத்திநின்ற தாய்முன் சொல்லியன.

உ ப பை .

அத்தி முதலெறும்பி றுனவுபி ரத்தனைக்கும்
சித்த மகிழ்த்தனிக்குந் தேசிகள்—முற்றவே
கற்பித்தான் போனானே காக்கக் கடனிலையோ
அற்பனே வன்னு யான்.

(௧)

அ தீ க மா ன் .

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட்டே ரைக்கும்
விருப்புற் றமுதனிக்கு மெய்யன்—உருப்பெற்றால்
ஊட்டி வளர்க்கானே வேகெடுவா யன்னுய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

(௧)

உ று வை .

சண்டப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்—மன்டி
அலைகின்ற வன்னு யானுடைய வன்மை
நிலைகண்டு நியறிந்து நில்.

(௧)

க பீ லர் .

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவனைக்கும்
உண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்.
தமக்குந் தொழிலென்ன தான்.

(௧)

வ ள் னி ய ம் மை .

அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்றான்
இன்னும் வளர்க்கானே வென்றாயே—மின்னாவம்

சூறும் பெருமான் சுடுகாட்டி வின்றுவினை
யாடும் பெருமா னவன்.

(க)

ஆகச்செய்யுள்-க௭௩.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

இவர் சோழாட்டில் சோழியில் அந்தணர்குலத்திற் கொணிய கோத்
திரத்திற் சிவபாதவிதயருக்கும் பகவதியாருக்குத் திருக்குமாரராகத் தோன்
றினவர். இவர் மூவாண்டில் பொய்கைக்கரையில் அம்மையளித்த ஞானப்
பாறுண்டுபல சிவத்தலங்கட்டுத் திருநெறித்தமிழெண்ணுந்தேவாரம்பாடினர்.
இத்தேவாரம், பன்னிருதிருமுறையில் முதன்முன்று திருமுறைகளாகவருக்
கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்காலம் நின்றசீர்நெடுமொழர்காலமென விளங்கு
கின்றது. இவரதுசரிதம் பெரிய புராணத்தில் விரிவாயிருத்தலா லதனுட்
கண்டுணர்க.

இவர் சோழியில் திருமங்கையாழ்வாரைச் சந்தித்தபோது சொல்லியதாக
வழங்குக்கவி.

கடியுண்ட நெடுவாளை கராவிற் றப்பிச்

கயத்துக்கு ளடங்காமல் விசும்பிற் பாய

அடியுண்ட லுபர்தெங்கின் பழத்தாற் பூக

மலையுண்டு குலைசிதறு மாவி நாடா

படியுண்ட பெருமானைப் படித்துப் பாடிப்

பதம்பெற்ற பெருமானே பவளச் செவ்வாய்க்

கொடியொன்று நிற்பவனிக் கெதிரே சென்று

கும்பிட்டா ஞாயிரொன்றுங் கொடுவந் தாளே.

(க)

ஆகச்செய்யுள்-க௭௪.

திருமங்கையாழ்வார்.

இவர் திருவாலிநகர்க் குறையலூரில் லீலன் என்பார்க்குக் குமாரராய்
அவதரித்து, சோழனதரசாங்கத்துட் சிற்றரசவகித்து ஆண்டு குமுதவல்லி
யாவை மணந்த பின்னர் கஞ்சிப் பேரருளானர் அருள்பெற்று அவர்வழி
ஈடுபட்டெத்தியாராதனைகைக்கரியார்த்தரிமித்தம் ஆறலைத்துப் பொருள் பறி
த்துச் செய்து பரமபத நாட்டைக் கைப்பற்றினர். இவர் செய்ததிருப்பணி
களே திருவாங்கம் பெரியகோவிலுள் மிகுத்திருப்பன. இவர் விட்டுணு

தலங்கடோறஞ் சென்று பாடிய பெரியதிருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம்
திருநெடுந்தாண்டகம், திருமெழுசூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிரு
மடல் ஆகிய இவைகள் காலாயிரப் பிரபந்தத்துள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இவர் திருஞானசம்பந்தரை சீகாழியிற் சந்தித்தபோது
சொல்லியதாக வழங்குங் கவி.

வருக்கையறங் கனிசிதறிச் செந்தேன் பொங்கி
மடுக்கரையிற் குளக்கரையின் மதகி லோடப்
பெருக்கெடுத்து வண்டோலஞ் செய்யுங் காழிப்
பிள்ளையார் சம்பந்தப் பெருமாள் கேளிர்
அருட்குலவு மயிலைதனி லனலால் வெந்த
அங்கத்தைப் பூம்பாவை யாக்கி னோமென்
றிருக்குமது தகவன்று நிலவால் வெந்த
இவனையுமோர் பெண்ணுக்க வியல்பு தானே.

(க)

கம்மாழ்வார்மீது சொல்லியது.

சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ—தாமந்
துளவோ வருளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெருமா னுனக்கு.

(உ)

காகபட்டினத்திலிருந்த ஓர்பெனத்த விகிரகத்தை இழித்துக் கூறியது.

* ஈயத்தா லாகாதோ விரும்பினு லாகாதோ
பூயத்தான் மிக்கதொரு பூதத்தா லாகாதோ
தேயத்தே பித்தனையாற் செம்புகனா லாகாதோ
மாயப்பொன் வேணுமோ மதித்துன்னைப் பண்ணுகைக்கே.(ங).

ஆகச்செய்யுள்-கசா.

இடைக்காடர்.

இவர் பாண்டிநாட்டினரென விளங்குகின்றது. இவர்பெயரைக்கொண்டு
வழங்கும் இடைக்காட்டிரே; இவரது சனைத்தலம். இவ்வூர் பாண்டித் திருத்
தலம் பதினான்கினு னொன்றான திருப்புவணத்துக்குக் கீழ்த்திசையி லிருக்
கின்றது. இவரை ஆயர்மாயினரென்ப. பதினெண் சித்தரு னொருவராயுங்
கொண்டு, இடைக்காட்டிச் சித்தர் எனச்சொல்லும் ஓர்பெயரும் இவருக்

குண்டு. இவர்காலத்தில் மதுரைநகரிலே ராசபுரிந்த குலேசபாண்டியன்மீது கில பிரபத்தங்கள் பாடி சங்கத்தவரு னொருவரான கபிலரோ நிறவாடி அரங்கேற்றின போது அங்ஙனம் உள்எத்தமும் காற்றாற் சிமந்துளக்காது இவரை அவமதித்தமையாற் சொக்கநாதக்கடவுள் சந்திரியின் முறையீட்டுப் பிணங்கி அட்பூர்விட்டு வெளிப்படலும், இவரன்பின்வழியே கயற்கண்ணியுடன் சொக்கநாதரும் சங்கத்தவர்களும் வெளிப்பட்டு வையைக் கரையிற் போயிருந்ததாயும், பின்னர் பாண்டியன் அந்தறிந் துபசரித் தழைத்துவந்து பொன்முடியா நியனித்துப் பிழைபொறுக்கப் பிரார்த்தித் தனுப்பினனென்றச் திருவிடையாடற் புராணஞ்சொல்லும். ஊசிமுறியென்னு மிலக்கணம் அற்புத வருடப்பலன் வெண்பா முதலியன இவர்க்குச் செய்த நூல்களாம். இவர்காலத்திலுண்டான பன்னிரண்டுகூடப் பஞ்சத்தை நவக்கிரகப்பிரதிட்டை செய் தாராதித்து நீக்கினரென்ப. இவருரி ல்தப் பிரதிட்டைகளின்று மிருக்கின்றன.

இவர் தமது நேசுந்திருவள்ளுவர் நூல் சங்கத்தரங்கேறின போது கூறியது.

* கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

(௧)

சங்கத்தார் கர்வபங்கமடைய எழுத்தாணி முறியாகப்பாடியன.

ஆற்றங் கரையி னருகிருக்கு மாமரத்தில்

காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக்—காக்கைதனை

எய்யக்கோ லில்லாமல்.....என்றானே

வையக்கோ னுன்றன் மகன்.

(௨)

* மன்றலங் கொன்றை மலர்மிலைத் துஃகுவஃ

கென்று திரியு மிடைமகனே—சென்று

மறியாட்டை யுண்ணாமல் வண்கையால் வல்லே.

அறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

(௩)

ஆகச்செய்யுள் ௧௪௩.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

வினாபவத்திற் செற்புற்றோங்கிய விப்பிள்ளையார் சுமார் தனது உருடக்கட்டுமுன் காலிரிப்பும் பட்டினத்திலே வைசியர்மரபிலேசுவகேசர், ஞானலோம்பை யென்பார்க்குப் பிள்ளையாய் அவதரித்தார். இவரை குபேராவதாரம்என்பர். திருவெண்காடர் என்பது இவர நியற்பெயர். இவர்க்குத் திரு

விடைமருநர் மருதப்பரான சிவபெருமானே பின்னையாயிருந்து முத்திப் பேறடையத்தக்கசாதனங்காட்டிமறைத்தருளினதாகவத்தலப்புராணங்கடும் இவர்செய்ததிருப்பாடல்களை நம்பியாண்டார் நம்பிகன் பதினொரந்திருமுறையுட் சேர்த்திருக்கின்றனர். இவர் துறவுபூண்டி திருவருணையிலுற்ற போது, ஓர் கணிகையின்மீது காமுற்று வெளிவிட்டகாதத்தை அவருண்ண உண்டான கருவிற் சனித்தவரே; திருப்புசுழக்குரியரான அருணகிரிசாதர் என்பர். அவ்வாறே திருசெல்லை தண்டபாணி சுவாமிகளால் ஓர் புராணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திருவிசைப்பாப் பாடிய நாயன்மார் ஒன்பதின் மருள் திருப்பல்லாண்டிசெய்த சேர்தனார்; இவரது கிருகத்திற் றலைமைக் காரியத்தராயிருந்து பின்னர் இவர்பா லுப்தேசம்பெற்ற மாணக்கரென்ப. இவரதைக்கியத்தலம் சென்னைக்கடுத்த திருவொற்றியூர். இவர் சரிதத்துக்கு பத்திய கத்திய ரூபமாய் இரண்டு புராணங்கள் உள்ளன. பத்திரகிரியா ருமிவர் மாணக்கரே.

இவர்க்கு மைந்தராயிருந்த மருதப்பெருந்தகை “காதற்றலுசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே” எனவெழுதிய ஓர்ஒலைறுக்கும் ஓர்காதற்றலுசியும் அடக்கிய ஒருசிறு பெட்டியை இவரது மனைவியார்வசம் கொடுத்துத் திருவருள்காட்டி மறைத்தருள; உடனே இவர்கவலையற்றுத் துறவடைந்து பாடியன.

* பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லான்கையின் முன்கொடுத்துக் கட்டி யிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம் விட்டுப் பிரியவென் றோகிங்ங னேசிவன் மீண்டதுவே. (க)

* குதுற்ற கொங்கையு மாணர் கலையுஞ் சூழ்பொருளும் போதுற்ற பூசலுக் கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தால் தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்றுந் தெளிவதற்கோ காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட் டானென்றன் கைதனிலே. (உ)

* வாதுற்ற தின்புய ரண்ணு மலைபர் மலர்ப்பதத்தைப் போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிர்தப் பூதலத்தில் தீதுற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த திரவியமென் காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. (ஈ)

* வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணுசை மங்கையை விட்டுவிடப் போதித்த வன்மொழி கேட்டிலை யோசெய்த புண்ணியத்தால்

ஆதித்தன் சுந்திரன் போலே வெளிச்சம தாம்பொழுது
காதநற வுசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. (ச)

இவர் தமது தாயார்க்கு தகனவிரியை செய்தபோது பாடியன.

* ஸுயிரண்டு திங்கனா வங்கமெலா நொன்றுபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவீரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாடோ
எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி. (ரு)

* அரிசியோ நானிலவே னுத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகிழாம—லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியபூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (சு)

* அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே பெனவழைத்த வாய்க்கு. (எ)

* முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமர்தே
அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சுரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழன்முட்டு வேன். (அ)

* வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுந்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிவிட்டுக் காப்பாற்றிச் சோட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிவிட்டுத் தீழுட்டு வேன். (க)

* நொன்று சுமந்துபெற்று நோவாமலேந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்று நற்றாய்க்கோ
மெய்யிலே தீழுட்டு வேன். (க௦)

* முன்னை யிட்டநீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டநீ தென்னி லங்கையில்

அன்னை மிட்டதி யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதி மூன்க மூன்கவே.

(௧௧)

*வேகுதே நியதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியே னையகோ—மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(௧௨)

*வெந்தானோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தானோ வென்னை மறந்தானோ—சந்ததழும்
உன்னையே நோக்கி யுகந்து வரங்கெட்டுநென்
தன்னையே யின்றெடுத்த தாய்.

(௧௩)

*யிற்றிருந் தாளன்னை யிதி தனிவீருந்தான்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீளுஞ்—பாற்றெறிக்க
எல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(௧௪)

திருவாசுரிவிவர்பாற் பேரன்பும் பத்தியும் செய்து திருவமுது முதலிய
வற்றுவபசரித்து வந்த சிறுவனொருவனுக்கு மணம் நடந்த
போது உரைத்தது.

நாப்பிளக்கப் பொய்புரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலனென்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வெழுனென்ற புற்றீசல் போலப்

புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகைபறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவர்பிளந்த மரத்துளையிற் கானுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப் போல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்ட டீரே.

(௧௫)

மேற்குறித்த அச்சிறுவனோரான் தைலமிட்டு நோடிக் காமங்கைமிக்கு
மனைவியைச்சேர்ந்து சன்னிகன் டியீர்துறத்திறக்க அவன் தாய்
முதலியோர் வருத்தியதற் கொக்கமுற்றயிர்
பெறும்படி பாடியன.

*வடிவந் தானும் வாகைப் மகஞந் தாயு மாமியும்
படிவொன் டாரு மூரிலே பழிவொன் டாட னீதியோ

குடிவர் தானு மேழையோ குபவன் றானுங் கூழையோ
நடுகின் றானும் விண்ணே நகரஞ் சூறையானதே.

(௧௩)

*மன்னு முருகு மாமுருகு மாயை யுருகு மாலுருகும்
பென்னு முருகு மாலுருகும் பேதா பேத வகையுருகும்
அண்ண லுருகு மிடத்தமர்ந்த வாத்தா னுருகு மரவணையான்
எண்ணி யுருகுங் குருநாத னென்பா லுரைத்த வோர்மொழிக்கே. ()

பின்னர் உடனே உயிர் பெற்ற வச்சிறுவனை நோக்கிக் கூறியது.

*எருவாய்க் கிருவிரன்மே லேறுபுழக் கூட்டுக்
கருவாய்க்கே கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்
தேரோடும் விதிமிலே செத்துக் கிடந்தாயே
நீரோடுந் தாரைக்கா நீ.

(௧௪)

இவர் கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஒப்பதிய லோர்கான் பசிக்கன்னம் விரும்பிச்
சென்று ஒரு மூர்க்கன் வீட்டுத் தலைவாயிலினின்று கைதட்ட அவன்
இவரை அறியாது காமக்கன்னனென் றெண்ணித் தடிக்கொண்டு
புடைத்துத் திங்கிழைத்தபோது பாடியன.

*பூனும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
கானும் படிக்கல்ல மங்கையற் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேனும் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சானும் வளர்க்க வடியேன் படுத்துயர் சற்றல்லவே

(௧௫)

*இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்னம்
உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும் போகே னரனேயென் றேகம்
இளைத்தாலும் போகே னினி.

(௧௬)

இவர் திருவுஞ்சேனமாகாளம் சென்று வணங்கி நகருக்கடுத்த சிறுபுற
வத்துள்ள கணபதி யாலயம்புக்கு ஞான ரிட்டையிலிருக்கும் காலத்தில்
அந்நகரையாளும் பதங்கிரியரசன் அரண்மனையிற் களவு செய்த திருடர்கள்
வரும் வழியின் மூத்தபின்னையார்க்கென்றோடி புயர்ந்த விலைப்பதக்க மொன்
றையெடுத்திவர் கழுத்திலிட்டுச் செல்ல, பின்னர் காவலாளரிவரைத்திருட
னெனப்பிடித்தடித் திறைபால் வீசிக்க அவர் இவரை அறியாது விதித்த
கழுமாம் பற்றியெரியப் பாடியது.

*என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
உன்செய லேயென்று னாரப்பெற் றேனின்த ளுனெடுத்த
பின்செய்த திவினை யாதொன்று மில்லை பிறப்பதற்கு
முன்செய்த திவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. (௨௧)

சுமரமெரிவதைக் கண்டிவரை வணங்கிய பத்திரகிரியார்
திரவருள்பெறக் குறித்தன்பின் மேலிட்டாற்பாடியன.

*எய்க்கொரு குலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரங்காய்
ஆக்குவ ராரஃ தருக்குவ ராரது போலுடம்பு
நிக்கிரை யாவதல் லாலேதுக் காமின்தச் செப்புமினே. (௨௨)

*மானார் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவும்
கோகையென்னைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுந் பேறினா பொய்யன்றுகான்
ஆனாலு மிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே. (௨௩)

*அஞ்சக் கரமென்னுங் கோடரி கொண்டிந்த வையுலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்கன்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சகாசிவ மென்கின்ற வித்தைபிட்டுப்
புஞ்சக் கஹபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே. (௨௪)

ஒங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகும்
நங்காம னீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவாய்
ஆங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவர் தமர்ந்திடுமே. (௨௫)

பாண்டி நாட்டிற் குற்றாலஞ்சென் றிருத்தபோது பாடியது.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுத்தே
உற்ற ரமுமுன்னே யூரார் கடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு. (௨௬)

இவரது நிதிக்குறைகளைக்கவர விரும்பி இருக்குமிடம் காட்டும்படி
அரசனால் சிறையிடப்பட்டிருந்த சேத்தனார விவேக்கப்பாடியது.

*மத்தனே தயிருன் டானு மலர்மிசை மன்னி னானும்
நித்தமுந் தேடித் காணா மிலனே யமல மூர்க்கி

செய்ததோக் கயல்பாய் நாகூர்ச் சேந்தனை வேந்த னிட்ட
கைத்தோ நீக்கி யென்முன் காட்டுவெண் காட்டு ளானே. (௨௭)

தில்லையிலவர் ஒருநாள் பசியற்றிருக்கச் சிவகாடியம்மையார் கண்டு வேதிய
மாதுருவமாய் வந்து அளித்த லன்னமுண்டு பாடியது.

* லுநி மெடுத்தத ளாடையுஞ் சுற்றி யுலாவி மெள்ள
வந்திக டோறும் பலிவாங்கி யேவிதி யற்றவர் போல்
ஆநி மருட்கொண்டிங் கம்பலத் தேசிற்கு மாண்டிதனைத்
தேடுங் கணக்கென்ன காண்கில காம சவுந்தரியே. (௨௮)

ஒருநாள் கசிக்காரோணத்திற் பசியால் வருத்திப்பாடியது.

* அத்தி முதலெறும்பீ றுனவு யிரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்த்தலிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவினேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோண ரே. (௨௯)

திருவொற்றியு ரடைந்திருத்தபோது பாடியன.

* கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகிதாந்—கொண்டர்
உடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக மொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு. (௩௦)

வானியெல்லார் திர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீ று
காவனங்க ளெல்லாங் கணநாதர்—பூவுலகின்
மீது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோர்
ஒனந் திருவொற்றி யூர். (௩௧)

* ஒகிமுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருக்கை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்துந்
தேவாதி தேவன் திருவொற்றி யூர்த்தெருவில்
போவா ரடியிற் பொடி. (௩௨)

* சுடப்பி வாரநி யார்புர மூன்றையுஞ் சுட்டிரான்
திடப்படு மாமதிந் நென்னெற்றி யூரன் நெருப்பரப்பில்
நடப்பவர் பொற்பத நத்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
திடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே. (௩௩)

* ஸுயர் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருந் யறிவழிந்து
மெய்யும்பொய் யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவல்யான்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுந் சுற்பியுமே. (௩௪)

உலகினருய்ய அருட்குறிப்பினுந் கூறியன.

* அஞ்ஞர நிற்குருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றுஞ்ஞக டோறு முழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பை நாடாத வுமர்கா னீவீர்
விளக்கருக்கத் தீத்தேடு வீர். (௩௫)

* சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தைத் தேடுதே கண். (௩௬)

* நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவும்
இச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
துங்குவதுந் தானே சுகம். (௩௭)

* விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம். (௩௮)

* முதற்சங் கமுதாட்டு மொங்குமூலார் தம்மை
நடுச்சங்கு நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போ தனலுது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம். (௩௯)

* எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
எத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவிவின்மட மாதரைவிட்
பெய்யடா வுய்யடா வுய். (௪௦)

* மாலைப் பொழுதினது மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலையினக் கிட்டு விழித்திருந்து—குலாகிப்

பெற்றான் வளர்த்தான் பெயரிட்டான் பெற்றபின்னை
பித்தானு லென்செய்வான் பின்.

(௪௧)

* இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந் திங்கிலையுன் னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நிகள் பேய்கழுது
தம்மதென்று நாமிருக்குந் தான்.

(௪௨)

* எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
எச்சி வீருக்கு மிடமறியிர்—எச்சிறனை
உய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமயமா மே.

(௪௩)

* எத்தொழிலைச் செய்தானு மேதலத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிலினை யாடியிரு கைவிசி வந்தாலும்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(௪௪)

* மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்ளிடையோன்
சில மறிந்திலையே சிந்தையே—கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்தமொத்தப் பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

(௪௫)

* ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
அன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுது
தத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

(௪௬)

* இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தோரை—முன்னம்
எறிந்தகட்டை மீதி வினைக்கோ வணத்தை
உரிந்துருட்டிப் போட்டதுகண் டும்.

(௪௭)

* இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பரோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச்—சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

(௪௮)

எத்தனைநாள் கூடி பெடுத்த சீரமைவ
அத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலிப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே.

(௪௯)

ஆசச்செய்யுள்-௧௧௨.

ஸ்ரீமத் கம்பநாட்டாழ்வார்.

கவிச்சக்ரவர்த்தியெனப்பெயர்பெற்ற விப்புலவர்பெருமானே ஓர்அரசன்
புதல்வரென்றும், அவ்வரசன் பகைவரான்மாண்டபோது, இவரைக்கருப்ப
முற்றிருந்தவன்னை, மாற்றலர்க்கஞ்சிச் சோனாட்டிலே திருவழுந்தாரிலே ஓர்
பிடாரிபூசகனானவோச்சன்வீட்டிலேயடைக்கலம்புக்குஅங்குப்பெற்றனரென்
றும்சொல்லுவர். மதுரையினுள்ளபிடாரி பூசகருட்சிலர்இவரைதம்மினத்தவ
ரெனக்காட்டித் தம் பெயரோ டிவர்பெயரைச் சேர்த்துவழங்குவர். இவ்வித்
துவகிகாமணி பாலப்பருவத்திலேயே கலைமகளருளால் கல்லியிற்சிறப்புற்றி
ருந்தமையைக்கேட்டுத் திருவெண்ணையல்லூர்ச் சடையப்பமுதலியார் என்
பவர் தம்மிடத்தழைத்துவைத்தன்பாகப் பரிபாலிக்க வளர்ந்து அவர் வேண்
டுகோளுக்கிசைந்து கற்பனாலங்காரக்களஞ்சியமாய் இதிகாசத்துமொன்றான
இராமாயணம், சடகோபரந்தாதி, சரகவதியந்தாதி, ஏரெழுபது, திருக்கை
வழக்கம் முதலியனவியற்றினர்.செம்பொற்சிலையெழுபது, இலக்குமியந்தாதி
என்றனல்களையுமிவர்செய்ததாகக் கூறுவாருமுளர்.இவர்காலம் “எண்ணிய
சகாத்த மெண்ணாற்றேழின்மேற் கம்பநாடன், கண்ணிய வரங்கர்முன்னே
கவியரக்கேற்றினானே ” என்றதனாலும் வேறு பல நூலாதாரங்களாலும்
இற்றைக்கு 1120௨ருடங்களுக்கு முற்பட்டதெனத்தெரியவருகிறது. இவ
ரை வைணவரெனச் சிலருஞ் சைவரெனச்சிலருங்கூறுவர். யாராயினுமாகு
க. “கல்லியிற்பெரியன் கம்பன்” “விருத்தமென்னுமொண்பாவிற்குயர் கம்பன்”
என வழங்குவதானே இவர் புலமைத்திறம் புலப்படும். இவர் தந்தையார்
பெயர் ஆதித்தன் என சிலபாயிச்செய்யுள்களால் தெரியவருகிறது.

நாகொரின் எல்லையைக்குறித்துச் சொல்லியன.

கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவென் னாறு
குடதிகையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிகையில்
ஏனாட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாகாதம்
சோனாட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

(௧)

வெள்ளா நறுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாம்
தெள்ளாற் புனற்கன்னி தெற்காகும்—உள்ளார
ஆண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிகாட் டெல்லைப் பதி. (உ)

வடக்குக் திசைபழனி வான்கீழ்தென் காசி
குடக்குக் திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்
ஓரமோ தெற்காகு முள்ளென் பதின்காதம்
சேரனாட் டெல்லையெனச் செப்பு. (ங)

மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆக்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குருயர்
தெற்குப் பினாகி திகழிருப தின்காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு. (ச)

‡ தில்லைவாழ்த்தணர்க்கிடம் இவர் தம் இராமாயணத்துக்குச் சாற்றுக்வி
பெறக் காத்திருந்தபோது சர்ப்பத்தாலிறந்த ஒரு குழந்தை உயிர்
பெறச் சொல்லியன.

ஆழியான் பள்ளி யணையே யவன்கடைந்த
வாழி வரையின் மணித்தாம்பே—ஊழியான்
பூணே புரமெரித்த பொற்சிலையிற் பூட்டுகின்ற
நானே யகல நட. (ரு)

மங்கையொரு பாகர் மணிமார்பி லாரமே
பொங்கு கடல்கடைந்த பொற்கயிறே—திங்கனையும்
சிறியதன் மேலூருந் தெய்வத் திருநானே
ஏறிய பண்பே யிறங்கு. (சு)

பாரைச் சுமந்த படவரவே பங்கயக்கண்
விரன் கிடந்துறங்கு மெல்லணையே—சுரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவா பரணமே
நஞ்சடையாய் தூர நட. (ஏ)

‡ இக்கவிக்கோ புதுவைச்சேநிராயணத் திண்டிமலிடம் தீர்ப்பாடியதாகத்
தமிழ் நாவலர் சரிதை கூறும்.

இவருக்குச் சலவைசெய்துகொடுத்த வண்ணனை வியத்தது.
கிரம்பார்த்தா வீசனயன் தேவிதனைப் பார்ந்தான்
கரம்பார்த்தான் செங்கமலக் கண்ணன்—உரஞ்சேர்
மலைவெருத்த தின்புயத்து வண்ணன்சீ ராமன்
கலைவெருத்த நேர்த்திதனைக் கண்டு.

(அ)

இவருக்குச் சவரஞ் செய்த மயிர்வினைஞனை வியத்தது.
ஆரார் தலைவணங்கா ராரார்தான் கையெடார்
ஆரார்தான் சத்திரத்தி லாராதார்—சிராரும்
தென்புலியூர் மேவுஞ் சிவனருள்சே ரம்பட்டத்
தம்பிபுகான் வாசலிலே தான்.

(ஆ)

தென்றலை வியத்தது.

கொற்கையான் மாறன் குலசே கரப்பெருமான்
பொற்கையா னுனகதை போதாதோ—நற்கமல
மன்றலே வாரி மணிவா சலையசைக்கத்
தென்றலே யேன்வந்தாப் செப்பு.

(கா)

ஆறையகர் வாணனைப் புகழ்த்த பாடியன.

பேரரசர் தேவிமார் பெற்ற மதலைபர்தம்
மார்பகலங் கண்டு மகிழ்வரே—போர்புரிய
வல்லா னகனங்கன் வாணன் நிருபாயம்
எல்லா மெழுதலா மென்று.

(கக)

உலைக்குரிய பண்ட முவந்திரக்கச் சென்றல்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான்—தலைக்குரிய
வாணர்கோ னுறை மகதே வனுக்கெந்தப்
பாணனோ டென்ன பகை.

(கஉ)

வாணன் பெயரெழுதா மார்புண்டோ மாநதர்கோன்
வாணன் புகழாரையா வாயுண்டோ—வாணன்
கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
அடிதாங்கி நில்லா வரசு.

(கக)

பாணன் மறுரைப் பதியான வைத்தாரின்
வாணர் புகழவரு மேகம்ப—வாணன்

கரும்போ தகமேதின் கால்பணியேன் மீண்டு
வரும்போ தகமே வரின்.

(௧௪)

வாணன் புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை
வாணன் புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லை திக்கெல்லை பைந்தாழித்தேர் வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவந்தங் கோள்.

(௧௫)

என்சிவிகை யென்கவிகை யென்றுவச மென்கவசம்
என்பரியீ தென்கரியீ தென்பரே—மன்கவன
மாவேந்தன் வாணன் வரிசைப் பரிசுபெற்ற
பாவேந் தரைவேந்தர் பார்த்து.

(௧௬)

சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனையான்
சோற்றுக் கரிசுதரச் சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
கனிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொன்
அளிக்குமா நெவ்வா நவன்.

(௧௭)

தேருளிப்புரவி வாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவரு மன்னநின்
தேசமேதுனது நாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவு பாணரே
வாருமொத்தகுடி நீருநாமுமக தேவனாறைநகர் காவலன்
வாணபூபதி மகிழ்த்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவரு புலவன்யான்
நீருமிப்பரிசு பெற்றுமிளவர லாகுமேகுமவன் முன்றில்வாய்
நித்திலச்சிகர மாடமாளிகை நெருங்குகோபுர மருங்கெலாம்
ஆருகிற்குமுயர் வேம்புநிற்கும்வளர் பனையுநிற்குமத னருகிலே
அரசுகிற்குமர சைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடை யாளமே. (௧௮)

• அலங்க லணிமார்ப னாறையர்கோன் வாணன்
விலங்கு கொடுவருக வென்றான்—இலங்கிழையீர்
சேரற்கோ சோழற்கோ தென்பாண்டி நாடாரும்
வீரற்கோ யார்க்கோ விலங்கு.

(௧௯)

இலகு புகழாறை யேகம்ப வாணன்
அலகை வரும்வருமென் றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன் சென்னிமிசை வன்கை வனையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேம்பு.

(௨௦)

பாண்டியனைப் பேர்மாற்றிப் பாணர்க் கரசளித்த
ஆண்டகையென் றுன்னை யறியேனோ—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடகரிவா னுவுனது
பேர்மாற் றுவதரிதோ பேசு.

(உக)

வாட்டானைத் தென்னவர்கோன் மாகதற்குத் தோற்றசெய்தி
கேட்டானத் தீங்குரலுங் கேட்டதற்பின்—நாட்டம்
பொருந்தா யிரவழியான் பொன்முடியைச் சாய்த்தங்
கிருந்தானிங் கென்னு கு மென்று.

(உஉ)

சடையப்பமுதலியாரைப் புகழ்த்தது.

மோட்டெருமை வாசிபுக முட்டுவொற் கன்றென்று
விட்டளவும் பால்சொரியும் வெண்ணையே—நாட்டில்
அடையா நெடுங்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லும்
உடையான் சடையப்ப னூர்.

(உங)

ஆதொண்டை அரசைப்புகழ்த்தது.

வெற்றிபுனை தாககிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்கும்
சுற்றும் பெருகிழலாய்த் தோன்றுமே—கற்றோர்
திறந்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்கும்
அறந்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

(உச)

ஒத்தாசியினது தனத்தை யிகழ்த்துரைத்தது.

கந்த மலர்ப்பிரமன் கன்னிமட வார்க்கெல்லாம்
அத்தவின நிரைமுலை யாக்கினான்—சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகு வல்லிக்குத் தோப்பைமுலை யாக்கினான்
எற்றமிதில் யார்தா வியம்பு.

(உரு)

மாதத்தன் பவனியை வியத்தது.

இருந்தவளைப் போனவளை யென்னை யவளைப்
பொருந்த வளைபறித்துப் போனான்—பொருந்தவளை
தூக்கத்தத் தேன்சொரியும் பொன்னிவன னன்னுட்டில்
யாத்தத்தன் விதியினில் வந்து.

(உர)

மாவண்டர்ச் சிங்கனென்னுங் கருமானைப் புகழ்த்தது.
ஆழியா னாழி யயனெழுந் தாணியென்பார்
கோழியான் குன்றெறிய வேலென்பான்—ஆழியான்
அங்கைமழு வென்பா னருள்பெரிய மாவண்டர்ச்
சிங்க னுலைக்களத்திற் சென்று. (௨௭)

அச்சதன் என்பான் புகழை வியத்து பாடியன.
குடகர் குணகட லென்பர் குடகுக்
கடகர் வடகட லென்பர்—வடகடலோர்
தென்கட லென்பர் திருந்துதா ரச்சதனின்
முன்கடைதின் றுர்க்கு முரசு. (௨௮)

தனைவினைத்தார் முற்றந் தினைபுணங்குஞ் செந்நெல்
தனைவினைத்தார் முற்றமது தானும்—கனைபு
முரசுணங்கச் சங்குணங்கு முரித்தேர்த் தானை
அரசுணங்கு மச்சதன்முற் றம். (௨௯)

குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வே லிராம
இறையாறு திங்க விருந்தான்—முறைமையால்
ஆலிக்குத் தார்மார்பா வச்சதா வந்நாளில்
வாலிக் கிளையான் கடை. (௩௦)

அரசு எனளங்க னச்சதன் முற்றத்
தரசு ரவதரித்த வந்நாள்—முரசுதிரக்
கொட்டிவிடு மோசையினுங் கோவேந்தர் காற்றனையை
வெட்டிவிடு மோசை மிகும். (௩௧)

விசயன் என்பானைப் புகழ்த்தது.

தனையவிழ் நான்மலைத் தாயரே யாவி
கனையினுமென் கண்டிறந்து காட்டேன்—வனாகொடுபோம்
வன்கண்ணன் மாசிசயன் மால்யானை தன்னொடும்வந்
தென்கண் புகுந்தா னினி. (௩௨)

கனப்பாளனைப் புகழ்த்தது.

படுபருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ் செந்நாய்
கொடிசுமுகு மித்தனைபுங் கூடி—வடிவுடைய

கோமான் கனப்பான் கொல்யானை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

(௩௩)

§ அன்றையினும் இன்றைக் ககன்றதோ வல்லாது
குன்றெடுத்து நீதிருந்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாரைத் தாங்கு மகனங்கா நீயும்
நடந்தாயே நாலில் தடி.

(௩௪)

அரசன்கொடுத்த ஈற்றடியைக் கண்டசத்தியிற்பாடியது.
கண்டாயோ பார்வேந்தா கானகத்துக் கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழை பூந்து விளக்கெரியப்—பெண்டாலி
பூட்டுதற்கு முன்னமொரு புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தான்
காட்டிற் கழுதோட்டுங் கை.

(௩௫)

இவர் தாசிபொன்னிக்கு எழுதிக்கொடுத்த அடிமைச்சாதனத்தை
அரசன்காட்டி அதை இலக்குமிக்கென்று மறுத்தது.

கன்னிக் கலச முலையாடன் காமக் குரோத புஞ்சத்தில்
என்னுக் கெழுதிக்கொத்தேனென் றியம்பக் கேளா யிகல்வேந்தே
மின்னுக் கெழுதி யிடைக்கெழுதி வேண்டும் பொருட்டு மெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிக்கொத்தேன்யான் பொய்யுமுரையேன்புகல்வேந்தே.

இவரொருகாலத்தில் அரசனை வெறுத்துக் கூறியன.

மன்னவனு நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந் தோதமிழை யோதினேன்—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ வுண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு.

(௩௬)

காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை
ஒதக் கடல்கொண் டொளித்ததோ—மேதினியில்
கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீழுனிந்தால்
இல்லையோ என்கட் கிடம்.

(௩௭)

கொங்குநாட்டிற் சென்றபோது பாடியது.

நீரெலாஞ் சேற்று நற்ற நிலமெலாங் கல்லு முள்ளும்
ஊரெலாம் பட்டி தொட்டி யுண்பதோ கம்பஞ் சோறு

பேரெலாம் பொம்மன் நிம்மன் பெண்களோ நாயும் பேயும்
காருலாங் கொங்கு நாட்டைக் கனவினு தினைக்கொ னாதே. (௩௯)

வன்னியரை நித்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

குமிண்டியும் பண்ணையுங் கூட முளைக்கின்ற கொல்லைக்கும்பை
நிமிண்டியு முதியுந் தின்னவல் லோரிந்த நீணிலத்தில்
துமிண்டியங் காய்தன்னை மொட்டையம் பாலெய்யுஞ் சூரர்கண்மர்
நமிண்டியிற் பள்ளிக ளத்தனை பேர்களு நல்லவரே. (௪௦)

வேளாளரைப்புகழ்ந்து பாடியன.

செட்டிமக்கள் வாசல்வழிச் செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பா ரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெந்நாளும்
காப்பாரே காராளர் காண். (௪௧)

மேழி பிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
ஐழி தரித்தே யருளுங்கை—குழுவீனையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைக்குங்கை நீழே
காக்குங்கை காராளர் கை. (௪௨)

காலப் புயனிகர் காராளர் தம்மைக் கடலுடுத்த
தாலக் குலமங்கை பெற்றத னாற்சதா காலமுமால்
கோலத் திருமுகத் தாலே முகந்தனன் கூடலிலே
குலக் கரப்படை யான்றலை மீது சுமந்தனனே. (௪௩)

கம்பஞ்சோற்றை வியந்து பாடியது.

கல்லங்காடு தனில்வினையாக் கடுகநிலத்திற் றுன்முனையா
அல்லங்கிருந்த கருங்கூந்த லணங்குக் கணங்கு போலாவாள்
செல்லன்றேவி மனைகடொறுந் தேடித்திரிந்துங் காணாத
கெல்லஞ்சோறே கம்பஞ்சோற் றினைநீசுமந்து திரிவாயே. (௪௪)

வேலி என்பவளுக்குக் கூலியாளாகித் தன்னுல்லைக்கப்பட்ட

சுவர் விழாதிருக்கப் பாடியது.

மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட் டிங்குவந்தேன்
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவா ரிங்கிலையே
கிற்கொண்ட வானுதலாள் வேலி தருங்குலி
நெற்கொண்டு போமனவு நிலைய் நெறிஞ் சுவரே. (௪௫)

இவர்மீது அரசன்கொண்ட சந்தேகத்தை நீக்குமாறு சொல்லியது.

தேரையார் செவ்விளநீ ருண்ணார் பழிசுமப்பர்
நாரியார் தாமறிவார் நாமவரை நத்தாமை
கோரைவாய்ப் பொன்சொரியுங் கொல்லிமலை நன்னாடா
ஊரைவாய் மூட வுலேமூடி தானிலையே. (சச)

இவர் குமாரர் அம்பிகாபதி அரசனால் வெட்டுண்டபோது சொல்லியது.
மட்டுப் படாக்கொங்கை மாநார் கலவி மயக்கத்திலே
கட்டுப்பட் டாபென்ன காதல்பெற் றாய்மகன் கையம்பினால்
பட்டுப்பட் டாயினுந் தேறுவை நீபென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட் டாய்மக னேதலை நாளின் விதிப்படியே. (சஎ)

பரப்போத ஞால மொருதம்பி யாளப் பனிமதியச்
துரப்போ ஒருதம்பி பின்வரத் தானுந் துணைவியுடன்
வரப்போன மைந்தற்குத் தாதை பொறுதுயிர் மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்போ வெனக்கிங் கினியா ருவமையுரைப்பதற்கே. (சஅ)

அரசன் கண்டவையைக் கண்டசுத்தியிற் பாடியது.

கரைக்கு வடக்கிருக்குங் காளிகா ளம்மைக்
கரைத்துவழி சாந்தைத்தொட் டப்பேய்—உரைத்தும்
மறைக்க வறியாத வன்பேயின் கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு. (சக)

சந்திரசேகரவாணன் மீது பாடியது.

*ஒப்பாரி யாய்நின் மகவைத் தெருவி லொருத்திகண்டே
அப்பா வெனவெடுத் தாளணைத் தாளன்னை தானுமென்றாள்
தப்பாதுன் மைந்தனென் றுனங்ங னேதலை சாய்த்துநின்றாள்
செப்பா யவனெவன் காண்சேறை வாழ்சந்தர சேகரனே! (ரு)

ஒருகைக்கோளன் கொண்ட ஐயத்தை நீக்கவுரைத்தது.

மைக்களை யான கிழிக்களை கொண்டு மருட்டி யிருட்டறையில்
பொய்க்கள வாகப் போனது முண்டு புணர்ந்தது மில்லையடா
கைக்கள வான குறுந்தடி கொண்டு கழுத்தை நெருக்கவரும்
சக்கள வாவென் றங்கைய டாநின் றாம டாவிட்டா. (ருக)

காவேரிபெருக்கடங்கப் பாடியது.

*கன்னி யழிந்தனள் கங்கை திறம்பினள்
பொன்னி கரையிழந்து போனானென்—நிந்நீர்
உரைகடக்க லாமோ உலகுடைய தாயே
கரைகடக்க லாகாது காண். (௮௨)

கம்பர் வல்லிவிட்டுக்கு ஏருமை வாங்கிவரப்போய்க் காளிம்பன் நிரை
மேய்ப்பாணக்கண்டு அவன் பேரிற் பாடியது.

*புக்கு விடைதழுவிக்க கோடுமுத புண்ணெல்லாம்
திக்குஞாய் காளிம்பன் தென்புழல்மான்—அக்கணமே
தோள்வேறு கொண்டிலனேற் சுந்தரப்பொற் றோன்றலுக்கு
வாழ்வேது கண்டிலமே மற்று. (௮௩)

பாண்டியனும் தேவியும் பல்லக்குச் சுமந்தபோது பாடியது.

†உமையாளும் நீயும் ஒருங்கொப்பே ஒப்பில்
உமையாளும் கங்குண்டோர் ஊனம்—உமையாடன்
பாகந்தோய்க் தாண்டான் பலிக்குமுன்றான் பாண்டியனுள்
ஆகந்தோய்க் தாண்டான் அரசு. (௮௪)

தாதனெனும் புலவன் மேற் பாடியது.

*தாதாவென் றாலும் தருவென்று சொன்னாலும்
தாதாவென் றாலும் தருவனோ தாராதான்
தாதாவென் றாலும் தருவென்று சொன்னாலும்
தாதாவென் றாலும் தருவன்நம் தாதனே. (௮௫)

களத்தார் மின்னளைக் கலந்துபாடியது.

*வில்லி களந்தைமின்னை வின்னவர்தங் கோவினையும்
வல்லிநெடுஞ் சேடனையும் வாணனையும்—புல்லியுறப்
பார்க்கும்போ தும்மதரம் பற்றும்போ தும்மனைத்துச்
சேர்க்கும்போ துந்நினைப்பஞ் சென்று. (௮௬)

சுடையப் பிள்ளையைப் புகழ்ந்து பாடியது.

*பொதுமாதர் விட்டைப் புகழ்பெறவே செந்நெற்
கதிராலே வேய்த்தருளுங் கங்கைப்—பதிநேர்

† இதைப் பொய்யாமொழிப் புலவர் கூறியதாகவும் சொல்லுவர்.

வருவெண்ணை நாடன் மகிழ்கா வலங்கைத்
தருவா னவன்சடையன் தான்.

(௫௭)

வாணியன் ஒருவனை விருதுகாண்பிடிக்கும்படி பாடியது.

*கூடாம் பிடித்தெள்ளின் கோதுவைப் பானங் குலக்கவிக்கெக்
காணம் பிடித்திடிற் சின்னம் படுமன்னர் காதலிமார்
வேளாம் பிடித்தகண் வெள்ளம் பிடிக்கவெம் பேய்ச்சுணம்போய்த்
தாணம் பிடிக்கத் தனிவேல் பிடித்த சுயதுங்கனே.

(௫௮)

காவிரி எச்சளிரெனப்பாடியது.

*மெய்கழுவி வந்து விருந்துண்டு மீளுமவர்
கைகழுவு நீர்போலுங் காவிரியே—பொய்கழுவுந்
போர்வேள் சடையன் புதுவையான் தன்புகழை
யார்போற்ற வல்லா ரறிந்து.

(௫௯)

திருவொற்றியூர் வல்லியைக்கண்டு சொல்லியது.

*இல்லென்பார் தாமவரை யாமவர்தம் பேரறியோம்
பல்லென்று செவ்வாம்பன் முல்லையையும் பாரித்துக்
கொல்லென்று காமனையுங் கண்காட்டிக் கோபுரக்கீழ்
நில்லென்று போனாரென் னெஞ்சைகிட்டுப் போதாரே.

(௬௦)

*கடக்கில் அன்னமாம் நிற்கினல் வஞ்சியாம்
கிடக்கில் ஓடியப் பாவை கிடந்ததாம்
தடக்கை யான்சது ரானன பண்டிதன்
மடந்து ளாளென் மனத்துறை வல்லியே.

(௬௧)

பிரதாபருத்திரனை வியந்து பாடியது.

*அவனிமுழு துண்டு மயிரா வுதத்தன்
பவனி தொழுவார் படுத்தும்—புவனி
உருத்திரா வுன்னுடைய வேரங்க நாட்டிற்
குருத்திரா வாழைக் குழாம்.

(௬௨)

மயிலாப்பூர் தட்டான் திருவாலீமேற் பாடியது.

*அண்ணநிரு வாலி யணிமயிலை யத்தனையும்
வெண்ணிலவின் சோதி விரித்ததே—கண்ணும்

தடந்துப்பு விற்பாணந் தன்முடித்தே கொண்டு

நடந்துப்பு விற்பாணகை.

(சுங)

குரும்பை என்னுந் தாதியைக் கூடியபோ துரைத்தது.

*சொல்லியைச் சொல்லி னமுதான சொல்லியைச் சொற்கரும்பு
வில்லியை மோக விடாய்தவிர்ப் பாளை விழியம்பிணை

கொல்லியைக் கொல்லியம் பாவையொப் பாளைக் குளிரொற்றியூர்
வல்லியைப் புல்லிய கைக்கோ விவரவந்து வாய்த்ததுவே. (சுச)

இராமாயணம் பாடும்போது பத்திரகாளியைப் பந்தம்பிடி என்று பாடியது.

*ஒற்றியூர் காக்க வுறையின்ற காளியே

வெற்றியூர் காருத்தன் மெய்ச்சரிதை—பற்றியே

நந்தா தெழுதுதற்கு நல்லிரவின் மாணாக்கர்

பிந்தாமற் பந்தம் பிடி.

(சுரு)

சோழன் இவர்மீது புலியைக் கொல்லவிட்டபோது பாடியது.

*வெங்கண் சிவந்து வெடிவால்முறுக்கி வெருண்டெழுந்தென்
அங்கம் பிளக்க வரும்புனி யேயன் நிரணியனைப்

பங்கம் படப்பட வள்ளுந் தாலுரம் பற்றி யுண்ட

சிங்க மிருப்பது காண்கெடு வாபென்றன் சிந்தையுள்ளே. (சுசு)

சோழன் எய்த வில்லம்பு தம்மார்பிற்பட் றெவியபோது பாடியது.

*வில்லம்பு சொல்லம்பு மேதகவே யானாலும்

வில்லம்பிற் சொல்லம்பு விதுடைத்து—வில்லம்பு

பட்டுருவிற் றென்னையென் பாட்டம்பு நின்குலத்தைச்

சுட்டெரிக்கு மென்றே துணி.

(சுசு)

அம்பிகாபதியும் கம்பரும் பாடியது.

இட்டடி கோவ வெடுத்தடி கொப்புளிக்க

வட்டில் சுமந்து மருங்கசையக்—கொட்டிக்

கிழங்கோ கிழங்கென்று கூறுவா னாணில்

வழங்கோசை வையம் பெறும்.

(சுசு)

திருவிடைமருதூர்த் தாசிகளைப் புகழ்ந்து பாடியது.

வாச மலர்மடந்தை போல்வார் மருதவனத்

திச னடியா ரெழுபதின்மர்—சேசத்

திரவலர்மே வீட்டுவர்கை யீன்லெகை யாளும்
புரவலர்மே வீட்டுவர்பொற் றான்.

(௬௯)

தானுயர்வீடுங்காலத்துரைத்தது.

*ஆன்பா லுந் தேனு மரம்பைமுதன் முக்கனியும்
தேம்பாய வுண்டு தெகிட்டினென்—தீம்பாய்
மறங்குமோ வெண்ணை வருசடையா கம்பன்
இறங்கும் போதேனு மினி.

(௭௦)

ஆகச்செய்யுள் ௨௬௨.

அப்பிகாபதி.

இவர்புலவர் திலகமான கம்பளாட்டாழ்வாரின் அருமைப்புத்திரர். இவர் பெயர்பெற்று வழங்கும் “அம்பிகாபதிக்கோவை” என்னு நூலையன்றி வேறு வதும் ஒர்நூல் செய்ததாகக் கண்டிலம். பஞ்சவிலக்கணங்களுனொன் றுண அலங்காரமும், இவர் செய்ததாகச் சிலர் கூறுவர். அது கிடைத்திலது. தண்டியலங்காரம் என்னும் நூல் “பூவிரிதண்பொழிற் காவிரிநாட்டு, வம்ப விழ் தெரியலம்பிகாபதி, மேவருந் தவத்தினிற் பயந்த, தாவருஞ்சீர்த்தித் தண்டி யென்பவனே.” என அஞ்நற்பாயிரத்திற் குறித்தபடி இவர் குமாரர் தண்டிஎன்பவரார் செய்யப்பட்டதென்பர். இவர் அரசன் புதல்வியின் காமத்திற் சிக்கி வெட்டுப்பட்டிற்ந்தனரென்பர்.

இவர் தந்தையாரியற்றிய இராமாயணம் அரக்கேற்றுகையிற் சொல்லியது.

*சம்ப னாட னுரைசெளி சாற்றபூப்

கொம்ப னாடன் கொழுந னிராமப்பேர்

பம்ப நாடழைக் குங்கைதப் பாச்செய்த.

கம்ப நாடன் கழறலை யிற்கொள்வாம்.

(௧)

அரசன் தன்மகள்மீதிவருற்ற காமக்குற்றத்தை. நூறுகவி கடவுள் பா மாகப்பாடில் பொறுப்பதாயும் இல்லையேற் சிர்ச்சேதஞ்செய்வதாயுஞ்சொல்ல அந்தப்படி பாடிவருகையிற் கடைப்பா முடியுமுன் அச்சரசன் புதல்வி தலை யை நீட்டிப் பார்த்ததைக்கண்டு அவன் மீது மோகித்துப் பாடியன.

சுற்றே பருத்த தனமே குறுங்குத் ததாவடர்

நுற்றே பசையக் குழையுச னாடத் துவர்கொள்செல்வாய்.

சுற்றே னொழிக நடனசின் கார கடைபழகின்

பொற்றே ிறுக்கத் தலைபலங் காரம் புறப்பட்டதே.

(௨)

விரமுன் டோமதன் கையம்மி னுல்வெந்து விழுதைக்கு
 வேமுன் டோவஞ்சி நேர்பட்ட காலையி னெஞ்சைவிடப்
 பேரமுன் டோசொல வொண்ணுத காமப் பெருநெருப்புக்
 கீரமுன் டோவைய னேயென்ன பாவ மினிச்சொல்வதே. (ங)

உருகி யுடல்கருகி யுள்ளிரல் பற்றி
 எரிவ தயியாதென் செய்வேன்—வரியரவ
 நஞ்சிலே தேயாய்த நரினவிழிப் பெண்பெருமாள்
 நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு. (சு)

மைவடிவக் குழலியர்தம் வதனத்தை சிகராகா மதியே மானே
 செய்வடிவைச் சிற்றிடைசையத் திருக்கையை வேய்த்தோனேத் தெய்வ மரக
 இவ்வடிவைப் படைத்தவடி வெவ்வடிவோ யானறியே னுண்மை யாகக்
 கைபடியத் திருமகளைப் படைத்திவளைப் படைத்தனைற் கமலத் தோனே.

*எகாவட மென்னிரு கொங்கையின்மேல்
 ஆகாவட மான தறிந்திலையே
 தேகாபர னாதிசை யானைகளின்
 பாகாபர ராச பயங்கரனே. (சு)

தூதர்களாகப்பாடியன

வறிதுநகைதோற்றல்.

*பூணுந் தரள நிரையவிர் தோற்றமும் பூத்தளவின்
 சேணுங் கமழு முகையுந் தகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பிற்
 காணுங் கலப மயினெடும் பிலியின் காலுஞ்சித்தை
 காணுங் கெடவறி தேக்கைத் தாண்மதி நன்னுதலே. (சு)

முலவந்தறிப்புணர்நல்.

*மிகலே பொழியக் குறைவற நீடிய வெந்துயர்க்கோர்
 புகலேது மின்றிப் புலம்பனெஞ் சேபொருந் தார்வருந்த
 இகலே செபுமயி லன்னகண் னுண்முகத் தெல்லியன் நிப்
 பகலே நிலவு பலளத்துள் னேவந்து பாசித்ததே. (அ)

பீரங்கம்.

*பீங்கிற் சிறிது பொழுதுகில் லாவுயிர் நேரிழைக்கின்
 பீங்கிப் படிவைகி லெய்தும் பழிநமக் கென்றுசிறிதித்

தோங்கற் சிலம்பிடை நின்றாச லாடி யுழலும்மைத்
தாங்கத் தகுந்துணை யாதுகொல் லோவென் தனிநெஞ்சமே.

கண்படை பெறுது கங்குளேதல்.

*மயில்போ லினியமென் சாயனல் லாருடன் வல்வினையேன்
துயில்போன தின்னமுந் தோன்றவுங் காண்கிலன் சோலையினங்
குயில்போன் மொழியவர் தங்குமல் போலிருள் கூர்த்துகொற்ற
அயில்போன் மறஞ்செய்கண் பேரலற நீரு மருங்கங்குலே. (க௦)

முயக்கம்.

*சுரும்புழு கூத்தலுஞ் செவ்வாய் மழலையுஞ் சோதிதுதல்
அரும்பிய வேர்வு மலமரு நோக்கு மசைத்தொசியும்
கரும்புரு வச்சிலை யுச்சிலை சோருங் கலையுங்கண்டு
விரும்பின மேமன மேகளி கூரின்ப வெள்ளத்தையே. (க௧)

தலைவியைப்புகழ்தல்.

*கனமே கருங்குமல் கங்குலன் நேகண் கருவினையின்
இனமே குவளையு நெய்தலு மல்ல விவர்க்கிடையென்
மனமே வளரின வஞ்சியன் நேவஞ்ச மாரன்வைத்த
தனமே தனங்கன கத்தட மேருச் சயிலமன்றே. (க௨)

கலவியின்மகிழ்தல்.

*மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனு நாமங்கண் மேவப்பெற்ற
ஐவா யினுதின் நருத்தின ரோவருந் தானவர்முன் [போர்
உய்வான் மலகொண் டொலிகீர் கடைந்தவன் னும்பரென்
மைவார் குழலியென் போலுதின் போலு மருத்தினையே. (க௩)

தலைவன்தேற்றல்.

*மேகஞ் சிறத்த குழனிழ லோடிய வேனெடுங்கண்
மாகஞ் சிறத்த மதிநுத லாய்மல்கு மல்குலுக்கும்
ஆகஞ் செறித்த முலைக்குமுன் னோற்ற வடலெயிற்று
நாகங்க னென்னை நடுவுசெய் பாவுங்க ணன்பனென்றே. (க௪)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

*சுரும்புங் குவளையு மன்றிலும் பேடுங் குணர்விரிதல்
சுரும்புங் கவனக் களிற்றுமன் நேகடற் பாவுதம்

அரும்புந் துணைமுலை யாகங் குறிப்ப வறிவழிந்து
விரும்புங் கலவி நிலத்திரு வேழம் விளங்குகொழியே. (௧௫)

சேவிலிநற்றயங்குநீதோடு நிறல்.

*தொடுப்பார் தொடுத்தல் தாற்றும் பழிவந்து குழவிதையைத்
தடுப்பா ரெவரினிச் சாற்றுவ தென்கொ றடத்தின்முன்விற்த்
தெடுத்தா னொருவ விரூப்பநின் றூர்தம் மிருதிதிக்குக்
கொடுப்பா னிசைத்தன மென்றுசென் றுணங் குலக்கொடியே.

நற்றயிரங்கல்.

*பூவையுண் டோபுனக் கிள்ளோபுண் டோவெண் புதியமணற்[குக்
பாவையுண் டோபெற்ற பாபியுண் டோகுன்று பார்த்தழைக்
தேவையுண் டோகற்ற சிற்றிலுண் டோமற்றென் சுற்றமுண்டோ
யாவையுண் டோமக னேசெல்ல நியிவ் வருஞ்சுரமே. (௧௬)

தோழியழங்க நற்றய புலம்பல்.

*தாயென்செய் தானென்று தன்னியென் பாவைதன் பான்மயங்க
மாயஞ்செய் தானொரு வள்ளல்பின் னேயழல் வெஞ்சுரத்துப்
போபென்செய் தாயென் றறிகில னொன்றும் பொறியிலியேன்
நிபென்செய் வாய்மக னேகண்க ணீர்மல்க நின்றநின்றே. (௧௭)

நற்றய பாங்கியர் தீமோடு புலம்பல்.

*புறத்தாழ் புரிகுழற் பூவைதன் பாவை புணையலங்கற்
சிறத்தா னொருவள்ளல் செங்கைப தாலெனத் தெய்வந்தொழான்
அறத்தா விலைபெற் றரும்பழி காக்கு மறிவுநெஞ்சிற்
பிறத்தா லருஞ்சுரம் பின்செல்ல வேண்டுங்கொல் பேதைபரே

நற்றய பரிலிடத் தன்றோடு புலம்பல்.

*நன்றே யுமக்கவர் நல்வதெல் வாஞ்சொல்லி நவ்வியிளங்
கன்றே யருமணிக் கந்துக மேகன் கலந்தழைக்கும்
குன்றே குவலைபங் கொய்தட மேயெதிர் கூடங்குயிலே
என்றேகொ ளும்மையு மெண்ணையுங் காணவத் தெய்துவதே.

தோற்றத்தா னையுழற்றேர்தல்.

*தோளிற் குழையுங் களபா சலந்தருஞ் சோனையும்வை
வாளிற் சிறந்த விழியுங்கண் டாற்சகி வட்டமென்னுங்

கோளிற் நிகழ்குடை யார்கூடல் வாழும் கொடியிடைக்கு
நாளிற் புதுமை சிறந்தொரு கோடி நலந்தருமே. (உக)

மெய்தோட்டுப்பயிற்.

*அனாகத் திருத்தி மதித்து வினியகற்றிப்
புனகஞ்செய் தோளிற் புரிவளை யேற்றிப் புதியதென்றற்
கொஞங் கொழுந்தளிர் மெல்லடி தைவந்த வின்பமுறக்
களபஞ் செறிதனத் தாய்ப்பெற்ற வாவென் கரதலமே. (உஉ)

ஈர்புறவண்தல்.

*தூசங் கலையுந் தொலையா வழகெறிக் குந்தொடியும்
வாசங் காமு மதுமல ரோதியும் வண்களபம்
பூசங் கனதனம் பூறுமுத் தாரமும் பூங்குழையும்
ஆசம் பழுதில்பொன் னேபண்டு போல வணிர்தனமே. (உ௩)

மடலேபோருளேமதித்தல்.

*தலையாய நண்புடை யார்தளர்ந் தாருயிர் தாங்குதற்கோ
நிலையாக வைத்துமுன் வின்றில ரேல்வெய்ய நீணெடுங்கண்
வலையால் வளைப்புண்டு வர்குழற் கண்ணியில் வந்துபட்ட
கலையார் விடுக்கவல் லார்கிடு வாரெவர் கைப்பட்டதே. (உ௪)

தலைமகள் மறுத்தல்.

*கிலைமேன் முகிலன்ன நன்னுதன் மீது செறிகுழலாள்
முலைமேன் முயங்குவ விசொன்ன வாறு முழுமணியின்
கலைமே லணிதழை யல்குனல் லாய்முன் கவிகொணர்ந்த
மலைமேன் மருந்துவர் தோதலை மேல்விட மாற்றுவதே. (உ௫)

கையுறை புகழ்தல்.

*வில்லும் பிறையுந் திறையிடும் வாணுதன் மெல்லியலாய்
எல்லும் குமுத மலருங்கண் டாலருங் கோங்கரும்பும்
வல்லும் பொருத வனமுலைக் கான மணியிதுபேர்
சொல்லும் பொழுது பிரமனு மாலுந் தொழத்தருமே. (உ௬)

ஏகப்பவாணன் பணிப்பெண்டன் பாண்டியன்மீது பாடியன.

தென்னவா மின்னவா சீவிலிமா றுமதுரை
மன்னவா பாண்டி வரராமா—ஆன்னும்
சுரும்புக்குத் தாரளித்த துய்ய தமிழ்நாடா
சுரும்புக்கு வேம்பிலே கண்.

(க)

மாப்பைந்தார்க் கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க் கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க் காசைகொண்டு விட்டாளே—பூப்பைந்தார்
சேர்த்திருக்கு நெல்வேலிச் சீவிலிமா றுதமிழை
ஆய்த்திருக்கும் விரமா று.

(உ)

வேம்பா கிலுமினிய சொல்லிக்கு நீபுனைந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாமோ—மீன்பாபும்
வேலைலே வேலைவைத்த மீனவா நிற்புயத்து
மாலைலே மாலைவைத்தான் மான்.

(ங)

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௧.

கட்பர் விட்டு வேள்ளாட்டிபாடியது.

நெற்பயிர் விளைகழனி நென்மலி வாழ்தச்சன்
கற்படு திண்டோளான் கங்கண கணகணவன்
விற்புரை திருதுதலான் மின்மினு மினுமினுவை
சொற்படி வேலைசெய்வான் துந்துமி துருதுருமி.

(க)

வட்டமதி போலிருக்கும் வன்னிக் கொடிதாவும்
கொட்டுவார் கையினின்று கூத்தாடும்—சுட்டால்
அரகரா வென்னுமே யம்பலசோ மாசி
ஒருநாள்விட் டேனீது ரை.

(உ)

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௨.

ஏகப்பவாணன் மனைவி.

சேனை தழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
ஆனை மிதித்த வருஞ்சேற்றில்—மானபரன்
பாவேந்தர் வேந்தன் பறித்துநட்டா னேகம்பன்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி.

(க)

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௩.

பாண்டியன் மனைவி.

வேண்டியபோ தின்பம் விரும்பு மடந்தையரைக்
திண்டியகை யாலென்னைந் திண்டாதே—பாண்டியா
முல்லைக் கதிபா முகம்பார்த் நகலின்று
சொல்லக் கடவதெல்லாஞ் சொல்.

(க)

கலையான் முலைமுடிக் கண்வலைஞர் னாக்கும்
விலைமாதர் தாம்வரவிட் டாரோ—விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்த குறைநீரத் துய்யசிய
கங்கையிலே நீராடி வா.

(2.)

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௧.

புகழேந்திப்புலவர்.

வித்துவத்திறமையிற் பெரும்புகழேந்திய இப்புகழேந்திப்புலவர், தொண்டைநாட்டினுள்ள பொன்விளைந்த களத்தாரிலே வேளாண்மரபிற் பிறந்தவர். இவர் மதுரைக்கிறையான வாகுணபாண்டியனுடைய வித்துவானாயிருந்தார். அப்பாண்டியன் தனது மகனாக் குலோத்துங்க சோழனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்தகாலத்தில் இவரையும் அவுட்ருச் சீதனமாகக்கொடுத்தான். அக்காலத்தவனுற்ற ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் இவர்மே லமுக்காற்றுற்றுச் சோழனாற் சிறை செய்வித்தகாலம் புலந்திரன்களவுமாலே, பவளக்கொடிமாலே, அல்லியாசானிமாலே முதலாய கங்கையர் பாட்டுப்பாடின ரென்ப. இவர்களைவரென்பது இவர் பாடிய களவெண்பாவில் ஆங்காங்கு தெள்ளிதிற் புலப்படும். இக்களவெண்பாவேயன்றி, இரத்தினச்சுருக்கமு மியற்றினர். இவர் வெண்பாப் பாவேதிற்சிறந்தவரென்பதை “வெண்பாவிற் புகழேந்தி” என்றதனானிக. இவர் ஒட்டக்கூத்தர் காலத்தவராதலின் ஏறக்குறைய ஆயிரவருட்களின் முன்னுள்ளவரெனத் தோற்றுகிறது.

ஒட்டக்கூத்தர் சோழனது யானைச்சக்திலி யவிழ்த்ததை
வியத்தபோதிவர் பாண்டியனது யானையின்
வலிமையை புணர்த்தப்பாடியது.

தென்னவன் நென்னர் பெருமான் நிறன்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்—பொன்னிநா
டாலிக்கும் வேந்தர மபய குலன்மகனார்
தாலிக்கு மொன்பே நகை.

(க)

ஒட்டக்கூத்தர் இவரை ஒரு சமயத்தில் அரசன் முன்னிலையிற்
பித்தனென் நிகழ்த்தபோது மறுத்துப்பாடியது.

சுத்தம் பரிஹும் புலவோர் கதலித்தன் டோட்டம்புகும்
பித்த விலவென்ப ரென்னைக்கண் டாற்பெருத் துப்பணைத்துத்
தத்தம் பிறகும் பார்வேந்தர் தங்க டடமகுட
சுத்த மபசத்தங் காண்கங்குல் யானைச் சயனாங்கனே. (2)

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனுக்கு மணம்பேசப் பாண்டியன்பால் வந்திருந்து
தன்னரசன் பெருமையா திகளைக்குறித்துப் புகழ்த்தபோது
அதற்கு மாறாகப் பாடியது.

திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வம்மானை
சிவன்முடிபி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானை
ஒருமுனிவ னேரிவிலோ வுரைதெளிந்த தம்மானை
யொப்பரிய திருவிளையாட் றிறந்தையிலோ வம்மானை
கரையெதிரே டேறியது காவிரியோ வம்மானை
கடிப்பகைக்குத் தாதகயங் கண்ணியோ வம்மானை
பரவையடிந் ததுஞ்சோழன் பதந்தனிலோ வம்மானை
பாண்டியனார் பராக்கிரமம் பகரெளிதோ வம்மானை. (௩)

வையை சமுத்திர சங்கமயில்லாத நதியென்று ஒட்டக்கூத்தர்
இகழ்த்தபோது பாடியது.

*நாரியிடப் பாகருக்கு நஞ்சளித்த பாவியென்று
வாரி யிடம்புகுதா வையையே—வாரி
யிடத்தும் புறத்து மிருகரையும் பாய்ந்து
நடத்துந் தமிழ்ப்பாண்டி நாடு. (4)

இவரையிகழ்த்து ஒட்டக்கூத்தர் சொல்லிய கவியை
ஒட்டியும் வெட்டியும் பாடியது.

மானவ னானந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானவ னானவ் வெரியுந் தழன்முன் கணைகடலின்
மீனவ னானந்த வெங்கட் சுறாமுனம் விசுபனி
தானவ னானக் கதிரவன் குேற்றந் றுட்மன்னனே. (5)

சோழனோடேலுற்று இராசபத்தினி யடைத்துக்கொண்ட கதவைத் திறக்
கும்படி ஒட்டக்கூத்தர்சொல்லிய பாட்டுக்கு இரட்டைத்தாழ்ப்பா
லென்றிட்டபின் கதவு திறக்க மனமுருகும்படி இவர்பாடியது.

இழையொன் நிரண்டு வநிர்செய்த துண்ணிடை யேந்துவன்னைக்
குழையொன் நிரண்டு விழியனாக் கேக்கொண்ட கோபமென்னோ
மழையொன் நிரண்டுகை மாநா பரணன் தம் வாயில்வந்தால்
பிழையொன் நிரண்டு பொருரோ குடியிற் பிறந்தவரே. (சு)

ஒளவையார் இவரை மூன்று பிறைவரப் பாடச்சொன்னபோது பாடியது.

பங்கப் பழனத் துழுமுழவர் பலவின் கனியைப் பறித்ததென்று
சங்கிட் டெறியக் குரங்கினார் தனைக்கொன் டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைக் கமரா பதியளித்த கோவே ராச குலதிலகா [விழியே.
வெங்கட் பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கு மெலிந்தப் பிறைக்கும் வேல்.

ஒட்டக்கூத்தனியற்றிய முற்பாதிமெண்பாவைச் சேர்த்துப்பாடியது.

வென்றி வளவன் கிறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்று முதுகுக் கிடான்கவசம்—துன்றும்
வெறியார் தொடைகமழ மீனவர்கோன் கைவேல்
எறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று. (அ)

சோழன் தன்னை வெல்லத்தக்கவ ரொருவருமில்லையென்
றிறுமாந்துரைத்தபோது பாடியது.

பழியும் புகழு மெவர்க்குமுன் டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ் சிலையுங் கயலுமொன் றுலக எங்கதங்கா
மொழியும் பொழுதெங்கள் பெண்சக்ர வர்த்தி முகத்திரண்டு
விழியும் புருவமு மாகியந் தோவுனை வெல்கின்றவே. (க)

செங்கலங்கை வகிகா தமுதலியார்மீது பாடியது.

தன்னுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரத் தம்பியுயிர்
அந்திலை மாண்டது தோன்றாமல் மூடிவைத் தன்னமிட்டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்செங்க. லங்கை வகிகனுக்குக்
கன்னனுஞ் சோமனு மோவினை யாகக் கழறுவதே. (க0)

வகிகா தமுதலியார் குமாரரை அவர்க்கு றேரிட்ட அசுபத்தையும்
சுருதாது இவர்தன் ஈபமுகூர்த்தத்துக்கு வருப்படி பாடியது.

முந்தவினே யோன்மான முத்தமிமோர்க் கன்னமிட்ட
அடிக வகிகன்மக னுலகயினுள்—வந்தென்
தலைக்கடி யாணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
இலக்கணமாச் செப்துவைந் பே. (கக)

திருநெய்தானக் கடவுளைக்குறித்துப் பாடியது.

தற்கோ விப்பு சுற்பா சுத்தே தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ லிக்கோ விப்பு சித்தே முட்டா மற்சே ஷித்தே நிற்பீர்
வற்றொட்டோடைப்பாராச்சேன் மைப்புகத்தேறித்தாளிப்போய்
மெற்றா னுற்றா லைப்பா நிற்கேர் மெய்த்தா னத்தா னைத்தியானித்தே.

திருக்குறங்குடித் திருமால்மீதுரைத்தது.

* எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுநித் தம்பரவுஞ்
சிட்டர்கட் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கத்தருமல்
வட்டநெட் தைப்பணி மெத்தையத் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
குட்டினத் துக்குலத் தத்திமுத் தீனுங் குறுங்குடியே. (கூட)

கொற்றந்தைப்பதிக் கிறைவன்மீது பாடியது.

கார்கண்டிரங்கிய தலைவியைப் பாங்கி தேற்றல்.

* நையும் பாடியென் கொற்றந்தை நங்கோன் செஞ்சி வரைமீதே
ஐயம் பெறுறன் னிடைமடவா யகிலின் தூப முகிலன்று
பெய்யுந் துளியோ மழையன்று பிரசத் துளியே பிழையாது
வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க மாட்டார் தொண்டை நாட்டாரே.

பாண்டியனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

* மற்றொப்பி லாத்தமிழ் நாடாளுஞ் சந்தர வரோதயநின்
வெற்றிக் குடைக்குள் ளடங்கா திரண்டுண்டு மேருகிரிச்
சுற்றுப் புறத்தி லடங்காதுன் கீர்த்தியின் றோடழுவாக்
கற்றைக் குழலிக்கு மாலடங் காதிது கண்கண்டதே. (கூடு)

அரசன்தேவி யூடலாத் தைவமடைத்தபோது கூறியது.

* தூபங் கமழும்பைங் கோதைநம் விக்ரம சோழன் மன்னர்
தீபம் புறங்கடை வந்துநின் றுனின் நிருப்பருவச்
சாபங் குனிய விழிசிவப் பத்தலை சாய்ந்து நின்ற
கோபந் தணியன்ன மேயெளி தோநங் குடிப்பிறப்பே. (கூசு)

இரவிற்குடைமீழலிற் பவனிவருதல் தவறன்மென அரசனுக்குரைத்தது.

* அண்டமீ துலவி வாழு மருத்திக் கற்பா ஞன்னைக்
கண்டதா லுவகை மெய்திக் கற்பழித் திடுவ னென்றே
என்டிசை புரக்கும் வேந்தா யிரவினிற் கணிகை நீழல்
கொண்டுமா டடாத்து மாறு குலோத்துங்கா நீதி தானே. (கூஎ)

அரசன் துலாபுருடதானம் செய்தபோது சொல்லியது.

*பொருந்த வொருதட்டு மேருப் புகினும்
இருந்த திருத்தட் டெழாதால்—திருந்து
மறைபுக்க சொல்லபையா வன்புறவுக் காக
நிறைபுக்க தெவ்வாறு நீ.

(௧௮)

கவியரசின் கோபக்குறிப்பைக் குறித்துரைத்தது.

*கவியரசர் தம்முனிவு கண்டாற் புகழ்கொள்
புவியரசர் தாமே பொறுப்பர்—புவியரச
உன்னான் முனியி லவர்பொறு ரோதுமவர்க்
கெந்நாடுஞ் செல்லாத தில்.

(௧௯)

ஆரியசேகர னிறந்ததுகேட்டு விசனமுற்றரைத்தது.

*ஆகா விதியோ வடலா ரியர்கோமான்
எகா வலனற் றிழிந்தநாள்—ஆகோ
தருக்கண்ணி லுங்குளிர்த தண்ணளிதற் தாண்ட
திருக்கண்ணி லுஞ்சுடுமே தி.

(௨௦)

கதிர்காமவேலர்முன் பாம்பை மயில்விடப் பாடியது.

*தாயரவை முன்வருத்துஞ் சந்த்ரோ தயந்தனக்குண்
வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ—தீயரவைச்
சீறு மயிற்பெருமா டென்கதிர்கா ம்ப்பெருமாள்
ஏறு மயிற்பெருமா னே.

(௨௧)

கொழும்பு ஆரோதன் மைந்தன்மீதுரைத்தது.

*கயக்காவி நானங் கொழும்பிற் பிரசண்டா
காரார் கொடைச்செங்கை யாரோதன் மைந்தா
இயக்காநின் மார்பிற் செழும்புன்னை யந்தா
ரிப்போது நீல்கி லென்பேதை தன்மேற்
சமக்காம வேளம்பு தைக்காது முத்தின்
முமஞ் சுடாசந் தனம்பூசி னாலும்
திபக்காது வேயுஞ் செவிக்கும் பொறுக்குந்
நியென்று மூளாது திங்கட் கொழுந்தே.

(௨௨)

பாண்டியன் கல்வித்திறத்தை வியந்து பாடியது.

*எண்ணிர்மை நூலுக் கசுத்திய னுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணிர்மை யன்றி விரகல்ல வேயிள் வியனுலகின்
பண்ணிர்மை தேரும் பராக்ரம மாறன் பதங்கமுவுந்
தண்ணிர் குடித்தல்ல வோகும்ப யோனி தமிழ்கற்றதே. (௨௩)

ஆரியசேகரன் பரிசாக ஆயிரம் பொன்னொடு கொடுத்த யானையை
விரும்பிப் பாண்டியன் கேட்டபோ துரைத்தது.

*பாவலன் வாசலில் வந்திபம் வாங்கப் படிபுரக்கும்
காவல னிற்கும் படிவைத்த வன்கண்டி யொன்பதினும்
மேவலர் மார்பினுந் திண்டோரி னுஞ்செம்பொன் மேருவினும்
சேவகங் கோட்டிய மால்சிக்கை யாரிய சேகரனே. (௨௪)

ஆகச்செய்புள் ௩௨௦.

ஒட்டக்கூத்தப்புவலவர்.

இவர் உறையூரிலிருந் தாசுசெய்த இராசேந்திரச் சோழனிடம் வித்துவா
னாயிருந்து அவன் மகன் குலோத்துங்கசோழனுக்குத் தமிழாசிரியருமானார்.
இவரைத் தந்துவாயர், செங்குத்தர் எனப் பெயர்கொண்ட கைக்கோளரென்ப
கூத்தரென்பதிவாதியற்பெயர். பின்னர் ஈட்டியெழுபது என்னும் பிர
பந்தம் பாடுகையில் இவருக்காசனமாகக் கைக்கோளர்கள் அறுத்துக்குவித்
துக்கொடுத்த தலைமக்கடலைகளை மறுபடியும் உயிர்பெற வொட்டச்செய்த
காரணத்தால் ஒட்டக்கூத்தர் என்ற பெயர்வந்ததென்பர். ஈட்டியெழுபது
செங்குத்தரைப் புகழ்த்ததால். இவர் அழகக்காறு, இரக்கமின்மை யாதியகுண,
ங்களுள்ளவரென “இரண்டொன்றாய் முடிந்துதலையிங்கப்போட்டு வெட்
தெற்கோ கலியொட்டக்கூத்தனில்லை” என்றதனான் விளங்குகின்றது. இத்
னானன்றோ கவிச்சர்வர்த்தியாரிடத்தினும் புகழேந்திப் புலவரிடத்தினும்,
பகைமை பாராட்டினர். இவர்செய்த நூல்கள் இராமாயணத்தில் உத்தரகா
ண்டம், குலோத்துங்கசோழன்கோவை, உலா முதலியன.

செங்குத்தர் தலைமக்கள் தலைகளையொட்டி புயிர்பெறப்பாடியது.

கலைவாணி நீயுலகி விருப்பதுவுங் கல்வியுணர் கவிவல்லோரைத்
தலையாகக் காப்பதுவு மவர்காவில் வாழ்வதுஞ்சத் தியமேயன்றோ
சிலைவாண னுவிருந்தா யிரம்புயங்க னெரிந்துமுயர் சிவனுற்றான்
தலையாவிக்கொடுத்திடுகெங்குத்தருயிர்பெற்றிடவேயைசெய்வாமே.

செங்குத்தரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

நிலைத்தார் நுலகினுக்கு மியாவருக்கு மானமதை நிலைக்கத் தந்தார்
கலைத்தார் வணிகருக்குச் சிவனஞ்செய் திடவென்றே கையிற் றந்தார்
விலைத்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தந்
தலைத்தாரெனக்குமொட்டக்கூத்தனைன்பெயரினையுத்தந்தாரே. (2)

ஒருவீத்துவானுக்குள்ள விருதுகளைக் கண்டிகழ்ந்துரைத்தது.

பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப்

பைம்பொற்றா ரகைசுந்தப் பகிரண்டத் திடையே
மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்

வடிவாகிப் புவிகைக்கொண் டருண்மானு பரணு
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேல்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்

கொத்தற்குஞ் சடிலக்கொந் தளருக்கு மல்லால்

கூழைத்தண் டமிழர்க்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே. (ந)

கம்பரித்ததுபோற் காட்டினபோதும் எழுந்தபோதும் பாடியன.

இன்றல்லோ கம்ப விறந்தநா ளென்கவிதை
இன்றல்லோ ராசசபைக் கேற்குநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தை வாழப் புகிமடந்தை வீற்றிருக்க
நாமடந்தை நூல்வாங்கு நாள். (ச)

இன்றல்லோ கம்ப நெழுந்தநா ளென்கவிதை
இன்றல்லோ ராசசபைக் கேருநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தை வாழப் புகிமடந்தை வீற்றிருக்க
நாமடந்தை நூல்பூட்டு நாள். (ரு)

கம்பைக் காவலனென்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

மாங்குயி லால்வில்லி தன்னம்பி னாற்கம்ப வாரிதியால்
ஓங்கிய பூமெல் லணையொன்றி னாலும்ப ஞும்மதியால்
திங்குறு மேநல் லெழில்குன்று யோகொம்பு சீர்கெடுமோ
காங்கய னேசொல் லகாங்க னேகம்பைக் காவலனே. (சு)

சோழன் கண்டதைக் கண்டசுத்தியாகப்பாடியது.

கரண்டகண் டத்தொனிக் கஞ்சிய மான்கருங் கங்குலிலே
தரண்டவென் ளத்திற் பிணமிது சென்றனன் சேர்ந்தவனை

அரண்டவின் பங்கொடு மீளக் கரம்பற்ற வங்கொலுசால்
குரண்டகன் னத்தி லுதைத்தனாள் காணங் குலோத்துங்கனே. (௭)

சோழனுக்குப் பெண்ணேட்டெப் பாண்டியனிடம் வந்திருந்தபோது
அவன்பெருமையைக் குறித்துரைத்தது.

கோரத்துக் கொப்போ கனவட்ட மம்மாளை

கூறுவதுங் காளிரிக்கு வையையோ வம்மாளை

கூருக்கு வேம்புடிக ராகுமோ வம்மாளை

யாதித்த னுக்குடிக ரம்புலியோ வம்மாளை

யிரர்க்குள் யிரனொரு மீனவனோ வம்மாளை

வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோ வம்மாளை

ஊருக் குறந்தைநிகர் கொற்கையோ வம்மாளை

ஒக்குமோ சோனுட்டைப் பாண்டிநா டம்மாளை. (௮)

இவரும் சோழராஜனும் பாடியது.

ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாம லகிலமெல்லாம்

நீடுங் குடையிற் றரித்தபி ரான் என்று நித்தநவம்

பாடும் கவிப்பெருமா னொட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்

சூடுங் குலோத்துங்க சோழனென் றேயென்னைச் சொல்லுவரே.(௯)

சோழனது யானைச்சங்கிலி யவிழ்ந்தபோது பாடியது.

இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றோ

தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி

அகளங்கா வுன்று னயிரா வதத்தின்

நிகளங்கால் விட்ட நினைவு. (௧௦)

புகழேந்திப்புலவரை யிகழ்ந்துரைத்தது.

மானிற்கு மோவிந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த

கானிற்கு மோவிய் வெரியுந் தழன்முன் கணைகடலின்

மீனிற்கு மோவிந்த வெங்கட் சுறாமுனம் யிசுபனி

தானிற்கு மோவிக் கதிரவன் றோற்றத்திற் றார்மன்னனே.(௧௧)

இராசபத்தினி யரசனோடேஹ் றடைத்துக்கொண்ட

கதவைத் திறக்கப் பாடியது.

நானே யினியுனை வேண்டுவு தில்லை நளினமலர்த்

தேனே கபாடந் திறத்திடு வாய்திற வாகிடினோ

வானே றனைய விரவிரு லாதிபன் வாயில்வந்தால்
தானே திறக்குதின் கையித ழாகிய தாமரைபே. (கஉ)

விக்கிரம சோழன்மீது கூறியது.

*நடித்தது நச்சர வச்சியி னச்சி மதிவிலங்கை
இடித்தது வென்ற விருபது தோன்பதி னெண்பகலே
முடித்தது பாரதம் வீரப் புலிவைப்ப சூழிச்செண்டால்
அடித்தது பொற்கிரி விக்ரம சோழ வகளங்கனே. (கங)

சோழன் பரிசுசித்தபோது பாடியன.

*இடுக்கட்புண்படு நிரப்புக்கொண்டுகின் நிரக்கச்சென்றவன் றனக்
குச்சிங்கனம், திடுக்குற்றஞ்சுவெஞ் சினத்துச்செம்பியன் நிருக்கைப்
பங்கயஞ் சிறக்கத்தந்தனன், படுக்கக்கம்பனம் பறக்கக்கந்நுகம் பரி
க்கக்குஞ்சரம் பதிக்கக்கங்கனம், கடுக்கற்குண்டலங் கவிக்கத்தன்கு
டை கனிக்குப்பொன்குலம் கவிக்குத்தொங்கலே. (கச)

*கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வைபம்
அளந்தா யகாங்கா வாலிலேமேற் பள்ளி
வளர்ந்தாய் தளர்ந்தானென் டான். (கடு)

கண்டன் துலாபுருடதானம் செய்தபோது பாடியன.

*தொழுகின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம்பொற் றுலாத்திடை
டுழுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்றி னுவாமதிபோய் [வண்
விழுகின்றதொக்கு மொருகட்டுக் காலையில் வேலையில்வர்
தெழுகின்ற ஞாயிறொத் தான்குல தீப னெதிர்த்தட்டிலே. (கசு)

*கற்றன வொக்கும் புதியன கேட்பன கண்டன் பல்லாண்
டுற்றன வொக்கு மொருபகற் காண்பன வொன்னலரைச்
செற்றன வொக்குஞ் சிறுகை செய்வன சென்றிரப்போர்
பெற்றன பெற்றி யறியா னிறுவென்ன பேதமையே. (கஈ)

கண்டன்தேவியூடலுற்றக் கதவடைத்தபோது பாடியது.

*கரத்துஞ் சிரத்துங் கனிக்குங் களிற்றுடைக் கண்டன்வந்தான்
இரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாப்பன் டிவனணங்கே

உரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறத்திட்ட அண்டிலங்கா
புரத்துங் கபாட புரத்துங் கல்யாண புரத்தினுமே. (௧௮)

கவுஞ்சுந் வெருளப்பாடியது.

*பாட்டுத் தொடுக்கும் புலவோர்க்குந் கூத்தன் பயப்படல்பே
தாட்டுக் கடற்புலி யஞ்சலன் றோவ.யத் துக்கிடந்த
ருட்டுக்கதிர்க லிலத்தடங் காமந் றெருத்துமன்னர்
மேட்டுக் குவாடிகும் பொன்னின் னுடை வேற்கண்டனே.()

சோழன் மீது பாடியது.

செங்கான்மட வன்னம்படர் தீயாமென வெருவிச்
சிறையிற்பெடை மறையக்கொடு திரியத்திரள் கழுகின்
பைங்கான்மர கதமீது படர்ந்தேறி நறுத்தன்
பாளைக்கிடை பவளக்கொடி படர்காவிரி நாடா
தங்காதலி யருமைத்தரு முடனாக வணங்கித்
தலைகாவெம துடல்காவெம துயிர்காவ களங்கா
கொங்காமன துங்காவென மறுரேசர் வணங்கும்
கொல்யானைய பங்காவின் குழலோசை பொருளே. (௨௦)

சோமன் என்னும் பிரபுவின்மீது புகழ்த்துரைத்தன.

*அடையென்பார் தள்ளென்பா ரன்பொன்றில் லாமற்
புடையென்பார் தங்கடைக்கே போகேம்—கொடையென்றால்
முந்துஞ்சோ மாபுவன முன்னவனே நின்கடைக்கீழ்
வந்துஞ்சோ மாதலன் மற்று. (௨௧)

*தன்னுடைய தேவியர்க்குத் தார்வளவன் றுணுரைப்ப
துன்னுடைய சீர்த்தி யுயர்நலமே—துன்னுபுகழ்ச்
சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே நின்புழை
யாமா ருரைக்க வினி. (௨௨)

மாவுறங்கின புன்னுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வெங்கண்மானிரு கன்னுறங்கிலன் கையுணைக்
கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல திபவள்ளு குதட்டிநின்
குவுறங்குபு காரசஞ்சல வஞ்சலென்ன வடுக்குமே. (௨௩)

கண்டன் துதிநாயேற்றத்தை வியந்தது.

*கண்டன் பவனின் கவனப் பரிசெருங்கால்

மண்ணிளங்கா தேயிருந்த வாறென்றோ—கொண்டிருந்த

பாம்புரவி தாயல்ல பாருரவி தாயல்ல

வாம்புரவி தாய வகை.

(௨௪)

அரசன் நுகோடுத்தபோது பாடியது.

*கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்

சிலையைத் தடவிய கையே யிறுசக தண்டத்துள்ள

மலையைத் தடவிய விர்த்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார்

தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் யானைச் சயனங்களே.

(௨௫)

மடையனைத் தட்டிச்செய்ததை விலக்கப்பாடியது.

*மீனகம் பற்றிய வேலைபு மண்ணையும் வெற்படங்கப்

போனகம் பற்றிய மாலல்லை யோபொருந் தாவரசர்

கானகம் பற்றக் கனவரை பற்றக் கலன்கள் பற்ற

வானகம் பற்ற வடிவேல் விடுத்த வயதுங்களே.

(௨௬)

இராமபிரான்மீது துதியாகச் சொல்லியது.

*ஆரேனு முன்னொன்று சொல்லத் தொடங்கினு மவ்விடத்துன்

பேரே சொலவரும் பேறுபெற் றுப்பெரு நான்மறையின்

வேரே மிதிலையின் மின்னுட னேவெய்ய கானடந்த

காரே கடல்கொருந் தச்சிலை வாங்கிய காகுத்தனே.

(௨௭)

இவ்முன் ஓவையார் இரண்கொலையும் நீட்டிக்கொண்டிருந்து புகழேந்தி

முதலியோர்முன் கால்மடக்கித்தன்னை அவமதித்ததாக

அரசனுக் குரைத்தது.

*இருகாலை நீட்டின னென்றனக் கேகம்ப னென்பவற்கங்

கொருகான் மடக்கிமற் றோர்காலை நீட்டின னோவியமாய்

அருகாக வந்த புகழேந்தி யைக்கண் டகமகிழ்ந்தே.

இருகான் மடக்கினள் காணுன்ற னூரி விலைமகளே.

(௨௮)

ஓவையார் இவரையும் புகழேந்தியாரையும் முப்பிறைவரும்படி

பாடச்சொன்னபோது இவருரைத்தது.

வேள்ளத் தடங்காச் சினைவானே வேலிக் கமுதின் மீதேறித்

துள்ளி முகிலைக் கிழித்துமறைத் துளியோ டிறங்குஞ் சோனாடா

கள்ளக் குறும்பர் குலமறுத்த கண்டா வண்டர் கோபாலா
பின்னை மதிகண் டெம்பேதை பெரிய மதியு மிழந்தானே. (௨௬)

சோழன்மீது பாடியன.

கவி- கலம்பகவுறப்பிலொன்று.

புள்ளிருக்குத் தார்மார்பன் பூம்புகார் வாழ்கனியேம்
கள்ளிருக்கும் கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலேம்—உள்ளபடி
சொல்லவா வாழி துரோபதையை மூக்கரிந்த
தல்லவா மாபா ரதம். (௩௦)

தலைவி வருத்தல்.

என்று பெறுவேன்பா னீசன் நிருமுடிமேல்
சென்றுவினை யாடுகின்ற தீபமே—என்றுஞ்
செருப்புக்குக் தோல்வாங்குஞ் சென்னியக ளங்கள்
பொருப்புக்குத் தோலாப் புயம். (௩௧)

பாண்டியன்மீது படையெடுத்துச் சண்டையிட வந்த சோழன் புறங்காட்டி
யோடி இவர் ஓடமாட்டாதகப்பட்டு, அரசன் வெட்டவந்தபோது
இவரும் அரசனுமாகப் பாடியது.

*மேவலரை வெட்டி விருதுபெறும் வேல்வேந்தே
நாவலரை வெட்டுவது நன்றாமோ—பாவலவ
ஆடவர்கோன் சண்டைதனக் கஞ்சியஞ்சி யாவையும்போட்
டோடலாம் பாடொணு தோ. (௩௨)

பின்னர் இவருயிர் பெற்று மீளச் சோழனை யிகழ்த்து பாடியது.

*ஆறெல்லாங் கண்ணி ரடிபெல்லாஞ் செங்குருதி
துறெல்லாஞ் சோழன் சொரிசூடுமி—மீறிவரு
கன்னிக்கோன் பின்றொடரக் காரிக்கோன் செய்கையினுற்
பொன்னிக்கோன் சென்றான் புகார். (௩௩)

ஆகச்செய்யுள் ௩௩௩.

குயவன் முதலிய அறுவர்.

ஒட்டக் கூத்தாரத் திறைப்பட்டிருத்த புகழேத்திப்புலவர், தம்முடன்
சிறைச்சாலையிலிருந்த திறமைபுள்ள ஆறு பேர்களுக்குக் கல்வித் திறமை

பெறக் கற்றுக்கொடுத்து அரசனாற் செய்யும் நவராத்திரி பரிசோதனையில்
கூத்தரை வெற்றிபெறும்படியனுப்பியபோ தொவ்வொருவரும் பாடியன.

கூத்தரும் குயவனும்.

மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி
யானை முன்வந் தெதிர்த்தவ னூரடா
கூணாயுங் குடமுங் குண்டு சட்டியும்
பானை யும்வனை யங்குசப் பையல்யான்.

(௧)

வேளாளன்.

கோக்கண்டு மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் கோகநகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூமுழுதும்
காக்கின்ற மன்ன கவியொட்டக் கூத்தநின் கட்டுரையாம்
பாக்கண் டொளிப்பர்க னோதமிழ் பாடிய பாவலரே.

(௨)

கருமான்.

செல்லன் புதல்வன் நிருவேங் கடவன் செகத்குருவாம்
கொல்லன் கவியைக் குறைசொல்லு வேரைக் குறடுகொண்டு
பல்லிப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும் பகலு மடிப்பேன் கவிரிசுப் பாணிகொண்டே.

(௩)

கூத்தரும் அம்பட்டனும்.

விண்பட்ட கொக்குவல் லாறுகண் டென்ன வினுவிலுத்துப்
புண்பட்ட நெஞ்சொடு மிங்குநின் றாய்பொட்டை யாய்புகலாய்
கண்பொட்டை யாயினு மம்பட்ட னுன்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்ட செந்தமிழ் நீயுந் திடுக்கிடப் பாடுவனே.

(௪)

தச்சன்.

சொன்னசந் தக்கவி யாவருஞ் சொல்லுவர் சொற்சுவைசேர்
இன்னசந் தக்கவி யேதென்ற போதி லெதிர்த்தவரை
வன்னசந் தங்கெட வாயைக் கிழித்திந்த வாய்ச்சிமினல்
கன்னசந் தங்குரி விற்கவி யாப்பைக் கடாவுவனே.

(௫)

தட்டான்.

திகிரிவட் டக்குடைச் செங்கோ லபயன் செழுஞ்சிலம்பில்
பகுதியொட் டக்கூத்த பட்டனை நானப் பனைக்கவியின்

மிசுதவொட் டத்தட்டி விட்டகை போட்டி. ஹருக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட் டத்தட்டி மேலுறு காவண்ணம் போர்செய்வனே. (க)
ஆகச்செய்யுள் கூடுக.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

இவர் தொண்டைநாட்டிலே செங்காட்டங் கோட்டத் துறைமூரிலே
பிறந்தவர். இன்ன மரபினரெனப் புலப்படவில்லை. இவர் சிற்சபா நடரா
சர்பா லன்பினராகக்கண்ட முருகக்கடவுள் எம்மைப் பாடுகென்னப் புல
வர் கோழியையும் பாடிச் குஞ்சையும் பாடுவேனோ வென்றனர். சின்னாட்
ரென்று இவர் காற்கவிராச நம்பியகப்பொருட் கிலங்கியமாகத் தஞ்சை
வாணன்மீது கோவைப் பிரபந்தம்பாடிப் பரிசுபெற்றுத் திரும்புகையில் கும
ரக்கடவுள்வேடருருக்கொண்டசுறத்தி என்மீது நற்றூயிர்கலாக முட்டை
யென்றபாடென, அங்ஙனம் பாடியபாட்டின் சுவைமீகுத் திருக்கின்றதாகக்
காண்கின்றிலேனெனத் தாமிவரம் தொருசெய்யுள் அத்துறையிலேயேபாடி
னர். இவர் வணங்காமுடிப் பாண்டியன் காலத்தில் அடனிடஞ்சென்று
குலந்த சங்கத்தைக் கூட்டிவைக்குந் திறமையைக்காட்டியும் அவன்மதியாதி
ருத்ததால் மதியாதார்முற்ற மிதியாமை கோடிபெறுமென்று மீண்டனர்.
இவர் செய்த தூல்கள் வாணன் கோவையன்றி வேறு எதையும் கண்டிலம்.
இவர் சுற்றிலே சோழனதமைச்சரான சேனக்கமுதலியாராதரவுபெற்றிருந்து
அவரிறந்தபோது சோகமுற் றவரை யெரித்த காட்டத்திலேவிழுந் திறந்த
னரென்ப. இவர்காலம் இந்நூற் 1000 வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்றும்
சிந்தாமணிசெய்த திருத்தக்கதேவர் காலமென்றும் தெரிகிறது.

முருகக்கடவுள்மீது பாடியது.

பொன்போலும் கன்னிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கிமைந்தனனே—மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தெவ்வர்போம்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு. (க)

சொக்கநாதர்செய்தியில் பணிந்துகொண்டிருந்த பாண்டியனை
கோக்கிக் கூறியது.

குழற்கா லாவிர்த்தம் கூம்பக் குமுத முகையலா
நிழற்கான் மதியமன் றோகின் றிருங்குல நீபவன்றன்
அழற்கா லவிச்சடை மீதே யிருந்துமங் வந்திவண்ணன்
கழற்கால் வணங்குகி யோவணங் காழுடிக் கைதவனே. (உ)

பாண்டியன்முன் சங்கப்பலவர்கள் திருவுருவம்
சொக்கம்பஞ்செய்யப் பாடியது.

உங்கவிலே யாடுஞ்ஞா னெவ்வெனோ வொவ்வேனோ
திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்துப்
பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு மொக்குமோ
எடுமுதா ரேடுமுவி ரின்று.

(ரு)

சங்கப்பலகை மிதக்கப்பாடியது.

பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா ரிலையன்றிப்
பாவேந்த ருண்டென்னும் பான்மைதான்—மாவேந்தன்
மாற னறிய மறரா புரித்தமிழோர்
விறணையே சற்றே மித.

(ச)

இவர் கேசரான சினக்கமுதலியா ரிறத்தபோது பாடியன.

அன்றுநீ செல்லக் கிடவென்றா யாருயிர்விட்
டின்றுநீ வானுலக மேறினாய்—நன்றுநன்று
வானக்க பூன்மடவார் மாரனே கண்டியூர்ச்
சினக்கா செல்லக் கிட.

(ரு)

வாழி சோழவென் வாய்மொழி கேண்மோ
ஊழி நிலவெறி மாளிகை யின்வயிற்
கட்டினங் கணவன் கவின்பெறு சேக்கை
என்றறி மனைவி நெடிது துயில்கொளச்
செல்லக் கிடமி னெனக்கிடந் தருகெனைச்
சொல்லிய நண்பன் றனிச்செல் பவனோ
நானு மேகுவ னன்றுனை யவற்கே.

(சு)

திருக்குறளைப்பற்றிச் சொல்லியது.

*குறுமுனாவன் கோத்தெடுத்த கோற்சேரி யூசி
உறவினைக்கு விறந்தனோ டொக்கும்—தெறுகலியைச்
செற்றவேன் மாற திருவன் னுவனார்வாய்ச்
சொற்றகுமுப் பால்வாழ்த்துச் சொல்.

(எ)

தமதாசிரியர் கொல்லையின் பயிரை மேய்த்த குதிரை மாளப் பாடியது.

† வாய்த்த வயிரபுர மாகாளி யம்மையே

ஆய்த்த அருகா ரணிவயலில்—காய்த்த

குதிரைமா ளத்தின்னுங் காளிங்க னேறும்

குதிரைமா ளக்கொண்டு போ.

(௮)

[அரசன் வேண்ட இக்கலியின் சுற்றடியை “குதிரை மிளக்கொண்டுவா
என மாற்றி உரைத்து குதிரையை உய்ப்பித்தனர்.]

காளியார் கோவில் தாசி கூத்தாள் முதலியோர் கண்பெறப்பாடியது.

‡ கூத்தான் முகத்திரண்டு கூர்வேல்கள் கூத்தாடன்

முத்தான் முகத்தின் முழுவீலம்—முத்தாடன்

அன்னை முகத்தி லரவிந்த மன்னைதன்

அன்னை முகத்திலிரண் டம்பு.

(௯)

ஷா ணர் 70 தாசிகளைப் புகழ்த்து பாடியது.

* வாச மலர்மடந்தை போல்வார்வண் கானப்பேர்

சுசன்றன் மக்க னொழுபதின்மர்—தேசத்

திரவலர்மேல் நீட்டுவர்கை சுன்னிலகங் காக்கும்

புரவலர்மேல் நீட்டுவர்தங் கால்.

(௧0)

சோழனிடம் சென்று கூறியது.

* திறையின் முறைகொணர்ந்து தெவ்வேந்த ரெல்லாம்

இறையு முறைகழிக்க வொண்ணார்—அறைகழற்கால்

போர்வேந்தர் போர்மாளப் போய்வா னுறைகழித்த

தேர்வேந்தன் தஞ்சைத் தெரு.

(௧௧)

இவரது ஆசிரியர் பாடியது.

பொதியி லகந்தியனுய்ப் பொய்யா மொழியாய்ச்

சிறைநில் புலவர் சிறைகயாய்த்—துதிசேரும்

செங்காட்டங் கோட்டத் துறையு ரெனுந்தலத்தில்

தங்காட்டங் கொண்டிருப்பாய் தான்.

(௧௨)

ஆகச்செய்யுள் ஊக.

† இதனைக் கம்பர் கவியென்றும் கூறுவர்.

‡ இதனைக் காளமேகப்புவவர் பாடியதென்றும் கூறுவர்.

இரட்டையர்.

இவர்கள் இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் எனப்பட்ட இருங்கவிப் புலவர்களெனவும், திருவக்கை நகரிலிருந்த ஆட்கொண்டான் என்னும் கொங்கராயன் காலத்தவரெனவும், அக்கொங்கராயனாலும் கச்சியிலிருந்த சம்பராயனாலும் நன்று போற்றப்பட்டவர்களெனவும், இவர்கள் காலம் வில்லிபுத்தூரார் காலமெனவும், இவர்களில் ஒருவர் முட்டையும் ஒருவர் குருடருமாதலின் குருடர் முட்டவரைத்தூக்க முட்டவர் குருடர்க்கு வழிகாட்டப் பலவேறிடத்தும் செல்வார்களெனவும், ஒரு செய்யுள் முற்பாதி ஒருடரும் பிற்பாதி ஒருவரும் பாடி முடிப்பார்களெனவும் கூறுவர். திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், திருக்கச்சித் தெய்வீகஉலா, மாதைக் கலம்பகம், தில்லைக்கலம்பகம் முதலியன இவர்களேய்த் தூல்களாம். கலம்பகம் பாடுவதிலிவர்கள் வல்லரென்பது “பண்பாய கலம்பகத்திற்கிரட்டையர்” என்பதனால் விளங்கும்.

திருவக்கைக் கொங்கராயன் விருத்திட்டபோது பாடியது.

*சாணர்க்கு முன்னிற்கும் ஆட்கொண்ட நாயன் தமிழ்க்கொங்க
பாணுற்ற வரிவண்டு சேர்வக்கை நகராதி பக்கத்திலே [ர்கோன்
வணுக்கு வாரா திருப்பாய் விருப்பாடி யுயர்வானிலே
யினுக்கு நின்னாக மெலிகின்ற தெவ்வாறு வெண்டிங்கனே. (]

திருவண்ணாமலைச்சம்பந்தன் விகடசமுத்தி பாடச்சொன்னபோது பாடியது.

மன்னுதிரு வண்ணா மலைச்சம்பந் தாண்டாற்குப்
பன்னுந் தலைச்சவரம் பண்ணுவதென்—மின்னின்
இளைத்தவிடை மாத ரிவன்குடுமி பற்றி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு. (2.)

சம்பராயன் சமுத்தி பாடச்சொல்லப் பாடியது.

*எறிக்கும் புகழ்க்கச்சி யேகாம் பரன்சம்ப னெண்டிசைக்கும்[ள்
பொறிக்கும் புலிக்கொடி யான்புயம் வேட்டபின் பூவைவன்னா
வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே விழிசொரி வெள்ளத்துள்ளித்
தெளிக்குந் திவலை பழிக்குஞ்சிக் தூரத் திலதத்நதயே. (௩)

படைவீடு முற்றியிருந்த பாண்டியனைப் பாடியது.

*காற்று லலைப்புண்டுங் கண்ணன் கடல்கடைத்தும்
எற்று நெடுத்து வளைத்தெய்தும்—ஆற்றாத
செர்பொன் மலையிலை சேலுக் கிடங்கொடுக்கச்
சம்பன் மலைகை தவா. (௪)

ஆறு விலகப்பாடியது.

* ஆற்றுமை யோவர வோவாய் பாடி யருமனையோ
பாற்கட லோதம்ப மோதங்கு மாவம் பலபலவாம்
மாற்குழ மாகிநின் னுர்மாதை நாதர் வலங்கொள்பம்பை
மேற்கரை கோயில்கொண் டாப்புரஞ் சிறியவெங்கணையே. (௫)

திருவாமாத்நர்க் கலம்பகம் பாடச்சொல்லிய போது சொல்லியது.

* தொல்காப் பியதேவர் சொற்றதமிழ்ப் பாடலன்றி
நல்காத் திருச்செவிக்கு நாமுரைப்ப தேறுமோ
மல்காப் புனறதும்ப மானிலத்துக் கண்பிசைந்து
பல்காற் பொருளழற்கும் பாற்கடலொன் றிந்தார்க்கே. (௬)

அபயன்ரிது கினமுற்றபோது கூறியது.

* காவல ரீகை கருதுங்காற் காவலர்க்குப்
பாவலர் நல்கும் பரிசொவ்வா—பூவிலிலை
யாகாப் பொருளை யபயனளித் தான்புகழாம்
ஏகாப் பொருளளித்தேம் யாம். (௭)

இவர்க்கும் வீரசம்பு வென்பவர்க்கும் நடந்த வினாவடைகள்.
வீரசம்பு வினா.

பதிவீர சம்புவென்று பாராமற் கல்விச்
செழுளவி ரட்டையரே யீகை—புதவில்வலக்
கைத்தலத்திற் கொண்டு கலிக்காம லும்மிடக்
கைத்தலத்திற் கொள்ளுவதேன் காண். (௮)

இவர்கள்விடை.

கூவரா யன்றிபாகங் கொள்வோம் வலக்கைமுடி
யாவர் தரினுமிடக் கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின் னுர்மதனே வீரசம்பு வேயினிநாம்
இன்பமு நேரா மினி. (௯)

வீரசம்பு வினா.

என்னுடைய பேரும் புகழ் மிருஞ்சீரும்
என்னுடைய விசைபுங்கண் டெப்படிநம்—முன்னவனை

ஆவனுட னேயதிக மாச்சொன்னீ ரெட்டையரே.
கவரா யன்னியல்பென் கொல்,

(௧௦)

இவர்கள்விடை.

மாநாபி தாவுமவன் மன்னுகுரு தெய்வமவன்
நாநா வவனே தருங்கித்திக்—காதாரன்
தயாக சமுத்திரன் றண்கவ ராயன்றன்
சகைதலைச் சொல்லவெளி தே.

(௧௧)

* ஸங்கிய செந்தமிழ்க் தாதர்க் கடிமையன் ஆரதனால்
நாங்கவி சொல்வது மில்லையென் றேகம்ப நாடன்சொல்ல
ஆங்கவ னேறுஞ் சிவிகை சுமந்து மடப்பாபிட்டும்
தாங்கவி கொண்டது கூவந்தி யாக சமுத்திரமே.

(௧௨)

* மட்டாருஞ் செங்கழு நீர்மணி மாப்பரை வாழ்க்துமந்தக்
கிட்டாத யாசகர் கிட்டிவந் தாலதைக் கேட்டுமுன்னாட்
பட்டோலை வாசித் தவரவர்க் குள்ள பரிசையெல்லாந்.
தட்டா தனிப்பது கூவந்தி யாக சமுத்திரமே.

(௧௩)

இவர் பசியாயிருக்கும்போது பாடியது.

தெங்குபுகழ் நாங்கூர்ச் சிவனையல் லாபியப்பா
நாங்கள் பசித்திருக்கை ஞாயமோ—போங்காணும்
கூறுசங்கு தோன்முரசு கொட்டோசை யல்லாமல்
சோறு கண்ட மூவியார் கொல்.

(௧௪)

பாட்டின் சுவையறியா மூடரைக் குறித்துரைத்தது.

மூடர்முன்னே பாடன்மொழிந்தா லறிவரோ
ஆடுநெத்த தென்புலியூ ரம்பலவா—ஆடப்பொற்
செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனு னால்.

(௧௫)

திருகொல்லையார் மான்மியத்தைக் குறித் துரைத்தது.
வெயின்ற முத்தந்தமை வெட்டினு னேயிடைபயன்
தாயின்ற மேனி தயங்கவே—பேயாகேன்
எத்தனைநா னென்றே விடறுவார் பாற்குடத்தை
அந்தனைபும் வேண்டு மவர்க்கு.

(௧௬)

மாங்காட்டு வேளான்மீது கித்தாஸ்துதி.

மாங்காட்டு வேளான் மகளை மருமகன்பால்
போங்காட்டி கின்பம் புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மங்கன்மெய் திண்ட ஹடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட கின்பந் செவிக்கு. (௧௭)

ஒருநாள் திண்ட மலைவழியில் கடத்தபோதுரைத்தது.
குன்றங் குழியங் குறுகி வழிகடந்து
சென்று திரிவதென்றுத் திராதோ—ஒன்றும்
கொடீதான் காவென்றுங் கோவென்றுங் கூறில்
இடாதோ கமக்கிவ் விடர். (௧௮)

இவரும் காளமேகப்புலவரும் பாடியது.
நானென்று னஞ்சிருக்கு நற்சாபங் கற்சாபம்
பாணந்தான் மண்டின்ற பாணமே—காணுவே
சிராசூர் மேவுஞ் சிவனேந் மெப்படியோ
நோர் புரமெரித்த நேர். (௧௯)

காளமேகப்புலவரிதந்து காட்டத்தில் எரியும்போது பாடியது.
ஆசு கவிபா லகில வுலகெங்கும்
விசு புகழ்க்காள் மேகமே—பூசரா
வின்கொண்ட செந்தழலாப் வேகுதே யையையோ
மண்டின்ற பாணமென்ற வாய். (௨௦)

பாண்டியன் அடையில் பரிசுகொடுத்ததைத் தடுத்த ஒருவனைக்
கூங்கென இகழ்த்துரைத்தது.

புராதன மான தமிழ்ப்புல விரிந்தப் புன்குரங்கு
மாமரம் விட்டிங்கு வந்ததென் னோவகை கேட்டிலையோ
தராதலம் வென்ற தமிழ்மா நனையுந்தன் நம்பியையும்
இராகவ னென்று மிலக்குவ னென்று மிருந்ததுவே. (௨௧)

கலகையத் தடுத்த கண்ணுக் கிளியான இகழ்த்துரைத்தது.

†தேன்பொழிந்த வாயாவ் நிருவேங் கடத்துடனே
என்பிறந்தான் கண்ணுக் கிளியானே—வான்கிறந்த

† இதை அந்தக்கவி கிராகவமுதலியார் பாடியசென்பாருமுனர்.

சீதேவி யாருடனே செய்யதிருப் பாற்கடலில்
மூதேவி யேன்பிறந்தான்முன்.

(௨௨)

ஒருமங்கையின் திடையை வியத்தபாடியன்.

*படையொன்று போதகங் கோடொன்று மென்முலை நாட்டுமிரு
கடையொன்று நீல விழிரண்டு மாலங் கமலமுகப்
பெடையொன்று தேமற் பிறைசூழி நாதன் பிரமன்வெற்பில்
இடையொன்றுமில்லைமற்றெல்லாவுருவுமுண்டேர்திழைக்கே.

*பாதாதி கேச முதலா விவஹப் படைத்தமலர்
வேதா மருங்குல் வெளிவைப்ப னோவிற்க மேதினியில்
ஆதார மின்றி யிரண்டின நீரந் தரகிற்குமோ
ஏதா யினுங்கொஞ்ச மில்லா திராதிடை யேர்திழைக்கே. (௨௪)

தெய்வங்களை நோக்கியுரைத்தது.

*கேட்ட வரமளிக்குங் கீர்த்தியுள்ள தெய்வங்கள்
கூட்டோடே பெங்கே குடிபோனீர்—பாட்டாய்கேள்
செல்லா மெல்லாஞ் செலுத்தினோ மல்காலம்
கல்லானோஞ் செம்பானோங் காண்.

(௨௫)

ஆகச்செய்யுள் நகசு.

சயங்கொண்டார்.

திண்டிவனத்தையடுத்த திபங்குடியென்னும் நகரின் பிறந்தவரென்ப
தும் முதலிற் சைவமதத்தினரென்பதும் பின் ற்ருங் கவியால் விளங்கும்.
இவர் அபயன் என்னும் சோழசக்கரவர்த்தியிடம் வாசல்வித்தவானாக வந்த
பின்னர் சைவ மதப்பற்றடையாயினாரென்பர். அவ்வரசன் மீது கலிங்கத்
தப் பரணியென்னும் தூல்பாடி “பரணிக்கோ சயங்கொண்டான்” எனப்
புகழப்பெற்றவரிவரே. தாம்பாடிய பரணியில் லிநாயகர் முதலிய கடவுள்
வாழ்த்துக்கூறியுள்ளார். இவர் காலம் கி. பி. 1070க்கு மேல் 1100க்குள்
விருக்குமென்று சில சிலாசாணங்களாலறிந்து சூமத். கல்குளம் குப்புசாமி
முதலியாரவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இவர் சரிதம் வேறேதும் புலப்
பட்டிலது.

அபயன் அமதூர் யாதென்றுகேட்டபோது சொல்லியது.

செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவுந் தேனு நறவு முனுங் களவும்
பொய்யுங் கொண்பு மறமுந் தவிரப் பொய்தீ ரறநூல் செய்தார் தமதூர்

கையு முகமு மிதமும் விழியுங் காலு திறமும் போலுங் கமலம்
கொய்யு மடவார் விழிவா யதாங் கோபங் கமமும் திபங்குடியே.

ஆகச்செய்யுள் டக௭.

காளமேகப்புவவர்.

இப்புவவர் பெருமான் திருக்குடத்தை ககரித்திறத்த சோழியபிராமணர்
என்ப. இவரை தூற்றெட்டுத் திருப்பதிகாரி லொன்றான பாண்டிகாட்டுத்
திருமோகூர்க் காளமேகப்பெருமான்கோவிற்பரிசாரகமான ஓர் பிராமணரு
டைய புத்திரரென்று சொல்லவும் செட்டிருக்கின்றேம். இவர் திருவரங்கம்
பெருமான்கோவிற்பரிசாரகராயிருந்ததிருவானைக்காக்கணிகையருள்ஒருத்தி
மோகவிலையிற் சிக்கி வைணவமதத்தைத் தணந்து சைவத்தழுவி அக்கோயிற்ப்
பணியிடையிலமர்ந்திருக்குங்கால் நாமகன் கருணையோடு வந்து இவர் வாயில்
உச்சிட்டத் திருவமுதை யுமிழ்த்தபோயினன். அன்றுமுதல் ஆசு, மதுரம்,
சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் கவிமகழகளைப் பொழியத்தக்க காளமேகமா
யினர். இவர் செய்த தூல்கள் திருவானைக்காவுலா, கடல்விலாசம் முதலி
யன. இவர் திருமலையாயன் பட்டினத்தரசனவைக்களத்தில் யமகண்டம்
பாடி வெற்றிபெற்றுவந்தவராதலால் ஏறக்குறைய ஐந்துறு வருடங்கட்கு
முன்னுள்ளவரெனச் சொல்வர்.

திருவானைக்கா விராயகர்மீது பாடியது.

*ஏரானைக் காவிலுமை பென்னானைக் கன்றறித்த
போரானைக் கன்றுதனைப் போற்றினால்—வாராத
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரவற் பத்திவரும்
சுத்திவருஞ் சித்திவருந் தான். (க)

திருமலையாயன் சபையில் இவருக்கிருக்க அரசனுடைய சிங்காசனம்

இரண்டுமூழ் வளர்ந்து இடங்கொடுக்கும்படி பாடியது.

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணியூன்றி
வெள்ளைக் கமலத்தில் விற்றிருப்பாள்—வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம்வைத்த தாய். (உ)

திருமலையாயன் சம்ஸ்தான வித்துவானாகிய அதிமதூர

சுவாமிபரை போக்செய்தொல்லியது.

அதிமதூர மென்றே யகில மறிபத்
அதிமதூர மாபெடுத்ததுச் சொல்லுந்—புதுமைபென

காட்டுச் சரக்குகெந் காரமில் லாச்சரக்குக்

காட்டுச் சரக்குகளைக் கூறு.

(௩)

அதிமஹாகவிராயர் முனையோர் கீர்யார் என்றபோது சொல்லியன.

அதஞ்சு நாழிகையி லாறநா ழிகைதனிற் சொற்சந்த மாலை சொல்லத்
 துகலிலா வந்தாதி யேழுநா ழிகைதனிற் றெகைபட விரித்து ரைக்கப்
 பா தஞ்செய்மடல்கோவைபத்துநாழிகைதனிற் பரணியொருநாண்முழுவதும்
 பாரகா வியமெலா மோரிரு தினத்திலே பகரக்கொ டிக்கட்டி னேன்
 சேதஞ்செ யுத்திங்கண் மரயினா னிநிபுகழ் செய்யதிரு மலைராயன்முன்
 தோமா நென்றுமிரு தாறமா றகன்செய் திருட்டுக் கலிப்புலவரைக்
 கா தங் கறுத்துச் சடிக்கெட் டடித்துக் கறுப்பிற் புடைத்துவெற்றிக்
 கல்லணையி னெடுகொடிய கடிவானமிட்டேறு கவிகாள மேகநானே.

இம்மென்னு முன்னே யெழுநூறு மெண்ணூறும்

அம்மென்று லாபிரம்பாட் டாகாதோ—சும்மா

இருந்தா வீருந்தே னெழுந்தேனே யாயின்

பெருங்காள மேகம் பினாய்.

(௫)

கழிபுந் திபகட லுப்பென்று நன்னூற் கடலின்மொண்டு

வழிபும் பொதிய வரையினிற் கால்வைத்து வன்கவிதை

மொழிபும் புலவர் மனத்தே யிடித்து முழங்கியின்னிப்

பொழிபும் படிக்குக் கவிகாள மேகம் புறப்பட்டதே.

(சு)

இவர் அய்வித்துவான்களை நீங்கள் யாரென்று வினவ

நாங்கள் கவிராயர்கள் என்றபோது பாடியது.

வாலெங்கே நின்ற வயிறெங்கே முன்னிரண்டு

காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே—சாலப்

புவிநாயர் போற்றும் புலவர்கா னினிர்

கவிராய ரென்றிருந்தக் கால்.

(௭)

திருமலைராயனைப்புகழ்த்தது.

விமனென வலிபுத்த திருமலைராயன்கீர்த்தி வெள்ளம்பொக்கத்

தாமரைப் பைமனோடிச் சத்தியலோ கம்புருத்தான் சங்கபாணி

பூமிதொட்டு வானமட்டிம் வளர்த்தலின்றான் சிவன்கலைப் பொருப்பிலேறிச்

சோழியுந் தலைக்கனிந்து டட்டைத்தன் டாலாழஞ் சோதித்தானே. (அ)

இவர் யமசண்டத்திலிருந்து வுச்சம்ஸ்தான வித்துவான்கள்
கொடுத்தசமீபைகளின்படி பாடிய

சிலேடைகள். ஆமணக்குக்கும், யானைக்கும்.

முத்திருக்கும் கொம்பைக்கு மூரித்தன் டேந்திவரும்
கொத்திருக்கு நேரே குலைசாய்க்கும்—எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம். (௯)

வைக்கோலுக்கும், யானைக்கும்.

வாரிக் களத்தடிக்கும் வந்துபின்பு கோட்டைபுகும்
போரிற் சிறந்து பொலிவாகும்—சீருற்ற
செக்கோல மேனித் திருமலைரா யன்வரையில்
வைக்கோலு மால்யானை யாம். (௧௦)

பாம்புக்கும், வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குத் தோலுரிக்கு நாதர்முடி மேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற் பற்பட்டான் மீளாது—விஞ்சமலர்த்
தேம்பாயுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்பாகும் வாழைப் பழம். (௧௧)

பாம்புக்கும், எள்ளுக்கும்.

ஆடிக் குடத்தடையு மாடும்போ தேயிரையும்
மூடிக் திறக்கின் முகங்காட்டும்—ஒடிமண்டை
பற்றிற் பரபரெனும் பாரிற் பின் னுக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே யோது. (௧௨)

பாம்புக்கும், எலமிச்சம்பழத்துக்கும்.

பெரியகிட மேசேரும் பித்தர்முடி யேறும்
அரியுண்ணு முப்புமே லாடும்—எரிசுணாமாம்
தேம்பொழியுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்புமெலு மிச்சம் பழம். (௧௩)

முஞ்செணுக்கும், முந்தத்துக்கும்.

வல்லியா புற்றிடலான் மாதர்கையிற் பற்றிடலாற்
சொல்லிய மாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்—வல்லோர்

அகந்தனிலே வாழ்தலா லன்றுலக ளந்த
முருச்சுனுமே யாகு முறம்.

(கச)

சந்திரனுக்கும், மலேக்கும்,

நிலவாய் விளங்குதலா னீள்வான் படிந்து
சிலபோ துலாவுதலாற் சென்று—தலைமேல்
உதித்து வரலா லுயர்மா மலையை
மதிக்குநிக ராக வழுத்து.

(கரு)

நாய்க்கும், தேங்காய்க்கும்,

ஓடு மிருக்குமத னுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணுது—சேடியே
நிங்கான தில்லாத திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயு நாயுநேர் செப்பு.

(கசு)

மீனுக்கும், பேனுக்கும்,

மன்னீரி லேபிறக்கும் மற்றலையி லேமேயும்
பின்னீச்சிற் குத்தும் பெருமையால்—சொன்னேன்கேள்
தேனுந்து சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
மீனும்பே னுஞ்சரியா மே.

(கஎ)

பனைமாத்துக்கும், வேசைக்கும்,

கட்டிக் தழுவுதலாற் கால்சேர வேறுதலால்
எட்டிப்பன் னுடை யிழுத்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க் கள்ளி யருந்துதலா லப்பனையும்
வேசையென லாமே விரைந்து.

(கஅ)

தென்னைமாத்துக்கும், வேசைக்கும்,

பாரத் தலைவிரிக்கும் பன்னுடை மேற்சுற்றும்
சோர விளநிர் சுமந்திருக்கும்—நேரேமேல்
எறி யிறங்கவே யின்பமாந் தென்னைமரம்
சுறுங் கணிகைபென்றே கொள்.

(கஆ)

வெற்றிலைக்கும், வேசைக்கும்,

கொள்ளுகையா னீரிற் குளிக்கையான் மேலேறிக்
கள்ளுகையாற் கட்டிக் கிடக்கையால்—தெள்ளுபுகழ்ச்

செற்றலரை வென்ற திருமலைரா யன்வரையில்
வெற்றிலையும் வேசையா மே.

(௨௦)

கண்ணுடிக்கும், அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும் வஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த் திகைல்பு பார்த்தலால்—மேவும்
எதிரியைத்தன் னுள்ளாக்கி யேற்ற ரசத்தால்
சதிருறலா லாடியர சாம்.

(௨௧)

கூத்தியாருக்கும், குங்குக்கும்.

ஒட்டங் கடியதா லுள்ளவரை மேவுதலால்
சேட்டை யெவரிடத்துஞ் செய்தலால்—காட்டமுடன்
காத்திரத்திற் குட்டியுறக் கட்டுதலாற் றெட்டுதலால்
கூத்தியர்க்கு நேரங் குரங்கு.

(௨௨)

குதிரைக்கும், காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ் சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும் பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்—காடறியத்
தேடு புகழான் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுபரி காவிரியே யாம்.

(௨௩)

கொப்பாத்திக்கும், குதிரைக்கும்.

கட்டி யடிக்கையாற் கான்மாறிப் பாய்கையால்
வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால்—முட்டப்போய்
மாறத் திரும்புகையால் வண்கரைப் பாத்தியுடன்
ஏறப் பரிசீகரா மே.

(௨௪)

கதவுக்கும், ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட் கைமறிக்குஞ் சேர்பலகை யிட்டுமுட்டும்
ஐயமற மேற்ற ளடர்க்குமே—ஆய்யநிலை
தேயும் புகழ்சேர் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுங் கதவுக்க ராம்.

(௨௫)

குதிரைக்கும், ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலையே திணிதின் னுங் கொண்டதன்மேல் வெட்டுதலால்
ஆம்புவிழி என்னடைய தாதலால்—உம்பர்கறும்

தேடுந் தோலைத் திருமலை யன்வரையில்
ஆறும் குதிரையுநே ராம்.

(௨௬)

துப்பாக்கிக்கும், ஒலிச்சுருளுக்கும்.

ஆவி வரையுறலா லானகுறிப் பேதரலால்
தோணக் கருமருந்தைத் தோய்த்திடலால்—நீரிலத்தில்
செப்பார்க் குதவாத் திருமலை யன்வரையில்
துப்பாக்கி யோலைச் சுருள்.

(௨௭)

வான வில்லுக்கும், வித்தையுக்கும், வெற்றிலைக்கும்.

நீரி லுளவா விறம்பச்சை யாற்றிருவால்
பாரிற் பகைதிர்க்கும் பான்மையால்—சாருமனுப்
பல்லினைபை மாற்றுகலாற் பாரிற் பெருவான
வில்கிண்டு கோவெற் றிலை.

(௨௮)

பூசனிக்காய்க்கும், பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்தி சேர்தலா வாகம் வெளுத்துக்
கொடியுமொரு பக்கத்திற் கொண்டு—வடிவுடைய
மாசுணத்தைப் பூண்டு வளைத்தழம்பு, பெற்றசுனல்
பூசனிக்கா யிசனெனப் போற்று.

(௨௯)

ஒடத்துக்கும், நிதம்பத்துக்கும்

பலகையிடு முள்ளே பருமானி தைக்கும்
சலமிறைக்கு மாளேறித் தள்ளும்—உலகநிய
ஒடமு மொன்றே யுலகநா தன்பெண்டிர்
மாடமுமொன் றேற்ற மயிர்.

(௩௦)

கரண்டகத்திக்கும், பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டு வாங்குதலா லின்பவெள்ளை தோன் றுகலால்
மட்டிட்டு மூடி மறைத்தலால்—முட்டத்
தெருண்டோர்கள் போற்றும் திருமலை யன்சீர்க்
கரண்டகமும் பெண்குறியும் காண்.

(௩௧)

விளயகருங்கூர், முருகனுக்கும், பரமசிவனுக்கும்.

சென்னிமுக மாறுவதாற் சேர்கருமன் னுறுகையால்
இக்கிலத்திற் கோடொன் றிருக்கையால்—மன்னுதூக்

கண்ணுறுத லானுங் கணபதியுஞ் செவ்வேளும்
எண்ணாறு நேராவ ரே.

(௩௨)

வசனஞ்ஞபங்களைச் செய்யுளாகப் பாடியது.

அரக ரதிருச்சிற் றம்பலவா னுவந்

தரஞ் பமகே சசிதம்—பரதே

வசிதம் பரதே வசிதம் பரதே

வசிதம் பரதே வனே.

(௩௩)

எங்கண் மடத்துக் கெரிகரும்பு வெட்டப்பூங்

கங்கொம்பங் கிங்கொன் பதுபுனி—யங்கொம்பங்

கிங்கொன் பதுவெட் டிநறுக் கியவென்வே

லங்கொம்பங் கிங்கொன் பது.

(௩௪)

எழுத்தாணியென்றெறித்துச் சூரிக்கத்தியென்று முடித்தது.

எழுத்தா னிதுபெண் ணிதனைமுனி காதில்

வழுத்தா ரணக்குகளை வாதுக்—கழைத்ததுவும்

மாரன்கை வின்மான்முன் காத்ததுவு நன்றாகுந்

நிரமுள்ள சூரிக்கத் தி.

(௩௫)

ராமா ராமா கோலிந்தா வேங்கடவா நாராயண வென்றபாடியது.

அந்தோ திலகநாதல் ராமாரா மாவணசக்

கொந்தோ கணபமுலை கோலிந்தா—சந்ததமும்

வேலோ வினைவிழிகள் வேங்கடவா நல்லவழி

குலோகா னாரா யனா.

(௩௬)

௭-௮-வரப்பாடியது.

ஒ கா மா னி தோநே ரொக்க ௮ ௮ ௮ ௮ ௮

நாகர் குடந்தை நகர்க்கதிபர்—வாகா

எடுப்பர் நடமிடுவ ரேறுவரன் பர்க்குக்

கொடுப்ப ரணிவர் குழைக்கு.

(௩௭)

குடத்திலேகங்கை யடங்குமெனப் பாடியது.

கின்னுக் கடங்காமல் வெற்புக் கடங்காமல்

மின்னுக் கடங்காமல் வந்தா னும்—பெண்ணை

இடத்திலே வைத்த விதைவர் சடாம

குடத்திலே கங்கையடங் கும்.

(௩௮)

பச்சைவடம் பாகு சேலை சோமன் எனப்பாடியது.

மாயன் றுயின்றதுவு மாமலரான் சொல்லதுவும்

ஏய குருந்திற்கொண் டேறியதும்—தாய

இடப்பாகன் சென்னியின்மே லேறியதும் பச்சை

வடப்பாகு சேலைசோ மன்.

(௩௯)

கின்னரிவாசிக்குங் கினியெணப்பாடியது.

ஆடல்புரிந் தானென்று மந்நாளி லேழுவர்

பாடலுகந் தானென்றும் பான்மையினால்—கூடலிலே

நன்னரிவா சிக்கு நடைபயிற்றி னானென்றும்

கின்னரிவா சிக்குங் கினி.

(௪௦)

பொன்னுவரை யிலை காய் பூவென்று பாடியன.

உடுத்ததுவு மேய்த்ததுவு மும்பர்கோன் நன்னால்

எடுத்ததுவும் பள்ளிக் கியையப்—படுத்ததுவும்

அந்நா னெறிந்ததுவு மன்பி னிரந்ததுவும்

பொன்னு வரையிலைகாய் பூ.

(௪௧)

கோய்ந்தான்மேய்த் தான்குடைபாத் தூக்கினான் மேன்மேலாச்

சாய்ந்தா னெறிந்தான்பின் சாப்பி ட்டான்—ஆய்ந்துகொலும்

மன்னு வரத்தில்வரு மால்சாமி நாமாகேள்

பொன்னு வரையிலைகாய் பூ.

(௪௨)

செங்கழுநீர்க் கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமண ரேறியது மாயன் றுயின்றதுவும்

ஆதிதடுத் தாட்கொண்ட வல்வருவும்—சீதரனார்

தாட்கொண் டனந்ததுவுந் தண்கச்சிக் காவலா

கேள்செங் கழுநீர்க் கிழங்கு.

(௪௩)

கா நீ து நே யென்று பாடியது.

அரையின் முடியி லணிமாற்பி னெஞ்சில்

கெரிவை யிடத்தமந்தான் சேவை—புரையறவே

மானார் விழியிர் மலரணவொற் றிழுகும்
ஆனலா நாநீதா நே,

(சச)

ஈயேற மலைகுறுக்கியதெனப் பாடியது.

வாரணங்க னெட்டு மகமேரு அங்கடலும்
தாரணிபு மெல்லாஞ் சலித்தனவால்—தாரணலைப்
பண்வா யிடைச்சி பருமத்தி னுவடித்த
புன்வாயி லீமொய்த்த போது.

(சந)

பாற்கடலிற் செந்தாண்டமுற்பியதெனப் பாடியது.

சுத்தபாற் கடலி னடுவினிற் றாபி தோன்றிய வதிசயமது
கேள், மத்தகக் கரியை யுரித்தவன் மீது மதன்பொரு தழிந்திடுமாற்
றம், வித்தகக் கபலை செவியுறக் கேட்டான் விழுந்துநொந் தயார்ந்
தழுதேங்கிக், கைத்தல மலரான் மார்புறப் புடைத்தா னெழுந்தது
கலவையின்செந்தூள்.

(சச)

கடுங்காற்றமழைகாட்டும் கடுக்புப் பகைகாட்டுமெனப்பாடியது.

நீரோ பிறவா நெறிகாட்டி யாரொமக்கு
நீரோ சமிகை நிலைபீட்டி—நீரேயில்
விங்கனமேன் செய்திர் விடுங்கடுங்காற் றும்மழைகாட்
டுங்கடுகட் புப்பகைகாட் டும்.

(சஎ)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவ னளைபயறு செந்நெற் கடுகு
மறிதிகரி தண்டு மணிநூல்—பொறிபரவம்
வெற்றேறு புள்ளன்னம் வேதனரன் மாலுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி.

(சஅ)

இராகிகளை அடைசொல்லின்றிவரப் பாடியது.

பகருங்கான் மேடமிட பம்மினனங் கர்க்க
டகஞ்சிங்கங் கன்னிது லாம்விர்ச்—சிகந்த
ஹசமகரங் கும்பம் னம்பன் னிரண்டும்
வசையறுமி ராசி வளம்.

(சக)

தை மாசி பங்குனி மாதமென்றுவரப் பாடியது.

பாணர்க்குச் சொல்லுவதும் பைம்புனை மூடுவதும்
தாணு அரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்—உணவுதவும்

எம்மானே யேற்றுவது மீசனிடத் துஞ்சிரத்தும்
தெம்மாசி பங்குனிமா தம்.

(௫௦)

சிதம்பரம் திருவாரூர் கும்பகோணத்திலிருக்குஞ்
சின்னங்கோக்குறித்துப் பாடியன.

ஞான சபைக னகசபைசிற் றம்பலம்பே
ரானந்தக் கூடந் திருமூலட்—டானம்பே
ரம்பலம்பஞ் சாவரண நாற்கோபு ரம்பொற்செய்
கம்பமண்ட பஞ்சிவகங் கை.

(௫௧)

சங்குதிர்த் தந்திருச் சானரவா யில்வீர
சிங்காச னந்திருவந் திக்காப்புப்—பங்குனிமா
தந்திருநா டர்தந்த் திருவினா தன்கோயில்
உத்தரபா கந்திருவா ரூர்.

(௫௨)

திருக்குடந் கையாதி கும்பேசர் செந்தா
மரைக்குளங் கங்கை மகங்கா—விரிக்கரையின்
ஒரங்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோணமங்கை நாயகியார்
சாரங்க பாணி தலம்.

(௫௩)

கேட்டசயிசைக்கு அப்பாவென்று முன்னும், யார்க்குமினிது என்று
பின்னுக்கூட்டி வெண்பாவாக்கிக்கொள்ளச் சொல்லியது.

அப்பா குமரகோட் டக்கரை செவ்விலிமேட்
பேபாகந் காய்பருத் திக்குழிநீர்—செப்புவா
சற்காற்றுக் கம்பத் தடியிற் றவங்கருமா
நிப்பாய்ச்சல் யார்க்கு மினிது.

(௫௪)

பாதிவெண்பாவில் மாலவதாரம் பத்தும்வரப்பாடியது.

மெச்சபுகழ் வேங்கடவா வெண்பாவிற் பாதியிலென்
இச்சையிலுன் சன்ம மெடுக்கவா—மச்சாகூர்
மாகோலா சிங்காவா மாராமா ராமாரா
மாகோபா லாமாவா வாய்.

(௫௫)

சோ கா மா ஏ வா தா வென்றுபாடியது.

சோகாமா எவாதா சொல்லின்மனைக் கூட்டியுமை
பாகார்த திணைப் பரமோர்—வாகாத்

தரித்தா ரெரித்தார் தறித்தா ருதைத்தார்
உரித்தார் கணைபடைத்தார் ஊர்க்கு.

(௫௬)

கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக்களிப்பாக்கென்று முடித்தது.

கொட்டைப்பாக் கும்மொருகண் கூடையைப்பார்க் கும்மடியில்
பிட்டைப்பார்க் கும்பாகம் பெண்பார்க்கும்—முட்டநெஞ்சே
ஆரணனு நாரணனு மாதிமறை யுந்தேமம்
காரணனைக் கண்டுகளிப் பாக்கு.

(௫௭)

செருப்பென் றெடுத்து விளக்குமாறென்று முடித்தது.

செருப்புக்கு விரர்களைச் சென்றுழக்கும் வேலன்
பொருப்புக்கு நாயகனைப் புல்ல—மருப்புக்குத்
தண்டேன் பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமா நே.

(௫௮)

சரியென்றெடுத்து உமியென்று முடித்துப்பாடியன.

கரியதனை யேயுரித்த கையா வளையேற்
தரியயற்கு மெட்டாத வையா—பரிவாக
அண்டரெல்லாங் கூடி யமுதங் கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சை யிங்கே யுமி.

(௫௯)

கரிக்காய் பொரித்தான்கன் னிக்காயைத் தீத்தாள்
பரிக்காயைப் பச்சடியாப் பண்ணாள்—உருக்கமுள்ள
அப்பைக்காய் நெய்துவட்ட லாக்கினு ளத்தைமகள்
உப்புக்கான் சிச்சி யுமி.

(௬௦)

கூதிக்கெட் டேழுங் குலைந்து நடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப் பாகவன்றே போய்விடுமே—ஆதி
நரக்காட் டகவரிவை நற்சரப மாகிச்
சுருக்கா விடினஞ் சனி.

(௬௧)

செத்துப்பூத் தென்றுவாப்பாடியது.

அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புலியைப் பார்த்துப்பார்க்
தெப்போதுஞ் செத்துப்பூத் தென்னவே—முப்போதும்
வாலங்காட் டாசிற்கும் வாயங்காக் காசிற்கும்
ஆலங்காட் டான்பு ணரா

(௬௨)

வேடிக்கையாகச் சொல்லியது.

லாவி மடிந்ததுவும் வல்லரசுக்கர் பட்டதனும்
கோலமுடி மன்னர் குறைந்ததனும்—சால
மதியுடைய நூற்றொருவர் மாய்டனாவு மையோ
சதவிகரத் தால்வந்த தாழ்வு.

(காந)

வறம்புனங்கண்டு தலைவனிரங்கல்,

கம்பத்தா னைக்கடையிற் கட்டினான் கால்காய
அம்பைத்தா வித்தான்கா லானதே—வம்புசெறி
பூவைகாள் கிள்ளிகாள் பூங்குழில்கா ளன்றில்காள்
பாவையா ளாண்ட பதி.

(காச)

என்னை யிடுக்கடி பாயைச்சுருட்டடி ஏகடியம்பலத்தே
என்றுவாப்பாடியது.

தடக்கட விற்பள்ளி கொள்வோ மதனைநற் சங்கரனார்
அடற்புலிக் குட்டிக் களித்தன ராமனா கேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமவந் துற்றது கைகா லெழாநனி னத்தியென்னை
இடுக்கடி பாயைச் சுருட்டடி யேகடி யம்பலத்தே.

(காரு)

போவான் வருவான் புகுவான் புறப்படுவான் ஆவான்
இவானவானாம் எனப்பாடியது.

செற்றலரை வென்ற திருமலைரா யன்கரத்தில்
வெற்றிபுரி யும்வானே யிரவான்—மற்றையர்வான்
போவான் வருவான் புகுவான் புறப்படுவான்
ஆவா ளிவானவா ளாம்.

(காசு)

பன்றிக்கு மாம்பிலே கொம்பு முனைத்தது என்றுபாடியது.

தெருமுட்டப் பாளை சிதறிவனா பூகந்
தருமுட்டச் செவ்வாளை தாவும்—திருமுட்டத்
தூரிலே கண்டே னெருபுதுமை பன்றிக்கு
மாரிலே கொம்பான வானது.

(காச)

முச்சக்கத் தலைவையும் புலவனையும் பாடியது.

தூலாநா லாமிரா னாற்றாற் பத்தொன்பான்
பாவாநா னாற்றாற் பத்தொன்பான்—மேலாநாற்

பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்கும்
கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

(௪௮)

திருமலையன் பட்டினத்தில் மண்மாரிபெய்யப் பாடியன.

செய்பாற செய்த திருமலையா யன்வரையில்
அப்பா வரனே யரைநொடியில்—வெய்யதழற்
கண்மாரி யான்மதனைக் கட்டழித்தாற் போற்றியோர்
மண்மாரி யாலழிய வாட்டு.

(௪௯)

கோள நிருக்குழர் கோள்கரவு கற்றவூர்
காடாகளாய் தின்று கதறுழர்—நாளையே
விண்மாரி யற்று வெளுத்து மிகக்கறுத்து
மண்மாரி பெய்கவிந்த வான்.

(௫௦)

ளாகபட்டினம் காத்தான் வருணகுலாதித்தன் சத்திரத்தில் இவர்
சாப்பிட்டபோது சிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

கத்துகடல் சூழநாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தாபிக்கும் போதி லரிசிவரும்—குத்தி
உலையிலிட வூரடங்கு மோரகப்பை யன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும்.

(௫௧)

சம்பிரதமாகப்பாடியது.

பூக்கி யானாகால் புள்ளினத்துக் கொன்பதுகால்
ஆணைக்குக் கால்பதினே ழானதே—மானேகேள்
முண்டகத்தின் மீது முழுநீலம் பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டு கேட்டதில்லை காண்.

(௫௨)

ஒருத்தி இவரைக்கண்டு உன்னைக்கொடுப்பேனே என்றபோது பாடியது.
என்னைக் கொடுத்தா லிரக்கமுனக் குண்டாமோ
வன்னக் கமலமுக வல்லியே—துன்னுமதக்
காட்டாணைக் கோட்டுமுலைக் காரிகையே நீபயந்த
கோட்டாணைத் தானே கொடு.

(௫௩)

கீகடாமன் குதிரையைப் பழித்துப்பாடியது.

முன்னே கடிவாள மூன்றுபேர் தொட்டிழுக்கப்
பின்னே வருந்திரண்டு பேர்தள்ள—எங்கேரம்

வேதம்போம் வாயான் விகடரா மன்குதிரை
மாதம்போங் காத வழி.

(எச)

ஆழர் வேங்கட முதலியாரைப் புகழ்து பாடியன.

† ஆறும் பதினாறு மாமூரில் வேங்கட்டன்
ஏறும் பரிமாவே யேற்றமா—வேறுமா
வெந்தமா சும்மா வெறுமா கனிகின்ற
வந்தமா சந்தமா மா.

(எடு)

உள்ளங்கால் வெள்ளொலும்பு தோன்ற வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே—யுள்ளபடி
ஆழர் முதலி யரசர்கோ னிங்கிருக்கப்
போழ ஈறியாமற் போய்.

(எசு)

கீரைவிற்பா னொருத்தியின் இடையையு முலையையு கோக்கிக் கூறியது.
வெள்ளையா னேறும் விமல ரடிபணியும்
பிள்ளையான் வாழும் பெருந்தெருவில்—வள்ளை
இலைக்கறிநிற் பாண்மருங்கு வீற்றுவிடு மென்று
முலைக்கறிவிப் பாரிலையே முன்.

(எஎ)

பிஞ்சு மாங்காயைக் குறித்துப் பாடியது.

திங்க னுதலார் திருமனம்போ லேகேர்ப்
பொங்குகட லுப்பைப் புகட்டியே—எங்கவிட
ஆச்சாளுக் கூறுகா யாகாம லாருக்காக்
காய்ச்சாய் வடுவாமாங் காய்.

(எஅ)

விட்டுனு உலகத்தை புண்டபோது சிவன் எங்கிருந்தார்
என்றதற்குச் சொல்லியது.

அருத்தினு னண்டமெலா மன்றுமா லீசன்
இருந்தபடி யேதென் றியம்பப்—பொருத்திப்
பருங்கவளம் யானைகொளப் பாகனதன் மீதே
இருந்தபடி யீசனிருத் தான்.

(எக)

† மாவென்றான் மரமாறன். மாவேமா வல்லாமல்
மாவென்றான் மாவெல்லா மாவாமா—மாவென்றால்
வெந்தமா சும்மா வெறுமா கனிகின்ற
வந்தமா சந்தமா மா. என்றும் வழங்குதிறது.

ஞர் குயவனோக்கிக் கூறியது.

ஆண்டி குயவா வடாவுன்பெண் டாட்டிதனைத்
கோண்டியொன்று கேட்டேன் நரத்தினுள்—வேண்டியிரு
கைக்கரகங் கேட்டேனான் காலதனைத் தூக்கியே
சக்கரத்தைக் காட்டினு டான்.

(௮௦)

தென்றற்காற்ற விசாதபோது பாடியது.

அம்பேந்து கையா னவன்பதிபி லைம்மாவைக்
கொம்பேந்தி தந்தைபணி கொண்டதோ—அன்பாய்
அறிந்த மகவை யமுதுக் கழறபென்
பிருத்தவன்றன் செங்காட்டி. லே.

(௮௧)

பெற்றனென்னும் வணிகன்மீது பாடியன.

முற்றாத காஞ்சியினு முல்லையினும் பாலையினும்
கற்றன்பின் சென்ற கருணைமால்—பெற்றன்றன்
ஆலைப் பதித்தா ராகத்தி யாட்கயனார்
வேலைப் பதித்தார் விழி.

(௮௨)

பாலனைப்படுத்தல்.

கஞ்ச முகையுங் களிற்றனை யின்கொம்பும்
அஞ்சமுலை நாலுமுலை யானதுவும்—மிஞ்சபுகழ்ப்
பெற்றன்றன் மலை பிறர்க்களித்த துக்குதலை
கற்றன் பிறந்தபின்பு காண்.

(௮௩)

ஸ்ரீரங்கத்து வைணவர்கள் விநாயகருக்கு நாமமிட்
பிருத்ததைக்கண்டு பாடியது.

தந்தை பிறத்திறவாத் தன்மையினுற் றன்மாமன்
வந்து பிறத்திறக்கும் வன்மையினால்—முந்தொருநான்
விவிக்கு வேலை யெரித்தான் மகன்மாமன்
காணிக்கு வந்திருக்கான் காண்.

(௮௪)

வேறிவிலக்கல்.

முந்நான்கி லொன்றுடையான் முந்நான்கி லொன்றெடுத்து
முந்நான்கி லொன்றின்மேன் மோதினான்—முந்நான்கில்
ஒன்றரித்தா லாகுமோ ஒழு மடமயிலே
அன்றனைந்தான் வாமாவிட் டால்.

(௮௫)

கென் முதலிய ஐஹுக்கு மாறுதலையுள்ளதாகப் பாடியது.
சங்கரர்க்கு மாறுதலை சன்முகர்க்கு மாறுதலை
ஐங்கரர்க்கு மாறுதலை யானதே—சங்கைப்
பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை பித்தாநின் சிந்ததி
படித்தோர்க்கு மாறுதலை பார்.

(அசு)

ஸ்ரீரங்கத்து வைணவரும் திருவாணைக்காச்சைவரும்
சண்டையிட்டபோது கூறியது.

சீரங்கத் தாருந் திருவாணைக் காவாரும்
போரங்க மாகப் பொருவதேன்—ஓரங்கள்
வேண்டாமி தென்ன விவரத் தெரியாதோ
ஆண்டானுந் தாதனுமா லுல்.

(அசு)

எட்டிஞளம் குட்டிசெட்டி பிற்பாதிப் பாவைச்சொல்லிப்
பூர்த்திசெய்யச்சொன்னபோது பாடியது.

எட்டி ஞாத்தி லிருந்து சரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டி தன்மகளைக் கொண்டுபோய்—நொட்டுதற்கே
ஆவிரம் யானை யெழுநூறு கூன்பகடு
பாயும் பகடென்பத் தைத்து.

(அஅ)

தண்டாங்கூர் மகாசனங்களை நோக்கிச்சொல்லியது.

தண்டாங்கூர் மகாசனங்கள் சற்குணர்நீ ரென்றிருந்தேன்
பண்டங் குறைபவற்ற பாவிசாள்—பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ண விட்டிர் தெருக்க டெருக்கபொறும்
ஆடிமுத லானிவரைக் கும்.

(அசு)

கம்பர் செய்யுளைப் பரிசுதித்துரைத்தது.

நாரா யணனை நாராயணனென் நேகம்பன்
ஓராமற் சொன்ன வுறுதிபால்—நேராக
வாரென்றால் வள்ளன்பேன் வாரென்றால் வள்ளன்பேன்
வாரென்று வள்ளன்பேன் நன்.

(சு0)

பூசனிக்காய்க் கறியை வியந்து பாடியது.

கண்டக்காற் கிட்டிங் கயிலாயங் கைக்கொண்டு
கொண்டக்காய் மோட்சங் கொடுக்குமே—கொண்டத்தூர்க்

தண்டைக்கா லம்மை சமைந்துவைத்த பூசனிக்காய்
அண்டர்க்கா மீசருக்கு மாம்.

(௯௧)

ஆறசாதிவரப் பாடியது.

கம்மாள் னங்கிக் கணக்கென வேதுதித்தார்
செம்மான் சதுரைத் திருவரசை—அம்மகேள்
வாணியனும் பொன்னேரி வாழும்வே னாளனுமே
சேணியனு மன்றே தெரிந்து.

(௯௨)

அமராபதிக் குருக்களிட்டலிருந்தைப் புகழ்த்து பாடியது.

ஆனை குதிரைதரு மன்னைதனைக் கொன்றகறி
சேனைமன்ன ரைக்காய்துன் றியவரை—பூநெபுடன்
கூட்டியமு திட்டான் குருக்களம ராபதியான்
விட்டிலுண்டு வந்தேன் விருந்து

(௯௩)

ஒருவன் கலியாணத்தி லாசீர்வதித்துச் சிவனும் வீட்டுணுவும்
காக்கவென்று சிலேடையாகச் சொல்லியது.

சாரங்க பாணியரஞ் சக்கரத்தர் கஞ்சனைமுன்
ஒரங்கங் கொய்த வுகிர்வாளர்—பாரெங்கும்
ஏத்திமை யாக ரினிதா விவரும்மைக்
காத்திடுவ ரெப்போதுங் காண்.

(௯௪)

திருப்பனந்தான் பட்டன்மீது பாடியது.

விண்ணிரும் வற்றிப் புலிநீரும் வற்றி வெதும்பியழக்
கண்ணிரும் வற்றிப் புலவேரர் தயிக்குன்ற காலத்திலே
உண்ணிருண் னிரென் றபசாங்கு சொல்லி யுபகரித்துத்
தண்ணிருஞ் சோறுந் தருவான் திருப்பனந் தாட்பட்டனே.

(௯௫)

ஒருத்திவீட்டிற் சாட்பிட்டதை நித்தித்துப் பாடியது.

நீச்சாற் பெருத்திடு காவேரி யாற்றை நிலைநிறுத்திச்
சாய்ச்கா ளிலைக்கறிச் சாற்றையெல் லாமது தானுமன்றிக்
காய்ச்காப் புளிபுதற் கல்லுடன் சோறுங் கலந்துவைத்த
ஆச்சானே யான்மற வேன்மறந் தான்மன மாற்றிநீமே.

(௯௬)

கயத்தாற்றில் பெருமானைத் தாக்கும்படி இவரை
வருத்திச் சுமத்தியபோது பாடியது.

பாடாமணங் கமழுகின்ற கயத்தாற்றுப் பெருமானே பழிகாராகேள்
வேளையென்று விராவேலை பதினாறு நாழிகைக்கு மேலாயிற்றென்
தோனாமுறித் ததுமன்றி நம்பியா னையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தாய்
நானையினி யார்சுமப்பா ரெந்நாளு முன்கோயி னுசந்தானே. (க௭)

ஒருநில் எரியுடைந்து ஒட்டை எரியாகப்போம்படி பாடியது.

கலங்கற் றுறையதனிற் காராளர் போதத்
தெலுங்கப்ப நாரணன்தென் டிக்கச்—சலம்பெருநி
நட்டாறு கொண்டுரை நன்றா யுடைந்துநீர்
கட்டா தொழிதல் கடன். (க௮)

வீரசென்னென்னும் தெலுங்கப் பிராமணனிட்ட
வுணவை யிகழ்த் துரைத்தது.

ஏழாலை யடித்தபுலி தனையடித்தான் வீரசென்ன னென்றேகாட்டில்
வாழாமற் சிறுபுலிக ளிப்புலியோ டெலிப்புலியாய் வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக் காடெல்லாம் பரிதவிக்க வடுகரடுப் படியில்வந்து [தானே.
கூழாகி வயிற்றினிற்போம் பொழுதுகுணம் போகாமற் குழுறுந்

ஒரிடைச்சி கொடுத்த நீர்மோரை வியந்து பாடியது

காரென்று பேர்படைத்தாய் ககனத்து றும்போது.
நீரென்று பேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின்
வாரென்று மென்முலையா ராய்ச்சியர்கை வந்ததற்பின்
மோரென்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே. (க௦௦)

செட்டிகள் பேசிக்கொள்ளும் வர்த்தகப்பாணையைக் கேட்டுப் பாடியது.
கருத்தலை செந்தலை தங்கான் றிரிக்கால் கடையிற்குற்றி
வருத்திக் குடவற்குந் தாட்டிக்குந் கொத்திட்டு மாய்வதல்லால்
கரந்தைக ளாண்டி லொருக்கால் வருவது கண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார் பிழைப்ப தரிதென்பரே.(க௦௧)

கும்பகோணத்தி லோர்சோழியப் பிராமணனை யிகழ்த்துரைத்தது.

சுருக்கவிழ்த்த முன்குடும்பிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருக்குலர்த்த வாயா புலையா—திருக்குடத்தைக்

கோட்டானே நாயே குாங்கே யுணையொருத்தி
போட்டானே வேலையற்றப் போய்.

(௨௦௨)

திம்மியென்னுந் தெலுங்கத் தாசியைக்குறித்துப்பாடியது.

ஏமிரா வேரியென்பா னெந்துண்டி ஒஸ்தியென்பாள்
தாமிராச் சொன்னகெல்லாந் தலைகடை தெரிந்ததில்லை
போமிராச் குழுஞ்சோலை பொருகொண்டைத் திம்மிகையில்
நாமிராப் பட்டபாடு நமன்கையிற் பாடுதானே.

(௧௦௩)

இசைபாடவறியாத ஓர் கிழந்தாசியை நித்தித்துரைத்தது.

இன்றுமுடிக்குஞ் சடையாள ரிருக்குந்தொண்டை வளநாட்டில்
சிந்துபடிக்கக் கவிபடிக்கத் தெரியாமடவா யுன்றனக்குக்
கெந்தபொடியேன் பூமுடியேன் கிழமாய்நரைத்து முகந்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன் விரூப்பே நெடுப்பேனுன்னைக் கெடுப்பேனே. ( )

கலைச்சென்னுந் தாசிமீது வசையாகப்பாடியது.

ஏய்ந்த தனங்க விரண்டுமிரு பாகற்காய்
வாய்ந்தவிடை செக்குலக்கை மாத்கிரமே—தேய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக் குப்பிடிக்கு மூதேவி யாள்கமலைச்
குக்கலிச்சிக் குங்கலைச்சிக் கு.

(௧௦௪)

துதியாகப் பாடியது.

நஞ்சு குடி கொண்டகளை நாலுந் தெரிந்துமதன்
இஞ்சி குடி தன்னிலும்வந் தெய்வானே—விஞ்சு
முலைச்சிகரத் தாலழுத்தி முத்தமிட்டுச் சற்றே
கலைச் சிகரத் தாலணைத்தக் கால்.

(௧௦௫)

நாகபட்டினம் தேவடியானே நித்தித்துரைத்தது.

வாழ்த்த திருநாகை வாகான தேவடியான்
பாழ்த்த குரலெடுத்துப் பாடினான்—நேற்றுக்
கழுதைவிட்ட வண்ணான்றான் கண்டுகொண்டே நென்று
பழுதைமெடுத் தோடிவந்தான் பார்.

(௧௦௬)

ஆற்றாச் சோமின்னுந் தாசியை வியத்து பாடியது.

ஆராய் முத்தமி ழாற்றாநிற் சோமி யழகுகண்டு
நாரா மன்னெடு மாலாடி னுன்மற்றை நான்முகனும்

ஓரா மிரமட லுந்தான் கிள் மார னுருவழிந்தான்
பேரான வானவர் கோணங்கண் னுயிரம் பெற்றனனே. (க0.4)

முந்தேசை கதைசொல்லச் சொன்னபோது சொல்லியது.

சோமன் புறப்படத் தென்றலும் விசத் துயினொழிய
யாமங்க டோறுங் குயில்வந்து கூவிடந் தேரத்திலே
நாமும் பிழைந்து மனிநர்முன் பேசிட நாமமுண்டாய்க்
காமக் கலகக் தெளிந்தபின் னுறுங் கதைசொல்வனே. (க05)

கெல்லிக்கா யுத்காயைத் திருடியபெண்களைக் குறித்துரைத்தது.

பாடுபட்டுத் தேடிப் பலகார முப்பமைத்தே
ஒடுவட்ட மாக வுடைந்தடைத்து—வேடுகட்டும்
கெல்லிக்கா யைத்திருடு நிலிகா னுங்கலிடை
டுல்லிக்கா ராப்பேற்று வார். (க06)

பொது.

கிரித்துப் புறமெரித்தான் சிந்துரத்தைப் பற்றி
உரித்துதிரம் பாய வுடுத்தான்—வருந்தமுடன்
வாமுடி யாருடனே வானவருந் தானவரும்
ஒடுபயந் திர்த்தருஞ்சி வன். (க07)

பாரளக்குந் துறுசெல்லும் பைபரவின் மேனடிக்கும்
செரகலி சாபத்தைத் திரிக்குமே—ஊரருகில்
சண்டச் சகடுதெக்குந் தையலாய் காநிலை
கண்டத்தா னுரான் கழல். (க08)

திருத்திலை.

கம்பமத கடகளிற்றுன் நிலிலைவாழங்
கணபதிதன் பெருவயிற்றைக் கண்டவாறு.
உம்பரெலாம் விழித்திருந்தா ரமில்லைத்தொங்கை
உடையவறு முகவறுங்கண் னொருநாள்
பம்புசுடிக் கண்ணனுமோ கஞ்சன் டாண்டால்
பயமடைந்தா னுமையமுடன் பாதிபாறுள்
அம்புவினையப் படைத்தடுவ தவையிதெயன்
தவனுமன்ன மிறங்காட லெனென் றுனே. (க09)

காட்டுக்கு வபட்டுக்கு நாலுகா லையாகின்
ஆட்டுக் கிரண்டுக் லானாலும்—நாட்டமுள்ள
சிர்மேவு தில்லைச் சிவனோடு வரட்டைவிட்டுப்
போமோகொல் லாயப் புலி.

(ககச)

தாண்டி மொருத்தி தலைபின்மே லேறானோ
பூண்டசெருப் பாலொருவன் போடானே—மீன்டொருவன்
வையானே வின்முறிய மாட்டானே தென்புலியூர்
ஐயாந் யேழையா னால்.

(ககரு)

கொங்குலவுத் தென்றில்லைக் கோவிர்தக் கோனிருக்கக்
கங்குல்பக லண்டர்பலர் காத்திருக்கச்—செங்கையிலே
ஒடெடுத்த வம்பலவா வோங்குதில்லை யுட்புதுத்தே
ஆடெடுத்த தெத்தவுபா யம்.

(ககங)

பொன்னஞ் சடையறுகம் புல்லுக்கும் பூம்புனற்கும்
தன்வெஞ் சுவகைபுறந் தாவுமே—அன்னங்கள்
செய்க்கமலத் துற்றுலவுத் தில்லை நடராஜன்
வைக்கமலத் துற்றமான் கன்று.

(ககௌ)

ஆட்டுக் கிசைந்தவ ரம்பல வாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்று மால்வட பாலினிற் காலென நீநினையேல்
குட்டிற்ற முப்புராஞ் செற்றவர் தம்மைச் சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென் னோவிடங் கானிட்டல் சொல்ல வழக்கில்லையே.

( )

வில்லா லடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கவிக் காசினியில்
அல்லாப் பொழிற்றில்லை யம்பல வாணர்க்கொ ரன்னபிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோவிங்ங னேயெளி தானாலவே.

(ககக)

சத்தாதி மைய்கையுந் தாங்காத தெய்வத் தனிமறையும்
சத்தா டெனுத்தெய்வ மம்பலத் தேகண்டுங் கண்களிரு
பத்தான வன்மைத்தன் பொய்த்தேவு மைய்கொல்லப் பார்த்தழுத
பத்தான ஒன்றனை யோதெய்வ மாகப் பிதற்றுகதே.

(கௌ)

நச்சரவம் பூண்டதில்லை நாதரே தேவரீர்

பிச்சையெடுத் துண்ணப் புறப்பட்டுச்—உச்சிதமாம்

காளமேன் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற் றுன்முழங்கு
மேளமேன் ராசாங்க மேன். (கஉக)

டுவெழுத்தலங்காரம்.

†திருமால்வா களவா யிராசியொன்று

சிலைதெவிட்டார் மாதுலன்கோ சிலமிவ்வேழின்
உருவாமேழ் டுவெழுத்து மெனக்குச் செப்தான்

உகந்நபதி னுன்கீனையுந் தானேகொண்டான்
ஒருபாகத் திருத்தினுன் கைமிலேற்றான்

ஒருமதலை தனக்களித்தா னுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயான் கரத்தமைத்தா னுகத்தானிந்தப்

பைம்பொற்றில் லையுளாடும் பரமன் றானே. (கஉஉ)

*தில்லைக்கா வுக்குட் சிதம்பரனு ராட்டாடெயடுத்
தில்லைக்கா னென்றமழு வேந்தினார்—சொல்லக்கேள்
மெய்யிலே சுண்டேன்யான் மீண்டுங்கே ளாயனுமே
மெய்யிலே கைகிட்டா னே. (கஉ௩)

*ஆடுடுத்த தில்லை யனவரந்த் தானாடவனை
மாடுடுத்துப் போவதென்ன மாயமோ—டுமுயர்
வானத்தார் போற்றுகின்ற வண்மைச் சிதம்பரத்துத்
தானத்தார் பார்க்திருக்கத் தான். (கஉ௪)

*சித்தசனை முப்புரத்தைச் செந்தழலாய் விழவொரு
பத்தினியைக் கொண்டெரியப் பண்ணினான்—சித்தம்
மறைபோத விற்றிருக்கு மண்டலமென் றில்லைப்
பிறைகுடும் வேணிப் பிரான். (கஉ௫)

*தில்லைக்குள் வாழுஞ் சிதம்பர ரேயும்மைச் செப்பவென்றால்
ஆல்லற் பிழைப்பே பிழைத்திருந் தீழ்முப்பு ராதிகளை
வில்லைத் தொடுத்தெய்ய மாட்டாம லேபந்த வேளைதனில்
பல்லைத் திறந்துவிட் டெரிது வோறும் படைத்திறமே. (கஉ௬)

*மாடுகிடப் பாத மணியா னாடந்நாதி
தேடுதற்குப் பிள்ளை தினைக்கடப்பன்—நாடி

† சாசாதி; கலம் கன்னி, கவலி, ஆரர், யாமன்பல்லி என்பதற்களாம்.

அரவா பாணம்பூ னம்பலத்திர் பிர்கை
இரவாம னீரென்செய் விர்.

(௧௨௭)

மதுரை.

மாயனார் போற்ற மாயா புரிச்சொக்க
காயனார் பித்தேழி னுரென்றே—நேயமாம்
கன்னன்மொழி யங்கயற்குட் காரிகையா னோவையோ
அன்னமிறந் காமலிருந் தான்.

(௧௨௮)

அதிவாணி விரம் விசையஞ்சந் தானம் துணிவுதனம்
அதிதா வியஞ்சாடி பாக்கியம் போக மறிவுழகு
புதிதாம் பெருமை யறங்குல னோவகல் பூண்வயது
பதினாறு பேறந் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே.

(௧௨௯)

தல்ல தொருபுதுமை காட்டிற்கண் டேனதனைச்
சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா—தொல்லை
மதுரைவிக்கி னேர்கரைனை மாதுமையாள் பெற்றாள்
குதிரைவிற்க வந்தவனைக் கொண்டு.

(௧௩௦)

கன்மரோ பெண்காள் கடம்பவனத் தீசனார்
பென்மர் தமைச்சுமந்த பித்தனார்—என்டிசைக்கும்
மிக்கான தங்கைக்கு மேலே நெருப்பையிட்டார்
அக்காளை யேறினா ராம்.

(௧௩௧)

மாட்டுக்கோன் றங்கை மதுரைவிட்டுத் தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோ னுக்குப்பெண் டாயினான்—கேட்டிலையோ
குட்டி மறிக்கவொரு கோட்டாளை யும்பெற்றாள்
கட்டுமணிச் சிற்றிடைச்சி கான்.

(௧௩௨)

கூடல் புனல்வாயில் குற்றால் மாப்பனார்
எடகெல் வேனி பிராமேசம்—ஆடாளை
தென்பாங்குன் றஞ்சுழியல் தென்றிருப்புத் தூர்காளை
வன்கொடுகுன் றம்பூ வனம்.

(௧௩௩)

பண்புனருங் கோர்பறவை பாவத்திற் கோரிலக்கம்
நன்மலையாக் கண்டக்கா னாற்காலை—தின்புவிபை
ஆள்வார் மதுரை யழகியசொக் கர்க்கரவம்
நீள்வா கனகன் விலம்.

(௧௩௪)

போலநிற மாவார்க்குப் பூணூர மாவாரை
எலவதை செய்தா வியல்பாமோ—சாலப்
பழிக்கஞ்சந் தென்மதுரைப் பாவையீ ரெட்டு
விழிக்கஞ்ச னீசனலை வேந்து.

(கநடு)

கடம்பவனச் சொக்கர்க்குக் கண்ணன்றான் வேறே
இடம்பெரிய கண்ணொன்றை யீந்தான்—உடம்பதனிற்
சொம்பாதி யானான் சுமக்க வெருதானான்
அம்பானான் நேய்யுமா னான்.

(கநசு)

விள்ளப் புதுமையொன் றுண்டால வாயினின் மேவுதென்னன்
பிள்ளைக் கொருகுலை மூன்றே குரும்பை பிடித்ததிலே
கொள்ளிக்க னான்றிட்டி யாலோர் குரும்பை குறைந்தமிர்தம்
உள்ளிற் பொதிந்த விரண்டின நீர்கச் சுறைந்தனவே.

(கநஎ)

*காண்டரிய மேனியுமொண் சுந்தரமுஞ் சுந்தரனாய்
ஆண்டதுவு மேனிக் கமைந்ததுவு—நீண்டமுகின்
மைக்கலிங்க மாகமணி மாடமணி மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க மென்னுஞ் சுகம்.

(கநஅ)

திருக்கச்சி.

நேற்றிரா வந்தொருவ னித்திரையிற் கைப்பிடித்தான்
வேற்றாரா னென்று விடாயென்றேன்—ஆற்றியே
கஞ்சிசுடி யென்றான் களித்தின்று போவென்றேன்
வஞ்சியரே சென்றான் மறைந்து.

(கநசு)

மாக்கைக் கிரங்குங் குருகும் வளர்ச்சுர வாகப்புள்ளும்
தாக்கச் சரபங் குழைந்ததெவ் வாறு சுகதலத்தை
ஆக்கிப் பெருக்கித் திருவறச் சாலையி லன்னமிட்டுக்
காக்கைக் கொருகொக்கின் கீழே யிருக்குங் கருங்குயிலே.

( )

*எருதாய்ச் சுமந்துபோ யேத்திக்கண் சாத்திப்
பொருதாழி வாங்கினதும் பொய்யோ—பெருமாள்
திருநாம மென்றுநெற்றி தீட்டியதுங் கச்சி
ஒருநா விலக்கமல்ல வோ.

(கசக)

*ஆற தொருக்காறு மையோலே கம்பருக்கு
மாறு வடுவாய் மறையாதே—பேறுகச்
செங்கையினு லேயமுத்திச் செய்யுஞ்சிக் காமாட்சி
கொங்கையி னுலிட்ட குறி. (கச2)

*எவர்தமக்கும் ஞானகுரு வேகாம்ப ரேசர்
அவர்தமக்கு ஞானகுரு வாரோ—உவரியணை
கட்டினான் பார்த்திருக்கக் காலைவன் றன்றலேயிற்
குட்டினான் றானே குரு. (கச3)

முக்காலுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்கா லரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்—விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் றேறு. (கச4)

திருவாரூர்.

ஆடாரோ பின்னையவ ரன்பரெலாம் பார்த்திருக்க
நீடாரூர் விதியிலே நின்றதான்—தோடாரும்
மெய்க்கே பரிமளங்கள் விசந் தியாகேசர்
கைக்கே பணமிருந்தக் கால். (கச5)

ஆன ரிலையே பயனுந் திருமாலும்
கான ரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு—மேனாள்
இரவுதிரு வாரூரி லென்னைபிரான் சென்ற
பரவைதிரு வாயிற் படி. (கச6)

திருந்தா டரவணியுந் தென்கமலை யீசர்
இருந்தாடா தென்செய் திடுவார்—பொருந்த
ஒருகாலே யல்லவே யொண்டொடிக் காவன்
நிருகாலுஞ் சந்துபோ னுல். (கச7)

அன்னவயல் குழந்திருக்கு மாறாரா னெஞ்சத்தில்
இன்னம் வயீர மிருப்பதா—முன்னமொரு
தொண்டன்மக னைக்கொன்றுஞ் சோழன்மக னைக்கொன்றும்
சண்டன்மக னைக்கொன்றுந் தான். (கச8)

திருவொற்றியூர்.

ஆடுந்தி யாகரே யாட்டமேன் ருனுமக்கு
வீடுஞ் சமுகார மேலிட்டுக்—கடிச்
செருக்கவினை யாடச் சிறுவிரண் டாச்சே
இருக்குழ ரொற்றியாச் சே.

(க௪௯)

பாரு ரறியப் பலிக்குமுன் தீர்பற்றிப் பார்க்குமிடத்
தோருரு மில்லை யிருக்கவென் ருலுமுள்ளுருமொற்றி
பேரு ரறியத் தியாகரென் றேபெரும் பேரும்பெற்றிர்
ஆரூரி லேயிருப் பிரிவிப் போய்விடு மம்பலத்தே.

(க௫௦)

மாயூரம்.

வள்ள லெனும்பெரிய மாயூர நாதருக்கு
வெள்ளிமலை பொன்மலையு மேயிருக்கத்—தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுதின மண்டையிலே தானிருக்க
நஞ்சதனை யேனருந்தி னார்.

(க௫௧)

புள்ளிருக்குவேளூர்.

மண்டலத்தி னானும் வயித்தியராய்த் தாமிருந்து
கண்டவினை திர்க்கின்றார் கண்டரோ—தொண்டர்
வீருந்தைப்பார்த் துண்டருளும் வேளுரென் னாதர்
மருந்தைப்பார்த் தாற்சத்த மன்.

(க௫௨)

வாதக்கா லாந்தமக்கு மைத்துனர்க்கு நீரிழிவாம்
போதப் பெருவயிரும் புத்திரனுக்—கோதக்கேள்
வந்தவினை திர்க்க வகையறியார் வேளுரை
எந்தவினை திர்ப்பா ரிவர்.

(க௫௩)

தித்தானுன் கண்ணிலே தித்தானுன் கையிலே
தித்தானு முன்றன் சிரிப்பிலே—தித்தானுன்
மெய்யெலாம் புள்ளிருக்கும் வேளுரை வுன்னையிந்தத்
தையலா னொப்படிச்சேர்ந் தான்.

(க௫௪)

மருவிருக்கும்வேளூரின்வயித்திமகன்குறமகனாமணந்தானென்றே
உருகியரனஞ்சண்டா னுமைபவளுந்தவம்புரிந்தாளுயர்மான்மேனி
கருகிமிகமன்டின்றான்கமலன்முகநாலான்கடவுளோர்கள்
இருவிழி புமிமையாடலேரவுபக லுறங்காமலிருக்கின்றாரே.

(க௫௫)

திருவண்ணாமலை.

சட்டியிலே பாதிமற்றைச் சட்டுவத்தி லேபாதி
இட்டகலத் திற்பாதி யிட்டிருக்கக்—திட்டமுடன்
ஆடிவந்த சோனேச ரன்றழைத்த போதுபிள்ளை
ஓடிவந்த தெவ்வா றுரை.

(கருநா)

*நடக்கவறி யாதுகா னுறு முடக்கிக்
கிடக்கவறி யும் புன்னீர் கேளா—கிடக்கை
யரைப்பணிமார் சோணகிரி யத்தனா ரோட்டில்
இரப்புணியா ரேறு மெருது.

(கருள)

கங்கைகொண்டசோழேச்சரம்.

காவலவ னெங்கள் கனவைப்பாஞ் சோழேசன்
மாவலீ கங்கை மணிவாரி—ஆவனலென்
றப்புளங்கை தேய்க்க வதில்லா ரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாதங் குரங்கு.

(கருஅ)

திருவாலங்குடி.

ஆலங் குடியானே ஆலால முண்டானே
ஆலங் குடியானென் றூர்சொன்னார்—ஆலங்
குடியானே யாயிற் குவலயத்தோ ரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதி லே.

(கருக)

கடுக்கை முடியானே காலைமுடித் தான்போற்
கடுக்கைமுடி யானாகிற் காணார்—கடுக்கை
உலடிமீ துற்றாறு மும்பர்களு ம்ற்றம்
உலடி மீதுற்றாறு மூர்.

(கருஉ)

திருவீடைமருதூர்.

கண்ண னிடுங்கறியுங் காட்டுகிறுத் தொண்டரன்பிற்
பண்ணுகிற வன்கறியும் பற்றாதோ—தண்ணோடு
மட்டியையுஞ் சோலை மருதீச ரேபன்றிக்
குட்டியையேன் நித்தீர் குறித்து.

(கருக)

திருத்தருத்தி.

காலையிலும் வேலை கடையக் கழிறுதும்
மாலையிலும் பூழுடித்து வாழுமே—சோலைசெறி

ரெய்யிலா ரம்பயிலுஞ் செந்துருத்தி மாமகர்வாழ்
பொய்யிலா மெய்யரிடும் பூண்.

(கருஉ)

கும்பகோணம்.

அம்பாவி னுன்பாத மன்றிபிடித் தாயவற்குள்
செம்பாதங் காட்டாத் திறமென்றோ—உம்பர்சொழும்
நம்பகோ னைத்தானே நாகச் சிலைவளைத்த

கும்பகோ னைத்தானே கூறு.

(கருங்)

* கப்பணந்தந் தான்குடந்தைக் கார்வேளான் காசிதனில்
உப்பணந்தந் தான்கிரந்த மோனுவான்—முப்பணமும்
வப்பணமாய் மாற்றி மணிக்குழையிற் றாக்கினேன்
அப்பணம்போ லாவா ரவர்.

(கருசு)

திருவீழிமிழலை.

காலாற் படியவளக்குங் கண்ணிடந்து பூசிக்கும்
சேலாங் கமடமாஞ் சிங்கமாய்—பாலாகும்.
ஆழியப்பி லேனாய் லு மைனர்க்குத் தூதாகும்
வீழியப்ப ரேறும் விடை.

(கருடு)

திருவிரிஞ்சை.

* வேண்டிய சைவனார் விட்டதா னுக்கோழன்
பாண்டியனார் கையிலடி பட்டதற்கோ—ஆண்டவரே
வானோர் புகழ்விரிஞ்சை மார்க்க சகாயரே
ஏனோ தலையிறைஞ்சி வீர்.

(கருசு)

திருவிரட்டானம்.

* இவரோயி ரட்ட ரெனுதாம முன்னோர்
இவரோ வழுவுரி லீசர்—இவரோ
கடத்தடக்க தத்துறப்பி டித்திழ்த்த முத்தி
அடித்தறுத்து ரித்துடுத்த வர்.

(கருள)

திருவானைக்கா.

* கல்லா லடித்ததற்கோ காலா லுதைத்ததற்கோ
விலலா லடித்ததற்கோ வெட்குளிர்—சொல்லிரால்

பஞ்சதனைச் சூழ மதிலானைக் காவாரே
நஞ்சதனைத் தின்றதென்முன் னான்.

(கருஅ)

திருமழபாடி.

*வலியமழ பாடி வயித்தியை நற்குத்
தலைவலியா லீரேற்றந் தானாங்—குலைவலியாம்
கையோடு குலையாங் கால்வாத மாங்கண்மேல்
ஐயோ வெழுஞாயி றும்.

(கருக)

திருவரங்கம்.

பாங்கு பெருந்திரு வைந்தாற் நிரட்டிப் பணகிடையில்
துங்கு மதிலொரு மாவேற்ற முண்டு சுரர்முனிவர்
ஆங்கவர் செப்பிற் கடங்கா துலக மனைத்தும்பெறும்
ஒங்கு மரங்கத் திருப்பெட் டகத்து னொருமணியே. (கரு௦)

திரண்டிமை யோர்தொழுந் தென்னரங் கேசர்முன் செங்கைகளா
நிரண்டுடை யோனு மெதிர்சென்ற தாலெதிர் தார்தமைக்கண்
டருண்டெழு மைவர்க்குத் தேருர் பவன்கொ ள்ணைவெருண்டு
புரண்டொரு புற்றைக் கடந்தொரு புற்றிற் புகுந்ததுவே. (கருக)

திருமோகூர்.

பொன்னனைவா ளரக்கனைநூற் றுவரைக் காவைப்
பொருசிலையைக் கனைகடலைப் பொன்ன னீன்ற
நன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயை வருக்காய்க் காதல்
கட்பினுக்காய்ச் சானகெக்காய் நடவைக் காக
மன்னுகிரால் வடிக்கணையால் வளையாற் புள்ளால்
வயங்குதோள் வலியால்வா ளரங்களா லும்
முன்னுடற்கி றிச்சிரங்கொண் டமரில் கீழ்த்தி
முதலொடுங்கொண் டிற்றுத்தடைத்த மோகூரானே. (கரு௨)

திருமாலிருஞ்சோலை.

சதுரரங்கர் சங்கத் தழகர்செங்கைச் சங்கை
அதரயிசை வைத்திலரே யாயின்—முதலை
வருங்குளத்தின் முண்டகங்கை வைப்பரன்றே யன்று
பொருங்குளத்தி னூற்றுவர்முன் போய். (கரு௩)

*மீனமுக மாமைமுக மேதினியெ லாமிடந்த
வனமுகஞ் சிங்கமுக மென்னுமல்—ஞானப்
பழகரென்றுஞ் சோலைமலைப் பண்பரென்று மும்மை
அழகரென்றும் பேரிட்டார் யார்.

(க௭௪)

திருவத்திகிரி.

எட்டொருமா வெண்காணி மீதே யிருந்தகலைப்
பட்டொருமா தான்மாவிற் பாய்த்ததே—சிட்டர்தொழுந்
தேவாதி கேவன் திருவத்தி புர்வரதன்
மாவேறி விதிவரக் கண்டு.

(க௭௫)

திருமங்கை.

*ஒரொருமா வொன்றுமா வொன்பதுமா வின்கலையை
சுரொருமா மும்மாவுக் கீத்ததே—பாரதியப்
பொன்மானின் பின்போன பூமங்கை யான்வரைக்
கன்மாவின் விதிவரக் கண்டு.

(க௭௬)

திருக்கண்ணபுரம்.

உத்திரத்துக் கோர்நா னுரோகணிக்குப் பத்தாநாள்
சித்திரைக்கு நேரே சிறந்தநாள்—எத்திசையும்
காராரும் பூஞ்சோலைக் கண்ணபுரம் வாழ்சவுரி
நாரா யணன்பிறந்த நாள்.

(க௭௭)

கண்ணபுரம் கோயிற் கதவடைத்துத் தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார் வெண்ணையுண்ட மாயனார்—என்னும்
சிரக்கப் பரையேத்திச் செங்காட்டி லீசர்
இரக்கப் புறப்பட்டா ரென்று.

(க௭௮)

கண்ணபுர மாலே கடவுளிலு நீயதிகம்
உன்னிலு நானதிக மொன்றுகேள்—முன்னமே
உன்பிறப்போ பத்தா முயர்சிவனுக் கொன்றுமின்னை
என்பிறப்பெண் னைத்தொலைபா தே.

(க௭௯)

வாணியன் பாடிட வண்ணான் சுமக்க வரிகன்செட்டி
சேணியன் போற்றக் கடற்பள்ளி முன்னொழிக் திங்கரும்பைக்
கோணியன் வாழ்த்தக் கருமான் றுகிறனைக் கொண்டணிந்த
வேணிய னுனவன் றட்டான் புறப்படல் வேடிக்கையே.

(க௮௦)

கரியொன்று பொன்மிகும் பையேறக் கற்றவர் சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்று செல்வன் றலாத்தினி லேற விருண்டமஞ்சு
சொரிகின்ற நாகமின் சேற்றினி லேறிக் தொடர்ந்துவர
கரியொன்று சொந்தக் கனலேறி வந்தது நங்கனாக்தே. (கஅக)

நீராவய் நெற்றி நெருப்பாவா யங்கமிரு

கூறுவாய் மேனி கொளுத்துவாய்—மாறாத

பட்டமா வாய்சோறு நஞ்சாவாய் நாயேனை

இட்டமாக் காப்பா யினி.

(கஅஉ)

கூற்றுலனை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்

கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமூன்றை

ஏற்றுலகின் புறவுருவ மானத் தோன்கள்

இறவெறிப்ப னிமையப்பெண் வெருவ வேவக்

காற்றொழிலா வயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்

கதிர்முடியாற் காதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்

ஊற்றழிய வுதைத்தெரித்து நெரித்துச் சூடி

உரித்தெரித்தா வவனென்னை யுடைய கோவே. (கஅங)

ஏறுபட்டியகொட்டிலாங்கமேயீரிநெடுமுகன்வாயிலாயமே

மாறுகண்ணப்பன்வாய்மடைப்பன்னியேவாய்த்தவோடைதிருமால்வதனமே

வீறுசேர்சிறுத்தொண்டனில்லாநூத்திவேட்டநற்கறிகாய்க்கின்றதோட்ட

காறுபூம்பொழில்சூழ்தில்லையம்பலநாரிபாகற்குநாடகசாலையே. [மே(கஅச)]

* திருவிருத்தி நாதர் திருவளியா தென்னைக்

கருவிருத்தி யென்னபலன் கண்டார்—எருதுபோய்க்

கோட்டிபத்தி லேறினரோ கோலணம்போய்ப் பட்டாச்சோ

ஒட்டிலிரந் துண்டறும்போச் சோ.

(கஅரு)

† அப்ப விரந்துண்ணி யாத்கான் மலைலி

ஒப்பரிய மாம னுறிதிருடி—சப்பைக்கால்

அண்ணன் பெருவயிற னுறுமுகத் தானுக்கிங்

கெண்ணும் பெருமை யிலே.

(கஅசு)

† அப்ப விரந்துண்ணி யாத்கான் எறலி

ஒப்பரிய மாம னுறிதிருடி—செப்பரிய

பட்டணங்க டோறும் பருத்தவீ திக்குறறை

சூட்டுணிக்கிவ் கேது குலம். என்றும் வழங்குகிறது.

வண்ணங் கரிபனென்றும் வாய்வேத நாதியென்றும்
கண்ணலிவ னென்றங் கருதாமல்—மண்ணை
அடிப்பதும் தாலே யளந்தாணை யாய்ச்சி
அடிப்பதும் தாலே யழ.

(க௮௭)

*குரங்கனலில் வீழ்ந்துவெறி கொண்டுதேள் கொட்டக்
கொஞ்செறியப் பாம்பலவன் கவ்வி—வினாந்துபேய்
பற்றவே கள்ளாண்டு பச்சையின கைக்கடித்தால்
எத்தனைபார் சேட்டைக் கிடம்.

(க௮௮)

*சோற்றை யரசிலேமேற் றாவி வழுதுணங்காய்க்
கீற்றை யதன்மேற் கிடத்தியே—ஆற்றிமிக
அப்பச்சி கண்ணே யரசே யருந்தென்பள்
குப்பச்சி யாவி குணம்.

(க௮௯)

கடைமொழி மாற்றாகப் பாடியன.

மாடுதன்பான் பார்ப்பான் மறையோது வான்குயவன்
கூடிமிக மண்பிசைவான் கொல்லனே—தேடி
இரும்படிப் பான்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான் வண்ணன்
பரும்புடவை தப்பும் பறை.

(க௯0)

ஆயனுக்குக் கண்மூன்று மாதசிவ னுக்கிருகன்
மாயனுக்குச் செங்கையிலே மான்மழுவாம்—நேயமுடன்
சங்கரற்குச் சங்காழி தான்மாலுக் காலமாம்
மங்கையிடத் தாற்காகு மண்.

(க௯௧)

கொன்றை மலர்தரித்தான் கோபாலன் கோலெடுத்து
நின்னுகுழ லுதினா னீள்சடையோன்—பொன்றிகழும்
அக்கணிர்தான் மாய னரவணையிற் கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலே வாழுஞ் சிவன்.

(க௯௨)

கடம்பற்கெண் டோளயற்குக் கண்பதினைத் தாமால்
கடம்பற்கே நால்வாய்கை யைந்தே—கடம்பற்கோ
டானைமுகற் காயிரங்கண் னாகண்ட லற்கிலம்பா
டானைமுகற் காறிரண்டு கை.

(க௯௩)

வெண்ணெய் திருடியுண்ட வேணிபர னுரிருக்கக்
கண்ணன்பேல் கைத்த களவேது—பெண்ணைத்

தலையிற் சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்தி லேறி
அலையிற் றயின்ற னரன்.

(கக௯)

*இந்திரையை மார்பில்வைத்தா னீச னுமையையிடத்
தந்தி பகலமைத்தா னம்புயத்தோன்—கந்தமிரு
வெண்டா மரைமயிலே வேண்டிவைத்தா னாவினுல
குண்டுமிழந்த தாமரைக்கண் ணேன்.

(கக௯)

*அன்னர் திருமாலுக் காங்கருடன் சங்கரற்காம்
பன்னிடப மீந்திரற்காம் பார்க்குங்காற்—றுன்னு
மதலா ரணமளகை மன்னனுக்காம் பஞ்ச
கதிரேர் புரவிவிதிக் காம்.

(கக௯)

ஒருமெய்யான் வந்த செய்யுட்கள்.
தாதிதா கோதிது தத்தைதா கோதாது
தாதிதா தொத்திதத் தாததே—தாதொத்த
துத்திதத் தாதே துதித்துத்தேத் தொத்திது
தித்தித்த கோதித் திதி.

(கக௯)

தத்தித்தா துதுதி தாதாதித் தத்துதி
துத்தித்து கைதி ஹதைதத்தா—துதுதி
தித்தித்த தித்தித்த தாதெது தித்தித்த
தெத்தாதோ தித்தித்த தாது.

(கக௯)

‡காக்கைக்கா காக்கை கூகைக்கா காகாக்கை
கோக்குக்க காக்கைக்குக் கொக்கொக்கக்—கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக் கைக்கைக்கா கா.

(கக௯)

ஒரினச்செய்யுட்கள்.

‡துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோடல்
தொடுத்த தொடைகடுக்கை பொற்போற்—பொடித்துத்
தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத் தாடக்
கடிபடைத்துக் காட்டிற்றுக் காடு.

(200)

‡மானமே நன்னு மனமென் மனமென்னும்
மானமான் மன்னு நனிநாணும்—மீனமா

‡ இக்குறியீட்டிருக்கிற செய்யுட்கள் தண்டியலக்கார்த்துள் உதாரண
மாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

மானு மினன்மின்னி முன்முன்னே கண்ணினும்
மானு மணிமேனி மான்.

(205)

‡விரவலராய் வாழ்வாரை வெல்லா யொழிவா
மிரவுலவா வேலை யொலியே—வரவொழிவா
யாயர்வா யேயரிவை யாருயிரை யிசாலோ
வாயர்வாய் வேயோ வழல்.

(202)

*வருந்தாத நங்கள் குலத்துப் பிராமணி வண்டிகைம்பெண்
சொரிந்தா னொருபிடி நீர்ச்சோற்றை ராத்திரிச் சூளைவைத்த
கரும்பானே விண்டது போலேதன் பண்டத்தைக் காட்டிக்கொண்டே
விருந்தா ளாதுகண்டு சோற்றங் காமல் விழித்தனனே.

(206)

*காணத் தொழ்ப்புகழக் கண்ணுங்கை யும்வாயும்
சேணின் திரன்வாணன் சேடன்போல்—வேணும்
பனகசய னத்துறைவோன் பாரிடத்துக் காணுக்
கனகசபை யிற்றண்டைக் கால்.

(209)

ஆகச்செய்யுள் ௧0௧.

அதிமதுரகவிராயர்.

இவர் திருமலராயன் சம்ஸ்தானத்தில் அறுபத்துநான்கு கனகதண்டி
கைப் புலவர்களைக் கற்றுச்சொல்லிகளாக வைத்திருந்த வித்துவ சிரேட்டர்.
இவர் செய்ததாக ஓர் நூலுங் கண்டிலம். இவரைப்பற்றிய பிறவரலாற்றென்
றுத் தெரிந்திலது.

காளமேகப்புலவ ரெதிர்த்தபோ திவர் கூறியது.

மூச்சு விடுமுன்னே முந்தூறு நானூறும்
ஆச்சென்ற லாயிரம்பாட் டாகாதோ—பேச்சென்ன
வெள்ளைக் கவிக்காள மேகமே நின்னுடைய
கள்ளக் கவிக்கடையைக் கட்டு.

(க)

ஆகச்செய்யுள் ௧0௨.

திருமழிசையாழ்வார்.

இவர் பார்க்கவ முனிவரது மனைவி கருப்பத்தில் உற்பவித்துத் தொண்
டை காட்டிலே திருமழிசைத் திருப்பதியிலே திருவாளன், பங்கயச் செல்வி
யார் என்பார் அனர்க் கவளர்த்தவர். இவர்பா லன்புற்றுப் பாலமுது கொடு

த்துவந்தி கிழவருக்கு இவர் திருவருளாற் பிறந்த கணிகண்ணன் என்பவர் இவரிடம் அருளுபதேசம் பெற்ற போன்பராவார். நாலாயிரப் பிரபந்தத்தி லுள்ள திருச்சந்தவிருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி, இவர்செய்த நூல்கள். இவரே சிவவாக்மியராயிருந்து பின்னர் சைவந்தணந்து வைணவத் தழுவினர் என்ப.

இவரறிந்த மதவாராய்ச்சிகளைக் குறித்துரைத்தது.

*சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோஞ் சங்கரனார்
ஆக்கிய வாகமநா லாராய்த்தோம்—பாக்கியத்தால்
செங்கட் கரியாளைச் சேர்ந்தியாந் தீதிலோம்
எங்கட் கரியதொன் றில்.

(க)

பல்லவராயனால் நாட்டைவிட்டு நீக்கப்பட்டுச் செல்லும் கணிகண்ண
ருடன்போகத் திருவெல்காவிற் பள்ளிகொண்ட பெருமாளும்
எழுந்துவரப் பாடியது.

கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீயிங் கிராதே—துணிவுடைய
செந்தாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்
பைந்தாகப் பாய்சருட்டிக் கொள்.

(உ)

பின்னர் அய்வரசன் வந்து வணங்கித் தன்னூரிலிருக்க
விரும்பியபோது பாடியது.

*கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீயிருக்க வேண்டும்—துணிவுடைய
செந்தாப் புலவனும் போக்கொழிந்தே னீயுமுன்றன்
பைந்தாகப் பாய்படுத்துக் கொள்.

(ங)

பெரும்புலியூரில் நடந்தவோர் யாகத்தி லீவருக்கு அக்ரபூசை
செய்ததைச் சிலர் இகழ்த்தபோது பாடியது.

*அக்கரங்க ளக்கரங்க ளென்றேயாவ தென்கொலோ
இக்குறும்பை நீக்கியென்னை யீசனாக்க வல்லையேல்
சக்கரங்கொள் கைபனே சடங்கர்வா யடங்கிட
உட்கிடத்த வண்ணமே புறம்பொசித்து காட்டிடே,
ஆகச்செய்யுள் கூசு.

(ச)

கணிகண்ணன்.

இவர் திருமழிசை நகரத்தில் காண்காம் வருணத்தில் திருமழிசையாழ்வார் திருவருளால் அவதரித்தவர். பாலப்பருவத்தே சகலகலா வல்லராய் விளங்கி அய்வாழ்வாரிடத்தே உள்ளன்புடையராய்க் காஞ்சிநகரில் உடனுறைபுளவில் அய்யூரசனான பல்லவராயன் இவரையழைத்துத் தன்மீது கவிபாடும்படி சொல்ல இவர் பகவத் விஷயமாகப்பாடுவதன்றி நரஸ்துதி செய்யேனென்றனர். அரசன் தன்னைப்பாடும்படி நிர்ப்பந்தஞ்செய்ததால் அடியில்வரும் பாடலைப்பாடி ஆழ்வார்க்கறிவித்து அய்யூரைவிட்டுப் புறப்படவே ஆழ்வாரும் புறப்பட்டதுடன் கண்ணபிரானையும்புறப்படும்படி பாடினர். அங்வாறே எல்லாருஞ்செல்ல நகர்வளங்குன்றுவதறிந்த வேந்தன் வந்து பணிந்துவேண்ட யாவரும் மீண்டு வந்துறைத்தனரென்று கூறுவர். திருமழிசையாழ்வார் காலமும் இவர்காலமும் ஒன்றென்பது வெள்ளடை.

பல்லவராயன் தன்னைப்பாடச்சொன்னபோது மறுத்துப்பாடியது.

ஆடவர்க னெங்ங னாகல்வா ரருள்சரந்து
பாடகமு மூரகமும் பாம்பனையும்—நீடியமால்
நின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே
மன்றிப் பொழிற் கச்சி மாண்பு.

(க)

ஆசச்செய்யுள் சுறா.

வரதுங்கபாண்டியன்.

இவர் கல்வியிற் பிரசித்திபெற்று மதுராபுரியிற்செங்கோலோசகிய அதிவீரராம பாண்டியர்க்குச் சோதரர். இவர்க்காசிரியர் வேமபத்தூர் ஈசான முனிவர். பிரமோத்தர காண்டம், கொக்கோகம் இவர் செய்த தூல்கள் இவரைப்போலவே இவர் மனைவியாரும் கல்வியிற் சிறப்புற்றிருந்தனரென்ப. மரணகாலத்தில் இவர்மனைவி பயப்படுகிறீரோவென்று கேட்டபோது பாடியது.

அஞ்சலென்ற கரதலமுங் கணபணக்கங் கணமும்

அரைக்கிசைந்த புலியுடைய மம்புலிச்சொஞ் சடையும்

கஞ்சமலர்ச் சேவடியுங் கணிகழறுஞ் செம்புங்

கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்களொரு முன்றும்

நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முத்தாலு மாற்பும்

வெந்திசழ்வெண் ணற்றொளிபு மழிமானு மூழவும்

பஞ்சடிச்சிற் றிடைபுமையா னொப்பனைபா கமுமாய்ப்
பால்வண்ண னுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ வெமக்கே.(க)
ஆகச்செய்யுள் ௯௦௮.

இவர் மனைவி சொல்லியது.

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யனைந்தனையாப் பொருளை
யருளொளியைப் பராபரத்துக் கப்புறமா மறிவை
நீக்கமற மயிர்முனைக்கு மிடமறவெங் கெங்கும்
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவிலெழுஞ் சுடரைப்
பாக்கியங்கள் செய்தநந்தந் தவக்குறைகள் முடிக்கும்
பழுவடியார் தமக்குதவும் பசுந்துணர்க்கற் பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்தா ளளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம். (க)

அநிவீரராமபாண்டியன் இவரைப் பகைத்தபோது பாடியது.
செஞ்சுடரின் மைந்தனையுந் தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனையும் பாராதே—விஞ்சு
விரதமே பூண்டிந்த மேதினியை யாண்ட
பரதனையும் ராமனையும் பார். (௨)

கணவன் பிரிந்தபோது சொல்லியது.

*என்னியிவ்வாறவர்மறந்துமயானவரைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னினைப்பயன்றோவப்பிறப்பிற்செய்ததவமுடிந்தவாறோ
கன்னன்மதனபிராமன்வரதுங்கராமனியற்காசிராட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காளினியெவ்வாறுயிர்தரித்திங்காற்றுமாதே. *

*செப்பாருமுடிமுழையாரெல்லாருங்கணவருடன்சேர்ந்துவாழ
ஒப்பாருமில்லாவென்கணவனுடன்பாண்டியுறவாடாமல்
வெப்பாலுமிகுமாமத்துயராலுநாடோறுமெலிந்துவாடி
இப்பாடுபடவென்றோசிறையோனென்றலையேட்டிலெழுதினானே. ()

*என்கிசாமுகத்துந்திங்களினாலாவெள்ளங்காயக்
கொண்டமால்பெருகுத்தோறுங்கொழுங்கணிர்புழையிற்சோரப்
பண்டுநாமறியாக்காமத்துயரினம்படுவதெல்லாம்
வண்டிகாளுரைநிறுங்கன்வரதுங்கராமனுக்கே.

ஆகச்செய்யுள் ௯௧௦.

ஓர்கழைக்கூத்தி.

இவள் கழையேறி விச்சளிப்பாய்ச்சல் என்னும் வித்தை யாடுவதில் பிகச் சமர்த்துள்ளவளென்றும், பாண்டியனவையில் அவ்வித்தையை ஒரே காலத்திலிருமுறைகாட்டினதி லிறத்தனளென்றும் சொல்லுவர். இவள் சரிதம் மற்றேதுந்தெரிந்திலது.

இவள் அயன்றைப்பதிச் சடையப்பமுதலியார்மேற் பாடியன.

இரவலாளரே பெருந்திருவுறுக

அரவுமிழ்மணியு மலைகடலமிழ்தும்

திங்கட்டிழையுஞ் சிங்கப்பாலும்

குதிரைமருப்பு முதிரைவாலும்

ஈகெனமொழியினு மில்லெனமொழியான்

சடையணையயன்றைத் தலைவனைநிபோய்

உடையதுகேண்மின் உறுதியுள்ளோரே.

(க)

மாகுன் றனையபொற் றோளான் வழகிமன் வான்கரும்பின் பாகொன்று சொல்லியைப் பார்த்தெனைப் பார்க்கலென் பையப்பையப் போகின்ற புள்ளினங் காள்புழற் கோட்டம் புதுதுவிரேல் சாகின் றனனெனச் சொல்யி ரயன்றைச் சடையனுக்கே.

(உ)

ஆசச்செய்யுள் ௬௩௫.

வீரன் என்னும் ஆசகவீராயர்.

பல்வனமுஞ் செறிந்த பாண்டிகாட்டையே சனனதேயமாகக்கொண்ட இவர் அரிச்சந்திர புராணமியற்றி ஏறக்குறைய முன்னாறு வருடங்கட்கு முன்னர் திருப்புல்லாணி திருமால் சந்நிதியில் அரங்கேற்றி கற்றோரா னன்கு மதிக்கப்பட்டிப் பரிசுபெற்றனர்.

இவர் காலாலுதைத்தும் வருந்தாது பல்லக்குப் பரிசுகொடுத்த

சச்சியப்பமுதலியார்மீது பாடியன.

மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு

கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவர்கள்—மண்புகழ

மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவன்னை யாளவந்த.

சச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

(ச)

*கடல்கிழிய வோடுங் கலம்போல லொன்னார்

உடல்கிழிய லொள்வான் விதிர்க்கு—மடல்கிழியும்

பைம்பொற்றார் மன்னர் படைக்கவே போடிற்றே

செம்பொற்றன் டேந்தினுன் தேர்.

(உ)

ஆசச்செய்யுள் ௬௩௬.

சத்திமுத்தப்புவர்.

சத்திமுத்தம் என்னும் ஊரில் வசித்த காரணத்தால் அய்யூர்ப்பெயரை யே பெற்ற இப்புவர்தியற்பெயர் சாதி முதலியவற்றி லொன்றும் தெரிந் திலது. இவர் செய்ததாக சூர் தூலையுங் கண்டிலம். இவர் மிக வறமை யடைந்திருந்து பின்னர் மதுராபுரிசென்று பாண்டியன்பாற் பெற்ற பரிசு கொண்டு பெருமை யடைந்தவர் எனக் கூறவர்.,

இவர் மதுராபுரிக்குப் போயிருந்தபோது தன்னிலைமையைச்சுட்டிப்பாடியது,

நாரைவிடுதது.

நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்

பழம்படு பனைரின் கிழங்கு பிளந்தன்ன

பலளக் கூர்வாய்ச் செங்கா னாராய்

நியுதின் மனைவியுந் தென்றிசைக் குமரியாடி

வடதிசைக் கேசுவீ ராயின்

எம்பூர் சத்திமுத்த வாவியுட் டங்கி

நனைசுவர்க் கூறை கனைகுரற் பல்லி

பாடுபார்த் திருக்குமெம் மனைவியைக் கண்டே

எங்கோன் மாறன் வழுதி கூடலில்

ஆடை யின்றி வாடையின் மெலிந்து

கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்

காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்

பேழையு றிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கும்

ஏழை யானனைக் கண்டன மெனுமே.

(க)

கேரி சோதனையில் வந்த பாண்டியன் இச்செய்யுளைக்கேட் டிவரை அழைத்

துபசரித்தப் பலபரிசுக் கொடுத்தனுப்பிச் சிலகாலஞ்சென்று

இவர்கள் யோகக்ஷேமம் விசாரித்தபோது கூறியது.

வெறுப்புந் கையுமரி தாங்குகின்ற சோருமென் வீட்டில்வரும்

எதும்புக்கு மாற்பத மில்லைமுன் னானென் னிருங்கலியாம்

குறும்பைத் தவிர்க்கத் குடிதாங்கி யைச்சென்று கூடியபின்

தெறும்புந்கை யானை கவனங்கொள் ளாமற் றெவிட்டியதே. (உ)

ஆகச்செய்யுள் ககக.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

தொண்டை நாட்டிலுள்ள பொற்களத்தைப்பதியே இப்புவரது சன னத்தானம். இவர் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானாதிபதியாகச் சுமார் இருநூற் றைம்பது வருடத்துக்கு முன்னிருந்த கிழவன் சேதுபதியென்ற இரகுநாத

சேதுபதியிடம் வித்துவானு யிருந்தார். இவர் செய்ததூல்கள் தொண்டை மண்டல சதகம், புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம்பகம் முதலியன. இவர்க்குச் சபாநாயகர் நாடோறும் பஞ்சாக்கரப்படியில் பொற்காச வைத்தருள்பெற்ற காரணத்தால் படிக்காசுநீந்தியிரான் என்னும் பேர் வந்ததென்ப. “பகர்சந் தம் படிக்காசலா லொருவர் பகரொணுதே” என்பதையன்றி இவரினரிய சரிதமேதுந்தெரிந்திலது.

இவர் இரகுநாதசேதுபதியைக் காணவந்தபோது எழ்தியது.

* விருதுபெறுகவிராசரிற்சக்ரவர்த்திவாய்வீண்பேசுவார்கள்மிண்டன்
விஞ்சயர்கள் வேந்தன்காந்தைப் படிக்காசவிவரமுட னெழுதுமோலை
பொருதுபிரபந்தமதுதேர்கவிஞர்சேகரன்புகழ்செய்தளவாய்குமாரன்
பூச்சக்ர மன்னர்பணி ரகுநாத சேதுபதி பூரித்தெழுந்து காண்க
பரிதிமதி யள்ளளவு நிற்கும்பிர பந்தங்கள் பாடிநின் கீர்த்தி கேட்டுப்
பஞ்சலட் ணையமிழ்த் காணிக்கை யுங்கொண்டு பரிவாக வுனை நாடியே
இருபதின் காநவழி கடலேறி வந்தன மிருத்தமிழ்த் கொள்ள வேண்டி
இங்கே மேகம்மை யிருகாத வழியளவு மெதிர்காண வரல்வேண்டுமே.

இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டவுடன் சொல்லியது.

மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி விலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே. (உ)

மாத்தை மகாசனத்தலைவருக்கு எழுதியது.

* துணிபட வேவந்த கவிவாணர் கவியொலாஞ் சூறையிடு கவிஞர்சிக்கம்
துட்டரிட் ரேகவி சுப்ரதி பக்கவி துறைக்கெலாந் துள்ளுசீட்டு
வானொருதி பாய்கின்ற மாந்தைகுடி மேவிய மகாசனத் தலைவருக்கு
மட்டுலவு சோலைக் களந்தைப் படிக்காச வரவிட்ட விஞ்ஞாபனம்
காளமே கம்போல வகைபாட யாமுமிக் காசினியி லவதரித்தோங்
காளத்தி யப்பன்மேற் கவிகளையு மேலுமுள கவிதைபு மறித்த திலையா
ஆளனு மிருக்கவே செய்தகரு மங்களுக் கழிவுதே இதலாகுமோ
ஆகாத காரியம் போகாது விணிலே யபகீர்த்தி நிலநிற்குமே. (ங)

இவர் சிதக்காதிபேரில் பாடியன.

ஓர்தட்டி லேபொன்னு மோர்தட்டி லேகெல்லு மொக்கவிற்கும்.
கார்தட் டியபஞ்ச காலத்தி லேதங்கள் காரியப்பேர்
ஆர்தட்டி னுந்தட்டு வாராம லேபன்ன தானத்துக்கு
மார்கட் டியபுறா மாஸ்சிதக் காதி வரோதயனே. (ச)

நேசித்து வந்த கவிராசர் தங்கட்கு நித்தசித்தம்
பூசிக்கு நின்னைப் பொருளொன்று மேமற்றைப் புல்லப்பொருள்
வேசிக்குஞ் சந்து நடப்பார்க்கும் வேசிக்கு வேலைசெய்யும்
தாசிக்கு மாகுங்கண் டாய்சீதக் காதி தயாநிதியே. (டு)

ஈயாத புல்ல ரிருந்தென்ன போயென்ன எட்டிமரம்
காயா திருந்தென்ன காய்த்துப் பலனென்ன கைவிரித்துப்
போயா சகமென் றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன் பிடிபிடியாய்
ஓயாம லீபவன் வேள்சீதக் காதி யொருவனுமே. (சு)

காய்த்து சிவந்தது ரூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்த்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்த்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே. (எ)

தரைகண்ட மட்டும் படர்ந்தண்ட கோளமூர் காலியெங்கும்
உரைகண்ட கீர்த்தி பெறுஞ்சீதக் காதி யுலகினில்வெண்
திரைகண் டெழுங்கடன் மீதேதன் வங்கத்தைச் செல்லவிட்டுக்
கரைகண் டவனினங் காணானென் னாசைக் கடற்கரையே. (அ)

தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவசர்
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்றமிழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே. (ஆ)

கின்னுக்கு மண்ணுக்கும் பேராய் விளர்குதே வேந்தரனென்னும்
கண்ணுக் கெரிய றுரைசீதக் காதி கமலநிகர்
தண்ணுக் கிசைந்த வதனசந்த் ரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்குள் ளேயொளித் தான்புல வேர்முகம் வாடியதே. (க)

மறந்தா னெழுமரைக் காசங் கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவ தென்ன விருந்தாவ தென்ன விறந்துவின்போய்ச்
சிறந்தாளங் காயற் றுரைசீதக் காதி திரும்பிவந்து
பிறந்தா லொழியப் புலவோர் தமக்குப் பிழைப்பில்லையே. (கக)

திருமலைகாய்கர் இவரைச் சிறைவைத்திருந்தபோது பாடியது.
நாட்டிற் சிறந்த திருமலையா துங்க நாகரிசா
காட்டில் வளத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்

பாட்டிற் சிறந்த படிக்காசு நென்னுமொர் பைங்கிரியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே. (கஉ)

முடியாத காரியங்களிலையென வுரைத்தது.

பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்
சல்லாப் புடைவை குளிர்ந்தாங்கு மோநடுச் சந்தையினிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே. (கங)

உமாதேவியார்மீது பாடியது.

வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்தின் மணவாள னுக்குக் கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செந்
கோல்கொடுத் தாயன்னை யேயெனக் கேளுங் கொடுத்திலையே. (கச)

திருச்செந்தூர் முருகன்மேற் பாடியன.

முன்னநின் னன்னை முலையூட்டி மையிட்டு மூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங் கிள்ளிய நாளல்ல வேயென்னைக் காப்பதற்கே
அன்னமு மஞ்ஞையும் போலிரு பெண்கொண்ட வாண்பிள்ளை
இன்னமுஞ் சின்னவன் ருனெசெந் தூரி விருப்பவனே. (கரு)

முற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதிக் திடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்குந்தித் திக்குஞ் செழுங்கரும்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரெனுந் தானத்திலே. (கசு)

சின்னஞ் சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப் பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன் மணிப்பிள்ளை பூலோக மெங்கும் புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ் சுழல்கின்ற சூரனை வென்ற சொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக் கிளிப்பிள்ளை செந்திக் குறத்திக்கு மாப்பிள்ளையே. (கஎ)

கல்லடிக்கு முளியிரண்டு காதடிக்கு ளடிப்பதெனக் கவிதைகேட்டுப்
பல்லடிக்கக் கிடுகிடெனப் பறையடிக்கு நெஞ்சர்தமைப் பாடுவேனோ
வில்லடிக்கும் பிரம்படிக்குங் கல்லடிக்கும் விரும்பிசின்ற மெய்யனீன்ற
செல்லடிக்குந் தடவறையிற் சேறடிக்க வலையடிக்குஞ் செந்திலானே.

நிலவிந்துவான் கூர் வியர்க்கையைக்குறித்துச் சொல்லியது.
குட்டுதற்கோ பின்னோப்பான் டியனின் கில்லை

குறும்பியன் வாக்காதைக் குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட் டுறப்பதற்கோ வில்லி மில்லை

இரண்டொன்று முடிந்துதலை நிறங்கப் போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்த வில்லை

வினையாட்டாக் கவிதைதனை விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்கோ வறியில்லாத் துறைக ஞாநி

தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே. (௧௭)

பண பின்னிருந்தியவோர்சமயத்திற் கூறியது.
அடகெடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக் கல்வி

அதிகமென்றே கற்றுவிட்டோ மறிவில் லாமல்
திடமுளமோ கனமாடக் கழைக்கத் தாடச்

செப்படிவித் தைகளாடத் தெரிந்தோ மில்லை
தடமுலைவே சையராகப் பிறந்தோ மில்லை

சனியான தமிழைவிட்டுத் தைய லார்தம்
இடமிருந்து தூறுசென்று பிழைத்தோ மில்லை

என்னசென்ம மெடுத்துலகி வீரக்கிள் றேமே. (௨௦)

ஆகச்செய்யன் கூடக.

சீதக்காதியின்பேரில் ஓர்தாசிபாடியது.

தனங்கொடுக்குங் கொடையானே

தென்காயற் பதியானே சீதக் காதி

இனங்கொடுத்த வுடைமையல்ல

தாய்கொடுத்த வுடைமையல்ல வெளிபா ளாசை
மனங்கொடுத்து மிதழ்கொடுத்து மபிமானம்

தனைக்கொடுத்து மருவி ரண்டு

தனங்கொடுத்த வுடைமையெல்லாம் கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத் தவிக்கின் றேனே. (௧)

ஆகச்செய்யன் கூடக.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர்.

இவர் பிறந்தவிடம் சாதிமுதலியன விளங்காவிடினும், மதுரைநகரில் திருமலைநாயக்கர் அரசுபுரிந்தகாலத்தி லிருந்தவனென்பது புலப்படுகின்றது. இவர் சண்பகநல்லூர் சிவபெருமான்மேல் வயிட்டுநீடுது எனலும் பிரபந்தம் பாடி யாங்கேற்றுகையில் சுப்பிரதீபக்கவிராயர் இவரோடெதிர்ந்துச் சண்பகமலரில் வண்டுபடியா தென்னு மிலக்கணல்கொண்டு அந்நூலைப் பொருத்த மற்ற தென மறுக்கவே, இவர் நாமகளைத் தியானித்து அங்கிருந்த சண்பகவிருக்கத்தின் மலரில் வண்டிகளவந்து படியச்செய்தனர் என்ப.

சுப்பிரதீபக்கவிராயர் பாதகுறடிட்டு கடந்ததைக்கண்டு பாடியது.

சோனாருங் கள்ளைக் குடியார்க ளிழுவர் தாமுத்தொடார்
கோணுமற் பாத குறடுசெய் வார்க்கதன் கூலியல்லால்
நாணும லேறி நடப்பதுன் டோரு விதியெங்கும்
வினா வடாசுப்ர தீபா வஞ்ஞான விளக்கொளியே. (க)

சிவந்தான்மல்லைப் பல்லவன்மீது பாடியன.

மாதாம் படியுண்டு மெய்சிவந் தான்குழல் வைத்திசைத்துச்
சேதாம்ப லக்கனி வாய்சிவந் தான்செம் மலர்த்திருவின்
குதார் தனத்தைத் தூரஞ்சிவந் தானைவர் தூதுசென்று
பாதாம்பு யஞ்சிவந் தான்சிவந் தான்மல்லைப் பல்லவனே. (உ)

பாடுந் தமிழ்க்குச் சிவந்தெழுந் தான்மல்லைப் பல்லவர்கோன்
காடுஞ் செடியுந் திரியா திரட்டைக் கடுக்கன்செய்து
போடும் பொழுதென்ன பூட்டக மோவற்பப் புல்லரைக்கொண்
டாடும் பொழுதிரு கன்னத்தி லேகின் றடிக்கின்றதே. (ங)

குளக்காலி மலர்த்தொடையான் சிவந்தெழுந்த பல்லவனைக் கூடாகாளில்
இளக்கார மோபிரிந்த வாறுகண்டோ நான்பேதை யென்றுதானே
உளக்காத னுண்டிகோ லரப்பனிரெய் யாவுறங்கு மூசுறுக்கு
விளக்காக வெனைத்திரியா விடியளவு மெரித்தனையே வெண்ணிலாவே.

மடைக்கண் குவினை புனலுகுப்ப வரம்பிற் குரம்பை மணிகொழிக்கும்
வயல்குழ் மருதப் பெருநிலமு மானுங்கருகிப் பரப்பெருவி [யென்
இடைக்கண் ணிறுத்தோர்க் கொருநிலந் திருக்குங் கொடும்பா லையுஞ்சரி
நினைக்கத் தகுமா மற்றொருவ னிவனுக் கிணையா அடையலர்மேற் [ந்
கடைக்கண் சிவந்தான் லேயினைத்துக் கனிவாய் சிவந்தான் தமிழ்க்கனித்து
கையுஞ்சிவந்தான்னுதெனப்போய்க்கா லுஞ்சிவந்தான்கமழ்முல்லை

[ந்து
தொடைக்கண் சிவந்தான் கிரியிற்றித் தொனியுஞ் சிவந்தான் பொறைசும
தோளுஞ் சிவந்தான் சிவந்தான்போற் துறையார் புலவீ ருரையே. (இ)

*முகரிகை வேந்தன் சிவந்தான் வரையில் முகன்முளரி
நிகரிய கொங்கை முதுவெங் கராவொக்கு நீண்டுயர்ந்த
புகரிப மொக்கு மெனதாவி கண்ணனப் போதுவிட்ட
திகிரியை யொக்குநன் பாவின்ப மேவு சிறுகையே. (சு)

*மல்லைப் பதியில் வழிதி சிவந்தெழுந்த
பல்லவனைக் கொன்றாய் பழிசுமந்தாய்—கல்வி
சிறந்தாரைக் காக்குமந்தச் சீமானை யென்றும்
மறந்தார்க்கு வாயிலே மண். (எ)

போசாசன் மீது பாடியன.

போசந் யோர்புயலாப் பூழுமுதும் பொன்மாரி
விசுவா யங்கதிலோர் விந்தேனும்—பேசுமென்மேல்
பட்டதிலை பென்வறுமை பாரக் குடையாகி
முட்டக் கவித்திடுத லால். (அ)

ஒருபாதி மால்கொள மற்றொரு பாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதி யாலு மிறந்தான் புராரி யிருந்தியோ
பெருவா ரிதியிற் பிறைவானிற் சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
தருவான போச கொடையுன்கை யோடென்கை தந்தனனே. (க)

செங்குன்றை யூரிலுள்ள ஓர் பிரபுவின்மீது பாடியது.

ஆலெங்கே யங்கே விரும்பறவை யாறுயிலும்
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை—கோலஞ்சேர்
செங்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யூரெனங்கே
அங்கே பிரவலரெல் லாம். (கௌ)

படிக்காசுத்தம்பிரான் கவினைப் புகழ்த்து பாடியது.

மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காசு னுரைத்ததமிழ் வரைந்தவேட்டைப்
பட்டாலே குழந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரிந்தெப்போதுந்
தொட்டாலுங்கைமணக்குஞ்சொன்னாலும்வாய்மணக்குந்தொய்யற்சேற்றில்
மட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் வினைத்திடுமே பாட்டினுறு னனினந்தானே. (கக)

தட்டாரியல்பைக் குறித்துரைத்தது.

ஒட்டாக வொட்டியுங் காற்பொன்னின் மாப்பொன் னுபாயமதாத்
தெட்டா திரான்பணி செய்யா திரான்செம்பொன் மேருவினைக்

கட்டாகக் கட்டிக் கடுகன வாநிறை காட்டவல்ல
கட்டானுக் கஞ்சியல் லோவணிந் தான்சிவன் சர்ப்பத்தையே. (கஉ)

கலியென்னுமாதின் முறையைக் குறித்துரைத்தது.

கலியாகு மாதனைப் பெற்றோன் புலவன்கற் றோனனையாம்
செவியாகக் கேட்டங் குணர்வான் சகோதரன் செந்தமிழ்க்கு
தலியா வருமை யறிவான் பதியவன் றுனிவையேல்
புலியாகு மண்ணுக்கு னென்பல னுமந்தப் பூங்கொடிக்கே. (க௩)

தலையைய வியத்தல்.

பொன்னாகத் தார்பணி மாயோன் கரந்தைப் பொருப்பில்வரும்
மின்னான் முகங்கண் டனஞ்சாயல் போற்பெற வேண்டியன்றோ
வந்நாட் கமல மலர்கடன் மேரு வணிமயிலும்
தன்னு லயனரி சங்கரன் வேலனைத் தாங்கியதே. (க௪)

நான்கீகண் புதைத்தல்.

காலையர விர்தங் கழுந் ருடன்கலந்தால்
மாலையர விர்த மயக்காதோ—பாலைப்
பழிக்கின்ற மென்மொழியீர் பாண்டியனு ருரை.
அழிக்கின்ற தென்னே வது. (க௫)

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பால காமுனம் பூமனாஞ் சொற்பொரு ளாகமுயிர்
கரும்பாஞ் சுவையெள்ளு மெண்ணெயும் போலொத்த காதலரைப்
பெரும்பாவி னல்லன்னங் கங்கா சலத்தைப் பிரிப்பதுபோல்.
சரும்பாம் புலவர் யமனாலை-செக்கெனத் தோன்றினையே. (க௬)

அரும்பாக் கியகொங்கை பாலாக் கியுமுங்க ளப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கி யென்னெஞ்சைப் பிரித்தனா யாக்கியவ் வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கி யென்னையும் வேம்பாக்கி யிவ்வணங் கண்டனையே
பெரும்பாக் கியமல்ல வோமக னேயுனைப் பெற்றதுவே. (க௭)

ஓ த ந் தீ ர் லு .

விண்ணுக்கு மாமதி காமவெங் காம வெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்கு மாமொழி மாதங்க மாம்பஞ்ச பூதியம்போம்.

கண்ணுக்கு மூக்குச் செவியாக்கை யற்ற கடத்திலங்கம்
பெண்ணுக்கு வார்தமைப் போலோதி வாரும் பிரிபவரே. (கஅ)

தலைவிசூற்று.

உனக்கென்று யான்செய்த குற்றமொன் றில்லை யுணைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றி லேறி விழுவறி பேன்வண்மை சேர்மயிலே
எனக்கென்று வட்டமிட் டண்ணாந்து விம்மி யிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றி லேறி விழுவேனின் னல்குற் றடாகத்திலே. (கக)

தலைவிசூற்று.

ஏராட்டிம் பூத்தொங்கன் மோகனக் காரற் கினியசுகம்
பாராட்ட நானினி யாளல்ல வேபசம் பொன்ருழவி
தாராட்ட வஞ்சங்கற் பால்பிள்ளைக் கூட்டித் தடவிமஞ்சன்
நீராட்ட மையிடப் பேரமே யெனக்குள்ள நேரமுமே. (உ௦)

சந்திரதுடணை.

ஊரைச் சுடுமோ லலகந் தனைச்சுடுமோ
ஆரைச் சுடுமோ வறியேனே—நேரே
பொருப்புவட்ட மானமுலைப் பூவையரே யிந்த
நெருப்புவட்ட மான நிலா. (உ௧)

உலோயிகளைக் குறித்துரைத்தது.

கண்ணம்பு திட்டல் லாட்காட்ட மோதிரஞ் சூட்டமலர்க்
கண்ணரைக் கூட்ட விரனான் கிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணு நடுவிரற் கேதா முலோபருக் கேதுகண்டாய்
கண்ணுர் நுதலண்ணல் சேய்வணி காசெந்தில் காத்தவனே. (உ௨)

திருத்திலை.

குண்டைக் கொருத்தனைக் கூத்தாடும் பித்தனைக் குண்டுணியைக்
கண்டக் குறுப்பனைப் பிள்ளையைத் தின்னியைக் காவையன்
மண்டைக் கரத்தனைக் கண்ணப்ப நெச்சிலை வாரியுண்ட
பண்டைப் பரையனை யோதேவ னென்று பகருவதே. (உ௩)

அந்தன் கரும்பள்ளி பாசாங்கு சத்திகண் னம்படைச்சி
நைந்த விடைச்சி குறத்திக்கு மாமி நவில்வலைச்சி
சுத்தம் புழுக்கச்சி பாம்பனை யோனுக்குத் தங்கச்சியாம்
இந்தப் பரைச்சியை யோசிவ காமியென் றேத்துவதே. (உ௪)

தலைவியாங்கல்.

நிலமே முளந்த நெடுமால் பனியு நிமலர்பொன்னம்
பலமேவு தில்லைப் பதிநட ராகர் பனிவரையல்
கலமேதி மிங்கில மேசங்க மேநற் களியனமே
சலமே சலஞ்சல மேயென்று திருமென் சஞ்சலமே.

(2ரு)

திருக்காளத்தி.

சேராத வேடன் செருப்பா லுதைக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வா யுமிழவு முச்சிட்டம் போடவு நீண்டசிலைத்
தாரா விடிக்கவுந் கண்ணிர் ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆரா கிலுமில்லை யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.

(2௭)

சீகாழி.

நமக்கின் நெருவர நீர்தர வேண்டு நலந்திகழ்குந்
குமக்கொங்கை பாகத்துக் கொச்சையுள் வீர்கொடுங் கோளரவிற்
கிமைக்கும் பிறையை யளித்தா லதற்கு மிரும்பகிபோம்
உமக்குந் தலைச்சமை போமெங்கண் மானு முயிர்பெறமே.

(2௮)

திருநெல்வேலி.

ஆய்முத்துப் பந்தரின் மெல்லணை மீதுன் னருகிருந்து
நீழுத்தந் தாவென் றவர்கொஞ்சம் வேளையி னித்தரித்தம்
வேய்முத்த ரோடென் குறைகளெல் லாமெல்ல மெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ் சிந்தி விடுமோடுல் வேலி வடிவன்னையே.

(2௮)

*திருக்களந்தை.

இன்றெக்க வேண்டிலெவ் வாரெக்கு மோவெழில் சேர்களந்தைக்,
குன்றெக்குந் கோபுரந் கோபுர மொக்குமக் குன்றதுபோல்
அன்றெக்க வேண்டுமென் னல்வினை தீவினை யாமிரண்டும்
என்றெக்கு மோவினித் தென்களக் காடனை யான்பெறவே. (2௯)
மற்றோ ரொருவரைக் கண்டதுண் டோசத்ய வாசகராய்
உற்றோர் களஞ்சுவெண் ணையக்கின்ற தாய்க்கொரு கோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந் தாழை மலர்காட்சி யென்றுசொன் னோனுமல்லாற்
கற்றோர்கள் வம்மின்கள் சொன்மின்க ணம்மின் களந்தையிலே. (௩0)

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள களக்காடி.

ஆகத்தி லேபொரு பாதியென் னம்மைக் களித்தவடன்
பாகத்தி லேபொன்று கொண்டா யவண்மற்றைப் பாதிபுமுன்
தேகத்திற் பாதிபுளு சேர்ந்தா லிருவருண் டேகிவனே
ஏகத்தி ராம லிருப்பாய் களந்தையு மென்னெஞ்சமே. (௩௧)

துணையான நாரி புனியைபெல் லாம்பெறுந் தொல்லைவடிக்
கணையா னதுபுளி பெல்லா மெடுத்துண்ணும் கைச்சிலைகல்
அணையாக நின்று புனியினைத் தாங்குமென் றுலேலியான்
பணையார் களந்தைப் பதியார் செயலைபென் பன்னுவதே. (௩௨)

திருக்குடந்தை.

நின்று படியுள்க்கு நீலக் கொடிகளிரண்
டென்றுமுன வாங்குடந்தை யீச்சுரருக்—கொன்றுக்
குரைக்கு மரையீந்தா ரொன்றதனுக் கென்னே
அரைக்குமரை யியா ரவர். (௩௩)

திருமறைக்காடு.

பாணியிலே புள்ளிமான் பாகத்தே பச்சைமான்
வேணி தனிலேயோர் வெள்ளமான்—காணுமலர்ச்
செம்மா னுலவுந் திருமறைக்காட் டிசரே
எம்மானுக் கென்கே யிடம். (௩௪)

முக்கண்ண னென்றாண் முன்னோர் மொழிந்திவார்
அக்கண்ணற் றுள்ள தரைக்கண்ணே—மிக்க
உமையாங்கண் னென்றரைமற் றான்வேடன் கண்ணென்
றமையுமித னுலென் றறி. (௩௫)

மதுரை.

*உயிர்க்குயிரென் றோது முணர்வுசொக்கர்க் கல்லால்
அயற்கு மரிக்கு மரிதே—செயற்குக்
கறையடிபிற பட்டவடி கந்தளடி வைகைத்
துறையடிபிற பட்டதுண்டோ சொல். (௩௬)

*அன்னமிட வாவென் றழைக்குமே யாதுலர்க்குச்
சொன்னமெலாம்வாரிச் சொரியுமே—முன்னமே
மாபுரத்தைத் தீயெரித்து வாழ்சொக்க நாதரெழிற்
கோபுரத்தி லாடுங் கொடி. (௩௭)

வான்பணிந் தாலவ னென்பே யுரைக்கு மலரிலயன்
தூன்பணிந் தாலவன் றன்றலை யேசொலுந் தாரணி:யுண்
பான்பணிந் தாலவன் கண்ணே பரிந்து பரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந் தாலெனக் கார்சொல்லு வார்சொக்க நாயகர்க்கே. (௩௮)

மெய்க்கே யணியும் பணியேயென் பேமுடி மேற்கிடந்த
கொக்கேவெண் கூன்பிறை யேபரை சேர்ந்த கொடும்புலியே
அக்கே யுமக்குக் கிடைத்தவு பாயங்க ளாலெமக்கும்
சொக்கேசர் பாதத்தைக் கிட்டு முபாயத்தைச் சொல்லுங்களே. ( )

தாண்டித் திரியும் விடையேறி யோடொன்று தாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக் கலியுக காலந்தள் ளாமல் கிறும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித் தொழிலைவிட் டையோ மதுரைக் கரசிருந்து
பாண்டித் துரைத்தனஞ் செய்தே பிரம்படி பட்டனரே. (௪௦)

முன்னாளை கூப்பிட வோடிவந் தானே முளரிமலர்ப்
பொன்னாளை யேறி யிருப்பாளைப் பூழியன் கைக்கரும்பைத்
தின்னாளை யென்றுகல் லாளைக்கிட் டானைத் திருமதுரை
மன்னாளை விதியி லேறிவந் தானே வணங்குதுமே. (௪௧)

ஆனையுரித்து மதடனைப் போர்த்திட் டடியும்பட்டு
மான மழிந்தகல் கிரந்தே திரிந்த மதுரைச்சொக்கர்
ஞான மிகப்பெற்று வாழ்வதெல் லாஞ்சொக்க நாயகியாள்
பாளை பிடித்த முகூர்த்தத்தி னுல்வந்த பாக்கையே. (௪௨)

குதியா னமனை யுதைத்துள்ளங் காலினிற் கூனிமிர
மதியாகந் தேப்த்தவ் விலங்கேசன் மாமுடி பத்துநக
குதியான் மிதித்து முயலகன் மேனி நொறுங்கவின்னும்
மிதியாநின் றுலரு னெங்கேசொக் கேசர்தம் மெல்லடிக்கே. (௪௩)

மண்ணென்ற மண்டல மெல்லாம் புரக்கும் வழிதசற்றும்
தண்ணென்ற நெஞ்சந் தரித்தில னேதனு வேடனென்கில்
உண்ணென்ற போதுண் டவாரசொக்கர் பாதி யுடலம்பச்சைப்
பெண்ணென் றறிந்து மடித்தானெவ் வாறு பிரம்புகொண்டே. (௪௪)

வடிகொண்ட செந்தமிழ்க் கடலில் வாழ்சொக்கர் வந்திதரும்
பிடுகொண்ட பிட்டுக்கு மண்ணே சுமந்து பெருநகரக்

கொடிக்கொண்ட வெற்றித் துரைப்பாண்டி யன்கைக் கொழும்பிரம்பா
அடிக்கொண்ட போதி லடியா ரவர்பொன் னடிகண்டதே. (௪௫)

அக்கு வடம்புனை யானந்த வெள்ளத்தை யங்கயற்கண்
பக்கத் திருந்த பவளா சலத்தைப் பழம்பொருளை
முக்கட் கனியைக் கடம்பா டவிக்கண் முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண் டாலன்றித் திராறு நெஞ்சிற் றுயரங்களை. (௪௬)

ஈரையேனுன் பேரை யுரைரேனின் சிரை யுனைக்கருதிக்
கரையேனென் வாறு கடப்பேன் வினையைக் கடந்தகுண
வரையே யருட்பெரு வாரிதி யேமது ராபுரிக்குத்
துரையே யழகிய சொக்கே தமிழ்தந்த சுந்தரமே. (௪௭)

விரித்தான் சடைபை மகமேரு வாசகி வில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான் புரத்தை பெரித்தான் பரகுரு தேசிகன்முன்
உரித்தான் கரியை யுரித்தான் பகிரண்டத் துள்ளுலகும்
பரித்தான் மதுரை தரித்தான் சவுந்தர பாண்டியனே. (௪௮)

துடியார் கரத்து மதுரேச ரேயும்மைத் துள்ளியசேற்
கொடியா னடித்ததுங் குற்றமன் றேகழிக் கோதையிவர்
அடியாளென் றேசுட்ட பிட்டையெல் லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியா நதியிற் கரைத்துவிட் டரவன் வல்வினையே. (௪௯)

கான்றெண்ட னிட்ட கனங்குழ லானையென் கண்மணியைத்
தேன்ஞெண்டைவாய்ச்சியைத்தென்குடல்வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்ட னிட்ட பொழுதே யியம னெனக்குமடி
யேன்றெண்ட னிட்டவிண் ணப்பமென் னோலை பெழுதுவனே. (௫௦)

அண்டத் தமரரு மாயனும் வேதனு மந்தனரும்
பண்டெத் தனைதவஞ் செய்தன ரோமணப் பந்தனிலே
துண்டப் பிறையணி சொக்கர்கைத் தாலிக்கு நீதுணித்து
கண்டத்தை நீட்டினை பேசுடல் வாழும் கயற்கண்ணியே. (௫௧)

அற்பின்ற தாயென் றுணைப்பணிந் தாலென் னவதெயில்லாம்
பொற்பின்ற பூடணம் போற்குறித் தாய்புகழ்க் கூடலில்வாழ்
கற்பின்ற கட்டிக் கரும்பே யுனக்குக்கண் னெஞ்சுதுதான்
வெற்பின்ற வாசனை யோடின வாறு விளம்பெனக்கே. (௫௨)

பேயல்ல வோவொரு வேளை வரந்தந்து பேசுநெகல்
லாயல்ல வோநின் மனங்கெட்டி யானது மற்புதந்தான்
நீயல்ல வோமது ரேசர்பங் குற்றவ னியெனக்குத்
தாயல்ல வோபிள்ளை நானல்ல வோசிவ சாம்பலியே. (௫௩)

செகத்தா பெனவந்த தெள்ளமு தேதென் கயிலையெனும்
நகத்தார் பணிபுங் கயற்கணம் மேரின் னயனத்தினுல்
மிகத்தான் கருகிறங் கொண்டமை பாலும் விளங்குதிரு
முகத்தா மரைக்கொரு வண்டா னதுமுத்து மூக்குத்தியே. (௫௪)

செகமதின் மிக்க மதுரையின் மாணிக்கஞ் செட்டியராய்
மிகமதி ரத்தினம் விற்றசொக் கேசரை மேகியன்பாச்
சுகமதி தந்தெனை யாள்கயற் கண்ணிசின் சுந்தரமா
முகமதி யின்ற கதிர்மணி யோமுத்து மூக்குத்தியே. (௫௫)

பொன்னே மலைபத் துசனா கியபுய லீன்றெடுத்த
மின்னே யுனது வதனத்தை யேவெண் மதியமெனத்
தன்னேயத் தாலொரு தாரகை யானது தான்விரும்பி
முன்னே கிடந்தினம் பார்க்கின்ற தோமுத்து மூக்குத்தியே. (௫௬)

பொன்போலுங் கூடற் பிராட்டியைச் சேவிக்கப் போம்பொழுதில்
என்பால் வரவு மெதிர்நின்று பேசவு மென்றலைமேல்
தன்பாதஞ் சூட்டவுங் கேட்டதெல் லாந்தற் தருளவுமே
அன்பாக வந்திடு வாள்கலி காலமென் றஞ்சுவனே. (௫௭)

மூக்கட் பராபரை சொக்கப்பி ரானெனு முன்னவனே
டொக்கச் சிறந்த கயற்கண்ணி சுந்திதி யுற்றுமிகச்
செக்கச் சிவந்தபொற் றுமரைப் பாத தெரிசீனைக்கே
பக்கத் தடுத்தவர் சொர்க்கத் தினையெட்டிப் பார்ப்பவரே. (௫௮)

மட்டார் குழலங் கயற்கணம் மேகம்மட் டென்றுதொகைக்
கெட்டா தெனது துயரநின் பாற்சொல்லி யேசலிக்க
ஒட்டார நீசெய்ய லாகாது பாருன் னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற் கைவிட்டி டாதே பழிவெகு நாளிற்குமே. (௫௯)

மைக்கார்க் குழற்பெண் வடிவானாத் தென்னவன் மாமகளை
அக்காளை யோன்பங்கி லாத்தாளை மாறங்கை யானவனாத்

திக்கார் தொழுங்கயற் கண்ணுளை யோர்தினஞ் சேவைசெய்தால்
எக்கா லமும்வர் சொர்க்காதி போகத் திருப்பவரே. (௬௦)

வண்டிட்ட கூந்தலும் வாரிட்ட கொங்கை வரைகளுங்கற்
கண்டிட்ட சொல்லுங் கயற்கண்ணி பாகமுங் கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்கு மறலிவந் தாற்சன்னி யிட்டுகைத்
துண்டிட்டு வாசிறு பிள்ளாயென் றாருக் கனுப்புவனே. (௬௧)

பொன்னே பொருந்தற் புதமே பொலிந்தமென் பூந்திருவே
தென்னே சிறந்தசெந் தேனே திருந்தருட் சின்மயமே
அன்னே யமுதே யருளே யமரர்க் கரும்பொருளே
மின்னே வியன்சுட ரேமது ராபுரி மீனம்மையே. (௬௨)

கேட்டேது மில்லை கொடுப்பாரு மில்லை திறத்துழவில்
பூட்டேரு மில்லையி தெல்லாமெம் பாலிலை பூர்ணவரங்
கேட்டே னதற்குப் பிறிதில்லை யேயினிக் கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன் மேற்பழி போட்டேன் மதுரை மனோன்மனியே. ( )

உள்ளக் கவலையெ லாம்விள்ளும் போது முனதுமனம்
எள்ளத் தனையிரங் காதிருந் தாயெளி யேனினிமேல்
தள்ளப் புறத்தினி லென்றாலும் போவது தானிலைப்பொன்
வள்ளத் தழுதுண்ணுங் கிள்ளாய் கடம்ப வனவல்லியே. (௬௪)

எப்படி யெப்படிச் சொன்னாலு நானிரங் கேனெனவே
அப்படி யப்படி நீயிருக் கின்ற வதிகயத்தை
இப்படி யிப்படி யென்ற கிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படி செப்படி யம்மா மதுரைச் சிவாநந்தியே. (௬௫)

செப்பத்தி லுன்னைத் தொழுவா யிரங்கண்ணுஞ் செல்லும் பொல்வேன்
தப்பத் தவறத் தொழுதாலுஞ் சொக்கர் தடம்புயத்துக்
கொப்பத் திரண்டகொங் காயுன் னவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத் திரண்டுகண் வேண்டுங்கண் டாயென் முகத்தினுக்கே. (௬௬)

காஞ்சொன்னங் கண்டதெந் நாளோ தொடுத்த கலிக்கெவர்கள்
உஞ்சொன்ன தோவந் திறுத்ததிவ் வேளை யுதவுனக்கே
பாஞ்சொன்ன வின்னம் பராமுக மேதிது பந்துலகூழ்ம்
தாஞ்சொன்ன தாயென்று வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (௬௭)

பண்டோ தரிய மறைதேடுங் கூடற் பசங்கெனையைக்
கண்டோதி னோனென் கவலையெல் லாமினிக் காலன்றிண்டு
முண்டோதி வந்தகும் டோதம்மை கோயின்முன் னேதிரியங்
குண்டோ தரன்கண்டு கொண்டாற் றடைதட்டிக் கொள்ளுவனே.()

*எழுவே னுதிக்குமுன் பொற்றா மரைதனி லேபடிந்து
கொழுவேன் கயற்கண்ணி பாத்ததைக் காலன்கைச் சுவத்தையே
கொழுவாய் மடக்க யடித்தவன் பாத்ததைக் கொண்குட்டி.
ஊழுவே னெருமைக் கடாவின் நானிந்த வூர்முற்றமே. (௯௯)

*செங்கலாக் கொங்கை செறிகுறங்கிற் சேடிப்பொற்
பொங்கரவ வல்குற் பொருகயற்கட்—செங்கனிவாய்க்
காரு நவக் கூத்தற் கதிர்வாட்கைக் காரிகைத்தாய்
ஒருருவென் னுள்ளத்தே யுண்டு. (௧௦)

*ஆலம்போ னிலவிழி யங்கயற்கண் னாம்மையே
காலம்போம் வார்த்தைகிற்குங் கண்டாயே—சாலப்
பசித்தார் பொழுதும்போம் பாலுடனே யன்னம்
பசித்தார் பொழுதும்போம் போம். (௧௧)

ஆகச்செய்யுள் எகக.

திருக்குறுங்குடிநம்பி.

இவர் திருக்குறுங்குடியில் வாழ்ந்தபுலவரெனத் தொண்டைமண்டல
சுதமம் என்பத்தெட்டாவது செய்யுளான் விளங்குகின்றது.

இவர் வல்லகர்க்க் காளத்திழுதலியார்மேற் பாடியன.

பொரடக் கயம்பிடி பென்றான் மதனுமிப் பூவைபுமா
தரடக்க முஞ்சம் றறிந்தில னோதனைத் தான்பணியா
முரடக் கடிடக் கெடிமண்ட லீகர் முடிபிடுங்கும்
கரடக் கடாக்களிற் றாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே. (௧)

பெற்றா னொருபிள்ளை பென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாடீரக்கச்
சிறுமுன மின்னெயிர் வெவ்வா வருத்தமும் தீரவொரு
கற்றா தரவல்ல யோவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே. (௨)

வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யானுமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் நழாமற் பகரெனுஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச்சதை
சுழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே. (௩)

நற்றோ ரணவிதி நண்ணும்வல்லைக் காளத்தி
கற்றோர் தமக்குளிக்குங் கையேகை—மற்றோர்கை
வேங்கை யலகைமுறை வேட்கை பலகைநகை
காங்கை யமுறைவிழு கை. (௪)

*பள்ளமே செய்யுட் பரிசையெல்லாங் கொள்ளுமுடி
வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே—புள்ளலம்பும்
பொற்காவி வல்லநகர்ப் பூபதிகா ளத்தியெனும்
நற்கார் நெடுமுடியை நட்டு. (௫)

ஆகச்செய்யுள் ஏகக.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்.

ஒப்பிலாமணியான விப்புலவரின்சனன தேசகாலவர்த்தமானங்களில்
ஏதும் தெரிந்திலது. தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த
குமணன்பாலிவர் பரிசுபெறப் பாடியதாக முன் தனிப்பாடற்றிரட்டுள் அக்
சிட்டிருக்கும் † அகவற்பா, கடைச்சங்கத்தவரு னொருவரான பெருந்தலைச்
சாத்தனார் இயற்றிய ஓ பாவே குறைந்தும் திரிந்தும் வந்ததாய்ப் புலப்படுத
லால் இவரை குமணன்காலத்தவரெனச் சொல்லுதற்கிடமில்லை. இவர்
பாடியதாக ஒப்பிரபத்தத்தையும்கண்டிலம்.

† ஆடெரிபடர்த்தகோடுயரடுப்பில், ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசிபுழல [ஞமல்
இல்லிதூர்த்தனபொல்லாவறுமுலை, சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்கா
குழவிதாய்முகநோக்க, மனைவியெய்முகநோக்கயாரும்
சின்முகநோக்கிவந்தனங்குமனா.

‡ ஆடுகணிமறத்தகோடுயிரடுப்பி, ஞம்பிபூப்பத்தேம்பசிபுழலவாப்
பாஅலின்மையிற்றோலொடுதிற்றங்கி, யில்லிதூர்த்தபொல்லாவறுமுலை
கவைத்தோறமுஉந்தன்முகத்துமுகநோக்கி, நிரோடுகிறதரவிரிதழ்மறழக்க
னென், மனையோனெவ்வநோக்கிரினைஇ, ரிற்படர்த்திசினேநற்போர்க்குமண
வென்னிலையறிந்தனையாயினிச்சிலைத், தொடுத்தங்கொள்ளாதமையலனடுக்கி
புண்ணமைமரம்பின்பச்சைசல்லாய், மண்ணார்முழவினவயிரிய [ய
சின்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறத்தோயே, (புறநானூறு ௧௧௬)

மூட்டத்துப் பன்றி முளரித் திருப்பதத்தைக்
கூட்டத்துப் பன்றிக் கிடந்தேனே—தொட்டு
மருங்கிலே சங்கெடுத்த மாலே யெனக்கு
வருங்கிலே சங்கெடுக்க வா.

(க)

பாட்டா னதைவண்டு பாடுங் குழற்சண் பகவல்லிதன்
தாட்டா மரையைத் தொழுதே னினியென் றலையில்விதி
தீட்டான் கருமுகில் போலே வருமர்கச் சேட்டெருமை
மாட்டா னினிவர மாட்டான்வந் தாலும் வணங்குவனே.

(உ)

சீமானு நாமகள் கோமானு மேத்தித் தினம்பணிந்து
பூமலை சாத்திய ரக்நச பாபதி பொன்னடிக்குப்
பாமலை சாத்தியின் தோளவ னுன்மிகப் பாடுபட்ட
ஏமாவுன் னுலையி யாமாவென் பாலுனி பெய்துதற்கே.

(ஈ)

தடங்கொண்ட கல்லில்லின் மெல்லெனப் பூட்டித் தமதுரத்தில்
வடங்கொண்டு சாத்தி விடங்கொண்டு பார்த்து மணிகளாரும்
படங்கொண்ட பாம்பிற் பழகிய பின்மலைப் பாவைதன்னை
இடங்கொண்ட வெற்றித் தியாகேசர் புற்றி விடங்கொண்டதே.

(ச)

புரந்தனை மாலேச் சதுரா னனத்தனைப் போகியைமுப்
புரந்தனைச் சேதித் திமையாத நாட்டப் புலோமசைவாழ்
புரந்தனை மானுந் திருவொற்றி யூரனின் பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக் கண்டனன் காணே னுதிக்கும் புரந்தனையே.

(ரு)

விடங்காட்டிக் கண்டத்திற் றோலுரி காட்டித்தன் மெய்யினைப்புந்
நிடங்காட்டி விலை யொருபுறங் காட்டிவண் டே. நுமலர்த்
தடங்காட் டியபொழி லாரூர்த் தியாகர் தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டி யாடிகின் றுருல கேழும் பணியென்னவே.

(சு)

வாழ்கிலேசர் பொன்னுலகம் வண்களந்தைக் கோபுரத்தின்
ஏழ்கிலேமே லேறிடினு மேறலாம்—பாழ்மனமே
அன்புன்னைக் காட்ட வரனறிவ தேயருமை
தென்புன்னைக் காட்டனடி சேர்.

(ஊ)

கஞ்சி குடியாளே கம்பஞ்சோ அண்ணாளே
வெஞ்சினங்க ளென்றும் விரும்பாளே—நெஞ்சதனில்

அஞ்சுதலை யாவாருக் காறுதலை யாவானே
கஞ்சமுதக் காமாட்சி காண்.

(௮)

அப்பிலே தோய்த்திட டடுத்தடுத்த நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—இப்புவிபில்
இக்கலிங்கம் போனுவென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந் தானிருக்கச் சொல்.

(௯)

மாதர்க் கெங்கள் வாணர்க்குச் சால வணக்கங்குரு
நாதர்க்கு நீதியோ டாசார நன்பி னயந்தவர்க்குக்
கோதற்ற வாசகம் பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக் கோளறியில்
ஆதர்க் கிரட்டிப் பறிவுடை யோர்செய்யு மாண்மைகளே. (௧௦)

மாந்தையிலே வாழு மகுடத் தியாகியுனக்
கேத்து தழும்போ விரண்டுளதே—வேந்தர்
முடித்தழும்புன் காலிலே முத்தமிழோர்க் கீயும்
படித்தழும்புன் கையிலே பார்.

(௧௧)

வில்லை வளையாதே மீசைமுறுக் கிச்சினந்து
முல்லைமல ரம்பையென்மேன் மோதாதே—நில்லடா
வந்தார டாமுருகர் வந்துகடப் பந்தாரைத்
தந்தார டாமன்ம தா.

(௧௨)

செந்திக்கு மாரன் நிருவழகைக் கண்டவுடன்
வந்திக்கு மாரன் வதைக்கொன்—அந்திக்கு
முன்னமே சென்றெனது மோகமெலாந் சொல்லிவந்தால்
அன்னமே கும்பிடுவேன் யான்.

(௧௩)

தங்க டனமிருக்கத் தார்வேந்த ரெல்லோரும்
எங்க டனத்துக்கே பிச்சிப்பார்—எங்கடனம்
கச்சிருக்கும் பாலிருக்குங் காமபா ணங்கள்பட்டுப்
பிச்சிருக்கும் வேண்டாம் பிளாய்.

(௧௪)

மையூருங் கண்ணார் மயங்கப் பொருகரும்பு
கையூருங் காமாவுன் கண்ணனை—செய்யூர்
வளவனையி னுன்பிரிந்த வாழ்வுனக்குச் சொன்ன
உளவனையி னுனென் றுரை.

(௧௫)

அழிவாய்ச் சத்த மடங்காதோ யான்வளர்த்த
மோழிவாய் மண்கூறு கொண்டதோ—ஊழி
திரண்டதோ கங்கு நினகரணத் தேரும்
உருண்டதோ பாதாளத் தூர்.

(௧௩)

அரவங் கரந்ததோ வச்சுமர மிற்றப்
புரவி கயிறருவிப் போச்சோ—இரவிதான்
செத்தானோ வில்லையோ நினைவோ பாங்குமெனக்
கெத்தால் விடிய மிரா.

(௧௪)

முலையுங் குழலு முளைப்பதற்கு முன்னே
கலையும் வளையுங் கழன்றுள்—மலையில்
கிராப்பரிபா னேறிவருஞ் சேவின்மணி யோசைக்
கிராப்பரியுங் கொள்ளா விவள்.

(௧௫)

பாண்டியன்கு ரானேன் பசலைமுலைப் பாலானேன்
ஆண்டிகையி லேந்தியதென் றானேனே—வேண்டியபோ
லுள்ளங்கைத் தேனானே னோர்மதலை பூத்தபின்
புள்ளங்கைத் தேனு னுனக்கு.

(௧௬)

நல்லம் புரியணிந்தோ னுளதனுக் கெட்டநாள்
வில்லம் புடன்கடி விட்டாலும்—வல்லி
இடையாளே முன்னுலக மேழுளந்தோன் மைந்தன்
குடையான தன்றோ கொடிது.

(௧௭)

சிதார விர்தபுயன் றென்னவன் நின்சிலம்பிற்
போதாலுங் கண்ணாலும் போர்செய்வோர்க்—கோலும்
கொடியிடைபார் தம்மாற் குணமாமோ விர்தத்
குடியிடைபாள் கொண்ட துயர்.

(௧௮)

ஆகச் செய்யுள் எ௩௪.

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

இவர் எழுத்துறைய முற்றது வருடங்கட்குமுன் தொண்டைமண்டல
பெரியார்க்குத் திருநாளுகாவிருத்த குமாரசுவாமி தேசிகருக்குப்புத்திரர்.
இவருக்கு மேலாயுதசுவாமிகள், கருணப்பிரகாசசுவாமிகள் என்ற இரு
வரும்கொதல்கள். சாத்தலிங்கசுவாமிகள் துறவடையுமுன் மணஞ்செய்

திருந்த ஓராமுபிகை என்ற பெண்மணியும் இவர்சகோதரியே. இவர்தமது சகோதரர்களுடன் கல்வியின்றவரும்இளமைப்பருவத்திலேயேதந்தையை யிழந்து, “தந்தையொடுகல்விபோம்” என்ற மெய்மொழி பொய்மொழியா மாறு பன்னூல்களுக்கற்றவல்லபுலமையிற்றலைமைபெற்றவராகி, திருவண்ணாமலையில் சிலகாலமும், அண்ணாமலைரெட்டியார்என்பவர்தேண்டுகோளின்படி வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் திருவெங்கை புரமிவைகளிற் பலகாலமும் வசித்திருந்தனர். இவர்க்குஞ்ஞானசாரியர்பொம்ம புரம் விவ்ருணபாலையதேசிகர். இவர் சகோதரர்களுங் கல்வியிற் குறைந்த வர்களல்லர். இவர்கள்மூவருஞ்செய்தருளிய பிரபந்தங்க ளிவையெனப்பின் றும்பா யுணர்த்தும். அப்பிரபந்தங்களிற் சில கிடைத்தில.

தெருள்சிவப் பிரகாச வடிகளாரு ளியதூல்கள் சிர்ச்சோண சை லமாலை, செந்திலந் தாதிவெங் கைக்கோவை வெங்கைக் கலம்பகம் வெங்கையிலுலா; செப்பரிய வெங்கையின லங்கார மேசிவப் பிர காச நல்விசாசஞ், சேர்தர்க்க பரிபாஷை நால்வரநான் மணிமாலை திரிபிச்சத மணிமாலையே; அருளுறுஞ் சிவஞானி நெஞ்சுவிடு தூது தா லாட்டுபிள் ளீத்தமிழ்கலம், பகமொடும் பள்ளியி னெழுச்சிகு வப்புரா ணம்பிரபு லிங்கலீலை; அமையும்வே தாந்தரு டாமணிசித் தாந்த சிகாமணி பழமலையினந், தாதிபி கூடாடன நனமணி மாலை யுட னறைகொச்ச கக்கலிப்பா; மருளதனை மாற்றுபெரி யம்மைக் கவித்துறை வளர்நெடு விருத்தம்யேசு, மதநிரா கரணநன் னெறி யோடு சிவநாம மகிமைதல வெண்பாமுறை; வதியிஷ்ட லிங்கவபி ஷேகமா லையுநெடுங் கழிநெடில் குறுங்கழிநெடில், மாநிரஞ் சனமா லை கைத்தல மாலையா மற்றுமவே லையர்தூல்கள்; வெருளில்கைத் தலமாலை நல்லூர்ப் புராணமலர் விரிபாரி சாதலீலை, வீரசிங் காதன பு ராணமபி லாசல விரட்டைமணி மாலையொடுலா; மிளிர்குகை நமச் சிவா யர்லீலை கருணைப்ர காசர்மே விட்டலிங்க, விதியகவல் சிகா ளத் திப்புரா ணந்தனை விரித்தனரி மூவருமாரோ.

இவருக்கியற்றமிழாசிரியரான தருமபுரவாசீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் விருப்பப்படி, கு, என்பதை முதலினு மிறுதியினுங்கொண்டு, ஈருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து பாடியது.

குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு

தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையா னென்னு முலகு. (க)

திருவெங்கைப் பீடா ரியாது உற்சவரத்தா லிவர் மடத்திலிருந்த
முருங்கைமரம் விழுந்தபோது பாடியது.

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச்செல்வற்கோதும்
பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலைவெங்க ணூர்ப்பிடாரிகாண்க
இரும்புயிலொருமுருங்கைக்கொம்பொடியாமற்காத் திங்கிருக்குநீரம்
முருங்கைதனைவேரோடுங்களைத்தனைமென்று லுனக்குமுறைன்றாமோ. (உ)

தாம் துறவுபுண்டதை அண்ணாமலைரெட்டிபா ருணர்ப்பாடியன.

சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா னும்பணியும் பட்டச் சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தாமளவும்
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே. (ங)

கிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்க ணிமல
ன்றுளைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங்
கிடைக்குங்காம்; வெட்டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்கு மணம்
பேசி விரும்பித்தாவி, கட்டையிலே தொடுத்துநடிக் கட்டையிலே
கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே. (ச)

இவர் தம்பின்னோரிருவருக்கு மணம்புரிவித் தாசீர்வதித்துரைத்தன.

ஐயநின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை யாரென்ன வு
மைவினவவும், அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிசைரகொ
ழிக் கழகொழுது தண்புனலெனத்; ஆய்வொளி யானனங் கரிய
விழி காதுவாய் தோய்த்தி லுண்டோவெனச், சொல்லருங் கமலம
லர் கானிமலர் கொடிவள்ளி ஆயசெங் குமுதமென்னப்; பொய்யென
நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூந்தலும் புனலினிடை யுண்டோவெ
னப், புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப் புகன்றிடுதி நங்காயெ
னத்; தையலவ னேனென்ன நானொடு வணங்கியென் றன்பிழை
பொறுத்திடென்றே, சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்ந்தகிவ ச
ங்கரி யுமைக்காக்கவே. (ரு)

அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்துதா னையவென் செவி
பையிகவு, மறுமுகன் கிள்ளினு னென்றே சினுங்கிடவு மத்தன்வே

லவனோகோக்கி; விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில்
விளங்குகண் னெண்ணிவனென, வெம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்து
நீ யப்படி விகடமேன் செய்தாயென; மருவுமென் கைநீன முழுமன
ந் தானென்ன மரிலவ னகைத்துநிற்க, மலைபவரய னுதவவரு முமை
யவனோ கோக்கின் மைந்தரைப் பாராயெனக்; கருதரிய கடலாடை
யுலகுபல வண்டங் கருப்பெரு தீன்றகன்னி, கணபதியை யருகழைத்
தகமகீழ்வு கொண்டனன் களிப்புட னுமைக்காக்கவே. (ஈ)

அம்பிகை யரன்றன்னை கோக்கியுள் னுபரண மரவமென லுமை
யைகோக்கி, யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை யறியாய்
கொல் சிறிதுமென்ன; நம்பிமனை தொறுமிரந் துணுமானடி நீயென்
ன நான்குத னறிலேனென, நவைபுறம் பொய்புகன் தீரெனப் பா
ரத நடந்ததே கரியாமென; வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தா
னென விளங்கிழை யொருத்திதாம்பால், விசினது சொல்லென்ன
வெண்ணு யிரம்பெண்கன் மிகுகற்பை நீக்கினையெனப்; பம்புகற்
பினிலோ நிரட்டிப்பு நீக்கினது பதரும னீகேனெனப். பரமருட
னிவ்வாறு வினையாடு பச்சைப் பசுங்கொடி யுமைக்காக்கவே. (ஏ)

அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை யருளுவன் பலபத்
திரன், அலமுதவு வன்சமன் பகடவ னந்தமக் காளதோ ரெருது
முண்டே; முச்சிர வயிற்படை யினைக்கொழுவ தாக்குவோ மொய்ம்
புட னிழுத்திதுக்க, முந்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர் மு
ன்போ யிரந்துகொள்வோம்; இச்சையுடை நமதினைய தனையனா கிய
கந்த னினிமையொடு மாடுமேய்ப்ப, னினியுழுது பயிரிடுத னன்று
நன் றிதைவிட் டிரந்துண்ப தினமெனவே; கச்சமுலை மாதுமை
யுரைத்திடும் புத்தியைக் கைக்கொண் டுளத்திவிதுந், காரிய மெனக்
கருதி மெத்தக் களித்திடும் கண்ணுத னுமைக்காக்கவே. (அ)

கவுரிசும லாயர னிரந்தசோ நிதுவெனக் கமலைமண் கண்டே
னெனக், காளைபொன் றேயரற் கெனமாடு மேய்த்ததைக் கட்டிடை
ய னுரோவெனச்; சிவனொருவர் துதென்ன வத்துது சென்றகதை
செப்பிலொரு பாரதமெனச், சேரேடு திருடினா னரனெனக் கட்டு
ண்ட செய்திசு மறிலோமென; அவையினட மாடினா னரனென்ன
வவ்வாட லரவமறி யாதோவென, ஆலமதை யுண்டன னரனென்ன

மண்ணுண்ட வதனைபுறி யோமோவென; விவரமொடு மலைமகளு
மலர்மகளு மின்வாறு வினையாடு மிவர்கடுணையா, மேவிவரு புத்ரமித்
திரகனத் திராருடன் மேன்மேலு மிகவாழியே. (௯)

‡ அற்ற தார்கலை பாதி யோடு வளத்தி லேயழ விட்டதார்

வெஞ்சி னறப்புச விட்ட தார்குவி லுரிய விட்டு விழித்ததார்
உற்ற தாழும் வேண்டி மென்றினி மன்னர் பெண்கொள லொண்ணுமோ
வுரிய டாமண மென்ற வாய்கிழித் தோலை காற்றி லுருட்டடா
வெற்றி யாகிய முத்தி தத்தருள் வெங்கை மாநகர் வேடர்யாம்

விமல ரானவ ரொமை யடுத்திவி தெங்கண் மிச்சின் மிசைத்தபின்
பெற்ற வேலர் தமக்கு யாமொரு பெண்வ ளர்ப்பினி லீந்தனம்

பெற்ற பிள்ளை கொடுப்ப ரோவிதென் பேய்பி டித்திடு தூதரே.

‡ ழுளங்குமொளித் திங்கடனை யம்புலியென் றுலகமெலாந்து
சொல்லக்கேட்டும், பளிங்கனைய வயிற்றினது விழுங்கியமான் புறந்
தோன்றப் பார்த்துங் கெட்டேன், இளங்கொடிய புலியிதென வறிக்
தலை னறிந்தேனே லென்பட் டாலுங், களங்கனிமா மிடற்றிறை
யாய் திருவெங்கைக் காவலனைக் கைவி டேனே. (௧௧)

திருக்காட்டுப் பள்ளியிலுப்புவிற்ற ஓர் பெண்ணை நோக்கிக் கூறியது.

நிறைய வுளதோ வென்றிதோ கொளுவேம்

பிறையை முடிக்கணிந்த பொம்மான்—உறையும்

திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்

திருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு. (௧௨)

ஒருநாளிவர் ஞானசிரிய ரோடிருக்கையிலெழுந்த சந்திரனைக்கண்ணிரைத்தது.

* கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றா லேறி

அடைமதி வின்னகழைசின் ருடக்—கொடைமருவும்

எங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி

தங்கியவே தாரகைக டாம். (௧௩)

இவருக்கு மடக்கட்டிக்கொடுத்த சிதம்பர பூபதியைப் புகழ்ந்துரைத்தது.

* வெங்கைப் பழமலை யார்மிது கோவை வியந்துரைக்கும்

எங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு

திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றிச் சேர்மறுகல்

மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே. (௧௪)

‡ இவை வெங்கைக்கலம்பகத்தோடு தனிச்செய்யுட்களாயிருக்கின்றன.

ஞர்மாங்கனிக்காக இவர்மகிமைமறியாது ஒருவன்மடிபிடித்தபோதுபாடியது.

அநித்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால்
அடர்த்துநுவுஞ் சந்தியமே யானால்—எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்.

(கரு)

கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் செவ்விக வைக்கியமானபோது பாடியது.

முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் நனைபுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே
தன்னியலை முழுதுமுறைத் தமையாமுன் றினைக்கவார்து தடங்காளத்தி
மன்னவனுன் டானெனது மாதவத்தின் வலிநீர மண்ணின்மீதே
என்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங்கோவே. (கசு)

திருக்காட்டுப்பள்ளியி லுப்புவிற்ற பெண்மணி இவரைத் துதித்தது.

தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினோம்—அன்னோன்
திருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினோங் காண்.

(கஎ)

ஆகச்செய்யுள் எடுசு.

வேலையசுவாமிகள்.

கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் செவாய்ச்சியமடைந்தபோது பாடியது.

ஆண்டதனா லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமயனினு மதிகமென்றே
புண்டவுல கதனினுள்ளேசர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமைதானோ
காண்டருகண் மணியேநல் விளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய்ந்தான் [னே.]
மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிரு வன்னெஞ்சே

செவப்பிரகாச சுவாமிகள் பரசிவத்திற் கலந்தபோது பாடியது.

அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்த் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்—முல்லை
அரும்பிற் பொலியு மணிமுதலவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுகிசுத்தேன் காண்.

(2)

ஆகச்செய்யுள் எடுசு.

கருணைப்பிரகாசகவாமிகள்.

மணஞ்செய்துகொள்ள வேண்டிய கருத்தைக் குறித்துரைத்தது.

நாலரி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வகோந்துபோய்ப் புருந்தது வென்றால்
காண லாவதேதா ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டால்
பூணு வார்மயல் காணிய ரென்பதும் புதிதோ.

(க)

ஆகச்செய்யுள் எடு.

சொக்கநாதப்புவவர்.

இஹைப்பற்றிய சரித்திரம் விளங்கவில்லை. இவர்பாடியதாக வழங்கு
கிற தனிப்பாக்களையன்றி வேறு ஒரு தூலையும் பார்த்திலம்.
மாவைப்பதிக் கறுப்பணனென்னுஞ் சீமான்மேற் பாடியன.

சீர்கறுத்த முகிற்கரத்தான் கஸ்தாரி பூபனருள் சேயாவென்றும்
ஒர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நாட்டிற்கு முசிதவேளே
ஆர்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தா லு நாமுன்னை யன்பினாலே
பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெருப்பனெனப் பேசுவோமே

பின்னாவய தினிற்கல்வி கற்றோம்பின்பு

பெரியநர வாகனமும் பெற்றோம் பூமி

உள்ளளவுங் கீர்த்திலை நிறுத்திக் கொண்டோம்

ஒருகுறையு மில்லையினி யுரைப்பக் கேன்மோ

தெள்ளிலகு சிதம்பரத்தைத் தெரிசித் தோம்பின்

சேர்கருங்கட் டளவநகைக் தெய்வ யானை

வள்ளிபுணர் சிவப்பனையுந் துதித்தோ மெங்கள்

மாவைவளர் கறுப்பவுனை வாழ்த்தி னோமே.

(உ)

நினம்போதத் தள்ளிப் பெரும்புகழ் போலப்பின் னேற்றுச்செத்த
பிணம்போற் கிடந்து புரளுவர் காண்பிறர்க் கீட்டிவைத்த
பணம்போன பின்பு விவேகமுண் டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும் போதும் கறுப்பாதென் மாவையிற் காவலனே. (ங)
ஏவைக்குங் கூன்சிலை தொட்டா னனங்க னிருவிசம்பில்
நிவைக்குந் திங்கட் குடைபெட்டுத் தான்றென்றற் றேருகைத்தான்

காவைக்குங் கன்மணி கஸ்தாரி யின்ற கறுப்பன்வரை
மாவைக்கும் பாவைக்கும் பூவைக்கும் போறு வடுவைக்குமே. (ச)

எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங் கடராம னெழிற் சீரா
மன், வல்லக்கொண் டமனுடனே மாதைவெங்க டேசனைப்போல்
வரிசை தந்தான், செல்லத்தம் பியருடனே மாவையில்வாழ் கறுப்ப
னைநற் றெருவிதிக்கே, பல்லக்குத் தான்சமந்தா னனுநமக்கோ
ராயிரம்பொன் பரிசு தானே. (ரு)

திப்பையராயன்மேற் பாடியன,

இத்திரன் கலைபா யென்மருங் கிருந்தா னக்கினி யுதரம்விட்
டகலா, எமனெனைக் கருதா னெனெனக் கருதி நிருதிவர் தென்னை
யென் செய்வான்; அந்தமாம் வருண னிருகண்விட் டகலா எனத்தி
னின் மக்களும் யானும், அநிலமா தாகு மமுதினைக் கொள்வோம்
யாரெதி ரெமக்குளா ருலகில்; சந்தத மிந்த வரிசையைப் பெற்றுத்
தரித்திர ராசனை வுணங்கித், தலைசெயு மெம்மை நிலைசெப்பற் கீர்த்
திச் சாளுவ கோப்பைய னுதவும்; மந்தர புயத்தான் றிப்பையராயன்
மகிழ்வொடு விலையிலா வன்னேன், வாக்கினுற் குபேர னாக்கின
னவனே மாசிலீ சானபூ பதியே. (சு)

வண்டுண்டிய தொங்கலோதி குணக்கெழுந்திடு மநிலமோ
மன்னுநாபுர மோபயோதர மூருவானவர் கணிகையோ
அண்டர்ஹுபதி வனிகையோமுக மமுதவாயிதழ் தும்பியோ
அரிகையாயுத மோயிறந்திட மன்னமென்ன வுலாவுவிர்
கொண்டண்பு முதாரமுந்தவ ருதகோகன கானனன்
குத்திபல்லவ ராயமேரு குணாதிப்பையன் வரையின்மேல்
துண்டவென்பிறை வேணிகைச்சிலை நானெனப்புக லாவிடின்
தூரமோவதி பாரமோவரு சேரலத்குறு தொங்கலே. (எ)

கூத்தன்கலியைப் புகழ்த்துரைத்தது,

துளைபடு மாமர மோரேழு மெய்தவன் னாறுகவி
உளைபடு வாரிதி யொன்றே கடந்த தொளிந்தரள
வளைபடு வாகி மணவைமன் கூத்தன் வகுத்தகவி
தளைபடு காலுட னேகட லேழைபுந் தாண்டினதே. (அ)

சேலம் கெங்காதரனைப் புகழ்த்தது.

ஹங்கா தராதல மெங்கு மொருமிக்கத் துய்த்தநர
சின்கா தராதரர் தானறிந் தேநல்கச் சேலம்வந்த
கெங்கா தராதின் புகழ்கேட் டசைப்பன் கிடமென்றே
வெங்கா தரவுக்குச் செய்தா நிலைமலர் வேதத்தனே. (க)

இவர் பல்லக்குக் கொம்பொடித்தவனை இகழ்த்துரைத்தது.

அட்டாவ தானமுந் தொல்காப் பியமு மகப்பொருளும்
தொட்டாதி தொட்டப்ர பந்தமெல் லாநம்மைச் சொல்லச்சொல்லி
ஒட்டாரங் கட்டினம் பல்லக்குக் கொம்பை யொடித்தெறிந்த
தட்டாரப் பைய லரிசுர புத்ரனைச் சண்ணினனே. (க0)

இரசை வடமலையப்பன்மேற் பாடியது.

புரசை வடமலை யப்பா விருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசை வடமலை யப்பா லுஞ் செல்ல முழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசை வடமலை யப்பாம்பின் வைத்துத் திருக்கண்வளர்
இரசை வடமலை யப்பாவிப் பாருக்கொ ரிந்திரனே. (கக)

சவரிப்பெருமான்மேற் பாடியது.

சோதிச் சவரி விழிக்கோ கரவில்லை தூயகுழல்
கோதிச் சவரி முடிக்கறி யான்கொண்ட கோலமென்னே
நீதிச் சவரிப் பெருமானென் றோதி நினைந்துருகப்
போதிச் சவரிவட் காரோ வறிகிலன் பூங்கொடியே. (கஉ)

கச்சிக் காளத்திமுதலியார்மேற் பாடியது.

அந்திக்கார் வந்துமய லாற்றுவா ரன்னையிடு
வந்திக்கார் வந்து வழக்குரைப்பார்—நந்திக்கார்
கச்சிக்கா ளத்திக்கார் காதலுரைப் பார்கனகக்
கச்சிக்கா ளத்திக்கார் காண். (கங)

கோவளம் சண்முகன்மேற்பாடியது.

இருப்போமென் றுலு மிராதுளமா னேயிக்
கருப்போமென் றுலுங் கசக்கும்—விருப்பாரும்
காசண் முகனைக் கடல்புடைசூழ் கோவளம்வாழ்
மாசண் முகனை மறந்து. (கச)

பாரகிள நீர்சுமக்கப் பண்டே பொருதவிடை
ஆர வடஞ் சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைக்கனத்த கொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ் சாத்தி
இடைக்கனத்தம் வைத்தவரா ரின்று. (௧௫)

முன்னே யிரண்டுமுலை முற்றியபின் னுலுமுலை
எந்நேர மென்றதலைக் கெட்டுமுலை—எந்நாளும்
பைந்நாகஞ் சூழ்மதுரைப் பாணரின் பாகனுக்கிங்
கென்னாக மென்னா மினி. (௧௬)

நங்கை யொருத்தியையு நாமிருவர் மூவரையும்
பொங்கு மமளி பொறுக்குமோ—சங்கம்
குழையவரால் பாயுங் குருநாடர் கோவே
பழையவரா லென்ன பயன். (௧௭)

நங்கை பயண நமக்கென் றுரைத்தளவில்
அங்கம் பசலைதிற மானதே—செங்கை
வளைநெகிழப் பாதி மறுத்தேனென் றேறாத
உளநெகிழப் பாதி யுடைந்து. (௧௮)

உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ் மச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
பொன்னாகத் தெங்கையர்தம் போகநகச் சின்னங்கண்
டென்னாகத் தேயெரிகை யால். (௧௯)

ஒருவர்க் கிடமா யுகந்திருந்த பாயல்
இருவர்க் கிடமாய தென்னோ—மருவலரைக்
கன்னாட்ட வின்னாட்டுங் கண்டன் கரிகாலன்
தன்னாட் டிதுபுதுமை தான். (௨௦)

இத்தவிடை நிற்பதரி தென்னாணை யும்மாணை
சந்தேக மாகச் சமைத்தானே—அந்தவயன்
பாரதிரா மன்வரையிற் பைங்கொடியிற் கொங்கையின்
நீரதிரா மன்னடமின் னீர். (௨௧)

மேவி லுடனே விடியும் விடியாது
கோவை மணிமார்பன் கூடாநான்—தேவர்

திரண்டா தரிங்கின்ற தென்னரங்க மாலே

திரண்டாலும் பொல்லா திரா.

(உஉ)

அம்பலவா வின்னொருகா லாடின லாகாதோ

உம்பரெலங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புலே

வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென

ஓற்றிப் பதஞ்சலிக்கு ஓர்.

(உ௩)

செல்லாரும் பொழில்புடைகுந் புலியூரம் பலவாண தேவாவும்
மைக், கல்லாலும் வில்லாலுந் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்து
சூடும், எல்லாரு நல்லவரென் றெண்ணியரு ளீந்ததென்ன விகழ்ச்சி
யொன்றும், சொல்லாமன் மலரால்விட் டெறிந்தவனைக் காய்ந்ததெ
ன்ன சொல்லுவினே.

(உ௪)

மெய்யிலே யொருபாதி யுமைக்கனித்த செங்காட்டு விமலனா
ரே, மையிலே தோய்ந்தவிழிச் சந்தனமான் றலைக்கறியை வளமா
யாவின், மெய்யிலே தான்சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும் படைத்திரு
ந்து நீந்தானின்று, கையிலே மழுமெடுத்தாற் பொய்யாமோ பிள்ளை
கொன்ற களவுகானே.

(உ௫)

துப்பரையும்ரகதத்தின்கொழுந்தரையுமொன்றாகத் துலங்குமெய்யா
செப்பரியபுலையதனைத்தரிக்குமுத்தராபதியிற்சிவனேநீதான்
அப்பரையும்விழுங்கிபொருபிள்ளையுந்தின்றாற்றாமலையோவின்னும்
கப்பரையுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய்நல்லதிருக்காட்சிதானே.

(உ௬)

அடிபட்டமீர்கல்லா லுமெறிபட்டமீரத்தனைக்குமானாயந்தப்
படிபட்டும்போதாமலுதைபட்டமீரப்படியும்படுவாருண்டோ [ணல்
முடிபட்டசடையுடையீர்கழுக்குன்றிர்முதற்கோணன்முட்டக்கோ
இடிபட்டும்பொறுத்திருத்திர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே.]

உம்பரை வாழ்வித்த நஞ்சங்கண் டோமொண் புரமெரித்த
அம்பரை பேற்றிய குலங்கண் டோமரு ளுங்குறைவில்
நம்பரை பாசுமுங் கண்டோ மவர்திரு நாமஞ்சொல்லா
வம்பரை யுங்கண்ணிற் கண்டோம்வெண் காடனை வாழ்த்துங்களே.

நல்லாளை யிடமருவுந் தியாகையா வுமதிடத்தி னியாயங்கானே
ம், கல்லாலே மெறிந்தோர்க்குந் செருப்பா லுதைத்தோர்க்குங்

கடிந்துபோரில், வில்லாலே யடித்தோர்க்குங் கொடுத்திரோ யல்லாமல்
விழிநீர்சோர, எல்லாமுந் செயலென்றே யிருப்போருக் ஓயாதேனு
ம்கிலீரே, (௨௯)

பண்காணுந் தமிழ்ப்புலவி ரினத்தோடே யினஞ்சேரும் பரிசே
போலத், தண்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரிநாட் டொருபுதுமை சா
ற்றக்கேளீர், கண்காண நரையான்மேல் வெண்காடை யிற்றிருக்கக்
கண்டோமந்த, வெண்காடை யிடப்புறத்தே பச்சையன்னங் கலந்தி
ருக்கும் விதங்கண்டோமே. (௩௦)

*மன்னுரை யானை வனப்பினுக்கொக் காளை

மாந்தியவுச் சிட்டனை மங்கைதங்காக் கையனை

பன்னரிய வலியானைத் தோல்விலங்கா டையனைப்

பஞ்சரங்க ளமைப்பானைப் பகருமளி யானை

உன்னுதலி லாடுஞ்சு மடையானைப் புகழ்ந்தே

யோதினார்க் கருளுகவு தாரிபெழுள் ளானைத்

தன்னிகரி லாக்கிழவிக் காட்காட்டி னானைத்

தமிழ்சேர்வெண் காடையருட் கருடனையேத் துவமே.

காப்பிட்ட பிள்ளைக் கறிக்கிச்சைப் பட்டுவை வாய்க்கரைமேல்

மாப்பிட்டு வந்த மயிலேச னேமலை யானபிள்ளைக்

கப்பிட்டு நின்று குனிந்தொரு கோலக்கொம் பாற்றாடவிப்

பூப்பிட்ட கண்ணிச் சயமாக்கி னுன்மைப் புயல்வண்ணனே. (௩௨)

துயிலையி லேயிடர் துன்னையி லேதெவ்வர் குழையிலே

பயிலையி லேயிருட் பாதியி லேபசும் பாலனத்தை

அயிலையி லேவய தாகையி லேமக் கார்துணைதான்

மயிலையி லேவளர் சிங்கார வேலர் மயிலயிலே. (௩௩)

போதா சிவகுரு நாதா கலவை புழுகொடுசவ்

வாதார்ந்த கொங்கைக் குறமாது வள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்

பாதாரு கற்செற்ற வேல்விடுத் தாலென் பகையையறுக்

காதா மனமிரங் காதா சிவகிரிக் காங்கயனே. (௩௪)

ஆலங் கிடக்கு மனத்தார்க் கொருநன்றி யம்பிவிட்ட

கோலங் கிடக்குங் கிடக்குங்கண் டாய்குறை யாதகுண

சிலங் கிடக்கு மனத்தார்க் கொருநன்றி செய்யில்வெகு
காலங் கிடக்குங்கண் டாய்வணி காசெந்தில் காத்தவனே. (௩௫)

வெங்காயஞ் சுக்கானல் வெந்தயத்தா லாவதென்ன
இங்கார் சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத் தந்திறேற் றேடேன் பெருங்காயம்
வரகத்துச் செட்டியா ரே. (௩௬)

சிந்தா மணிசங்கு தேனுமல்த் தாமரைசீர்
ஐந்தருவு நின்னவே யாயிருக்க—வந்தேதான்
கச்சவிட மேயுண்ட கண்டா கடைதோறும்
பிச்சையிரற் றுண்டதென்ன பேசு. (௩௭)

பண்டனைப் பண்டனை யோதுபெம் மானைப் பனிவரைக்கோ
தண்டனைத் தண்டனைச் செய்யுமுக் தண்டனைத் தண்டனைமு
தண்டனை யண்டர் தொழுந்திரு மாற்பே றமர்ந்தமணி
கண்டனைக் கண்டனை யாயினெஞ் சேழுத்தி கண்டனையே. (௩௮)

வேளுக்கு வரம்பரியும் வில்லுக்கு நீலமுஞ்சேல்
வாளொக்குங் கண்மடவார் வாய்க்காடும்—நாளும்
மருதப் பனையே வளர்த்துவிட்ட தாலே
மருதப் பனைவணங்கு வாள். (௩௯)

மாகா வுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
இருப்பையிலே வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையிலே வாராமற் கா. (௪௦)

காளத்தி கண்டத்தே காளத்தி நெற்றியிலே
காளத்தி யுன்றன் கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றினான் ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்தி கண்டு. (௪௧)

சந்திரனுக் குடலானந் தனதனுக்கோர் கண்ணானந் தருவினீ
ழல், இந்திரற்கோ பகக்குறியா மியமனுக்கோ புழுக்காலா மிரவிய
ன்ற, மைந்தனுக்கோ கான்முடமாம் வனசனுக்கோர் தலைகுறையாம்

வாழ்வராயின், பந்தமுள மானிடரை விதிஈடுமோ வாலவாய்ப் பதியு
னானே. (சஉ)

ஆகச்செய்யுள் எகக.

திவ்யகவி பின்னைப்பெருமானாயங்கார்.

பாண்டிநாட்டிலே வேதியர்குலத்திலே அவதரித்து ஆழ்வார்க ளருளிச்
செயல்களின் இரகசியார்த்தங்களை நன்குணர்ந்தஇவர், மதுரையில் திருமலை
நாயக்கர் அரசுசெய்தகாலத்தில் அவர்பால் இராயசம் என்னும்உத்தியோகத்
திலிருந்தனர். அந்நாளி லொருநாள் இவர் தமது உத்தரியத்தை “கிருஷ்ண,
கிருஷ்ண” என்று தேய்த்தனர். அதுகண்டவர்கள் அதைப்பற்றிக் கேட்க
“திருவரங்கத்தில் திருத்தேரின் திரையில் தீபற்றிய தவிந்து பெருமாள்எழு
தருளுகின்றார்” என்றனர். இதுகேட்டவர்கள் இவரை நகைத்திகழ நாயக்க
ரோ மிக்க ஆச்சரியமடைந்து அத்தலத்தாரால் உண்மையறிந்து இவர்பால்
வந்துவணங்கி யுபசரித்துப் பெரியகேரையில் சலவைக்கன்மண்டபப்பிரகாரத்
தில் ஒருஅறையும், தினந்தோறும் தளிகைப்பிரசாதமுங்கிடைக்கும்படிசெய்து
அனுப்பிவிட, இவர் அங்குபோயிருந்து திருவரங்கப்பெருமானுக்குக் கலம்பகம்,
அந்தாதி, மாலை, ஊசல், அழகர் திருமலைக்கு அந்தாதி, திருவேங்கடத்துக்கு
அந்தாதி, மாலை, தூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி அருளிச்செய்தனர். இவைக
ளையே அட்டப்பிரபந்தமென்பர். அழகியமணவாளநாதர் என்ற மற்றோர்
பெயரும் இவருக்குண்டு. இவர் சந்ததியா ரிப்போது மிருக்கின்றார்கள்.

இவர் வைணவமதத்தை யிகழ்த்த ஸிஸைவர்களை நோக்கிக் கூறியன,

* அண்ட மளக்க வடிக்கீ மொடுங்கியுல

குண்ட பொழுதுதரத் துள்ளொடுங்கித்—துண்டமதி

சூடினான் மாலருளாற் றேன்றினு னாங்கவனைத்

தேடினான் மாலென்ப தென்,

(க)

* ஆவா யதன்கன்று யந்தரியா மிப்பொருளாய் .

ஏவாய்ப் படித்தனுமா யெம்பெருமான்—காவாக்கால்

போரும் பொருமோ புராந்தகனென் றேபேருஞ்

சீரும் பெறுமோ சிவன்.

(உ)

* அந்த வரனே யனுமானு கப்பிறந்து

சந்ததமும் வாகனமாத் தாங்கியதை—யிந்தவுல

கெல்ல மறியமா லேறாது நென்பதென்னே
கல்ல மடமாந்தர் கான்.

(௩)

* துளாய்த் தலைசிதறிச் சுட்டவிடம் புன்முனைத்து
வானாப் பெயரு மறையாதோ—தான்வருந்த
வந்தகிவ னுங்கிரங்கி மாயவிரு காசுரனை
அந்தவரி கொல்லாவிட் டால்.

(௪)

* சக்கரத்தை மிக்கமலர் சாத்தியுபா சித்ததனால்
முக்கவட்டுச் சூல முனம்பெற்றா—னக்கனென
மாமறைநூல் சொல்லவரன் மாற்குடீந் தானெனலென்
தாமதநூற் பொய்யில்விழுந் தார்.

(௫)

* சின்முத் திரைதரித்துத் தெக்கனா மூர்த்திபெள
இன்ன மரன்றியா வித்திருக்க—முன்னமரி
போதோர்கண் னுலாலைப் பூசித்தா நென்றுரைப்ப
தேதோ சிவப்ராந்த ரே.

(௬)

* அண்டமுண்ட போதுகட லாலமுமா லத்தையுண்ட
கண்டனைபுங் கூடவுண்ட காரணனை—மண்டுநஞ்சுக்
கஞ்சினதா கப்பகர்வி ராகமத்தை நம்பிநம்பி
வஞ்சநா கில்விழுவிர் மாண்டு.

(௭)

* மலைமடந்தை தன்கழுத்தின் மங்கலநா னேதோ
அலைகடைந்த நாளுதித்த வாலங்—கலைகடந்த
நக்கனும் பாத்திரத்தா னாணாது ருள்ளமுகந்
தக்கணத்துண் னுயிடின வா.

(௮)

* புக்க கருடனையோர் புன்மசகம் வென்றதிறம்
ஒக்குங் கனக னுரங்கீண்ட—மிக்கதிறல்
ஆனாரியைப் பொன்னனுக்கா யஞ்சிக் கிடந்தகிவன்
கோன்வினைத்தா நென்னுங் குறி.

(௯)

* பொன்னனுரங் கீண்டதனாற் பொங்குசின மாறிற்றோ
துன்ன சிவசரபஞ் சோரவுயிர்—அன்னதனைப்
பற்றி வகீர்த்தபின்னர்ப் பாழி நரமடங்கல்
உற்ற சினந்தணிந்த தூங்கு.

(10)

* இத்திரர்செய் வேள்விக் கிடரிழைக்க வெண்ணுமரன்
ஐந்தலைபு மற் றவழி வாழியினுன்—முந்தரிந்த
அச்சுதனை மைந்தரொடு மம்பிகையான் வேண்டிடலும்
அச்சிவன்பெற் றுணுகிரை யன்று. (கக)

* கேட்டுமழி யிற்கொல் கிளர்சடையோன் வண்காசி
காட்டிறப்போர் தம்முழிரை நற்கதியிற்—கூட்டல்
தயராதகு மாரன் றனிப்பெயரன் னோர்க்கு
வயமுறப்போ தித்தன்றோ வாய்ந்து. (கஉ)

* ரொய்தவங்கள் செய்து சிவனாழி னானீர்
எய்த மகேச்சர னென்றேத்தல்—வைதகிறு
புன்கள்ளி தன்னைப் புவிபின் மகாளிருக்கம்
என்கையொக்கு மொக்குமே யிங்கு. (கங)

* ஒருகத்தி லூருவினி லோருகத்திற் பூருவில்ம்
போருகத்தன் பாற்றிறந்த போழ்ததனிற்—கார்நிறத்த
கண்டத்தான் ரோதனஞ்செய் காரணத்தால் ருத்திரனென்
றெண்டவ னுல்களுரைக் கும். (கச)

* ஞான மறையை நவின் றுரைக்கும் போதெல்லாம்
ஆனமுறை யாலாதி யந்தத்தும்—ஊனமற
அத்தணர்க னென்போ ரரியோ மெனுஞ்சொல்லைத்
தத்துரைத்தல் கேட்டிலிரோ தான். (கரு)

* பிருகுகோத மன்முன் பெருஞ்சினங்கொண் டின்பம்
பருகுமையி சன்குறிகள் பாரில்—அருகிவழி
இட்டசா பத்தினு விறற்குறி யன்றோதும்
இட்டதெய்வ மாயிருத்த லீங்கு. (கக)

* கையிருக்கக் காலிருக்கக் கண்ணிருக்க நக்கனுக்கு
மெய்யிருக்க வன்பா விரும்பாதே—வைதுவிழும்
ஆன்குறியைப் பூசித் தழிவதெல்லா மாயவனை
வின்சுறியாப் பேசும் விரை. (கஎ)

* மோகனநாத் பல்சமய முன்னியற்றுந் தீயவிரை
போகநறு நாவலிச்சீழ்ப் போந்துமையான்—பாகனன்னிர்

பம்பிரி ரங்கற் பணிந்துதவஞ் செய்ததன்றோ
சம்புகேசு ரப்பேர்த் தலம்.

(௧௮)

* பொன்னிலங்கு மெய்யன் பொருவலிசேர் வாலியொடு
தென்னிலங்கைக் கோமான் நிறல்வாணன்—முன்னரனைத்
தாழ்ந்து பெறுவரத்தைச் சாற்றிடவும் வேண்டுமோ
வாழ்ந்துவிடிந் திட்டனரே வாய்ந்து.

(௧௯)

* யாரு மறிய வெசுருவே தாரணமெய்
ஆருமொழி யானனென வாய்ந்துரைக்க—ஓர்வின்றி
வேதவியா சன்பொய் விளம்பக் கரத்தம்பித்
தேதமுறு நின்றதென்ப தென்.

(௨௦)

* முனிவ ரெழுவர் முதுபராச ரன்செம்
பனிமலரா ஞன்னிட்ட பல்லோர்—இனிதாய்க்
திருமால் பரனென்னச் செப்பினான் னோர்க்கென்
பெருநாத்தம் பிக்காத பெட்பு.

(௨௧)

* பிறப்பி ியாய்க் தானிருந்து பேருலகின் மாயோன்
உறப்பிறக்கு மென்றுமறை யோத—மறுத்துநீர்
அச்சுதனைச் சாதமுடை யானென் றறிவிழந்த
பிச்சரிப்பி தற்றுவதென் பேச்சு.

(௨௨)

* ஆய வறத்தை யறவோரை யாக்கவும்வெல்
நியத்தமைப் போக்கவுமே தின்புதியில்—மாயுகங்கள்
தோறுமுற்ப விப்பனெனத் தொல்கிதை யிற்கண்ணன்
கூறுமொழி தேர்கிலிரோ கூர்ந்து.

(௨௩)

* உடையானுக் கன்றி யுடைப்பொருளைக் காக்கப்
படையார் தமக்குண்டோ பாரம்—அடைவாகச்
சிறுநூர் காக்கத் திருவவதா ரஞ்செய்வர்
சேதனருக் கேனச் செயல்.

(௨௪)

* விச்சுவவ ரன்சுகனா மேலோன் சமதங்கி
அச்சுவந்தா மன்னனும னவ்வுருவன்—மெச்சுபுகழ்
பொங்குதுரு வாசன் பொலிசை கிடவியனார்
சங்கரப்பி றப்பன்றோ தாம்.

(௨௫)

* அங்கு யமன்வாயு வாகண்ட லன்முதலோர்
இங்குநித்த தோற்றங்கள் யாவையுமே—பொங்குநிவின்
மிககவர்கண் மாண விளம்பினரோ கில்லையெ
தொக்கு மரன்பிறப்புக் கும். (உ௬)

* மங்கைபாகன் சடையிலைத்த கங்கையார் பதத்துநீர்
வனசமேவு முனிவனுக்கு மைந்தனுன தில்லையோ
செங்கையா லிரந்தவன சுபாலமா ரகற்றினார்
ரெய்யதாளின் மலரரன் சிரத்திலான தில்லையோ
வெங்கண்வேழ மூலமென்ன வந்ததுங்க டேவனோ
யீறுவான னமரிலன்று விறலழிந்த தில்லையோ
அங்கண்ஞால முண்டபோது வெள்ளிவெற் பகன்றதோ
வாதலா லரங்கனன்றி வேறுதெய்வ மில்லையே. (உ௭)

* செங்கண் மாலழகன் மஞ்ச னம்வீழந் தொட்டி சங்கரன் றிலைகளே
சீர்கொள் கண்ணாடி மலர்நின் மாலியக் குப்பை சம்புவின் றிலைகளே
எங்கண் மாயவன் பாய றுக்கிய துக்கு மாபதி செவிகளே
வந்தெ ழிற்புரு டோத்த மன்றுதி யெழுது மேடா னுக்களே
பொங்கு சீதா னெச்சி லார்படிக்க கம்பு ராரியின் கண்டமே
புகலி ராமன தடிகொள் பாதுகை யகல முக்கணன் கரமதே
திங்கன் குழிந்தா கூட மேவிய வெங்கள் கோவிந்த ராசற்குத்
தினமு மேகூத் தாடி யானவன் நிருச்சிற் றம்பல வாணனே. (உ௮)

* கானேந்து தாமரை வாகியு ளானை கராவினயர்ந்
துானேந்தி மூலமென் றேறதிய நாட்சென் றுதவுகையால்
தேனேந்து சோலை யரங்கனல் லாற்றெய்வ மில்லைபென்றே
மானேந்து கையன் மழுவேந்தி னுனிந்த மாநிலத்தே. (உ௯)

* மத்தகக் கரிபைக் கராப்பற்றி நின்றதோர் வாகியுள்ளோ
சித்தகந் தெளிந்து முறையிடும் போது செழுந்துளவக்
கொத்துக் கிளர்முடிக்கோவிந்த வென்றது கூப்பிட்டதோ
செத்துக் கிடந்தன வோடுவி விருங்கள் தெய்வங்களே. (௩௦)

திருவாங்கன் திருத்தேர் விஷயமாகப் பாடியது.

* ஒன்று மறியாத லுமர்கா டென்னரங்கள்
இன்று திருத்தேர் லேறினார்—இன்று

வடம்பிடிக்க வாருங்கள் வைகுந்த நாட்டில்
இடம்பிடிக்க வேண்டுமென்றக் கால்.

(கச)

இவர் பரமபதம் அடையுத்தருணத்தி லுரைத்தது.

* துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே
அளவி னெடுமூச்சு மாச்சே—முளரிக்
கரங்கால் குளிர்ந்ததே கண்ணும்பஞ் சாச்சே
யிரங்கா யரங்கா வினி.

(கஉ) .

ஆகச்செய்யுள் அகக.

ஸ்ரீமாசிலாமணித்தேசிகர்.

இவர் ஏறக்குறைய முன்னாறு வருடங்கட்குமுன் தருமபுர வாசீன குரு
மூர்த்தியாயிருந்தவர். பாண்டிநாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சண்முக
விகாமணிக்கவிராயர் என்பார்க்குப் புத்திரராயவதரித்தோதாதுணர்ந்து
மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பன்னூல்களு மருளிச்செய்த துமர
ஞ்ஞபர சுவாமிகளுக்கு ஞானசாரியரும் இவரே.

இவர் பிரிவாற்றாமையால் வருத்திய குமரகுருபர சுவாமிகளுக்குச்
சொல்லியது.

* காட்டிருந் தாலு மலையிருந் தாலுங் கருதரிய
நாட்டிருந் தாலு நமக்கென்ன காணல்ல தோர்குபலை
விட்டிருந் தாண்டருள் ஞானப்ர காசன் லிரைமலர்த்தான்
கேட்டிருந் தாலும் பிறவா நெறிவந்து கிட்டிடுமே.

(க)

தமது ஞானசாரியர்மேற் பாடியன.

* ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்ததந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்விபல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளோயொன் திரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த் தொண்டர்களே.()

* கனக்கும் பொதிக்கு மெருதுக்குந் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கு முடற்கு மெனதிச்சை யோவினைங் காப்புரத்தைச்
சினக்குங் கமலையின் ஞானப்ர காச சிதம்பரவின்
துனக்கிச்சை யெப்படி யப்படி யாக வுரைத்தருளே.

(க)

* எல்லா முனனு செயலென் தறிந்து மெனனுளத்திற்
பொல்லாத சங்கற்ப மேன்வரு மோபுர ஏன்றெறிக்க
வல்லாய் கமலையின் ஞானப்ர காச வரதகிது
சொல்லாய் கரண மயக்கமன் றேவென் றெழிலல்லவே. (ச)
ஆகச்செய்யுள் ௮௩௫.

தருமபுரவாதீன குருமூர்த்திகளரி லொருவர்

திருநெல்வேலியில் தற்காலம் புனைவண்டிகன் பிற்குமிடமாயிருக்கும் நிலத்
தில் தாம் இட்டிருந்த பயிர்வினையமட்டும் மறைபெய்யும்படி பாடியது.

* சைவ சமயஞ் சமயமெனி லச்சமயத்
தெய்வம் பிறைகுடுந் தெய்வமெனில்—வைபமதில்
ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துவதே முக்தியெனில்
வானங்காள் பெய்க மழை. (க)
ஆகச்செய்யுள் ௮௩௬.

சோணாசலத்தேவர்.

இவர் திருப்போரூர் சந்திதிமுறை இயற்றியருளிய சிதம்பரசுவாமிகளி
டம் ஞானோபதேசம் பெற்றவர்.

இவர் சிதம்பரசுவாமிகன்பாற் சொல்லியது.
எடுத்தசன னங்கடொறு மீன்றெடுத்த தாய்மார்
கொடுத்தழுலைப் பாலனைத்துங் கூட்டில்—அடுத்தமணிப்
பைந்தா கணைத்துயின்மால் பாலாழி யுஞ்சிறிதாம்
மன்னு சிதம்பரதே வா. (க)
ஆகச்செய்யுள் ௮௩௭.

கோனேரியப்பக்கவிராயர்.

ஆழ்வார்திருக்கரி இவரது சன்னத்தலம். உபதேசகாண்ட மியற்றினாரு
மியரே. இவரைக் காஞ்சிபுரத்தவரெனவும், கச்சியப்பச்சிவாசாரியர் மாணாக்
கரெனவுஞ் சிலர் கூறுவது; இவர் செய்த உபதேசகாண்டத்தின் பாயிரத்
துள் அத்தலவிராயகரைக் குறிக்காது விட்டதினானே நம்பத்தகாததாயிருக்
கின்றது.

இவர் தமக்கரசனாவிட்டிருந்த விலங்குமுறியும்படி பாடியது.

* செய்வதொன் றறிகிலன் செழுமென் போதுதாட்
பெய்வதொன் றறிகிலன் பேதை யேன்சுடர்
வைதிகழ் வேற்படை முருக வன்றஹீ
கொய்தெனக் கிரங்கியாட் கொள்ள வேண்டுமால்.

(க)

ஆகச்செய்யுள் அந்அ.

தமச்சிவாயப்புலவர்.

இவர் பாண்டிநாட்டினரென விளங்குகின்றது. ஏறக்குறைய இருநூற்
றைம்பது வருடங்கட்குமுன் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தின் மந்திரியா
யிருந்த முந்நிருளப்பரீட்சை பேரில் பின்னாத்தமிழ், மான்வினெது முதலிய
பிரபந்தங்கள் இவர் செய்திருக்கின்றனர். இவரைப்பற்றி மற்றேதுந் தெரிந்
திலது.

கற்பகவீராயகர்மேற் பாடியது.

பொருகோட்டு வாரி நிலத்திற் குணங்கெட்ட பூரியரைத்
தருகோட்டுக் கொம்பென் றுரைத்தென் பயன்வருந் தண்டமிழிர்
வருகோட்டுக் திங்கள் முடிக்கூத்தர் தில்லை வனத்தில்வார்
ஒருகோட்டுக் கற்பக மெல்லாந் தருந்தன்னை யுற்றவர்க்கே.

(க)

மதுரைச் சொக்கநாதர்மேற் பாடியன.

ஏழேழு சங்கத் துடனிருந் தானென் றியம்புகின்றிர்
பாழேழ்மை யுற்றிடு மானிடரேசொக்கர் பண்பறியீர்
ஆழே முலகத்துக் கப்பா வீருந்த வடிகளும்பர்
வாழே முலகத்துக் கப்பா வீருந்த மணிமுடியே.

(2)

படைத்தாம வேற்கண்ணி கண்ணிர்ப்ர வாகப் பரவைபொங்கி
உடைத்தா லடைத்தற் குபாயமுன் டோநறை யூற்றிதழித்
தொடைத்தார் மவுலியிற் சும்மாடு கட்டிச் சுமன்னுசுமந்
தடைத்தா லடைபடச் சொக்கே யினுவையை யாறல்லவே.

(ங)

முருகர்மேற் பாடியன.

கிட்டாது பெண்குடி மார்க்கங் கணவன் கிழவனல்ல
பட்டாணிச் சேவக னல்லும் பகலுமப் பார்ப்பிசக

ஒட்டான் பொய்யல்ல மலைமே லிருக்கு முனக்குமிவள்
எட்டாத கொம்பிற் கனிகாண் பரங்குள் நிருப்பவனே. (ச)

சொல்வாரார் வள்ளியுடன் றேய்ந்தருண்முத் தையனுக்கு
வல்லாரார் மானேயென் மையறனை—வில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கு வேளூர் சிறுகாலுண் பானுமிசை
புள்ளிருக்கு வேளூர் புருந்து. (ரு)

* திரைவேலை சுற்றிய குற்றால நாதர் தினம்பவனி
வரவேலை நீயு மயல்கொள வேலையம் மாரணம்பு
பொரவேலை நீசங்கம் போட்டிட வேலை புதியவனை
தரவேலை யாச்சு மகளே யுனைப்பெற்ற தாலெனக்கே. (சு)

மெய்யாரப் புலிகாணப் பொதுவி லாட்டை
மிகவெடுத்தி ருமையானுக் கொருபங்கிந்திர்
பையாரப் பணமெடுத்தி ரையா நீர்தாம்
பாரநியச் சக்கரத்தை மாலுக்கிந்திர்
செய்யாரத் தடம்புடைசூழ் கருவை வாழூர்
திருக்களா வீச்சுரரே தேவிர்தாம்
கையா மழுவெடுத்துக் காட்டினாலுங்
களவுமமைக் கொண்டேநான் காண்பிப்பேனே. (எ)

மான்பிடித்திர் முயன்மிதித்தி ரெவருங் காண
மன்றுதனி லாடெடுத்திர் மகத்து வந்த
ஊன்பெருத்த யானையைக்கொன் றுரித்தி ரிப்பால்
உரப்பான தலைக்கறிக்கு முவந்தி ரையா
மீன்பொதிந்த விழிமடவாட் கொருபங் கிந்திர்
மேலான வேடனெச்சின் மிகவே கொண்டிர்
கான்பொதிந்த வேதகிரி நாதா வுமமைக்
கழுக்கள் வந்துசுற்றுவதுங் காணத் தானே. (அ)

வியந்த நிகாசர னுமென்று சந்த்ரனும் வெஞ்சனிக்கும்
பயந்தவ னுமென்று பானுவும் வந்து பணிபச்செம்பொன்
நயந்தரு செல்வக் கழுகா சலமது நண்புவைத்துச்
செய்தந்த தான்மதி யாதவ ரென்னத் திரிந்தனரே. (ஊ)

ஞாலத் தவரும் புகழ்குடந் தாபுரி நாதனெங்கோன்
காலப் புயல்வண்ணன் கண்மலர் சாத்தக் கருத்திலுன்னிச்
சீலத் தவனம் மடியானென் நியார்க்குந் தெரியவிட்ட
ஞாலக் குறியல்ல வோநாமம் யாதெனச் சொல்லியதே.

(க0)

வேறிவிலக்கல்.

வண்டுறை சோலை மலைப்பரி காரிவந் தாலிவளுக்
கண்டு படாதவிக் காமச் சுரம்விடு மாதவினால்
பண்டு பழகினர் போலிந்த வேளையிற் பாயசத்தைக்
கொண்டுவந் திரிதற் றேஷம் பிறத்திடுங் கோதையரே.

(கக)

முத்திருளப்பயிள்ளைமேற் பாடியன.

சேதுபதி காத்தமுத்து ராமலிங்க னுரைராச சிங்கமந்திரி
மாதுபதி முத்திருளப் பன்கொடிய வரிவேங்கை வளராதிக்கங்
கோதுறுபா மரக்காடு கருணிகர் மும்மதக்கொல் யானைமற்றோர்
மோதுபெரும் புலிக்காடு கல்விமான் கருந்திரிந்தான் மோசந்தானே.
பருப்பதங்க னொவ்வொரு துண் பாவுக்கல் வளையாத பாரமேரு
சரிப்படங்காப் போதிகைநீ செய்தபணி விடையையென்ன சொல்வேனையா
தருப்பணியுக் காதலமுத் திருளப்ப சாமியின்றாய் தன்பாலுன்னைக் [னே.
கருப்பனுமுன்றிருப்பணிக்கென் றருப்பணிநுண்மருப்பொலியுங்கமலத்தோ

தாண்டவராயபிள்ளைமேற் பாடியது.

பாங்குயர் பளிக்கு மேடைகொல் லுலையா மாருதந் துருத்தியா நிடும்
பகர்நிலாக் கற்றை பதடியா மூடும் படரிருட் குழாங்குடை கரியா
ஞங்கிய செக்க ருள்ளிடுங் கனலா வுயர்பெரும் பனிகொடும் புகையா [ரையாய்
வுருவிலியென்னுங்கொல்லென்னென்பொன்னையுருக்குமாறென்கொலோவு
அங்கிய விழியுந் தாம்புடைக் கயிறுந் தாம்புறு காம்பியந் குழலுந்
துவருடைத் துதிலுங் கவருடைக் கழியுந் தொறுவிய ருறிபடு குடமுந்
தாங்கிய கையு மெய்யுமாய் நின்று தண்ணனி பெய்யுமா முகிலே
தாண்டவ ராயா பாண்டவர் தாதா தாவில்சீர்க் கோவலா திபனே.(கச)

அவிசெட்டி வாங்குசுரர்க் கிறைநிகராய் வனமருவு மமரென்றே
தவிசெட்டி மரம்போல வளர்ந்திருப்போர் தமைப்பாடோந் தனிநக்கரின்
கவிசெட்டி திருவடியைப் புகழ்வணிக னிசையுடனந் கவிஞர் தஞ்சைச்
செவிசெட்டி பாலடைந்தா னமதுகுறை விட்டோடுஞ் சேற்கண்மானே. ()

தேக்காதிமேற் பாடியன.

தடக்கும்ப கிம்புரிக் கொம்பா சலப்பெருந் தந்திபட
நடக்குந் துரங்கந் துரைசீதக் காதிகள் னுட்டினல
வடக்குங் குமக்கொங்கை மின்னே யவன்றெரு வாயிலிலே
வடக்குங் கவியும் பாராஜ ரத்தந் கீரீடமுமே. (௧௬)

மாகத்தத் தும்புக ழான்பகை வேந்தர் மகுடம்பொடி
ஆகத்தத் தும்பரி யான்சீதக் காதி யணிமலரின்
யகத்தத் தும்பி யிசைபாடு மார்பணி லென்மகட்கோர்
மோகத்தத் துண்டென்று சொன்னு ரிலைமுன் மொழிந்தவரே. (௧௭)

பூமா திருந்தென் புவிமா திருந்தென்ன பூகலத்தில்
நாமா திருந்தென்ன நாமிருந் தென்னநன் னாவலர்க்குக்
கோமா னழகமர் மால்சீதக் காதி கொடைமிருந்த
சீமா விறந்திட்ட போதே புலமையுஞ் செத்ததுவே. (௧௮)

மைப்போ தகமும் வளநாடுஞ் செந்தமிழ் வாணர்க்கருள்
கைப்போ தகமனை யான்சீதக் காதியைக் காத்திருந்த
அப்போ தறிந்தில மிப்பாழும் பணத்தி னருமையெல்லாம்
இப்போ தறிந்தன மீயாத லோப ரிடத்திற்சென்றே. (௧௯)

மஞ்சமஞ் சுங்கைப் பரராஜ சேகர மன்னன்வெற்பிற
பஞ்சமஞ் சும்பதப் பாவைநல் வீர்படை வேள்பகழி
யஞ்சமஞ் சுங்கய லஞ்சமஞ் சுங்கட லஞ்சமஞ்சும்
நஞ்சமஞ் சும்வெற்றி வேலோ வுனது நயனங்களே. (௨௦)

காவொன்று கைத்தலத் தண்ணல்செல் லுரன் கணிந்துநம்மை
வாவென் றழைத்திட்ட மோதிர மேவண்மை யானதமிழ்ப்
பாவொன்றுஞ் சற்று மறிபாத புல்லர்தம் பக்கவிற்போய்த்
தாவென்று கையெடுத் தேற்காம லிட்ட தடையிதுவே. (௨௧)

பாரார்சொல் வாரார் பறவைக் குலங்கடம்மின்
சீராருங் கிள்ளிமுதற் செப்பலால்—ஓரா
பீரம்பையா னந்தரங்க விற்பரங்க னன்பன்
பீரம்பையா னந்தரங்கன் பேர். (௨௨)

விதுவை யம்பதி யோசையைப் பேரிக விகையெ னும்மதன்
வில்லிவன் டேற்றினான், மதுவை யம்பதி வேகமோ டெப்துது

வலய மீதுகை வைக்கவென் னுள்ளனோ, குதுவை பம்பதி னாலும்
புகற்பெறுங் குமணன் கன்னன் கொடைகளை மாற்றிய, புதுவை
யம்பதி வேங்கட ராயன்பாற் புகலிவ் வேணாயி னென்றன்கைப்
பூவையே. (உரு)

சொக்கன் என்னு மோர் வைத்தியனைப் புகழ்த்துரைத்தது.

*மிக்கமது ரைச்சிவனும் வீரபத்தி ரன்சுதனும்
சொக்க ரிருவரெனத் தோன்றினார்—அக்கோன்
பிறவாமற் காப்பான் பிறந்தாரை மண்மேல்
இறவாமற் காப்பா னிவன். (உச)

மஞ்சம்புத்தூர் ஆவுடையான்மேற் பாடியது.

*நன்னீரை நன்னீரை நாடோறும் வாராமல்
வெந்நீரைக் காய்ச்சிவிட வேண்டாமா—முந்நீர்
அமிக்குமஞ்சம் புத்தூரி லாவுடையா னேவேள்
எடுக்குமஞ்சம் புத்தூரி லே. (உரு)

*முக்கனர்தந் தென்னாட்டிற் கற்புளமங் கையர்மகிமை மொழி
யப் போமோ, ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா னொருத்திவிலவே டனை
யெரித்தா னொருத்தி மூவர், பக்கமுற வமுதனித்தா னொருத்தி
யெழு பரிநடத்தும் பான்மை யாலே, கொக்கெனவே யிருந்திரோ
கொங்கனவா வென்றொருத்தி கூறி னானே. (உச)

இராமகிருஷ்ணபிள்ளைமேற் பாடியது.

என்னனைக் கன்று முத்தனை குனிக்கு மிறையனை யனைக்குமே
யன்று, மன்னனைக் கன்றிப் பின்னனைக் குதவா வன்புளால் வருந்தி
வா வெனோ, முன்னனைக் கொன்று பின்னனைப் புரந்த முதுபகை
யவன்பிதா வுறமற், கன்னனைக் கொன்று விசயனைப் புரந்த கவுத்து
வ ராமகிருஷ் ணையனே. (உஎ)

ஆகச்செய்யுள் அகடு.

அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்.

இவர் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள பொன்விளைந்த களத்தூர் (பொற்
களத்தை) க்கருகிலுள்ள புனாரிலிருந்த வகிணாத முதலியாருக்குப் புத்திரராக
புதித்தவர். இவர் பூர்வ கன்மத்தின் பலனாகப் பிறவிக்குருடராயிருந்தும்,

கல்லியில் மிகப்பிரசித்தி பெற்றவராயினர். இவர் சிறு பிராயத்திலேயே காஞ்சிபுரஞ்சென்று கல்வியின்று சிறந்து விளங்கினார். இவர் லீரைவில் பல்வகைக் கவிசுருதியற்ற உல்லவர். யாழ்வாசிப்பதிலும் நன்குதேர்ந்தவர்.

இவர் காலம் இற்றைக்கு இருநூற்றைம்பது வருஷங்கட்கு முன்னிருக் குமெனப்பல ஏதுக்களால் ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர் பல அரசர் நீதம் பிர புக்கள் நீதம் கடவுள்மீதம் பல பிரபந்தங்களும் விடுகவிகளும் இயற்றியுள் ளார். இவரியற்றிய நூல்களாவன:—

திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், திருவாரூரலா, சந்திரவாணன் கோவை, கயத்தாற்ற அரசன் உலா, சேயூர்க்கந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், சேயூர்க்கலம்பகம், திருக்கழுக்குன்றமலை முதலியன.

ஞர் குதிரை பரிசுபெற விரும்பி யெழுதியது.

*ஏடா யிரங்கோடி யெழுதாம னன்மனத் தெழுதிப் படிந்த வீரக, விமசேது பரியந்த மெதிரிலாக் கவிவிர ராகவன் விடுக்குமோ லை, சேடாதி பன்சிர மசைத்திடும் புகழ்பெற்ற திரிபதகை ருலசேக ரன், நென்பாலை சேலம் புரந்துதா கந்திர்த்த செழியனெதிர் கொண் டுகாண்க, பாடாத கந்தருவ மெறியாத கந்துகம் பற்றிக்கொ லாத கோணம், பறவாத கொக்கனற் பண்ணாத கோடைவெம் படையிற் றொடாத குந்தஞ், சூடாத பாடலம் பூவாத மாவொடுதொடுத்துமுடி யாதசுடிலஞ், சொன்னசொற் சொல்லாத கிள்ளையொன் றெங்குந் துதிக்கவர விடவேண்டுமே. (க)

திரைக்குள் வில்லோடிருந்த சோழனை நோக்கிக் கூறியது.

வாழு மிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை
ஏழு மராமரமோ விங்கில்லை—ஆழி
அலையடைத்த செங்கை யபிராமா வின்று
சிலையெடுத்த வாறெமக்குச் செப்பு. (உ)

இவரைச் சோழராஜன் கண்டசத்தியாகப்பாடச்
சொல்லியபொழுதுபாடியது.

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டுமற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்துதிமறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கபவர்தமைப்பாடிப்பரிசுபெறாமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போற்கடுகெருப்பைப்புழுகென்றிறைத்தாற்பொறுப்பானோ

அடவிக்கதலிப்பசங்குருத்தைநச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
யஞ்சொற்களிகள் பஞ்சரம்விட்டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுதைத்ததேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே. (௩)

சிதம்பரபூபதிமேற் பாடியன.

மாதரணி மென்முலைதோய் மாரா சிதம்பரபூ
மாதரணி ராசர்மகிழ் மாவசன—மாதர்
மறுகிடத்தே யம்பொன்மட வார்பழிக்க நெஞ்ச
மறுகிடத்தேங் குந்துரைப்பெண் வா. (ச)

சொல்லுமல் லும்பகலுஞ் சோருங் கிடையிடக்குங்
கல்லு முருகக் கனிந்தரற்றும்—புல்லியணை
வின்கலக்குங் கீர்த்தி வேள்சிதம்ப ரக்குமண
பெண்கலக்கங் கொண்டுநின்றன் பேர். (ரு)

வந்தனந்த மென்பு மணந்தோய்ந்து பாயப்பா
வந்தனம்மீம் மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி—வந்தனங்கல்
அன்னமனங் கொள்ளாம லாள்சிதம்ப ரக்குமண
அன்னமனங் கொண்டியவே யாங்கு. (சு)

மாவாரி முத்தவெண்பன் மாதுமய லைத்தணிசோ
மாவாரி முத்தளித்த வைபோகா—மாவுச்
சிதம்பர வையாநீ திக்குளயர் பூமா
சிதம்பர வையாநீ திக்கு. (எ)

பங்கஜமேன் மேலியசௌ பாக்யசுப மானளித்த
அங்கஜவேள் வெங்கணையா லாவிறொந்த—எங்களிட
மாரஞ் சிதம்பரவு மாதினையாள் கோடிநமஸ்க்
காரஞ் சிதம்பரயோ கா. (அ)

இவர் அரசன்பால் யானைக்கன்று பரிசுபெற்று வந்தபொழுது
மனைவியிடம் கூறியது.

இம்பர்வா நெல்லையிரா மனையே பாடி
யென்கொணர்ந்தாய் பாணரீ யென்றாள் பாணி

வம்பதாங் களபமென்றேன் பூசு மென்றான்
 மாதங்க மென்றேன்யாம் வாழ்ந்தே மென்றான்
 பம்புசீர் வேழமென்றேன் தின்னு மென்றான்
 பகடென்றே னுழமென்றான் பழனந் தன்னைக்
 கம்பமா வென்றேனந் கசியா மென்றான்
 கைம்மாவென் றேன்சும்மா கலங்கி னானே. (௬)

இவர் அரசனிடம் பரிசாக யானெபெற்றபோது கூறியது.

இல்லெனுஞ்சொல் வறியாத சேகயில்வாழ் தானனைப்போ யாழ்ப்பா ணன்
 பல்லெவிரித் திரந்தக்கால் வெண்ணோறும் பழஞ்சும் பாலி யாமற் [யான்
 கொல்லினைத் தேதனது நால்வாயைப் பரிசென்று கொடுத்தான் பார்க்குள்
 தொல்லெயென தொருவாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிளையெங்கே தூர்ப்பு வேனே.
 கோளவேற் துலகிலிந்தப் புதுமையுண்டோ வெனமொழிந்த குமனா கே
 ளுளரைவர் தமைத்தோய்ந்த கற்புடைய பாஞ்சாலி யனைந்த வீமன் [ளாய்
 ளானரிபோ வருகிருக்க மலயவெற்பி லிருந்துவந்த மாம னாரைச்
 சான்றவா சிலத்திறந்து வரவழைத்து முலையாரத் தழுவி னானே. (௧௧)

கட்ச்சேனோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடை யற்ற வைரவன் வாகனஞ் சேரவந்து
 பாராரு நான்முகன் வாகனந் தன்னைமுன் பற்றிக்கொள்கி
 நாரா யனனுயர் வாகன மாயிற்று நம்மைமுகம்
 பாரான்மை வாகனன் வந்தே வயிற்றினிற் பற்றினனே. (௧௨)

பொய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் வெற்றியா மவருக்குப் பொய்யாகாத [ந்
 மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற்றேய்ப்பிறைபோற்றவக்குறையுமிடியுண்டாகு
 துய்யதாய் தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தால் வறுமையிணி தொலையாவென்
 உய்யவரு டேசிகற்குப் பொய்யுரைத்தா னாகமது வுண்மைதானே. [றும்

பாண்டியன் மாலைகன் டாய்மக னேகினைப் பார்த்தவர்க்கு
 வேண்டிய கின்ப மிகவரு மோவெண்ணெ யேதிருடித்
 தாண்டிக் குதித்தநற் கோதண்ட ராமன் நடவரைமேல்
 ஆண்டி யிருப்பிடந் தாத னிருப்பிட மானபின்னே. (௧௩)

முன்னு ளிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினமாத்
 மின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றுயினம் பேசலுறும்
 இங்காட் கொழுநன் மனைகியென் றுயின மின்னமுமோர்
 சின்னாநி லெப்படி போவையநீயின் று செப்புகவே. (௧௪)

பணியாரத் தோசையி லக்கொங்கை தோய்த்திடப் பார்ப்பர்பல்வி
பணியாரத் தோசையி லாச்செந்து வாய்ப்பிறப் பார்களுன்னோ
பணியாரத் தோசைமுன் னோலுக்கிட் டேத்திப் பழனிச்செவ்வேட்
பணியாரத் தோசைவ ராகாரன் னோர்க்கென்ன பாவமிதே. (க௭)

வீரஞ் சொரிகின்ற பிள்ளா யுனக்குப்பெண் வேண்டுமென்றால்
ஆரும் கொடாருங்க ளப்பன் கபாலியம் மான்றிருடன்
வாருஞ்செய் காநின் றன்முகம் யானை யுனக்கிளையோன்
பேரும் கடம்பனுன் முய்யீசி நிற்கும் பெருவயிறே. (க௮)

சோனையும் காத்துநல் லானையும் காத்துத் துரோபதைதன்
தானையும் காத்தடைந் தானையும் காத்துத் தடத்தகலி
மானையும் காத்தனு மானையும் காத்து மடிலில்விழும்
ஆனையும் காத்தவ னேயெனைக் காப்ப தரிதல்லவே. (க௯)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் சென்றபோது சொல்லியது.

* வேசையரே பல்சூழர் விதியிலார் வந்தாலும்
பேசிலலை விசிப் பிடித்துழர்—ஆசைமயல்
பூட்டுழர் கையிற் பொருள்புறிகதே யோடுகொடுத்
தோட்டுழர் சீவிவிபுத் தூர். (க௯)

அரியலூர் மழவாயன் படிக்கொடுத்தபோது பாடியது.

* சேயசெங் குன்றை வருமொப்பி லானுக்குச் செங்கமலத்
தூயசெங் கண்ண னரினையொப்ப னோவத் துழையணித்த
மாய னளக்கும் படிமூன்று கருஷ்ணய்ய மாமழவ
ராய னளக்கும் படியொரு நானைக் கிலக்கமின்றே. (௨௦)

தித்தான்செத்தேத்தை வியந்து பாடியது.

* வானிய பொற்பரி யாவூரில் விரையன் மைத்தன்பஞ்சு
காவியந் தேர்கின்ற தித்தான்சங் தேத்திந் காவலர்தம்
ஒவிய சாலையெல் லாமுயிர்த் தேயுள் றுருகுமொற்றின்
மேவிய கூடமெல் லாந்திரி கூடத்தின் மேற்படுமே. (௨௧)

செழியன்கொடுத்த பரிசுபெற்றப் பின்னும்பொருள் விரும்பிக்கூறியது.

* சாலப் பழத்த மரம்பார்த் தெறிவர்தன் னிர்கூரக்கும்
ஞாலத் தகழ்வர் கறக்கின்ற வாவைந் காறனைவர்

நீலக் கடல்கிட்டுப் பாலாழி மத்திட்டு நிற்பரென்னீர்
சேலத்து வேந்த னகத்தாகந் தீர்த்த செழியனுக்கே. (உஉ)

விசயராயன் தன் பல்லக்கின்பின் வந்தபோதுரைத்தது.

* திருமாலு மீசனும் பின்போயுந் தூது செலத்துணிந்தும்
அருமா துரியத் தமிழ்வளர்த் தாராவ ரோடுபங்காய்
வருமா மறையவன் பேர்சாதித் தேமிக வண்டமிழ்க்குப்
பெருமான் சிவிகைப்பின் சென்றான் விசயப் பிரமனுமே. (உ௩)

பரராசசிங்கம் பொற்பந்த மனித்தபோது கூறியது.

* பொங்குமிடி யன்பந்தம் போயதே யென்கவிதைக்
கெங்கும் விருதுபந்த மேற்றதே—குங்குமந்தோய்
வெற்பந்த மானபுய விரபர ராசசிங்கம்
பொற்பந்த மின்றளித்த போது. (உ௪)

சந்திரவாணன் மீதுரைத்தன.

* மாலே நிகருறுஞ் சந்திர வாணன் வரையிடத்தே
பாலேரி பாயச்செந் தேன்மாரி பெய்யநற் பாகுகற்கண்
டாலே பெருவிட முப்பழச் சாற்றி னமுதவயன்
மேலே முளைத்த கரும்போ கிம்மங்கைக்கு மெய்யெங்குமே. ( )

* மின்னுமானிகையாந்தையாதிபதிசந்தரவாணமகிபாலன்முன்
விரகாவன்விடுக்குமோலைதன்விருப்பினால்வலியவேயழைத்
துன்னுகாவியமதிற்பெருத்தொருகோவையோதுகெனவோதினன்
ஓதிமாசமொருமூன்றுபோகியொருநாலுமாசமனவாகவும்
தின்னமுந்தனதுசெவியிலேறவினையென்னிலென்னவுலகெண்ணுமோ
இராசராசர்திறைகொன்னுமென்கவிதையிக்குவந்துருறையாகுமோ[வோ
தன்னையென்சொலுவரென்னையென்சொலுவர்தான்றமிழ்க்குமணனல்ல
தன்புகழ்க்குமிதுதிதியோகடிதுதானின்னேவருதல்வேனுமே. (உ௬)

காளத்திருஷ்ணப்பவாணனுக்கெழுதியது.

* இனிதினிதெனச்சேரோசோழபாண்டியர்மெச்சுமிங்கிதமதூரவாக்கி
யீழமண்டலமளவுகிறைகொண்டகவிவீராகவன்னெழுதுமோலை
வனிதையர்விகாரமன்மதராஜரூபவனமயிலையாதிபதிசந்தர
வாளத்தியாகிவகாளத்திதிருஷ்ணப்பவாணனெதிர்கொண்டகாண்க
கனதமிழ்த்துறையறிமர்க்கலக்கற்பனைக்கன்னிகாமாடநன் னூற்
கட்டுபேர்கொட்டாரம்வாணிசங்காதனங்கவிநாடகஞ்செய்சாலை

வினவுசிலநாதையிற்றர்க்கரை யெனத்தக்கவினையேனுடம்புநோயான்
மெலியுமோமெலியாதவகைபால்பெருத்ததொருமேதிவரவிடவேனுமே.

தும்மய்ய அப்பய்யனுக்கு எழுதியது.

*இந்நா ளிருந்தபேர் புதியபா கப்பண் டிருந்தபேர் பழையபாச
யிருபாச மும்வல்ல லக்கணக் கவிவிர ராகவன் விடுக்குமோலை
அன்னாதி தானப்ர தாபனப்ர சங்கத் தந்தசே டாவதாரன்
அகிலப்ர காசனந் தும்மய்ய வப்பய்ய எனமிக மகிழ்ந்துகாண்க
தன்னாரு மோலையும் வரக்கண்டு நாம்வேத சயிலப்பு ராணத்தையித்
தனைநா ளிருந்தோதி னோமரங் கேற்றுவது தான்வந்த லாமலில்லை
நன்னாலோருடனினதக்கேட்டெனைச்சோழநாட்டுக்கனுப்பநன்கு
நவிலோலை தள்ளாம லேசுக்ர வாரத்து நாளிங்கு வரவேனுமே.

ஒப்பிலாதான் சங்கதத்தைக்கேட்டுருகிக் கூறியது.

*வாழொப் பிலாதவன் சேயொப் பிலாத மழுவதிசை
யாழக் கடல்கிட்டு நீபாடுங் காலத் தரிசெல்வனெல்
நீழற் கவுத்துவ நீத்துச்செல் வானந்த நீண்மண்தான்
காழொப் பினுதின் விசைகேட்குங் காற்கரைந் தேகுமன்றே. (உச)

காஞ்சிபுரத்திலிருந்த அம்மைச்சி என்ற தாசியின்மீது பாடியது.

*கலைமகளு நானிதின்று கைகட்டிப் போற்றச்
சிலைமதவேள் முன்கணையே தாங்கக்—குலமருவு
கொம்மைச்சிக் காரமுலைக் கோதி நிரூப்பனங்காட்
டம்மைச்சி வாரா ளதோ. (உ௦)

காஞ்சியில் வரதர் இரதம் அம்மைச்சி வீட்டின் முட்டியபோது கூறியது.

*பாப்புக் குறங்காய்ப் படையெடுத்து வந்திரோ
தேப்பெருமா ளேகச்சிச் செல்வரே—கோப்பாகக்
கொம்மைச் சிகரலங்கைக் கோட்டையென்று கொண்டிரிஃ
தம்மைச்சி வாழு மகம். (உ௧)

இலக்கணவினக்கனாவாசிரியராகிய வைத்தியநாத நாவலரைப் புகழ்ந்தது.

*ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரென்றே யுரைப்பரோ—இம்பர்புகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால். (உ௨)

இடும்பாவனத்திற் பாடியது.

*பசிமுநிக லோவதல்லாற் பாழ்வீட்டிற் பாழ்த்த
கொசுக்கடி யாலும் குமைத்தோம்—இசையில்
நெடும்பாவம் யாஞ்செய்தா ளீரென்ன செய்வீர்
இடும்பா வனநாத ரே.

(௩௩)

நாகதேவனிட்ட அணவைக்குறித்துரைத்தது.

*வாயிலொன்று கல்லுமொன்று நெல்லுமான வன்னமும்
வாடலாக வாறுமாதம் வைத்திருந்த கத்தரி
காயிலிட்ட கறியுமுப்பி லாதகஞ்சி வண்ணமும்
காம்பொடிந்த லோரகப்பை கைப்பிடித்த வண்ணமும்
துயதாய்த் துலக்கவின்றி யழுக்கடைந்த பாத்திரர்
துக்கியுள் ளசுத்தநீர் துறுத்துவந்த நேர்த்தியும்
ஒயலின்றி யீக்கள்வீழ்ந்து மொலுமொலென்ற சுட்டியு
முடன்கொணர்ந்த நாகதேவ னூண்மறப்ப தில்லையே.

(௩௪)

பரராசசேகரன்மீது பாடிய வண்ணம். †

சுழிப்பு.

தனதத்தன தனன தனதன தன்னதன்ன தனன தன
தனதத்தனதன தன்னதன்னதன தன்னதன்னதன-தனதனதான
தனன தனந்தன தனன.

(தொங்கல்)

*பதுமத்தடி யீணையாள் பிடிநடை பயிலுமியலு நடையா ளதி
படிவக்கடிதட மிடறுகடிதுபட படலவடலுரக-படமுடிபோல்வாள்
கலைபொற்கலை யுடையாள் பயிரவி கரடமிருக விடையா ளிரு
கடினத்தொடுகுட ம்குடவகுடமிடு கபடவடகமிடு-கனதனமாப்பாள்
பசலைக்கனி யுகிராள் வளர்கீளி பழகுமழகி யகையா ளித
பரதத்திருமத வரததிருமதுர பரமந்திகிரிநிரை-பரவிருதோளாள்
களமே விளங்குகோ டனையாள்.

பனிமுக்கனி மொழியா ளுடுபதி பரவுமொளிய நகையாள் சிறு
பவளத்துளவளமெவளவவளவுளபனிதவொளிதபரி-மளமுளவாயாள்
பருமுத்தறுகுமிழாள் சததள பதுமவதன மதனாள் பனி [தாள்
பனிபற்றிரணிப புரணகிரணகுண வருணவருணவினை-யவரிணைகா

† இதன் மந்திரப்பாதி கிடைத்திலது.

பருவப்பிறைநுதலா னறையறி பறவையனைய குழலான் முகில்
படியக்கடிநி கடுவைவடுவைவிடு படையெழுநுகுகணை—

படரிருகோவாள்

உணைவி தியின்கணை தொழுதாள்.

புதுமைப்பிறை யனையா னெழுபரி புணரிபுணர வுணரான் வெயில்
புதைபக்கதிரெதி ருதயமதியமன புதியமதியையும்—விதியையுநோவா
விமிகத்துவ ரதியா னறுநுதன் ம்ருகமத திலகமிடாள் பொரு [ள்
விரகப்புரளியைவெருவியருவிளியைவெருவியருவியிரு—விழிதரவே
புலரிக்கலை தெரியாள் புழுகிரு பொழுதுமுழுதுமெழுதாள் பலவாள்
புனிதத்தரிநரி நவிரினரினவின புளககலபவித—முறுபுனலாடாள்
அயிலாள் கருங்கணை துயிலாள்.

புனிதப்பணி யணியாள் மிளிர்ந்தளிர் பொருவலளக் முடியா டிசை
புரளக்கரளம துருளமுருளுத்தி பொதுவரதிமதுர-பொருடொறுமா
அயலுக்கய லுதிலாள் தனனைய யமுனுமெனவு நினையாள் மன[ரூள்
மயர்வுற்றயிலுவ னொழுவடொழுதழுவன் விழுவண்மொழிவளுயிர்—
அயருவள் சோர்வாள்

பொழிமட்டணை தனிலே யினியிவன் புலருமயல கலவே மத
புலமைச்சிலைமுலை குலையகிலையமலை புலவிகலவிநிலை—முரிதரவேநீ
மருவா ததென்கொலோ புகல்வாய். (௩௫)

இவர்காஞ்சிபுரத்தில் படித்தபோது கந்தபுராணம் சச்சியப்பர் பாடியது.

*பொங்குதமி முயோத்தியில்வாழ் தசரதனென் போனிடத்தும்
பூதர் வேந்தன்
துங்கவடு கன்னிடத்தும் வீரரா கவரிருவர்
தோன்றி னூரால்
அங்கொருவ னொருகலைமா னெய்திடப்போய் வசைபெற்று
னவனி பாலன்
இங்கொருவன் பல்கலைமா னெய்திடப்போய்க் கவியினு
லிசைபெற் றானே.

(௩௬)

* இவர்-கந்தபுராணம் பாடிய சச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் காலமிச
முற்பட்டதால் அவரல்லரென்பதும் கந்தபுராணத்திற் தேர்த்த மற்றொ
ருவரென்பதும் பலர் கொள்கை.

இவர் இராமாயணம் அவதானித்துச் சொன்னபோது அரசன் பரராஜ
சிங்கம் பாடியது.

*இன்னங் கலைமகள் கைமீதிற் புத்தக மேந்தியந்தப்
பொன்னம் புயப்பள்ளி புக்கிருப்பா னென்ன புண்ணியமோ
கன்னன் சயந்தன் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்றான் கனமுத் தமிழையுமே. (௩௭)

இவரியற்றிய ஆளுருலாவைக்கேட்டி வியந்து அரசன் பாடியது.

*புயியேம் பெறுந்திரு வாரு ருலாவைப் புலவர்க்கெல்லாஞ்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவனு
பயியே யெனுநங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே கவியவ வல்லாத பேர்கவி கற்கவியே. (௩௮)

இவர் அரசன் பரராஜ சிங்கமீது வண்ணம்பாடி யரங்கேற்றியபோது
அரசன் இவரை வியந்துபாடியது.

*விரகன்முத் தமிழ்க்கவி வீர ராகவன்
வரகவி மாலையை மதிக்கும் போதெலாம்
உரகனும் வாணனு மொப்பத் தோன்றினுற்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே. (௩௯)

இவர்பாடிய கயத்தாற்றுலாவைக் கேட்டு ஒரு புலவர் பாடியது.

*ஒட்டக்கூத் தன்கவியு றோங்கியகம் பன்கவியும்
பட்டப் பகல்விளக்காய்ப் பட்டவே—யட்டதிக்கும்
விசங் கவிவீர ராகவனும் வேளாளன்
பேசங் கவிகேட்ட பின். (௪௦)

இவர் சீட்டுக்கவியின்றிறத்தை வியந்து அக்காலத்துள்ள நிரஞ்சன
நாதர் என்பவர் பாடியது.

*சீட்டுக் கவியென்று சொல்வார் சிலரந்தத் தீட்டுக்கவி
காட்டுக் கெறித்த நிலவாகிப் போஞ்செங் கனகரத்னச்
சூட்டுக் கிழி முடிவேந்த ருற்பத்தி சூறைகொள்ளும்
நாட்டுக் கிலக்கங் கவிவீர ராகவ னற்கவியே. (௪௧)

இவிறந்ததைக்கேட்டுக் கயத்தாற்றரசன் பாடியன.

*இன்னமுதப் பாமாரி யிவ்வலகத் திற்பொழிந்து
பொன்னுல கற்போய்ப் புருத்ததான்—மன்னும்

புலியீர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் குட்டுங்
கவிவீர ராகவமே கம்.

(சக)

தோற்று தொளிந்திருந்த தூலக் கவிக்கொல்லா
மேற்று ரகையின் விளங்கியவே—யேற்றுவங்
கன்னுவ தாரன் கவிவீர ராகவனும்
பொன்னுஞ் செங்கதிரோன் போய்.

(சஉ)

முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும்வான் மீகனுமுன் முன்னில்
லாமல், தென்னாட்டுமலையிடத்தும்பாரிடத்தும்புற்றிடத்தும்சென்று
சேர்ந்தார், இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலேயே கவிவீர ராக
வரீ, பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயினையோ
புகலுவாயே.

(சங)

ஆகச்செய்யுள் ௧0௮.

சிவஞானயோகிகள்.

பாண்டிநாட்டிலே பாபநாசம் என்னும் தலத்தைச்சார்ந்த லிங்கிரமசிகங்க
புரத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே ஆனந்தக்கூத்தர், மயிலம்
மையார் என்பவர்கட்குப் புத்திரராய்த் தமிழ்நாடுசெய்த தவத்தானே திருவ
வதாரஞ்செய்து முக்கிளாலிங்கர் எனப் பின்னாத் திருநாமக்கொண்ட இவர்,
அகத்தியமுனிவர் திருவருளால் அருட்புலமை நிரம்பித் திருவாவடுதிறையா
நீனம்புக்கு ஞானோபதேசமும், சிவஞானயோகிகள் என்னும் திக்ஷாநாமமும்
பெற்று வடமொழிக்கடலுந் தென்மொழிக்கடலு முற்றொருங்குணர்ந்துதொ
ல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, சிவஞானபோதத்துக்குச் சிற்றரை, திராவிட
மகாபாடியமென வழங்கும் வீருத்தியுரை, தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டிய
மொழிபெயர்ப்பு முதலியன பல வியற்றியருளினார். இவர் பரிபூரண தசை
யடைந்தகாலம் இற்றைக்கு தூற்றிருபது வருடங்கட்குமுன் “மன்னும்
விசுவாவசவருட மேடமதி, புன்னிரலிவாட்பகலோதாயிலியம்—மன்னுந்,
திருவான னெக்கோன் சிவஞான தேவன், திருமேனிரீங்குத்தினம்” என்றத
ஞானுணர்ச்சி. கச்சியப்பமுனிவார் முதலியபன்னிருவர் இவர்மாணாக்கர்கள்.
இவரியற்றிய துல்களாவன:—

அரதத்த சிவாசாரியர் சலோக பஞ்சகமொழிபெயர்ப்பு அக
வல், சிவதத்துவ கீவேசமுல மொழிபெயர்ப்பு, சோமேசர் முது
மொழிவெண்பா, ஞானத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, இளசைப்பதிற்
றுப்பத்தத்தாதி, கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி, கச்சி ஆனந்தருத்தி
ரோசர்பதிகம், திருவேசம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, செங்கழுநீர் விநாயகர்

பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செப்பறைப்பதிஅகிலாண்டேசுலரிபதிகம், திருவேகம்பரந்தாதி உரையுடன், திருமுல்லைவாயிலந்தாதி உரையுடன், திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை, பஞ்சாக்கரதேசிகர்மாலை, காஞ்சிப்புராணம் முதற்காண்டம்என்னும் இவைகளாம். அன்றியும் இராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி, எடுத்தென்னும் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்பாயம், சிவசமலாதவுரை மறுப்பு, மரபட்டவண்ணக்கண்டனகண்டன முதலியபலவும் செய்தருளினரென்ப. நன்னூல் விருத்தியுரை இம்முனிவர் பெருமானால் திருத்தப்பெற்றதேயாம்.

இவர் விருப்பப்படி திருவாவடுதறை முனிவர்களுக்கு அமுதிட் பேசரித்த தாயாரை நோக்கிக்கூறியது.

* அருந்ததியென் னம்மை யடியவர்கட் கென்றுந்
திருந்த வழுதனிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்த ரகமகிழத் தொண்டுசெயும்
மானந் தவாத மயில்.

(க)

திருப்பா திரிப்புலியூரில் சில புலவர்கூடி ஈற்றடி சொல்லி எட்
டெழுத்துத்திரிபாகப்பாடி முடித்தவர்க்குநூறுபொன்
கொடுப்பதாகக்கட்டிவைத்திருந்த பொற்கிழியை
ஒருஎழைப்பிராமணனுக்குக் கிடைக்கும்படி
செய்து அவ்வாறு சொல்லியருளியது.

வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வருந்தினவல் வீனமெ
ன்றாலும், உரையேற விட்டமுத லாகுமோ எனைச்சித்தென் றுரைக்
கி லென்னும், நரையேற விட்டமுத னாவனாக் கொண்டுவட குலீ
சை மேவும், கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியொரு கதியு
ண் டாமோ.

(உ)

ஆசச் செய்யுள் ௨௧0.

நெற்குன்றவாணமுதலியார்.

இவர் தொண்டைநாட்டினர். இவர் வித்துவ சிரோமணிகளுக்குப் பரிசு
கொடுப்பதில் மிகச்சிறீட்டர் எனப்புகழப்படுகின்றது. திருப்புகழார்த்திரிபத்
தாதி இவர் செய்த நூல்.

இவர்தம்மிடம்வந்த காளிப்புலவருக்குப் பரிசுகொடுத்துரைத்தது-
கற்கும் கவிவல்லே பந்தனர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசுன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன் நழும்புகழ்க் கங்கா நதியும் பொதியுமும்போல்
நெற்குன் நழுமும் மரபுமெந் தாளு நிலைநிற்கவே. (க)

ஆகச்செய்யுள் ௧௧௧.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

இவர் பாண்டிநாட்டிலேயுள்ள சிவசங்கை சம்ஸ்தான வித்துவான்.
பேசங்க ரத்தினகரம் என்ற ஓர் தூலிவரால் இயற்றப்பட்டது. இவரை
விரைவிற்பாடுவதின் மிகச்சமர்த்தரென்ப.

சிவசங்கை சம்ஸ்தான மச்சிரி சுப்பிரமணியபிள்ளைமேற் பாடியது.
வாரிட்டு விம்மிப் புடைத்திறதி யினகிமணி மார்பிடமெ லாங்கவார்த்து
வட்டமிட் டடியிட்டு நாளுக்கு நாண்மேல் வளர்ந்துபூ ரித்துமுத்து
மாலையிட் டிறுமாந்து பட்டவர்த் தனயாணை மத்தகத் தோடெதிர்த்து
வாதிட்டெல்லிகைப்புச்செண்டினைத்தினம்வாட்டப்படுத்திவரையைப்
போரிட்டு மைத்தர்கண் மனஞ்குறை யிட்டுமேற் புனகித்து வச்சரத்தர்ப் [திற்
புதுச்செப்பினைத்தோழமைக்கொண்டுபொன்னினைப்பொடியாவராலியீ
பொட்டிட்ட தென்னவே தேமற் படர்ந்துசெம் பொற்சரிகை வேலையிட்டிப்
புனைதரு ரவிகையை யிறுக்கிக் கிழித்துப் புறப்பட்டு வாசனைப்பூந்
தாரிட்டு வரவரப் பனபனப் பாடியுயர் தங்கக் கிணத்தை யொத்துச்
சுத்தனம் புகழுகுகத் தூரிகற் பூரஞ் சவாதுருங் குமமணிந்து
சுத்தரகா விச்சேலை வல்லவாட் டிக்குட் டதும்பியண் ணுத்திடையினித்
தாங்கா தெனக்கனத் தோங்கிமன் மதனுஞ் சலாமிட்டு நிற்கவுந்தான்
சேரிட்டு நின்றதந் தலைவணங் காமற் நிரண்டபூண் முலைக ளுன்றன்
நிறுமார்பி லணையவோ ருசிமே லேதவஞ் செய்கின்ற தொக்குமென்னும்
சிறுரோம ரேகையான் வந்தான் பராக்கென்று சேலித்து சிற்றிருன்பார்
திகழ்வக நாததுரை மெச்சுபிர தாளிசிவ சுப்ரமண் ணியராசனே. (ங)

ஆகச்செய்யுள் ௧௧௨.

நையாண்டிப்புலவர்.

இவர் பிறப்பிடம், இருப்பிடம், பிறந்தகாலம், இறந்தகாலம் தெரிந்திலை.
செம்பாகமாகப் பொருளமைத்த யாவரும்வியக்கப் பரிசாசமாய்ப்பாடிய கார
ணத்தால் நையாண்டிப்புலவர் என்னும்பெயர் இவருக்கு வந்ததுபோலும்.

பள்ளிகொண்டான் என்ற மோன் புகழை வியந்துரைத்தன.

வள்ளிகொண் டான்மயி லேறிக்கொண் டான்மதி போ லுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதத்
துள்ளிகொண் டான்புள்ளி லேறிக்கொண் டான்சுப சோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண் டான்புகழேறிக்கொண் டானென்று பார்ப்பதற்கே.

செங்கை வரிச்சிலைத் தங்க மதைச்சம்புத் தீவுதன்னில்
எங்குலைத் தாலுமப் பள்ளிகொண் டான்றமிழ்க் கீவனென்றே
நிங்க விரவி தினஞ்சுற்றிக் காக்கத் திரைசுருட்டும்
கங்கைக்கு முத்தரத் தேயொளித் தாலுமை காதலனே. (௨)

மேலாடை யின்றிச் சவைபுகுந் தாலிந்த மேதினியோர்
தூலா விரம்படித் தாலுமெண் ணூர்நுவல் பாற்கடலோ
மாலா னவரணி பொன்னாடை கண்டு மகளைத்தந்தே
ஆலால மீந்தது தோலாடை சுற்று மரன்றனக்கே. (௩)

விற்கம்பத் தடியாலும் படியுண்டான் விண்ணவரை லேலிகொள்ளும்
நிற்கம்பத் தடியானுந் தூக்கவசை யானூர் நாதன்கோயில் [ருச்
பொற்கம்பத் தடியினின்று வன்மிகத் தானையுன்னிப் போற்றினோர்க்
சொற்கம்பத் தடியப்பான் மோகூழ்ப்பத் தடியாகத் தோற்றுந்தானே
ஆகச்செய்யுள் ௧௧௧.

காளிமுத்துப்புலவர்.

இவரதுசரிதம் விளங்கவில்லை.

இவர் குழந்தைக்குருாதன் என்னும் பிரபுவின்மேற் பாடியன.

ஈபுயங்காட்டுஞ் சயமகன்வாழ் பூம்பாவை வேலப்பன் புதரன்யார்க்கும்
கயங்காட்டுஞ் குழந்தைகுரு காதமுதிந் திணைமுதிலை நவிலப்போமோ
பயங்காட்டுந் தடித்திடித்துப் பருவமறிந் ததவாது பாழிலூற்று
மயங்காட்டுந் தரும்போதின் முகக்கதற்கும் பின்மலைவா யடங்குந்தானே.

செல்லச்சொன் னொபர னத்தைக்கைம் மாவை நிதநிதமும்
வெல்லச்சொன் னுவலர்க் கீயுங் குழந்தை விசயநின்பால்.
செல்லச்சொன்னுள்ளென்னையிப்போதென்மையலைத்தீர்த்திடுன்று
சொல்லச்சொன் னாந்தமின்னுள்பன் னுண்மலர்ச் சொலையிலே. ()

பழுத்தான் மரத்திற் பறவையைப் போலந் பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான் வழங்குங் குழந்தையென் கொங்கையைக் கூருகிரால்
அழுத்தாத வேளையில் வெந்நீர்பன் வீர்மதி யும்மழல்சேர்
கொழுத்தான் மதனுங் கொழுத்தான் பருவக் குறிப்பறிந்தே. (க)

பொன்னார் மருமத்தன் பூம்பாவை வேலப்ப பூபனருள்
மன்னு குழந்தைக் குருநாத நீத வரோதயனே
பன்னான் மலர்க்குழற் பின்னொன்ற நாளும் பரிந்தனைய
நன்னுளிந் நான்வரச் சொன்னுண்மின் னுண்மண நாளென்னயே. (ஈ)

புறங்காட்டல்.

மாக மறைக்கரன் பூம்பாவை வேலப்பன் மைந்தன்மின்னார்.
மோகன் குழந்தைக் குருநாதன் வெற்பினின் மோடிவைத்துப்
பாக மொழிக்குழன் மாதே விரித்துப் படமெடுக்கும்
நாக மறைத்துக் குழனமக் கேத னலமல்லவே. (ஐ)

கிள்ளைவிதூது.

போதத்தை மேவு மயிலைக் குழந்தைக்குப் போர்மதன்செய்
ஏதத்தை யுங்குயி னாதத்தை யுந்தனக் கிண்ணத்தினுள்
மோதத்தை யுந்துயி லாதத்தை யும்மயன் மூட்டுதென்றல்
வாதத்தை யுந்தரி யாதத்தை யுஞ்சொல்லி வாதத்தையே. (ஊ)

வேறிவிலக்கல்.

வண்டாங் கிசையின் மாலைபன் வேலப்பன் - மைந்தனிதி
கொண்டான் கிளையை வளர்த்தான் குழந்தைக் குவட்டின்மின்னே
பண்டாங் கிசையினன் மால்கொண்டு பாம்பன் குளத்தினடுக்
கண்டாங் கியைக்கழித் தாலென்ன பாவங் கருதுவதே. (எ)

வனக்கொந் தளவஞ்சி பூஞ்சோலைத் தஞ்சி வளருயிரு
தனக்குன்று செய்யுந் தொழில்சொல்ல வோதமி யேனைக்கண்டால்
கனக்கும் புனகிக்கும் பரிக்கும் பூரிக்குங் கண்கறுக்கும்
கினக்குந் தனக்கு மெனக்குமுன் டாக்குந் தினஞ்சண்டையே. (அ)

ஆசைசெய்யுள் ௧௨௪.

கடிகைமுத்துப்புலவர்.

ஏறக்குறைய இருநூறு வருடங்கட்குமுன் பாண்டிநாட்டிலே எட்டைய புரத்திலே பிறந்து அந்த சம்ஸ்தானத்திலேயே பிரபல வித்துவானாயிருந்த இவர், சுற்றவர் கனிப்புறக்கற்பனாலங்காரமுடன் செம்பாகமாகத்திரிபு, யமகம் சிலேடை முதலியன பாடுவதில் மிகச்சமர்த்தர். உற்றுமலே சமீன்தார் மரு தப்பத்தேவர் பேரில் மதனவித்தாரமாலே, சிவகிரி ஜமீன்தார் வரகுணராம வன்னியனார்மேல் திக்ருவியயம், எட்டையபுரத்தார்மேல் காமரசமஞ்சரி, சுழந்நீர்விலாசம் முதலியன இயற்றியுள்ளார். இவர் சிரியாணதசையிலிருந்தபோது பக்கத்திலிருந்து வருந்தியமுதமக்களுக்கு “எட்டப்பன் இருக்கையில் ஒரு அப்பனுக்காக அழுவானேன்” என்று தேறுதல் சொல்லினர் என்பது. கடிகை என்பது இவரது குடித்தலைமைப்பெயர். தற்காலம் பர்த் நூலர் என்ற நீதினால்த் தமிழ்ச்செய்யுட்களாகப்பாடிய கடிகைநுமசிவாயப்புலவர், இவர் சந்ததியினரே. மூகம்மதுரையின் வரலாறு கூறிய சீரூப்புராணம்பாடிய உமறுப்புலவர் இவருடைய மாணுக்கர் ஆவர்.

வெங்கடேசுர எட்டப்பப்பதிமேற் பாடியன.

கராமடியச் சக்கரந்தொட் டெய்தவெங்க டேசுரெட்டன் கமலப்பூநி
கராமடிதொட் டாளுலும் வரவழைப்பார்க் கானேனங் கணைமார்சேவ
கராமடிபட் டிடுபேரி வாரிதியா மிவனைபெவர் காப்பாரோசங் [ளே
கராமடியிட் டிறங்காத பேதையின்மேற் கணைதொடுத்தான் காமவே

கன்றுதொட்டுக் கணியுருத்த கீர்த்திவெங்க டேசுரெட்டா கம
லக்கண்ணு, கன்றுதொட்ட தத்தனையுங் கைநெகிழ்ந்த தறியாயோ
கலைபுஞ்சோர்ந்த, கன்றுதொட்டரயிக்கையெல்லாங் காமனம்பு கிழி
த்ததுபார் கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப் பட்டசிட்டுப் போன்
மெலிந்து வாடுவதுங் கண்டிலாயே. (௨.)

வளவணை ராகவிகை வளர்த்தவெங்க டேசுரெட்டன் மருவா
நாளில், வளவணைமா ரையும்வெறுத்தான் மாறனும்பூங் கணையேவ
வருந்தியேய, வளவணையே நினைத்திருந்தான் மடலெழுத வறியாளாய்
மருங்கிலேது, வளவணையா டையுமிழந்தான் வண்டினங்கான் கண்ட
செய்தி வழுத்துவிரே. (௩.)

பாகப்பா வருமையறி யினைசெவங் டேசுரெட்டா பகரக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாள் யேறிவருங்கனிற் றைப்பார் த்தாளாக்கொம்

பாகப்பா மதிக்கவரா வென்றாளாம் மதியுதிக்கப் பசந்தேய்சன்
பாகப்பா வைபினு காணுள்யா னீன்றெடுத்த பாவைதானே. (ச)

கருக்கோட்டை யாரும்வெங்க டேசரெட்ட மேந்த்ரனெ
னைக் கலந்த போகக், கருக்கோட்டை காணாமடி சகியேமுன் போளி
ன்னுங் காமனூர்த், கருக்கோட்டை நிகர்விசை முறுக்கிவரக் காணில
வன் கங்குன்மாவைக், கருக்கோட்டை யம்பிணையும் பறிவெருட்டு
தலைவாசல் கடக்கத்தானே. (ரு)

தமிட்டரா னுவம்பெருக்கி வந்தெதிர்த்த வேண்முரசு சத்தங்காது
தமிட்டரா வெனப்புலம்புஞ் சிறுபேதை விரகமது தணியவேமுத்
தமிட்டரா மதிமுகத்தின் முகமழந்த வேபுணரச் சமயம்வாணர்
தமிட்டரா தரந்தெரியு மெங்கனெட்டேந் திரமகிபா தமிழரேறே. (ஃ)

பரத்துவசத் துருத்தாயர் பாயன்மிசைப் பூவைமுலைப் பணைப்
பிலேம, கரத்துவசப் பாயிமலர் தூற்றுவார்கா னூற்றவனே காட்டி.
லேழு, மரத்துவசத் தொருகணையா லெய்தவெங்க டேசரெட்டன்
மருவாநாளிற், சரத்துவசக் குரங்கெனவே தனித்திருந்து முடியாது
சாற்றினேனே. (எ)

நிலமாது திலகனெங்க ளிளசைவெங்க டேசரெட்ட னின்
ணைப்பார்த்த, பலமாது வதனமும்பொற் பசலைகொண்டாய் மகனே
பெண் படையாமேகங், குலமாது ரங்கமென்ற கிள்ளையின்மேன் மா
ரன்வருங் குறியைப்பார்த்துச், சொலமாது கிலுங்கையிலே தொடுவ
னையுந் தோற்றுநின்ற துணிவுதானே. (அ)

கலக்கடமா னத்தொணியை முழக்கமன மலைத்தடையார் கால்
சாய்ந்தோடப், பெலக்கடமா நகக்களிற்றை நடத்தும்வெங்க டேச
ரெட்டன் பிணையலிந்தான், கிலக்கடமா மரக்குயிலை யொடுக்குகடற்
றெனியடக்கு தென்றற்றேரை, விலக்கடமா மதப்பயலே தலைக்க
டைவா சிலக்கடக்க வெருட்டுவேனே. (஑)

திருக்கரங்கம் வகுக்கவயில் செலுத்துபடை யான்கமலச் சேக்
கையாமா, தருக்கரங்கம் பயிற்றுதுரை யிளசைவெங்க டேசரெட்
டன் றமுவாநாளில், அருக்கரங்கம் புரந்திடவு மம்புலியும் வெம்புலி
போ லாச்சேகண்டாய், உருக்கரங்கம் பரத்துடைக்க வுருக்காமம் பித
ந்தானேன் அருகுதானே. (ஐ)

பொரக்கலக்க முற்றவருக் கிரங்கும்வெங்க டேசுரெட்டன் புய
ங்கண் டான்மேல், உரக்கலக்க மற்றகனை மதன்விடுத்தா லென்னசெ
ய்வா னோ! கோமெண்ணச், சரக்கலக்கம் மியங்கடைந்த செப்பலத்தா
ளே திரண்ட தளத்தினூடே, வரக்கலக்கன் னிருகுத்தாள் வண்டின
ங்காள் கண்டசெய்தி வழத்துயிரே. (௧௧)

இத்தரமே சத்துணிவா ரென்சகிமார் வஞ்சகிமா ரென்றால்வே
ளம், புத்தரமே வத்தனமே புண்படுமே யென்புதல்வேன் புலவோர்
க்கேபோ, தத்தரமே கத்திணையாப்த் தழைத்தவெங்க டேசுரெட்
டன் றமுயினுலே, துத்தரமே தித்தனையு முன்னுலே விளைந்ததன்
றே வொருநிலாவே. (௧௨)

கொட்டமிடு மருவலர்க ளிட்டகற்கோட் டையனைத்துங்
கொழிதூளாக, வட்டமிடும் பரிசுருல னெட்டமரா சேந்த்பெனை
மருவாநாளில், துட்டமதன் கணைதுளைத்த துளைவழியே தென்றல்
வந்து சுவைத்துத்தள்ளி, விட்டவெறுங் கூட்டையினிச் சுட்டதனா
லென்னபயன் வெண்ணிலாவே. (௧௩)

புவிக்காதி பதியிளசை புரந்தவெங்க டேசுரெட்டன் புலவோர்
சொல்லும், கவிக்காதி வள்ளலைக்கண் டாசைகொண்டா ளுக்கமுதை
க் கரைத்துப் பால்வார்த், துவிக்காதிவ் வளவேனும் புகட்டுசகி யேழு
கத்தைக் துடைதண்ணிரு, தவிக்காதி லேசக்கா னாலும்வைத்தா
திவள்காமத் தகைக்குத்தானே. (௧௪)

பொருவாசிக் கொருருகுல னிளசைவெங்க டேசுரெட்டன் புய
ங்கண் டாபோ, இருவாசிக் கெனக்கலைய யுடுத்துபணி திருத்துவளை
பெங்கேதேடு, மருவாசிக் குங்குழலை முடியுனக்குத் தரிப்பிடந்தான்
மகளைசிச்சி, தெருவாசிக் கினதுமவன் கைம்மருந்தான் மெய்ம்மறந்
து திரிகின்றயே. (௧௫)

பொரவிசையஞ் செலுத்துவெங்க டேசுரெட்ட மேந்திரன்மே
ற் புதுமால்கொண்டேன், கரவிசையங் கசுமாரன் கருப்புயில்லை வளை
த்துவலக் கையாலெய்யும், சரவிசையங் கத்தில்வந்து தைத்துருவி
யப்புறம்போஞ் சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம் புருந்தொளித்தா
ளிளங்குயில்கா னிருமெனக் கிரங்குயிரே. (௧௬)

புடன்கட கடெனவுடை படவடவை சிதறவரு பொருதார்ச்சீ
றும், தடவிகட களிற்றுதய னிளசைவெங்க டேசுரெட்டன் மருவா
ன்முல்லை, அடவிகட வுனதுருடை யகலமத கயமேக வனிலத்தேரை,
நடவிகட நிமிர்முகடு தொடுபரிதி யுதயமிதோ நான்கண்டேனே.

கற்றனமின் னுவதென்சொன் முனியென்றான் நயனம்பாற்
கலங்கித்தாபம், உற்றனமின் னொழுகத் தசந்தனையா ராதநெஞ்சே
யுணர்ந்தோர்க்கங்கை, யிற்றனமிந் நாளுதவு மிளசைவெங்க டேசு
ரெட்ட னினியனோக்கம், பெற்றனமின் னுமையின்றோ டொழிந்த
தயன் மாதரலர் பேசார்தாமே. (கஅ)

ஐளுக்கே யழகனெங்க ளிளசைவெங்க டேசுரெட்ட னன்பை
யிசன், தாளுக்கே விருந்திட்டா னென்னலர்கள் செங்குருதிக் தசை
யைச் செங்கை, வாளுக்கே விருந்திட்டான் மாதரா ராபியெல்லா
மலர்க்கைவாளி, வேளுக்கே விருந்திட்டான் வெண்மதிக்கென் பெண்
மதியை விருந்திட்டானே. (கஆ)

அனங்கலக்க ணந்தெரியாள் சிறுபேதை வீரகமிவட் கடுகமை
யோ, மனங்கலக்கப் பக்கமில்லை யுன்னையன்றி யாதலினால் வாராதா
லே, தினங்கலக்க ண்ருகுத்துத் தேடுகிறான் வாடுகிற டிரண்டகும்
பத், தனங்கலக்க வருள்புரிவா யிளசைவெங்க டேசுரெட்ட தமிழ்ந்
கோமானே. (கௌ)

எனக்குடர்தை யானவெங்க டேசுரெட்ட னருகிலழைத் திரு
த்திவைத்துத், தனக்குடங்கை யாரவெனைத் தழுவாத மனக்குறை
யைச் சகியே சொன்னேன், உனக்குடம்பெ லாம்பசக்கும் பாலனமு
ங் கசக்குமழ குற்றகொங்கை, கனக்குடங்காத் தொனிகேட்கு மத
ன்படையும் வந்தினிக்கை கலக்குந்தானே. (கக)

மாலைமணி முடிதரித்த மருவலர்கள் சேனையை மடியத்தாக்கும்
கோலமத களிற்றுதய னிளசைவெங்க டேசுரெட்டன் கூடாநாளில்
பாலனந்தி வலையருந்தான் சிறியாட்கு மதிக்குமென்ன பகையோ
மேனி, வேலைங்கிக் கலத்தையிட்டே மெழந்தலைந்த காகமென மெய்
கின்றனே. (கஉ)

ஒங்கியா மாமதியா தவன்போல வரவுமிடை யுடைபுத்தன்னால்
ஈங்கியா மாரசரத் தால்வருந்து வதந்திங்க கீழியாச்

பாங்கியரா மாவெனக்கண் பார்த்துமரு வாய்கவந்தன் படக்கையால்
வான், வாங்கியரா மாயுமா விளசைவெங்க டேசுரெட்ட மன்ன
ரேறே. (௨௩)

கனத்துவரை போற்புடைத்த தொங்கைமங்கை கொண்டமை
யல் கன்றிருந்தா, வனத்துவரைச் சென்றுமலர் கொய்திவளை யெய்ய
வந்தான் வந்தானெப்போ, துனத்துவரைப் புரந்திதவு சொல்லாரைத்
தாக்கியவர்த் துருவனேட்டிற், சனத்துவரை யாக்கும்வெங்க டேசு
ரெட்ட மேந்திரனே தளசிங்கேறே. (௨௪)

தரும்பலிக்கு மருவலரைத் தாக்கும்வெங்க டேசுரெட்ட சாமி
மலை, வரும்பலிக்கு நினைத்தபடிக் கிப்போது தப்பாது வலத்திருந்த,
திரும்பலிக்கு ரலைப்பார்க்கிற் செயமடிபெண் னோமதனன் செங்கை
யாலெய், அரும்பலிக்கு மென்னபயஞ் சுகமாக வாழ்வாயுன் னதிட்
டந்தானே. (௨௫)

மின்னமருங் கொடியனைய சின்னமருங் கொடியழுலை விம்மமானுள்,
முன்னமரும் பெடுத்துமதன் றன்னமருந் தொடுக்கவெகு மோகமாதி,
அன்னமருந் தென்னினுமீ தென்னமருந் தென்னவுண்ணு தயர்கினை
ருளே, சொன்னமருந் தமிழ்ப்புலவர்க் குதவும்வெங்க டேசுரெட்ட
சுருணமாலே. (௨௬)

சடங்கலா மகட்கிளமார் தளிர்ரோழுத் தம்பொரியச் சகிக்குமாவன்
மடங்கலா னையைப்பாயு மாறுபோற் சிறுதென்றல் வருமாசொர்னக்
குடங்கலா மதிதனமா னனமாஞ்சேர் வாய்மருவார் கூடியுத்தம்
தொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுருணமாலே.

திருவிருக்கு மணிமார்ப னிளசைவெங்க டேசுரெட்ட திரனெ
ன்னை, மருவிருக்கு மணிகனாவ னெனச்சேரா நான்மோக மயக்கத்
தான்மேல், விருவிருக்கு மணிவகையு மேகலையுஞ் சோர்ந்தடுமேன்
மேலுந்தேன்பால், அருவிருக்கு மணியலுங்கார் துந்தாள மெனவரு
ங்கண் னருவிதானே. (௨௭)

குருவடியை வணங்கும்வெங்க டேசுரெட்ட மேந்திரன்முன்
கூசாமற்போய், இருவடிவெல் லாம்பாரு வினையைமிட் டனுராக
மிசைத்தனேகந், தருவடிதென் ளமுதநவ ரசமொழுகும் படிபடிசவ்
வாதுபூசி, மருவடிபெண் னேயினிமேன் மகராசி யாய்ச்சுகித்து வா
ழ்ஞவாயே. (௨௮)

தெத்தனம்பே சங்கொழுந் மயல்கொளுமஞ் சேல்விழியிர் திர
ஸ்டமேரு, பத்தனம்போற் தனமுடையி ரின்சொலுரை யானுரைக்
கும் படிநீர்கேண்மின், எத்தனஞ்சே ராதவெங்க டேசரெட்டன்
நனையழைக்க வெழுந்துபோன, சத்தனஞ்சும் மாவந்தாற் பூசலா
மெனக்குமதன் தளக்குத்தானே. (௩௦)

யி.றுதர மேவலரை வென்றவெங்க டேசரெட்டன் மேவவே
ண்டி, தா.றுதர மாகவண்டைத் தாதுவிட்டா ளனமருந்தா னெந்தான்
கண்ணிர், ஆ.றுதர மேற்பாய வனங்கன்பு வாரிமுலை யானியுடே,
எ.றுதர மார்மொயிபைக் துணக்குதென்றே யோலமிட்டா னொளச்
சொன்மாதே. (௩௧)

இக்கோடி வளைப்பனென விருகோடி யினம்பிறைக்கீற் றெழற்
தவாவில், முக்கோடி வளைப்பமத னாற்கோடி கணைதொடுத்தான்
முன்னிற்பாளோ, கொக்கோடி யிரையெடுக்கு மிளசைநகர் செழிக்க
வருங் குமணவெட்டுத், திக்கோடிப் புதழ்படர்ந்த வடமலையா கட
மலைமுன் சென்றமாலே. (௩௨)

*குதவன வாவிசையர் சொல்லுமுலை மலையாகத் தொடங்கவேனெய்
யாதவன வாவிசைய வன்மிளனை வாயனைவா யார்க்குஞ்சங்க
நாதவன வாவிசைய வில்லியினம் பேந்திளசை நகரில்வாமும்
நிதவன வாவிசைய செகவிர் ராமவெட்ட நிருபரேறே. (௩௩)

ஆர சத்திர னத்தாமட் லெண்டிலா னருவ ருத்து விருவிருப்பாகி
யே, ஊர சத்திர விற்பாதி சென்றுமே யுறங்கி வான்மகட் கென்செயு
வேனயா, தீர சத்திர காவி யிடக்கபா சிங்க வுத்தண்ட தூர்த்தண்ட
வேனா, வீர சத்திர கிரிக ராதிபா வெங்க டேசரவெட்டமராசனே

தடக்க யத்தல ரெல்லா மெடுத்துவேள் சமரச் சோலையில் வந்
தா னொளவதை, அடக்க யத்தைபுந் தாயர்கொன் றுல்வெறி யாட்
டுத் தானிவ ளாசையைத் தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடை யார்புவி கைக்
கொண்டு கட்டுஞ் சத்திர காவியி டாலெனும், இடக்க யத்தன் விலை
காட்டு மாமண்ட வேச ராவெங்க டேசரெட் டேத்தானே. (௩௪)

கலக்கை வானியை யார்தடுப் பார்தென்றற் காற்றாக் காற்றவ
னாமட வார்வசை, சொலக்கை வாய்பொத்தி மெய்சொர் திருத்த

ஷ் தோதை மோவம் தொலையாது பாரையா, உலக்கை வாரி யடிக்க
குங் கடாசலத் துதய னேகணை யொன்றின் டராமரத், திலக்கை
வாலையைப் பார்த்தெய்த மாமண்ட லேசுரா வெங்க டேசுரெட்
டேந்த்ரனே. (௩௬)

குரங்கிக் காய்த்தினர் தென்றலு மன்றிலுங் கோபங் கொண்டத
னன்மாத ரேதுசெய், வரங்கிக் காபொர வாவென் றழைப்பரான்
மறுத்துப் பேசவும் வாரிலை மாங்குரில், அரங்கிக் காவென் றிருந்தி
சை பாடவு மாற்று மோமய லாற்றாத பேதைக்கே, இரங்கிக் காவிக்ர
மார்க்கா செகமண்ட லேசு ராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௩௭)

தான வாமண மாமுலை யாளுக்குத் தான வாவென் டளப்பத்தி
லேமையல், ஜனவாறு மறியா ளிவள்கண்ணி ரான வாறு மறியார்
மின் னாரன்றோ, வானவாகண்ட லாமண்ட லாதிபா வான வாவள
வாமது ராபுரி, மீன வாவிசை யாமீன கேதனா வெங்க டேசுர வெட்
டம ராசனே. (௩௮)

துரையத் தந்தி தலைமுலை மேல்வைத்துத் தோயு நானெந்த நா
னோ விரகத்தை, விரையத் தந்தி வளவுஞ்செய் தாலிந்த மெல்லி யற்
கென்ன சொல்லியுந் தேற்றுவேன், தரையத் தந்தி வரையேந்து
மேகம்போற் றணிந்த கொம்பு படத்தன் னிழலைப்பாய்ந், திரையத்
தந்தி நடாத்திய மாமண்ட லேசு ராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே.

அந்தி ராமன முன்மேலென் றுற்பக லடங்கு மோமைய லானு
லு மையந், வந்தி ராமனம் பேதைக்கு வேளம்பு வச்சி ராயுதம்
போல்வந்து தைக்குமே, முந்தி ராமனம் பாலுண்ட வாரிதி முழக்க
மேசந் யாளே யிளசைவாழ், இந்தி ராமனர் வேந்தா செகமண்ட
லேசு ராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௦)

நிருத ராக வனந்தந்த கங்குலிந் நேரத் தேமத னேறிய லூந்தி
மேல், வருத ராக வனந்தந்த மங்கையை மருவு வாய்மலர் மஞ்சத்தின்
மீதிலே, வீருத ராக வனந்தந்த னஞ்செறி வேந்தன் ராவணன் சென்
னிபத் திர்ந்திடப், பொருத ராகவ னந்தந்த குஞ்செய பூப னேவெ
ங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௧)

தடக்க டக்கய லோவிட மோவிழி தாம ரைக்குமி ழோசுமி
ழோதிரன், டிடக்க டக்குட யாமுலை மாமத னெய்ய வாடி யருகுதல்

பாரையா, உடக்க டக்குத்ர மாங்குர்ப கன்னனை யுசித வித்திர நித்
நைச் செயங்கண்ட, திடக்க டக்கயங் காத்த மனோகரா சீத ராவெ
ங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (சுட)

உரைக்கத் தத்துவத் துட்பொரு ளாகிய வொருவன் கைவில்
லுக் கொப்பா நிவன்கொங்கை,வரைக்கத் தத்துவ சக்கரன் போரிது
மட்டுன் டோவர்கு முட்டுதல் பார்க்கலாய், தரைக்கத் தத்து வனையு
மெழுப்பிப்பூச் சக்ர வாளத்தைக் தாக்கிக் கடல்கடர், திரைக்கத் தத்
துவ யப்பரி யாமண்ட லேசு ராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. ( )

விசுடத் தந்தி மதிகாய மாரவேள் விடுத்த வத்திரந் தைத்தா
டுருவியென், மகடத் தந்தி வலையாகுங் கட்புனல் வடித்துத் தந்தி
யிசைவெறுப் பாவனோ, சகடத் தந்திப் பரித்திரட் கூட்டிய சந்து
ருத்திரட் டைக்குத் திடத்திரும், புகடத் தந்திக் குதயா செயதர
பூத ராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (சச)

சம்பு தைக்குங் சருங்காலன் போற்கங்குல் சார வேலை யொ
லிக்குப் பயந்துனோக், கம்பு தைக்குமென் பெண்பின்னை மேனினிக்
காம ராச நெடுத்துத் தொடுத்திம், அம்பு தைக்குமுன் னேயணைந்
தாவில ளாவி தக்குமிப் பூவி லீருக்குநம், பும்பு தைக்கு னிதியென
வாய்த்தவெம் புண்ணி யாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (சரு)

முடிக்கு மருப்புக் கிசையாப்பைங் கூந்தலம் மூரிமதன்
பிடிக்கு மருப்புக் கிலக்கல்ல வேயெதிர் பேசுமொன்னூர்
குடிக்கு மருப்புக் கடலேற்று வித்துக் கொடியதில்பாய்ந்
திடிக்கு மருப்புக் களிற்று னிளசையி லெட்டமனே. (சுசு)

தடத்தத் தனிச்சிறு நண்பூட்டி மார சரத்தனமு
கடத்தத் தனித்தலை தோற்றுட்குத் தோற்று கடாசலத்தை
நடத்தத் தனிக்குட் பதைத்துக் கிடக்குமொன் னூர்கண்முறை
இடத்தத் தனிக்கப் பொரும்வெங்க டேசுரெட் டேந்திரனே. (சஎ)

செல்லுக்கு மல்லுக்கு நேரோதி மங்கலச் சித்தசவேன்
வல்லிக் கணையிலை வல்லிக் கணைகத்த மாதனஞ்சொன்
முல்லைக்கு மாணுக்கு மாந்தளி ருக்குமிம் மூன்றினுக்கும்
பல்லக்கு மேல்வரு மன்னுவெட் டேந்திர பாண்டியனே. (சஅ)

புத்தியின்பேய்க் குள்ளாய்வேன் பொற்றொடிக்கு முன்புவந்து
சத்தியப்பேர் மீது சரத்தொடுத்தான்—சித்தம்
குருபதம்ப ராவுமனு கூலபொன் மாது
மருவும்வெங்க டேசரெட்ட மா. (௪௧)

அத்திதனை யூர்ப்பசுப்பே ராக்கிச் சினத்தடித்துச்
சித்தசனென் மேற்சமரஞ் செய்தானே—முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும் பசுங்கனக நல்குமுதல் வள்ளலென
வாழும்வெங்க டேசரெட்ட மா. (௫௦)

மன்னன்வெங்க டேசரெட்ட மாநிதிபாற் நானுரைத்துக்
கன்னிதார் வாங்குவரக் காண்கிலனே—மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடி. வாயிலங்குந் தோகை மதிக்காவன்
கன்னல்வகைத் தெய்யுங் கனை. (௫௧)

தண்ணமுத பாஷிதவிஸ் தாரன்வெங்க டேசரெட்ட
புண்ணியவான் வந்து புனராநான்—உண்ணமுது
மாமனத்தை பேசுமட்ட வம்புவிட்டான் பால்கொடுக்க
விமனத்தை பேரெடுத்தான் மின். (௫௨)

தண்டமிழ்தே ருத்தம தயாளுவெங்க டேசரெட்ட
மண்டலிகன் கூடி மருவாநான்—செண்டு
முலைமானுட் கின்ன முதுகொடுக்க வாட்டுத்
தலையானுண் மான்மயக்கத் தால். (௫௩)

தெள்ளுதமிழ் முக்கருடி யாகுவெங்க டேசரெட்ட
வள்ளன்மே லாசைகொண்ட மானுண்மேல்—தூள்ளும்
கயவாளி வேட்குவரி கைமுரசா னுற்பங்
கயவாளி யேவானோ கான். (௫௪)

கொங்கைகும்ப கோணமாங் கூந்தலுமோ கூடலாத்
தங்கும்விழி யம்பா சமுத்திரமாம்—பைங்கனக
மேருவெங்க டேசரெட்ட மேந்தரா விவன்செயுந்
முருடையா னூரிடைய தாம். (௫௫)

மெய்யன்வெங்க டேசரெட்ட வேந்தன்பாற் சந்துரைத்துத்
கையல்கண்ணி வாங்கித் தரவிடேபே—கையதினால்

துண்டித்தான் மென்றுமென்று துப்பினான் மாரணையும்
கண்டித்தா ளச்சமுற்றான் கான். (௮௯)

நற்றமிழ்வா னார்க்குநிதி நல்கும்வெங்க டேசரெட்ட
கொற்றவன்று ரன்றியரன் கோயிலின்முன்—உற்றகொழிக்
காலைவிட்டப் பாலேநீங் காதனுமுன் றுண்டுபட
வேலையிட்ட தேனு விடு. (௯௦)

கன்னன்வெங்க டேசரெட்ட காண்டிபன்மேன் மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குமுல்லைத் தாரல்லா—தென்னசெய்தீர்
தையன்முன்பு முன்னட் சரமுற்ற தைத்தெரியச்
செய்யும்பே ரென்ன செய்யும். (௯௧)

தாண்டுபரி தூண்டுதிட சாலிவெங்க டேசரெட்ட
பாண்டியன்மே லாசைகொண்ட பைந்தொடியை—வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாப் போக வொருத்தனையிங் கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென் செய்யும் விடும். (௯௨)

கல்கிகரை கண்டகும்ப கம்பன்வெங்க டேசரெட்ட
வில்விசையன் றென்னிளசை வெற்பிடத்திற்—சொல்வதென
கட்செவியு மம்புலியுங் கங்கையுமோர் வெம்புலியிற்
பட்சமுற வைத்தார் பதி. (௯௩)

சங்கநிதி பென்னத் தழைத்தவெங்க டேசரெட்ட
சிங்க மிளசைச் செழுங்கிரியில்—அங்குகண்டேன்
மானிலத்தை முற்றுமொரு வள்ளனடு வாதியத்தத்
தானிருப்ப தேந்திநிற்கத் தான். (௯௪)

தாலமுற்றும் வாழ்த்துமிந்தர் தாருவெங்க டேசரெட்ட
வாலகிருஷ்ண வீம்பன் மணிவரையின்—மேலு
மருக்கமழு நன்மா மனையுமொரு சந்தி
இருக்கவதிற் கண்டுகொண்டே னின்னு. (௯௫)

தங்கன்குல தீபமெனத் தாரணியோர் கொண்டாடும்
எங்கன்வெங்க டேசரெட்ட மேந்தான்வெற்றிற்—செங்கணரி
உண்ட னுடனவனின் னாதினதுஞ் சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற் கண்டேன் குறி. (௯௬)

வகாம் பரரிடப்பே ரில்லாத தாழ்வுசொல்லப்
போகாது வேறு புகலியே—பாகார்ந்த
சந்த மதுரத் தமிழுக் ககத்யனென
வந்தவெங்க டேசரெட்ட மா.

(௬௪)

திரைக்கலைக்கித் தையலென்ப தேயிருபத் தேழென்
அரைக்கலைக்கித் தைய லனைகம்—உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்பர சுண்டா வரசர்சிரோ ரத்நமென
வந்தவெங்க டேசரெட்ட மா.

(௬௫)

கூன்கலைநி லாவின் குளிர்ச்சிபொறுக் காதுகல்லி
மான்கலையில் லாமன் மருளுமா—தேன்கலையச்
சந்தநறுங் காவின்மந்தி தாவு மிளசைநகர்
வந்தவெங்க டேசரெட்ட மா.

(௬௬)

*மாதுவத னம்பொற் குடஞ்சந்திர விம்பம் மருங்கோ ரிலக்கணஞ்சி
வந்தவித மொருபிரபற் தந்தந்த மினியதிரு மானிலங் கையுமதுவே
கோதிலாக்குற்றலுரதர்தம்மனைவிபெயர்கொண்டசிங்காரமதனைக் [ப்பலா
கொண்டலென்றுஞ்செழுங்குமுதமென்றுங்கிளிக்குஞ்சென்றுட்டினைசெ
காதுவனை மைக்கண் கருங்குவளை சொன்னக் கழுத்துவளை யாகுமவளைக்
கமலத்திருப்பவளையொப்பென வுரைக்கலாங்கைவளைகிலுங்கவளைவாய்
தாதுலவு வண்டனவ மாலிகா பரணு சபாரஞ்சி தப்பராவா
தமிழின் மகாகும்ப மாமுனிக் கிணையாகிய
விதரணி காபங்க யாசனத் திருமேவிய
சயில புயாவெங்க டேசரெட்ட மழுபதியே.

(௬௭)

*வனவாரு திக்குமிரு தனமுமைக் கண்ணுமா வாகும்வனி தைக்கரும்பாம்
வசனமுந் தனமும் வதனமு முழந்தாளு மாமதி தனக்குநிகராம்
கனகாம்ப ரன்றனக் கனையென்ற மகிமையைக் காட்டுமது வேபுயமதால்
கன்னந் திலைக்குமொரு வாளியென வந்தவன் கைக்கம்பு கந்தரமதாம்
அனவாக னன்றேவி பெயரொன்றின் முதலெழுத் ததிலே பழக்கமதலால்
அப்பாலிரண்டெழுத்தாகும்வடிவழகின்மலரணைமீதுவந்திணைகுவாய்
தனகுபே ரப்பாக்ய சம்பன்ன மிகுயோக்ய சற்குண விலாசவாக்ய
தமிழின் மகாகும்ப மாமுனிக் கிணையாகிய
விதரணி காபங்க யாசனத் திருமேவிய
சயில புயாவெங்க டேசரெட்ட மழுபதியே.

(௬௮)

ஔபஞ்சலக் கணமதனி லோரிலக் கணமேழு பாரையடி யாலளந்த [னைத்தே
பகவனதுபெயர்கொண்டிபாண்டிமாநகர்தனைப்பார்த்துக்கையால்வ
அஞ்சதலையான்சடைக்கணிவான்பெயருமறந்தயனூர் திபெயர்வெறுத்தே
யானையின்பெயராகிமதனவேன்போர்க்கிலக்காயினாள்வந்தனைகுராய்
மஞ்சதரு வனையகொடை தருமலர்க் கரதலா மகிமைப்ர தாபமணியே
மாமண்ட லேசரா கவிஞர்கலி நீக்கவரு மன்னவா கருணைநிதியே
தஞ்சமென வந்திடு சனங்கன்வன ரும்படி தனந்தரு தூர்தனிகனே
தமிழின் மகாகும்ப மாமுனிக் கிணையாகிய
விதரணி காபங்க யாசனத் திருமேவிய
சயிலபு யாவெங்க டேசரெட் டமபூபதியே. (௬௬)

குமார எட்டப்ப பூபதிமேற் பாடியவை.

சந்தான மேநிகர்கு மாரமுத்து சாமிசகோ தரவான்பொன்னே
சந்தான மேருவென நிறைந்தகுமா ரெட்டனெனைத் தழுவாவாயா
சந்தான மேதரிக்கக் கூடுதலை யவன்மருங்கிற் சகியேநீபோம்
சந்தான மேலேறி யுபரிசெய்தாற் தீருமடி தனக்குத்தானே. (௭௦)

திருமாலை யம்புதொட்ட சிலைமார னம்புவிக்குட் டிடவான்
முல்லைத், திருமாலை யம்புயஞ்சூழ் குமாரவெட்ட மனைச்சேரச் செய்
தாலுள்ள, திருமாலை யந்தெளிந்து சுபசோப னம்பொருந்திச் சிவ
னைநேசித், திருமாலை யந்தொறும்போ யுனைநினைத்துத் தெரிசிப்
பேன் திருமின்னுளே. (௭௧)

கன்னியுன்றன் மேற்பிரிய மையாமற் றேரையிவள் கண்டான்
மூன்று, மன்னர்தனி லேயொருவன் பெயரையடிக் கடிவழுத்து
வாளனத்தைத், தென்னவன்றன் மாலையென்றான் மதியையதிற்
கடையெழுத்தாய்த் தீர்த்தானையா, நன்னயகு னாகரகு மாரவெட்ட
ராசேந்தர நனிநமாலே. (௭௨)

பொன்னிலங்கை ராவணனை வென்றவிடை யாட்களகம் புளகக்
கொங்கை, தென்னனைநே ராயிருக்குஞ் சொல்வார்த்தை கண்டுபயற்
தேன்மகாவீற், பன்னிவடி வூர்கணிதம் பம்மரம்பை யாகுமிவட்
பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழி தவறாத குமாரவெட்ட ராசேந்தர
சுருணமாலே. (௭௩)

மெலக்கணக்காப் பொருந்துவோ மெனவேளை மனங்குறிக்கும்
வேளைபார்த்து, சிலக்கணக்கா மனம்புதுத்து துத்தாகப் பாப

கறுக தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி.

வென்மே விரைத்தானெண்ணிச், சொலக்கணக்கா வழக்காநா னநிற்
தவளா தெரிந்தவளா துயரமெல்லாம், இலக்கணக்கா ரிசைதேர்ந்த
குமாரவெட்ட பூபதிபா லியம்புவாயே. (எச)

பண்ணப்பம்பர மன்னமுணுமலே பாற்றுப்பம்பரஞ் சோர்ந்து
மயல்கொடு, வண்ணப்பம்பர மாங்குயமீறிமே வவிரும்பம்பரக் கண்ணி
எட்சேரையா, தண்ணப்பம்பர வைகுழ்பதியா சருங்கப்பம்பரந்
தேகொவேந்தடி, விண்ணப்பம்பர மென்றேதொழுஞ்செக விரராம
குமார வெட்டேந்த்ரனே. (எடு)

உன்னக்காவடிப் பூப்பறியாணதி யுழுகாள்வடி பாலையருந்தென[வாய்
என்னக்காவடிவேண்டாமென்றோதினாலேதுக்காவடியங்காமற்சேரு
அன்னக்காவடி யார்க்குமுகாசலத் தாதிக்காவடி மைத்திறம்பூண்டுக
வின்னக்காவடிவேலாவென்றுன்செகவிரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே.

ஆரிச்சந்தந யம்படிப்பார்மத னுலச்சந்தனக் குண்டாகியேபினும் [ய்
தேரிச்சந்தனமேசொ லுவாயெனச்செப்பிச்சந்தநங்கைதனைச்சேருவா
பூரிச்சந்தநம் விம்மியமாதரைப் புலப்பச்சந்தன தாகவுளத்தில்வை
வேரிச்சந்தந மார்பகத்தாய்செக விரராமகு மாரவெட் டேந்த்ரனே.

பூத்துக்கி யுண்டவனைப் போந்தேறிக் கொண்டவனே
மாத்துக்கி யைத்துக்கி வந்தானே—நேர்த்திதரும்
பொன்னு பரணு புயசயிலா தென்னிளசை
மன்னு குமாரவெட்ட மா. (எஅ)

அழகிசக்க தேவிக் கனந்தம் பணியால்
விழையுங் குமாரவெட்ட வேந்தே—பழகுமொழி
கூந்தல் களமல் குலகடுசொன் னேன்கனகம்
ஏந்துதன மாந்தளிர்மெய் யே. (எஆ)

ஊற்றுமலை மருதப்பத்தேவர்மேற் பாடியன.

அரைத்தசந்த னம்பொருந்தா ளமனியின்மேற் கண்டயிலா ளர
க்கன்மோலி, நிரைத்தசந்த னம்பாலே துடைத்தமரு தப்பன்வா
நினையாளன்னை, இரைத்தசந்த னம்பசலைக் காற்றுமென்ற னோபர
வை யிடத்திலேசென், றுரைத்தசந்த னம்பாருக் குள்ளிலையோ
திவாகரணு ரொளிக்கின்றோ. (அ0)

அரமியஞ்சேர்த் திளவாழைக் குருத்தவிரித் ததிற்கிடத்த
வறுவுஞ்சூடா, கரமியங்கொள் ளாதெழுந்து தரையில்விழுந் தானத
னைக் கண்டுகாய்மார், சரமியங்கு தோவிலையோ வெனமுக்கிற்
கையவைத்தார் சத்யவாய்மைத், திரமியங்கும் கிளுவைமரு தப்ப
னுக்கிச் செய்திசொல்லித் தெளிவிப்பீரே. (அக)

திருந்தலரி கலையடங்குங் கிளுவைமரு தப்பசெய சிங்கமென்னைப்
பொருந்தலரி தாயிருந்தாந் பூத்தானஞ் செய்யானோ போர்வேனையா
வருந்தலரி குளையலரி மாவலரி பூவலரி மாதர்கீழ்பால்
திருந்தலரி வாராமுன் விரவிதனின் மதியம்வந்தா லென்செய்வாளே

வரைத்தூற்று நெடுங்காட்டு வழிப்புலவோ ரலையாமல் வளர்த்
ததாய்போல், உரைத்தூற்று மலைபுரந்த னுங்கமரு தப்பனொரு நானு
ஞ்சேரான், கரைத்தூற்று நறும்பாலு மன்னமும்வேண்டேனதனைக்
கண்டலோமா, தரைத்தூற்று மெனவிடுத்துத் தாய்க்கிழவி கூடரி
ன்று சலஞ்செய்தானே. (அக)

இப்பளப்பா றையிற்படுக்கச் சொல்லுகிறீர் செடிமறைவோ
வில்லைச்சூழ, உப்பளப்பா றையுமாச்சு கணவனோ வெருகோபி யும்
மைக்கண்டால், கொப்பளப்பார்க் கினும்பார்ப்பன் பேனைப்பார்க் கி
னும்பார்ப்பன் குணமில்லாத, தப்பளப்பா விருக்குதையா கிளுவைம
ரு தப்பமன்னு தமிழ்க்கோமானே. (அச)

கவள வளைக்குக் காவுசெய் தோன்வஞ்ச கப்பிணைமேல்
ஹவள வளைக்குஞ் சிலையான் மருதப்ப னுங்கன்வரான்
தவள வளைக்குத் தடையிடு வாரில்லை சந்துசொல்ல
அவள வளைக்கும் பிடப்படு மோதன் னாளிக்குலமே. (அரு)

திருமலைவெலப்பன்மேற்பாடியன.

செருத்தாக்கு மதப்புலியே திருமலைவே லப்பாநின் செவ்வா
யூறல், அருத்தாக்கு மரிக்கமுதங் கசப்பாகு மனைவேண்டா னையோ
வாழைத், குருத்தாக்கு மதைவிரித்துக் கிடத்தினுஞ்ரு டெனவிழுந்
து கொள்வாள்காமம், கருத்தாக்கு முத்தாதன் கங்குல்வரக் கண்டுமு
னைக் கண்டிலானே. (அச)

* ஒருகுதிரைக் குளம்படியாக் காதுகைந்தா ளங்கமென்ன வருக்காமாரன், திருகுதிரைக் குளம்படியா திருத்தனன்கார்த் திகைத்திங் கடனையேதேடி, இருகுதிரைக் குளம்படியான் திருமலேவே லப்ப முவி லேறிவிதி, வருகுதிரைக் குளம்படியைக் கண்டமயல் கொண்டு மிக வாடினானே. (௮௭)

எடுத்துவரி முறத்தினிலிட் டிழைத்தகுறி பவித்ததென வெண்ணித்தந்த, வடுக்குவரி தழுக்கேறு மெனக்கனிவாய் மடுத்துறிஞ்சு மாதைப்பாடு, படுத்துவரிம் மாதரென்றாற் சொல்பவரார் வளத்தி லங்கைப் பதிமேற்சென்று, கடுத்துவரி தனைப்பொருத திருமலேவே லப்பனிதைக் கண்டிலானே. (௮௮)

பொருத்தமரங் கசசரத்துக் கல்லாம லம்புலிக்கும் புறம்போ வென்ன, இருத்தமரஞ் சிதமொழியா ளிப்பாடு படமுறையோ வெம தூதாணி, வருத்தமரு மெனையளியே யென்னளியே யாய்ச்சியர்தங் கலையைவாரிக், குருத்தமரங் குழைத்தேறுந் திருமலேவே லப்பனிடங் கூறுவாயே. (௮௯)

திருகலகு வாய்ப்பறந்து சிறகொடுக்கி யிருந்துகடற் சேலேவா ரிக், குருகலகு வளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ் திருமலேவேல் கொலு விளிபோய், இருகலகு தலைமொழியா ளித்தனைமா லானொளன் றிசைத்தேயன்னம், பருகலகு வளைத்தாரை யாடிலுங்கேட் டானென ஷ்சோ பனஞ்சொன்மானே. (௯௦)

பொருவதற்குச் சிலைக்காமன் வருமுனமே மதுரைவிற்போய்ப் பொறிவண்மர்கான், செருவதற்குப் புகழ்விசயன் திருமலை ரேந்தர ன்வரச் செய்விரிங்கு, வருவதற்குத் தாமதித்தான் மாலையொன்று கேளந்த மாலையானுந், தருவதற்கு மதியானேன் மையலையா யினுந் திரும்பத் தரச்செய்வாயே. (௯௧)

விருத்தப்பா கவித்துறையும் வெண்பாவுந் கொச்சகமும் விரி வாய்ச்சொல்லக், வருத்தப்பா வெனதுமகள் காமனர விந்தமலர்க் கணையானெஞ்சில், இருத்தப்பா லனம்வெறுத்தா னெனையுமவள் சகி. தனையு மேசுருண், வருத்தப்பாத் திரமலவே யணைந்திவாய் திரும லேவேன் வரிசைமாடிலே. (௯௨)

கெஞ்சுமா தங்கமுகம் பார்த்திரங்குத் திருமலைவேற் கிரிமினான்
அஞ்சுமா தஞ்சுமந்து பெற்றபலன் கிடைத்ததெனக் காறுமாதங்
கஞ்சுமா தந்தனைப் பெற்றிழந்தோர் போற்றிரிந்து கலங்குதேழை
நெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்றனே.

கொடிக்கத்தத் தும்பலையு மடக்கெற்கு நியும்பார்த்துக் குணம்
பார்த்துப் பார்த்தித்தப்,படிக்கத்தத்து வளைசோரச்சோருமென் பால
னத்துக்குள் பாலனம்வேண்டுங்காண், அடிக்கத்தத்து களையும்பரப்
பிழ தண்டகூட முகடும்பமரென,வெடிக்கத்தத்தும் பரியாய்திருமலை
வேலுராச விவேககுலேசனே.

(௬௪)

பூசத்தந்தி முலையும்புண் னாக்கினீர் போதும் போதும் புழுக்குஞ்
சங் வாறுமா, காசத்தந்தி மதியுஞ் சுடுமென்ற காமப் பேய்கொண்ட
களளிக்கென் சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசை யெல்லா மதிரவே மந்
த ரத்தை மருப்பிட் டிடித்தளி, விசத்தந்தி நடாத்துந் திருமலை வே
லு ராச விவேக குலேசனே.

(௬௫)

ஓரராவுண் மிமு மதிப்பிள்ளை யூரராவுறங் காதபெண் பிள்ளை
மால், கூரராவு கணைகடொட் டான்மதன் கும்பராசி கொழிப்பது
முத்தமாம், குரராவி துடிப்பத் துடிப்பத்தின் டணைக்கராசலந் துண்
டிக்கக் கண்டிக்கும், விரராகவ ராமா திருமலை வேலுராச விவேக
குலேசனே.

(௬௬)

சங்கராவை யகமும் பழிக்குமார் தாயர்தூற்றி லெனும்பேதை
நெய்முடை, அங்கராவை யழைக்குங் கழைக்குர லனங்கவேளை ய
ழைக்குமென் நேங்குமால், கங்கராவை யடர்வது போலொரு கைக்
கடாசலங் கால்சாயத் தாக்கிய, வெங்கராவை யிடறந் திருமலை வே
லுராச விவேக குலேசனே.

(௬௭)

நேற்றிருந்த நிலவுமந் நேரமென் னினைவிருந்த நினைப்பு மிளந்
தென்றந், காற்றிருந்த சுகமுமுன் னானையென் கருத்திருந்ததும்
யாதென்று சொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெந் தாமரைப் பூவின்மேற்
றிருவிருந்தது போலச் சிம்மாசனம், விற்றிருந்த துரையே திருமலை
வேலுராச விவேக குலேசனே.

(௬௮)

அச்சங்க பாணி பதம்போற்றிச் செந்தமிழ்க் கன்பியற்றி
அச்சங்க மேவுந் திருமலை ராய னனைந்திலனான்

அச்சங்க லாமதிக் தென்றிருந் தேனென்ற னுகத்தைநூல்
அச்சங்க மாகத் துளைத்தான் மதப்பய லம்புகொண்டே. (௪௪)

அத்திக் குதையன் நிருமலை வேலப்ப னன்புகொல்லத்
தித்திக் குதையன் கருந்தென்ன மோமதி சென்றுருணக்
குத்திக் குதையன் கதிர்காட்டு மோளிரு கொங்கையின்மேல்
தத்திக் குதையமட் டேறுநு காமன் சரங்கன்வந்தே. (௪௦0)

சலவளைக் குண்டிவன் கைவளை போனதுங் காரிகையார்
சொலவளைக் குந்தத் தரம்போலத் தைப்பதுஞ் சொல்பவரார்
நலவளைக் குஞ்சரி யாஞ்செயிச் சானகி நான்முனை
மெலவளைக் குஞ்சிலை யானே திருமலை வேஸப்பனே. (௪0௧)

வெஞ்சத் தமரத் துளைக்குந் திருமலை வேலுவந்தால்
வஞ்சத் தமரம்ப லுக்குமஞ் சேனன்னை வாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத் தமரங்க சப்போரை வெல்லுவ னீயுமெனை
அஞ்சத் தமரஞ்செய் வாயோ வலைசெறி யம்பரமே. (௪0௨)

நீகா விதுரா நெருப்பா மிவட்குவிவக்
காகா விதுரா கதம்புரிவார் கன்னியர்கள்
வாகா விதுரா மராமாதி மரவச்சர்
தேகா விதுரா திருமலைவே லேந்திரனே. (௪0௩)

அங்காவித் தாரா வனைவதுகன் டின்பமொரு
பங்காவித் தாரா பதியேயென் றேங்குவனோ
துங்காவித் தாரா துனைமுலைபா ராசைகொள்ளும்
செங்காவித் தாரா திருமலைவே லேந்திரனே. (௪0௪)

வசவப்பமத்திரி முதலியோர்பேரிற் பாடியன.

மாதங்கங் கோடிவ வறைக்குனொளித் தாலுமந்த வழியேகம்ப
மாதங்கங் கோடிவிடச் சென்றடிக்கு முயிர்தரிக்கு மாசிவாரா [ய்
மாதங்கங் கோடிகலங் கடலொலிக்கென் செய்வனினி வந்துசேர்வா
மாதங்கங் கோடிதமிழ்க் குதவும்வச வப்பமதி மத்திரியே. (௪0௫)

பூரிக்குஞ்சர மாவா மார்கொங்கை பூவைதாங்கப் பொறுதத்
தொனிக்கடல், பேரிக்குஞ்சர பம்போலத் தென்றற்கும் பெருமயக்
குந் தருகத்தன் டாங்குவேன், பேரிக்குஞ்சர முங்கொண்டு வந்து

போர் நிறைத்திட்டானினி நீவந்து சேர்மத, மாரிக்குஞ்சர மீதாரு
மிந்திரா வன்யராய வசவப்ப தூயனே. (க௦௪)

நகத்துவாரயி லாங்கண்ணி கொங்கைக ணையவாரதத் தைத்த
வழித்தென்றல், புகத்துவாரஞ்செய் தாலந்த வேளம்பைப் பொறுக்
கவாரம் புயக்கண்ணி தந்துசேர், சகத்துவாரஞ் செயுந்தென் னிளசை
ரா சத்துவாரத்துக் கோர்மந்திரி யாய்வந்த, மகத்துவாரஞ் சிதவச
னார வாகனும் வசவப்ப தீரனே. (க௦௭)

கருத்தவாவிலை யான்கர னாய்வருங் காமனாலுடல் வாடாதின்
நின்பத்தை, அருத்தவாவிலை யாயினிப் பேதையோ வாவிதாங்கரி
தாருமை யாகண்பார், திருத்தவாவிலை யாத்தன்னை நல்கிய செந்தமி
ழ்க்குத் தியாகா நிணப்புலால், மருத்தவாவிலை யாரயில் வேற்கரா
வன்யராய வசவப்ப தீரனே. (க௦௮)

பருதியாக மகமாக மூர்மதி பணையெக்காளம் வெடியா மலரம்
பு, விருதியாக மகன்வசர் மாமிவை மின்பொறுத்திடு மோசேர் திரு
வருட், கொருதியாக மகவா சகங்கற்றோர்க் குற்பனாவெங்கள் குப்
பண வேண்மைந்தா, வருதியாக மகமேரு நேர்செல்வ வன்யராய வச
வப்ப தூயனே. (க௦௯)

சந்தனத்தை விடுக்குமுன் னேலில்வ சந்தனத்தை யலைப்பகைத்
தெய்வன, சந்தனத்தைத் துளைக்குது பாலுங்க சந்தனத்தையு மப்
படிச் செய்ததே, சந்தனத்தை யணிதண்பு யாசலத் தாருவேதண்
டமிழ்க்கவி னோர்தம்வ, சந்தனத்தைத் துசங்கட்டி பீந்தரு டந்தர
னேழுத்து மந்திரி ரேந்தரனே. (க௧௦)

சருக்கரைய முதுகணிதேன் கலந்ததமிழ் முனிநிகர்வான் றரியார்
பெண்டர், கருக்கரைய முனிவிசய கிரிவேலைச் சின்னோப கனவானு
சைப், பெருக்கரைய வளவலவென் றிலைக்கேறி மயக்கினது பித்த
மூர்ச்சைத், திருக்கரைய வுடதமெடு கரைத்துமெல்லப் புகட்டமுது
செலுத்தென்றனே. (க௧௧)

இலக்கார மணியாள்கண் ணிமைபொருந்தான் மன்மதனா ரெய்
தபுண்ணில், கலக்காரம் பெய்ததெனக் கதிர்மதியுஞ் சுழன்றெறிப்பக்
கனன்னுளென்றே, சொலக்காரம் மியமாக விலக்கணநாற் கவிப்புல

மைத் தொன்னூலோர்க்குப், பலக்கார மருள்விசய கிளவேலாஞ் சின்
னோப பதிச்செவ்வோட்கே. (கக௨)

திடக்குவடக் கடககளிற்றான் கம்பளவல் லக்கர்குலன் தெற்குப்பூர்வ
குடக்குவடக் கடற்கரசன் மலையாண்டி ராஜன்முல்லை கொடுவந்
துன்னை, மடக்குவடக் கனசெய்வண் மதப்பயலே யுனக்கினியொல்
வாதுபேரி, அடக்குவடக் கயமீனின் சடக்குநடக் காதினிமே லறிந்து
பாரே. (கக௩)

மாதாண வேந்தர்க்கு மேலோன் பெரியச வாரியையென்
மாதாண மேல்வரக் கண்டனள் கண்டு மயங்கியஞ்சம்
மாதாண யோவரக் கானே னெனது வளவுக்குளம்
மாதாண போச்சென்று வந்தா ளினிச்சொல்ல வாயில்லையே. (கக௪)

இந்திரச் செல்வன் றுரைபூலேக் காத்தப்ப னிங்கிவன்பால்
வந்தில னின்னமும் வேள்களை யாற்கண் வளர்ச்சிமு
கந்திரன் சாணுவில் வைத்த துமகர கர்க்கடக
சந்திர யோகங்க ளாமட விற்கணி தந்திடமே. (கக௫)

சென்றலந்தார் சேர்முத் திருளப்ப பூபதிபால்
மன்றலந்தார் வாங்கி வருமளவும்—குன்றமுலை
ஏழா யிரம்பண்ணை யில்லுடம்பு வாடாதே
ஏழா யிரம்பண்ணை யில். (கக௬)

ஆகச்செய்யுள் துச௦.

நாகூர்முத்துப்புலவர்.

நாகூரிலே பிறந்துவளர்ந்து எட்டையுரம் சம்ஸ்தானத்திலே வித்து
வானாயிருந்த இவர் செய்ததாக ஓர் பிரபந்தத்தையும் பார்த்திலம். இவரும்
கடிவை முத்துப்புலவர் காலத்தினரெனத்தெரிகிறது.

வெங்கடேசர எட்டப்பபூதிமேற் பாடியன.

தனதனாக நடாத்தி யடர்ந்தபூச் சரத்தைவாங்கித் தனத்திற்
றொடுக்கம், தனதனாக தவிலான்மின் போன்மெய்ப் சந்தசந்துசந்
தேசொலென் றுண்மினாள், தனதனாகணத் தொம்மெனப் பையினி
ர்த் தம்புரிந்த சரண சரோருகா, தனதனாக வளரும்பர தாபவித்
தாரனேவெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (க)

கனகனங்கம் பிளந்தளிர் கொந்தள கங்களந்திருக் காயமின்
மேன்மற்ற, கனகனங்கம் பிளந்தலை கண்டுகொங் கைக்குளேயினன்
சேராத தென்கொலோ, கனகனங்கம் பனகோத்தி ராவருட் காது
லன்றனைக் காத்தடி மைகொண்ட, கனகனங்கம் பிளந்த நரசிங்க
காருத்தாவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨)

கடகரிக்கு மதனான வர்செயுங் காயந்தேர்த்துள் ரோவள வன்னைமார்
கடகரிக்கு மரிவாழ்க வேலன்முன் கட்டினுரகி லென்னமொன்
னூர்க்குவி, கடகரிக்குரு விக்கன்று கண்ணருள் கத்தத்தாளினை வயத்
துதி மேகா, கடகரிக்கு நிருபா விளசைவாழ் கருணைமால்வெங்க
டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௩)

தந்தப்பாதுக டர்மருங் கம்பிரு தாயையமிந்த மாலையின்
னூர்சத்தம், தந்தப்பாதுக னற்றவ ரம்புவே டானொளிக்கச் சரமுல்லை
தாசர, தந்தப்பாது கவிப்பட்டம் வாலியைத் தாக்கியேயவன் றம்
பிக்குக் தந்துதந், தந்தப்பாதுகை தம்பிக்கு கல்கிய தாருவேவெங்க
டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௪)

கனதனந்தன தாவலி னுலத்தக் கனிக்குமாமலை யாமிடை மின்
விலும், கினதனந்தன மாற்கு றரிதரி தென்னுமல்குற் றிருவை
யணைஞவாய், மனதனந்தன மாடை தமிழ்பகர் வாணர்க்கேந்து மடு
ழும்பர தாபனே, தனதனந்தன வென்றாடு வோரரு டங்கிவாழ்
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௫)

இந்தக்காவனங் கற்கோர் கனிகையா விருந்துகாந்துதி யானென்
ன செய்குவேன், பந்தக்காவன மம்மைகன் டப்பியெப் படியங்
கேசுவன் பாங்கியென் மூள்கலி, சந்தக்காவன சத்திர சோமதி
யாகசற்குண பாக மனோகரா, சந்தக்காவனஞ் சூழின சைப்பதித்
தானமால்வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௬)

இருபத்தந்த மெனும்பொற் பயோதர மென்னசொல்ல ரதிக்
கெண் மடங்கிவள், சொருபத்தந்தச் சிவிகையில் வந்தனள் சொந்த
மாக வுலத்தனை வாய்சுடர், தருபத்தந்த மனியவெற் புப்பெற்றிற்
முய்த்துலங்கித் தனைநம்பு வோர்க்கெலாம், திருபத்தந்த மனதின்
படிக்கரு னேசனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௭)

தரகலாதனங் கன்சமர்க் கோலஞ்சு மைந்துபானமெய் தான்பூ
வலவர, கரகலாதன கும்பம் பொறுக்குமா கன்னியேயெனிக் கன்
பாரென் னுள்புல, வரகலாதனன் மார்க்கசி லாகிய மாவசந்ததி
யாகவ ரோதயா, பிரகலாதனன் புள்ளத் திருந்தருள் பெருக்குமால்
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (அ)

மாதமந்திர ணம்போ விருந்ததை மலைக்கொப்பாக வளர்த்தது
மாரன்கைச், ருதமந்திர வோருக மாமதி சோர்ந்துதானிந்த வேந்தி
ழை வாடுமோ, போதமந்திர சக்கனி யைக்கவ்விப் பொழிவிறுந்
புகழ்க்கழு காசல, வேதமந்திர மெய்க்குக் கிணத்தொழும் வேந்தனே
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (ஆ)

வருதுகட்டுமுட் டெல்லாங் கடந்துபூ வானிலேன்கய வாழி
முரசம, திருதுகட்டு வசன மலமலைத் தென்றலாங்கொடுத் தேரை
நடாத்தியே, பொருதுகட்டு வதனத்திற் சாடவே பூத்தொடுத்தனன்
சந்திர காவிடால், விருதுகட்டு மதிபா விளசைவாழ் வெங்கடேச
ரெட் டேந்த்ர வசிரனே. (க)

தந்துகந்துகர் தாகர் தனிக்குரீர்த் தடமருங்கு தனமல்குந்
றையலே, முந்துகந்துகர் தாகணப் போழ்திலுன் மோகத்துது மொ
ழிவனென் றேவந்தேன், வந்துகந்துகர் தாகழு காசல வாசகாவென
வாழ்த்துமன் பாகட்டுங், கந்துகந்துகர் தாகப் புரட்டுங்க டாசலா
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (கக)

நம்பரக்கரை யானன ராகிய நாதர்முன்பு நமைவேண்டிச் செல்
கவென், நம்பரக்கரை யாபனுப் பத்தன துருவிளாமதன் யுத்தத்
துக் கென்செய்வேன், அம்பரக்கரை யானதிற் பாளைய மன்றிறங்கி
யடர்ந்திலங் காபுரி, வம்பரக்கரை யாசகத் தால்வென்ற மாதவா
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (கஉ)

அத்தன்கண்ணுக்குத் தோற்றானன் றுதலா லரிபிரம்மாதிக்குந்
தோற்று னவன்மகா, எத்தன்மாமனை யென்றுந் தமைபனென்
றேசொல்லோன்கினை யெய்யாம லெய்கிருன், கத்தன்பூவுல கே
ழையு மேயொரு கவிக்கைமுலிற் காத்தரு ளும்பரி, சுத்தன்மன்னங்
குமாவெட் டேந்திரன் சோதராவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே.

உபையராசியை யூரும்பி மான்வள ரோங்கனேருந் தனத்தா னுனைமகிழ்ந், துபையராசிய யாய்க்கூட்டி வாவென்று சொல்லியெ ன்னையுன் பால்விநித் தான்பொன்றூ, சபையராசிற் சொருபாவென் றிசரைத் தன்கையாற்றொழூர் துங்கன்கை விடனற், கபையராசி யருள்வல்ல வாபுத ழாகராவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (கச)

சங்கதாதர ளங்கால் கமுகதா தன்கழுத்தினை யென்றாட்குன் றுரின்று, துங்கதாதரத் தாமதஞ் செய்யிலத் தோகைதேகத்தை மாரன் வருத்துவான், அங்கதாதர நீதாது செல்லென்ற வாரியாரண விரப்ர தாபலே, வெங்கதாதர விமா செயதரா வெங்கடேசர வெட்டம பூபனே. (கரு)

பூவலாரை முகலான கற்பங்கள் புரிந்துநீட்டை வசித்திருந் தாலுமென், ஆவலாரையும் வீட்டுவி டாதந்த வரிப்பிர்மமாதிக ளானா லுந் தானென, யாவலாரை மலரதி னுலெய்யின் மங்கையுள்ள மயங் கா திருக்குமா, மேவலாரை யடக்கிச் செயம்பெற்ற விசயனேவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (கக)

அஞ்சக்கஞ்சனங் கைபா லகனந்த சோகமேவ வடர விடுகுமு தஞ்சக்கஞ்சன மெல்லங் கரைத்திரு தனத்தைநீலத் தடவரை யாக் கமான், மிஞ்சக்கஞ்சனந் தாழக்கு லுக்குமெய்ம் மின்னைமேவி விரகந் தணிந்திடாய், வஞ்சக்கஞ்ச னகத்தைத் துணித்தவா வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (கௌ)

கந்தரப்புய ருஞ்சடை யார்பகைக் காமன்வந்து கணையேவ வே மினுள், அந்தரப்புய லின்பேர் மிகுத்தன ளணையின்மீதணை வாய ணை வாய்பர, தந்தரப்புயங் கப்பணி மீதுதெய் தத்தென்றிஞ் சர ணம் புயாதிட, மந்தரப்புய பார செயதர வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (கஅ)

அந்தராசல வன்பன்றி போற்பகை யார்ப்பரிக்க வவர்க்கிசைந் தெய்தமின், பந்தராசல னேபயந் தான்வெறுப் பாயுரைக்கிற் பல ரென் சொல்லாருல, கந்தராசல வாவூரின் வாய்மறைக் கவுலேமூடியுண் டாகொண்ட காதல்தீர், மந்தராசல வாகா சயதர வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (கக)

முனசநங்கை முகன்கண் னிருந்துற முற்றும்வெந்தவன் வந்திகல்
செய்யவே, தினசநங்கைக் குதுகஞ்சி தட்டுது சேலைசோரந்திரு காலை
யும் பின்னவே, இனசநங்கை யதுகொட்டிக் கொட்டிவந் தேசவேம
யன் மீசர மாகுது, வனசநங்கை மருவும் புயாசலா வாசவாவெங்க
டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௦)

படங்குமாதங்க ரேக்காற் சமைத்திட்ட பாரக்கொங்கைக் குறி
யஞ்ச மீபந்தான், சடங்குமாதங் கழிக்குமுன் னுமிது சமயங்கட்டித்
தமுனா விடிலலா, அடங்குமாதங்கள் சித்தமென் பாக்கிய மணைப
வேண்டுமுன் னுண்மூல மென்னவே, தொடங்குமாதங்க முன்வந்த
மாதவா துங்கனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௧)

வாசக்காந்தன் மலர்க்கையி னுலனை வாரிவாரிப்பன் வீரோடு
சந்தனம், பூசக்காந்தல் பொறும் லயர்ந்துவாய் புலம்பத்தாமமும்
வெம்பமின் னுர்களும், ஏசக்காந்த முரைக்கிலென் செய்குவா னெய்
துவாய்குற மாதுதெய் வாணைக்கோர், நேசக்காந்த ருள்பெற்று வாழ்
மனு நீதனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௨)

வந்துவாரவை யடதத் திச்சிலை வளைத்துச்சித்தசன் மாங்களை
பேவப்பு, குந்துவார வளவும்பி திரந்திடக் குடைந்துகொங்கைக் குடத்
தையு மேயனே, கந்துவாரம தாக்கிவிட் டாலிந்தக் கன்னியென்செ
ய்கு வாள்கான் கணியினல், சிந்துவார மதிலனை கண்டவா சீதராவெங்
க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௩)

அரிசிராவணத் தாலடைத் துந்தொனி யமருதில்லை யதைமுனி
யுண்ணவும், கரிசிராகவ லப்பக லோன்வருங் காலமானதெக் கால
மென், றுடரும், பரிசிராமுழு லோபகு டாரிந் பாரவில்வளைத் துக்கர
துஷணை, திரிசிராவிழ வோர்பாணந் தொட்டவா சீதராவெங்க டேச
ரெட் டேந்த்ரனே. (௨௪)

தொடுக்கவத்திரம் வேனது தானிந்தத் தோகைமெய்யைத்
துளைத்து றெுவவே, கடுக்கவத்திரன் மேல்விழ மீயெனக் கவங்கு
வாட்குன் னலங்கலின் றீருவாய், இடுக்கவத்திரங் காவென் றழைக்க
வந் திடங்கரைத்திடு ரிக்கரை யிட்டவா, உடுக்கவத்திர மில்லாத
வர்க்கரு னுத்தமாவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௫)

சீதமாரம்ப னங்கன்றெட் டான்றனத் தினைத்துத் தா
ரிக்கு தந்தம்பு, சூதமாரம்ப ராமரா மாவெனச் சொல்லுவேன்சந்து
சொல்லிம் மாதர்க்குள், நீதமாரம்ப லாதசெய் வாரென்றன் னே
மக்காமர் தனிமூல மென்னவே, போதமாரம்பஞ் செய்யமுன் வந்த
வா போசனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௭)

பூசகந்தர் தனத்திற்பொரிந்தது பொருக்கெழும்பியிப் பூவை
தன் மாலுக்கே, நீசகந்தர் தடங்கலின் றித்தர நேமஞ்செய்திவள்
காமர் தணித்திடாய், தேசகந்தர் தராவணன் சேய்தலை சிக்கெனக்
கொண்டு வாவென் றிலக்குவற்,காசகந்தந்த ராமாபெ ரும்புக ழாகரா
வெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௮)

பொருப்புக்குஞ்சரி யாகப்பு டைத்தெழும் பூண்முலைக்கன்னி
மீதே சமர்செய்யத், துருப்புக்குஞ்சரி யேறிமெய் யெங்கனூர் துளைக்
கமாரன் வளைக்க வவன்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரி சாமநி முற்றுந்
திங் கட்டுடைக்குங் கலங்குவ னோமன, விருப்புக்குஞ்சரி கார்தற்கு
வைத்தவா விரனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௮)

அடிதங்கச்சி யிவனென்ன மோதெரி யாதுசிந்தை யயருகி
றானிந்தா, பிடிதங்கச்சி விகையி விருந்துநம் பிள்ளைதான்கிளிப் பிள்
ளையல் லோமயல், கொடிதங்கச்சிப் பரிபோர் சென்றேவரக் கூறென்
றானிகல் கொண்டோ ரமார்கண்டு, துடிதங்கச்சி மையப்புயங் கொட்
டுமுத் துங்கனேவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௨௯)

அரகதத்தை மதன்சிந்தை தன்னில்வைத் தம்பரத்தை யடித்
தார்ப் பரித்துமே, துரகதத்தை நடத்தியம் பாலுமென் றுவதனத்
தைத் துனைத்துயிட் டான்கொண்ட, விரகதத்தை யெவர்தணிப்
பார்மலர் மெத்தைமீதினில் வைத்தனை வாய்மணி, மரகதத்தை
யணியும்பு யாசலா வாசவாவெங்க டேசரெட் டேந்த்ரனே. (௩௦)

அனங்கனம்பனந் தந்தொட மெய்பசந் தசந்துவாடுவ தல்லா
லிடைக்கெரு, தனங்கனம்பனந் தாரா னிருக்குநற் றலத்தின்போர்க்
கொடி தாங்காது பெற்றதாய், மனங்கனம்பனம் பின்போ மிகுத்
தந்த மாதர்சொல்லும் வசைக்கிலக் காடுப, மினங்கனம்பனஞ் சேர்
சூக யாயினுள் வெங்கடேசர வெட்டர ரேந்த்ரனே. (௩௧)

மாதவாமின மட்டலர் நின்புய மாலைமலை யகற்றுவிதாசடை,
யாதவாமினஞ் சொல்லுந் துராகத வன்னைவாயை யடக்கு வதார்
மலர்ச், சிதவாமினந் தங்கந் தரமெனுஞ் செல்விக் கோர்மொழி சொ
ல்லி யணைந்திடாய், போதவாமினங் காத்தருண் மாதவா போசனே
வெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௨)

ஐருதனங்கனிக் குச்சிலை போற்புடைத் தெழுந்துகிம்மி யிறு
மாந் திடக்கயல், ஐருதனங்கனிக் குச்சிலை வாங்குமா விசைகொண்டு
ரு விப்பாய வானியாந், பொருதனங்கனி லர்க்கமுண் னாமன்மால்
பூண்டிருக்கச்செய் தான்றமிழ் வாணர்க்கு, வருதனங்கனி லாய்ந்தரு
மன்னவா வாசவாவெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௩)

என்னிலங்குச் சலராச ராசருக் கேற்றதாமவ ரிங்கே வருகப்
போய், முன்னிலங்குந் காரியம் யாவது மொழியென் றுன்பைங்
கினிதான் மருவுவாய், நன்னிலங்கு வலைத்தி லீதென காட்டுந்தென்
கருக் கோட்டைக் கதிபனே, பொன்னிலங்கு மணிமார்ப் னேதிட
போசனேவெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௪)

அரகராசலங் கொண்டபுண் போன்முலை யானைகிம்ம வதிற்
றென்ற றுவவே, உரகராசல வன்குளி ராதன லுருக்கிறுனந்த மாரற்
கிம் மாதருந், தரகராசல ராசிய தாமய றுனைனைப்புணர் வாய்புல
மென்றதோத், திரகராசலங் காத்தசக் ரேசவரா சிதராவெங்க
டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௫)

கஞ்சரஞ்சப் பெடைபோலு மென்னடை கமலத்தாளிரு கண்
னினை யானது, பஞ்சரஞ்சர்க் கரைவட்டுரைமுலைப் பருப்பதத்தி
லறுபதத் தான்றொட்டான், வெஞ்சரஞ்சப் பிரமஞ்ச கோளகை
மிதிருந்திந் மின்னாளை மேவுவாய், வஞ்சரஞ்சப் பொருஞ்சய
தோர்த்தண்டா வாசவாவெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௬)

மாமனுக்கு மகனாக வந்தகா மனுக்கும்பெற்று வளர்த்தவட்
குங்கலைச், சோமனுக்கு மினத்தார்க்கு மஞ்சிமெய் சோர்ந்துவாடி
னன் சேர்ந்தனை வாயினி, தாமனுக்கு மினியகுமாரெட்ட தரும
னுக்குங் குமாரமுந் தேக்கிர, பூமனுக்குஞ் சகோதர னேதிட போச
னேவெங்க டேசரெட் டேந்தரனே. (௩௭)

என்னவாவிது ராசிய மாநடை யேலுமாமகள் காலொடு காண்
மிகப், பின்னவாவிது ராவன றாவவா பிரமணிப்படிச் செய்தானென்
னார்கள்வாய், கொன்னவாவிது ராகதத் தென்றிசை குடிபுகக்கையிற்
கோதண்டம் வாங்கிய, மன்னவாவிது ராபுக முாகரா வாசவாவெங்க
டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௩௮)

சொலங்கக்காகொண்ட மோகத்தி னுல்வருஞ் சோபதாபர்
தொலைக்கவென் றுட்குமே, விலங்கக்காம சரத்தாலும் பூந்தளிர்
மெய்மினோத்தன எல்லாம லொப்பிலா, நலங்கக்காரி சுகக்காரி மேவ
வெந் நாளுமேநல்ல நாளடை யார்மனம், மலங்கக்கால்கொண் டடர்
பரி மேல்வரும் வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௩௯)

சரந்தராதரங் கண்டாம தன்விநித் தானெனது குழந்தை தனி
பேமால், பரந்தராதர ளக்கச்சி றுக்கும்பொற் பார்பயோதர பாரத்
தைத் தாங்கவே, உரந்தராதர வம்போற் றவண்மருங் கொசியுமுள்
எம் வசியா யணைந்திடப், புரந்தராதர ணிக்கதி பாசெய பூதரா
வெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௦)

பீலிக்குஞ்சர வங்களைக் கொத்திப் பிடித்துத்தாக்கப் பெரும்
பகை யின்றிக்கா, லாலிக்குஞ்சர பஞ்சிங்க மீதுசென் றடிப்பெபால்
வந் தடிக்குது தாயென்ற, நீலிக்குஞ்சர சப்பேச்சு மாச்சிவ ணினை
வுங்காணுங் கனவுயிங் கேயொரு, வாலிக்குஞ்சர மேவிய ராசவா
வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௧)

அராவுக்கேகளை யேசெவி பென்பர தல்லபெற்ற வளைக்கே
மின் னாரும்வம், பராவுக்கேகளை யேகுழ லாக்கிய பண்ணுக்கேநொ
ந்த பெண்ணுக் கிரங்கியின், நிராவுக்கேகளை மேற்சென் றிருந்து
நல் லின்பலீலைசெய் தன்பாய் மருவுவாய், மராவுக்கேகளை யேவிய
ராகவா வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௨)

அல்லைமாலை மருதங் கீளியையின் னுரைநால்வகைத் தானைய
தாக்கிவிட், டெல்லைமாலையும் விட்டடர் தேறிநா னிருக்குமாலயத்
துட்புருந் தேதன்னை, கில்லைமாலை விளைத்து வளைத்தம்பை விட்டு
வேண்மட்டு மீறினன் மேவுவாய், குல்லைமாலை யணிமாலைப் போற்
றிய குமணனாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௩)

தடிக்கவில்லை முலைதிரண் டேமகள் சமையவில்லை மணந்தான் குழுதுமென், தடிக்கவில்லை பொடிபுழு கத்தர்சேர்த் தணிபவில்லை யதற்குமுன் மாறன்போர், முடிக்கவில்லை வீரத்தாற் குழந்தைதான் மோகந்தாங்கவு முற்றதொன் னாந்துடி, தடிக்கவில்லை வளைக்கும கோரவுத் துங்கனெவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௪)

மஞ்சலக்கணங் கன்புற வேகட்டி மருவுதற்குள வாவைத் திரு க்குநான், அஞ்சலக்கண லார்க்கே தெரியுதின் இவலோவடங் காதி ரங் காதவன், நெஞ்சலக்கணப் பெற்றியின் வெண்ணையா நிலவில் வந்து கலவிசெய் வாயையா, பஞ்சலக்கண முத்தமிழாகர பாஷிகா வெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௫)

சத்திக்கும்பணி லக்கையி னுன்பெற்ற தனையன்போர்க்கு வினை யமின் னுரைச்சு, மத்திக்கும்பணி யாய்விரைத் துச்சர மாறிபெய்ய வென் மானுரை தானுரைக், கத்திக்கும்பணி சோர்ந்ததுங் காண்கி லான் காதல்திரவிப் போதனை வாயையா, எத்திக்கும்பணி வேந்தா மகாமண்ட லேசுவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௬)

தனதுமெய்க்கு மலரணை யானது தழுவிறைக்குத் தனச்சமை யாலிடை, மினதுமெய்க்குந் துவளுமீம் மானந்த மேனகைக்கும் வெகுமிச்ச நானுண்மை, சொனதுமெய்க்கும ரன்பொற் பதாம்புயந் தொழுந்தொழும்பன் குமாரெட்ட பாண்டியன், மனதுமெய்க்கு முயிர்த்துணை வாபுகழ் வாசவாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. ( )

இட்டங்கட்டிய வாரேயல் லாதுவே நிலைசின்தையி நெல்லாஞ் சுவாமிய, திட்டங்கட்டி யபரஞ்சி யாற்செய்த சித்ரமஞ்சத்திற் சேர் வாய் தினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங் கக்குடிக் கின்றரா வண்ணெவ ன்றன்பு வைத்தவன் றம்பிக்குப், பட்டங்கட்டிய ராமா நவரச பாஷி தாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௭)

பருதியானவ ரீராறு பேருங்கோ பாக்கிமிஞ்சி வருவது போ ன்மதி, வருதியானதற் காற்றேனென் றுளையோ மலடிருந்துபெற் றேனிந்தப் பிள்ளையை, ஒருதியான மதுகுல திபம்போ லுதித்துமோ கத்துக் குள்ளாகி னுளையா, குருதியான மறவாத வாபுகழ் கொற்ற வாவெங்க டேசுரெட் டேந்த்ரனே. (௪௮)

அப்பமாமுனி வாய்முலைக் கண்ணைச்சால் லடைக்கண்ணாக வான
ங்கனெய் யச்சொன்ன, அப்பமாமுனி ருந்தப டிக்கலை மேனிமாகலைத்
யானி யிவனையா, கம்பமாமுனி தம்பெற வந்துதற் காத்தவாவெழு
நேர்த்சிய தாந்தமிழ்த், சூப்பமாமுனி போல்வத் துதித்தவா கொற்ற
வாவெங்க டேசுமெட் டேந்த்ரனே. (௫௦)

திருக்கமலக் கண்ணனெனச் சிறந்ததிரு மலைவிலைச் சேரா
போகம், சுருக்கமலக் கண்ணகன்ற தொரு மடலா மறுத்தேனு சொல்
வேறுகை, உருக்கமலக் கண்ணருகி யொழுதுவர வேழைவகை புரை
க்கொரா, வருக்கமலக் கண்ணன்மகன் வரும்போதே சுரும்போத
வழக்குண்டாச்சே. (௫௧)

ஆகச்செய்யுள் தகை.

சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர்.

இவர் தாய்கம்பாடியைச் சார்ந்த தில்லையாடியிலே சாலிவாகன சகாப்
ம் ௧௧௮௪-ம் ஆண்டிலே நல்லதப்பிபிள்ளை, வள்ளியடமை என்பவர்கள்
தவப்பேற்றிலே புத்திரராய்ப் பிறந்து, இளமைப்பருவத்தே தாய் தந்தை
யரை யிழ்த்தும் கல்விமையிழக்காது பயின்று தருமபுரவாதின அப்பலலா
ரங்குப்பிரான் சுவாமிகளிடம் சார்ந்து கற்று சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, தமிழ்
இம்முன்றிறுமிக்க வல்லவராயினர். பின்னர் சீகாழியிற் சென்று சிதம்பரம்
பின்னர் என்பவரது ஆதரவுபெற்று அடவிடத்திலேயே இவர் வசித்திருந்த
காலத்தால் சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் என்னும் பெயர்பெற்றனர்.
அப்பாழக நாடகம், சீகாழிக்கோவை, சீகாழித்தலபுராணம், அருமார் பிள்ளை
நாத்தமிழ், இராமநாடகம் முதலியவை இவரிடமின்றிய பிரபந்தக்கர். இவர்
தமக்கு அதுபத்தேழாம் வயதில் சீகாழியிலே தேசவியோகமடைந்தனர்.

இவர் இராமநாடக வாக்ஷேத்ரத்தை விஷயமாக மணலி முத்துக்கிருட்டின
முதலியார்மேற்பாடியை.

*சித்திகரு நெவல்லி புத்திதரு நெவல்லி

தேவர்கள் வணங்குவல்லி

தில்லை யகவல்லி சிவகாம லல்லியரு

திருவழிக் கருணையாலே

சித்தியலா சகலென்ற பூமண்டி

பாடுபெங் குறுங்குதிக்குத்

சதலபா ஷாதிபுண மணலிமுத் துக்ருஷ்ண
 சதுரநீ வாழிகண்டாய்
 நத்துமலர் குவணோநான் மதியநீ செஞ்சாவி
 நான்கருவி மழைமேகநீ
 நளிநகான் பரிதிநீ பிள்ளைநா என்னைநீ
 நான்கவிஞன் வழதிகோண்
 சுத்தமுன ராமாய னார்தலைக் கொண்டினது
 சுமுகமது பெறவருகிறேன்
 சொற்பொரு ளறிந்தளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே
 துணையாக வேணுநீயே. (க)

அரங்கேற்றமுடிவிற்கூறியது.

* கனத்தந்தான் கனகாபி டேகத்தந்தான் கனங்கமில்லாக் கருப்
 பொருளை யழைத்துத்தந்தான், மனத்தந்தான் முடிசூட்டி மாலைதந்
 தான் வாணிசிங்கா சனத்திருத்தி வரிசைதந்தான், இனத்தந்தா
 விராமகதை பெவர்க்குத்தந்தா னெனிராமா யணக்கவிஞ னெனப்
 போத்தந்தான், அனத்தந்தான் மணலிமுத்துக் கிருஷ்ணபூப னாகந்
 தந்தா விருமைமயிலுஞ் சுகத்தந்தானே. (உ)

பெருமான் செட்டியாருக்கு எழுதியது.

* கணிகொண்ட பஞ்சலட் சணமும்ரா மாயணக்
 கடலையு முணர்ந்தபுலவன்
 கவிராசர் புகழ்கின்ற காழியரு ணசலக்
 கவிராய னெழுதுமோலை
 மணிகொண்ட மாப்பிலங் கப்பமகி பாலன்
 மகிழ்த்தசுதன் வணிகாதிபன்
 வருசீர் படைத்தநம் பெருமான ரேத்திரன்
 மனமுவந் தினிதுகாண்க
 அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுரை செய்தது
 மதற்குவெரு மதிசெய்தது
 மதுமக் குபகார மானனுவு மிப்புவிவி
 லறியாத பேருமுளரோ

பணிகொண்ட நாமகீர்த் தலைபுமப் படியே
பரிந்துநீ கேட்கவேண்டும்
பாரிலோ நாமிரம் பிறைகண்டு நிற்பாருள்
படைத்துவாழ்க் திருகமாதோ.

(௩)

குடந்தார் முத்துவிரப்பின்னக் கெழுதியது.

*எந்நிசையு மேபரவு தக்கனா சலமுனி
பெதிர்க்கபா வலர்குடாரி
யிராமய னைக்கனியை நாடகஞ் செய்தவ
விலக்கண முணர்ந்தபுலவன்
முத்தமிழ்க் காழியரு னாசலக் கவிராய
முகில்வர விடுக்குமோலை
முத்துபுகழ் தென்குளத் தார்முத்து வீரப்பன்
முகமலர் தினிதுகாங்க
வித்துவ சனங்களுக் கத்தார மாகியவர்
வேண்டியவெ லாமக்கணம்
விரகுட னவிர்த்தனை யெனக்கேட்டு நாமமுனை
மேவினோங் கவியெழுதினோம்
உத்தம சிகாமணி நீயாத லாவிவிட
என்றுபெரு மறைதொடருமுள்
ஓராயி ரங்கரும் பதுவேண்டு நினை
முத்துவர விடல்வேண்டுமே.

(௪)

வேறுபலர்மீது கூறியன.

பத்துரு பாயினனேர் பாப்பையவே னேயுனக்குப்
பத்துரு பாயென்ன பஞ்சமோ—முத்தநகை
பிழிவாய்ப் பாலுண்ட வேந்தன் பிறந்தசி
காழியரு னாசலன்யான் காண்.

(௫)

பொன்றேடி மண்புதைதயான் போர்தனி லம்புதைதயான்
மன்றேடி வந்தவரை வாழ்விப்பான்—நன்றேடும்
எப்பா வலரு மியம்பும் புதுவையிள்வாழ்
அப்பாசா மிக்குகிய டார்.

(௬)

கால்யிழந்து நம்மைக் கவிபாடச் சொன்னானே
மேல்யிழந்து நாமே விளம்பினோம்—நூலறிந்து
தந்தக்காற் றந்தான் றராக்கா னமதுமனம்
நொத்தக்கா லென்னுது மோ.

(௭)

தன்னைப் புதுவாறுஞ் சாகுதிசொல்லி நிற்பானும்
பொன்னையிகத் தேடிப் புதைப்பானும்—ஒன்னலர்தம்
கண்புத்தி கேட்பானு நாணமில் லாதானும்
பெண்புத்தி கேட்பானும் பேய்.

(௮)

கொடுப்பா ரருகிருந்து குற்றங்கள் சொல்லிக்
கெடுப்பாரைத் தெய்வங் கெடுக்கும்—நடுக்கடலில்
பள்ளிகொண்ட மாலிருக்கப் பண்டு கார்த்திருந்த
வெள்ளிகண்ணைப் பாரீர் விரைந்து.

(௯)

சோம னுடாவாழ்வுஞ் சோறிடா நல்லுறவும்
நாமகீ றில்லாத நன்னுதலுங்—ஓம
நெருப்பில்லா வேதியரு நெப்பா லுடனே
பருப்பில்லாப் போசனமும் பாழ்.

(௧௦)

செங்கமலப் போதலர்த செவ்விபோ லும்வதனம்
தங்குமொழி சந்தனசீ தம்போலும்—அங்குயெரி
சுத்திரியைப் போலுமாங் காரிகையே வஞ்சர்மனம்
குத்திர்பான் மூன்று குணம்.

(௧௧)

நல்லவர்கள் வாயா னகிலுமொழி பொய்யாமல்
இல்லைபெனா னுள்ளமட்டு மீவார்கள்—நல்லகுணம்
அல்லவர்கள் போவாவென் ருசைசொல்லி நாட்கழித்தே
இல்லைபென்பா சிப்பாசி லே.

(௧௨)

ஞானம் பெருமை நயங்கருணை யுண்மையி
மானம் பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்
சுற்குணமா சராத் தருகல்வி நீதிநெறி
அற்குணருக் கெல்லென்றே சொல்.

(௧௩)

ஞானம் பெருமை நயங்கருணை யுண்மையி
மானம் பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்

சற்குணமா சாரத் தருகல்வி நீதிநெறி

சற்குணருக் குண்டென்றே சாற்று.

(கச)

நினைத்த வறுவொழிந்து நேரிடெவ்வே றென்று

மனித்த குடும்பங்கள் வாயா—கனத்த

அயனமர ராஜ மரியாஸந் தெய்வச்

செயலினைக்கா ணப்படா தே.

(கரு)

மிகப்பட்ட வெம்பசியால் வெம்பருந்தின் வாயில்

அகப்பட்ட கோழிப்பார்ப் பானேன்—நகப்பட்ட

கல்லையோ கைதொழுதேன் காகமணு காமலையில்

இல்லையோ சத்தகிரி யே.

(கசு)

கடம்பவனஞ் சூழ்கூடற் கன்னிமத னம்பை

அடர்ந்தவிழி யங்கையற்கண் ணம்மை—நடந்த

நடைக்குவமை யன்ன நகைக்குவமை முல்லை

இடைக்குவமை யில்லை யினி.

(கஎ)

கூப்பிட்டேன் செங்கைதனைக் கூற்றுவனைக் கண்டஞ்சிக்

கூப்பிட்டே னென்னையாட் கொண்டருள்வாய்—கூப்பிட்டே

ஏனமாச் சென்றாற் கிளையவளே யட்டியின்னம்

ஏனமா காமாட்சி யே.

(கஅ)

வானவரு மிந்திரரு மால்பிரம ருஞ்செத்துப்

போனவிடம் புன்முனைத்துப் போகாதோ—ஞானமருள்.

அத்த ரருணேச ரன்பாக நஞ்சுகளைப்

புத்தியுடன் கொள்ளாத போது.

(கக)

நெஞ்சடைந்த வேட்கையெல்லா நீங்கி யிருவழியும்

பஞ்சடைந்துள் ளாவி படுமுன்னே—செஞ்சடைமேல்

வெள்ளாறு வெந்நாளும் வேன்கிப் புகைமாறு

கள்ளாறு வென்றே நவில்.

(20)

அனங்கனம்பா லந்தநடை யங்குழல்சொற் றைபல்

அனங்கனம்பான் மெய்சோர்ந் தயர்ந்து—மனங்கலங்கி

வாடியென்றாள் பற்றியெழின் மாயவனைப் போயழைத்து

வாடியென்றாள் சேர்ந்தணைய வா.

(21)

வாமாது போகே மனமே துவவனிது

ஆமா பசுமாதை மத்தவர்—தாமாய்

சுடித்தவர் பாகர் நடத்தவர் வேணி

முடித்தவர் கண்ணிகேன் மோ.

(22)

சங்கொன்னு சோதுமறு கைறைகம் மன்னைபகு

துங்கச் சடைமேற் றவங்கவைத்தார்—மங்கையிடர்

பாகத்தார் மாதைப் பதியார் பசுபதியேர்

ஆசுத்தார் வைக்கு மவை.

(23)

வெண்ணையுற்று தெய்தேட வேண்டுமா தீபமுற்று

நன்னு கனறேட என்னுமோ—மண்மனத்தை

நாடிச் சிவனிருக்க காடாம லூர்தோறும்

தேடித் திரிவதென்ன செப்பு.

(24)

உன்னைப் பணிந்தே ஹனக்கடிமை யாயினேன்

என்னைக் கருணைபுரிந் திடு, ற்றாய்—கன்னியுமை

வாமா பசுமாதை வாசா வலர்ந்தகொன்றைத்

தாமா பசுபதிநா தா.

(25)

குவளைத்தார்த் தேவர்கடங் கோவே தணிகைக்

கவளக் கரிக்கனைய சுந்தா—தவளச்

சலசுத்தாள் கோவைத் தனோபூட்டி யாக்கை

அலையச்செய் தாய்நன்மை யா.

(26)

பிஞ்சுகள் றிங்கள் பிறங்க வரும்புனல்

அஞ்சலி கெசன்றை யமர்ந்திட—வுஞ்சாத

பஞ்செய் தனலோ பசுபதி நாயக

விஞ்சிய செஞ்சடை மேல்.

(27)

தென்னுலக காட்டத்தாய் சேயிழைமே னுட்டத்தாய்

நன்னு யிறுதிங்க னுட்டத்தாய்—வன்னிகையார்

காலகா வாயக சங்கனா கண்டத்தில்

ஆலகா வாசங்க நா.

(28)

சாரங்க பாணி தலையி லிரந்துண்டான்

சொங்கம் பாதி சிவனுண்டான்—பாருங்கள்

பாற்கடலை யாண்டான் பசுபதிநா ராயணன்முன்
வற்கடலை யாண்டா னிவன்.

(௨௯)

ஆகச்செய்யுள் தகவல்.

சவாதுப்புலவர்.

பாண்டிநாட்டிலுள்ள பாம்பைக்குடிக்கடுத்த எமனேச்சுரத்திலேபிறந்த
மகமதியரான இவர், கல்வியிற் சிறப்புற்று இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானம் வித்
துவானுவிருந்தனர். பகுதாது முகியத்தின் மூண்டவர் பிள்ளைநீநமிழ் இவர்
பாடியது. இவர் கிழவன் சேதுபதியென்ற இரகுநாத சேதுபதி காலத்தி
னர்.

இரகுநாத சேதுபதிபேரிற் பாடியது.

மீனாபாளன் சேது பதிரகு நாயகன் கஞ்சகவாய்
இனையார் கலவி யிடத்தூறம் மீச ரிடத்துமென்றும்
வனையாத பொன்முடி சந்தே~~வ~~வனையு மகுடமன்னர்
தனையா டியகைகிறி காளாஞ்சி யேத்துஞ் சமயத்துமே. (க)

புதக்கோட்டை இரகுநாத தொண்டமான் பேரிற் பாடியது.

*காயாத பாலுமில்லை பாயாத புலியுமில்லை கற்றோர்வந்தால்,
ஆயாத வேந்தரில்லை மடிகனத்தால் வழிபயமுண் டாகுங்கண்டாய்
சாயாத முடிவேந்த ரகுநாத தொண்டமான் சாற்றக்கேண்மோ
நீயாதி சேடனொப்பாய் கற்றிருந்துங் கேள்வியில்லை நிசஞ்சொன்
னேமே. (உ)

புதுவை-ஆனந்தரங்கபிள்ளைபேரிற் பாடியது.

பானுகிர னம்பார்க்கும் பங்கே ருகநிலவு
தானும்வரப் பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரு
மையைப்பார்க் கும்மயில்கண் மாவிசயா நத்தரங்கன்
கையைப்பார்க் கும்புலவோர் கண். (ங)

பாலையிலாள் பின்னங்காற் பஞ்சுளியென் நேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள் பின்னென் படுவனோ—சோலையிலே
ஆடு மயிற்பிரம்பூ ராந்த ரங்கனரை
நாடுதனி லென்னிளமின் னாள். (ச)

சோலைமுதலியார் பேரிற் பாடியது.

அலைபான் கவடுபடா னுரிடத்துங் காயான்
இலைமென்ப தோர்நாளு மில்லை—கலைதேர்ந்த
சாலைமுத்து கிர்ஷ்ணானருள் சற்குணசுந் தாமணியைச்
சோலைமென்று சொன்னவரார் சொல்.

(ரு)

செல்லப்பனைப் புகழ்த்துரைத்தது.

செல்லப்பன் கச்சியிலே சேர்ந்ததற்பி னுமணிகள்
நல்லதரு மேக நவநிதியம்—சொல்லவே
முட்டின்றி யொன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாரேழ்
எட்டொன்பான் பத்தான வே.

(சு)

கெவுரிவல்லவத்தேவர்பேரிற் பாடியது.

* கள்ளா வகம்படியா காராள் கம்மாள்
வள்ளலொட்டா தொட்டியா வாலியா—உள்ளன்
புலைபா கரும்பரையா புன்குறிகா
வலைபா கெவுரிவல வா.

(சு)

சந்திரசேகரபிள்ளைக் கெழுதியது.

* விருதிலக் கணகா வியப்ரசங் கத்தின்மனு வேந்தர்கள் சபாரஞ்
சுத, வித்வசே கரன்கண்ட முதண்டம் வென்றமா வெருவித்தை
யாடம்பரன்; கருதிபெதி ரிடுபுலவர் தர்க்கமிடு வாரிலே கவிபாப்
பினைக்கடாவுங், காலமா ருதமதூர கவிசொரி சவானுவளர் கவிராச
சரபநிருபம்; தருவிதவி ரணவிரு திலக்கண சுலக்கணர் தாங்குரை
லாசன்மகவே, தந்தரசே கரவருண சந்தரசே கரமதா சலமகா முனி
வயாமும்; இருகிலம் புகழ்வண்ண மென்றவொரு பிரபந்த மிசையி
னூற் படிபாடின, மிருதுவா பொன்னொரு முடிப்பாக வேபரிற் திக்
கண மனுப்புவாயே.

(அ)

ஆசைசெய்யுள் தகடது.

மதுரகவிராயர்.

இவர் அமரம்பேரி என்னுமூரின். திருக்கேழிக்கரநோண்டி இவரால்
பாடப்பட்டது. இவர் ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடத்துக்கு முன்னி
ருத்த புதுவை ஆண்டாங்கடிகள் காலத்தினர் என்பர்.

அந்திவெடி முல்லை யரும்பெடுத்து நான்வந்தேன்
விந்தையதா நாயகற்கு மெல்லியலே—சந்தரஞ்சேர்
செண்கெட்ட வேண்டுந் திருவிளக்க லேதிரியைக்
கொண்லெந்து போட்டுக் கொளுத்து. (அ)

சித்திரமா மண்டபங்க டென்றல்லரு சாளரங்கள்
பத்தி யுலாவும் பனிக்கறைகள்—இத்தலைவிட்
டிக்குச் சிலையா னிருப்பிடமென் றுர்சொன்னார்
இக்குச் சிலையானுக் கென்று. (உ)

நீளத் திரிந்துமுன்றாய் நீங்கா நிழற்போல
நாளைக் கருப்பாயோ நல்குரவே—காளத்தி
நின்றைக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே நானெங்கே
இன்றைக்கே சற்றே யிரு. (ஈ)

துங்கவரை மார்பா துரைரங்கு பூபதியே
இங்கோர் புதுமை யியம்புகோள்—பங்கயக்கை
ஆயிழைக்கு நான்குருத லைந்துகுழை யாறுமுலை
மாயவழி யேழா மதி. (ச)

உலங்கொண்ட மணிப்புயலே பிரம்பூரா னந்தரங்கா வுன்பாற்
செல்ல, வலங்கொண்ட கருடனையா மிடங்கண்டோ மெழினரை
யான் வலத்தே கண்டோம், பொலங்கொண்ட மணிமாட மீமிசையிற்
புயறவமும் புதுவை யென்னும், தலங்கண்டோ நினதுநகை முகங்
கண்டோ மினிவேண்டுந் தனங்கண் டோமே. (ரு)

ஆகச்செய்யுள் தகடகூ.

இராமகவிராயர்.

இவர் தொண்டை நாட்டினர். போன்னேரித்திருவாய்ப்பாடிப் புரா
ணம், சித்தம்பாவை குமாரசாமி என்பவர்பேரிற் காரப்பிரபந்தம் இவரியற்
றியவை. இவரும் புதுவை ஆனந்தரங்கபிள்ளை காலத்தினரே.

கார்படைத்த கரதலத்தான் றுரைதிருவேங் கடமளித்த கன்னு வெங்
பேர்படைத்த வானந்த ரங்கமகி யாலாகின் பிரம்பூர் நாட்டில் [கும்

நேரிழைக்கு விழியேழு முலையாறு காலைந்து நெற்றிநான்கு
பாரிடத்தி லிப்புதுமை கண்டுவந்தே னிதன்பயனைப் பகர்த்திடாயே.

கொக்குப்பறக்கும் புறப்பறக்குங் குருவிபறக்குங் குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கி கனும்பறப்பர் நானேன்பறப்பே னராதிபனே
திக்குவிசயஞ் செலுத்தியுயர் செங்கோனடாத்து மரங்காநின்
பக்கமிருக்க வொருநாளும் பறவேன்பறவேன் பறவேனே. (௨)

முவொன்ப தென்பதிலோர் நாளில்லை மொய்வனத்தில்
தாவுந் தனிமிருகந் தானில்லை—நேரே
வயோயா நடையிலலை வாரிறுந் கிம்மும்
முலையானே யான்முயங்கு தற்கு. (௩)

சென்னைபுரி வந்து சிவனாயி னேனல்ல
அன்னமது காணு தவனாகி—மன்னுசிரம்
கைக்கொண் டரைச்சோமவெட்டிச் சடைமுறுக்கி
மெய்க்கொண்ட நிறணிந்து மே. (௪)

சேரநா னெல்லாம்வெண் டிங்களன லேசேர்ந்தால்
ஆரா வமுதாமென் னுச்சரியம்—ஓராமல்
நானிவா சையா னரசையன் தந்தருளும்
சீனிவா சையன்மணஞ் செய்து. (௫)

அஞ்சம்பி னுலெய்து மன்னநடைக் கன்னிகையை
அஞ்சம்பி னுலெய்து மப்பாவி—நெஞ்சமுறும்
காவிக் கணந்தார் கலசைவே தாசலனே
காவிக் கணந்தார் கடந்து. (௬)

தனம்பொன் பணம்படைத்த சம்பரிபாப் பின்னோர்
முனம்பிச்சை கள்வனில முட்டை—கனம்பெற்ற
மிதலத்தும் போற்றுகின்ற வேதாச லாநினைப்போல்
ஈதலத்த மார்கிலே யென். (௭)

மதுமேவு குவனாயணி புயனென் றேனோ
மருவனஞ் சூழ் கலசைநகர் மன்னென் றேனோ

முதுநீதி தெய்வசிகா மலரிமா லுக்கு

முத்தவொரு மகனெனநான் மொழிந்திட் டேனோ.

பதுமாச னத்திமக னென்மேற் சண்டை

பண்ணுகின்ற னுனவனாற் படுந்துன் பத்தால்

இதுவேதா சலமென்றே னிதற்கென் னன்னை

யேதேதோ வைதுபழி யிடுகின் றுளோ.

(அ)

பூங்கமலன் கலசைவே தாசலன்போ லுருவமைக்கும் பொற்பிலா
னென், றுங்கமலர் சொலக்கேட்டு வானியரி பா லுரைக்க வடைந்தா
ளன்னோன், தாங்குவனம் போயிருந்தா னரனிடத்திற் சொலப்பித்
தாய் சமுல லுற்றான்; எங்கியத்தக் திறங்கற்பா னிவனாவில் விற்றி
ருந்தா ளெழிற்கண் மானே.

(ஆ)

ஆசச்செய்யுள் தகசல.

இராமச்சந்திர சுவீராயர்.

தொண்டைநாட்டிலே இராஜாவம்சத்திலேபிறந்து சென்னை மாநகரைத்
தன்னுறைவிடமாக்கிக் கொண்டிருந்த இவர் நாடகப்புலனையில் தமக்குத்
தாமே சிகர்த்து சுதந்திரவிலாசம், பாரதவிலாசம், தாருகாவிலாசம்,
இரணியவாசகப்பா, இரங்கோன்சண்டை நாடகம் முதலியனவியற்றினர்.
சென்னையிலிருந்த எல்லாகுறைய இவர் கல்வித்திறமையைக் குறித்து “செந்
தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்பாழ், சுந்தரத்தோடிசைவல்லோ
னும்பாவருத்தோத்திரஞ்செய், சுந்தனைச்சொல்லங்கவிராமச்சந்திரனைக்கண்டு
வெட்டி, அந்தரவெற்பிழிபாதாளத்தேடியடங்கினரே.” எனப்புகழ்ந்துபாடி
யிருக்கின்றனர். இவர் காலம் சென்றஈராண்டிக் குடப்பட்டதே.

வணக்கம்வருஞ் சிலரோங் குமரகண்ட

வலிப்புலருஞ் சிலரோம் வலியச்செய்பக்

கணக்குவருஞ் சிலரோம் வேட்டைநாப்போற்

கடிக்கவருஞ் சிலரோங் கயவர்க்கெல்லாம்

இணக்கம்வரும் படிதமிழைப் பாடிப்பாடி

பெத்தனைநாட் டிரிந்துதிரித் திளைப்பேனைபா

குணக்கடலே யருட்கடலே யசுரான

குறைகடலை னென்றபரங் குன்றானானே.

(ஆ)

வெண்ணெய்க் கட்டியுஞ் சீனியு முட்டலாம்
 விக்கிக் கொள்வதற் கென்செய்ய லாமொரு
 பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுத்திட லாம்பிள்ளை
 பெறுவ தற்கு முடன்படு வார்களோ
 பண்ணைக் கட்டிய மென்மொழி யானுந்தம்
 படுக்கை யிட்டில்வந் தாளே யவடனைக்
 கண்ணைக் கட்டி யணையாம லேன்விட்டார்
 கழனி சூழும் பழனியில் வேலரோ. (௨)

புல்லுக்கட்டும் விறகுஞ் சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப் புன்ய
 வசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டிக் கண்டபின் நீலக்கல்லிற்
 கடுக்கனும் போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைக் கண்டக்காற்
 றாறிப்பாய்ந்து கதவை யடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும் மடையரைப்
 பாடவோ மலைபச்சாரலில் வாழ்பெரி யம்மையே. (௩)

மாசற்றிடு திருமேனியின் முடிவுற்றது போல
 மாரப்பயல் கணைதைத்திட வந்தெய்தன னையோ
 காசத்தனை புண்ணானது துட்டத்தனை யளவாய்க்
 கையத்தனை யானான்மகன் மெப்பெத்தனை நோமோ
 வாசற்படி கடவாதவண் மனமெப்படி யானான்
 மகனன்சிலு கறியாதவண் மயலெப்படி யானான்
 ஆசைப்படு வாரோபுரு டரின்மேன்மட வார்கள்
 அருணாகல ராயாதமி முறியும்பெரு மானே. (௪)

சீரிலங்கு மாடகூட விதிவிறு தில்லையான்
 நிருவிருக்கு மார்பனெங்க டிருமலைக்கு முன்புபோய்
 நீரிருந்து மாலைகேளு மவன்மறுத்து கைக்கிலென்
 நெஞ்சுசொல்லும் வார்த்தையாக நீங்கன்சொல்லும் வண்டுகா
 வாரியொன்று பாயிரண்டு மாலைமுன்று நாலுவேப் [ள்
 மதியமைந்து கங்குலாறு மாநேழு வடையெட்
 டாரமொன்ப தன்றில்பத் தடங்கலும் மொறுக்குமால்
 அத்தனைக்கெ லாமிலக்கெ னுவிபொன்று காணுமே. (௫)

ஓராண் வளத்தேதிரு வொண்ணாவ னிழற்கிழ்
 உறையும்பெரு மான்விதி யுலாவும்பவ னிககே

நேராக நடப்பேன்வளை பறிபோனது கேட்பேன்
 நிலென்று தடுத்தால்வகை சொல்லென்று மறுப்பேன்
 போராணையை விட்டான்முலை யிராணையை விடுவேன்
 பொழியம்பு தொடுத்தாலிரு விழியம்பு தொடுப்பேன்
 தோராவழக் கிட்டால்வகை வாராவழக் கிடுவேன்
 தொல்லைக்கண்ணை கொண்டோவகை வெல்லப்பெறு வேணே. (௬)

அடல்கொண்டெழு குலப்படை யாருப்ப்பெரு மானார்
 ஐயம்பக ரென்றேயெம தகவாசலில் வந்தார்
 கடுகுமபடி சென்றேயெகி கொண்டேயெதிர் நின்றேன்
 கைவந்தன மென்றரிது கைவந்தன மென்றேன்
 மடவன்னம தென்றரிது மடவன்னம தென்றேன்
 வல்லோதன மென்றரிது வல்லோதன மென்றேன்
 கொடுவந்தன மென்றரிது கொடுவந்தன மென்றேன்
 கொள்ளார்பலி செல்லாரவர் சேடிப்பாடறி யேனே. (௭)

விமலுக்கு மைந்தனார் வேதனாகும் வேதனுக்கு மைந்தனார்
 னாகும், காமனுக்கு மைந்தனார் விமன்றம்பி கந்தனுக்கு மாமனார் கா
 மன்றானே, மாமனுக்கு முன்றமையன் றந்தைகாலன் வையகத்தி
 லிம்முறைமை வழங்கலாலே, ராமனுக்குச் சிதைதங்கை யாகவேண்
 டும் ராவணனுக் குத்தகப்பன் ராமன்றானே. (௮)

விரவென்டை யப்ரதாபர் தியாகராசர் கமலாகும்
 விதிகண்டு பவனிகண்டு விரந்தைகண்டு பந்தியாய்த்
 துரநின்ற பூவைகா ளடுத்துநின்ற கிள்ளைகா
 ளென்பமேய லாதுபாவி சகமறிந்த தில்லையால்
 மாறனம்பு பட்டகாய மாறுதில்லை விரவெலாம்
 மங்கைமார் தொடுத்தசன்டை மாறுதில்லை பென்செய்வேன்
 ஐரிருந்து முதலியில்லை பென்றனாகை பொழியுமோ
 அதுவுமில்லை விதியைநொந்து மாவதில்லை காணாமே. (௯)

ழம்மண்டில வேன்பா.

சலமேதோ சங்கந்தா பூனூர் தாமே
 கலைதாந் புங்கவன்மால் காணுப்—புலவுடைய

கங்கரா கோணு கலாமதியக் கோடா

சங்கரா கோணு சலா.

(௧௦)

ச த் த ப ங் கி .

திமிரமருத புலாதிகளேதரு தேடரிதாய் மாறுஞ்

செனனமகாமால் வசமேமதமுறு சிறுனமயின் மதியாலே
குமரசிகாமணி பேகனிவாயருள் கூடெனவே கூறுங்

குருபரகோலா கலனேவிதயொடு குறுகியமிடி தீராய்
நமதுவிநாயக தேவசகோதர நாடொறுமே தேறு

நலிமகன்சேர்வே வேடுவனேபுதுமண நறுமலர்புனை மாற்பா
அமரர்பிரானருள் குஞ்சரிதோள்புண ராடவனே மீறு

மரகரவேலா யுதனேமுதுமறை யறுமுசுமுரு கோனே. (௧௧)

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

வே ன் ப ா .

(௧) தேடரிதாய் மாறுஞ் செனனமகா மால்வசமே
நாடொறுமே தேறு நலிமகன்சேர்—வேடுவனே
ஆடவனே மீறு மரகரவே லாயுதனே
கூடெனவே கூறுங் குரு.

க ட் ட னை க் க லி த் து னை .

(௨) திமிரம ருதபு லாதிக ளேதரு தேடரிதாய்
குமரசி காமணி பேகனி வாயருள் கூடெனவே
நமதுவிநாயக தேவச கோதர நாடொறுமே
அமரர்பி ரானருள் குஞ்சரி தோள்புண ராடவனே.

கொ ச் ச க ம் .

(௩) தேடரிதாய் மாறுஞ் செனனமகா மால்வசமே
கூடெனவே கூறுங் குருபரகோ லாகலனே
நாடொறுமே தேறுந் நலிமகன்சேர் வேடுவனே
ஆடவனே மீறு மரகரவே லாயுதனே.

க லி வி ரு த் த ம் .

(௪) மாறுஞ் செனன மகாமால் வசமே
கூறுங் குருபர கோலா கலனே

தேஹந் நவிமகன் சேர்வே வெனே
மீறும் மரகர வேலா யுதனே.

சிந்தடிவஞ்சிவ்ருத்தம்.

(டு)

மதமுறு சிறுமையின் மதியாலே
விதியொடு குறுகிய மிடிதீராய்
புதுமண நறுமலர் புனைமாப்பா
முதுமறை யறுமுக முருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவ்ருத்தம்.

(சு)

சிறுமையின் மதியாலே-குறுகிய மிடிதீராய்
நறுமலர் புனைமாப்பா-அறுமுக முருகோனே.

வஞ்சித்துறை.

(எ)

தேடரிதாய் - கூடெனவே
காடொறுமே - யாடவனே.

நவபங்கி.

அரிமரு காகரு னுலய னேதிட வாரண னேபோதன்
அரியிமை யோர்குழ் புனிதா புலவட ரயிலமர் பொற்கரனே
கரிமுக னேயச கோதர னேபடி காரண னேநாதன்
கதிபுற வேவா னவனே நலமிகு கயிலைய னற்குருவே
குரவலர் நீபம ணிப்புய னேவடி கூரமு தேயோதுங்
குருமணி சேர்மார் பினனே யுலகருள் குயிலுத வுத்தமனே
மரகத மாமயில் வாகன னேகொடி வாரண னேகோதின்
மதியக மேவாழ் குமரா குலவிய மயிலைம லைக்குகனே. (௧௨)

கவபங்கியின் பிரிவு.

நேரிசைவேண்பா.

(க) ஆரணனே போதன் னரியிமையோர் குழ்புனிதா
கூரமுதே யோதுங் குருமணிசேர்—மார்பினனே
வாரணனே கோதின் மதியகமே வாழ்குமரா
காரணனே நாதன் கதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

(௨) அரிமரு காகரு னுலய னேதிட வாரணனே
கரிமுக னேயச கோதர னேபடி காரணனே

குரவலர் நீபம ணிப்புய னேவடி கூரமுதே
மரகத மாமயில் வாகன னேகொடி வாரணனே.

கோச்சகம்.

- (௩) ஐரணனே போத னரியிமையோர் சூழ்புனிதா
காரணனே நாதங் கதியுறவே வானவனே
கூரமுதே யோதுங் குருமணிசேர் மார்பினனே
வாரணனே கோதின் மதியகமே வாழ்துமரா.

கலிவிருத்தம்.

- (௪) போதன் னரியிமை யோர்குழ் புனிதா
நாதங் கதியுற வேவா னவனே
ஒதுங் குருமணி சேர்மார் பினனே
கோதின் மதியக மேவாழ் குமரா.

தூளடிவஞ்சிவிருத்தங்கள்.

- (௫) அயிலமர் பொற்கரனே-கயிலைப னற்குருவே
சூயிலுத வுத்தமனே-மயிலை மலைக்குகனே.
- (௬) திடவா ரணனே-படிகா ரணனே
வடிகூ ரமுதே-கொடிவா ரணனே.
- (௭) அரிமரு காகரு ணாலயனே-கரிமுக னேயச கோதரனே
குரவலர் நீபம ணிப்புயனே-மரகத மாமயில் வாகனனே.
- (௮) புலவட ரயிலமர் பொற்கரனே-நலமிசூ கயிலைப னற்குருவே
உலகருள் சூயிலுத வுத்தமனே-சூலையி மயிலை மலைக்குகனே

சந்தவிருத்தம்.

- (௯) போதன்னரியிமையோர்குழ்புனிதாபுலவடரயிலமர்பொற்கர
நாதங் கதியுற வேவா னவனே நலமிசூ கயிலைப னற்குருவே [னே
ஒதுங் குருமணி சேர்மார் பினனே யுலகருள் சூயிலுத வுத்தமனே
கோதின் மதியக மேவாழ் குமரா சூலையி மயிலை மலைக்குகனே.

வம்பிறைக்குங் கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராக வள
ர்ந்த வெற்றைக், கொம்பிறைக்குந் தாதையராங் கடனுகைக் காரோ
ணர் கொன்றை நல்கார், அம்பிறைக்கும் விழிப்பரவை யாயர்குழற்

கொல்லனுலை யனலிற் காய்ந்த, செம்பிறைக்கும் வெண்பிறைக்குங்
கரும்பிறைக்கு மொருத்திதனித் தென்செய் வானோ. (க௭)

எதிலே வறியவர்க்கு மினியகவிப் புலவருக்கு மிரங்கியந்தப்
போதிலே தனங்கொடுக்குந் தஞ்சைநகர்க் குருவப்ப பூபனெற்குக்
கோதிலே கிடந்தழலும் பலரிடத்திற் சென்றுதமிழ் கூறுவண்ணம்
காதிலே பொட்டிட்டுத் தாடையின்மோ தக்கடுக்கன் றுனிட்டானோ.

மூங்கிலிலே யொளித்திருந்தான் முக்கண்சாமி
முதியகடற் போய்ப்படுத்தான் முகுத்தசாமி
தாங்கமலப் பொருட்டுறைந்தான் தலைநாற்சாமி
தடவரையி லுழன்றுநின்றான் தகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ண வழிகாத்தான் வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங் குதடிவரார் மன்றோர்சாமி
தங்கியசீர் மயிலேயிற்பொன் னப்பசாமி
யுகவியவேங் கடசாமி யுசிதவேனோ. (க௮)

வெண்பிள்ளைப் பிறைநோக்குங் கரும்பிள்ளைக் குறிபார்க்கும்
வேதாவென்னும், மண்பிள்ளைத் திரங்குந் துங் கிரிப்பிள்ளை மொழி
பயிற்று மடவார்க்கெல்லாம், என்பிள்ளை சிறுபிள்ளை யெனக்கவனோ
வொருபிள்ளை யொளியேன்பெற்ற, பெண்பிள்ளை படுத்துயரம் பெரிய
பிள்ளைக் காடுடுத்துப் பேசுவாரோ. (க௯)

விறகுதறிக்கக் கறிநறுக்க வெண்ணோற்றுப்புக் கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவு கிடைத்ததென்று னுளாறுகப் பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென் றேசொரியப் பதமாடிருந்த பாக்குவெட்டி
இறகுமுடித்துப் போவதுண்டோ வெடுத்திராயிற் கொடுப்பிரே. ()
இரவல னேயுனக் கல்லாத தென்ன விதயமென்ன
பரவுண வேது ஈவைபற்ற தென்னசொற் பான்மையென்ன
தரவுரை செய்திட வென்ற னதற்கொன்றுஞ் சாற்றிலன்யான்
வரதிரு வேங்கட் காதாவென் றேன்பொன் வழங்கினனோ. (க௯)

கல்லாத வொருவனைநான் கற்ற யென்றேன்
காடெறியு மவனைநா டான்வா யென்றேன்
பொல்லாத வொருவனைநா னல்ல யென்றேன்
போர்முசத்தை பறியாப்ப புலியே நென்றேன்

மல்லாரும் புயமென்றேன் சும்பற் றேனோ
வழங்காத கையனைநான் வள்ள லென்றேன்
இல்லாது சொன்னேனுக் கில்லையென்றான்
யானுமென்றன் குற்றத்தா லேகின் றேனே. (௧௯)

ஆவின் மழைபொழிய வில்லம்வீழ
வந்தத்தடியான் மெய்நோவ வடிமைசாவ
மாவிரம் போகுதென்று விதைகொண்டோட
வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலை கொண்டொருவ னெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணா விருந்துவரச் சர்ப்பந்திண்டக்
கோவேந்த ருழுதுண்ட கடமைகேட்கக்
குருக்களோ தட்சணைகள் கொடுவென்றாரே. (௨௦)

கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான்
கற்பித்தானு, இல்லைத்தான் பொன்னைத்தா னெனக்குத்தான் கொ
டுத்துத்தா னிரட்சித்தானு, அல்லைத்தான் சொல்லித்தா னுரைத்தா
னேவத்தா னையோவெங்கும், பல்லைத்தான் றிறக்கத்தான் பதுமத்
தான் புவிபிறறான் பண்ணினானே. (௨௧)

வஞ்சகர்பா னடந்தலைந்த காலிற்புண்ணும்
வாசறொறு முட்டுண்ட தலையிற்புண்ணும்
செஞ்சொல்லை நினைந்துருகு நெஞ்சிற்புண்ணும்
திருமென்றே சங்கரன்பாற் சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்ல பிரம்படியின் புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலா லுதைத்தபுண்ணுங் கோபமாகப்
பஞ்சவரி லொருவன்வில்லா லடித்தபுண்ணும்
பாரென்றே காட்டினின்றான் பரமன்றானே. (௨௨)

களளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கறுப்பில்
லாத, உள்ளிக்கேன் பரிமாங்க ளுவர்நிலத்துக் கேன்விதைக ளொடி
த்துப்போடும், சுள்ளிக்கேன் கோடாவி துடைப்பத்திற் கேன்கவ
சஞ் சம்மாபோகும், பள்ளிக்கே னதீவிர மழவரங்க பூபனெனும்
பட்டத்தானே. (௨௩)

சயங்காவி நாரங் குழம்பிற் பர சண்டா

காரார் கொடைச்செங்கை யாரோதன் மைந்தா
இயக்காசின் மாம்பிற செழும்புன்னை யந்தார்

இப்போது நீல்கு லென்பேதை மாம்பில்
சயக்காம வேளம்பு ளுதக்காது முத்துத்

நாமஞ் சடாசந் தம்ப்பூசி இலும்
செயக்காது வேயோ செவிக்கும் பொறுக்குந்
நியென்ன மீளாது தங்குட் கொளுத்தே. (23)

சொன்னமன்ன மாடைதந்தான் விதியில்வெற் றிலைமடித்துச்
சுருளுந்தந்தான், கன்னவின்மோ திரந்தந்தான் சரப்பணிதந் தானிரட்
டைக் கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்வினா யூர்தந்தான் பேர்தந்தான்
மல்லையில்வாழ் சிவந்தா னுங்கட், கென்னதந்தா னென்றவர்கட் கெந்
தனையுத் தரந்தந்தா னியம்பத்தானே. (24)

அத்திராமலே லாவலய மிராசியொன்றிற்

கலாந்தபெயர் மூன்றினிடை யக்கரத்தால்
மெத்தநெக் குற்றணைவந் தடைந்தேதனிந்த

விதனமகந் நிநிமற்றை யெழுத்தோராநில்
பத்துடையா னைக்கடித்து பெண்ணுச்செய்து

பரிவினுசர் லோனிருதாள் பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனே தெரியசிங்கன் நவத்திற்றோன்றும்

சீதாரா மப்பல தியாகவானே. (25)

கல்லாலயமார் தேவருமாங் கழுதைகசடர் பொதிசுமக்கும்

கடாவோஷ்டுது பமிரிடற்காங் கட்டம்பன்றிக் கிரையாகும்
புல்லேறீசர் வாகனமாம் பொதியஞ்சுமக்கும் பினமெனிலோ

பூசிமுடித்த மறையோர்க்குப் பொருளையிந்து புகழெய்தும்
மல்லார்குட்டிச் சுவரெனிலோ மாடுமுறைஞ்சு மறைவாகும்

மதியாத்துடைப்பந் தானெனிலோ மாடகூடந் தனைவிளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன் நனக்கிணையா யாரையுரைப்பேன் புலிமீதில்

அவனைக்குறித்துக் கூறுமிடத் தவனுக்கவனே சரிதானே

ஆகச்செய்யுள் தாக்க

அட்டாவதானம் சரவணப்பெருமாட் கவிரையர்.

இவர் பாண்மநாட்டிலே பரம்பைக்குடிக்குத் தெற்கேயுள்ள முதுகுளத் தூரிலே வேளாளர் மரபிலே பிறந்து சிவஞானயோகிகளின் மாணுக்கருளொருவரான சோமசுந்தரப்பிள்ளையைப் போதகாசிரியராக்கொண்டு கல்வி கற்றுத்தேறி அட்டாவதானஞ்செய்யுஞ் சமர்த்துடையராகி இராமநாதபுரஞ் சம்ஸ்தான வித்துவானாயிருந்தனர். இராமோசரம் இராமலிங்கேசர்பேரில் பணவிடுநாது, தநுமர் அகவமேதயாகப்பிராணம், விநாயகர் தீருழகவிலாசம் முதலியன இவர் பாடிய பிரபந்தங்கள். இவர் ஏறக்குறைய நூற்றிருபது வருடங்கட்கு முன் இராமநாதபுரத்தி லாசுபுரிந்த முத்துராமலிங்க ரேதுபதி காலத்தினர். இவர் சந்ததியார் சிவகங்கை சம்ஸ்தானம் பார்த்திபல்லா ளையடுத்த புரியங்குளம் இராமத்தி லிப்போதுமிருக்கின்றார்கள்.

* ஏதுபுல கிர்வினாவு நழைவிலாம் காலத்தி

லெமதுபே ரூர்விசாரித்

திவ்வளவு தொலையந்த தொல்லையென வப்பொழு

திரண்டுபதி னூறபல்லில்

எவ்வளவு மறையாம லவ்வளவு மேதெரிய

விருகாமு மேந்தியாய்கிட்

டின்புறப் புன்கிரிப் புற்றுமன சற்கிர்த்தி

யெல்லாந் தெரிந்துளத்திற்

காதல்வைத் துத்தமிழ்ப் பாடிவந் தோமெனக்

கழறினாற் செம்பிருதுலங்

காய்ச்சியே காதினிட் டதுபோலு மிம்மொழி

கலக்கமாய்க் கேட்டுமையா

கவிராஜ ரேவிட்டி லொருமாத மாகநோய்

கண்டுபெண் பிளைபிறைத்தல்

கடினம்வெகு கடினமத னுல்வரும் விருத்துகள்

கணக்கில்லை யிவ்வூரிலோர்

பாதக வயித்தியன் கைத்தாது பற்றுமுன்

பைத்தாது பற்றியின்னம்

பற்றாது பற்று தெனச்சொலியெ னடிவயிறு

பற்றா னூறுகொத்துப்

பனையே டெலாம்வாரி வாரிமுன் வாகடப்

பாவினுள வகிழ்கமெல்லாம்

பாமிமக னெழுதியொரு காசும்வை யாமற்
 பருங்கரடி யிசல்வனையின்
 மோதியே வாய்வைத் துறிஞ்சியது போற்றடைய
 முழுவது முறிஞ்சிலிட்டான்
 மூத்தகுடி யாணமக் கேற்றகுடி யலவென்று
 முறைமுறை பெடுத்துரைக்கும்
 முழுமுட ராங்கொடிய லோடியர்கண் மேற்றமிழ்
 மொழிந்தவ ரிடஞ்செலாமல்
 முப்பொழுது போற்றுமெற் கருள்புரிவை பெங்குநிறை
 முதலான பரமசிவமே. (௧)

* வெண்பாச்சொல் கவிஞரே வந்ததே தும்மிது
 மெய்த்தமிழ்ப் பாடிவந்தோம்
 வெகுநேர்த்தி முன்னமே நானாறு கோவையொரு
 வித்துவான் பாடிவந்தான்
 நண்பாக மனம்வைத்து மூன்றுபடி பெருவரகு
 கான்கொடுத் தேனதற்கிந்
 நாடெலாந் தெரியுமென் மணியாட்டி மூன்றுதர
 நான்கொண் டெயிர்நிழத்தல்
 புண்பா டெலாமறிந் தின்னநிர் கவிசொனும்
 புலவரென் றிங்குவந்திர்
 போம்போ மெனச்சொலிப் புலையாடு புலையொடு
 போராட வோபடைத்தாய்
 தென்பா வெனும்பொருட் பாமாலை பூண்டுபத
 சேவைதந் தருள்புரிசுவாய்
 தேசிகம் பூத்தவுமை தேசபொன் னம்பலவ
 தேசிக கிரோரத்தமே. (௨)

* வந்தவரி யாவர்காண் கவிராஜ ரெந்தவூர்
 வடகாசி யெங்குவந்திர்
 மகராஜ னென்றுனது கீர்த்தியைக் கேட்டுன்மேன்
 மறாகவி பாடிவந்தோஞ்
 சந்ததமும் வித்துவா னல்லப் பென்னுடைய
 தாதைமூ தாதைவழியில்

தமிழ்கேட்ட தியாவர்கான் டலைமுறையி லில்லாத
தாழ்விகைச் செய்துவந்திர்
இந்தமொழி மற்றுமொரு தரந் புரைக்கிலோ
விடண்கள மாசும்பால்
ஏகுமென் றோதிரும் புல்லந்தம் பாற்செலா
தெனையாள விதுதருணமே
சிந்திக்கு மன்பருக் கருநாமழை சொரிந்ததிக
செல்வங் கொடுக்குமுதலே
தேசிகம் பூத்தவுமை நேசபொன் னம்பலவ
தேசிகசிரோரத்தமே.

(௩)

* ஆரடி விதியிலொ ரேடுகொண் டோடியே
யவசரம தாய்வருறோர்
ஐயபயோ புலவன்மார் போலேயி ருக்கின்ற
தியாரென்று மெள்ளவெட்டிப்
பாரடி தலைமறைய தின்றுகொண் டவர்கெடும்
பாதைவழி போகிறதுதான்
பரண்மே லெனைத்துக்கி விட்டுக்கிடு தானையடை
பழிகாரி கதவுபோடு
கூர்மைமொழி கேட்டதிக சிக்கிரம் வந்திடுவர்
குதிருக்குள் ளையொழித்துக்
கொள்ளடி யெனப்புகலும் லோபியர்கண் மேற்றமிழ்
கொண்டுபோ யலையாமலே
சீரடிது தித்துநற் பாமாலை சாற்றியே
தெரிசிக்க முத்திகருவாய்
தேசிகம் பூத்தவுமை நேசபொன் னம்பலவ
தேசிக சிரோரத்தமே.

(௪)

* தலைவாச லின்கதவை யாரடி திறந்தவர்க
டமிழ்வாணர் வரில்விடுவரோ
தாரமல நீகிரக சாரமோ வட்டமச்
சனியனோ வேதுகுறையோ
அலையா தலைந்துளன் கவிவாணர் தங்களை
லனந்த வருடத்திலே

யான்பட்ட பாட்டையோ யாவரறி வாரந்த
 வாதிபக வானறிஞுவார்
 மலையாம லுன்மன மிருப்பதேன் புலவன்மார்
 வரிற்சுமா போவரோதான்
 மனம்பதறு தேயெனப் புகல்பவ ரிடஞ்செலா
 மற்காக்க விதுதருணமே
 சிலையாரு துதல்விழிக் கெளரிகொள மாரிஜக
 தீஸ்வரி வராகிமிவி
 தேசிகம் பூத்தவுமை நேசபொன் னம்பலவ
 தேசிக சிரோரத்நமே.

(௩)

* உலகிலெதிர் பட்டவ னுன்றானே வுங்களுக்
 கொருதொழிற் றுனுமலையோ
 வொட்டாரங் காட்டியே நித்தநித் தம்வந்
 துபாதிக்கி தீர்க்கையோ
 புலவரென் றுற்றனங் கொட்டிவைத் தீர்களோ
 புதையல்பா னெடுத்ததுண்டோ
 புளுக்கற் றதுபோலொர் தொழில்கற்க வொண்ணாதோ
 புகழ்வதாற் பயனேதுகாண்
 கலைகற்ற வர்களைன்னி னெஞ்சமெரி கின்றதே
 கவிராஜ ரேசெல்லுவீர்
 காசென் னிடத்திலே சபிக்கெஞ் சேனெனுங்
 கசடர்மேற் றமிழ்பாடியே
 செலும்வழி மறித்தென்னை யானவிது தருணமே
 சிற்சபை நடிக்குழுக்கண்
 டேசிகம் பூத்தவுமை நேசபொன் னம்பலவ
 தேசிக சிரோரத்நமே.

(௪)

* வாருநீர் யாரென்ன வித்துவா னென்னவும்
 மதிமோசம் வந்ததென்றே
 வாய்ஞாறி மெப்பெலா மிகநடுக் குற்றுநீர்
 வந்தகா ரியமேதெனச்
 சிருலா வியகாம தேனுவே தாருவே
 சிந்தா மணிக்குகிகவே

செப்புவச னத்தரிச் சந்த்ரனே யெனலுஞ்
 சினந்திருக ளுஞ்சிவந்தே
 யாரைநீ மாடுகல் மரமென்று சொன்னது
 மலாலரிச் சந்த்ரனென்றே
 யடாதசொற் சொன்னையே யார்க்கடிமை யாகினே
 னுர்கையிற் பெண்டுவிற்றேன்
 நீருமோ ிந்தவசை யென்றுரைசெய் வெகுக்கொடிய
 நியரைப் பாடினொந்தேன்
 ிருமன்று னாகின்று நடமொன்று புரிகின்ற
 தென்றில்லை நடராஜனே.

(௪)

* மரபுகவி ராதவன் சோமசுத் தரகுரு
 மலர்ப்பதம் பரவுதாசன்
 வண்டமிழ்ச் சரவணப் பெருமாள் கவிச்சக்ர
 வர்த்ததேவர் தெழுநிதிருபம்
 வளர்காரை யம்பதியின் மேவுதுரை லட்சுமண
 மந்த்ரியெதிர் கொடுகாண்கபா
 வாணருக் குபகாரி நீயாகை யாலெமது
 வல்லமைபு மகிமைபுங்கேள்
 கருணிகர் நால்வர்க்கு நாதகவிதை சொல்லவாய்
 கனவேலு மயிலுமென்னக்
 காலிலொரு கவிதைபுயர் தோளிலொரு கவிதையிரு
 கையிலொரு கவிதைபெழுதக்
 கணக்கொரு புறஞ்சொல விலக்கொரு புறஞ்சொலக்
 காணாத திரைமறைவிலே
 கனகுது சதுரங்க மொடுகுதிரை யடிசொலக்
 கன்னெல்லு முதுகிலென்னப்
 பரிவுபெற் தப்புதுச் சேரியிற் சென்றினிய
 பண்பரிற் சிணையவாத்தி
 பண்புள குமாரபா ரதிமதுர கவிவீர
 பத்ரகவி கொண்டாடவே
 பாம்புலு ளந்தகா தன்சபைப் ழுஞ்செய்து
 பல்லக்கு வரிசைபெற்றேன்

பலகாவி யங்களுந் தெரிவே னளப்பரிய
 பஞ்சலட் சனமுமறிவேன்
 அரசரி லுயர்ந்ததுரை யாரெனிற சேதுபதி
 யாகுமவன் மணிவாயிலில்
 அகத்திய முனிக்குமதி கங்கற்ற பேர்களு
 யாயிரங் கவிவாணருண்
 டவரினொரு சிறுவன்யான் பாடவறி யேனென்
 றகற்றிவிட் டார்களுன்னை
 யாதலாற் பூமியிற் சஞ்சரித் தேனின்
 னகந்தனின் மகிழ்ந்தருள்வையே.

(அ)

* கல்விச் சமுத்திரங் கமலா லயந்தமிழ்க்
 கடன்மடை திறந்தவெள்ளங்
 கற்பனை பிறப்பிடங் கலைமக ளிருப்பிடங்
 கவிமாரி பொழியுமேகம்
 சொல்விற் பனம்வினையு மதுரக் களஞ்சியந்
 தோன்று கற்பூரதீபஞ்
 சுகிர்தகுண வவதானி சரவணப் பெருமாள்வை
 தொட்டெழுதி விட்டசனது
 வில்லுக் கருச்சுனன் சொல்லுக் கரிச்சந்தரன்
 வெற்றிக்கு விக்ரமார்க்கன்
 வித்தைக் ககத்தியன் முத்துக் கருப்பன
 விதட்சண னெதிர்ந்துகான்க
 மவ்வெற்றி யாயென்று தாயென்று நீயென்று
 மாவென்று வேலென்றுகா
 மாவென்று காவென்று நாவொன்று பாவொன்று
 வருகின்ற தருள்புரியவே.

(சு)

* எவ்வன மனோன்மணி பதப்பணிகொள் சேதுபதி
 யிறைவன்மணி வாசன்மணிவா
 யிலகுமணி சைவமணி சோமகந் தரகுருவெ
 னையன்மகிழ் சிந்தாமணி
 செவ்வசன மொழிதமிழ்ச் சரவணப் பெருமாள்
 சிரோமணி யனுப்புமோலை

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி.

செய்யதிரு மலேராயன் பட்டணத் தவரெலாஞ்

சிரசுமேற் கொண்டுகாண்க

இவ்வூரில் வந்துதிரு மலேராய னைப்போற்றி

யிலகுகவி காளமேக

மெமகண்ட மொருதினுசு பாடினா னுமுமிங்

கோட்டு வகைபாடுவோம்

ஒவ்விறை யறிந்துகன தனவரிசை யுதவினா

லுமதுகுடி வாழிவாழி

யுதவா திருப்பிரெனி லுமதுபட் டனமின்னு

மொருமிக்க மண்மாரியே.

(40)

* அவ்வொன்று மவதானி தமிழொன்று வெகுமானி

யறிவொன்று சேதுபதிபால்

அணியொன்று வெகுமானி சோமசுந் தரகுருவி

னருளொன்று மடிமைவெள்ளைக்

கவ்வொன்று மலேநாவ னதியொன்று கோத்திரன்

கணியொன்று குவளைமார்பன்

கதியொன்று சரவணப் பெருமாட் கவிச்சுரன்

கையொன்று மெழுதுமோலை

தெவ்வொன்று சமர்வென்று திகழ்மகம் மதுதம்பி

திரனெதிர் கொண்டுகாண்க

செழுஞ்சென்ன பட்டண மதிற்கேகு வோம்வழிச்

செலவுக்கு வேண்டுமதனால்

உவ்வொன்று யவ்வொன்று லவ்வொன்று டவ்வொன்று

சவ்வொன்று மவ்வொன்றுவல்

வொன்றுரல் வொன்றுரல் வொன்றுகல் வொன்றுளல்

வொன்றுவர விடல்வேண்டுமே.

(41)

* பைங்குவளை மார்பனெடு வையைவள நாடனுயர்

பார்த்திவர்கள் புகழ்நலூரன்

பாக்யனதி குலதிலகன் யோக்யபரன் மேழிப்

பதாகையன் பூமிபாலன்

மங்கலக் கவிராஜன் விதவஐன் சேகரன்

மணித்தமிழ்ச் சம்பந்தாயன்

வச்ரதே கன்பத்ம நாபன்வே ஸாயுத
மகாமத்தரி குருபுத்திரன்
ஹங்கமிகு சேதுபதி மகேழநே சன்கோம
சுந்தர சுவாமிதாசன்

சோடச வவதான சரவணப் பெருமாள்
சயம்ப்ரகா சன்கையோலை
பொங்குலொர் செல்வச் செழுஞ்சென்ன பட்டணப்
பொன்னகத் தெளியசிகங்க
பூபலெதிர் வந்துகண் னெச்சபையி லவதாந
புனிதமாறி வுறல்வேண்டுமே. (௧௨)

௩ நாவலவ ருக்குளொரு நடுநாய கம்புலியில்
ராஜராஜர்க்குமகுடம்
நதிசூலவ ரோதயஞ் சகலகலை ஞாபகமெ
நாளும்வித் யாடம்பரம்
பூயில்விலை மதியாத மாணிக்க மவதான
புனிதமாற் றோங்குதங்கம்
புகழுமனு கியான நாற்கவி விலாசமெய்ப்
புத்தழு தடைத்தகும்பம்
மாவள மிகுங்கொலுச் சேதுபதி வாசலில்
வயங்குகற் பூரதீபம்
வளர்தமிழ்ச் சோமசுந் தரகுரு பதத்தின்மா
மலாரஞ்ச் சனைசெயன்பன்
மேவுபுகழ் சரவணப் பெருமாள்கை யோலைஐய
வீரபான் டியவுதார
விருதரக கட்டபொம் மேத்தரதுரை யெதிர்நொண்டு
வெகுவரிசை வரவிடுகவே. (௧௩)

௪ வார்பெறுங் கலசமுலை யார்மதன் சேதுபதி
வாசற்ப்ர சண்டவாக்கி
வடிதமிழ்க் குட்பன்சு வாமிய தன் றுணைவன்
வளர்வெல்லை யப்பன்மைத்தன்
யார்பெறுங் குணஞான சோமசுந் தரகுரு
பதாம்புயம் படிவுதாசன்

பைந்தமி ழிலக்கண விலக்கியக் கடலுண்டு
 பாரெலாம் பொழியுமேகம்
 கார்பெறுங் கையனுயர் சரவணப் பெருமாள்
 கனிந்தெழுது கின்றவோலை
 கதிகொள்கிவ கிரியில்வர குணராம செந்தொட்டி.
 காடையெதிர் கொண்டுகாண்க
 சீர்பெறுப னொன்றல கழங்கோடி. பொன்பெறச்
 செய்துனைத் தேடிவந்தோர்
 தின்புய மதிற்புனைத் தென்றனை யனுப்பிடிற்
 செகமெலாம் கொண்டாடுமே.

(கச)

* பனகசய னத்தன்ப்ர சித்தன்மகி மைச்சேது
 பதிமகிழ் தமிழ்ப்ரசங்கன்
 பைந்தமி முகத்தியன் சோமசுந் தரகுரு
 பதாம்புயம் பரவுமுறவோன்
 பாரகாவி யமதொடு லக்ஷாதி லக்ஷம்ப்ர
 பந்தமொரு நாழிகையிலே
 பாடியெவ ருக்குமரி தானவவ தானம்
 பகுக்குமுயர் சம்ப்ரதாயன்
 தனகனக வாகனவி னோதசர் வக்ஞான
 சாம்ப்ராச்ய சார்வபூமன்
 சற்புத்ர சன்மார்க்க சற்ப்ரபல சற்குகித்
 சத்தினே கப்ரதாபன்
 சகலகுண சம்பன சிரோரத்ந முக்கியபுனி
 தப்ரதா னச்சிரேஷ்டன்
 சரவணப் பெருமாள் கவிச்சரப மெனுஞான
 ஜனகனெழு துங்காகிதம்
 குணியில்மக தத்தர்வட கத்தர்நிட தத்தர்குட
 கத்தர்முனை மக்கர்மச்சம்
 கொச்சிய குவத்தர்குளு வத்தர்நுளு வத்தர்குரு
 தத்தர்மிது லைக்குளரசர்
 கொங்கணர் கவுந்தியர் தெலுங்கரொடு டங்கணர்
 குழிங்கரடல் சிந்துமபிபர்

கொங்கர்சில வங்கர்பல கங்கர்செறி யங்கரணி
 கொண்டுநிலை நின்றபணியக்
 கனதைபெறு மஜரதுந் பாபுபா லாஜாவுட்
 கருணையுற் றதவுமினிய
 கனியுமுழு தத்துலுமு ருபாதர் மகாராச
 காவல நெதிர்ந்துகாண்க
 கடலெலாஞ் சூழ்ந்திடு புவிச்சக்ர வர்த்திநீ
 கவிச்சக்ர வர்த்தியாமே
 கண்டாய்சொ லவதான முறைபார்க்கி லுன்புகழ்
 கதிக்குமல குளமட்டுமே. (கரு)

* வண்ணப்ர பந்தத்து முத்தமிழ்ப் பாமும்
 மதத்தைக் கரத்தொழுக்கி
 வறப்பினும் வளந்தரு பொருப்பொப் பெணச்சித்ரா
 வாய்விட்ட தட்டிவேட்டு
 மதுரகவ ளத்தைத் திரட்டித் திரட்டிச்செவ்
 வாய்மறித் துண்டுகோட்டு
 வப்பெழுத் தாணிகொண் றேற்றெழுகல் விக்கடல்
 வயங்குப்ர ளயத்தின்மூழ்கி
 அண்ணவரு வெவ்வினைக் கொப்பத்தை பெற்றினு
 லடிகொண்ட பண்ணடத்தி
 பழகியந னூற்பணிக் கச்சமிட் டெக்களித்
 தாக்ரமித் துக்ரமுற்றி
 பட்டாவ தானமெனு முன்மத்த மேறியறி
 யாமெரிக ளந்தறித்தே
 யாறுந் துதிக்கைபெற் றுக்கட்க டைப்பொற்
 யனற்பிறக் கச்சினத்தே
 பண்ணா செனத்திறை கொடாமன வுலுத்தப்
 பசாசரை வளைந்துகொண்டே
 பழமொழி யிருப்புலக் கைப்படையி னுற்சிதறு
 பஞ்சபஞ் சாவடித்துப்
 பாகுரு வெணும்பாக னடிமவர் சுமந்தவன்
 பணிமலர்த் தோட்டிநனியாற்

பரிவுடன் வணங்கிடுஞ் சரவணப் பெருமாள்

பருடக்கலி தனுப்புமோலை

தண்ணமிர்த வாரியுயர் செல்வையம் பதிபரசு

சங்கநிதி சேதுபதிவா

சன்மார்க்கன் மகன்மகன் நலைமுறைக ளாகப் பர

தானியாம் யுகிமந்திரி

தத்தரமுத் தளருமரு மகனான முத்தளகு

சாமிபெதிர் கொண்டுகொண்க

சார்வான துதொன்று பாடிவந் தனமுனது

தயவுசுடர் தருள்புரிவையே.

(கச)

* தொடைபெலாந் திரிபுசொற் பொருளெலாங் கற்பனையெ

துகையெலா மாலைமாற்று

சொல்லெலா மதுரம்வெண் பாவெலாங் கதைகலித்

துறையெலா மேகபாதந்

துதெலாஞ் சத்தமஞ் சரிபெலாங் கௌதமா

சுகளெலாந் தனிநிரோட்டஞ்

சுயமெலா நிமிஷமெய்க் கணமெலாங் கணம்வணத்

துறையெலா நாகபந்தம்

அடைபெலாஞ் சிவசரிதை சிந்தெலா நீதிக்கொச்

சுகமெலா மடிமடக்கவ்

வடிபெலா மெமகமுயர் பதமெலாங் கட்டுநா

டகமெலா நவசித்திரம்

அசையெலா மிருபொருள்சொ னூலெலாம் வேதமட்

சரமெலாம் பிர்மலிகிதம்

அளவெலாந் தராசுநிறை முடிவெலாம் பொருளா

வணமத்தெலாம் பாடுகலிஞன்

பெடையெலாஞ் சேரனப் புடையெலாஞ் செறிவயந்

பெருநெலார் தேவைமுல்லைப்

பிணையெலாஞ் சேதுபதி புகழெலாம் போற்றிவரு

பெட்பெலாந் திகழ்சிலாக்பன்

பெருலான் சோமகந் தரகுரு பதத்தைப்

பிறப்பெலாம் போற்றமுடிமை

பேச்செலா மமுதமொழி யாச்சொலுஞ் சரவணப்
 பெருமாள் ஹிங்காகிதம்
 படையெலாங் கொண்டுபொரு பகையெலாம் வென்றுநற்
 பண்பெலா மறியுதிபுணன்
 பாரெலாம் போற்றவரு ரவணப்ப பூபனெதிர்
 பண்பெலாங் கொண்காண்க
 பலனெலாம் பெலனெலா நலனெலாங் கலமெலாம்
 பரியெலாங் கரியெலாம்பொற்
 பணியெலா மணியெலாந் துகிலெலா நெல்லெலாம்
 பணமெலாந் தரவேண்டுமே. (௧௭)

* தண்ணமுத சாகரங் கவிதாப்ர சங்கந்
 தமிழ்க்கடலை யுண்டமேகஞ்
 சற்குண விலாசமெய்க் கவிராஜ சிங்கம்வெண்
 டாமரை மடந்தைவாசம்
 வண்ணப்ர பந்தத்து மும்மதக் குஞ்சர
 மணத்தவஷ்ட டாவதாநம்
 வாசாம கோசரங் கல்விப்ர வாகந்தெய்
 வச்செயல் வரப்ரசாதம்
 கண்ணிலவு முல்லையணி சேதுபதி வாசலிற்
 கனகாபி ஷேகயோகங்
 கற்றவர்கள் கொண்டாடு சரவணப் பெருமாள்
 கவிச்சக்ர வர்த்தியோலை
 பண்ணுலவு சிவகங்கை யம்பதிப் பேட்டையிற்
 பலரெதிர் நடந்துகாண்க
 பரிவுறு புராதன மிவூரென்று வந்தனம்
 பணந்திரள வரவிடுகவே. (௧௮)

* மாதபதி தாதபதி யாதபதி சேதுபதி
 வாசந் கவிப்ரசங்கன்
 மங்களா கரபஞ்ச நாற்கவிக ணிறைகும்ப்
 மதூரப்ர பந்தமேகம்
 வடிதமிழ்க் குஞ்சரங் கவிராஜ சிங்கமநு
 ராகமவ தானசரபம்

வண்ணக் களஞ்சியஞ் சிந்துச் சமுத்திர
 மணக்குந் தமிழ்ப்பொக்கிஷம்
 ரோதிப்ர காசஞ்சி லாக்யசந் பாத்திரஞ்
 சுகீதசுத் சைவதுல்யஞ்
 சுதாதிக சுஜாதிக சுதாகர சுயாமக
 சுபாகசந் புருஷரத்நம்
 சுதந்தர சுமங்கல சுரஞ்சித சுமந்திர
 சுயம்ப்ரகா சப்ரதாபஞ்
 சுபந்திர சுலட்சண சுதற்புத சுதற்சன
 சுதப்ரபல ரத்நாகரம்
 காதல்செய் சிவக்கியான விற்பன தடாகஞ்ச
 கலகலைக் யானபீடங்
 கல்விப்ர வாகம்வித் யாடம்ப ரந்தமிழ்க்
 கடன்மடை திறந்தவெள்ளம்
 கனசபா பூஷணஞ் சோமசுந் தரகுரு
 கடாட்சவிட் சணவிலாசன்
 கங்கைகுல திலகஞஞ் சரவணப் பெருமாட்
 கவிச்சக்ர வர்த்தியோலை
 ழுகிகே ரளராம வன்மைமக ராஜனே
 முடியெதிர் நடந்துகாண்க
 வசரது நபாபுசரி பேட்டிபெந் ரோமியா
 மநிபாத தேயமில்லை
 யரியதென் றிசைவந்த தேதெனிற் பொதிகைரி
 லகத்திய னிருக்கொளு
 மவணியுங் கண்டுளது மகிமைபுங் கண்டுநா
 மநியலா மெனவந்ததே.

(௧௧௩)

* மாறாமல் வாய்வேலு மயிலுமென வேசொல்ல
 வாசகங் கைகொழுத
 வருகணக் கொருபுறந் தீரமந் கொருபுறம்
 வரைந்திடு மிலக்கமாற
 வளைதிரைக் குட்சிறிது கல்லணி வகுக்கின்ற
 வன்கணக் கினிதுபகர

மருவுசொக் கட்டானும் விளையாட மறைவாக
 வைத்தசது ரங்கமாடக்
 கூறாக வெட்டெழுத் தானியெழு தும்படிக்
 குங்கலிகை பகர வதிலோர்
 கூரெழுத் தானிசது ரங்கமுது குப்புறங்
 குதிரையடி வெண்பாவரக்
 கூறுபுல வோர்சபையி லட்டாவ தானமுல
 கோர்புகழ வேநடத்தக்
 கோடிலாச் சதுரங்க மாடவய லூரிருக்
 குஞ்சுது மாட வொருபால்
 ஏறாக வண்ணப்ர பந்தமெட் டிப்போர்க்
 கெழுத்தெழுத் தாவுரைக்க
 இவ்வாறு நாற்புறக் கவிதாப்ர சங்கம
 திசைக்கும்ப்ர சண்டவாக்கி
 இலக்கண விலக்கியக் கடலைமுழு துங்குடித்
 தேப்பமிடு காளமேகம்
 இனியகவி யவதானி சரவணப் பெருமாள்வை
 யெழுதுமொப் பத்தினேலை
 சேருடு குங்குமக் கொங்கையார் மடலெழுது
 திவ்யரம ணிகமோகன்
 சேதுபதி வாசற்ப்ர தானிழுத் திருளப்ப
 சிங்கவே நெதிர்ந்துகாண்க
 சித்தபரி பூரண கடாட்சவிட் சணகுண
 தியாகபர வீயாகையாற்
 செந்தமிழ்க் காதற்ப்ர பந்தமொன் றன்மீது
 செய்துவந் தனமகிழ்த்தே.

(20)

* நானூறு வண்ணமற் றைஞ்ஞாறு மஞ்சரி
 நடாத்துமறு றுறுதுது
 நாலாயி ரம்பரணி பையாயி ரங்கோவை
 நாடகம் பதினாயிரம்
 நாற்பத்து நாலாயி ரத்துநா னூறுபத
 நாலிலட் சங்கொச்சகம்

நாற்பத்தி ரண்டிலட் சந்தாழி சைகனொரு
 நாழிகை தனிற்பாடுவோன்
 தேனூறு மதுரர் செழுந்சுமிற்க் கெல்லைபாச்
 சித்தாந்த வேதாந்தரஞ்
 சிதவுசித சிரேஷ்டசக லாகும புராதன
 சிலாக்யசௌ சன்யாதிகள்
 திடசித்த சற்குண சற்கன வரப்ரசா
 திபசம்பர தாயதுல்யன்
 செய்யநவ கண்டமு தண்டவே தண்டவித்
 யாடம்ப ரப்ரசண்டன்
 வானூர் பெரும்புகழ் தலவிதல சுதலநித
 லங்களில் வயங்குமுசிதன்
 மைக்கட் கடற்பொற்பு ளிக்குட்ப்ர சித்தத்த
 வக்கொற்ற வர்க்குரியவன்
 மகராஜ ராஜ்ஞர் திறைதருஞ் சேதுபதி
 வாசற்க கிப்ரசங்கள்
 வண்டமி நிலக்கணச் சோமசுந் தரகுருந்
 வாமியடி மைக்குமடிமை
 பானூறு மென்மொழிச் சரவணப் பெருமாள்ப்ர
 பலகவிஞ் நெழுதுமோலை
 பாவைதன் நேவைவரா மீசனருள் பெறுபரா
 பரராம நாதமுனிவன்
 பாதமற வாதவன் ராமநா தேந்த்ரசம்
 பன்னனெதிர் கொண்டுகாண்க
 பணிமதிச் சடிலம்மே லீனியபண விடுதூது
 பாடிவந் தனமகிழ்த்தே.

(௨௪)

அட்டதிசை பணிபொயும் சேதுபதி மணிவாச
 லஷ்டாவ தானசிங்கம்
 அருந்தமிழ்ச் சோமசுந் தரகுரு சுவாமியடி
 மைக்குமடி மைக்குமடிமை
 அசரது நபாபுவை வரச்சொலிக் காதிதமொ
 ராள்வச மனுப்பிவைத்தோன்

ஆயிரத் தெட்டடி வரஞ்சொலிச் சனதுதன
 வாய்முதலி யார்க்குவிட்டோன்
 எட்டடி வரஞ்சொலித் தஞ்சைரா ஐர்க்கிலகு
 னுள்ளுதிட் டெக்கெத்தோன்
 எழடி வரஞ்சொலி மொறு னுக்கோலை
 பெழுதிபுத் தாவுகொய்தோன்
 இனியபா னையகா ருக்கொடொப்பமிட்
 டெழுதுகிரு பங்கொதித்தோன்
 இக்கரைபு மல்லாட லக்கரையில் யாழ்ப்பாண
 மெல்லாங்கி னாக்குவிட்டோன்
 கொட்டபிடு லோபரைப் புத்திர வன்கவிச்
 குறடாவி னுலடிப்போன்
 கூறிய கவிக்கர்த்த மறியார்க டலையிலே
 குட்டிப்ப யன்சொல்லுவோன்
 குற்றஞ்சொல் வோர்களைச் சோழன்மக னைப்போன்று
 குத்திச் சின்ந்தவிர்ப்போன்
 கோளர்களை வசையான கவிதைக் கழிந்துடு
 கோத்ததோ ரணங்கட்டுவோன்
 கட்டிமா னிக்கமுபர் சரவணப் பெருமாட்
 கவிச்சக்ர வர்த்திபோலை
 கணபாவை நகர்மேவு சொக்கலிங் கக்கொடைக்
 கன்னெதிர் கொண்டுகாண்க
 கணபதி தருந்திரு முகத்தைமுன் சொன்னபடி
 கண்டரங் கேற்றியன்பாக்
 கனகமும் பவளமுந் தரளமுங் கோமேத
 கங்களுந் தத்தருள்வையே.

(உஉ)

* நிதிபெறு கல்விப் பரதானத் தெளிந்திடு
 நிகாணஞ் சான்றகாசம்
 நித்தியச் சங்கனக் கவிதாப் பரகன்
 நேயசந் தரவிஸாசம்
 வேதாந்த சாகராஞ் சித்ராவு தானதமிழ்
 மேகஞ் சபாரஞ்சிதம்.

வித்வசன ரேகரஞ் சேதுபதி வாசலில்
 விளங்குவ ரத்நதிபம்
 சிதரன் சோமசுந் தரகுந சுவாமியிரு
 திருவடி துதிக்குமடிமை
 சீர்பெறுஞ் சரவணப் பெருமாள் கவிச்சுரச்
 செயசங்க மெழுதுமோலை
 மாதவன் விசயரகு நாதன் துரைத்தொண்ட
 மானெதிர் நடந்துகாண்க
 வரிசைபெறு துதொன்று பாடிவந் தனமுனது
 மனமகிழ்ந் தருள்புரிவையே.

(26)

மகபதி நரதிபதி நீதிபதி சேதுபதி
 வாசற்பர சண்டவாக்கி
 வடிதமிழ்ச் சோமசுந் தரகுநசு வாமியடி
 மைக்குமடி மைக்குமடிமை
 மயில்வா கனக்கடவு ளருளின லுபயசா
 மரவிருது கொண்டதுல்யன்
 மலையாள ராஜனருள் தந்தபல் லக்குவெரு
 மதிபெற்ற சார்வபூமன்
 யுகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராஜனையொ
 ரேழுடி யழைத்ததிபுணன்
 உசிதனஜ ரதுரபா பிருகையாற் றருவரிசை
 யொருகையால் வாங்குகவிஞன்
 உற்றசிவ கங்கையிற் கவுரிவல் லவராஜ
 னுதவுவள நாடுபெற்றோன்
 உயரிலங் கைப்பூமி ராஜசமு கத்தினிலு
 மொருகோடி வரிசைகொண்டோன்
 ககனமு தண்டவே தண்டபிர் மாண்டங்
 கவிப்புக்ழ் படைத்தவுரவோன்
 காகிமுத வாகரா மேச்சுர வரைக்குங்
 கவித்துவச நாட்டுவிசயன்
 கற்றுச் சொலிக்கும்வரு ஸ்தான பதிக்குமிரு
 னைகதன் டுகைகொடுத்தோன்

கவிமதச் சூத்திரஞ் சரவணப் பெருமாட்
 கவிச்சகர வர்த்தியோலை
 புகழ்மேவு சிங்கநகர் வளரூங் குமாரவேற்
 பூபனெதிர் கொண்டுகாண்க
 பொருவரா வேங்கைகை பாராத தாதுசெம்
 புக்குளமை யாதசாமி
 புவியிலிரு ளாவோம மேய்ந்துவள ராமாடு
 பொங்கிலே காதகாணம்
 பூண்டொடி படாவத்த மறுபடா வுடலேழு
 பொதிதந்து நீவாழியே.

(௨௪)

செயராம நாதனே தெய்வந் தனுக்கோடி
 தீர்த்தமே தீர்த்தமெங்கள்
 சேதுபதி யேராஜ னெனவணங் கார்களைச்
 சிறிவரையக்கிழித்துச்
 செள்ளையை நொறுக்குவளர் பல்லையு முடைத்துச்
 செழுங்குடரை யும்பிடுங்கிச்
 கிரசையு மறுத்துக்ர முகவிருது பெறுவிஐய
 சிங்கடா கைப்பிரசண்டன்
 நயமதூர மறியாத முழுமடைபர் செவியென்னு
 நல்லபாம் புப்புற்றிலே
 நனிநதத் திருந்தமிழ்ச் செந்தேன் குழம்பையொரு
 நாளூங் கவித்திடாதோன்
 நாவலந் திவினுள நாதெலாம் புகழ்பெறு
 நராதிபர் வணங்குதுல்பன்
 நாவலர் குழாம்பல துதிக்குமட் டாவதா
 னப்பரபவ சார்வபூமன்
 இயலா நிரங்கோடி பிரபந்த முழுதுமொ
 ரிமைப்பொழுதி னிற்பாடுவோன்
 இலக்கண சமுத்திரஞ் சோமநந் தரகுருவெ
 னையனடி மைக்குமடிமை
 ஏகசக் ராதிபதி சரவணப் பெருமாட்க
 விச்சரன் செங்கையோலை

இத்தரதரு யாழ்ப்பாண மேலிய வயித்பலிங்
 கேத்தரனெதிர் கொண்கொண்ட
 வயமான கைநிலை ஒழங்குள்ள தொன்றுதிரு
 மாயன் பிறப்பிலொன்று
 வாற்புறமொர் கொம்புந் தலைப்புறமொர் கொம்புமுள
 வாகனந் தன்னிலொன்று
 வலியார் புரங்களைர் சுடுகின்ற பொருளொன்று
 வாரமது தன்னிலொன்று
 வரவுடன் வெறுந்தசந் தியனொன்று நீயின்ன
 வரிசைதந் தருள்புரினவே.

(௨௫)

* அவதானி சரவணப் பெருமாட் கவிச்சுரன்
 அச்சென்ன பட்டினமுத
 லாராம நாதபுரம் வரையுமுள சுங்கப்பி
 ராமணர்க் கெலாம்வினப்பம்
 நவமுள துருங்கிக் கெலாஞ்சலா முதலிமார்
 நாய்க்கர்வே ளாளர்க்கெலாம்
 நன்மைமேன் மேலுமுண் டாகவுந் கம்மாளர்
 நட்டுவர்க ளோச்சர்குயவர்
 எவரெவரை யுந்தினைத் திருந்தநன் மையிலே
 குறையிலை வள்ளுவர்களுக்
 கெல்லாஞ் சொலும்படி பெயமதுசா மான்பலவு
 மிங்கிருந் தெமனுவிட்டுக்
 குவகையொடு முன்னே யனுப்பினோம் பல்லக்கு
 நாமும்பி னேவருந்நோ
 முடே தடுக்கிலற் பாயுசு தடாமல்விட்
 டோர்க்கெலாந் திர்க்காயுசே.

(௨௬)

* வீரப்ர தாபகவி சரவணப் பெருமாள்வில்
 விசையன்ப லக்குவந்த
 வேளைதனில் லாரா திருக்கலா மாகொடிய
 வித்வசனர் வாய்த்தீயினால்
 வெங்கபேர் கோடானு கோடியுண் டேவிற்க
 மேகினியி னிற்புலவந்தாம்

மெச்சுர குளிலகன் கொடாதகண் டன்களை
 விடாதகண் டன்கள்பட்ச
 வரமுற் கோபிகள் கநிம்பச்ச நானிகள்
 வணங்காக் கொடுஞ்சாழிகள்
 வச்சிரப் பசைகளி யக்கதிர்க ளாகாப
 வலைகள்மடை வாய்க்கொக்குகள்
 வலையவாட் கொல்லிகள் மறுத்தினு நமன்கள்கொடு
 மைப்புற்றின் வாய்க்கரடிகள்
 மாய நெருப்புக்கள் மீளா விடங்கள்வாய்
 விணன்க ளரிபூச்சிகள்
 காரியக கள்ளன்க ளாரியப் பேய்கள்வெங்
 கவடிகள் புருஷவேசிகள்
 கடினவிட் டிரன்கள் தோலா வழக்கன்கள்
 கடினன்கள் பிடிவாதிகள்
 கலிகால சனியன்கள் தோத்திரப் பிரியன்கள்
 கசடலோ பகுடாரிகள்
 கடுங்கொளித் தேட்கள்கொடு நட்டுவக் காலிகள்
 கட்டாத பொலியெருதுகள்
 நாரற்ற வம்பன்கள் கொம்பேறி மூக்கன்கள்
 நச்சப் பனுப்பாம்புகள்
 நாக்கொள்ளி லாபன்கள் நிக்கொளிக் கண்ணன்கள்
 நாசகா லன்சன்நாங்கள்
 நதிக்கொண்டு வந்தால் மனம்பொறுப் போந்தங்கி
 னுலெருக் காலுப்பொறேம்
 ராமே சுரத்தனவில் னேனுமணி யம்பண்ணும்
 நசுவற்ப ரமசாமியே.

(௨௪)

திருவார்த்த ஷேதர் எத்தொன்றபோது பாடியது.

* ஓலைாட்டு வேற்கரத்துச் சேதுபதி தனைத்தேடி
 பேழு நானோர்
 மலைாட்டு மன்னன்வந்து காத்திருந்த வாசல்கித்து
 வான்மான் கண்டாய்

கலைநாட்டிற் பெண்ணெனவே செய்தசர னுசனகன்
கன்னிக் காகர்

சிலைநாட்டி வளைத்ததிற் றிரகே ரளமாம
செய்யு மானே.

(24)

ஆசச்செய்யுள் தகவல்.

அருணாசலக்கவிராயர்,

முன்னர்க் கூறிய அட்டாவதாநம் சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப் புத்திரரும், துவாத்திரீம் சதாவதாநம் சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப் பிதாவுமான இவர் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்திலேயே வித்துவானாயிருந் தவர்.

* சக்ரவா ளத்தகடு முகடுபட பபெனப்ர
சங்கத் தெழுந்தகிம்மம்
தத்வலட் சணவித்வ லட்சணச லட்சணகி
தட்சண சபாரஞ்சிதம்
சத்யலோ கத்துமத லத்தும்வித லத்துநி
தலத்தும்ப்ர சித்ததுல்யம்
சற்குண லயமினிமை பெறுசுவைக் கல்வியமு
தத்தலங் காரகும்பம்
உக்ரகா டிய்யதிட தடவிகட கடன்மடை
யுடைத்தெழு தமிழ்க்குஞ்சரம்
உசிதத்து கந்தசித் தாந்தவே தாந்தவுர
ராமவயி ராக்யசித்தம்
உபயபர் வதவடவ ரைக்கப்பு றத்துமுல
வப்புகழ் நடத்துவிரம்
உரககங் கணமகுட புவனசக் ரேசுர
வுதாரநதி குலசிரேஷ்டம்
கைக்கடா சலகோடி தருசேனா பதிராச
கர்த்தன்வா சற்ப்ரசங்கங்
கற்றறி யிலக்கணச் சோமகந் தரகுரு
கடாட்சகன காபிலேஷகம்

கரு வவிறு தவதாவி சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சரன் பெற்றரத்தம்
கமலோ மகன்வனார் நிதாரிபரு னுரலக்
நவிவண நெழுதுமோலை
திச்சொலாம் திறைகொண்ட கவுரிவல் லவராஜ
செங்கமெதிர் கொண்டுகாண்க
செழுத நாகமறு காலிலாத் தும்பிவெந்
திடமுடை படாவரணம்
நிக்குண மிலாதகரி பங்கப் பாடக்கயஞ்
செலத்திலோ டாதகரி
திருநாத தத்திமுனை வினாயாத வேழஞ்
சிறப்பொடு கொடுத்தருள்ளையே.

(க)

தடக்கட லீடப்பிவி புரக்குமகு டத்தர
சரிற்பெரிய சேதுபதிவா
சரிற்குள மகத்துவ மிசுத்தி சிறத்துவ
சனப்ரபல சற்சனபரன்
தருப்பத மடக்கடி கலித்துறை விருத்தம
தனப்பரணி கொச்சகமுதல்
தகிற்சுடன் மடைப்புள நிறஞ்ஞம தெனக்கனி
சருக்கரை பொறப்பகருவோன்
வடக்கொடு குடக்கொடு கிழக்கொடு திசைப்புற
மணத்திடு புகழ்ப்ரதாபன்
மடக்கொடி கொடித்தடி மடைக்குட முலைச்சிபர்
மடற்கிடு தொடைக்குவனாயான்
வடித்திடு மிலக்கன விலக்கிய வடிக்கொரு
மலைக்குறு முனிக்குநகர்வான்
மணக்கிளை தழைத்திடு மகிழ்ச்சிபரு னுசல
மகத்வகவி ராஜனோலை
சடற்கரை அடைத்திட விடப்பணி சடைத்தலை
சுடுப்பொடு மடிக்கவிருநாத்
சடக்கய முடற்பட மடர்கிடைத்திடு
சடிப்புபல் குடந்தழிபடத்

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி.

கடைக்கணி லடற்கிதை சுநித்தெழ விபற்புவி
கடைக்கடை கிடைக்குமலையும்
கடுப்பொடு பொடிப்பட வறிந்தவெ விடைக்கநீர்
கடற்குற நடக்கவருவர்
கடப்படை திகிரிட லடிக்கிடு கெடுத்துட
எடுக்கிட வடர்க்குழுனைமா
கடற்றுநுரை கவிவாடி பல்பாண்டி அப்பய
நரேந்திர னெதிர்த்துகாண்க
கப்பபரி மதக்கரி சரப்பணி விறப்பணி
நவக்கொலு சரந்நழுருகு
நதைக்கடு கிவப்பவமி ரப்பொடி பதக்கமு
நமக்கிவை கொடுத்தருள்வைபே.
ஆகச்செய்யுள் தக்கக.

(2)

சொக்கநாதப்புலவர்.

இவர் சரிதம் விளங்கவில்லை.

எண்படா தெதிரிட்ட பாவலர்க் கிடியேறு
நாலலோர் கனகமேரு
இந்திரன் பணிசுந்த ரேசரருள் ரேர்சொக்க
நாதனின் நெழுதுமோலை
நிண்படா மதியொத்த முகபடாந் தொடுகின்ற
திரிகடா சலேசன்முத்துக்
திருவுடைய மகிபாலன் மங்கைநக ராதிபன்
கிந்தையொ டெழுந்துகாண்க
கண்படா வத்திரங் கொம்புகொள் னாதகலை
கழிபடாக் கோடிநஞ்சு
காணாத நரசமுட் டையாத டுடைபண்டு
கட்டுப்ப டாக்கலிங்கம்
பண்படாக் கோகெம் ரெப்படா வடைபறை
கொட்டாத தானைமுதுகு
பட்டிடாத் துசொன்று மட்டிலா விலைநிற்
பரிந்துவர விடல்வேண்டுமே.
ஆகச்செய்யுள் தவறு.

(3)

சோடசாவதாவம் சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

இவர் தொண்டை நாட்டினராகக் கூறுவர். இவருடைய பிறவொழுக்கள் தெரியவில்லை.

* மஞ்சரி கலம்பகங் கோவைநா தனராக
 மாலைபல சந்தமாலை
 மடலுலாப் பரணியின் னோக்கவிதை முதலா
 வழத்தும்பிர பந்தவாக்கி
 மகுடமுடி மன்னர்சீர கரகம்பி தஞ்செயும்
 வசனவுதி தப்ரசங்கன்
 வாதுபுரி விகடகவி மதகய குழாங்கடமை
 வாய்வி நடக்குசிக்கம்
 சஞ்சரித முத்தமிழை பெங்குஞ் செலுத்திவரு
 நாட்டிகு மானகிபுணன்
 தண்டமி ழிலக்கண விலக்கிப மதாம்பெரிய
 சலதிலை கண்டவங்கம்
 தனிகாச லக்குமார் பாதமற வாதவன்
 சரசவதி நடனசாலை
 சரசகவி சோடசவ தானிகப் பிரமணிய
 தக்கோ னனுப்புமோலை
 கஞ்சமலர் மாலைமுற் றானிலகு திண்புயன்
 கருவேடு நகராதிபன்
 கவிஞர்கற் பசமுத்த ராபதிப னும்பிரக்
 கிபாதிபழ மறைவேதியன்
 காரைகிக ரானகொடை வீரபு பாலனருள்
 காதன்மக னுனசுமுகன்
 கங்கைகந்தி யாளன்வேங் கடரங்க மாலித
 கருத்தினின் மகெ றுகாண்க
 விஞ்சபுரி பீதியுன் போலாஞ் சிதகுண
 விவேகவே நிலைபென்றே
 விருப்பிலெரு தானாக வுணையந் தன்னெனந
 வெறுமைமீங் கிடவ நிசிரியோர்

வேளைதனி லென்றனவ தானமது நானுமென்

மீதென் பாதமகிழ்வாய்

எனவிபப் புவியிலுன் பேரிலக வின்னுமிரு

மேன்மைரெய் திடல்வேண்டுமே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் தஉலக.

அருணாகிரிநாதர்.

இவர் சன்னத்தைப் பட்டினத்தடிகள் சரிதத்தில் கூறினும். கந்தரநீ
தாதி, கந்தரநயிதி, கந்தரலங்காரம், திருவதப்பி, திருப்புகழ் முதலியன இப்
பெருமானு லருளிச்செய்யப்பட்டவை.

வில்லிபுத்தூரார் சொலயச் தோற்றமலிருக்கத் திரையிட்டிச்

சென்றபோதிவர் பாடியது.

* புரத்தைய சிங்கத்தைப் போர்வேளைக் கூற்றை
எரித்தவர்க்குத் தாச நெதிரே—நிறைத்தபுகழ்த்
தேன்கொட்டுஞ் சோனாகித் தேசிகனைப் போற்றாமல்
என்கெட்டுப் போனா னிவன்.

(க)

ஆகச்செய்யுள். தஉலக.

சுப்பிரதீபக்கவிராயர்.

மதுரையைச் சார்ந்த திருமங்கலச் தாலுகாவிலே கம்மாளர் மரபிலே
சன்னமான இவர், மிக டாக்குவல்லமையுடையராய்நிலைக்கோட்டைச் சமீன்
தார் கூழப்பரையக்கர்பேரில் காநல், விறலிவிடுதாது முதலிய பிரபத்தங்கள்
பாடிப் பரிசுபெற்றனர். இவர் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பலவரோ டெ
திர்த்த விவரங்களை அவர் சரிதத்துட் கூறியிருக்கின்றும்.

நாகம கூழேந்திரன்மேற் பாடியன.

* பருதியெனப் புகழ்பரவு சதுரர்வேந்தன்

பாகசா தனன்பெரியா னென்பதாரான்

விருதுசுக்ர குலந்தழைக்கும் பான்டிநாட்டில்

விரகமொடு வந்திவன் னுத்தியாரே

கருதுமெங்கண் மயலழுக்கை நீக்கியுங்கள்

கணவனையுங் கைமாற்றுக் காரனாக்

விரைபொப்பிர் வேலையெடுத் திருவிராகில்
மாரனுக்கு மாராப்புப் போடலாமே.

(க)

* நாமகனும் பூமகனும் விளங்குமார்ப

ஞானத்தோர் கொடியகலி யிருளைநீக்கி
மாமதியோ னெனவிருக்கு மொன்பதாரான்
மருவுதமிழ் காட்டில்லவர் வலைச்சியாரே
வாமனுக்கு மோகவலை கொடுத்திருங்கள்
கசகரனங் கண்டிலோங் கருதியேநிர்
தாமரை நால் வளையத்தைக் காட்டியேயெந்
தமக்கிரண்டு பிடிசிறுங்கு தந்திடரே.

(உ)

* வன்னியிந்தம் புடைசூழப் பல்லக்கேறி

மறுகில்வரு பெரியகுல நாகமேத்தரன்
அன்னசத்தரக் கொடியினங்கும் பாண்டிநாட்டில்
அரைக்கீரை விந்ருமகம் படிச்சியாரே
முன்னமே பழக்கமல்லோ வெனக்குநீரு
முழுதும்பா தகத்தியாய் விடவொண்ணாது
சொன்னபடி கோவையினம் பாலைபிந்தாற்
சுகம்பெறுவே னுரையுங்கை தொட்டிடேனே.

(ஈ)

* சந்தமது திகழும்ப்த மார்பன்பூவிற்

றளதனொன்ப தூரான்றன் நறிழ்சேர்நாட்டில்
வந்தபல வாகடமந் திரங்கன்கற்று
மாவடுவை விழியில்வைத்த மாதாரே
முந்துகரி நாகமலை யெனக்குக்காட்டி
மோகமொடு முத்தமிடு குறியைப்பார்ப்பீர்
பைந்தொடியீ ரெல்லவர்கை பார்ப்பிராகிற்
பண்பாக வெணையொருகை பார்த்திடரே.

(ச)

* விடபெறு கவிவலவர் கலியையோட்ட

விருதுபெறு நாகமகூழேந்த்ரனுட்டில்
ஊறகல மொழிக்கள்ளைக் கொண்டுவிற்க
ஊர்மறுகில் வந்தவடி முழுத்தியாரே

க. மழை தர்பவாய்த் தென்னங்கன்பேர்

குமரமறு வேயெனக்குக் குடிக்கவாசை
வறுஷை நிறங்குஷை ரென்பிராகில்

எனக்கொரு ருணுண்டிங் தேற்றுவேனே.

(டு)

ஆசச்செய்யுள் தஉ௦௭.

வெண்பாப்புலக்கவிராயர்

இவர் மதுரைபச்சார்த்த மேலுத்த தாலுகா மணப்பச்சேரி கிராமத்
தில் வசித்திருந்த சைவப்பண்டார மடிகள். இவரதயற்பெயர் தெரிந்தி
லது. வெண்பாப்பாடியிற் நினைமயமுடையோ யிருத்ததுபற்றி வெண்பாப்
புலி என்று பெயர் இவருக்கு வந்ததுமேலும். இவரை சிவகங்கை, ருா
மாதபுரம், புதுக்கோட்டை, நின்ற முதலிய சம்ஸ்தானாதிபதிகள் ஆதரி
த்து வந்தனர். இவர் காலம் சென்ற நூற்றாண்டுகட்குட்பட்டதே. இவர்
சத்தியார் தற்காலத்திலும் தேன்பு, நீதிலைப்பிடி என்று மூர்க்கி வீருக்
கின்றார்கள்.

விசாயகரீது பாடியது.

*பாசத் தலைபறுத்துப் பாவக் கடல்வலக்கி

சேசத் தலைபட்டு திற் குமே—வாசநறுங்

காரர் வரைபயின்ற கன்னிப் பிடிபலிந்த

ஓராணை வந்தென் னுளத்து.

(க)

இவர் எட்டையபுரத்திற்பாடியது.

*தூது மதுரை ஹவரை கடைபிடைமுள்

ஒதுகின்ற மூன்றெழுத்தை யொக்குமே—நீதிச்

செகராச ராசர்கடஞ் சிங்கே நினைசை

நகரா ரிணாயர் நகை.

(உ)

வெவ்வகை சமிந்தார் வேட்டையாடியதை விபத்துரைத்தது.

*கேசபதி போத குருமக ராச ரிடிசென்னல்

முசல்கலை மான்கொன்ற வேட்டையா தாய முறவிசம்பில்

சசிகண்டு கோட்டையிட் டென்னிருந் தப்புறந் தானகன்று

நிகிகொண்டு மெல்லச் சமுத்திரம் புக்கன விச்சயமே.

(ஈ)

*கேசலா வென்று கிலேசுப்பான் ரத்தனத்தைய்

பூசலா வென்று புலம்புலான்—வே

ஆரிகரிமென் பான்மார னம்புபட்ட முண்ணைப்

பரிசரிமென் பாச்சையெப் பாந்து.

(ஐ)

*தம்பா முதலே சகலலை நூனமுள்ள
வென்பாப் புலியென்றால் வேறே—திற்புலியில்
குந்தகையில் வெற்றிலையைக் கொண்டேந்தா லென்னபயம்
புத்திகெட்ட மாடேநீ போ. (டு)

ஆகச்செய்யுள் ௧௨௨.

வெறிமங்கைபாகக் கவிராயர்.

பாண்டித்தலம் பதினாங்கனா கொன்றான கொடுங்குன்றம் என்னும்
பிரான்மலை இவர்தனானத்தலம். இவர் மருங்காபுரிசமின்தார் ஆதரவுபெற்
பிருந்து அவர்மீது கோவை, உலா, நுலவஞ்சி, நீருவிடைமருதார் பன்னாட
கம் முதலிடன வியற்றினர். சென்ற நூறுவருடங்கட் குட்பட்டதே இவர்
காலம். இவர் ஒருவனோக்கிப் “பரிபயலே” என்றரைத்த அக்கணமே
அவன்வித்திற் தீர்த்தன னென்ப. இவர் வெறியர்போற்றிரிந்தனராம்.

மருங்காபுரி சமின்தார்மேற் பாடியன.

*நுவனவ னைக்குமிக் கன்பொர மாதுளஞ் சோர்ந்நுவருந்
நுவனவ னைக்கடைக் கன்பார்ந் தருள்கிறி நுந்தெவிட்டா
நுவனவ னைக்குமுன் ஞயர்தம் மில்லத் தொறுந்திகழ்மு
நுவனவ னைக்கரத் தாய்தென் மருங்கைத் துரைச்சிங்கமே.(க)

*பங்கே ருதமங்கை நீங்கா மருங்கைப் பதிபுரக்கும்
கொங்கேர் தடப்புபன் வேன்முத்து விரன் குமாரனெழில்
சங்கேர்நு மோவளப் பூச்சய ராசன் நயவுநமக்
கெங்கே யிருக்கினுஞ் செந்தா மரையு மிரவியுமே. (உ)

இரகுநாதவுடையான்மீது பாடியது.

*காட்டிலே புதழ்படைத்த வாவுடையான் பெற்றரகு நாதாகே
ன்மோ, காட்டிலே பேறுகின்ற சிவனரைப் போய்க்குதிரை மட்ட
ங்கேட்டேன், வீட்டிலே மூத்தமகன் பெருச்சாரி பேறுகின்றான்
வேலன்புன்செய்க், காட்டுமையி லேறுகின்றான் வயிரவனைப் பாரென
க்கண் காட்டினாரே. (ங)

விநாயகமலை முருகக்கடவுள்மேற் பாடியது.

*காவென்றஞ் சிந்தா மணிபென்று வியென்றன் கையிலள்ளித்
தாவென் னுரைத்தத் தரித்திரம் பின்சென்று தள்ளியெனைநீ

போவென் றுரைக்கவு என்மைங் கேயென்ன போவதிங்கு
வாவென் றிழுக்கவுள் வந்தேன் விராடீ மலைக்கந்தனோ. (ச)

நற்றயிரங்கல்.

*நன்றே நடாத்துமெம் மங்கைபங் காண்தக் காட்டினிலே
அன்றே யிராம னனைகட்டும் போதங் கவன்படைகள்
குன்றேன் சுமந்தலெம் மான்சென்ற பாலைக் குறும்பரலில்
ஒன்றே யிடினக் கடலூற்றும் வற்ற வுறிஞ்சுகுமே. (ரு)

ஆகச்செய்யுள். நடகள.

தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்துப்பிள்ளை.

சோழவாணாட்டிலே சிதம்பர கேடத்திடத்திற்கு ஈசான தக்கிலுள்ள
தில்லைவிடங்கன் எனறு முரிலே சைவமொளாள் குலத்திலே நேயவப்பே
நுமாப்பிள்ளை என்பொருக்குப் புத்திரமாய்ப்பிறத்த இவர்; கட்டேசர் திருவருள்
பெற்று சிதம்பரோர் விறலிவ்நூறு, புலியூர்வேண்பா, அட்பலப்பள்ளி,
கோவந்தப்பள்ளி, பசுப்பள்ளி, கருணாபுரி ஆதிசூலேசர்பேரில் குறவந்தி,
நோண்டி, நடராசர்நீத்தன, பலவித வண்ணங்கடா முதலியனவியற்றினர்.
இவர் சாலிவாகன சகாப்தம் களகம் ஆண்டிற் கிழைத்த பிலங்க னு சித்
தினாடி கசை சோமவாழ்த்தன்றிரவு தேகவியோகமாயினர்.

வேறிவிடங்கநுரைகளாகப்பாடியன.

*குறவனாமலர் தோறுங் குருகார்வே னூரில்
பவளவிதழ்ச் செங்கமலப் பாவாம்—இவன்கண்ணோப்
மைபட்டாற் றிருமோ வந்து வந்திதயனார்
கைபட்டாற் றிருசிசங் காண். (உ)

*தென்றலைபிற் றென்றலைத்தன் மமதிபைக் கண்டிரங்கி
மன்றனறுங் கோதை வருத்தினால்—சின் றபரு
வத்தகரைக் காட்டி மயங்குவதென் தில்லைபிள்வாழ்
வித்தகரைக் காட்ட விரும். (உ)

*பாயசத்தை யுண்ணுள் பணிபூணு னென்றுகந்தும்
வாயசத்தைக் கொல்ல வழியிட்டாய்—நிமிசைத்த
மாற்றற் தலையின்வலி மாற்றமருந் துள்ளடியில்
ஏற்றும் பரிசுக் கிணை. (ஈ)

*பாபல் வெறுத்துப் பணிவெறுத்துப் பூவெறுத்துத்
தாயைவெறுத் தூணைவெறுத் தாடகைக்கு—நீயுமினித்
துள்ள லடக்கியதாற் துன்பமடங் காதுதில்லை
வள்ள லடக்குவரிம் மால்.

(ச)

*கொன்றாயே கூறிட்டாற் குற்றமுண்டென் நென்றுகொய்
இச்சையே கொண்டது மென்றுகொய்—பச்சைப்பாம்
பாட்டியிவள் நுதை யறிக்கொ யம்பலவர்
காட்டி லுண்ணெ பென்னசொல்வே னுன்.

(ரு)

*அங்கையினெல் லிக்கணிபோ லாருமிய ளாசைதெரிந்
திக்கருக்க நீயுமிதை பெண்ணாமல்—மங்கையரோ
சத்துருவை யேன்சேர்த்தாய் தாண்டவச பேசருடன்
இத்திருவைச் சேர்ப்ப தினிது.

(சு)

*வெறிபடுதூற் தொங்கலணி வேட்கையா ளாசை
மறிபடப்போ காததற்கு மாற்று—நிறைபருவி
வண்டார்த்த கொன்றையணி வார்சடைக்கத் தாடிதான்
கண்டாற் நலியுமுய்வன் காண்.

(எ)

*ஆறிரண்டில் மூவிரண்டிற் காதியிடர் செய்தக்கால்
கூறிரண்டு செய்யக் குறிக்கலாம்—நிறைந்த
மெய்பன்செய் வாய்வகைந் மேயும் புலிசையுற
லுபன்செய் வாதென் றறி.

(அ)

*மின்னரசி காம வெறிபிடித்தா லுண்ணியிந்தச்
சின்ன வெறிபிடிக்கச் செய்ததார்—இன்னவெறி
தீராத தில்லைச் சிவன்வந்து சேர்ந்துமுத்தம்
தாராத நாளாவற் தான்.

(க)

*தம்புருவை வாசியென்று தாயுரைக்கக் கேட்டுமகள்
அம்புருவக் கண்ணருவி யாறாக—வம்பிடுரை
வினைபோ யென்றாள் விழைந்தம் பலத்தாடும்
பூணையே பூணாவிப் போது.

(ஊ)

*கொம்மைமுன் மின்னாள் கொடுத்துயர்கொண் டாளதற்குச்
செம்மைகொட நீனைந்தாற் றிருமோ—தம்மை

அடுத்தவரைக் காத்தருளு மம்பலவர் முத்தி
கொடுத்தருளத் திருங் குணம்.

(கக)

*பொன்மிதிரு மென்சுனங்கு பூத்திலகு சூம்பழிலை
மின்பொருவு நான்மருங்குள் மெல்லியற்குள்—தென்புவிழர்
அல்லமையுங் கண்டர்செய லன்றி யொருவருடை
வல்லமையிற் பிராது மால்.

(கஉ)

ஆசச்செய்யுள் தஉஉக.

பாலபாரதியார்.

தில்லைவிடங்கள் - மாரிமுத்துப்பிள்ளை காலத்திருந்த இவர்; அவர்
எல்லத்திறமையைப்புகழ்ந்துபாடிய இக்கவியையன்றி இவரது மற்றைய சரி
தத்தெரியவில்லை.

*தில்லைவிடங்கள் றனில்வாமூர் தெய்வப்பெருமா டிருப்புதல்வன்
தெனிந்தமனத்தன் முத்தமிழோர் தினமும்புகழும் குறுமுனிவன்
முல்லைகையார் மதன்மாரி முத்துப்புலமைத் திறம்போல
முபன்றசகுண மதுபோல முழுதுத்தெனிந்த மனம்போல

எல்லையகந்த பாரதல மெழில்வான்றனிலு மேகாண

இதயத்தெண்ணி விழிதுயிலா திருந்துமதுவே தினைவாகி
ஒல்லைபரன்மா லயல்பிச்சைக் குழன்றும்பன்றி வடிவெடுத்தும்
ஒங்கிப்பறக்கு மோதிமமா யுயர்ந்துதிரிந்துங் காணாரே.

(க)

ஆசச்செய்யுள் தஉஉ௦.

தேவிப்பட்டினம்முத்துச்சாமியிள்ளை.

இராமாதபுரத்தைச் சார்ந்த தேவிப்பட்டினம் இவரார். இவர் பாடிய
பிரபந்தங்கள் கிடைத்தில. இவர்காலம் இற்றைக்கு தூறு வருடங்கட்குட்
பட்டதென்பர்.

* திருக்கஞ் சனப்புட் குபதேசம் வைத்தமெய்த் தேசிகவென்
திருக்கஞ் சனமணி யுள்ளே திகழுஞ் செழுஞ்சுடரே [பொன்
திருக்கஞ் சனத்தொளிர் மெய்யர்க்குத் தூதன்று சென்றசெம்
திருக்கஞ் சுரப்பதற் தந்தான் மதுரைச் சிவக்கொழுந்தே. (க)

* திருக்கந்த மாதனந் தேயங்கருஞ் சோதிசெஞ் சோதிமலர்ந்த
திருக்கந்த மாதனந் தான்குட்ட வாழிநந் தான்நிவணந்

திருக்கந்த மாதன மீதெனக் கொண்டுறை தேவைதிகழ்
திருக்கந்த மாதனங் கண்டவர்க் கண்டவர் சீர்முத்தரே. (உ)

* புபங்கம் புபங்கமணி பொற்பொதுவிற் கோவே
புபங்கடப் பொன்மான் புபங்கம்—புபங்கன்
முடியா வடிபேன் முடியுட லென்றே
முடியா முதலே மொழி. (ரு)

* சனகமன் தந்தயின்றோப் சாங்கவின்மால் பூத்த
வனகமன்ற லம்புயற்கு மண்ணு—சனகமன்றத்
தாட்டின்பச் சேவடிசன் டார்க்கு மிகவினிதோ
விட்டின்பம் விட்டின்ப மே. (ச)

* திருப்பனந்தான் முக்கட் சிவக்கனிபே நிற்பால்
விருப்பனந்தான் போற்றமுத வித்தே—நெருப்பனந்தான்
செங்கைகனங் காதினனே நினவிருட் காதினனே
சங்கைகனங் காதிமுத்தி தா. (ந)

* தகரவரிக் கூத்தலங்கா மாதமுந்தி ராடு
தகரவரி மலைந்தைச் சாடும்—தகரவரி
முவொற்றி பூர்பகங்கன் மூன்றுமங்கை யேந்துமொரு
சேவொற்றி பூரானாள் சேர். (சு)

* வேதவனத் தாருது வேதவனத் தார்பணிசு
வேதவனத் தார்பிரம வித்தையென்கோ—வேதவனப்
பாதரசம் போற்சரிக்கும் பாதமனத் தேற்குமலர்ப்
பாதரசத் தந்த பரம். (எ)

* விழி மிழையுறை வேதியனே முன்னொருமன்
விழி மிழைமின்றோப் வேணியனே—விழிமின்முன்
மாத்திரையொன் றற்றமலர் மால்புனைதாட் பூபதியென்
மாத்திரைதக் தென்மலரோப் மாற்ற. (அ)

* வந்த முருகா மனக்கவலை நிர்த்தருளி
அத்தவிலா விற்ப மருள்செய்வாய்—முத்தவே
வணைவராற் பாடி மாத்தூண்டி யேசென்றேன்
வணையுந வழித்தோன் கண். (இ)

* கண்ணன்முன் மேய்த்தனுவங் கைத்தலத்தி லேந்திபதும்
கண்ணுறங்கு கின்றனுவங் காதலியும்—எண்ணிமிகக்
கோதண்ட ராமாவென் றோதுமே கோதையர்பால்
துதண்டி. வாழுஞ் சுகம்.

(௧௦)

ஆகச்செய்யுள் து.௨௪௦.

கொட்டையூர் சிவன்கொழுந்து தேசிகர்.

சோனாட்டிலுள்ள கோமச்சரம்என்னும் கொட்டையூரிலே சைவப்பண்
டாரத்தார் மரபிலே பிறந்த இவர்; கோமச்சரக்கோவை முதலியன வியற்
றினர். இவர் குமாரர் வடுகநாத தேவீசரும் தமிழ் ஈன்குணர்த்தவரென்ப.
இவர் காலம் சென்ற நூறுவருடங்கட்குட்பட்டதே.

* புரசைப்பாக் கத்தனையே ழாந்தியனைப் பொன்வில்
அரசைப்பாக் கத்தனையே யாகும்—உரசமுறு
மாதஞ் சலிக்குமுன மால்கொண் டிடத்தொடுக்கான்
போதஞ் சலிக்குமதன் போந்து.

(௧)

* முந்தாத் திரியாமற் காத்த முகுந்தனுயர்
சிந்தாத் திரியாமுற் செல்வனெனச்—சுந்தரமார்
கன்றகல விட்ட கருத்தெ னெளியேனை
மன்றகல வாமலிங்கு வந்து.

(௨)

ஆகச்செய்யுள். து.௨௪௨.

திருவாரூர் சொக்கலிங்கக் கவிராயர்.

திருவாரூரினர் என்பதையன்றி இவரைப்பற்றிய மற்றைய சரிதங்கள்
விளங்கில.

பனிரண்டுமாதப் பெயர்களு மமையப்பாடியது.

* மாதஞ்சித் திரைகடலை வைதனணி யன்பு
வைகாசி னஞ்சிநியா கோயானி பெருக்கும்
போதம்பன் போராடி னுனையா வணிபாய்ப்
புரட்டாதின் கலம்பெறுத்தா கைப்பசியில் லென்றே
சாதனைசெய் தேசினந்தான் கார்த்திகைக்குங் கொடைவேங்
தாசகிமார் கழிபார்கோ கைபுளசி லாமல்

காதலுடன் சேர்வனல்ல திட்டமுன்பங் குளிப்பார்
கந்தனெனும் சலையாண சுந்தரமா முகிலே.

(க)

ஆசச்செய்யுள் ௩௨௪௩.

பொன்னம்பலக்கவிராயர்.

இளமாதபுரம் சம்ஸ்தானத்திலே வித்துவானாயிருந்த இவர் மிக்க வறு
மைபாண நெனமட்டுப் புலப்படுகின்றது.

இவர் பரம்பைக்குடியிற் பாடியன.

* சந்தியிலே மூத்தமகன் நன்னைவைத்துப் படித்தியங்கொள் சா
ரியேவென், நந்தியிலே பவனிவருந் தென்பரம்பைச் சொக்கேசா
நவிலக்கேண்மே, அந்தியிலே யுந்திதனக் காதரவா மங்காடி யரிசிவாங்
க, முந்தியிலேன் சந்திரனே விந்திரனா யிருந்ததினான் முடியொண்ணு
தே.

(க)

* கூற்றைபற வுதைத்துமன்றிற் கூத்தாடும் பரமசிவக் கொழூர்
தேகுழந்த, காற்றிசையுங் கீர்த்திபெற்றோன் பேத்தியென்றன் மனை
யாட்டி நானோவாணி, மாற்றையந்த பொன்னவனோ விலைக்கடங்
காப் பசுந்தங்கம் வழுவாயிர்தக, கூத்திமக்கள் குறைசொல்லப் பார்
த்திருப்ப தேதுவெள்ளிக் குன்றுள்ளானே.

(உ)

* காட்டுப் பரம்பைநர்க்க் கம்வாய்க் கரைமேவும்
வேட்டுடையா னேயுனக்கு ழீண்ணப்பம்—கேட்டுக்கொள்
செப்புக்கிறே னோர்வசனந் தின்கொடிக்கா லுங்கருகிச்
செப்புத் தரையாகச் செய்.

(ஈ)

மீனாட்சியம்மைபேரிற் பாடியன.

* காசம்பொன்னுங் கனத்திட்ட பேர்க்கிரு காதுங்கேட்கில கன்
னுந்தெரிகில, பேசும்பேச்சுமென் பேய்க்கோல முங்கண்டாற் பே
யென்றாலு மிரங்குமிரங்குமே, பூசும்பூச்சஞ்சந் தான விருட்சத்தின்
போதும்வையை கொழிக்குர்துறையெலாம், விசங்கூத்தற் பிடியே
சவுந்தர மீனவன்பங்கின் மீனாட்சியம்மையே.

(ச)

* அடிக்குங் காற்றிக்குப் படற்கட்டிச் சாத்தல்போ லம்மையுள்ளை
நினைபாம லேகனைப், பிடிக்கும் பேயினைத் தெய்வமென் னுலந்தப்

பேரினாவிர்தப் பேய்க்கென்ன காரியம், வடிக்குந்தேறற் சுவையே
யடியவர் வறுமைபோய்த்ரு மருந்தே மருவிலா, னெடிக்கும்போதின்
மணமே சவுந்தர மீனவன்பங்கின் மீனாட்சி யம்மையே. (டு)

* ஏட்டைக்கட்டி. பெழுத்தோ டெழுத்தைவைத் திணைக்குக்
கட்டி. பிசைக்கட்டி. லோபர்மேல், பாட்டைக்கட்டியென் றெண்ணை
யுங் கட்டிய பாஸ்தானினி யென்றைக்குத் திருமோ, தோட்டைக்
கட்டுங் குறிலே தினதடித் துணையைக்கட்டிய பேர்க்குப் பரகதி, வி
ட்டைக்கட்டிய தாயே சவுந்தர மீனவன்பங்கின் மீனாட்சி யம்மையே.

ஆகச்செய்யுள் தஉசக.

ஊனையூர்ப்பாரதியார்.

இவர் சிவகங்கை சம்ஸ்தானத்திலுள்ள ஊனையூரிலே பிறந்த பிராம
ணர். கல்வித்திறம்பற்றி பாரதியார் என்னப்பெற்றவர்.

இவர் முத்தப்பசெட்டியா ரியற்றிய செயங்கொண்டார் சதகத்தைத்
கேட்டபோது பாடியது.

* ஓங்குபக்மா சூரனைக்கண் டோடியொளித் தார்விசையன்
வாங்குகனு வாற்பூசை வாங்கினான்—சங்கிருக்கும்
நன்னியமச் சோளிச னுர்செயங்கொண் டாரென்றால்
என்னசெயங் கொண்டா ரிவர். (க)

ஆகச்செய்யுள் தஉடு௦.

முத்தப்பசெட்டியார்.

சிவகங்கை சம்ஸ்தானத்திலேயுள்ள இளையாத்தக்குடியிலே நாட்டுக்
கோட்டை வணிகர் மரபிலே பிறந்த இவர் செயங்கொண்டார்சதகம், ஏழு
சதகத்தார் பெயரால் தீநூகவிலாசம் முதலியன பாடினார்.

இவர் ஊனையூர் பாரதியார் கவிக் குத்தரமாக் கூறியது.

* என்னசெயங் கொண்டா ரிவரென்றான் முப்புரத்தைச்
சொன்னமய மாப்ச்சமைத்த சோளிசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச் செயங்கொண்டார் சித்தசனைக் கண்ணால்
எரித்துச் செயங்கொண்டா ரே. (க)

ஆகச்செய்யுள் தஉடு௧.

இராமாநுச கவிராயர்.

இயற்றிய ஆசிரியர் எனப் பெயர்பெற்ற இப்பண்டிதரிகாமணி; பாண்டிசாட்டிலே இராமநாதபுரத்திலே வடிகர் மரடிலே சன்னமாகி கோமகந்தர பிழிவினா இடத்திலே கல்விகற்று வல்லவராய் செங்காலம் சென்னையில் வசித்திருந்தனர். பார்த்தாநாயகியாலே, திருநெங்கடவகு பூதி, நன்னாற்காண்டி, வாயுரை, இலங்கைவிவேகவிபூதிகை, திருத்தாறுக்குப்பதிருரை, வரதரா சப்பெருபாள்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி முதலியன இவரியற்றியவை. இவர் இந் நூல்களுள்படு வருடங்களுக்குமுன் வரை யிருந்து தேகவியோக மாயினர்.

இவர் பரிசையப்பருநலியார், தீர்வாசம்பிவினா, நாட்டன்ருரை யில்கள் மேற்பாடிய முக்கூற்றிருக்கைச்செய்யுட்கள்.

* சீர்தெரிந்த நாட்டனற் சிதிவா சப்பெருமான்
பாற்புகழ்ந்த பச்சையப்பன் பற்றலர்பால்—ஏர்சிறந்தான்
இங்கிலான் டானாக நெல்லையில்பா வாணர்கடம்
பங்கிலான் டைந்தருவாம் பண்பு. (௧)

* காத்துப் படைத்தழித்தான் காமர் பொருளறப்பால்
பூத்துத் தரித்தரித்தான் பூம்புகழ்மை—யேத்துபுகழ்
ஒவராம் பச்சையப்பன் முன்போன் நியற்பெயரொன்
ருவலர்ந்தத் தத்தானு மாம். (௨)

* மருவினிமை யின்மையுணர் மால்சீசி வாசப்
பொருவில்பேர் பூண்டளித்த பொற்பான்—உரிமைபெற
நாவலர்க்கெ லாமளித்தா னுனிலமெ லாமணந்தான்
காவலனும் பச்சையப்பன் கான். (௩)

* நீர்முறையி னெவ்வுயிர்க்கு நேர்ந்துதவி செய்கையினால்
பேர்முறையும் பச்சையப்ப னுப்பெற்றான்—ஓர்முறையில்
பஞ்சையப்ப னுமெலிந்தான் பங்கயத்தோன் காவலனும்
மிஞ்சினஃகி னீரோ ிடம். (௪)

* கரிபரிதே ராளுடையாய் காமருவு கையாய்
பொருவில்புகழ்ப் பச்சையப்ப பூப—தரியலஞர்
சிந்தா லுலகுமறந் தேசகல மின்பிகழ்தோம்
சேரலரைக் கையரைத்தே வை. (௫)

சங்கராசாரியர் பேரிந் பாடியன.

* அவலிக்குத் தந்தை யந்தருநா னத்தோன்
நயமிக்க ஞானமுந் குன்றோன்—எவனவனோ
சங்கரா சாரியன், நன் றுள்வழுத்தி னுயின்வழு
அங்கரா சாரியின்வழி யான். (10)

* பூந்தா மரையெனினும் போழுமால் வல்லிருநீக்
காந்துகதிர் ஞானவொளி கான்றாங்கு—எந்தொழுவே
துங்கரா காதியவன் றெட்டிநகி நோயகற்றுஞ்
சங்கரா சாரியன்பொற் றுள். (11)

* வின்பா ருலகில் விதிர்விதிந் தோட விதிவிதித்துக்
கண்பார்,த் தருள்சங்க ராசாரி யன்கட வுட்டொகைக்கும்
பண்பேறுக் காசா ரியன்சந்தித் தாங்குப் பராபரமென்
றெண்பேர் பெறநெஞ்ச மேவஞ்ச மேதவிந் தின்புறவே. (12)

* ஏதமகன் றுய்த்தேனென் னிற்சங் கரபகவத்
பாத குருவ நுத்தப் பாதமலர்—வேதமுறை
வந்தருள்பு ரித்திபான் வைத்தகா ணிக்கையங்கைக்
கந்தமலர் வாய்மலர்கை யான். (13)

த ச ப ங் கி .

*சங்கராசாரிய	சச்சிதாந்த	தற்போதமுநீஇ
வெங்கராவேயைந்து	விச்சையானந்த	விற்போரசிதா
துங்கராகானியும்	துச்சிதேகந்தோலும்	துற்பவாமுமாய்ப்
இங்கராஅவானொமை	இச்சைதீரகைந்தேம்	இற்பார்நுவமே. (14)

பெஞ்சமன் பாயிவ்டன் துரைபேரிந் பாடியது.

த ச ப ங் கி .

*பாவலரேளத்துறாஉம்	பாபிங்கிடேளச	பண்பாஅரணிகோலு
காவலசீர்த்தது	காதுங்கனிபுன்ன	கண்பார்மைவிழி
மாவல்போர்த்தன	மாதங்கமாஅலை	வன்பூப்பசலைஇ
தாவல்லைதீர்த்தனி	தாதங்கமேளமும்	தண்பூமிசையே.(15)

இத்தசபங்கியின் பிரிவுணர்த்துஞ் செய்யுள்.

* குறளடி வஞ்சி விருத்தங்கண் மூன்றவை கூட்டிபொன்ற
உறத்தாக் கார்கை பொன்றாட்டின் னென்றின்றான் னேரண்டும்

பிறந்தலி லாபற் றனித்தனி ரேர், துமப் பின்னிரண்டும்
முறைபுறச் சேர்ப்பின்வெண் பாலோ டகவன்மும் மூன்றுபத்தே.

* லலனைத் துந் திட்டிபருக் கொள்ளிய நுண்டு
சிலக விரித்திட்டாங் கென்ன—கிலவலைபத்
தாய்ந்துதிரு வளஞுவன ராக்து மறம்பொருளின்
பேய்த்தகுறட் பாவிரிப்பி னீங்கு.

(க௬)

* லலன லேக்குக் குலகளைத் தாடி
எதிர்கவாந்து காட்டலி லிங்கு.

(க௭)

தொட்டிக்கலை இருஷணசாமி முதலியார் முன்னிலைற் பாடியன.

* வாங்குதிரை யின்பவள மல்குகலை கைக்கருள்வீர்
வாங்குதிரை யின்பவள மாரனென—மோங்குதிரை
யோனுவரை யாத்தழைப்பி ருத்தமகா மத்திறமை
யோனுவரை யாத்தழைப்பி ருங்கு.

(க௮)

* தரலாற்றுந் தொட்டிக் கலைத்தமிழ் வேதா சலன்றிகிரி
வரலாற்றிம் மான்முலைக் கேற்றடி பட்ட வரைக்குலங்கள்
உரலாப்த் திரிகைப தாயம்மி யாய்ச்சின்ன வுண்டைகளாய்ப்
பரலாபுறுக ளாய்ச்சிறு காற்றிற் பறக்கின்றவே.

(க௯)

சென்னை இருஷணமராயக்கன் குளத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தது.

* சாடயி டிருந்தோர் படிந்துசார்ந் திடிற்சீர் தருபுக ழிலைபென்றேயிரி
தாரமா யினரும் படிந்துயி டடைபுந் தோற்றமற் றறித்ததினாறு
விரவே ளலைத்த நுதற்கணன் சென்னி மேபதச் சுரத்தியென் றல்
மாரகண்ணமராயக்கன்னொரு குளத்துமகிமைபா முரைசெயவற்றே.

* சொல்லிற் பருப்பொருள் காணு ரகனகச் சூழல்புற
எல்லை மொடியுயிர் பாக்கை யுளக மீரன்டிடத்துந்
மெல்ல வுயிர்த்தற் கிடன்வே றினாறு விரித்திலங்க
வல்ல வதிரட்ப சிற்பொருள் காண்ப ரெனின்மடனே.

(க௯)

* கண்மனங்கை கைபாது காரமா விக் கெழ்த்தார்
கண்மனங்கை கைபாத காரணமென்—கண்ணு
மலைமல்லர் கஞானுயிர் மாபறிக் கணுந்
கலைசொல்லோ வேங்கடவெற் பா.

(க௯)

*சீர்பூத்த வந்தித் திருமா லடியவர் தேசிகர்தான்
 வர்பூத்த நன்மலர் நீரின ருச்சிக் திறைஞ்சியென்றும்
 ஓர்பூத்த தாரினெஞ் சென்னியெல் லாம்புனைந் தாக்குகிற்பாம்
 பார்பூத்த வின்பமும் வான்பூத் தனவுங்கைப் பற்றுதற்கே. (௨௦)

ஆகச்செய்யுள் துளக.

கச்சப்பாடையர்.

இவாது சன்னத்தலம் காஞ்சியாம். இவர்பாடியதென ஒருபிரபந்தமும்
 அகப்படவில்லை. இவர் வியாசர்பாடி விராயகமுதலியார்பேரிற் பாடியன.

*பாவுரைசீர் நல்வியாசர் பாடி விராயகன்மேல்
 மாவுறையூர்க் கன்னியிக மாலானான்—தாவின்மதன்
 பூவனந்த மேவிலின்று போவனைந்து நீதினைந்து
 நோவனந்த முழுதிந்த நோய். (க)

*பந்தமறை தேர்வியாசர் பாடி விராயகமால்
 இத்தவுறை யூர்க்கன்னிக் கிச்சைகொண்டான்—பைந்தொடியே
 பங்குஞ்சு மந்தீட்டிப் பஞ்சதம்ப தங்காட்டித்
 தங்ககங்க னம்பூட்டத் தா. (உ)

கந்தித்தானை யடுத்தணி சங்கனங் கான்றித்திலக் கச்சிட்டுக்
 கைகளால், பந்தித்தானை மருட்டுமு லைச்சியைப் பாரையாவுன்றன்
 பாதத்தி லேவந்து, வந்தித்தானை யினிக்கை விடாமலே மஞ்சமீதி
 விருத்தி மகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தானைய மேனினஞ் சித்திர சத்ரமே
 லும் விராயக தூயனே. (ங)

திருக்கோலம் பாரதத்தை மருவவகழ்ந் துங்காணச் சிவனுக்
 கேற்பப், பெருக்கோலம் பாரதத்தை யகற்றெனமா னேமதவேள்
 பிறங்கத்தாண்டும், மருக்கோலம் பாரதத்தை மருவுமுனை வைமுமா
 ற்ற மருவியுன்னித், தெருக்கோலம் பாரதத்தைப் பொருவவைத்தா
 ன் விராயகனுஞ் சீர்மையோனே. (ச)

அஞ்சனத்தை யணிவிழிமான் மயிலைவிரா யகதுரைமே லாசை
 யாலே, நஞ்சனத்தை யும்விடுத்தா னான்சமைத்துத் தருமினிய நல
 த்தநிற்பால், மிஞ்சனத்தை யும்வெறுத்தா னவன்குவளைத் தாரினை
 யே வேண்டுகின்றான், கஞ்சனத்தை யலைவிலா நலையவமைத் தா
 னெனில்யான் சுருதலென்னே. (ஞ)

ஏத்தவனாக் காவெனுங்கன் னன்மயிலே விநாயகவே ரினிதி
னெல்லாம், பூத்தவனாக் காத்தவனாப் பொடித்தவனாப் புனைத்தவனா
ப் போற்றுமன்பன், நீத்தவனாச் செவிமடவார் பலகோடி சிலகோடி
கேர்ந்தமாதர், கோத்தவனாக் கரமடவா ரினுகெரியா தாசைமொண்
ட கொள்கைபேதோ. (க)

தித்திக்கத் திரிபுகள் புனைபுலவோ ருளங்கரிக்கத் தியாகமெங்கும்
சுத்திக்கத் திரிதலிலா தரிக்கும்விநா யகமுதிலே தகைசேர்காது
குத்திக்கத் திரிபாகல் செவிபுனை யாக் குழன்முடியாக் கோதையின்புந்
தித்திக்கத் திரிதலினுற் பயாரிலைந் தேமனந்தான் சீர்மையோனே.
ஆகச்செய்யுள் தஉஎஅ.

முத்துராமமுதலியார்.

சென்னையில் வசித்திருந்த இவர், ஸ்ரீமகாபாரதசிரீத்தனம் பாடிய வித்
துவா சிரேட்டர். இவர் இற்றைக்கு காற்பது வருடங்கட்கு முன் ஸ்ரீராயரு
ந்து தேகவியோகமாயினர்.

முருகப்பமுதலியார் விருந்தையிகழ்ந்துரைத்தது.

* அட்டைக்கேன் மணிமந்திர மறுகினுக்கேன் கூர்வாள்கா
லலம்பிபிம்பிக், குட்டைக்கேன் பொற்படிகள் குருடனுக்கேன் கண்
ணாடி கொல்லுங்கள்ளிப், பட்டைக்கேன் சம்பாரம் படுபாவி முருக
னெனும் பழந்துடைப்பக், கட்டைக்கே னூர்விருந்து புலவீர்கா
ணிங்கரிது கழறுவிரே. (க)

ஆகச்செய்யுள் தஉஎக

சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர்.

இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லா இராஜபாளையத்திலே கார்காத்த வேனா
ளர் குலத்திலே பிறந்து வளர்ந்த; திருவாவடுதுறை ஆதினம் மாதவச் சிவ
ஞான யோகிகன்பாற் கல்விபயின்று, கன்னிவாடிச்சயிந்தார் பேரிந் தோவை
பாடி யானைக்கன்றும் வளநாடும் பெற்றவரென்பர். வெகாசியிற் காசக்கடை
வைத்திருந்து இப்போது சென்னையிலிருக்கும் ஐ. ச. வேலாயுதம் பிள்ளை
யவர்கள் இவர் சந்ததியினரே. சேற்றார் ஐயித்தாரவர்கள்பேரில் அஃ
பாடியபொருப்பிரபந்தம் சீரம்பக் கற்புலக்காரம் வாய்த்தது. அதனுள்
இவரது முழுச் சரிதமும் அங்கு காணலாம்.

இவரை யார் ? என்று கேட்ட சேற்றார் மன்னருக்குக்கூறியது.

- * செந்தமிழ் கம்பனுரை செய்வதினிற் கும்பனுடன்
வந்தெதிர்த்தோர் தங்களுக்கு மார்பாணி—சந்ததமும்
நங்கருணை மீதுட்சி நாதவே வின்றெடுத்த
சங்கராழர்த் திக்கவிரா சன். (க)

இவர் வரவைக்கேட்டுப் போசனத்தை விட்டெழுந்து
வந்துபசரித்த ஷை மன்னருக்குச் சொல்லியது.

- * ஒருகையிலே யவ்ன மொருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சம்மான வார்த்தை—பெருகுபுகழ்
சிமானு மெங்கள் சிவப்பிரகா சத்திருவத்
கோமானுக் குள்ள குணம். (உ)

சேற்றாரை அரளாண்டிவந்த இராமலிங்கத்துரைமீதுரைத்தது,

- * சாதகப் புட்குத் தருமப் புயலுக்கும்
பேதகமுண் டோகருணைப் பெற்றவனோ—யாதவினால்
எங்கே யிருந்தாலு மெங்குகரை ராமலிங்கச்
சிக்கேறைக் காத்துதவி செய். (ங)

வாடி ஜமிந்தார்பேரிநிப்பாடியது.

- * புரதவச னுகரகு பேராவி னிமிராதோ புகலென்னுந்தா
யரதவச னுகரகு பேராதி பனைவெல்பணி யதனு லென்னும்
பரதவச னுகரகு பேராமாப் பெரும்புகழி பரணு முற்றும்
சரதவச னுகரகு பேராமுத் துக்குமர சாமிமாலே. (ச)

* தேருந்தும்பைய னைத்திருத் தம்பியா தேனுமேயெளி தென்றாள்
விரகமும், தேருந்தும்பைய னைத்திருத் தம்பியா நிறைமயற்கடற்
கென்ப நினைக்கொய், பேருந்தும்பைய னைத்திருத் தம்பியாப் பெறும்
புகழ்த்தும் பையபாண் டியனருள், கூருந்தும்பைய னைத்திருத் தம்
பியாக கொண்டமுத்துக் குமார சுவாமியே. (டு)

கன்னிவாடி சமீந்தார் பரிசுகொடுத்தபோது பாடியது.

- * கல்லொக்குஞ் சிந்தைமுட் டாட்டுரை காங்கொடை கற்கவென்
வல்லக்க வார்குல நாரகிங் கையன் வரத்து தித்த [றல்
செல்லக்கு மாரன் மலையாண்டி யப்பைய சிங்கத்துக்குப்
பல்லக்குக் கொம்பு கமந்திரை றுற்புகுத்தி பாடிக்குமே. (ந)

செய்கிற ஜமீந்தார்பேரிற்பாடியன.

* சிதங்கொடுத்த சுகக்கலனிக் குளங்கொடுத்து மதனனம் விளைக்கு
மாசைக், கிதங்கொடுத்த சுகக்காரிக் கொருசுவளை சின்கரமிங் கினிக்
கொடாதோ, பதங்கொடுத்துத் தமிழிசைக்குப் பதிகொடுத்து நிதி
கொடுத்துப் பாவல்லோர்க்கு, மதங்கொடுத்த ரகுராமா வரகுனரா
மாசரச மதனவேனோ. (௭)

* சுற்றதுரைச சங்கேத்தரன் கண்மணியா வந்ததுரை கனத்த
யோகம், பெற்றதுரை வரகுனரா மன்சமய மறிந்துகொளிப் பின்னாய்
நிபோய், மற்றதுரை யாமலென்மால் வந்ததுரை யதனலென் மன
க்கிலேசம், உற்றதுரை யதற்குமதித் துறைக்குமுரை பென்னுட
ன்வந் துரைசெய்வாயே. (௮)

தேவதான உற்சவகாலத்திற் பாடியன.

* பாகரா தனர்போற்று மலைக்கொழுந்தைத் தன்பிராண பத்தா
வென்னும், வகரா தனைச்சேறை விதியிலே யொருபூத மெடுத்துக்
கொண்டு, போகவே மனஞ்சகியான் பெற்றநா யகஞ்சுப் போர்வே
லேந்தி, வாகைகு டியவிர சிங்கவா கனமேறி வருகின்றோ. (௯)

* முன்னங்கேள் வருக்குமுனஞ் சற்றுங்கு சாதொருபொய்
மொழிந்துபோன, அன்னந்தா னினுவெனவே யிடப்பாகம் பெற்றவ
னொஞ் சகம்பொருமல், பொன்னந்தா தவிழ்க்கமலச் சிறடியான்
மிதித்தேனும் பொலிவுதோன்றவன்னந்தார் வாகிலையார் மதயானை
மேற்பவனி வருகின்றோ. (௧௦)

கன்னிவாடி சமீந்தார் தேகவியோகமானபோது பாடியது.

* ஏமா வுனக்கென்ன ஞாயமந்தோவெம் மிறைவனெனும்
ராமாவ தாமன் மலையாண்டி யப்பைய ராசனுயிர்
போமா றிடர்செய்ய லாமாபொன் மேனி பொரிதழுவில்
வேமா வினுவென்ன காரணங் காணிந்த மேதினிக்கே. (௧௧)

* மலையினு வைத்த விளக்காம் வராக கிரியருகே
சிலையேன்று மெங்கண் மலையாண்டி யப்பைய சிங்கமுயர்
கலையேன்று வானைக் கண்டா லெழுந்துகை நீட்டியென்றன்
தலைமே வீருக்கந் தருமென்ற வாயுந் தழுவுண்டதே. (௧௨)

ஆகச்செய்யுள் ௧௨௨௬.

தாச்சி அருணாசலமுதலியார்.

சென்னையாச்சார்த்த திருமயிலை இயாது பிறப்பிடம். மயிலைக் கபாலாச்சர், கற்பகாம்பிகை, சென்னை பிரமராம்பிகை, திருமல்லையையில் மாநிலாமணி யார் பெயரால் பதிக்கண் பாடிச் சிறப்புற்ற இவர். இற்றைக்கு ஐம்பது ஒரு டங்கட்டுமுன் தேகவியோகமாயினர்.

சோலைமுதலியார்மேற் பாடியது.

* நீர்சொல்லு மேயுமக் கெந்தப்பெண் வேண்டு நிலைவரமாப்
பேர்சொல்லு மேயந்தப் பேரை மறக்கலைப் பெண்ணிருக்கும்
ஊர்சொல்லு மேயவ் ஷாவினை முன்ன ருமக்குச்சொன்ன
தார்சொல்லு மேயெந் துறைசோலை யப்பவ களங்கனே. (க)

* அம்மான் மகனினைத் தங்கைபென் றெண்ணி யயலளித்துத்
தம்மோ டென்பிறந் தானைநன் னாநிட்டுத் தாலிகட்டி.
இம்மா நிலத்தி லேயலறிபாம லீரண்டுஞ்செய்த
கம்மானர்க் குற்ற முருகா சமாசர காங்கெயனே. (உ)

* குப்பத்துச் செட்டி குமாரன் கடறாண்டி.
முப்பத்து முக்காத முங்கடந்து—கப்பலதில்
ஆபத்து வாரா தகற்றி யவனதிக
லாபத்துக் காளாயி னான். (ஈ)

பாலனைப்பழித்தல்.

* செய்பான் வளர்மயிலைக்குனென் னாசைத் திவ்வியமே
மெய்யார் தனங்குடத் தேவைத்து வாழ்க்கனர் மேவுதந்தை
கையா டியதனம் பிள்ளை புகிக்கக் கடனெனவே
ஐயா ஷனக்கனித் தேனத னுல்வெறுப் பாயினரே. (ச)

* சிற்பரி நிரந்தரி துரந்தரி யம்பிகை

சிதம்பரி பதம்பணிசுவோர்

சித்தமக லாதபரி சுத்தபரி பூரணி

திருக்குளந் தன்னிலனுகாச்

செங்கண்மா றங்கைபெங் குலதெய்வ மாய்வந்த

செல்விசுவ காமவல்லி

திருவடிக் கடிமைதிரு மயிலைபரு னாசலன்

ரொங்கையா லெழுதுமோலை

மற்புயா சலனெழில் கிற்பனவி வேகன்மட
 மாதர்மட லுருமாரன்
 வளர்கங்கை குலதிலகன் மதியுகி நிறைரெல்வ
 வளமைசெறி யாற்றாரினான்
 மருமலர்க் குவகையணி மார்பினான் நனைநம்பி
 வருபவர்க் கொருசார்பினான்
 மங்களா கரவிசய வேங்கடா சலசமுக
 வள்ளலெதிர் கொண்டுகாண்க
 சற்பனைக் காரர்துற் போதனையி லென்றம்பி
 சாலவு மயங்குகெஞ்சம்
 சஞ்சலப் பட்டுளந் தடுமாறி வேறுமொரு
 சார்புமில் லாமலேங்கித்
 தளர்வெய்தி வந்தவனை யஞ்சலஞ் சேலெனத்
 தயவுவைத் தன்றுமுதலாச்
 சகலமுந் தந்தினிது செய்கின்ற செய்திகள்
 சமஸ்தமுங் கேட்டுகந்தேன்
 சொற்பனத் திலுமுனை மறப்பதிலை யவனையொரு
 கொழிலில்வைத் தாளாக்கிமுன்
 தொந்தரையை நீங்கியிக வும்புனித னாக்கியுன்
 சொல்வழி நடப்பதாக்கிச்
 சோலியென் றில்லாது கூழுமுதொ டாகிலுஞ்
 சுகமே யிருக்கவைத்துத்
 தொல்லுலகின் மானாக செல்வமுந் தந்தெனது
 னுதியுநீ பெறல்வேண்டுமே.

(ரு)

ஆகச் செய்யுள் துஉகக.

இலக்கணம் அம்பலவாணத்தம்பிரான்.

இவர் திருவாவடுறை யாதினத்திலிருந்த தம்பிரான்களுள் ஒருவரென்ப.
 இலக்கணவிளக்க அலாசினியர் குமாரர் சதாசிவதேசிகர்பேரில் பாடியது.

* வன்மிக நாதன் வரத்தா லவதரித்த

வன்மிக நாதன் பரப்பினான்—வன்மிகர்

நாமோர் தமிழருவாய் சார்த ஏதாவளை
யாமோ புதவல்லே மீண்டு.

(௧)

ஆகச் செய்யுள் துகள்.

சுந்தரக்கவிராயர்.

இவரது சரித்திரம் தெரியவில்லை.

* நறையொழுதுங் குழலனை யமுதொழுது மொழிபாளை நயன
வேலிற், பிறையொழுது நதலனைப் பிரித்திருக்க விப்பிறப்பிற் பெ
ரிதும்பான்செய், குறையெனுவோ மதன்களைக்கு மிகவருந்த வெளை
விதித்த கொடியோனான, மறையவனங் கலைமகளைப் பிரித்திருந்தாற்
றெரியுமிந்த வருத்தத்தானே.

(௧)

* பாங்காளை வேளை மருட்டுகண் னானைப் பகற்பொழுது
தூங்கானைக் காம சுரதஞ்செய் வாளைபென் சொல்லுக்குப்பின்
வாங்காளை மோகம் வளரவைப் பாளைபென் மார்க்பவிட்டு
நீங்காளை பெப்படி யோபிரிந் தாறுமென் னெஞ்சகமே. (2)

* கூட்டியிருக்குஞ் சப்ரமஞ்சங் குளிர்ப்பஞ்சனைமேல் ரத்தவளை
பூட்டியிருக்குங் கரங்கனொடு பொருந்தியமுந்திக் கிடவாமல்
மூட்டியுடுத்த சேலையுமாய் முன்கைதலைக்கிழாகவைத்து [னே.
வேட்டியிரித்துப் படுக்கவென்றே விதித்தான்கமலத் துதித்தா
சங்கையிலா மதன்கிடுத்த பகழிதைத்த புண்வருத்தந் தன்னை
நோக்கிக், கொங்கையைபொத் திடங்கொடுத்துக் குங்குமச்சார் தப்
பற்றங் குளிரப்பூசிச், செங்கனிவா யிதழ்மருந்து முள்ளுக்கே கொடு
த்தெனக்குச் செய்ததன்றி, மங்கையரே யிந்திரவி தெற்குவடக்
குதித்திடினு மறந்திடேனே.

(௪)

ஒருகோட்டுக் கலைமுனிபு மொளிதிகழும் புலியாடை யுடுத்த
கோவு, மருமலர்வாழ் திசைமுகனும் வானவர்க னாய்கன மயிடன்றா
னங், கரியநிறத் திருமாலும் வாலையும்ப ராசனுமே காமனம்பால், பெ
ருமையிழந் தனரென்றாற் சிறுமனிதர்க் கெப்படியோ பேசுங்காலே.

வாசவனும் பிறர்கைக்க வுடலானு னெருவனரா வடிவமான
ன், தேசபுகழ்க் கலைமதியு முடல்குறைந்தான் மலர்வேதன் சிவமொ

ன்றற்றான், காணுதல் விழித்தற்கா விராவணாக் தேவபசுந்த நிறத்
தாழ்மன்மேல், காசினிப்புன் மானிடரோ மோகசு கரமதனைக் கட
க்கவல்லார். (சு)

உணங்குபொருதான் முடமாகி பொருதண்ணின்றிச் செவியிழந்து
வணங்குதெரிவா லறுப்புண்டு மன்னுமுதலில் வயிற்றெட்டி
அணங்குதலிப மூப்பெய்தி பகல்வாயோடு கழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முறிவல் பின்சென்றால் பாரைக்காமன் றயர்செய்யான். (ஃ)

கட்டிநிலை திருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபோ மோவந்தக் கதை
போலாட்டுக், குட்டியிதென் னடிசுகிபெ மெட்டிவயிற் தியன்பள்ளி
கொண்டான்பாம்பின், பெட்டியினங் கைடுவி வுண்டையும்பாய்ச்
கிடுவனன்றும்புப் பெலமாய்க்காயந், கட்டிநில விரிதெல்லா லாறாதே
முகன்விடுமப கழிப்புண்டானே. (ஃ)

மரமது மரத்திலேறி மரமதைந் தேவனில்வைத்து
மரமது மரத்தைக்கண்டு மரத்தினுன் மரத்தைக்குத்தி
மரமது வழியேசென்று வளையலைக் கேளுட்போது
மரமது கண்டயாதர் மரமுடன் மரமெடுத்தார். (ஃ)

ஆகச்செய்யுள் துணை.

இராமநாமிக்கவிராயர்.

இவர் தொண்டைநாட்டினர். இற்றைக்கு நூறுவருடங்கட்கு மேற்
பட்ட தலைகாலம்.

மலைநனைப் புனைத்தாலு மலரணையிற் படுத்தாலு மருவார்பன்
னீர், வலமுறத் தெளித்தாலு மெவ்வளவே னுங்குளிர விலைபென்
செய்வேன், கோலமுறு மணலிலிலே கிளைகளோடு சுகம்படைத்துக்
குலாவுமெங்கள், சோலைநனைச் சேராமற் காமவிடாய் தனியாதே
தோகையாரே. (ஃ)

பாலேகைப் பொழிமாதே வெள்ளிடத்திற் பூணமாப் பட்சம்
வைத்துக், காலமுடு வலையகரன் மணலியில்வாழ் சோலைமெனுங் கள்
ளன்பாற்போய், மலைகைன் மறுத்தாலென் மனத்தைக்கேள் மறுக்
கின்றதன் வராவண்ணம், றலைகைன் மறுத்தக்காற் கின்றாக்குங்
கேள்வெறென் றேதிடாயே. (ஃ)

ஐரக்கனலை யிலங்கைபைவென் றோன்மருகன் தலிகேச னன்
பர்பானெஞ், கிரக்கனலை யாமலுனைக் காப்பானென் றனையடிதே
மொழியேமலை, வரக்கனலை மதியீசப் படுமோவல் வேளைதனில்
வானுக்கேம, ஐரக்கனலை மதப்பயலென் முனங்குநரிக்கத் தருமோ
சொ றோகையே. (௩)

முன்னொரு வூரின்பேரா முதலெழுத் தில்லாவிட்டால்
நன்னகர் மன்னர்பேரா நடுவெழுத் தில்லாவிட்டால்
கன்னமா மிருகத்தின்பேர் கடைபெழுத் தில்லாவிட்டால்
உன்னிய தேனின்பேரா மூரின்பேர் விளம்புயிரே. (௪)

புதுவைமுத்துக் குமரதொண்டன் தமிழ்போலக் கவிமுதலாம்
பொழியப்படுஞ், சதுரருண்டோ வெனவிரிஞ்சன் வினவினான் சே
டனான் றுனென்றோனார், பதமெனினுந் தோன்றாமன் மால்கொண்டு
கடல்வீழ்ந்தான் பதுமன்சிறி, மதமுறுநா வைப்போந்து காதறுத்து
மண்சமக்க வைத்திட்டானே. (௫)

மதுகரத்தை யிகழ்த்துகுயில் வடிவேலர் தமைபழைத்து வரு
வேனென்றே, இதமுரைத்துச் சென்றதென்ன வின்னமுங்கா னோ
னதனுக் கிரக்கமேது, சதமிதென வளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவா
தார்க்குதவுந் தக்கைபேரீ, முதுமறைதேர் குமரர்தமை யழைத்து
வா மதப்பயலை முடுக்கத்தானே. (௬)

குருமூர்த்த மாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக் கொடுக்
கத்யாயர், ஒருமூர்த்தி யல்லாமன் மற்றுமொரு முர்த்திகளு முன்
டோடுஞ்சே, திரிமூர்த்தியென்பார்க ளவரவரவாகனமேறிச்சேணிந்
சும்மா, திரிமூர்த்தி யல்லாம லொருமூர்த்தி யுங்கதியிற் சேர்த்திடாரே.

இருக்கோல மிகுங்கலைசைத் தெய்வசிகா மணிமுசில்வர் தினங்
காநாவில், உருக்கோல வடிவானான் பைத்தனுமைத் துன்னுகித மோ
ய்வினாமல், மருக்கோலஞ் செய்வதிலும் வடவனலைச் சொரிவதினு
மபக்கமுற்றுத், திருக்கோலங் கொண்டமக டயங்குகின்றான் மயங்
குன்ற முனமுத்தானே. (௭)

முத்தனத்தைத் தானுவிட்டேம் வரவுமில்லை மதராசன் முனிர்
தேவிலல்ல, எத்தனத்துக் கிலக்காக மலர்வாவி பெய்கின்ற னினியெ

ன்செய்வாம், கந்தனத்தை யசலாத பூம்பாவை வேலப்பன் கையாற்
பூட்டு, கந்தனத்தைச் சவ்வாடைநிலைநுமனமுருகுதடிதையலானே.

குருத்திக் கதலிப் பசுந்தேனை யன்னிக் குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக் கரிக்குங் குறுங்குடி வாழ்தரு மண்ணல்வெற்றில்
பருத்திப் பொதிக்கூட்ட நிப்போலக் காமம் படைத்தவிந்த
ஒருத்திக் கொருவன் பகையோ கஞ்சொல்லு மூரவரே.

(க0)

ஆகச்செய்யுள் தகடகக.

தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியத்தம்பிரான்.

செஞ்ஞானயோகிகளின் மாணாக்கர் பன்னிருவரில் இவரொருவர். துறைசை
க்கோவை, கலைசைக்கோவை, கலைசைக்கிலேடைவேண்பா, சிதம்பரோகந்
வண்ணம், திருந்தனிசைத்திருநந்தப் முதலியன இவரியற்றியவை.

வல்லவகு ளத்திருக்கு மன்னவா வாசமலி

நல்லவகு ளத்திருக்கு நாதனே—மெல்ல

வடிவானைக் கொண்டமண வாளா கணிச்சி

வடிவானைக் கொண்டெனிடர் மாற்று.

(க1)

* திருவல்லிக் கேணி வடிவத் தனஞ்சொற்கண் சீர்ச்சிலம்ப

திருவல்லிக் கேணிய ல்குமுன் னேயருள் செய்பவெழுந்

திருவல்லிக் கேணிபஞ் சொல்லிந்கண் முத்தங்கள் கிந்துங்கண்டாய்

திருவல்லிக் கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கரனே.

(உ)

ஆகச்செய்யுள் தகடகக.

குருநமச்சிவாயத்தேவர்.

இவரது ஞானசாரியான திருவண்ணாமலைக் குறைகமச்சிவாயதேவர் ஆஞ்
ஞாயப்படி இவர் : பலதலங்களுந் தரிசித்து சிதம்பரகேசத்திரத்தில் வசித்து
கடேசர் திருவருள்பெற்று திருப்பெருத்தொடையிலே ஐக்கியமுற்றனர். இவர்
காலம் “வந்திஸ் வாவருடம் வைகாசி தேதிசுடம், திருநா னுழிகை யேழரை
மேல்-வந்தருரு, தானு மருணிகிரித் தானுசிவலிங்கத்தூர், ஆனாமச்சிவா
யன் ” என்றதனாகுக. இவர்பாடியவை சிதம்பரவேண்பா, அண்ணாமலை
வேண்பா, பாஞ்சாலியால் முதலியன.

- * அல்பமுத்துப் பசுமீனிக் காகார மானதென
வேல்பமுத்து நின்றகிலை வினிதெனச்—சாலவனம்
செய்யாவுலுத்தருடன் சேர்ந்து மீருப்பாயோ
ஐயா நமச்சிவா யா. (க)
- * வாக்காலே திபாருத்தாலே மனமகிழ் கிருபையாலே
நோக்காலே பரிசுத்தாலே துண்ணிய பிறவிதீர்க்கும்
தாக்கான நமச்சிவாயர் சலக்கமெய் யாடுகின்ற
நாற்காலிக் காலதானு னுன்முத்தி பெறலுமாமே. (உ)
- * அண்ணா மலைபா ரகத்துக் கினியாளே
உண்ணா முலையே யுமையாளே—நண்ணு
நினைதோறும் போற்றிசெய நிண்ணடியா ருண்ண
மனைதோறுஞ் சோறுகொண்டு வா. (ங)
- * தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியில்
நீயிருக்க யான்றளர னீதியோ—வேயிருக்கும்
தோளியே வின்னோர் துதிக்குந் திருமுத்து
வாளியே சோறுகொண்டு வா. (ச)
- * மின்னும் படிவந்த மேவுகல திசருடன்
மன்னுந் திருமுத்து வாளியே—பொன்னின்
கலைபாளே தாயேயென் கன்மனத்தே நின்ற
மலைபாளே சோறுகொண்டு வா. (ரு)
- * நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
என்றுஞ் சிவன்பா லீடக்கிழத்தி—நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வா. (ர)
- * முத்தந்தி குழு முதுகுன் றரைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே—அத்தர்
இடத்தாளே மூவா முலைமேலோ ரார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா. (ள)

கோபுரங்க னுன்கிணியுங் கண்டமட்டிற் குற்றமெலாக்
திபரந்த பஞ்சதுபோற் சென்றதே—நுபுரங்கள்

அங்கின்ற செஞ்சரண வம்பலவா நிற்பதும்

பார்க்கின்றார்க் கென்னோ பலன்.

(௮)

* கண்டமட்டிற் கண்டவினைச் சத்தம்போங் கைகிலள்ளிக்
கொண்டமட்டிற் கொண்டவினை கொள்ளைபோம்—வண்டமிழ்சேர்
வாயார வேடிசுழும் வண்ணச் சிவகாமித்
தாயார் திருமஞ்சனம்.

(௯)

* ஊன்பயிலும் காய முலமும லுந்தனது
வான்பயிலும் பொன்னடியை வாழ்த்துவேன்—தேன்பயிலும்
சொல்லிய என்லார் அதிகஞஞ் சிவகாம
வல்லியே ரோறுகொண்டு வா.

(10)

* சங்கமர யம்பலவர் தாமே யெழுந்தருளி
இங்கெமககுப் பிச்சை யிடுவென்ன—அங்கமுறு
திட்ட முடனமக்கு நிதினமு மேசர்வ
கட்டளைபுண் டாக்குமென்றார் காண்.

(௧௧)

* அல்லலாகிய விருவினைதனையறுத் தடியினைதருவாரோ
மல்லனிய புனியின்மேலின்னமும் வரும்பிறப்பறுப்பாரோ
நல்லமாழுலை பாதுமைநாயகர் நானிதகவின்றேத்தும்
தில்லைநாயக ரம்பலத்தாடுவார் திருவுளந்தெரியாதே.

(௧௨)

* காத லுடன்சருவ கட்டளையா யுன்னுடைய
பாத மலர்ப்பூசை பண்ணவே—யோது
குருவா யெனையாண்டு கொண்டவனே பிச்சை
தருவாய் சிதம்பரநா தா.

(௧௩)

* அம்பல வாவொருக்கா லாடினாற் றுழ்வாபோ
உம்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குத் தித்தியென
ஒற்றிப் பதஞ்சலிக்கு மோ.

(௧௪)

* மிதித்தபொற் பதமு மெடுத்தபா தார விர்தமுஞ் சந்தவெம்
புலித்தோல், விளங்கிய விடையு முத்தியஞ் சுழியு மேனிவெண்ணிற்
றின தொனியும்; கதித்தநற் கனக மேருநான் கணைய கனசதுர்ப் புய
ங்களுங் காண், கண்டமு முகமுஞ் சென்னியுங் குறிபாக் கண்டுகண்

கலிக்குர ஞானதோ; அநிதந்நக் தங்கள் பலப்புநற் தேத்தத் தூர்
புரு நாரதர் பாடத், அங்கமா மாபன் மத்தா மிடமேற் சுமந்து
தொர் தோமொன முழங்கத்; தித்தித்தி திருவென் றம்பினை கௌரி
தித்திநுத் தானமொத் திசைப்பத், தில்லையம் பலத்தே நடம்புரி
வரத தேவனே சிதம்பரே ஸ்வேனே. (௧௫)

*தூக்கியகால் நோகாதோ துட்ட முயலகன்மேல்
தாக்கியகா ருனுஞ் சலியாதோ—வாக்கார்
தினவரதா தில்லைத் திருத்தாண்ட வாரீ
அனவரதங் கூத்தாடி னல். (௧௬)

*தகுதித்தா தாததிபென் னுடகத்திற் தேற்ற
தகுதித்தா ஞஞ்சிலம்புற் தானுட்—அஃகப்பா
பாரே ஸினியமையும் பொன்னம் பலத்தாநி
வாரே திருத்தாண்ட வம். (௧௭)

ஆகச்செய்யுள் தூஉடு.

தில்லைமூவாயிரவருள் ஒருவர்.

குருநமச்சிவாயதேவர் கவியை வியந்துரைத்தது.

*வேடனெச்சின் மிகவிரும்பும் வேளவன்றன் மேனிபொன்ற
ஆடனித்தங் காளியொடா டம்பலவர் சந்திதிக்குக்
கோடிலகூங் கவிபாடுங் குருநமசி வாயரருட்
பாடன்மெச்சி யம்பலவர் பாதகச்சை யாடியதே. (௧௮)

ஆகச்செய்யுள் தூஉடு.

அரங்கநாதக்கவிராயர்.

இவர் தஞ்சைநகரினர். இவர் பாடியதாக ஒருபிரபந்தமும் வெளிப்பட்ட
புலது. ஐம்பது வருடங்கட்கு மேற்பட்ட சிவர்காலம்.

விநாயகமூதலியார் பேரில் பாடியன.

*சீர்மலி வியாசபுரித் தின்புயலி நாயகனே
ஏர்மலியிம் மங்கையுன திச்சையினுற்—பார்கனிலே
வேனிலுக்கு மாமதிக்கும் வேன்தொடுத்த சிங்கனைக்கு
மாசிசுக்கு மேமயங்கு மால். (௧௯)

*மாளே வியாசநகர் வாழ்துமைவி நாயகன்பாற்
மேனேதா நென்மயலைச் செப்புமோ—காணாந்
கோகனாகத் தைத்தேடிக் கோலவினத் தைக்கடிப்
போகுமனத் தைப்போகச் சொல்.

(௨)

*சரசகுண மாதிரதி சங்கித சாரம்
பாதவிதந் தேரரம்பை பாராய்—விரகநிரு
காமிவாவி நாயகாக னானேவி யாசர்பாடி.
பூமிபால காமகீழ்ந்து புல்.

(௩)

*வேத வியாசர் விபன்புரிவி நாயகனே
மாதரசி நன்மயலை மாற்றுவாய்—காதல்கொளும்
மொக்குண்புலை யிக்குமொழி முத்தநகை யத்தமலர்
ஒக்குமுகின் மைத்தகுழ லோர்.

(௪)

*மேதிநிருழ் கங்கைகுல வில்வே ளாருச்சுனன்செய்
மாதவவி நாயகமா மன்னவனே—காதன்மிரு
கண்டுமொழி வண்டுவிழி கண்டிஊரூர் தொண்டுபுரி
செண்டுமுலை யண்டுமிவன் சீர்.

(௫)

*மன்னு வியாசர்புரி மாலேவி நாயகனே
சொன்னு வலர்க்கியுளு சுந்தரனே—மின்னுட்குச்
சுட்டிரெற்றிக் கிட்டுவட்டத் துட்டெனப்பொட் டிட்டெடுத்துப்
பட்டிடைக்குக் கட்டியிட்டிப் பார்.

(௬)

* கேரளதே சத்திருந்து கின்னரிவா சித்துவந்தான்
தாரணிவி நாயக சவுந்தரனே—நேருநிவன்
மஞ்சளாக சஞ்சமுக வண்டுவிழி கண்டுமொழி
வஞ்சியை மணம்புணர வா.

(௭)

* பூங்கோதை மாமயிலே போசன்வி நாயகன்பால்
தாங்கா மனத்துயரஞ் சாற்றவரார்—நீங்காத
மோகமிஞ்சி பேதயங்க மோதுதென்ற லோகமங்கி
யாகவந்து விசுகின்ற தால்.

(௮)

* எத்தனைநான் காணாம லேங்கித் தனித்திருப்பான்
சித்தசவி நாயகவேள் சீமானே—தத்தைமொழி

மாமதன்நீ மிதிருங்ங வாடவந்த மாமதன்செய்
வாறுகொஞ் மாவிசைவ வா.

(க)

* வாராய் விபாசுப்பிரி மன்னாவி நாயகனே
தாராய்செய் வாயிதழைத் தான்சுவைக்கப்—போராரிம்.
வஞ்சமார னஞ்சிபோட மஞ்சமீதி ருந்துகூட
நெஞ்சமார வந்துசேர நீ.

(க0)

* ஆன விபாசுபிரிக் காதிபவி நாயகனே
மானே யழைத்துவ மாட்டாயோ—காணாருஞ்
சோலைகண்டு தேனைபுண்டு துதுகொண்டு போனவண்டு
மாலைகண்ட தோமருண்ட தோ.

(க1)

* சங்கப் புலவந்தமைத் தாவதும்வி நாயகனே
மங்குற் பொழுதுமயல் மாற்றிடவே—கொங்கைக்கும்
கச்சிட்டிக் கொப்டிட்டிக் காதிற்கைக் காப்டிட்டிப்
பச்சைப்பொட் டிட்டானைப் பா.

(க2)

* தொட்டகனை பட்டுருவச் சுந்தரமா மங்கைபைக்கை
விட்டுவிட லாமோவி நாயகனே—செட்டிலைசூழ்
சங்கரிக்குங் கங்குலுக்குஞ் சஞ்சரிக்கும் பண்குயிற்சூங்
கொங்குருக்குங் கொம்பரிக்குங் கோ.

(க3)

* பாரோர் புகழ்விபாசர் பாடிதனி லேயுறையுஞ்
சீரார்வி நாயகன்செய் வாயிதழைத்—தாரானேல்
நெஞ்சருவ வஞ்சமத னின்றதொடு கஞ்சமலர்
அஞ்சமன மிஞ்சுதன மே.

(க4)

* தத்துபரி மாநுல சந்தனவி நாயகனே
மெத்தமப லானானோர் மெல்லநல்லான்—உத்தமனே
சித்தரித்த முத்துகுங்கு செட்டரிக்க ணைத்துடைத்துச்
சித்தம்வைத்தெ தெத்தணைத்துச் சேர்.

(க5)

* கோடாத கித்திபுன கோமா னெழில்விபாசர்
நாடான வந்தருள்வி நாயகனுஞ்—சேடாரகோன்
வாரா திருத்தனை மாரா அனக்குவழி
தாரான மாசமய மா.

(க6)

* கொத்தமலர் கோதைபுனைக் கூடியனைத் தின்பமுற
மெத்தமயல் கொண்டான் விராயகனே—சித்தவிகாண்
கொஞ்சமிஞ்சும் புன்கிரிப்புங் கொண்டுநின்கண் வந்திருக்குந்
பெஞ்ஞொன்மங்கைக் கஞ்சலென்றுஞ் சேர். (௧௭)

* சுத்தனருவா னுலுமதன் சுற்றுமன மேவிரங்கான்
வித்தகவி நாயகனும் வில்வேனே—நத்தியென்பால்
வந்துவந்து சிந்தைகைநன்று வந்தனந்தி னஞ்சொலென்று
சிந்துநங்க னைப்பணங்கைச் சேர். (௧௮)

* தத்தமழற் தாமலிதழ் தத்தனைவா எல்லாது
சுத்தரவி நாயகதின் சொற்றவறான்—அந்தமுள
வாலைப் பலுக்குமுலை மாலைப் பிலுக்குமயில்
லேலைச் சிலுக்கும்விழி மின். (௧௯)

* முத்தநான் வத்தனைந்த மோகமதை யேநினைந்து
வத்தாள்வி நாயகமா வன்னலே—பத்தாமம்
மேடைமீதி லோடியாடி வேடனீடு போரினாடு
கூடியாடி யேகுலாவ லே. (௨௦)

* அன்னமே முன்னு ளினைந்து கலவிதந்த
மன்னன்வி நாயகமால் வாரானேல்—என்னசுகம்
நானொருத்தி மேதனித்து நாதனற்று மேதினிக்குள்
ஏனிருக்கி நேறிதைச்சொ லாய். (௨௧)

* செங்கமலக் கண்கமலஞ் சிந்தமன நைந்துருகத்
துங்கமல ரம்பைமதன் றாவுகொன்—மங்கைதன்மால்
விரகாவி நாயகாவி யாசமாபு ராதிரா
நிவாப ராமுகஞ்செ யாய். (௨௨)

* வத்தனைவாய் கங்கைகுல மன்னாவி நாயகனே
அந்தமதி யைப்பழிக்கு மானனத்தான்—சொந்தமுள
கோத்திரத்திற் கேற்றிருப்பன் கோக்குலப்பெண் னுக்குமுன்னைக்
காத்திருப்பன் மாப்பினைக்கண் னான். (௨௩)

* தென்னுதமிழ்ப் பாவலரைத் தேற்றுகிதம் பொன்னளிக்கும்
உன்னல் விராயகமா மன்னவனே—விண்ணிப்

மங்கைவந்த னந்தவந்த னங்களுஞ்செ யுஞ்சிவந்த
செங்கைகொண்ட ணைந்துகந்து சேர்.

(௨௪)

* மந்தமாரு தத்திலேறி மங்கைமார்பெ ருக்கமாரன்
வந்துமாத னத்தில்வாரி வைக்குமுனம்—அந்தமுள்
சேடிபோடி தேடிவாடி சேமார்வி நாயகன்னை
கடியாடி யேகுலாவ வே.

(௨௫)

* செப்புமுலைக் கச்சவிழச் சித்தசனார் விட்டகணை
வெப்பமறச் சற்றணைவி நாயகனே—யிப்புலியில்
மன்னர்புகழ் சின்றமட மங்கையெழில் பொங்கிரதி
அன்னநடை மின்னலிடை யாள்.

(௨௬)

* நீங்கலாத காமனெய்த நீள்கணைக்கு னேமயங்கி
வாங்கலாத மையறன்னை மாற்றுவமார்—நீங்கலாத
நல்லசேதி தன்னையேவி நாயகன்ற ணைக்கலந்து
புல்லவன்ன மேபுகன்று வா.

(௨௭)

* சித்திரத்த னச்சிறுக்கி சித்தசன்வி டங்கணைக்கு
நித்திரத்த மெத்தமய வீடுகொள்—இத்தினத்திற்
பூமாது வாழ்புயனே புண்ணியவி நாயகனே
மாமாது தன்மயலை மாற்று.

(௨௮)

* மாநிலத்தோ ரேத்துபுகழ் மாரா விராயகனே
மானிலத்து மங்கையரிம் மானனிக்குத்—தானிகரோ
காந்தளஞ்சுந்தாழ்ந்தசெங்கைகாம்புளங்கொண்டேங்கிடுந்தோள்
பாய்ந்தஞ்சுத் தோய்த்திடுங்கண் பார்.

(௨௯)

* மாதரசே வாழிபுகன் மங்கலவி யாசுபுரிச்
காதிபன்வி நாயகனுக் கன்பாயெப்—போதும்
பதினாறு பேறுபெற்றுப் பல்லாண்டு பல்லாண்
டதிபோக மோடிருப்ப தாய்.

(௩௦)

* பாளைக் கழுகு வயல்குழ் விபாசர் பதிக்கிறைவன்
வாளைக் கயலைப் பொருவிழி மாதர் மயங்குமதன்
நாளைப் பிளையென்று சொல்லான் றமிழ்வலர் நற்பசியின்
வேளைக் குதவுர் துரையாம் விராயக விற்பனனே.

(௩௧)

* முன்னு ளரசர்கன் மேற்கவி வாணர்கன் முத்தமிழைச்
சொன்னு லவந்தரும் வேளையைப் பார்ப்பரித் தொல்லுலகில்
இந்நான் விராசர் பதியான் விராயக வேந்தனிதி
பன்னுளும் பாவல ரைத்தேடி யீசுவன் பாப்மின்களே. (௩௨)

* முகில்போன் முகங்கூறுத் திகின்ற மூடரைப் பாடியெந்த
னகமே சலித்தது நாவும்புன் னாச்சுகன் னாயிரங்கற்
பகமே திகர்த்த கொடையா பெனைமுகம் பார்த்திரங்கித்
தகையா யநுந்செய் விராயக பூப தயாநிதியே. (௩௩)

* பாராளு மன்னவர் மன்னு நபாபுச பாசெனவே
சீரா னனுபெறுந் தீரா செழித்திடு மர்ச்சுனகு
மாரா சவுந்தர மாரா மயிலை நகர்க்குமரா
வீரா வெவர்க்கு முதலாம் விராயக விற்பனனே. (௩௪)

* அடங்கா மனத்துள் வாதனையே யன்போ மிகவுள் வாதனையே
யாரோ நெரப்பே னுளமயலே யவர்க்கோ வாகு முளமயலே
விடங்கா ளுவதோ வெண்ணிலவே வினையோ வாகா வெண்ணிலவே
விசந் தென்கால் விரைபுலியே விட்டுந் தென்கால்கிரைபுலியே
தடங்கா வேகுங் குயிலினமே தரியாவேகுங் குயிலினமே
தாக்கு மார னலர்க்கணையே தவிப்ப தோவிய் வலர்க்கணையே
திடங்கா ளுயர்த னலமடலே செகத்தோர் செய்ய னலமடலே
செழிக்கும் விராய கணைநினைந்தேன் செல்வ விராய கேந்திரனே.

ஆகச்செய்யுள் தகடக.

துரிதகவி திருமலைக்கொழுந்துக்கவிராயர்.

இவர் திருசெல்வெலிக்கடுத்த சிக்கிலியைமன்னுளம் என்னுமூரிலே
கம்மாநர் மடிலே பிறந்தவர். மிகவிரைவாகக் கவிசொல்லுந் திறமுள்ள
வாதலால் துரிதகவியென்னும் பட்டப்பெயரும் பெற்றனர். இவர் காலம்
ஐம்பதுவருடங்கட்கு மேற்பட்டது. இவர் மறுக்குடித்தலிற் பீரியமுள்ள
வராய் “தாசீசா லொன்றைத்தராவிலோவின்னறக்கே, சீசாவென்றே
நிகழ்த்துவேன்” என்றொருகடையிற் கூறிவாங்கிப் பானம்பண்ணினவென்ப.

விராயகமுதலியார்பேரிற் பாடியன

* என்னு மலர்புரை நாகுகொண் மாதர்க் கெழின்மதனன்
யின்னு கவியின் பயன்றேர் விராயக வேன்புரிபு.

தென்னா மலர்கள் பதித்தோங்குஞ் சத்திரஞ் சேர்குதிரைச்
கொள்ளுந் கொலவினுந் கொள்வா தரசர் கொளுஞ்செல்வமே. (க)

* தென்னாநிக ரஞ்சனமால் பெறும்விநா யகன்புரிசுத் திரத்
தெய்ப்பார்க்க, இன்னலறப் பரமசிவன் முக்கணுற்றான் முருகனுங்
கண் ளிராறுற்றான், அன்னமிசை வருபிரம னென்கணுற்று னாயி
ரங்க னாநிலனுற்றான், மன்னவகு ழயவாண னீராயி ரங்கணுற்றான்
வருமந்நாளே. (உ)

* தாட்டிகஞ்சேர் விநாயகமால் சத்திரத்துப் பந்தரின்முன் சார்
பிரங்கி, வேட்டொலிக்குப் பயந்துசிங்கங் காணியைச்சேர்ந் தறுவிதி
யை மேவிற்றன்னம், காட்டிலுறு மான்செவன்கை கலத்தனமா யனை
பேதின் கணுமுன்சேர்ந்தான், நீட்டியவே லவரிடஞ்சேர்ந் தனதகர்
மபூரமொள நிகழ்த்தலாமே. (ங)

* காவிலந்த தாமழகன் மயிலைவிநா யகனென்னைக் கலத்தான்
காமா, கூவியிடு மாங்குயிலைச் சுட்டருந்து தென்றலைபக் குவட்டிற்
போக்கு, மேவியிடு பூவைபுங்கைக் கரும்பையுமி னையும்விலைக்கு
விற்ப்போடு, தாவியரு மழன்மதியை வானகத்தோட் டனியை
மலர் தோட்டத்தோட்டே. (ச)

* கள்ளிலகுஞ் சோலைமலி மயிலைவிநா யகமகிபன் கங்கைகோத்
ரன், வள்ளியர்தம் மிற்சிறந்த கொடைகொடுக்கத் துசங்கட்டி மறை
போற்கையால், அள்ளியிறைத் ததற்சிறந்தும் பொன்னொடுவென் னி
யுமிந்த வகிலத்தன்னில், வெள்ளிமலை பொன்மலைபிங் கிலையென்னப்
பெயர்மன்னி மிளிர்ந்தவன்றே. (ரு)

* பனகமதிற் றயிலீலோனும் பங்கயத்தி லிருப்போனும் பரிவு
கூர்ந்து, சனகர்முதன் முனிவர்தமக் குபதேசக் குரவனும்பைந் தரு
வினாறும், மனதுமகிழ் திருமயிலைச் சத்திரத்தை வகுத்தகங்கை மர
போனாறு, கனகவிநா யகனொருவன் கற்றகவி நாயகனைக் காத்தாள்
வானே. (கா)

* பாத்திரமீ தெனவறிந்து தருமயிலை விநாயகமால் பழுதிலாத
சாத்திரத்தா ளுறமுடித்த சத்திரத்தின் முன்புவிடுஞ் சரவணங்கள்
நேத்திரத்தா ளுறமவொணாத் தூரம்போ யந்தாசுந் திறைந்துமாநட்
சேத்திரங்கான் மீனெனவிப் பூவுலகத் தார்புகலச் செறிந்தவன்றே.

* எத்திரையும் புகழ்மயிலே விநாயகவேள் சத்திரத்தி விநாயத் திற்பும், முத்திலேநிற் றியகண்ணக் காந்தியண்ட முகடுமுட்டி. முள ரிலேவுகள், சத்தியையந் தியைப்பரமன் கைலையேற் றினைமால் கைச் சங்கைகரே, அத்தியையிற் திரன்கரியை யம்புலையைத் தவளநிற மாக்கற்றன்றே.

(௮)

* எல்லார்க்கும் கன்னமிருந் திடவிவனைக் கன்னனென விநாயா தோர்ந்தா, வில்லாருங் காசிபெனின் வடுகனையுஞ் சனியனையும் விளக் குங்கிர்த்திச், சொல்லாரும் பாரிபெனி வில்லாளாங் காளத்திச் சுட் டுக்கொல்லும், பல்லாரும் புகழ்மயிலே விநாயகனைத் தியாகபெனப் பகரலாமே.

(௯)

* வெயில்சிரிசித் தாமனிமன் னிருதிதியைத் தருதேனு விளங்கும் கிர்த்தி, பயிலுறுசீ தக்காதி பாரிபெண்ணை வாழ்சுடையன் பகருங் காரி, அபிலமைதன் கரத்தொருபா வலிகன்னன் காளத்தி யாதிபா ரும், மயிலேவிநாயகன்கொடைமுன் மகிழ்கரைக்கான் புதுவதுவை மாதராரே.

(௧௦)

* அரிசிகர் விநாயகவேள் சத்திரத்தி னளவுரை வனுமான்வே ண்டும், வரிசையுறு படத்தமைதே வரையடிய வரைப்போற்ற வா னன்வேண்டும், திரிவறுசித் திரமதனைக் கண்டுமகிழ் திடுதற்கிற் திரன்றான்வேண்டும், உரிமைபெறு மதன்பெருமை சொலவந்தன் வேண்டுமென வரைக்கலாமே.

(௧௧)

* மகபதியு மீயானான் மாரனந்தி யாகமிலான் மறைகளோதந் தகவன்மிகு பூத்தானக் குமாரரை னென்றைக்குந் தரமாட்டானே பகலவனென் றுஞ்செய்பான் பகர்மதியம் புரியாகப் பனிக்கக்காய் லான், சகமுழுதும் புகழ்மயிலே விநாயகவே னென்றைக்குந் தருவான் றானே.

(௧௨)

கன்னனென் றுலவனு மஞ்சக் கரத்தன்வேள்

கருதுகள் ஞ்ணவண்டனும்

கவினும்வா னிலகுதரு வென்னிலவை யஞ்சதாங்

காமதே னும்பயமுறம்

விண்ணின்பிகு கனமான வேழமுதுக லெனவே

விளம்பப் படும்பொன்றோரு

விழைமுரி யினர் தமக் கென்றபொரு வில்லதா
 மேவிவரு மலைவோயுறம்
 வண்ணமுறு மணிகளெனி னவமாகு நிதியமெனின்
 வடிவழித் தேநகையதாம்
 வளர்விரைய னோவாவி யான்மதுரை மன்னென்று
 மன்னுமீ னக்கொடியவன்
 தண்ணயஞ் சோழனே காய்புலிக் கொடியவன்
 தகைவஞ்சி வேந்தன்மலைமன்
 தங்குமொரு குறையுமில்ன் மாலையின் விராயக
 தயாபர னெனப்புகல்வனே. (௧௩)

வேற்றிவிலக்கம்.

* கொந்தலரு மாலைமுத்துக் கோபால சாமிமயல்
 வெந்தகரு வாடு விலக்குமா—வந்த
 வயித்தியரே பூசாரே மந்திரே யித்தப்
 பயித்தியமே னுங்களுக்கப் பா. (௧௪)

* சாலவிலக் கணம்படித்து மொன்றுக்கு மொன்றரைக்குந் தமிழ்
 னைப்பாடிக், காலமிகக் கழிக்கநெஞ்சில் வெட்கமிலை யாவிதென்ன
 கருமஞ்செய்திர், மாலைகட்டுங் கோணற்றைக் கொடுத்திரவுங் கோ
 னாரின் மடத்திருந்து, பாலகரைப்படிப் பிடிங்கள் கூலிக்கா கிலுமறுங்
 கள் பாவல்லோரே. (௧௫)

திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த சாலிச்சத்தைப் பெரியமுத்துப்பின்னை
 தேகவியோகமானபோது கூறியது.

* அரிவளைத்து மருப்பொசித்துச் சோதிச்சங்கை
 யத்தம்வைத்துங் கரும்பைவளைத் தொடித்துப்பார்த்துங்
 கரிபுரித்தோ னனைமுகன் கமலக்கண்ணன்
 காமனிவர் பெரியமுத்தைக் காணோமேதோ
 தெரியவிலை யென்றைய முற்றபோது
 செஞ்சாலை தனில்விளைந்து தெளிவாய்வாய்த்த
 பெரியமுத்தைத் தேவாகன்சா நும்பாட்டிற்
 பெரிதுவந்து கண்டுணம் பெருமொரு. (௧௬)

* வண்டனந் தந்தவழ் கந்துக மாபுரி வாழும்வன்னல்
வண்டனந் தந்தரம் போலுரு மாரன் மலர்க்கணையால்
வண்டனந் தந்த மலைமுலை மாது மயங்கிச்செங்கை
வண்டனந் தந்தரம் பூமோந்து மேயின்னும் வந்திலரே. (௧௮)

* தந்தனம் போலு மிடைநடைசாயன் மயிற்சொலமு
தந்தனம் போதக நன்மருப் பொத்தவென் றையலிடைத்
தந்தனம் பேசிக் கலைகவர்ந் தேகினர் தாமருளார்
தந்தனம் போனிறத் தார்க்குந் காபுரிச் சங்கரரே. (௧௯)

பாலனைப்பழித்தல்.

* தூலார் மருங்கி னுமைபாகர் நெல்லையி னெந்துபெற்ற
பாலா பகலும்வந் தாரிலை யேகையிற் பற்றுக்கவைக்
கோலால் வரும்புனத் திட்டமுள் வேலியைக் கோலிமெல்லக்
காலால் வழிதட ிக்கங்குல் வாய்வரக் கற்றவரே. (௨௦)

* சீறாக் கருணையர் நெல்லையி லேயன்பர் சிந்தையினை
மாறுக்கி விட்ட மதகாரி நேமலர்க் காவியங்கன்
ஆறுக்கி விட்டதும் போதாமல் வேங்கை யடைகிடக்குந்
தூறுக்கி விட்டனை யேதமி யேனைத் துணைவனுக்கே. (௨௧)

* போர்முத்து மோகன் முருகேசன் வெற்பினிற் பூவைக்கென்றன்
தேர்முத்து மோமதன் நேர்முத்து மோவிரு தேர்முத்துமுன்
கார்முத்து மோவத்து முத்துமுன் னேயிரு கண்கள் சொரி
நீர்முத்து மோவறி யேன்வல வாவிது நிக்தனையே. (௨௨)

* கருதுங் கணிபு மிரதமும் பாலுங் கருதுமதன்
விருதும் பொழியு மொழியணங் கேசங்க வெண்மணியார்
மருதம் பரவு மதூரா புரிச்சொக்கர் வைபவயிலே
எருதும் பசவும் புலியுமொ ராணைவி லேறியதே. (௨௩)

* மதுவசன னெங்கண்முத்து விரப்பேந்தரன்
வளம்பாடி வந்தகவி வாணபெற்ற
நெதுவென்றா ளவன் றன்பா லாடையென்றேன்
எனதுமக வினுக்கமுத மிடலாமென்றான்

பயமமல ரடிமாதே கலையென்றேன்பின்

பாயாதோ விவ்வனத்திற் பயின்றதென்றான்

அதுவலவென் றேன் கட்டு வர்க்கமென்றேன்

ஆவென்ற ளருந்தவப்பெண் டாவென்றானே. (௨௩)

*வாளுநம் விழிபிரண்டு முத்திறைப்ப மதியனை வாரித்துற்றத்
தேனூரும் விடம்போலக் குயில்குவ வன்றியுமென் சிறியான்வாசம்
வேளுநுமானக்கான்மெலியானோமயனோயில்விளங்குகொன்றை
நாளுநு மலர்மருந்தை பென்றுவயித் தியாதர் நல்குவாரே. (௨௪)

ஈயிசசடை. மேலிருதோள் மீதகையி லணிவதெல்லாம்
வாசகபென் றுரைத்ததல்லால் வாசகபென் றுரைத்தேனோ

நேசமிசூர் தவர்போல கிட்டேஞ் செய்துபரி

யாசவகை செயவேண்டா மருட்சவுந்த ரேசுரரே. (௨௫)

*பருவமா தவன்முடிக்கும் பட்சமிசூர் திடுங்கொழுந்து

மருவவா வென்றதலான் மருவவா வென்றோனோ

உருவமாம் பொருள்களெலா முருப்பெய்த வேமாற்றி

யருவமா மறியிரா வருட்சவுந்த ரேசுரரே. (௨௬)

*மருக்கமழந் திருக்கடன் மதுரேசர் நன்னாட்டில்

செருக்கின்மிக வளர்ந்தருளுஞ் சேயிழையிர் நீர்கேளிர்

அருக்கின்மிக நடைநடந்து மன்பான வார்த்தைசொல்லிக்

குருக்கடலை மேற்சிடன் குடியிருக்கக் கண்டேனே. (௨௭)

ஆகச் செய்யுள் தகவது.

கல்போதுப் பிச்சுவய்யர்.

இவர் பாண்டிநாட்டில் கல்போது என்ற ஜமீனில் வித்துவானாயிருந்து 20 வருஷங்கட்கு முன் காலஞ்சென்றவர். வினோதமாகக் கவிபாடுவதில் மிகச் சமர்த்தார். சேந்தூர்ச் சமஸ்தானபதியும் தமிழ் வித்துவக் குரிசிலா மாகியிருந்த வடமலைத் திருவனாத சுந்தர தாசத்தேவரவர்கள் மீது வண்டோசகி மருங்கினைதல் என்ற ஒரு துறைக் கோவையும் பலசிறந்த பாடல் களுயிப்பற்றினர். கல்போது நகருக்கு வாடி யென்ற பெயருமுண்டு. இவர் போடியையக்கனூர் ஜமீந்தானைப் பார்க்கச் சென்றபோது தக்க மரிபாதை செய்மானமயால் ஜமீந்தானைப்பார்த்துநான் இங்கு வந்ததில் எனக்குத்தான் மரிபாதையிலே. என் மனையிக்கு மிருத்த மரிபாதை கிடைத்தது. என்னை

யோ எனின், இச்சு முன்னிலையினை கோபம் வந்தபோது போடி என்று பொல்லுவேன். போடி என்ற சொல் தங்கள் ககைகுறிப்பதால் இனி என் வாயா அவளை வாடி வாடி என்பதன்றி போடி என்று ஒருபோதுஞ் சொல்லேன்” என்றுரைத்து மீண்டனர். வாடி—கல்போது. போடி—போடிநாயக்கனார்.

வினோதக்கவிகள்.

* அரிந்தாற்கு னாகரவி லாகந் தன்வி லமருமம ருந்துகையி லல்லவென்றாழ்த்திடமுறை தவமுது தவறினான்றான் னிற்பவரீமேற் பாய்த்திலகி யமுனைபாயும், கமமுமதி னெய்யொவிரும் பாலுன் டாகுங் கனாருவி யகந்தியன்பாற் சுற்றிக் கோந்த, தமிழ்வலவா சேறை கக ிராம சாமி தயாளுவே யிக்ககைநீ சாற்றுவாயே. (க)

* சொல்லுகின்ற சவிபாகா தோகோவில் லடுத்திருந்த தோற் றம் பார்த்து, நல்லகுடை யாக்கிவளைத் துத்துயின்னு கற்றின்டி நப ற்று காத்து, வல்லமுறை யாச்செலுத்தி மீகாமா வின்னாட்டி வடிவாய் ச் சென்றெய், தெல்லவரும் புதழ்கின்றான் நென்சேறைச் சுந்தரநா சேந்தர கோவே. (உ)

* எழில்கொண்ட வானமதி லிசைத்து தோன்றும்
எல்லோரு மறிந்திடலாத் தலைமேற் கொள்ளும்
வழிகொண்ட மாசனமே லாகக் காணும்
வலிதாம்பல் கணிதம்பா லிருக்கு நல்ல
தொழில்கொண்ட மரக்காலும் படிய முண்டு
சுந்தரநா சுத்துறையே துரித மாக
மொழிகொண்ட கதைப்பயனைச் சொல்ல லாமே
முன்புடையா விருக்குமது மெழிது வாயே. (ங)

* அன்புடனே யிச்சை கொள்வா ரவனிபோர்கள்
அன்றியப்பா னமுறமோ ரணிலுன் டாகும்
வன்படிக நிறமாமற் றங்கேண் மோத
வளங்கவள மாமிருக்கு மடைந் குன்றாம்
இன்பமுள்ள சுந்தரநா சேந்தரா யிக்க
இப்பாள் மதுரவரை யிப்படிநீதா
முன்புள்ள விபேமுத்துஞ் சேந்தரப் பார்த்தில்
மொழிந்தகைத மின்ன தென் மொழிப வாகி. (ஈ)

* அதிசயமாங் கவிதைபிற வாமென் பார்கள்
 அஞ்சியகத் தனிலமைப்பா ரவனி யோர்கள்
 இந்நிறுடைய மிசையுமிக விந்து தோன்றும்
 சந்தகன்றன் மற் றமுட்ட விடங்கு காணும்
 மதியுடனே தான்றேறி வாரி யாகும்
 வாழ்சேறைச் சுந்தரதா சேந்தர மன்னு
 நிதிபதியே சொன்னகதை நிசங்கன் பாராய்
 நெற்றிக்கு முற்றமுண்டு நிகொல் வாயே.

(ந)

* என்னசொல்ல வானுலுந் தானே முந்தும்
 இன்னமுங்கேள் கவிபுமத னுலு திக்கும்
 வின்னமில்லை தண்ணிர்மேல் வாசஞ் செய்யும்
 மேலாகத் தத்தத்தை யொப்புக் கொள்ளும்
 அன்னமுதற் பட்சிக்கும் சேர்க்கை யாகும்
 ஆவலப்ப சாமிமகிழ் பழநி யாண்டி
 மன்னவா பயனுனக்குச் சொல்லு வேன
 வல்லவா விக்கதையை வழக்கு வாயே.

(சு)

* அன்னமருந் தாதிருக்கும் பூவில் வாழும்
 அனுதினமு மச்சமுண்டாம் படிக்கு மேலாம்
 சொன்னகர மில்லாத வனலை மேலாத்
 தோயுமப்பா வெந்நாளுந் தொலையா தப்பா
 வன்னமுட னையழகானகரை யாரும்
 வாஞ்சைகொளும் படிக்காட்டு மயிலார் வேலா
 என்னிடந்திற் கதைப்பயனைக் கேட்கிற் சொன்னே
 நேதடா கந்தானீ யியம்பு வாயே.

(ள)

வேறு .

* தருமா துரைசுந் தரதாசு மன்னு
 ஒருமா துரைத்தசொற்கே றுன்னை—மருவாத
 நானெல்லாஞ் சோமனென்ற னுனதனைக் கூறவந்தேன்
 ஆனெல்லாங் கற்றமனத் தால்.

(அ)

திருமங்கலாகரைப்பார்த்துக் கூறியது.

* திரோ தொடுமுன் பிடித்திடு காங்கை நிறைத்திருக்கும்
 வரோ கொடிய அவர்த்தரை யாமிந்த ஆரின்ன

பேரோ அருமை தெரியாத பேரிதைப் பேய்த்தனமா
அரோ திருமங் சலமெனக் கூறின ரன்புவைத்தே. (௧)

போடிசாயக்கணூரிற் சொல்லியது.

* வாடி காரிருக்க மன்னன் றபவிருக்க
முடிப் பணிவிடைமெய் லோரிருக்கப்—போடிசாக்
கேன்றான் பெரியமலை யேறிவந்தே னையைபோ
நான்ற வின்னிலருவே னு. (௧௦)

விநாயகமுதலியார்பேரிற் பாடியன.

* முத்தர் தந்தன தந்த மருங்குலான் முன்னி றுத்திய கந்தோடு
பாயுமா, சந்தர் தந்தன மாதுகின் மீதிலே கா தல்கொண்டு வருந்துதல்
பார்த்தி லாய், தந்தர் தந்தன தானன வென்னவே சந்தப் பாமுதற்
கூடியவர்க் கன்பொடு, வித்தர் தந்தன முத்தரு மால்செய விம னென்
னும் விநாயக வேந்தனே. (௧௧)

* இர்தப்பாவைய வெவ்வழற் போற்கதிரோடி தேயிலி தன்றியும்
வேன்கணை, யுத்தப் பாவையு மீதிற் பொறுப்பயா ருள்ள செய்தியு.
ரைத்தே னணைத்திடாய், சந்தப் பாவையத் திந்துசொன் னாவலோர்
தங்கட் கான மரியாதை செய்திநிம், விர்தப் பாவையங் கார்புய மால்
செய விம னென்னும் விநாயக வேந்தனே. (௧௨)

* சந்த வந்த மரம்பை கரும்புசொற் றுடைமெ ழிற்கவுண்
மான்விழி மாதையா, தித்த வந்த மனப்போ துமலைபுக் தென்ற லும்
பொரும் வந்து புணர்ந்திடாய், பந்த வந்தம டாதறு கானவோர்
பந்த மைத்தரும் பாப்புக் ல வோர்க்கெலாம், மெத்த வந்த மகிழ்ந்
தருண் மால்செய விம னென்னும் விநாயக வேந்தனே. (௧௩)

* பத்தி யாதா முன்பா லாதிலைப் பைத்தொ டிக்குன தம்புயத்
தார்வரிற், சத்தி யாதா சந்தோன்றி டா றபால்ராமி புன்னருள் செப்
துகண் பார்த்திடாய், அத்தி யாதா ராக்கதி ராவெனு மங்க னுந்தை
யார்க்கெழின் மாரனே, விர்தி யாதா சற்குண மால்செய விம னென்
னும் விநாயக வேந்தனே. (௧௪)

* அத்திரத்தை யொத்தவிழி யம்பிகையா மன்பதத்தி லன்பா
யென்றும், பத்திரத்தைத் தாவித்தம் பணிபுட்கிவ மகமகிபன் னைப

பாச்செய்த, சத்திரத்தைப் பார்ப்பவர்க்குஞ் சத்திரத்துள் வாய்ந்த
கவந்த, தலமே லேங்குஞ், சத்திரத்தைப் பார்ப்பவர்க்கு மாநிரங்கண்
வெங்குமையன் செய்தி லானே. (கடு)

* புருடநா சிங்கமெனப் புறமுருஞ் சனநிருபன் புதல்வா செம்
பொன், வறுமலவர்க் கருன்புரிபு மதனவிநா யகமபொவழுத்தக் கேண்
மோ, நிருவியில் யுரிநிரிநீ கட்டிவைத்த சத்திரத்தின் சிறப்பை பெ
ல்லாம், நெருகிலத்தைத் தாய் துமரா வதனுவா லெடுத்துரைக்க வேலா
தன்றே. (கக)

ஆகச் செய்யுள் தசசக.

முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள்.

மதுரை ஜில்லா இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தை அரசாட்சி செய்த
இம்மன்னவர் பெருமான் வள்ளிமணமால், நீதிபோதம், பாலபோதம்,
சாரசல்லாபமால், சடாங்கரகாரப்பதிகம், முருகாபுரீ, பிரபாகரமால்,
காயம்பிரியா முதலிய பன்னாலியத்திய பெருத்தமிழ்க்குரிசில். கி. ப.
௧௮௭௬ இல பிப்ரவரியிற் 28௭ மண்ணுலக நீத்து விண்ணுலகெய்தினார்.
பெருங்கொடைவள்ளலெனப்பேர்பெற்ற விளங்கி 4 ஒருஷங்கட்கு முன்
பெபதமுற்ற ஸ்ரீபாஸ்கா சேதுபதியவர்களும், தினகர சேதுபதியவர்களும்
இவரது அருத்தவப் புதல்வர்களே. தற்போது சேதுசம்ஸ்தானம் அரசுரிமை
புடைய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் இவர்கள் போர்.

சிலேடைகள்.

சிவனுக்கும் யானைக்கும்.

* அங்குரத்தாற் சொற்கேட்கு மாறுக்கம் பங்காட்டும்
அங்கட் கனல்கொள்ளு மாம்புல்லைச்—செங்கையிற்கொண்
டாடிக் குதிக்கையமுண் டாந்தவிரு கொம்புண்டாம்
வாடுபுக முத்தியித்த னர். (க)

தெய்வத்துக்குங் கள்ளுக்கும்.

* கடைக்குழுடி மேல்வரலாற் கண்டபவ வாயில்
அடைக்கக்கும் பிட்டுக்கொண் டாட்டால்—நடத்தைப்
புரிதிறவு தைந்திலு பொற்பார் முகவா
புரியின்மது தெய்வமெனப் போற்று. (உ)

வேலுக்கும் மயிலுக்கும்.

* கோவலன ஊரூர் தினமுநீ ராற்பகமை
தாவுமதின் றேகைவிரித் தாடுமே—மேஷபொழில்
உச்சிபிடை நிற்பூர் றுட் நிகந்திர யிற்பூங்கும்
பச்சை மயிலில் பார்.

(௩)

மயிலுக்கும் முகிலுக்கும்.

* வனத்தாற் பசுந்தோகை வாழ்வையி னுநம்
குலத்தா றுடைபவர் கொள்ளும்—உனத்தாற்பின்
அம்பை படைபவரி யன்றின் னுட்டிதனால்
கொம்பையுறு மஞ்ஞையுநின் கூறு.

(௪)

சுந்தி னுக்கும் கடலுக்கும்.

* வெள்ளையுறு மங்கலையி னோங்கும்வான் மின்ருமுஞ்
சுள்ளையுறு நஞ்சுந் தைமுக்குமால்—உள்ளபடி
திட்டுறுமால் வெள்ளரொஞ் சேருமழு துண்டாமால்
எட்டுகடல் வட்டமதி யே.

(௫)

வேசிக்கும் கடலுக்கும்.

* வனச்சேலை யாய்ச்சுற்று மாநத்தைக் காட்டும்
பொனைப்பெயரற் பூவணியும் போர்ம்—தனுக்கு
முரசைக்காட் டுந்தொழிலின் முற்றுமேற் கொள்ளும்
பரவைகை ராம்விலையின் பார்.

(௬)

முலைக்கும் புலுக்கும்.

* வரையி னெருங்கியிள மாந்தரரும் பாய
விரையின் முளைகறுத்து மீறம்—மரையின்
வலிமிசுந்த தேவை வளர்கடப்ப வெம்போர்ப்
புலிமதித்த கொங்கை பொரும்.

(௭)

முலைக்கும் எருதுக்கும்.

* முட்டுகையாற் பூறுறலான் மொய்ம்பிற்கச் சிற்சிறிற்
கட்டுகையாற் றோறையுண்டு காவலால்—இட்டங்கொண்
டோட்டம் பொருந்துவதா னும்புபுகற் மாமுகவை
காட்டிலெருத் தந்தனமா நடு.

(௮)

முலைக்கும் பாம்புக்கும்.

- * நகவரை வாய்ப்பாடு தஞ்சாவூரில் வண்ணம்
மிஞாட்டை தின்று வெளிபாள்—தகைசேர்
பயத்தருமின் புற்றிணையும் பாண்மைமொரு மான்மான்
குயங்கொடிய நாகமெனக் கூறு. (௩௯)

முலைக்கும் புனைகயிலைக்கும்.

- * வாய்ப் பொடிமொளலால் வன்னாதிநிற் கின்றதலாற்
பாசற்றுந் காம்பு படைத்தலால்—விசிமேற்
கர்கிருக்கை யாற்றோர்த்துக் கட்டிக் கிடக்குகையால்
கச்சம் புனைகயிலைத னம். (௪௦)

முலைக்கும் பூச்செண்டிகக்கும்.

- * காம்புறலால் வாசங் கமழுகையாற் கண்ணுறலால்
தேம்பிபுறற் சுற்றிக்கை சேரலால்—காம்பிணைய
நாட்டுமிணைத் தோட்டுறத்தி நாதன்வளர் மாமுகவை
நாட்டுண்மலர்ச் சென்டாந்த னம். (௪௧)

யானைக்கும் வண்டுக்கும்.

- * மேனி கரிபுறனன் மேவலரைச் சாடுதலால்
தானே சிறையிற் றழுவலால்—தானப்
புழையுறகை யாற்றோல் பொருவுமளி பூமின்
விழையுழக வைக்குள் விபத்து. (௪௨)

யானைக்குஞ் செண்டிக்கும்.

- * தானங் கமழர் தடக்கையுங் கொம்புறும்வான்
மாறுமங்குக் கண்ணி மருவுமே—கானங்
தருமலியி னிட்டமுறுந் தந்திற்கட் டுண்டு
வருகலிது சென்டா மதி. (௪௩)

ஏகுதக்கும் புனிக்கும்.

- * கொம்புறலான் முட்பெறலால் குத்தலாற் கொங்குழம்பால்
அம்பினடக் குங்கா யடிக்கையால்—அம்பு
அளியிசைந டம்பிணைகு ழாறுமுக னுட்டில்
புரிமைபெரு நாகப் புசல். (௪௪)

கோழிக்கும் உடைமாத்லுக்கும்.

* கம்புண்டும் புஷஸ்திங் காட்டகத்தின் மோட்டிளிற் கும்
தெம்புடன்குஞ் சிப்பற்றுந் தேடியகம்—பம்புமதின்
முட்டைக்குங் காய்க்கு முகவை வளநாட்டில்
வட்டவுடை குக்குடமா மால்.

(௧௫)

வண்டுக்குஞ் செண்டுக்கும்.

* கானமிசை வாழுமலர்க் கண்ணுறுமு கத்துகொளும்
வானவெழிற் காம்பை மருவுமே—மோனசில
நூனர்புகழ் தேவைசில ஞானபுரி வீதிவரு
தேனிலுறு வண்டுசெண்டு தேர்.

(௧௬)

முதுலுக்குங் கோட்டைக்கும்.

* அரவ முறும்படரு மம்புலிசேந் தூரும்
கருமை புறும்பயத்தைக் காட்டும்—திருமுகவை
காட்டையணி காக்குங்கா னுட்டுநலத் தாற்பொதியக்
கோட்டைமுகி லிட்டமெனக் கூட்டு.

(௧௭)

ஏணிக்குந் தோணிக்கும்.

* நீண்டவரு வாகியதா னிர்மே னடக்குகையால்
சுண்ட விரும்படிதா னேந்தலாற்—பூண்டமலர்
வானிகாணி யாகவாழு மானதேவை மாநகர்க்குள்
ஏணிதோணி யாகவேயி சை.

(௧௮)

யானைக்குங் கடலுக்கும்.

* வால்வளையப் பன்னகங்கள் வாய்ப்ப மருப்புடைத்தாய்க்
கால்வளைத் துப்பா களைப்பாயும்—வேல்படைத்த
சங்கரிம னைந்தசில சம்புவிழி வந்தகுத
வெங்கரிமை பொங்கரியாமே.

(௧௯)

சந்திரனுக்குங் கடலுக்கும்.

* அங்கலையி னோங்குஞ் சார்த்தெழும்வான் மின்குழும்
பங்கமுறு திட்டும் படருமால்—அங்கதன்பால்
செண்டலா வஞ்சேரு நோமுத முண்டாம்வேல்
ஆண்டகையே வேலைமதி யாம்.

(௨௦)

மாதருக்குக் கடலுக்கும்.

* வைந்துமிசை வண்டலியிங் தானாவனர் சேலையுறு
மைந்துவினை யங்கன் வயங்குமே--செய்க்குட்
கினைவரா லோங்குந் சிவபிரிவாழ் வேலா
கனைகடலு மாதருமேர் காண். (௨.௧)

மலைக்குங் கடலுக்கும்.

* அங்கலையு மம்புலியு மம்புடைய மைம்முகிலும்
பம்பரவ மும்படரும் பான்மைபால்--வெம்புகயங்
கும்பரினை கொண்டலி குலுங்குமுலை யங்குறமின்
அன்பன்மல் பம்பரவை யாம். (௨.௨)

வேசைக்குங் கடலுக்கும்.

* பூவணைந்து மானத்தை யிசிப் பொனைப்பெற்றுத்
தாவு பலவரையுந் தான்றழவிச்--சேவலுறு
வேண்மைத் துளர்க்குமுர சைக்காட்டும் வித்தையினால்
வான்மைககன் னுரலையா வார். (௨.௩)

கணவற்பிரிமாதக்குங் கடலுக்கும்.

* தங்கனிர் முத்துகுத்துத் தாமா மயன்மதிபாற்
பொங்கித் தணந்து புலம்பலால்--அங்கொருத்தி
கூதுசொலா ளாவென் றுயர்தவிரா னுவெனுமோர்
கோதுகுழ லாழ்கடலா கும். (௨.௪)

முருகன் கொடிக்குங் கடலுக்கும்.

* கான்முற்றத் தோயும்வரை காட்டி சிறைகருவின்
பான்முற்றம் பாசம் படைத்தலால்--நான்முற்று
மண்லுமொந் தான்மருகன் வான்வடிவே லன்றுசமும்
எண்ணிய சிந்து மினை. (௨.௫)

சிவனுக்குங் கடலுக்கும்.

* கமலை மினைப்பெற்றுக் காறாக்கி முள்வர்
தமலை தளக்கிடமு மாகி--விமலமுத்தர்
தத்தஞ்சித் தத்திருந்த சத்திமுத்தை பற்பயந்த
வத்தன்றத் தத்தியென லாம். (௨.௬)

* திதிபெருமை தாங்கி திறைத்துமீ யான்போல்
கதியலையாற் சிறுங் கடலே—விதிவினைத்தீப்
பஞ்சா யுதவியெமைப் பாவிக்கும் வேண்மாமன்
பஞ்சா யுதத்தான் பதி. (௨௭)

* சுப்பி ரமணியனென் றோதுபல சொல்லாற்பாற்
றப்பி லிருமா தரைத்தழுவ—லொப்பவுற்றார்
வேலையா வென்று விளம்புதலாற் செற்றமுற்றோ
வேலையாங் கெய்தாய் விரைந்து. (௨௮)

* எங்கோன் கமலைமன்ன னென்னுமண்ணல் பாப்போலப்
பொங்கிநிமிர்ந் தோங்கும் புணரியே—நங்கோன்சொல்
வைப்பாகும் பாகும் வணங்கு நினைநினைக்கல்
கைப்பாகு மென்பர் கவி. (௨௯)

விடுகதைகள்.

* காதலிரு வாளிகொளுங் காட்டும் பலவரையை
மாதரம்ப னங்கொளவோர் வாய்வயிறுண்—டாதரவாய்
அங்கியிட்டு மேனடக்கு மண்டா தெளியோரை
இங்கிபற்று விர்புலவி ரே. (௩௦)

* மட்டையணி யும்பூ வணையுமுடிக் குஞ்சிகிக்
கட்டியா டொட்டேறக் காட்டுமே—வெட்டுவாள்
அம்பனைய கண்ணா ரலவிச் சிலேடையோடு
பம்புகதை யின்பயனென் பார். (௩௧)

* கோல்வாங்கு மான்றுரத்துங் கோடணியுங் கொம்மெனச் சென்
றால்வாய்த் துயிலு மணியாகப்—பால்வளைந்த
மேவலரை வென்றதிரு மின்கணவ னன்றுகொடிச்
சேவலவ கிப்பயனைச் செப்பு. (௩௨)

* இருகா லொருவா விடைகாலொற் றுன்று
மிகுகா லொருபக்க மெண்ணில்—இருகோல்
இணையும்விழி பூநோக்கு மேண்க நகத்தின்
அணையுமிஃ தியாதென் றறை. (௩௩)

* அறுவகா மெண்ணிலிரண் டாங்கா ஸெழுத்தில்
குறுகாதப் பேரிற் குலவும்—சிறுகண்
உலவு முலகுலவு மொவ்வக் கரீள்
உலவுமுனி லுண்போழ் துரை. (௩௪)

முருகக்கடவுளைத் துதித்துரைத்தன.

* தின்னையல தியாருடையர் நெஞ்சமலர் வாயிருகண்
பின்னையொரு தெவ்வத்தைப் பேணுதே—இன்னவர்க்கு
நந்தாவித் தாவிலகு நாமவே லாயுதநம்
கந்தாவந் தாளுந் கடன். (௩௫)

* மங்கையர்கோங் கைக்குடத்துள் வாடிச் சுருண்டுதுயில்
வெங்கட் புழையெயிற்றின் மேவுநெஞ்சே—கங்கை
யருகுமதி தும்பை யணிசெஞ்சடிவர்
குருகுகளை பென்றுங் குறி. (௩௬)

* தந்தமலை சிந்தை தளிர் மெனவருளும்
வந்தமலை தந்தருளு மைந்தனே—கந்தமலை
யுந்தமலை பந்துமுலை யன்புடைய னும்பர்தொழத்
தந்தமலை சிந்தமலைந் தான். (௩௭)

* செட்டியெனும் பேர்படைத்த சேவலவ நிற்சூரிய
சட்டிகண்டே னெற்குமலர்த் தாடந்தான்—கட்டிமணிச்
சட்டிகட்டு மெட்டுளாள்சு ரப்பெணுங்கு றப்பெணுங்கை
தொட்டுமேவு மிட்டனையி தோ. (௩௮)

* போற்றும்வடி வேலரசே புந்திமகிழ் தந்தருளும்
நாத்துதிக்குட் சேர்த்து நயந்திரேல்—தேற்றிடப
வானனத்தான் வானகத்தா னம்புதித ரும்பெருமைத்
தானைத் தானைத் தான். (௩௯)

* எந்தைமண மேவு மிருகமுலென் றேறுதிக்கின்
முந்தைகிளை வந்துணையு முடாதே—சிந்தை
யுயிருருவாப்த் தானே யொருவனெனத் தோன்றும்
மயிலயிலன் நன்னை மதித்து. (௪௦)

- * கூடிச் சிவந்தவிதழ்க் கொவ்வையுண்டு மேவாதின்
வூடல் புரிவ னுவப்பாமே—கூடல்
சுழிபொருந்தா தாயினுமித் தோகைமயில் செய்ய
விழிபொருந்தா தேயல் விரா. (சக)
- * மட்டிட்ட மிட்டனிமை தொட்டிட்ட தொட்டுறனை
வட்டெட்ட வட்டத்துட் பட்டுழலா—தட்டுட்டி
ருக்கைத்தி ருத்திமல ருக்குப்பொ ருத்துபதத்
தைக்குக்கு னெற்கெகா ரு. (சௌ)
- * கங்கைவிட மஞ்சன்மொழி காணுநிலைக் ருந்தருமே
செங்கைமனம் வாய்பொருந்தச் சேவிக்கின்—மங்கையறு
கங்கைநா தாளருளைக் காட்டுமிரு னோட்டுநிதம்
மங்கைநா தாவெனவு வந்து. (சக)
- * ஆபத்தை மாசை யருத்து மடமானார்
நிபத்தை யுற்றபுழச் சிந்தையே—நிபத்தைப்
பூண்டபனைத் தோளானைப் போர்மயிலை யுற்றனை
வேண்டவினை மாண்டு விடும். (சச)
- * மாலைமிட்ட நாதர்வர மாட்டோ மெனிலெனுடல்
ஆலைமிட்ட கன்னலினை யாகாதோ—வேலைமிட்ட
மாகவணி வாகையனை மாகர்புகழ் வாசகனை
ஆகமகிழ் வாக வதை. (சரு)
- * வந்தவரென் பானெருங்கி வார்த்தையொன்றுஞ் சொல்லாமல்
சிந்தை கடுகடுப்பாச் சென்றாரே—யந்தரங்கம்
யாதோ வெவனினினைவோ வன்பவன வாயார்செய்
குதோ வறித்தெனிடஞ் சொல். (சர)
- * காமமெனுங் கள்ளுண்டு காயாது வேலர்திரு
நாமமெனுங் கள்ளுண்ண நடுவாய்—காம
மலைத்துன்பம் காட்டுமற் றந்தாம றெஞ்சின்
மிலைத்தின்பம் காட்டு மிக. (சர)
- * தந்தமலை யாண்டதழாய்த் தாமன் நிருமருநா
கந்தமலை யாதெனை கந்தருள்வாய்—தந்தம்

அலைபாழி வென்றவே லாயுதா வள்ளி
கலைபாழி யன்மொழிபங் கா.

(௪௮)

* இருதனக் கன்னி யிணைமனத் துன்னி
வருதனக் கன்னி தயமார்—குருவே
யநீந்திலை கொல்லமர ரையலிடை கொண்டான்
செறித்தணையி லீன்றிவகைச் சேர்.

(௪௯)

* காற்றேய் மழைதனக்கோர் கைக்குடையுண் டங்கசன்போர்க்
காற்றே னிதுதருண மாரணங்கே—சாற்றிய
வாயிலைத் தாழிட்டு வாழுன்செ லீறுரைத்துப்
பாயிலேவேன் மன்புணரப் பன்.

(௫௦)

* இவடனத்தை நின்புயத்தி னேய்க்க மனமோங்
குவடனத்தை பொல்லாக் குடிலக்—கவடி
அதனாலின் றிங்குவர லாகாதெய் யும்போர்
மதனால் வருந்துவணி வா.

(௫௧)

* செற்றலரைச் செற்றுகிழச் செற்றமொடு சென்றுசிரம்
எற்றமிய லுற்றவயி லேந்தல்புயத்—துற்றமலர்த்
தார்வரிலென் சிந்தை தளரேன் சகிமதனன்
போர்வரிலென் செய்வேனிப் போது.

(௫௨)

* மாமலைவாழ் கந்தா மதனன் வெகுண்டெனுடன்
லாமலைவா னென்ன மயங்கியே—தேமலைச்சேர்
சொன்னவட்ட மாமுலையா நோக முன்னமுமோர்
அன்னம்விட்டா ளன்னம்விட்டா ளாள்.

(௫௩)

* வாலி சினமிசைக்க மால்சங் கிசைக்கமுகத்
தோலனோர் கொம்பிசைக்கத் துயவெள்ளி—வேலவனோர்
குக்குடமி சைக்கவன்பர் கொண்டாட வண்டாட
அக்குடையான் மிக்காடி னான்.

(௫௪)

* திரையாய் முதிர்நரையாய்த் தேய்ந்துமிகக் கூனி
மரையாய் கரியாகு வானே—யிரையேயும்
நிபமணி மாலைவரு பேயிதெண் புன்றழல்போற்
அபயிய லேன்மதிந் தான்.

(௫௫)

- * மாரனம்பு பாயவின மாமதி யங்காயச்
சீரலேகா றேயமதி தேய—வாரணிந்த
கொங்கை பசிலேயுறக் கொவ்வை யிதழ்தர
மங்கைதுய ரஞ்சகியான் வா. (௫௬)
- * பாதிமதி யோனுகிப் பாதிமிலே கொம்பாடிக்
கோதகலும் பித்தாகிக் கூர்வாலாய்ச்—சாதி
இனதென் றுணரவொணு கிசனடி யார்தம்
மனமே யுருவான வன். (௫௭)
- * அலைவாய்க்கன் றஞ்சித்தன் னுகங் கரியாய்
இலைபுருப்பெ னப்பலர்சொ லேற—மலைக்கு
மரிமான் றுணையாய் மறிமேய்த்துக் கொக்காத்
திரிவான் பரிபருத் தே. (௫௮)
- * அகமொருத்தி கொள்ள வனத்தையுங்கைக் கொண்டு
மகன்மறைவா யுற்றிருக்க வாம—மிருமயலான்
மண்பாவை யைய்புணர்ந்து வாய்வழியண் டங்காட்டும்
பண்பானோர் பித்தன் பரி. (௫௯)
- * மதியேயுன் னாம மதியென்றான் சற்றும்
மதியில்லா னிங்கு வகுக்கின்—மதியாய்
அகிலேசன் சென்னி யடைந்தும் பயங்கொள்
முகிலே சதமெனலா மோ. (௬௦)
- * அலைபடிந்து மின்விரும்பி யண்ணாந்து நின்ற
பலருமிகக் காணப் படர்த்தங்—கலைசோர்ந்து
மூடு மலைக்கு மூவைந்து நாளலைவால்
வாடியிறந் துண்டா மதி. (௬௧)
- * பாகமரு மின்சொற் பராபரிமென் னம்மையொரு
பாகமரு வும்பரமன் பாலகனே—யாகமருக்
கோகனாகத் தான்வளருங் கொண்டன்மரு காதேவர்
கோகனாகத் தானருள்செய் கூர்ந்து. (௬௨)
- * செம்புலங்குத் காரென்னத் தேவருக்கு வேவென்ன
வம்புலங்குக் காவியென நன்றறுகுகன்—எம்முதல்செந்

கிற்றடிபைர் கிந்திக்கத் திந்திக்கு மேலவனைப்
பெற்றவன்பே றென்னும் பெரிது.

(௩௩)

* உன்னிலைபா பென்னெஞ் சுறைவோ யிருள்வினைக்கு
வெண்ணலரி பொத்திலதும் கேற்றமுமா—பன்னாவர்க்கு
மாமணியே மாமரிநூர் வானவளந் தானெனுளக்
கோமணியே யுள்ளன்பு கொண்டு.

(௩௪)

* கூறுமுகத் தோறுங் குறுமுனியிற் கோலமல
ராறுமுக மென்னு வறைமனமே—வேறுமுகம்
பாராது மந்திரூர்ப் பழிச்சாது பைங்கடம்பு
தாராது தீராது தான்.

(௩௫)

* பூங்குழன்மைக் கண்ணூர் புரிசுபடப் புற்றினிடைக்
துங்குரக மென்றோடிக் துன்னெஞ்சே—பாங்கர்ப்
பிடிமான் றழுவுபுபப் பெம்மானங் குன்றாக்
குடிமான் மருகனையே கூறு.

(௩௬)

* இசையுற்றேன் மாயை யிருளறைக்குட் டுஞ்சு
வசையற்றே னின்னை மறவேன்—நிசையுற்ற
தோகைமரி லேறுகுக குரகுல காலவீனை
ஏகமுன நீவருவை யே.

(௩௭)

* விதிபிடைச் சென்றான்வை வேலரைக்கண் டாளுடனே
பாதிமதி மானம் பறத்தினால்—நீதியிலா
தேதோ மகனொன்னை யேசுகிறார் வேள்வரலா
காதோகொண் டேகங் கழைத்து.

(௩௮)

* கன்னியே வேலர் கடுகிவரு வாரென்னச்
சொன்னமொழி கேட்டுத் துமிலாமல்—உன்னவுன்ன
வெப்பமுற்றே மேனி மெலிவுற்றே னின்றேனுஞ்
செப்பமுத்தை யன்வருவான் சென்று.

(௩௯)

* இன்னம்வரா தென்னென் னிளபுலையி ரண்டுவிம்மித்
துன்னியவி துன்னம துபரதனைக்—கன்னியே
சொல்லினையே யாதுரைத்தார் சோமணிநை யம்பெய்தான்
வில்லினையே கோட்டி விசரந்து.

(௪௦)

*காட்டுமருள் விட்டுமருள் கல்வி மலர்ச்செல்வி
குட்டுமென நாட்டுமெய்ந் தோட்டிரண்டேல்—கோட்டுக்
கரிமான் மகமான் கனிவீந் தருகுஞ்
சரிமான் மணந்தான் சரண்.

(எக)

*காடுதொறு மோடுவதென் காரணமோ நெஞ்சேநீ
விடுபெறல் விடலது வேறிலையே—தேடிநிதம்
வேலணிசெவ் வேளடியர் மெல்லியசெம் போதனைய
காலணிதல் சென்னி கடன்.

(எஉ)

*முத்தையனை பெண்ணியிரா முற்றுந் துயிலாமல்
எத்தனைநாட் பெற்றிருக்கு மென்விழியே—இத்தனையும்
செப்பியினை யுற்றவணச் செப்புமுலை யுற்றனையக்
கப்புவிழி யொப்படியர் காள்.

(எங)

*காரும் பங்கிரிசெந் துரேர கங்குன்று
தோறுடல் சோலைமலை தூபமுத்திக்—காறுந்
திருவாவி னன்குடிவேற் சேயின்ப வேலை
ஒருவாவி னன்குடியா கும்.

(எச)

*திருவே ரகங்கொடுமூர் தென்சீ ரலையாய்
திருவாவி னன்குடிசெந் கோடு—திருமயிலம்
தென்பரங் குன்று திருத்தணிகை சோணகிரி
அன்பர கங்குகன்வி டாம்.

(எடு)

*பரிதிமரை தாய்கன்று பர்த்தா மனைமன்
பெருக்கரங் காற்பயிர்முன் பெல்லா—மிருதிலத்திற்
காணாத தொத்தேன்பின் கண்டேன்கொண் டேன்கனிவு
பூணுவை வேலற் புதழ்த்து.

(எசு)

*இக்கிறைக்கு மித்தழற்கு மென்பேதை வாடியிகச்
சக்கிறைத்த தண்புனலைச் சார்ந்துமே—தற்கரைக்க
வேலையேவு வாகமோக மீறவேலை சிறவாசை
வாலையாக லோகலாகு மா.

(எஃ)

*கல்லவல்லை பொத்தமுலைக் கத்திசுத்தி யுற்றவிழிச்
செல்லவல்லை பொத்தகுழற் சிற்றிடையாள்—புல்லவல்லை

என்றுநொன்றி யின்றிணங்க வெண்ணிவந்த பெண்ணைமேவு
அன்றுகுன்று வென்றவேல்பா.

(௭௮)

*சொந்தி லுறைந்திலரு செவ்வேட் தெக்கின்வினை
வெந்து கெடவியற்றும் வேலொன்றே—வந்துமுறும்
பத்தனத்தைப் போக்கும் பலகலைபுற் தேக்குமுற்சொல்
கத்தனத்தை சொந்தமுறங் காண்.

(௭௯)

*சித்தங் கசிந்துருகிச் செங்கைமலர் கூப்பியரிச்
சித்தங் கிசைத்தேதாஞ் சிறப்புற்றோம்—சித்தம்
பணிபுறையு மாலயனும் பண்ணுரைமெய்த் தொண்டர்
பணிபதத்தன் சண்முகனைப் பார்த்து.

(௮௦)

*இன்ன மனதிக் கிரங்கிலையோ வேழைசொல்லல்
உன்றுடைய காதி லுறைந்திலவோ—மின்னிடையேய்
வள்ளிக் கொடிமானே மாமயிலே லேறுகுக
வள்ளலைபென் முன்வரச்செய் வாய்.

(௮௧)

*வெங்கலியை வெம்பினியை வெவ்வினையை மங்கையரைக்
கங்குல்பக றோன்றுக் கலந்திடினுஞ்—செங்கனிவாய்ச்
சொல்லு மனமுமந்தச் சுந்தரப்பா தத்திருத்தின்
வெல்லுஞ்செவ் வேணும மே.

(௮௨)

*வல்வினையைத் தீர்க்கு மலர்ப்பெண் ணினைச்சேர்க்கும்
கல்விமுதற் செல்வங்கள் காட்டுமே—வல்லியர்பால்
காமனத்தை நீக்கியிரு காலையுநித் தம்பணிந்தாற்
காமனத்தை மைந்தன் கழல்.

(௮௩)

*கோங்கரும்போ செண்டோ குடமோ குகவுன்பால்
தாங்கி பெதிர்நின்ற தாதினைமின்—ஒங்குமணிப்
பத்தினைந்த டர்ந்திசைந்து பாரமிட்டு வாரைமுட்டு
சந்தனந்தி மிர்ந்தகொங்கை தான்.

(௮௪)

*சட்டுவய லார்த்தகவுட் காதானைக் காலில்வரால்
முட்டுவயல் சூழ முகவையிற்கச்—சிட்டதனக்
கன்னி புனைபனைபக் காதலுறும் போதிவரும்
பன்னிருகை வேலவருள் பார்.

(௮௫)

*வள்ளித்தா யெற்கா வகுக்கவிலை யாகுழையில்
எள்ளளவு மென்கவிதை யேறிலையா—உள்ளபடி
ஆதார முன்னையலா லாரெனக்கென் கண்மணியே
தாதாதா தாமரைத் தாள்.

(௮௭)

*பொன்மான் கலைமான் புகழும்வள்ளி தெய்வானை
மின்மானுக் கெற்கு விரைந்துவரும்—பெம்மன்றாள்
பெற்றே னெடும்புகழைப் பெற்றேன் பெருங்கல்வி
கற்றே னவனருளைக் கண்டு.

(௮௮)

*சண்டகண்டன் பண்டுததி தந்தகொடுங் காலவிட
முண்டகண்டன் மேவு முமைசுதனே—விண்டுதொண்டு
செய்யுமெளி பேன்வினைபைச் சிந்தவடி வேலெடுத்தாய்
செய்யவடி பெற்கருளிச் செய்.

(௮௯)

*செந்தமிழால் யானுரைக்குந் தேனருந்த நுண்செவிக்குச்
சொந்தமில் பாவதிலுன் சொத்துக்கு—வந்தசெல
வேது கலபமயி லேறுமுரு காவிதனை
போதுவிரை யாக வுவந்து.

(௯௦)

*ஆறுமுடித் தெய்வத்தை யல்லாதென் முன்னின்று
வேறுபல பேசை விளம்புதிரேல்—சிறும்
அயில்வேல் வருங்கொலுமென் ருகத்தி லுன்னும்
இயரிதுரைத் தேன்சிறுமுப்பி ரே.

(௯௧)

*புத்திதிருத் துப்பொருளைப் போதிக்கு மெய்ப்பொருளுன்
பத்திக் கிரங்கும் பரமகுரு—முத்தி
வழிமுருக னென்று வணங்கார் முகத்தில்
விழியா திருநெஞ்ச மே.

(௯௨)

*முருகுமழ் தண்டையந்தான் முன்னின் நிறைஞ்சில்
பெருகுபுகழ் கல்வி பெறலாம்—முருகன்
வனசங் கரிக்கோடு மாணுமங்கை கொங்கை
வனசங் கரிக்கோர் மகன்.

(௯௩)

*பண்டுதொண்டர் பாலெழுந்து கண்டசண்ட னைப்புவிமன்
உண்டுவிழத் தாக்கிபதுண் டோகிலையோ—அண்டர்பணி

வேலா வலன்ற அங்கும் வேதப் பொருளுரைக்கும்
பாலாயவன் பாலுட்டான் பார்.

(க௩)

* வந்திருக்குந் தோன்முலையை நாரியர்கள் கஞ்சகத்துள்
வைச்சிறுக்கிக் கச்சிறுக்கி வஞ்சமா—மெய்யம்
படிசாட்டு வாரல்குந் பாழ்ந்துழிவி ழாதுன்
அடிசாட்டு வாய்வேல வா.

(க௪)

* வைத்திருளை வைத்துவினை வாழ்த்த வெனதுவினை
வைத்திருத்தி யான்வாய் மடிலேனே—மொய்த்தவலிக்
கஞ்சலிவென் றேன்மருக கைகொழுதே னன்புற்றுன்
கஞ்சமன பாதமுனக் கண்.

(க௫)

* வள்ளிக்கு வாய்த்த மணவாளா வுன்மீது
தெள்ளித் தமிழரைக்குஞ் சேயனுக்கு—வெள்ளி
மலைபுறையா னந்தற்கு மாமறைபோ தித்தாய்
மலையா தருள்புரிய வா.

(க௬)

* மருத்தும் பொருமொழிச்சி வள்ளி செவிதழ்
அருத்துங் குமார வருள்போல்—விரிந்தாடு
தோகைமயில் வாசனவென் றெல்லினைபை நிக்கியருள்
ஓகை மிருத்தென்றைக் கும்.

(க௭)

* உள்ளத் திருத்திபன் புற்று நிதம்பணிந்தால்
உள்ளபடி தன்மகிமை யோங்குமே—விள்ளற்
கொருமுதலை செற்றுண்டி னுற்று ளிமயந்
தருமதலை தன்மதலை தான்.

(க௮)

* தாவரசு மானவிபல் கண்ணரசு தத்தவலின்
தேவரசு பெற்ற திருக்குகவென்—நாவரசே
மொத்தடந்த கைமலரிற் கொண்டவே லாலையார்
கித்தடந்த வாவருளைச் செய்.

(க௯)

* வல்லினைபோங் கல்விதன்னு மாயக் குழிப்பாய்ச்ச
ரெல்லிப்க டத்துயருஞ் சேராதே—பல்விதமா
வந்தை குருபரனை யேத்தி யவணிருப
தத்தலைமென் றும்பணிமெய் தால்.

(க௧௦)

- * முதலையு மெவ்வீனையை மொக்குகவேற் காம
நிலையுற்று னுக்குமறை தேற்றம்—குதலை
முதலையொழி மாதர் மயக்கறுத்துக் காட்டும்
முதலையே வைத்தான் மகன். (க௦௧)
- * சிந்திக்கு மன்பர்கடஞ் சிந்தனையைச் சிந்திவிடச்
செந்திக்குட் புந்திக்குட் சேர்க்கனே—வந்திக்கும் [கத்தாட்
தொண்டர்பண்டு கண்டதுணைத் தண்டைகொண்ட முண்ட
டண்டசண்டன் கண்டர்க்கு தா. (க௦௨)
- * அந்திமதி நான்கின்முத லாதுதல்பொற் கின்னமுலை
ஐந்துமலர் முந்துமுக மாமிவளைச்—சிக்கைமகிழ்
வாகவணை மீதிநுத்தி யன்பா வணைவடிவேல்
வாகமரி லார்மாத வா. (க௦௩)
- * மெய்க்கு னொளித்த விளக்கொளியே யில்வாழ்க்கைப்
பொய்க்கு னுலைந்து புலம்பாது—செய்க்குள்வரால்
வானையுண் மாமுகவை வாழுமுரு காவிந்த
வேளை யருள்வாய் விரைந்து. (க௦௪)
- * வேதனைமுள் வெஞ்சிறையில் விழ்த்திமன மேயடியார்
எதமற வேல்வாங்கி யெண்ணசுரர்—குறுகெட
மாட்டினே னன்னொழியை நாட்டினேன் வள்ளிமணம்
குட்டினேன் பாதக் குதி. (க௦௫)
- * தப்போது வண்டர் தடமார்பங் கிண்டவழில்
கைப்போ தமைத்தகுதன் காலினைநின்—மைப்போக்கும்
மெய்ப்போதங் காட்டும் வினையைமடு மஞ்சாமல்
எப்போது செஞ்சே யிரு. (க௦௬)
- * கோழிக் கொடியவடல் கொள்ளசுர வெள்ளமறக்
கோழிக் கொடியுயர்த்த கோன்கழலைத்—தாழ்மின்
உடையானென் னெஞ்ச முடையானன் னரிதம்
உடையா னுடையானென் னேற்றது. (க௦௭)
- * பார்த்தகண் ணையனிரு பாதமலர் விட்டொடடி
பேர்த்துனைக்கு நிலைபே பேய்செஞ்சே—ஓற்றிநுத்தார்

இன்றிலையே நிற்கவன்று னேகதிய லாதிலையே
நின்றுபணி செய்வாய் நிடம்.

(௧௦௮)

* சந்துசென்று யுன்பாற் றனித்தென் றனைக்குறித்துச்
சொந்தமென யாதேனுஞ் சொற்றாரா—அந்தரங்க
முட்டும் பொழுதுகுழை காட்டினரா முரலுண்டா
நிட்டுங் கணைகிழியாய் செப்பு.

(௧௦௯)

* கூடிச் சுகிக்கவருங் கொற்றவாழ்முன் புற்றுமுலை
முடித் திறந்தான் முயங்காரோ—நாடிமலர்
மஞ்சம்மிரித் தும்பனிநீர் வாடையலிந் தும்பயனென்
வஞ்சிதுயி லஞ்சுகமே வந்து.

(௧௧௦)

* மீனவன் தன்றிருக்கு மீசைமுறுக் கிச்சிலையைக்
கூனவனாத் தானுடனே கோவிதந்தாள்—ஆனவட்கே
நத்தங்கண் டஞ்சொலதி லங்குங்கண் டங்கனாயில்
பந்தந்தஞ் செண்டுமுலை பார்.

(௧௧௧)

* சென்றழைத்தேன் வந்தாள் சிலதூரம் பாதையின்முன்
நின்று ளவளத்தை நேர்கண்டாள்—கன்றியே
நெஞ்சங் கடுக்கித்தா னிட்டிரேம் பேசினாள்
வஞ்சியும்பின் சென்றான் மனைக்கு.

(௧௧௨)

* காற்றிசை வாய்க்கொளரி கௌவெச்சி லென்றன்றோ
மேற்றிசைவாய்ப் புக்கும் வெளிப்பட்டாய்—ஏற்றிசித்தற்
காம்படிமெய் யில்லாற் கணைந்தகுடை யேதழல்போல்
வேம்படியார் சொன்னார் விளம்பு.

(௧௧௩)

* கடலில் விழுந்துவட்டங் காட்டிவிண்ணி னோடி
யுடலிற் களங்கமுமொன் றுண்டாய்—அடலின் றிக்
கொம்புவா லாய்த்தேய்ந்த கூன்மதியோ செங்கணினை
அம்புவே லாட்டுதத லாம்.

(௧௧௪)

* கான்மதித்தார் வாற்கிசைந்தாய் கால்பாய்ச் சினையேயிக்
கான்மதியே யான்மதியேன் கான்மதிதீ—வேன்மருவு
வாகன் வருங்கணத்தில் லாட்டும் விரைந்தோடிப்
போகியிலை மன்பாற் புதல்.

(௧௧௫)

- * மேகப்பற் றிற்பொதிந்த வெண்மதியப் பெண்முகத்திற்
காகப்பற் றித்தவஞ்செய் தல்லவோ—ஆகம்
கரியாய் மெலிந்தலைத்தண் கார்க்கடலில் வீழ்ந்தும்
திரிவாய் திறம்பாது செப்பு. (௧௧௬)
- * காத்த பொருட்பகைவன் கையறுது ரோகியெனும்
வார்த்தையொன்று போதாதோ மானமெங்கே—கோத்த
கடம்பணிதோள் காணக் கருதுமெனை வாட்டி
இடும்பியலும் புன்மதிய மே. (௧௧௭)
- * தந்தந்த காத்தனத்துன் றுரநீ சீநிடிவ்வி
தந்தந்த காவென் றனையிருப—தந்தனையே
தந்தந்த காவில்வைப்பன் சத்திசத்தி யாற்பருப்ப
தந்தந்த காதலிமைந் தன். (௧௧௮)
- * மேலவா வேலா விரைந்து பவனியிலுன்
மேலவா வுற்றானே மேவுவாய்—சோலைதரு
முக்கனியி னுக்கதிக முக்கியமி தழ்க்கனியில்
இக்கனிர திக்கதிக மே. (௧௧௯)
- * தனையர் செய்யுப்பிழையைத் தாயன்றி யாரென்
அனையே பொறுப்பா ரதனால்—நினையே
பணிந்தே னருள்வாய்பொற் பாதமல ருள்ளம்
அணிந்தேன் வழித்தொண்டன் யான். (௧௨௦)
- * பாகம் படர்ந்தமுதற் பற்றைத்தீர்க் கும்படிக்கோர்
பாக மறியானைப் பண்டிதனென்—றேகமாப்
பேசுவதென் பேருலகிற் பேருருவாய் நின்றிலகும்
ஈசனையெல் லோருயியைந்து. (௧௨௧)
- * மதியே யெனைவருத்தி வாட்டினையேவெய்ய
மதியே மதியேன் மதிபாய்—சதியே
புரிசு ருடறுளைத்த போர்வேல னின்ற
வருவா னெனக்கண்டு வந்து. (௧௨௨)
- * வேலாறு மாமுகனை வேண்டுதிரேல் வெவ்வினைகள்
எலாறு காத நடக்குமே—மேலாறு

மாமதிய மூஞ்சடை வாரிபொரு பாகமுறை
மேமனருள் சேயெனவென் னி.

(௧௨௩)

* மங்கையர்தங் கொங்கை மலைக்குகைக்குட் பட்டடியே
ஹங்கைத் திடாதுன் னுபயபதம்—செங்கைமனம்
நாவாற்கண் னுல்வணங்க நாடத் துதிக்கநின்றெம்
தேவா வெனக்காணச் செய்.

(௧௨௪)

* நெஞ்சே நினைபாதே நின்னறிவைக் கைக்கொளச்செய்
நஞ்சே யலாதிவர்க னூரியலர்—மிஞ்சேல்
குருகுண வாகி குலவுமுத வைக்குட்
குருகுண பென்றுங் குறி.

(௧௨௫)

* கண்ணிலியை லெஞ்ஞதித் கண்ணமுலைக் கண்ணிலலைக்
குண்ணிலைய வென்னெஞ் ஈலையாது—வெண்ணிலவைச்
செஞ்சடையி ணைத்தபொருள் சேய நினதுமலர்ச்
செஞ்சரண மெற்கருளிச் செய்.

(௧௨௬)

* கண்டையா மாதுமொழி கானமயில் சாயறனைக்
கண்டை யுறுங்காத்தர் கையிடையின்—வண்டயில்சேல்
ஆகும்விழி மாதின்மே லாசையுற்றான் மேவுபொருள்
ஆகுமிவ னோயணைபை யா.

(௧௨௭)

* உள்ள மருணையை போட்டுமருத் தேவனமான்
வள்ளி மனங்கனிப வாழ்கனியே—புள்ளி
மயிலூர்ந்து மாயை வரையிர்ந்து வெற்றி
அயிலேந்து வாகா வருள்.

(௧௨௮)

* அருட்பால்கட் டிக்கொண்டா லன்னையே கொங்கை
மருப்பாற் பொறுக்க வசமா—சுருத்தில்
தனைய ரிடம்வருத்தத் தாமதமெ னீங்கா
மனையாசை யாவேல வா.

(௧௨௯)

* தேவைவகர்த் தேவர்குலத் தேவமன்னர் தேவைவதாச்
சேவைதரு மெந்தை திருவடிபை—ஆவலாய்
வந்தித்தேஞ் சிந்தை மகிழ்த்தேம் வினைபட்டேம்
சித்தித்தே மென்றுஞ் சிறந்து.

(௧௩௦)

- * பெண்ணிடத்தும் பொண்ணிடத்தும் பேருருவைக் காட்டி நுகர்
மண்ணிடத்து மையல்கொண்டு வாடாது—கண்ணிடத்து
நன்மணியே போதகிலை நாட்டுமதி தந்தெனும்
மின்மணிவன் விப்புனர்வாய் மேவு. (கநக)
- * வரையளந்த மற்புயா மங்கைவள்ளி செங்கட்
டிரையளந்த மாப்பா சிதிரேன்—கரையளந்து
கண்டறியா நெஞ்சுட் கவலை தவிர்த்தருள்வாய்
வண்டறியாப் பாத மலர். (கநஉ)
- * பணிந்தா லுனதுவினைப் பந்தமெலா நீபம்
அணிந்தா னயிலா லறுமே—தணிந்தாரும்
செஞ்சடையான் வாழ்த்தமறை செப்பியெமைக் காத்திடம்
னஞ்சடையான் பாதநரி னம். (கநங)
- * பாலமரு மின்சொல்வள்ளி பாலமரு மெந்தைசெங்கை
வேலமரு மென்சிந்தை மேலமரும்—கோலமருப்
பாத மவன்புயத்துப் பத்தனென்சொற் றாமரும்
காதமர்கட் டெய்வக் கரிது. (கநச)
- * கடக்களிற்றை வென்றான் கடற்கடுவை யுண்டான்
தட்குளுக்கட் கன்றே தருண—மடற்களல்வேள்
எய்யம்பு வந்தென் னிளமுழையு டேறுமுன்னின்
செய்யம் புயஞ்சேரச் செய். (கநரு)
- * அன்னை யுடனோக யானலைந்து கானோகத்
துன்னுமலர் பன்னிருகை சோரந்ததே—இன்னம்
பிறவாது செவ்வேணின் பேரருளை நெஞ்சம்
மறவா தருள்வாய் வரம். (கநந)
- * கடைவா னியனத்தான் கால்வண்ணன் மன்சேய்
இடையன்மரு வுங்குயத்தி யென்னும்—திடமருகன்
வேலவர் பெண்ணை விரும்பிமணந் துங்குகளை
நாடுபுக முங்குலனென் னும். (கந௭)
- * அபயாவா காவிலே காகுகா வம்மை
உயயபுய மேவிய யோகா—விபமுகச

மாசுவசே யாபாவ மாசிகமே யப்போகா
பாச வகம்பவ மப்பா,

(௧௩௮)

* அம்புயமா வாக்குமா வாய்க்க வகமீய
மம்புகமீ யேய்சேவே யாசையாய்ப்—பம்பும்
இமையமா சேயாகு மெம்மகமேய் சாமி
அமையமிகக் காப்பாயை யா,

(௧௩௯)

* கன்மனத்து வஞ்சக் கயமுகனைக் கீண்டவயில்
மின்மனத்தன் கைவைத்த வேளடங்கா—என்மனத்து
நோயடங்கக் கண்ணருளா னோக்கினு னெம்பகைவர்
வாயடங்கக் கண்டேன் மகிழ்ந்து.

(௧௪௦)

* வினையே டடிந்திவாய் வேண்டாம்போ வேழாய்
அனையாங் குகற்பணிபு மன்பர்—தனைநீ
அடையவுன்னி னாயேயுன் னையனையுங் காவல்
இடையவைத்தான் பார்வே றிடம்.

(௧௪௧)

* திருக்கார்த் திகையிலுண்ணிச் சேவித்தேன் றுன்பத்
திருக்கார்த் திகைக்கவென் சிந்தை—நெருக்குண்டு
வாடாது குரையடு மாவடிவே லாவருள்பூர்
தோடாரு மாப்பா சுகம்.

(௧௪௨)

௧ ௮ வெழு த் த ல வ் க ா ர ம்.

* என்னிரு கண்ணே யிசையுணர்ந்த செங்கையே
கன்னியரின் மிக்க கனகமே—என்னிடத்தில்
நின்னிறைவ னும நீகழ்த்தா மலேகிரைபூ
மன்னுகொன்றை மிக்கநல மாம்.

(௧௪௩)

* தோளி லணிந்த தொடையளித்தார் யாவரென்பால்
வானினைத்த கண்ணே வழுத்துவாய்—கோய்
நதிதுணமி ரண்டுதவி நாதரெனை யாள்வோர்
கதிமயில மிற்படைவாழ்க் கை.

(௧௪௪)

* இங்கைபர்க்கும் வல்லினைக ளெய்தா தகற்றயில்வேற்
செங்கபர்க்கு ளங்குதவிற் சீர்தருமே—கங்கைமுடிசு

கங்கையர்க்கு மைந்தனொரு கங்கையர்க்கு கன்மருண்
மங்கையர்க்குன் மிக்கவன்னி மன்.

(௧௪௫)

* முதலை யழித்த முகிலொருதோல் கொண்டான்
மதலையணி வோனொருதோல் வாட்டி—மதிநால்
விடைக்கிடையுந் தையற் றிசைத்தான் றெழிலோ
விடைக்குமான் டிக்கு மிது.

(௧௪௬)

* அஞ்சியிருந் தேனோ யறியாம ித்தனை என்
பஞ்சரத்தி றுயர்ந்த பறவைபோல்—கெஞ்சியனை
நான்றிய வோதினமு நாதுயிர் மாரன்விதிர்
வாளறியு முன்ன மகிழ்ந்து.

(௧௪௭)

* வரைக விளருமெனில் வாய்த்ததுப்பு மிக்க
நரையாரு மென்னி னனின்—மரைமிகழும்
நில முறைபுமெனி னேந்தன்று பாறருமேல்
வேலனனை வானோ வியந்து.

(௧௪௮)

* வானிரமே தன்கானான் மைந்த விவனையனைந்
தானிரமா லுற்ற வவையவந்தால்—நாணி
அருப்புத்தந் திக்குமறு கன்னகடை மின்னான்
மருப்புத்தந் திக்குதடி மால்.

(௧௪௯)

* பாளைபிறை யாடிமரை பைங்குமுதம் வள்ளாகுமிழ்
வாளேழுலை கந்தி வரைவரைமின்—கோரியலை
வண்டனரிந் ருந்தியரா வாழைவரான் குண்டாமை
கண்டனம்வே னுட்டொர்க்கொடிக் கண்.

(௧௫௦)

* கங்கையறு காத்திபுனை கந்தரமைச் சுந்தரனோர்
பகையிடங் கொண்ட பராசத்தி—செங்கண்
கதிர்மதியைச் சூழ்குழைபிற் காய்கருத்தோன் றுண்டேல்
விதியருப்பை யொப்பிடலா மே.

(௧௫௧)

சிலேடை விளையகருக்கும் பாளைக்கடம்.

* அங்குசவன் கைக்கொளலா லாருங் குட் புக்கொளலாற்
பொங்கலிட்டுப் பூசை புரிதனால்—கங்குலப்பகல்

தானநீர் தாங்குகையாற் சாரப் பதந்தரலால்
ஆலைமுதன் பாணியென லாம்.

(௧௫௨)

* மோடியாகு மாவிதேது மோகமான தாலெனாவி
வாடவாடை யோடுநீடு வாடைபூடு—தேடிநாடு
மாரனம்பு தைத்திடுமே வந்தணைவாய் கந்தவுனை
ஆரனம்பு பேதையல்ல வா.

(௧௫௩)

* குஞ்சரம்போற் றன்மகற்கோர் கொம்புகிடை யாமையினால்
அஞ்சுதலை கொண்டா னரனென்று—குஞ்சுமதி
யான பிதாவுக்கோ ராறுதலை காட்டியவா
வானவர்கோ வெற்கருள வா.

(௧௫௪)

* வானத் துடுவொளிநீர் வந்ததென மின்னியொளிர்
வானத் துலவுமுக வைக்குளத்தில்—நானம்
புரிவோர் பகலிற் புதுமையென்பர் மான்குஞ்
சரியைமணந் தான்வாழ் தலத்து.

(௧௫௫)

வினாவுத்தரம்.

* நின்மாம னுண்டதுவு நேர்ந்தவனன் றெய்ததாவும்
நின்மார்பா ரந்தரலு நின்முன்னேன்—மன்னி
அமர்வா கனமு மடியார்வாய்ச் சொல்லும்
குமரா முருகா குகா.

(௧௫௬)

* சம்பு களமுடியிற் றுங்கனையும் வேளூர்த்
தும்படர்வே லேந்தியது மோங்குதனஞ்—செம்பொன்
கடம்புரையும் வள்ளிநடை கண்டயர்ந்த தும்பூங்
கடம்பு மயில்வா கனம்.

(௧௫௭)

* விண்டுமனை யாழியா மெப்ப்பொருளென் வச்சிரத்தான்
பண்டுசிறை கொய்ததெது பார்ப்பதிசேய்—கொண்ட
முதலாம் படைவிடென் முத்தமிழோய் கேண்மோ
அதுவாக் திருப்பரங்குன் றம்.

(௧௫௮)

வல்லவா வேலா மலரணையி லென்மனம்போல்
புல்லவா வென்றென் புதுமையெனாம்—சொல்லிவிட்ட

சந்தனஞ்ஞொ ஹங்கடம்பு தந்திங்கொ ணர்த்திடும்ப
சந்தந்த நம்பொருத்தம் தான்.

(௧௫௯)

* தாயேற்ற கிற்பனியுந் தாச ரெமையகலா
கோயேற்ற ஞாயமா தங்கணாருள்—வாய்தேற்றி
என்றும் புரத்தருள்வா பெங்கள்குடி காத்தவதின்
குன்றடர்க்காய் வந்தெமையாட் கொள்.

(௧௬௦)

* இன்னமுமுன் னெஞ்ச மிரங்காதா யானுணையே
அன்னையென நம்பினவ எல்லவா—மின்னியொளிர்
வேலிலையோ நோயை விலக்க வற்பாயோ
காலையாட் டான்குழந்தாய் கா.

(௧௬௧)

* வள்ளிமா னேயெம் மரபி ஹதித் துத்தினைமா
அள்ளிக் குகற்களித்த வன்னையே—யுள்ளபடி
எங்க யேரையைப் கியாருரைப்பர் நின்னையன்றி
மங்கையே காப்பாய் மகிழ்ந்து.

(௧௬௨)

* நெறியேனும் போத நனைநெஞ்சில் வைத்து நிறுத்தநிலை
அறியேன் பொறுத்தரு ளன்றுகண் ணற்கரு னையனெற்றிப்
பொறியே நினதுபொற் றுனினைக் கேயன்பு பூண்டுவளர்
கிறியே னியற்றிய செத்தமிழ்ப் பாடல் செவிக்கொள்வையே.

* மருந்தா மரைமதி வாறுத லார்புன் மயக்கறுத்துத்
தருந்தா மரைக்கைப் பிரானுந் தராப்பதந் தண்கடம்பு
பொருந்தா மரைக்கரத் தானும்னின் னோரும் புயனிறத்தே
கருந்தா மரையனும் போற்றுங் குறவள்ளி காதலனே. (௧௬௩)

* வந்திக் கிணையடி தந்தான் புதல்வ மருங்குமொழி
தந்திக் கிணைவிழி வேல்வள்ளி நாததின் றுள்பணிவார்
புந்திக் கிணைதெள் ளமுதே பெனது புராணவிலை
கந்திக் கிணைத்தருஞ் செஞ்சிலம் பாவுநாள் செய்குவையே. (1)

* மருந்தால் வினைவின் மயக்கிச் சிறிய மருப்புழலை
விருந்தால் விழிமத னுன்மைய லாட்டி கிந்தகுழிப் [ன்
பொருந்தா வலையச்செய் மின்னையன் னுச்செய்ய பூவிதழ்த்தே
அருந்தா னுளதடித் தாமரைத் தேறலுன் டாடுவனே. (௧௬௪)

- * ஆடுவ வின்னவன முன்னின்று செய்ய வடிமலர்மேல்
பாடுவ வின்னன்பு துண்டார் தமையும் பரிந்துளன்பாய்த்
தேடுவ வின்னுரு யாவுமென் றேமெய்யிற் றேர்ந்துகொள்வன்
வேடுவ வின்ன நகிர்த்தான் குமரவை வேலரசே. (௧௩௭)
- * கடவை வல்ல விரிவப்பவி பார்க்குமை கானிலத்தில்
கடவை வல்லவ் கொடுங்கொடி மாதரைக் கூற்றெறினும்
வாடுவ வல்ல விரிதருட் டேனுண்ட வன்மைகொடு
சாடுவ வல்லவ் வெப்பகை மோடத் தடக்கையிலே. (௧௩௮)
- * காலன் விற்கடிந் காலன் வருவன் கடுகுவெய்ய
சூலம் வரிலெக்த வேலா யுதமெதிர் தோன்றிவெல்லும்
மாலே திறத்தன்மைப் பாசம்வந் தான்மஞ்ஞை பாசம்வெல்லும்
மேலக் கட்டாறு மின்டர்க்குஞ் சேன்மனை வேள்பதமே.
- * கலைக்குட் சிறத்த முலைமாதர் செய்யுங் கபடமென்னும்
வலைக்குட் சிறிது மயங்காம லென்றதின் மாமலர்த்தான்
இலைக்குட்சிக் கெயன வென்மனஞ் சாரவை யின்சொலிஞ்ஞ
தலைக்குட் சினைக்குயின் மால்கொள்ளு மான்குஞ் சரிக்கரசே.
- * சுழிக்கு வலைபுமென் னன்மன மானது தோகையர்தம்
விழிக்குஞ் தேமன் முலைக்குளும் போதம் விலக்குபெருங்
குழிக்குஞ் மேசென்று விழா தருள்புரி குன்றடங்க
ஒழிக்குந் திடவடில் வேலாதின் றாரினை யுள்ளுவந்தே. (௧௩௯)
- * தனக்காட்டிப் போதத் தனத்தைக்கைக் கொள்ளுமிந் கையல
இனக்காட்டி லென்மன மேகா தருள்புரி பெந்தைமுனம் [ர்தம்
தினக்காட்டில் வள்ளிபைத் தேடிப் பணிபுந் திருக்கரநீன்
சினக்காட்டிபவஞ்ச மாவடர்த் தாய்தின் நிருவடியே. (௧௪௦)
- * சக்கர மஞ்ச குழல்வன்னி காதுமுன் றாருகன்கொள்
சக்கர மஞ்ச மலிவண்ணன் பெந்நயத் தானவர்மா
யக்கர மஞ்சடர் வேலெடுந் தாமெனை யாதரிப்பா
யக்கர மஞ்சடை யார்க்குஞ் போத வகமகிழ்த்தே. (௧௪௧)
- * பேட்டை பெரிதென வேவெறி காய்க்கு விருதுகட்டிச் [ல்
காட்டைமிற்ப் பூட்டி கைக் கொண்டான் மனது தயங்குகல்போ

காட்டையும் வாழ்க்கையு மேபெரி தாயெண்ணி நாரியரை
வேட்டைக்கு விமொத் தழல்வேளை யாண்டநூல் வேலவனே.

* வட்டார் முலைவள்ளி மாதிரைத் தேடியு மாமறையால்
கிட்டப் பொருநூர மாடல் கொண் டொற்றியுங் கேளடர்நூர்
அட்டாங் கருகியு மாலயன் சென்னி யணிபவினோர்க்
கெட்டாதின் றத்தொண்ட னென்றுள மேவிப வேண்பதமே. (௧௪௫)

* செல்லா திருகை தொழாதென் னிருபுதஞ் சோரவெதீர்
நிலநாது ரெஞ்சு தீனையா திணைவிழி நேர்ந்தருவி
செல்லா திணைச்செனி கொள்ளாது தொண்டர்சிந் தித்தவரம
எல்லாந் தருங்குக் கல்லாது வாய்மற் றெவறையுமே. (௧௪௬)

* அடுத்தப் பறிப்பர் சிலர்சிலர் வெப்பமுற் றுபுதங்கொண்
டடித்தப் பறிப்ப ரிரும்புபொன் னுமென் றருமைபுறப்
படித்தப் பறிப்பரிப் பாரோ ரறிவைப் பரித்துகிட்டப்
படுத்தப் பறிப்பரிப் பவைவர் மோசமென் பார்மனமே. (௧௪௭)

* மலைபா முலைகொண் டெத்தே யழுத்தி மலர்ந்தமுகம்
மலைபாசை யுற்று வெயர்வெழச் செய்ய விழிசெருகக்
கலைபா சறக்கை வளைதெறித் தோடக் கவிசெயும்
இலைபா தனத்தன் மருகா மபலி விடாதருளே. (௧௪௮)

* ஓடுந் துயர்கெட் டொருகோடி காத முயர்ந்தபொருள்
கூடுந் கலைமின்று மன்னுமுன் னுக்கை கூப்பவிரித்
தாடுந் கலப மடிலோ னபிலனை யன்புளன்பாய்
காடுந் கவிமலர் குடுமென் னெஞ்சுமென் னுயமின்னே. (௧௪௯)

* கலைக்குட் பதுங்கி யுரங்கொண் டெழுந்திரு கண்கறுத்து
மலைத்துட் குழைந்த வரைப்பாய் புலிபெனு மாமுலைபார்
வலைக்குட் பொதித்துழ லாவண்ணம் வந்தநூல் வாயலை
தலைக்குட் டெயின்ற திருமான் மருக வினைபடிபே. (௧௫௦)

* பனைத்தாட்டும் பிக்குக் கரும்பூட்டி மாசலப் பாவைசெங்கை
அண்ணத்தாட்டிந் தொட்டில் வளருங் குழந்தை யடர்ந்தெழுந்த
பினைத்தாட்டு பம்பரம் போன்முலை யான்றறப் பெண்கணவன்
இனைத்தாட் டெடரு மெய்த்தொண்ட ரெண்ணிய யாவையுமே. ( )

* வில்லடி தாங்கி மகன்செந்தில் வாழ்வடி வேலவன்பால்
 ரெல்லடி தில்லடி தின்றுயர் சொல்லடி சேர்த்தணையில்
 புல்லடி சோகத்தைப் போக்கடி மேற்கடி பூண்டமலர்
 மெல்லடி யானுனக் கேயிசை வானடி மெல்லியலே. (கஅ௨)

* நகிநி துளதெனத் தோன்றிடை யான்மதி நாட்டியத
 பகிநிநு முள்ளவ ரெண்ணுது மையற் படுக்குமையான்
 முகிநிநு மிக்க குணத்தா ரகந்திநு ழுந்தொழிலான்
 விகிநி சுழற்றியிங் கேகின் றனளிது வேளிபல்பே. (கஅ௩)

* தினைத்தா ஹருகி நெடுமுச்சங் காம நெருப்புமடர்ந்
 தெனைத்தா விபமன மேங்கிப் தேங்கிய வேந்துமுலைச்
 சினைத்தாவி வாழங் குழிவினங் காபிந்தச் செய்தினைத்
 தினைத்தா வியல்வள்ளி மன்வரு வான்சென்று செப்புமினே. (கஅ௪)

* வாடியக் காவில் வளைத்தா னனங்கன் மனமுருகி
 வாடியக் காற்புனற் சிந்தி வருந்து வனோவனைமார்
 வாடியக் காவல் கடிந்துசெல் வேனந்த மட்டுமுடன்
 வாடியக் காள்வடி வேலனைக் கூடி மணந்திடவே. (கஅ௫)

* கரும்பைமுன் வீட்டித் தானிதத் துளக்கிக் கணைசெலுத்தி
 அரும்ப மறையி லரைக்காட் டியுநின் னறிவவன்பால்
 கிரும்பக் கலவி விளைத்தா ளழைத்திட வேண்டினள்கான்
 துரும்பைத் துடியை யடுமிடை யான்வள்ளி தோய்புயனே. (கஅ௬)

* செஞ்சங்க ளார்களங் கூந்தலன் னாரசிறி தேனுமுன்னி
 வஞ்சங்க லாருயிர் போனீ ருடையவர் மாலனிப்பார்
 நெஞ்சங்க லாரிதற் கோராது நித்த நிமலர்சென்னிக்
 குஞ்சங்க லாமதி யாரிளஞ் சேமையுட் கொண்ணெஞ்சமே. (கஅ௭)

* படுத்தானே வேலணி கந்தரைத் தந்தியைப் பண்புறப்பெற்
 ரெடுத்தானே யீச னிருதோன் புனகுற வின்பமுற்றும்
 கொடுத்தானே பெண்ணக் குவலய மீதருள் கூடும்வினை
 தடுத்தானே நல்கு மடியார்தஞ் சிந்தை தனிநுழைந்தே. (கஅ௮)

* திருப்பரங் குன்ற முறைந்தசெவ் வேனென் றிருந்துமதி
 இருப்பரங் குன்ற வினையடி யேயரு ளேந்துமுலை

அருப்பாங் குன்றங் கணிவள்ளி நாதரி னன்புசெய்யும்
விருப்பாங் குன்றனித் தோகைமி லேறிய வேலரசே. (௧௮௯)

* தாளிற் கிலைநெஞ் கிலைநுத லாகத் தரணியின்முன்
ஞாறிற்செய் தான்மரு கோன்வரை வாயி னளிர்ப்பணமென்
றேளிற் சிறந்தகின் பொற்கிணங் கைக்கொளத் துன்னியபின்
வாளிற்கை வைத்தனை யான்வெருண் டேனடி வார்துழலே. (௧௯௦)

* ஒருமானைக் கைவைத் துலகமெ லாந்தரு வோன்புகழெம்
பெருமானை நிகத்தமும் வாழ்க்துநெஞ் சேபினி தீர்த்தருளைத்
தருமானைப் போலும் விழிவள்ளி நாதன் நடகடத்துக்
கருமானைப் பின்வந்த காளையென் றேதிதங் கைதொழுதே. (௧௯௧)

* வண்டு விழிநனைக் கொண்டிரு பாலும் வளருங்குகள்
உண்டு வழிநீவ னன்றி பொருவரை யுள்ளமது
விண்டு பணிவது மிச்சிவ ஞான விரிகரில்
கண்டு பணிந்துய லாமன மேகுகள் காலிணையே. (௧௯௨)

* மலைக் குழலிடை வஞ்சிக் கொடிநடை மத்தகரி
வேலைப் பொருவிழி மெல்லிய லாருளை மேவவெண்ணிப்
பாலைப் பழத்தினைக் கைப்பெனத் தள்ளிகின் பட்சமுற்றாள்
வேலைச் சுவற விடுமெ லார்புய மேவுவையே. (௧௯௩)

* பைங்கோ அதயரைக் கனல்போலக் காயப் படித்தவித்தை
எங்கோன் முருகன் புயத்தார் வரிலென்னை யென்னசெய்யும்
சங்கோ விடுங்கட னஞ்சோ தெத்துத் தனியிசும்பில்
செங்கோழி முட்டைக் கருப்போ லெழுந்த செழுந்திங்களே. (௧௯௪)

* மலைக்கு மலைக்கும்மெம்.மாவுக்கும் வேறெட்டு மாகன்முடி
நிலைக்கும் படியருள் செய்தான் முருகனை நெஞ்சினில்வைத்
திலைக்கும்பிட் டென்னதும் பிட்டென்ன கெட்ட விருண்மனங்கு
திலைக்குஞ் சரிக்கும் பிணைக்குங் கணவன்பொற்றாளிணையே. (௧௯௫)

* பாலும் கனிபசங் கிண்டையுஞ் செம்மொழி பாரில்விரி
பாலுஞ் சரிசொல்ல லாமே யிவள்வயி றன்னநடை
பேறு மயிலும் விழிவள்ளி நாதன் நிருவடியும்
வேறு மயிலு முாவெற்கெந் தானும் விளையிலையே. (௧௯௬)

* லெத்தனி லின்னை மறவா நான் வைத்தவென் லெத்தொ ஹ்மோ
லெத்தனை யாங்குந் கொட்டெறிந் சந்திய மென்ற மெங்கன்

குலத்தழைத் தோங்கன் சிவபுர மேஷிங் குமரையடித்
சலத்தளித் தெம்மைப் புரத்தருள் வாய்சிவ சன்முகனே. (கக௭)

* சொழ்த்தே னொழியே பூங்கடம் பாசிவ ஞானம்வளர்
கொழ்த்தே நமன்னையிற் காட்டிக் கொடாந் கொடுநரவில்
விழ்த்தே புழல விடாந்ரு டத்தருள் வேந்தரொடும்
தொழ்த்தேவர் தேவனை யோர்க்கிர காட்டிய தோகையனே. (கக௮)

* பொருத்தே னுலகு பொழிற்சிவ ஞான புரியிலன்பர்
பொருத்தேநு வாக வருங்கும ராகினைப் பேரற்றிமன
விருத்தே தருமனை யாண்டவ கின்னமும் வெம்பினியால்
வருத்தே லெனமனக் தேற்றிப் புரத்தருள் வாய்குநனே. (கக௯)

* விளக்குஞ் சுடர்மணிக் குன்றே தினைப்புன மேஷியகோ
மனக்குங் குமத்தன வன்னிபை வேட்டு வரையுடலைப்
பிளக்குச் திடவடி லேந்திய வாகினைப் பேணுநாதக
இளங்கும் பினியை விலக்கரி தோவெமை யின்றவனே. (௨௦௦)

* இலக்கத் தரமுறை யிட்டாலுங் கேள்வி யினாதிருத்தல்
சலக்கத் தரத்துயர் சார்தனன் ரோபத்தர் தன்மனத்துள்
மலக்கத் குலோட வருநற் சிவபுரி வாழ்குமரா
கலக்கத் தனித்தெமைக் காக்கமுக் காலுங் கடனுனக்கே. (௨௦௧)

* சேய்க்கோர் மருந்து முகிருமுன் கற்பித்தல் சேனுலவா
வேய்க்கோர் மருந்து மிதித்துடல் வாட்டன்மின் னுரையன்மீம்
பேய்க்கோர் மருந்து பிரம்படி மெத்தப் பிதற்றவி
நேய்க்கோர் மருந்து சிவஞான வேலின் னேன்கழலே. (௨௦௨)

* அஞ்சேல் குமரைய னுறு முகவ னருன்பெறுமென்
நெஞ்சே மறுநினைபான் பகைவினை நிறுபி
மஞ்சேய் குழல்வள்ளி தெய்வப் பிடிமன வானனொரு
செஞ்சேவ லோர்மடி லோரின் மேஷிய சேவகனே. (௨௦௩)

* காதா நிரண்டிசெங் கையா நிரண்டுகன் னுநிரண்டு
தாதார் மரையத னம்பன் னிரண்டு தழுவவனர்

சென்னை நகரில் உள்ள பி. ஏ. எஸ். கல்லூரிக்கு உதவி நிதி
கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். (20P)

* இப்பொண்ட தெய்வம் மிகுதவளவி மேல விசைத்துவிடும்பிற்
தடம்பொண்ட பன்னிரு தோட்பொருள் பேரின் றனைபரமை
ஷடந்தொண்ட பேர்மனஞ் சாதறுந் தாநநித் தான்முருகா
ஷடந்தொண்ட நிறுவின் மான்றது காமயில் வாகனனே. (209)

உமேஸ்வரர் சந்தித்திருக்கண் டாழ்வொடு னெய்வொளிசும்
பாடி, யு ள் டினை சந்திப்பம் பந்தர்சொற் பந்திப்பங்காண்
வாகனம் வொன்ற கழுவான் மதலை சுருணைவெள்ள
மேஸ்வரர் ஞாபகினை பெண்டுகொஞ் சேயுள் வினைபறுமே. (உ௦௭)

* இப்பொன்று சைக்கட யாழகத் தான்முந்ரி பத்தர்,தம்பால்
விளையென் விடாது விடுமே லோன்குடி வேன்பொழில்சேர்
இன்னயென் நிபகுமின் மென்மொழி யாள்,தூறச் சேசிழைபால்
இன்னயென்று தெஞ்சிய வாயனைச் சேடனைச் சுந்திப்பனே. (உர்எ)

* பாடுநா விடைவதற்கு கண்விழித் தோன்பு வாயடைக்கும்
 பாடுநா விடைவதற்கு வானருள் வேழன் வறையிடத்தே
 மேடுநா விடைவதற்கு தானந் திருக்கை கிளமுலை
 டேடுநா விடைவதற்கு தானில்லை வானிக் கலியவனே. (உ04)

[illegible]

* உதகத்திற் றாங்கி மருகன் முருகனை போதுகலிற்
விதகத்தி லிழங்க மனமுடை யிரெரி விநாயக
னதகத்தில் விழ்த்தி யெடுங்கியல் போது வாய்வெய்வோர்
வதகத் தினைபன வாதந மீளிக் காணல்க்கே. (உஉ௦)

* செப்படி மொத்த தலையிற் றது, பெ சித்தர்களோ
மொப்படி. செப்ப மனார் திருக்கடிக் கொப்பப் பந்தான்
செப்படி பேனையுஞ் சங்கும் பனையுஞ் சார்த்தியால்
இப்படி இப்படி மேருக வேப்பத பேத்தியினால். (உகக)

* மாலை யாங்கிய முத்தத்தைத் தந்தவர் மாலை யாங்கிய முத்தத்தைத் தந்தவியீர், வேலை யார்கட லெத்தசெவ் வேலிமீத வேலை யாவினி யாகுறு மேவையா, காலி லேமதனேநிச் சிலையைத்தன் காலி லேபுற வைத்து வளைத்துமென், மேலி லைக்களை விட்டன னெற்குனி மேலி லிச்செக் கத்திகழ் வேலனே. (௨௧௨)

* மட்டப் பார மிலேந்து லுலங்கிய வட்டப் பார முலைத்தட மேற்சிலை, தொட்டப் பார மதன்விட வேங்கிய தோகை பைப்புணர் வாயடி ணப்படை, அட்டப் பாவென அம்பர் பணித்திட வாழப் பாடரி யோட முற் சாடயில், விட்டப் பாவுரை தொண்ட ரகத்திகழ் மெய்ய னே பரங் குன்றுறை வேலனே. (௨௧௩)

* கோவை யுண்டு குலாவிய கிண்டாதான் கோவை யுண்ட குணலனெ ம் மன்னனைப், பூவை யுண்டு கிளைகளை யோடுந்வாம் பூவை கண்டிவி ரோசின மார்கதப், பாவி கொண்ட சிலையிடை தொட்டவம் பாவி யுண்டிட வந்தன எந்தனந், தாவி ளங்குடி லேறுப ரோதிந் தாவி ளங் கிய வேன்முரு கோணையே. (௨௧௪)

* பாலை யாலை மொழிவயி றுற்றிகும் பம்பரங் கின்ன மும்பொரும் வண்டனஞ், சேலை வேலை யிளைபுங் கருவிழி தேய்த்தி லங்கிய சிற் றிடை மாதராம், மாலை வேலைக் கிசைந்த கரும்பென வாக நோகுமு னுறு முகன்கழல், காலை மாலை யிராப்பல போழ்துந் கண்டு மெய்க் குட் கலத்தனை நெஞ்சமே. (௨௧௫)

* குருக னங்கள் குலாவிய சோலையிற் குறுக னங்கள் மதிசினங் கொண்டதாம், குருக னங்கண் முலைகடித் தேங்கியுங் குலவி யாதர வின்றிய சொல்லையன், பருக னங்கனி யங்களை வாட்டினும் பதறு மாவினிப் பைந்தொடை தந்தருள், பருக னங்கனி பால்வெறுத் தான் பொழில் பரவு தென்பரங் குன்றுறை வேலனே. (௨௧௬)

* குத்து மாழலை மெக்கத் தடித்திடக் கொம்பி லங்குயில் கூவச் சி றத்தனிர், முத்து மாலைக ணைத்தூர்ப் பாங்கரான் மூசப் பூசிய சத்தனந் டியவா, னத்து லாவலை தத்துமிங் வேலைபா னாரும் வாடுவ னோவியன் மேணையா, பந்து மாழாடி யற்றிட வெற்றிகொள் பச்சை மால்பர அம்பரங் குன்றுறே. (௨௧௭)

* வண்ண மாலைத் திரிலை யாதலான் மாரன் மாலையைத் தந்தில குஞ்
 சொனக், வண்ண மாழலை சென்னியிற் றைத்திடக் கிட்டி மாழலை
 தொட்டிடி னுய்வனோ, வெண்ண மாண்மரி லுன்னிட முத்தியே
 பேங்கு மாலவன் பாங்கனை குருடல், வண்ண மாகவை வேலிடு கொ
 ற்றவா குய மாபரங் குன்றாறை சோதியே. (௨௧௮)

* இன்பப் புனரி யெழஞான விரவி யேசின் னடியார்பால்
 னுன்னபப் புனரா தகற் றுமிபற் றடர்வேற் கையா வென்னுள்ளத்
 தன்னபப் புணர்ந்த வநுட்கவிசீப யநன்வாய் வரமென் மதிவிதியே
 முன்பப் பரணை படுந் துவன்னி மொழிக்கு மயல்கொண் முருகோனே.

* அரங்கன்மிவன் மருங்குவன்னி யணங்கையொரு புறத்தழுவெ
 ன் லைய லைச்சொல்; சுரங்கன்பனி ரண்டுடைய கடவுளையென் னுள
 முடைய சுத்த லைப்பொன். வரங்கருணை தருங்குணை மன்னவனை
 யுன்னிமன்னி வளர்நற் றோலைப், பரங்கிவிவற் பெருந்தகைபப் ப
 னிந்துபத மணிந்துபுகழ் படைத்தேன் மாதோ. (௨௨௦)

* வாய்த்துத றேய்த்தமதி வாங்குகொடி தேங்குமிடை மாலை சூ
 டிச், சாய்த்தகுழ லேய்த்தபுயன் மாங்குமிவி னேங்குமொழித் தாளை
 சூழக், காய்த்தமத னுய்த்தமல ராங்குணையின் வேங்கனியிற் காதற்
 ராய், தோய்த்தவரி பாய்த்தவிழி கோங்குமுலை விங்குமலைத் தோகை
 வேனோ. (௨௨௧)

* டலைக்கிற விடைதுவாக் கருக்குளசா ணையிற், நிருத்துங் கணை
 க்கண் னின்மால், வலைருரு மகரமொத்து வாடுமித்தக் கையறனை
 மணந்தான் முத்தோர், மலைமருவக் கிரிபுருவக் கரிவெருவக் கதிர்மொ
 ருவ வயங்கித் தோன்றும், இலைபயிர்வே வினையவின் னிணையடியே
 கதிமல்கிங் கிலைவே நென்றே. (௨௨௨)

* குதித்துகளுங் கபற்கணிபொற் கும்பமது டங்குவதி கொங்கை
 முத்தைப், பதித்தகைக சிவத்தவிதழ்ப் பாவைதித மருந்தனக்கைப்
 பாலைத் தன்னித், திதித்தகனல் வளைத்தனங்கன் சிவத்துவிடு மலர்க்
 கணையாற் றேங்கி வந்தான், மதித்தபுய மணைத்திவகை மருவுசிவ ரு
 வபுரி வாற்றெய் வேனோ. (௨௨௩)

* திரண்டமுலை யிரண்டிலை சிறந்தமதி யிலங்குமுதற் சேல்வா
ணின்று, மருண்டநங் பொருந்தவிழி வணங்குகன லினம்பெதோ
ண் மாலைபோல, இருண்ட குழ லலந்தமரை யிசைந்தகரம் வசந்தன்
மனை யிவனோ ராபோ, தெருண்டமணி மிலைத்தழுடி புனைந்துமக வக
ம்புரந்த தேவான் வாமே. (உஉச)

* மதிவருத்தம் கடலொலிக்க மாங்குரினுங் கூவவந்து வந்து பா
யப், பதமிணைந்து மெருகுடைத்த பருப்பதத்தைப் பொருத்துமு
லைப் பசலை தோப, திதமலர்ச்செங் கரதலத்தி விவந்தகெட்டை தனைம
றந்து தின்றோன் மேவத், திதிபொருத்தத் தனைபுணர்ந்து தேநிமயன்
மிறிவத்தான் சேர்த்தான் வேலோ. (உஉடு)

* கோட்டுமுலைக் கூட்டுமலை நீட்டுமழிற் றிட்டுமவிழிக் கூரார் தம்
மில், தோட்டுமுலை யிட்டுறமுற் றுட்டுகுழற் காட்டுண்மதி சோரா
னுந்தப், பூட்டுமுலை காட்டுவிவ ிட்டுமருந் தூட்டநமன் போர்நோய்
கையில், சீட்டுமுலை வாட்டுணையும் வாட்டுமுனி னருட்டுணைதா சிர்
வே லோனே. (உஉஉ)

* காமியிவ னுனைமருவக் கருத்தின்மயல் வருத்தம்வந்து காத்தான்
முன்றில், தாமதன்செய் தான்மலர்ச்செந் தானோகு மறைந்தனை
வாய் தடத்தைப் பற்றி, மாமிவரு வானொளவும் வஞ்சிபய மிஞ்சியி
தை வகுக்கச் சொன்னாள், லேமிதரு வாமியருள் சாமியை தானினை
முன் னின்று தானே. (உஉஎ)

* பன்னுமுலை சொன்னமலை பாகுமொழி யாகும்விழி பாணம்
பொன்னின், மின்னலிடை பன்னநடை வெம்புமத னம்பின்மிட மெ
லித்து குழத், நன்னுமவ னன்னையரைச் சோதரரை மாதரரை சொ
ல்லத் தன்பி. தின்னியனை வன்னமதி நீண்டுமபல் பூண்டுவந்தா னோ
ரந்தான் வேலோ. (உஉஅ)

* சக்தனத்தி கட்டு டித்தத் தைபலர்ந்தும் யானிழைந்த தவழிடுந
ன்று, சித்தனச்சென் டித்திடுதன்மதி திருத்தவன் பொருத்தவிவரிச்
செய்பா யிட்டால், கைக்கறைதொன் டம்பதவங் கசன்வருவான் வ
னாபுரிவான் கண்டா யென்றன், மெய்க்குள்வருத் திவைபொருமிர்
விரும்பும்படி வேலரைத்தா மிளிப்பூ மாறே. (உஉக)

* தாவினவழிவாயடை. பழையநாநாநம் பாவினிலை வாட்டி.
நித்தம், தோனசின தானகெழபு ஸமக வானவர்கண் முநதருகு பா
குமபெனத், தேறுலடி பழமரி ஸுரிமன் காவன் சிறந்ததாதி கொண்
டதாவின, யானினி னவாவதுட தோதுசிய பாவனிகொ வறமுந
வருள்புரிகவே. (௨௩௦)

* தொல்லடி யளந்த மாயன் தோன்றலே மதன தென்வேள்
மெல்லடித் கமலத் கார்த்த வேரிபுன் மனவன் டாகின்
விவ்வு நாறு காது வேண்டினை காறு தின்பே
மல்லடி தருவே னிற்கண் மறந்திடம் பதிபை மாதோ. (௨௩௧)

* கடிதங்கு மலினிலை குடிதங்கு மலிவிழிகள்
கதாந்ந குழல்சொங்கை கமலவறு மலர்மின்
துடிதங்கு மிடைகதவி துடைகண்டி விவிபமொழி
தொடிதங்கு மினைமுன்கை யாழிவிபல் வெம்போர்ப்
பிடிதங்கு கதையினினை யடைதங்கு முடையமுலை
பிடிதந்து போதநாகர் பவரெவிற் குன்றைத்
குடிதங்கு வன்னிபிடி புடைதங்கு குமரவிவ
நிடைதங்கு மதிவிவக வடிக ளருள்வாயே. (௨௩௨)

* குமிலே யினியமொழி கயலிலே கரிபவிழி சொன்வைச் சென்வாய்
மயிலிலே சாயலிடை செயலிலே தந்துடை மலயோ னூர்தி
தொமிலே திகழுமுலை மயலிலே முதிருமலைத் தோனக யார்தம்
பயிலிலே மதிசென்று வெயிலிலே புழுவென்று படாதான் வேளே ()

* முலைபொருந்த வளைகுலுங்க முகமிலங்க வனமிகும்
செவ்வருந்தி விடைபொருங்க விழிநளங்க மதனும்
செவ்வருந்தி நுதலெருங்க மனமினங்க மயறும்
விடைநுந்து கனைமுந்து மெலியல்கந்த வளைவையே. (௨௩௩)

* தத்தைத் கெரியமொழிக்குட் குந்துமுலைக்குட் பட்டுழல்சிக்
தத்தைத் திருபிடிக்குட் பற்றும் திக்கைத் கொந்துகபா
வத்தைத் திரைபென வெந்தத் கடலுறழ பித்தர்க் கருடருமோ
வத்தைத் கிளைரெய்க டப்பக் குகிசென் மெய்க்கட் டிகுந்துகனே.

* வள்ளிக் கிணைத்தவிடை புள்ளுந் கிணைத்தகடை விழிபாலையே
வள்ளிக் கிணைத்தவடி கள்ளுந் கிணைத்தமொழி மலில்லாபலையே
வள்ளிக் கிணைத்துபு மெள்ளிக் கிணைத்துவெணு முலைபாகையே
வள்ளிக் கிணைத்தகுற வள்ளிக் கிணைத்துபு வடிவேலனே. (௨௩௮)

* வணமிது வணமிடை யணுவோ விலையோ மதிமுறி குழல்வன
மிரலோ முகிலோ, கணைபக மிணைவிழி கயலோ வமில்ல கணியினர்
கணிவிதழ் கொணவியோ வெணவியோ, பணைமுலை யிணைமறை முகி
மோ வணையோ படமுடை யரிகரி சடைபோ சடைபோ, பணிமண
முறவுட லணிபான் பணிவான் பலகல விமணிய டணையான் குகனே.

* சாதியர்க் குண்ண வாய்த்தாய் தலமுழு தோடி யோய்த்தாய்
சோதிப்பொன் மணையைத் தோய்த்தாய் சுடர்முன மொளியோய் மா
ய்த்தாய், திதியன் மதன்னை பேய்த்தாய் சேண்வரு மதியே பெண்
னூல், பாதியாய்க் தேய்த்தா பென்றன் பாவையைக் காய்த்தாய் நன்
தே. (௨௩௯)

* கோலப் பம்பர மாமுலை யான்விழி சேலொக்கும்பிடி யாமிடை யா
ன்மொழி, பாலொக் குப்புய மேகதை நேர்கர மலராமே
வேலைப் பைப்புனல் சேறு மாமர மேலக் கொம்பிடை பேகுயில் கூவ
வும், வாலச் சந்தர மார்மத னுர்களை சகியாமன்
மலைப் புத்திகொன் மானுனை பேவெகு லிலைக் கின்பமு ளாயென வே
யிருண், மலைத் தந்தியி னுல்வெரு வாவரு மினிதாக
வேலைப் பன்மொரு குறாமேல்விதி சிலக் திண்புய நுபுணர் வாய்திக
ழ், சோலைச் சந்தன நண்முடி வாபுரி முருகோனே. (௨௪௦)

* தாதகி குடுமு தலுக்கு ரைத்திடு சாமிய வேளையின் மிகுத்த டத்
தொடு, வாதக லாதுற வளர்க்க மிக்கலர் வாடிய வோடிய வளைக்க ணத்
தொடு, கேதகை வான்சிறு கிணைப்ப ரிக்கொடு கிதமு லாவிய வளிக்க ண
ப்புகு, பாதக னாகிய மதப்ப யற்கென பார்திறல் வேலனை மதித்த
ழைப்பையே. (௨௪௦)

* திரிபுர மெரிதா வருபொறி புருவ நுதெசுக்களே கிணை
ரோவடி பெணுய்விர் புவடி திணைத்த காவடி குதிபுகல
ளரிபிடை மிந்மெழு கெனமண றநுகிட விருளிழி வழிநரு ரீர்
இடைமடி குவடா அடன்பு குறாவ ரிடுநரு கரமுடிமேன்

மருவுத ஹவனு தினமுன திசைரொலும் ஸழிபடி யவம்மனமே
மதிரு வேரக மாதிர மூகிரு வாழ்பபடை விடெனவை
கருதிய வயில்வார் சரவண பவருந் சமுலீன யருள்புரிவாய்
காவர சொடுபல தேவர்கள் பணிமுந் காசிவ குருபரனே.()

* சித்திபை மைக்குழல் சிக்கிபு யிர்க்கவர் கைக்களை விழிபாய
மக்கிம னத்துபர் கக்கமி குந்திடு மிக்குடி ளவர்பாலே
சிக்கொர் புத்திவி லக்கமி னைக்கழ லீக்கண மருள்வேலை
வயக்கரி வயக்கரி வயச்சுல றத்துளை வித்திடு மயிலோனே. (உசஉ)

* துவளவளை கனன்மதனன் குருகிணைநிற் றடியிடையான் சோ
ர்த்து வால்பாய், துவளவளை யரிகதற மதிசெதறி யுடல்பதறித் துண்
னுந் றக்கிங், துவளவளை யணைமில்லை குணமயித் மொளிர்புழி
லிற் கூந்த னல்லன், துவளவளை மரையிலகு தடநிரைகுழ் பரங்கிரி
வாழ் குமர வேனே. (உச௩)

* தொன்றைபக மனையாகம் பொருளிலைக டொலைவிலெனச்
சொல்லென் னெஞ்சே, மன்றைபக லாதுநடி மகரதுவ சாரிதரு மத
லை யாழன், வென்றயனை யறையிலிடு வேலனைநற் சிலனைப்பொன்
மிளிர வோங்கும், குன்றையனை யன்பகர மொன்றயனைப் பணிய
வினை குன்று மாதோ. (உச௪)

* இரண்டிமதி தெருண்டகனி யினங்கியுனை யணையமதி மிசை
ந்தான் மெக்கச், சுருண்டமுது குடையகிழட் டோரிவிவ டியினீத்தா
டொடர்ந்து கூவி, இருண்டடரு மாலைவரி னெனையகலா ளவரைவர
விபற்றி பென்னத், திரண்டமுலை மிசைவிழிகள் செலவுரைத்திங்
கெனைவிடுத்தான் சேர்ந்தான் வேனே. (உச௫)

* நாதனைனை யனைபவரு நாளின்றென் மாமிசொல்லா னுத்தி
யானா, குதுகினைத் துனையனுநித் துமிலவா வென்றுசொலித் தொ
டர்கின் றுளால், ஏதனிபா னிசைப்படுகன வேங்கிபவென் மதியிதனா
லெழுந்த குன்றை, மீதினில்வாழ் வேலவரை மேலிமிதை போதிவர
வேண்டு மானே. (உச௬)

* கச்சத் தடங்காட் டிப்படர்ந்து கண்ணிற் சிறுகக் கருகிவிம்மி
அச்சத் தடங்காட் டணிமுலைமே லனங்க னப்பங் கனலாக

சங்கம் விடந்தால், சிவ்வினியிற் றாடு மிவனாக் கூறுபாண்
ஞாநக மடங்கடந்தவ னனையப் புறவர் தருவான் தோமனே. (1)

* கடைதுவனிட கவறு விபா நுத்து கண்ணெருங்க மதனனூல்
துவா தவன்கி னுருக ம்க னிணைநுண்ட வெகிவைய
கடைதவ்விபாண்டி னிணைந்தவ னிணைப்பத னுறைய
தொடைகள் கொண்டு புறமகிணந்த கருவ னுன்மை முருகனே. (2)

* கண்டிந்த மதன்பிணபாற் பெண்டிர்ந்த முலைச்சிமகம் கரு
த்தின் வையல், கடைந்த நுக்க மலிபடவி கொள்ளாந் தின் னாயன்
மலக ருவிடுகன் றுறன், என்ருதுத வெள றுறக கோக்கான் காக்
காபடை விதவர் போர்வை, வண்டி நுத்த மணிபெ மலைபுறன் பரங்
இரிவாழ் வடிவே லோனே. (3)

* துடக்குவன காட்டுறவிநி னிரங்குவதெ னினக்குமைச்
பெய் பெதித் தக வகநில், அடக்குவன கொடுதமணி யணிமுலைமே
லணிபெனந் தமணிபென் னுறன், மடக்குவன மதப்பயலை மதித்த
மதித்திற் சிறிது மதிக்க ண்ளிர்க், துடக்குவன புடைத்தமுடி திடக்
கிவாழ் கடப்பிணயன் சாவிப் பேனே. (4)

* இல்லெபெறு கிடைதுவா னிறக்கிவான் சுச்சுடைத் தேங்க
விம்மித், கல்லெபெறு முலைதுங்கம் கரியவிழி செருகமனங் கசிக்
து றெச்சுத், செல்லின விரிண்தோன் தோமபத் பாவையுறத்
தேங்கி வந்தான், புல்லெப பண்ணிணத்திற் புறவகனத் திருத்திமதப்
போர்செய் வானே. (5)

* மாதபங்கப னிதிக்கவத்திற் பத்திச்சித்திய தாகவும்
வதமனனை காதகோட விபற்றுவேலவ ண்ப்பெறு
மாதம்மாணி தோமகனை வானசெற்றநி தோதவே
காதனைபெனக் கிதிவன்புட விதவித்தரு ண்ணுறாய். (6)

* அல்லெபெற் பரிதிமொன் னடங்கவின னெருங்கைமணி யணியி
னூதி, பத்திவகன்கி தவாநகவட்டா னிணைநி புதைத்ததெனப்
கொலிதிந் திடாநிற், கல்லெபெபத் தகரிபணித்த வல்லவனை புன்னி
வின பதுகி வந்தாட், தொல்லெபதிற் புறகந்தத், தொலைத்தம
ன்கிற் பத்தவி னுணர்ந்தென் கொடுகே. (7)

* மருவரைவி னிருமுலைசெம் பவளமிதழ் துவளுமிடை பாலே
சொல்லா, மருவுறைசெம் மலரிசையுங் குழல்க்கன முகிலீணையு மா
னார் காமச், செருவறைப மனமுருகத் தினமவர்த மிடையிடைந்து
தேங்கா தான்வாய், உருவரைவிற்பகநிகழ்வுற் றலவயில மரிவினித
மோங்கு வேளே. (௨௫௪)

* செப்புக் கொப்புத் தனங்க லோதி சிக்குத் துக்கித் தகமெலி வாவி
விழியான, வப்புக் குத்தக் கடியிதழேற வச்சப் பட்சத் தொடுவினி
னோடி யலைவாவி, யெய்ப்புற் றுக்கித் துயரலைமூழ்கி யெட்டித் தட்டிக்
குவுளவர் நாடி நகையாமுன், செப்பற் கொத்தக் குறமகண் மேவு சித்
தத் துற் றுத் திகழ்துக வேளை நினைவிரே. (௨௫௫)

* தனம்பெருக வளைந்துளசற் தனங்கருக மனமுருகத் தடித்
தேய் மேக, வினம்பருகு கனம்படர விலங்குதிரை யிருந்தகய விரு
கண் னோடி, கனம்பருவ மினம்புருடர் கலந்தணையு நலந்தனையோ கா
னாள் பூங்கா, மனம்பருவ வனம்பழமு மறந்துன்மயல் சிறந்தளள்
சேர் வடிவே லோனே. (௨௫௬)

* கானடையான் சமிக்கணுகக் கனகத்தே ருடையவிவன் கை
யாற் றுமல், வானடையா லிலையெனமான் மனபலைபக் கூந்தல்வண்டு
மபக்குற் றுன்னும், தேனடையா தேங்கவினைச் செங்கணிவர் பூச
சந்தந் தீயாப் காய்த்த, தானடையாக் கன்றெனவென் வரவைபுனு
மாதலின லருடர் வேளே. (௨௫௭)

* கருப்புவிவி சினந்துமிகக் கருகியமீ சையமுறுக்கித் கணைக
ளேவ, அருப்புமுலை தனிற்படிய வணங்குமதி மயங்கியுனை யணையத்
தானே, விருப்புளவ ளறைத்தெனையுண் மிகுத்தமயல் வகுத்தன
ளால் விரைபூங் காவேய், திருப்பரவு முரத்தர்பணி திருப்பரங்குன்
நிருப்பவனீ சேர்த்தான் ளாமே. (௨௫௮)

* அடல்வசத்தன் விசுசுங்க ளம்பொன்முலை பம்பமய லமுந்
திக் காமர், உடல்பசந்து ருடைமறந்த விலைமனைந்த மெழுகெனநெக்
குருகிவண்ண, மடல்வரைந்து லோமிருந்த வனமிருந்த லோதூர்த்தும்
வாரா தென்னோ, தடலிறந்த குவளைவண்டு தனிப்பின்ற விசைக
னொன்று தடக்குன் றோனே. (௨௫௯)

* தடங்கொண்முலை யடர்த்துதிகை படர்த்துமிகத் தடித்துவம்
பைச் சாடிச் சிறித், திடங்கொட னாக் சோங்கிவிடாத் தெருண்டன

ளாற் சுற்றமொடு சிறந்து செப்பும், சுடங்குழடிந் தைத் துதினந் தரு
னமிது தருணிபிவ டமுவிச் சேராய், அடங்கொளவு னைப்படைக
ளற்றுவிழ வெற்றிபுனை யணிவே லோனே. (௨௪௦)

* வட்டாநு முலைச்சிபர்கள் மாலைகொளாத் தோரியர்கள்
மைதோய்த் தோங்கு, கட்டாரிக் கண்ணிபர்கள் கலையர்க ளொன்ற
விரு கண்கா னைத்தான், விட்டார்க ளாதினமு மிகவருத்து மதனனம்
பின் மெலிந்தே னுள்வாய், தொட்டார்வை வேலெறிந்து சூரைவெ
ன்று பரங்கிரிமிற் றுலங்கு லோனே. (௨௪௧)

* அனிகின்றி மலரினிடெ குடிக்கொண்ட திருமகளை
யகமொன்ற மிலைகின்ற வரிபுகழு மருகா
துளிகொண்ட மதுவுலவு தொடைக்கொண்ட புயசயில
துதிபன்பர் சொலுமுன்பு துயரகல விடுவோய்
கனிகொண்ட வவுணரெனு மிடியும்பர் பொருமுனம
கலவுந்தி மகனம்பொன் முடியருளு மயிலா
வெளிகொண்ட விடைவ்ளியி னிசைகொஞ்ச மொழி துழையின்
மிசைகுன்றை தனிலென்று மினிர்குமர வருளே. (௨௪௨)

* பாக்கத்தி தாதுசொன்னான் பரிந்துவரக் கானேனென் பால்
வின் மாரன், வாதிபற்றிக் கணைவிடுக்க வாடுவனோ கூடியணை மயி
லோன் முன்னின், ந்தகத்தி யஞ்சொலிந் திங்கைழக்கின் வங்கனைத்தி
லென்போ னின்போல், மாதிகத்திற் சுசம்பெறுவர் மற்றெவரங்
குற்றிதய மகிழ்ந்து மானே. (௨௪௩)

* வட்டமதி மிலங்குமுக வனிதைமதி திருத்தவெண்ணி வணங்கி
மெத்தக், கிட்டவட ருறவினர்சொற் கேளாது தாழாது கிளர்த்து
மைபற், பட்டணிகேர் பட்டணியான் பைங்குழலின் மாலைபிடாள்
பட்புள் மாலை, விட்டமத னெட்டுகளை தொட்டதனான் மெலிவாரி
னி மேவு வேளே. (௨௪௪)

* கடைந்ததிறு சிமிற்றுகிடெத் தைகமல மைகலந்த களத்தன்
சென்னி, அடைந்தமதி யிருத்ததென ளாகமுதில் க்ளபமொளி ராகந்
தத்தில், உடைந்தவொரு விழைமருங்கு ஁டையவம்பொ னுடை
பொதுங்க யுகந்த மேவாய், இடைந்தவுணர் புறந்தரவே லெறிந்தமர
ர்ப் புறந்தருளு மெம்பி ரானே. (௨௪௫)

* கலசமுலை பபலைபுற மனமினக மதனன்விடு கணையால் வாடிப்
பலசகுன மிகுகணிப் பால்வினும்பி மாற்றையாப் படருள் காமர்,

சலதியிடை யாழ்த்தனனின் றடப்புறத்தா ரம்பிமென்பாற் றந்தான்
வேடர், குலதிலகி கிளையமில்வன் குமன்மொழிவா ரயில்விழிமான்
குலவு வேனோ. (௨௬௬)

*சேவீருத்த விழிபனாந்து தேர்மெயல் கிங்கமதன் சேறுத் தென்
றற், பாசேருத்தா கணையுருத்தக் கலன்மெதி மயங்குகிகக் கருதி மஞ்சரம்,
மேலிருத்துகவிமிகையா கிருப்பியுலை மருள்பறந்த மிலைத்துக் கட்டி,
பாசேருத்த அனந்திழை மருவவந்தா னருள்புரிந்தான் வடிவே லோ
னோ. (௨௬௭)

*மன்னையார் கூற்றுகார மிடலுட்டு மகிழ்புகைகின் மேற்
போ யப்பக், கன்னனிறைத் தோகைதடம் புரிந்தெழுந்தக் கறைது
டைப்பக் கண்ண னெஞ்சின், மன்னுமின்னுன் மனைகடொறும் வளர
வளர் சிலஞான மாகா டோங்கப், பன்னியர்க ளிருவரொடுப பரபு
குரு பரசதிகுன் பாத மாதோ. (௨௬௮)

*திலவுகதி ரெழிபவளி திறையமரை விரியும்வரை தின்றோண்
மேவிக், கலவிசெய மனமுனதென் கருத்தவர்பா னொருத்திசொலக்
கானோ னம்மா, இலவுபடு கனலெனவிக் தெதிர்த்துமதன் வருத்து
முன மிசைப்பா பென்னப், பலவுலவு பரங்கிரிவாழ் பன்னவயா
னண்ணினனி பரிந்தான் வாமே. (௨௬௯)

*பான்முறுகு மொழிசுழறிப் பணிசிதறிப் பணைமுலைமேற்
பசலை யேறி,வேன்முருகன் பவனிகண்டு விழிசெருகு மதிமறுகி விம்
முற் றேங்க, நான்முதுநாட் செய்தவத்தி னன்னுமிவன் மையறனை
நாடி நாடித், தான்முனரி நீரெனமெஞ் சங்கலங்கு தங்கணைந்து
தார்தா மானே. (௨௭௦)

* பம்பரத்தின் கும்பமுலை பம்பவரி வம்பாரம் பகைத்துக் காய்,
அம்ப ரஞ்செங் கபல்கிழிகள் செருகவிடை யம்பரஞ்சுற் றம்ப ரஞ்
சோர், அம்பரம்பொன் முடியமுத்த வடியளித்த தேவமைய லுற்
றான் சேர்முன், வம்பரத்தன் டடல்கிதற வானவர்கோன் முடியரு
ளும் வடிவே லோனோ. (௨௭௧)

* சீவியே பெண்ணை மிட்டுத் திணைய லுறைபு மாந்தர்
ஆவியோ டரிமுடித்து மனகதகா லிளர்க்கொ ராது
தேவியோர் பாத னெற்றித் திருவிழி சிறப்புற் றேங்க
மேவியோர் வேலைத் தாங்கும் வேன்பதத் துதிப்பாய் றெஞ்சே(௨௭௨)

* காமனோய் வருத்த கொந்து களமுல் மலைத் தேறித்
தாமத னாக யல்குந் நடக்குழி விழ்ந்து லேந்த
பாமர னுன வெற்றான் பழவடி. யநுள்வாய் கொன்றை
மாமலர்ச் சடையார் சிந்தை மெழுவ ரு குமர வேனோ. (௨௭௩)

* சந்தனந்தி மிர்ந்தகொங்கை தன்னை பெண்ணி லோமலப்
பந்தனந்தி னட்பணிந்து படுலு மென்ன டைச்சிகோச்
சிந்தனந்த நனிஹமாது சிந்தை மேவு சிந்தையாய்
வந்தனம் புரிந்திரங்கும் வந்த ருள்செய் கந்தனே. (௨௭௪)

* தடப்பணைமுழ் தரப்பொலிவு சிலைத்தகிவ ஞானபுரர் தழைத்
குந் தேவைத், தடப்பணைய விடுத்தருளோ யடுத்தவர்பாற் கொடுத்தரு
ளுந் தனிர்வே லோனைச், கடப்பணைய விழிக்குறவர் குலக்கொடிதோ
ண் மணக்கணிவெய் கணவ னைப்புங், கடப்பணைமா வடர்த்தவனைத்
தடுத்தெமைபாட் கொளும்பொருளைக் கருது வாமே. (௨௭௫)

* பச்சைவயல் பக்கமுறப் பரவுசிவ ஞானபுரம் படர்வே லோ
ன்றாள், இச்சைவயல் வினைநீக்கு மிருன்போக்கும் பகைதாக்கு மிதயர்
தேக்கும், கச்சைவயக் கிப்படர்ந்து கண்கறுத்த கொங்கைவள்ளி
கணவன் றோளில், செச்சைவயங் கறுமுகவன் றிருமுருக நொருமு
தல்வன் றிருந்தென் னெஞ்சே. (௨௭௬)

* கஞ்சகத்தின் முடிப்பவிழ விடைபிதுங்கி யிடைதுவளக் கன
த்த கொங்கை, கஞ்சகலங் கலந்தனமை நயனவுரை யஞ்சகமே னுடி
வேளம், பஞ்சகவங் கணையருத்து மனம்வெறுத்து நினைநினைத்து
ளகலா மோக, நெஞ்சகதித் தன்னனைவாய் மஞ்சகந்தான் முடியருளு
நீள்வே லோனே. (௨௭௭)

அகில மாமெ னகத்து னோழு னடர்ந்த மாத ரிருட்டனை
இகல்செய் தோட விடுக்கு மாதவ விமைய வர்க்கிறை யானவ
பகலு மெய்த்துழி நனிஹ நின்னிருபாத பங்கய மேதுதி
புகலு மிச்சிநி யேன்ம னத்துறை போத னேபிர சாதனே. (௨௭௮)

* பொருதி டந்தரு தானவர் போர்வெலக்
கருதி டந்தவ லாரிபைக் காத்தவா
எருதி டந்தனி யேறிமைந் தாவந்தான்
மருதி டந்தவன் வாழ்த்துங் குகேசனே. (௨௭௯)

* வண்டு விண்டு விழிபுய மைக்குழல்
செண்டு கண்டு முலைமொழிச் செல்விபர்க்

கண்டு தொண்டு ரொயாழி காட்டுவாய்
பண்டு விண்ணொங் குர்பர்க் கதபனே.

(௨௮௦)

* தாய்க்கு வந்திடு மின்பவ டந்திதும்
சேய்க்கு முண்டிது சேகர நெஞ்சமே
காய்க்கு மாவடு வேலவர்க் கிற்றைகள்
வாய்க்கு மரமண திண்ணைப் புரக்குமால்.

(௨௮௧)

* நச்சை யட்டு நபனத்தொன் டாக்குவார்
கச்சை முட்டு மிளமுலைக் கன்னியர்
இச்சை யிட்டு னிணையடி போற்றினேன்
செச்சை யிட்டுத் திகழ்புயற் தெய்வமே.

(௨௮௨)

* சேலை நீக்கித் திரண்முலை காட்டுநீம்
பாலை நீக்கிய வின்மொழிப் பாவையர்
மாலே நீக்கி மலரடி தந்தருள்
வேலை நீக்கிய வேலணி பாணியே.

(௨௮௩)

* மாது ளம்பம் பரந்தந் தனம்பொரு
மாது ளம்பம் பரந்தந்த முற்றொத்த
தேது ளம்பம் பரங்கண் னிடைபொருத்
தேது ளம்பம் பரந்தன்ன வாரனே.

(௨௮௪)

* தனதடங்கண் மிகவடர்க்
தனதடங்கண் வாஸ்கொளத்
தனதடங்க ணர்மனா
தனதடங்கண் வேனையே.

(௨௮௫)

* இடைகொடி பிடினாடி யிழைமின லொளிபடு
மீளையிற் கணைவடிவாள்
இசையளி யலைமரை யிதழில் ஈயகிழி
யிருசெவி வளைமலரேய்
சடைபட மொடுகிட மிடுபணி மணியணி
தனமுலை முகிழ்மலையே
தனிநிதழ் கொவைநுதல் சிலைமதி மொழிநறை
தருதரு வளர்குயிலே
நடையட லிடுபிடி யனயிவை வளைபின
நனிதரு மணிகையே
நலகுல மயிலீவன் கலகிசெய் விழைவொடு
நனுனை ளருள்புரிவாய்
அடர்கட லுடைபட லெனவன லகசின
வவுணர்கள் சிதறிடவே
அடுகடு விடுபடை தொடுத்திட தடபுய
வறுமுக குருபரனே.

(௨௮௬)

* கன்னியர்கண் ணமயல்வந்த கட்டுண்டு மைதேயம்த
கட்கட்க வெட்டுண்டுசெங்
கன்னியர் அழைத்துண்டு வெறியேறி பலமந்து
கருமென முழுவதீட்டு
தின்னைமுற் றாவறியு தன்னையுங் கொள்ளுகொள
கெடுமுச் செறிந்தயர்ந்து
நிலிந்து தவிர்த்த காணமுற் றுடன்கொலிப
நிலைவாத பித்தமைபம்
தன்னிலொரு பிரகுலப மன்னு பல வுடதஞ்செய்
தக்கவா ரியர்கெருங்கிச்
சாடைசில பேசிடீதி யாடைசில கைக்கொளத்
தருணமிது வென்றுகெற்கின்
மன்னுமன் னவன்வந்து மின் றுமீடா ரன்னைதர
மைத்தன்யான் வாடுவேனோ
மகராசன் முடிபருள நகராசன் மகனாருரு
மகவான் வடிவேலனோ.

(உஅ௪)

* புவிமீது நசையான திதிபாசை கொண்டபுலர்
போதனைக் குட்பட்டுநற்
போதமு மிழந்துமத னுர்சேனை பெனும்வெய்ய
பூவையர்செய் போரிலஞ்சித்
தவிபாடி முன் றுமதி யலைவாய்த் துரும்பெனச்
சஞ்சலித் தடலின்றியே
தலைமயிர் நரைந்துடல மிகமெலிந் தங்கையிற்
றடிகொண்டு தள்ளாடிமுன்
கவிபா நடத்தினோ ருர் நகையாக் குவித்திடக்
கண்கண்வெண் டிங்கனென்னக்
கண்டவர்க ளிகழுமுன் றண்டைபல கொண்டசிறு
கழலினைக் கன்புசெய்யச்
செவிதோய் விழிச்சிறுமி நவிமா மகட்கிறைவ
திகழ்கருணை யினிதருளுவாய்
சேவைப் பிடித்தகொடி யார்கற் றவத்திலவரு
சேவற் கொடிக்குமரனோ.

(உஅ௫)

* குளிக்கொண்ட தாமிர்மண்டு பொழிலண்டு சிறைவண்டு
குதிகொண்ட நறவுண்டுமேற்
குலவினசை பரிலவா மி குழகவை நகரிலவரு
குமரவுப ரமரெண்ணக்
களிக்கொண்ட வடிபராங் குவளைக்கு மேவாத
கசடராந் தாமரைக்கும்

ககனத்தி னிடைதத்து மநிபொத்த வபில்வைத்த
 க்த்தபணி முத்தரத்த
 ஒளிகொண்ட விடைசுற்று மிடைபுடைய ரிடையிடைந்
 னுழலாத கழலாதசீர்
 உவவுலக மதிலினது பதமலிக் கன்புபெய
 வுற்றருள்செய் குற்றமற்ற
 வளர்கொண்டல் பனியொன்று பலைதந்த மகடந்த
 மைந்தமிகு மைந்தமைந்த
 வாரண முகன்கரிய வாரண எனங்குலைய
 வாரண முகந்தகுகனே.

(௨௮௬)

* நேயபெ லாவுரிரு நேயபெ லாவியலு
 நேயபெ வைக்குமேலாய்
 நின்றபரி பூரண நத்தபர நிர்மல
 நிராமய நிரஞ்சனமதைத்
 தாபே நனைக்கருதி நாயே னினிச்சிநிது
 சாற்றுகவி பேற்றுமிந்தத்
 தருணமநி லெனறுவினை யிருணைவிரி கிரணமணி
 சார்ந்தமுடி வேந்தர்போற்ற
 வாயே நெனைக்கதறி மாவான சூரிய
 மாதிர மரிக்குரிசில்பாய்
 மதமாறு முகன்வென்று மதமாறு தருசமய
 மதமாறு முகமானவா
 பாயே விலங்கைமொரு மறவந்தரு சிறும்வின்
 பாவைமீவர் முகமரைக்குப்
 பரிநிபென வருமுருக குமரகுரு பரகினது
 பதமலரி னருள்புரிகனே.

(௨௯0)

* தெங்குபூ கங்கதலி சங்குநா மரைகுவளை
 சினைவரால் வானையாமை
 சேருநா வயன்முகவை யம்பதியி னரசிபற்
 செயராஜ ராஜேஸ்வரி
 சிங்கவா கனிகருணை பொங்குவா ரிதிகவுரி
 திரிபுரை வராகியிரி
 செந்திருந் னுந்தமிழ்ந் னுந்துதித் தடிபரவு
 தேவியுமை தந்தபாலா
 கொங்கைமலை யங்கைமலர் தங்குமதி மாமுகக்
 கோதைகுற மின்னையொருபால்
 கொன்டுமக வான்மகளை யொருபுற மிருத்தியித்
 குவலயமே லாமடன்மிகப்

பொங்குமத மாமுநனை யுஞ்சூர னையும்வென்று
புத்திதிக ழன்பருள்ளம்
புறுபொரு ளேபென்மதி காணுதெரு ளேயயிற்
புரவல வெமக்கருள்வையே. (௨௬௧)

* மகபதி ஸ்திததடி வணங்குமிம யக்கனி
மனங்கனிய வந்தகனியே
வள்ளி குஞ் சரிமருவு வள்ளலே தின்னவையின்
மைத்தன்வின் ணப்பமதுகைள்
அகமெனு மி லாயமிசை வளாருமென் மனப்பரி
அகித்தயமகை பென்சொல்லுவேன்
ஆணையி லடங்காதி வண்டமுழு தும்புடைத்
தடல்செய்ய மீறுதத்தோ
தகுதிபுள வறிலெனும் கசைகொடு நடாத்தவொரு
தக்கவனு நீபென்றெனிக்
தகைமைபுள வப்பரிபை திற்குரித் தாக்கினன்
சாமிபதின் மேலேறியும்
மொகுமொகை ஸ்ரியுமண மிலகுபத வுளையித்
முளரியிற் பத்திபென்ற
முருக்கிப கழிற்றினிடை பூட்டியுங் கொள்கவருண்
மூவர்புக ழாதிமுதலே. (௨௬௨)

* பரிதிசுத கோடிபென வொளிர்மகுட மாறினைப்
பன்விரு புயத்தின்வடிவைப்
பாதபங் கயமிசைக் கின்னெனு மொலிச்சிலம்
பபயமென் றிடவங்கனே
கருதிமன முருகிவிழி செருகமொழி குழறிபடி
கவருமடி யலர்களுளமுங்
கண்ணபற் கின்னபுடை கின்னவர்கள் பெண்ணரசி
கன்னுதித நன்னுபொருளைச்
செருகிலமர் தருமாசர் குருதிபெரு கச்சிரஞ்
சித்தமேல் விட்டுறைத்துத்
தெந்தின வெனக்கொட்டி தின்றலகை மண்டுபசி
தீரவடல் செய்தவேளைத்
திருமுகவை நகர்மேவு சிவஞான புரமருவு
தெய்தே ஜோமயத்தைத்
தேடிமன நடிமலர் குடியருள் பாடினீல்
நாடிபறி வாலறிதுவாம். (௨௬௩)

* களமருவு குழல்வள்ளி தெய்வயா னைக்குங்
கருத்துக் கிசைந்தகணவா

ககனமுத டணவுமுடி திகழ்சோலை முகவையிற்
 சுருதரிய மறைமுதல்வனே
 வனமிலகு பதமுக்கரி ராஜரா ஜேஸ்வரி
 வராகிதரு குமரகுருவே
 மண்டலமு மென்முச்சையும் விண்டுபுகழ் கொண்டுதுதி
 கொண்டதொண் டர்க்கருளியும்
 சினமொடெதி ரசரர்முடி புனியிடை புரண்டிடச்
 செய்யுமடல் வேற்கையனே
 தேனேயெ னுவிபே செண்டுமுலை மாதரைச்
 சேர்ந்துலைத் துனைமறத்த
 மனமெனும் துள்ளொருதை யறிவுக் கயிற்றால்
 வயக்குந் திடமுதவுவாய்
 மாமயிலி லேறிவரு சேமவே னாதனே
 மா முத கருணையுற்றே.

(௨௯௪)

தத்திமுத னுத்திகரி யுத்துகர னும்மறைத்
 தலைவனுயர் மாகவேந்தும்
 தன்னிகரி லாததவ மன்னுமுனி வோருமதி
 தாவெழு பரிக்கிறைவனும்
 முத்துகண நாதரி லுயர்ந்தவன் கைப்பிரம்
 புந்துந் தியும்பாவரும்
 மூதாவெ னாதந வீதாவெ னத்தொழுநு
 முகமலர்ந் தடியுன்னவும்
 வந்துசிறு தென்றலிட மங்கலா வணமெலாம்
 வருணன் வீர்தெளிப்ப
 வண்டுவிழி கொண்டுலவு சென்றிமுலை மின்னார்கண்
 மாமயிலை ஷுத்தலாவக்
 கொந்தலா விமயமகன் சிந்தைபோற் திருமுனங்
 கொண்டிரு ரகமடங்கக்
 குத்தியடி பார்கடம கத்துறை குழந்தைகைக்
 கொண்டான் புராரிவீரே.

(௨௯௫)

*என்னைநிரு பாதபங் கயமதனை யென்னுளமு

மெங்கனும் விடேனென்குதே

எம்மைந்து பூகங்க ளொன்று யுறைந்தவனை

யேபத்தி செய்தாடுதே

முந்தையிதி யில்வாழ்க்கை யிற்புக விடுத்தமைபு

முடாது கழுமாறுதே

முடிவுகு ளோர்பணிசெய் தேவகுரு நாதனைமு

முதல்வர்முத றந்தபொருளை

ஐந்தொன்றை யனைத்திமி லன்புற்று வந்துதொழ

யான்செய்த தவமறிகிலேன்

*ஆயினு முயிர்க்கனைய தாய்வளரு வோனென

வகத்திடை னுதித்துகின்று

பைந்தமிழி னவனருட் பெருமைபாற் பாக்கள்சில

பகரலுற் றேனங்கனே

பாதமலர் தந்துமுனை யாளுவ னெனக்கவுரி

பாலனருள் செய்தானரோ.

(௨௬௩)

*கேமிய லளிவரப் போதுவிரி பொழிலெழிற்

கிள்ளையொடு வள்ளைசுற்றுங்

கிளைவந்து லவுமந்தி மதிபந்த னைவளைந்த

கிளைமந்தி யனையென்றெனாச்

சீதநறை வழியனிறை வற்றடி வழக்கிடச்

செய்யபூந் துகள்கையப்பிச்

சென்றேற வளமைமிகு தொன்றேர கமலையுறை

தென்றேறு மினன்மருங்குற்

ருதவள விளமுலையின் மாதுவளி மகமன்மகள்

தோட்கினிய வேட்கைபூண்ட

துறையுன்ற னிருசெம்பொ னடிபென்றன் மனமொன்று

சுகமின்று தரவென்றிசேர்

மாதிரெடு வாதுகட மாடுசிவ னோடுகுரு

மாமயின் மீதுவருவாய்

மலைத்த வுமைசெங்க மலைசெங்கை தொழமுந்த

மலைடிச்சி வருகத்தனே.

(௨௬௪)

* தடக்குவ டெற்றுகள் படத்திரை கெடப்பணி
 அதக்கரு தனிப்பொன்மகுடந்
 தரித்திட வரத்தொடு தடக்கையி னெடுத்தவெஞ்
 சமரலேற் குமரதமியேன்
 மடக்குபல் வினைக்கடு மிகுத்தெனை யடுத்துயிர்
 மடுத்திட மருட்டுமுனமே
 மணத்திடு தினைப்புனம் வளர்த்திடு குறத்தியை
 மணத்தவ கணத்தில்வருவாய்
 படக்குல முடித்திர னுடைப்பணி யுடற்பட
 படக்கவி னுமிக்களுதிரப்
 பனிக்கதிர் பனிப்பகை நடத்தும் ரதத்தொடு
 பதைப்புற வளைக்குலமுலாம்
 கடற்புன லுடைத்தெழ மகத்திடை யுதித்தத
 கரைப்பரி நடத்துகுழகா
 கந்தரஞ் சடைகொண்ட சுந்தரன் கடுவுண்ட
 கந்தரன் றருகந்தனை.

(௨௬௮)

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

* பங்கய விழித்துணைமி னேநினது கணவன்யார்
 பகரெனப் பகரமானைப்
 பார்த்துமோர் வாய்மைக டினம்பத மனஞ்சங்கு.
 பன்முனிவர் பயிலும்வேள்வி
 செங்கண்மா லநிலுயிற் கிடமான வாழிடலை
 சிறையனிக னுடுமலரைச்
 சேர்ந்தகா வரிபென்ன விடையிலா விடையிலுள்
 விடையாது செப்பியெண்ணிக்
 கொங்கைகிம் மியதுடல மிகமெலித் ததுவுணவு
 கொள்ளாது சாந்துமாலை
 கூந்தற் கிடாநுவளை யணிமாது துயிலாது
 கூடமன முற்றவேளை
 இங்கித மறிக்கதிற் கிபாநுரைப் பதுமியா
 திணங்கியென் வளகில்வருவாய்

ஏதமென் றதடங்க மோதின் றதிடங்கோ
டேதூலங் பெவேலனே.

(௨௬௯)

*யாதசொல்வாய் நின்கணவன் பெயரென்ன வஞ்சியஞ்சி யம்
மா கைம்மா,மோதகங்குல் மாரிமன்ற றனுசுகிறை யங்கியிதை முற்
றுமோர்ந்து, மீதுநிக் காணிலென துயிர்க்கினிய துணைத்தலைவன்
மேவுஞ் செஞ்சொற், போதூலவும் புயக்குரிசில் சிவஞான புரத்திற்
வரும் பொருளா மாதோ.

(௩௦௦)

*மலைமதலை கிழவனுதல் விழிவாயு தித்துமறை
மரைமதலை மதிகனிய மகிழ்வா யுரைத்துமலை [வே
வடிபவரை யிடியவொரு வினையாட் ஹற்றமரர் துயரோட
கிலைவளைகு லீசமிருவை வடிவாள் பெருத்ததடி
சிலசிலைகை யுறவம்செய் களமே யடுத்தவுணர் [திராகவே
திருமினிது சொலிவலிவி னிறைஞர் துணைப்படையொ டெ
டிலையிலி னருளிநொடு திகழ்பார்வை வைத்தவர்க
ளிருபிளவு படவுமொரு கொடியா னடத்திகை
மிலகுமவன் முடியருளி யடியா ரகத்தினிதம் வளர்சோதியே
கலைசகல முலவுதிரு முகமா றுடைக்கடவுள்
ககனமுடி தடவுதிட முயர்தோகை பெற்றகழல்
கலகலென விசயநட மிடவே வரக்குறமின் மணவாளனே.()

இராஜராஜேஸ்வரிபேரிற் பாடியன.

*கண்டுமொழி கெண்டைவிழி செண்டுமுலை மண்டுபொழில்
கண்டண்ட ரிச்சொண்டுநீர்
ககனத்தி னடலுற்று மழைவைத்த முகிலொத்த
கறைமொய்த்த குழல்சத்தமேய்
தண்டலை வரும்பிரம மொன்றுமொரு துண்டுநுதல்
தனிர்செவிதழ் குமிழ்காகியே
தத்தினிடை தத்திடை தங்குகுற மங்கையைத்
தழுவுபன் விருபுயத்தன்
விண்டன நடந்தவன் மகந்தனை யடைந்தவன்
விபத்துபணி கொண்டதாளான்

மீதுகவி யோதிவினை மோதியெதிர் வாதோது
 வினர்மதி வீறடக்கும்
 திண்டி.றற் சத்தியணி சத்திமக னித்தனைச்
 சித்தம்வைத் திசுசத்தியன்
 சிப்பெருகு மாரிகுடி மாரிகு மாரிநின்
 சேவைபெற் றேளருள்வையே.

(௩௦௨)

*தேவிகிவ சத்திமக மாரிபரை நித்யகவி
 யாணிமுகி லைப்பொருவு வேணிமிமையோர்கள்
 தாயிரிடு பொற்கமல மேவியவ ருக்குவரு
 நோயெனவு தித்தமயி டாசுரனையோதப்
 பூவினு மினித்தகர மீதுலவு சத்திகொடு
 போதவன் முடித்தலைவிண் மீதிடையுலாவ
 மாவடரு முத்தையனை மானமுனி வர்க்கருள்வ
 ராகிமிரு பத்மபத சேவைதருவாயே.

(௩௦௩)

*கங்கைமதி யறுகரவு ஹம்பையணி வேணிமைக்
 காலகண் டர்க்கினியதாய்க்
 கருதரிய மறைமுதல் வழுத்திமக வான்முடி.க்
 கரசநிலை நாட்டியசுரர்
 தங்கன்குடி மங்ககிடு துங்கவே லன்குகன்
 சததனாம் புயபதத்தன்
 சந்தன மிலைந்தன வஞ்சியிடை மிஞ்சுகன
 மஞ்சகுழல் வள்ளிமானும்
 மங்கன மிலங்குபிடி தங்குநடை வின்மினு
 மருவுபன் னிருபுயத்தன்
 மாமயிலின் மீதுலவு சிவசுப்ர மண்யத்தை
 மைந்தனை வன்றுதவிய
 மங்கையே நின்னருட் பெருமையைக் தாயியேன்
 வழுத்துதற் கெளிதாருமோ
 வழியடிய நேற்கருடி ராசரா சேஸ்வரி
 வராகிகொ மாரியுமையே.

(௩௦௪)

*சிர்மேவு தென்முகவை யம்பதிக் குள்ளே

செழிக்குமா சர்க்குதிப்பச்

கிந்தையிலு வந்தவர் கினைந்தவை யெலாந்தருந்

தேவிமக மாயியுமையே

பார்மீதி லன்பர்க ளிந்நுதிக் கத்துணைப்

பாதபங் கயமுதவியும்

பண்ணமுத முன்னுபொற் காதுழகி யேகினது

பத்தியுங் கருணைபூண்ட

எர்மேவு வள்ளிக்குந் சர்க்காத னுமமும்

என்றைக்கு மென்னுள்ளம்விட்

டேகாது கொடுவியில் வேகாது நல்லறிவை

யெம்மையிம் மையிலருளுவாய்

கார்மேவு மேனியன் கஞ்சவபன் முதலான

கடவுளர்கண் மலர்பெய்திடக்

காசினி யெலாம்புக ழிராசரா சேசுவரி

காதலு ள் கருணைவாழ்வே.

(௩௦௫)

*ஆதிமறை யோனுமக வானுமுனி வோரும்வெவ்

வசர்கள் வருத்தமுடிகள்

அடிமீ தனிந்துரம் படிமீ தனிந்துதுய

ரடியோடு போகவுன்னிச்

சோதிவடி வாயிலகு சேமவே னாகனே

கருதிமுத லேபருளெனத்

தோத்திரஞ் செய்யச் செழங்கருணை கொண்டுவெஞ்

குருட றுணித்தகுக்கனைக்

கோதிவடி யவரிதய மாதனம தாய்வளர்

குழந்தையைப் பெற்றபேறே

கொற்றவர்க் கினியகுல தெய்வமே யெனதுபணி

கொண்டின தருள்புரிசுவாய்

பாதிப் பிறைற்சடைச் சோதிப் பொருப்பிடுவொரு

பாகம் படர்ந்தகொடியே

பாசரா தியர்பணி மிராசரா சேஸ்வரி

பாசத்தி சிவசத்தியே.

(௩௦௬)

*தென்னரி லுயர்ந்துலகு செங்கோல் செழுத்துமிச்
 சேதுபதி பணிபுரிபதத்
 தேவிமக மாயிசிவ காமிசிவ சங்கரித்ரி
 யம்பகி நிரந்தரிவினோர்
 சென்னிமுடி. மேவித் தழும்புற்ற சிற்றடிகள்
 சேவிக்கு மன்பருள்ளம்
 சேர்ந்தவர்கள் வினைதூன்பம் யாவையுங் கேடுறச்
 செய்தவரை பங்கண்ணருள்
 தூன்னவவர் சொன்னதமிழ் கன்னலென வுன்னியே
 தொல்லுல கெலாம்புரக்கும்
 தோகைமயில் வாகனனை யாகமகிழ் வாகவரு
 டோகையே சுருதிவடிவே
 மன்னுபொரு ளேகருணை வாரியே நின்புகழ்
 வழத்துதற் கெளிதாருமோ
 மயிடசங் காரிசிங் காரியோங் காரிநித
 மகிழ்வாக வருள்புரிகவே.

(௩௦௭)

*செங்கமலை நாமகள் சிறந்தமால் வேதனூந்
 தேவாதி யர்யாவரும்
 தெண்டனிட விண்டுபத தொண்டுபுரி தொண்டருஞ்
 சேர்ந்திட வுதிர்ந்தமணிகள்
 எங்கணு நிறைந்திட விளங்கதிகள் வந்தடி
 யிறைஞ்சல்பொரு நின்கொலுவினின்
 நேத்திப் பணிந்தடுமெ மிருவர்கண் மனத்தினிடை
 பெண்ணிய வெலாந்தந்தருள்
 எங்கன்குல தெய்வமே பென்னிதய பங்கய
 மிலங்குதே னேசோதியே
 எழின்மிக்க வள்ளிகுஞ் சரிநாத னைப்பயந்
 தெவ்வுலகு மரசடற்செய்
 யங்கய முகாகரனை யுஞ்சிங்க வானனை
 புஞ்சுர னையும்வென்றுபண்

மெய்ப்புற காத்திடெயி ராசரா சேஸ்வரி
புமாதேவி யருள்புரிகவே.

(௩௦௮)

ஆகச்செய்யுள்-௩௭௨௨.

முத்துராமலிங்க லேதுபதியவர்க்கு விருக்களும்
துயர்தீர்த்து சதாவதாநம் சரவணப்பெருமாட்கவிராயர் வினா களும்.

*பூவயனாற் பூவிறுண்டாம் புன்மரங்கள் வேறுநிறம்
மேவாதொன் றுபதென்ன வின்ருயிர்—தாவசர
மெய்பறிவொன் றுனமையால் வேறுநிற மின்றுசரம்
ஐயநிலாற் பன்னிறம தாம்.

(௧)

*நஞ்சுடைய கண்டத்து நாதன் முடிமீது
குஞ்சு மதியலிந்து கொள்வானேன்—அஞ்சாமல்
மூத்தபிள்ளை யன்று முறித்தகொம்பைக் கேட்டுமென்று
சேர்த்துவைத்துக் கொண்ட திறம்.

(௨)

*இருப்புக் கணைமுலைபென் றெண்ணுமன் மாரன்
அருப்புக் கணைதொடுக்க லாமா—ஒருப்பணைய
வன்மொழிக்கு மஞ்சார் கயவர் மகாகனத்தோர்
சின்மொழிக்கு மஞ்சலுண்மைத் தே.

(௩)

*பாரிலின்ப துன்பம் படர விதித்தானே
வாரிசத்தான் பாதுகவி வல்லவா—வோர்தொழுவில்
பல்லாவுட் கன்றுகளும் பார்த்தனுகல் போற்புவியில்
எல்லாருஞ் செய்கின்றா லே.

(௪)

*வரைமழுத்துஞ் சேட்டுனாடு மாருதம்போர் செய்தால்
தரையைச் சுமந்தவர்பார் சாற்றும்—விரைமலர்த்தார்
ஏத்து புயத்துலக மேத்துகின்போ னின்குலத்து
வேந்திசும வாது விடார்.

(௫)

*விதுகண்டு கூம்பாத மென்கமல முண்டோ
இதுகண்டு சொல்கவிதைக் கேட்கால்—முதிருமெழில்
மாநர் வதனமதி கண்டு மலர்பருவப்
போதிரண்டுன் டாகப் படைத்து.

(௬)

* தென்னு? கபோலச் சிவப்பாடி கண்ணெகயால்
மின்னு? கா னுதழித்தான் மிஞ்சியதென்—நன்னுதல்யிழ்
சிந்தாமல் காந்தன்வாய்ச் செந்தம்ப லென்றழித்தான்
அந்தோகைச் செம்மைமிக்க தால். (௭)

* சேயாங் குதற்பணிபுந் செந்தமிழோய் தானத்தை
ஒபா தடிப்பதெவ னோதுவாய்—வாய்பாடத்
தூனாட்டி வைக்குமின்னு? தன்முலைக்கு மீகெரென்
தேனஞ்சொல் வாயென் நெடுத்து. (௮)

* அஞ்சுவரை மூட்டை னுடாக்கர் சுதங்கொடுக்கும்
பந்தாணைபை மோதுவதென் பாவலனா—வஞ்சகரைச்
சேர்த்தவரு மன்னவர் தர் தெண்டலாக்கு வாவதுபோல்
சார்த்தனனில் வந்தவினை தான். (௯)

* வாய்ப்பிவ ரூனபுரி வாழ்முருகன் சந்திதில்
சேர்த்தமனங் கண்கை திரும்பாதென்—ஆய்த்தால்
லேவழங்கா னுப்பதத்தை விட்டுவா நு மோதறுந்தேன்
போதகனு மோவறுதாற் புள். (௧௦)

* கடால்வா யம்பிவறஃபாற் தொண்டவெயிற் றேடுமுகில்
எனவா யானதென்ன வெண்டமிழோய்—ஆனதனால்
அன்றேமண் கிண்டியது வன்றியதை வாரியுண்ட
தென்றேது மிவ்வுகை மே. (௧௧)

* வாய்சிவந்து மெய்பசந்த வாலமனா வானனொரு
வேம்பெறவந் தானதென்ன விளகுநாய்—நாயரெனாம்
அன்னையிதா வில்லா வாதியென்ப ரப்பழிச்சொல்
சுன்னாமரு வாநிருக்கத் தான். (12.)

* பொறிபுலவு பாலவிழிப் புத்தே மொருநாள்
சிறுவனைத்தின் னானதென்ன செப்பிர்—செறிமனைவாய்
தஞ்சுண்டி பித்தேறி காடுமன்னந் தானநியா
தஞ்சுண்டி பாகிலென்செய் வான். (13.)

* போத மெவர்க்கும் புதல்நாட போதியென்றோன்
மாதுமயல் கொண்டனம் வாடியதென்—ஆதவாய்

தானைசுத்தல் லாஸ்துவுஞ் சற்றையா போகமுன்
ஆனவைக்கே லாஸ்தினிவர்ப்பான்.

(௧௪)

* விடேற வுன்னுமன்பர் மெய்பில்லா ரிசனெரு
மாடேறு நிதி வழக்குவீர்—நாடோன்றென்
கண்மலரைத் தாங்குநீரு கான்மலரைத் தாங்குவனென்
றெண்ணிமால் வேண்டுமைபா லே.

(௧௫)

* விண்மதிக்கு மேனி மெலிவு கறைவாட்சி
நண்ணுடன் பரம்படுத்த நாட்டமெவன்—என்னு
தடாதனசெய் தாரெவரா னுலுமந் னுலே
படாதன படாரோ பரிந்து.

(௧௬)

* தேங்கனிதாம் பூலந் தினம்படைப்பார் தெய்வத்திற்
காங்கதனை யுண்டகுநி யாதுசொல்வீர்—ஒங்குதெய்வ
மெய்யுருக்கண் டாரதுண்ட மென்குநியுங் காண்பதன்றி
வைபமதில் யார்காண்ப வர்

(௧௭)

* விட்டுத்தோர்க் கிழம் விமலன ரன்றெருநான்
ஒடுட்டுத்துப் பிச்சைபெடுத் துண்டதென்னே—விடினமுனி
பத்தினிமார் கற்பழித்த பாவமிழிக் தோருயர்க்தோர்
எத்தகைய ரேனும்விடா தே.

(௧௮)

* இருகடரொ ருங்கெதிர்க்கி னெய்துமிரு னென்றே
மருவுமுரை கிச்சயமா மன்றே—இரவியுடல்
தன்னைபராந் திண்டுஞ் சமயத் திருண்மிருக்கும்
அன்னதறி யாருலகில் யார்.

(௧௯)

* தன்னைத் துதிக்குந் தவத்தினர்சா பத்தாலோர்
பின்னமுற்று வீசனைதப் பேசுவீர்—பன்னுளா
வில்லேபுறங் காண விரும்புமுமை யாஸ்தினோந்
வில்லங்கம் பட்டதென்சொல் வேன்.

(௨௦)

* மாவலியா னேன்றங்கா மாலை வடவாசின்
மேவில்தாங் தெற்கும் வியப்பன்றே—பூவரசே
மேருவனு வாவனுவு மேருவாச் செய்புமவன்
சிந்தைசிறி தோபெரிதோ ரெய்யு.

(௨௧)

* வரங்களுநிற் கித்தலிக்கு மால்வால் படைத்த
குரங்கு தனேக் கொண்ட குழிப்பென்—உரங்கொண்ட
வல்லவர்க்குப் புல்லும் வலிப்படை பென்பாரச்
சொல்லவர்க்கைத் துபதித் து. (௨௨)

* ஆரமணி வேணி யானுர் கெரியேறும்
மாரணக்கண் றுலெரிந்த வாறென்னே—ஆரழலில்
வித்தாரூர் வாரோ வினக்கில்விழும் விட்டிலுயிர்
வாழ்ந்த தன்னிடா தேனைவமன்ன வா. (௨௩)

* வல்லவெரி போரும் வனிதையத்தஞ் செவ்விதழில்
இல்லெயெச்சி லென்பரது வென்புலயிர்—மெல்லதர
பானத்தைத் தேனென்றும் பாலென்றங் கூறுமபி
மானத்தான் மாலான் மதித்து. (௨௪)

* கத்தரிக்கா பென் றுமின் காணயிலான் றுப்பெறுவித்
கத்தரிக்கா பென்றான் கவித்தேனே—சித்தசனே
முன்புடலங் காய்க்தான் முனைசேற வேந்தாநின்
அன்புடலதை யாத்தமிழ்க்கின் பாய். (௨௫)

* பாகற்காய் வேலனிரு பாதநறைப் போதைவிரும்
பாகற்கா பென்ன வருவினான்—மோகத்தென்
பச்சமின காபென்று பாடு தமிழ்க்கார்தான்
கிச்சமின கார்ச்சிருப னே. (௨௬)

* வெண்டிக்காய் தெண்டிரைகொள் றிறடக்கும் வேல்கொல்லிற்
கண்டிக்கா யங்குறமின் காதலமெய்த்—தொண்டிற்காம்
தூபவரைக் காபசரர் சுண்டக்காய் கத்தவென்ற
வாயவரைக் காசினியான் வாய். (௨௭)

* கோழி யவரைமினுக் கொத்தவரை வெற்றிபெறு
பாழியலில் வேலர் பதமலயே—வாழ்வருந்
மென்பரங்கிக் காய்கிறுந்தாட் டேந்தா னலமாங்கா
யன்பரங்கிக் காதலகன் றார். (௨௮)

தனிக் கவிசன்.

* னவரம் பருந்திதழ்நன் பேரகை வண்ணங்
கவரம் பருப்பதக்கொங் கைம்மான்—புவிருந்

கடலைநகன் டற்கழில்கொள் கந்தன் புயஞ்சேர்
மடலைக்கொள் கடத்தல்வள்ளி மான். (௨௯)

*எட்டுவெய லாகென்டை மேன்களிற்றும் காலடியின்
முட்டுவெய லார்முகவை முத்தபனைக்—கட்டுலை
மாங்கனிதர் வாங்கொச்சென் மானுவரு மாதலின்வே
ளோங்கனிதா விகலிழை கோ. (௩௦)

*கோழிமுட்டை மாதா குறங்க லமுத்தாதா
வாழியொன்று னுலுடல்வெய் பாகாதா—பாழியமீர்
கந்தா வடைபப் பழங்குறத்தி காதல்கொண்டு
சந்தாடக் கானிலைத் தால். (௩௧)

*பொருப்பச் சடியிற் புடைபடர்த்து விம்பி
யிருப்பச் சடுதியிலங் கெய்திக்—கருப்புமொழி
யேசத்தி பாலன்வர நீபுரிபா யேறிவட்குப்
பாமசத்தி லென்றும் பகர். (௩௨)

*அதிரகத்தை மோதகத்தா லண்டர்குடி யாண்டான்
பொதியவிழ்கஞ் சத்தான் புரிந்தான்—எதிரும்
கடலைப் பொரியவிட்டான் கைப்பொறிமாப் பின்னோள்
கடலைமொத்த வென்னினையைக் காய்த்து. (௩௩)

*தேங்குமலாள் வள்ளி தினம்புணருஞ் சண்முகவேள்
ஆங்குமலா புன்மனத்தேங் காயென்றான்—நிங்காப்
பருத்தோசை வேலான் பணிபாரம் பேணி
தருத்தேவுன் பாவுளன்ப டாய். (௩௪)

ஷ. கவிசாயகர்கள் வினாக்களும் சேதுபதியவர்கள் விடையும்.

*தன்றம்பி பெண்டிரண்டைச் சார்ந்திருந்தான் தந்திமுகன்
மன்றலின்னஞ் செய்பாதென் மன்னவா—என்றும்
இருகொம் புடையாளை யில்லைபென்றார் சொன்னார்
ஒருகொம்பு கையி லுளது. (௩௫)

*அந்திமதி கன்றிருவி யம்புயத்தி னுச்சியின்மேல்
வந்தகறுப் பியானுபுவி மன்னவா—சந்தக்
கல்காட்டும் வண்ணிறைந்து கால்வருடி. மெள்ளத்
தலைநிட்டன் மானுத் தனார். (௩௬)

*கச்சையிட்ட மென்முலைங் சுன்னி துறோபதையை
மெர்கிட்டிட்டுக் கொண்டறவர் மேவாரோ—கிச்சயமா
மின்னையான் குந்தி விபத்து முனம்பயந்த
கன்னனைநிக் காதிருந்தக் கால்.

(௩௭)

*அன்றொருவ னுதிரைக்கா வென்றவர்மே லைவருஞ்சேர்ந்
தின்றபதி னென்டினம்போ ரேன்செய்தார்—வென்றிக்
கணைமாரி யாரழியாக் காண்டபர் தத்தர்
துணைவாச்சப தத்தைமதித் து.

(௨௮)

*பருத்தகனி வாயைழவிண்ணைப் பார்த்துநெடுந் தோகை
விரித்தரைப்ப தென்முகவை வேந்தே—கருத்ததுகேள்
என்பெயர்கொண் மின்னா றிவர்க்கெங் கிணையலவென்
றன்புறச்செங் கையசைத்த லாம்.

(௩௯)

*வாரியகை நீரைபொரு மாதுகண்டு தின்கரையில்
சேரவிட்டுத் தேடியதென் றேர்வேந்தே—ஊரியுலாம்
மச்ச மிரண்டுகையில் வந்துசிக்கெற் றென்றுளத்தின்
மெச்சிக் களித்து விரைந்து.

(௪௦)

*கஞ்சகவாய் மாதுமைபாள் கேள்வன் முடியீது
குஞ்சமதி யேறியதென் கோமானே—நஞ்சோ
டலையிற் பிறத்தானு லன்றரன்கா ற்ண்டத்
தலையேறிக் கொண்ட தரம்.

(௪௧)

*மங்கை யருணன் வரவறிந்து தானிக்கிப்
பங்கையத்தைக் காட்டிமெள்ளப் பார்த்தலேன்—கங்குலெலாம்
பன்னு கலவியினுற் பட்டகுறி யைச்சகிகண்
டென்னநினைப் பாளோ வென.

(௪௨)

*கைமீட்டு கும்பங் கனதனத்தி னேர்தாங்கித்
தையலெதிர் வந்ததென்ன தார்வேந்தே—வையம்
வணங்குங் கவிவலவர் மாறுமென்பார் நீதா
மிணங்குவீ ராபாரு மென்று.

(௪௩)

*பெண்ணொருத்தி மற்றொருத்தி பிள்ளையக்கன் டன்புகொண்டு
கண்ணமையப் பார்த்தனளென் காவலவா—நண்ணுமறு

மின்கனிதை மாப்பால் விந்நப்பரிதவுடைப
தன்கனாவன் போலிருந்த தால்.

(௪௪)

*கூடிப் பிரிந்துமின்னுள் கொந்தகுகிள் சோடுகண்டு
வாடினா மென்கருதி மன்னவா—கடி.
விரைவில் வரவரைத்த மென்கருதிந் துந்தான்
மருவிபதே பென் றன் மதித்தா.

(௪௫)

*நன்னுகை வற்றிவிடா பயக்கையர் தாள்விரல்
எண்ணி வருத்தமுற்று னைத்தலை—கன்னிவிர்
சித்தினு ளாடை சித்தினு வற்றிவிடும்
ஐந்துநான் வந்ததென வாங்கு.

(௪௬)

*தத்தை யொருத்திதன்னைத் தத்தைதையபோ யாதடித்த
வித்தையென்ன தென்முக்கவை வேல்வேந்தே—மெத்தையின்பேல்
புல்லினவென் மன்னன் புகன்மொழிகற் றுச்சுடபால்
சொல்லினையே பென்ற துடித்து.

(௪௭)

*மாமின் விருகடர்க்கன் வாங்குதழுகி றேய்த்துவெட்சித்
தாமவனோர் கன்மறைத்தா டர்வேந்தே—மாமகனூல்
காமமிஞ்சி மேவித் கவனிவினைத் தாடல்செய்ப
மாமதிபை வேண்டி மதித்து.

(௪௮)

*சித்தனொரு காறாக்கி சிற்றொருகை காட்டுகின்றான்
சித்தமென்ன பார்புரக்குத் தேர்வேந்தே—சித்தம
மதிப்பிரஞ் சீர்யமனை வாட்டுறுமென் றன்ன
மதிக்குங் குறிப்பெனலா மால்.

(௪௯)

*புட்பம் விரும்பினன்ம் போம்பொழுதே சொத்தசையும்
துட்பவிடை கொப்பகின்னு கோவாகோ—அற்பர்
வணங்கொ ளிறமாப்பும் வாடிசையு மேனோர்
வணங்கிக் கனத்தையடை வா.

(௫௦)

*மல்லிதழகு தெஞ்ஞதின் மன்குடை பைச்சுமந்து
மெல்லவொல்கிச் செவ்வதென்ன வேல்வேந்தே—மல்லிவல்லாய்
சொல்லெல்லா கற்கவையுற் றாபதெல்லா மன்னமும்கின்
கல்லெல்லாந் தெய்வமுமா கா.

(௫௧)

* அரகிற்கும் வேம்பிற்கு மன்பின்மணஞ் செய்பின்
மருவிப்பு மோமுகவை மன்னு—தரணிமிசை
இல்வாழ்க்கை யேபெரிதா மின்பமிது வேரிகத்தென்
சொல்வாய்மைதோன்றத் துணிந்து.

(௧௨)

* வாவிப் படித்துறையில் வாய்த்த வராலினங்கள்
மேவிச் சுழல்வதென்ன வேல்வேந்தே—தாவுகயற்
கண்ணுர் விழிநிழலீர் காட்ட வதனைவிரை
துன்னுவான் கூட்டமிட்டு.

(௧௩)

* தேனிலுந்திக் திப்புநுந் தின்புலீரின் மிக்கவலி
ஆனதுவு மிபாதுபுவி யாளரசே—கானமலர்த்
தேனி லதிகமின்னுர் செல்விதழே வெங்கலீயே
கானப் புலியிலதி கம்.

(௧௪)

* வாசனையின் மிக்கதுவும் வானவரின் மிக்கோரும்
பூசனையின் மிக்கதுமென் போர்வேந்தே—மாசற்ற
கீர்த்திமணந் தெய்வமுரு கேச னவனடியில்
சாத்துமன நற்பூ சனை.

(௧௫)

* வாழ்த்தமுருக் குச்சேன் மருவா தகழியிடைத்
தாழ்த்தது வெண்ணெயுன்னைத் தார்வேந்தே—குழந்தவன்னப்
பேடனையார் செவ்விதழ்கேர் பேசியதன் பூவெழிலை
ஆடியன்ன நீர்பார்ப் பதற்கு.

(௧௬)

* மாரன் சிலைவளைத்தும் வானியொன்றம் பூட்டாமல்
வீர மடங்கியதென் வேல்வேந்தே—சேருமலர்த்
தோடலருங் கூத்தலருஞ் சுந்தரரும் பஞ்சனையில்
ஊடலற மேவ லுணர்ந்து.

(௧௭)

* சேணளவுஞ் சிந்தளவுந் தென்னியவின் மன்னவும்
காணினுங்கா னுமைபென்ன காவலா—பூதுமனத
தாசையனத் தற்கரிய தாமினும்வேற் கணவிகம்
வேசைமனம் போலுமல்ல வே.

(௧௮)

* நஞ்சிற் கொடிநு ரமணிந் கொஞ்சுச்செய்கை
நஞ்சியதும் பாது யிறல்வேந்தே—கொஞ்சத்

திடங்கிவி லாதா நிநிமழுது மிக்க

கொலிங்குணப்பென் றொடுமெனக் கொள்.

(௫௯)

* வண்டுகண்ட போதே மலர்ந்தகம லங்குவிற்ற

கொண்டிருப்ப தென்முகவைக் கோமானே—கண்டுகொண்டேன்

வன்வெளை தெண்டவிழி மாதர்செங்கை யாங்கமலம்

கொண்டுகொள்ளக் கூம்புங் குறி.

(௬௦)

* ஓராழி நெரமுநி லுண்டு பொழியினல்ல

நீராவ தென்னை நிலவேந்தே—சிராய்த்த

மேலோர் தமைச்சார்த்த மினாருமே லாவரன்றோ

நூலாய்வல் லோடாக்க லோக்கு.

(௬௧)

* ஆடியினைப் பார்த்தோ மணங்கு முலைமுகத்தை

நாடிமையப் தீர்த்தா னாரபாலா—தோடவிழாப்

பங்கயத்தை முச்சியின்மேற் பாங்கியணி யற்குளங்க

ளங்குவந்த தாமென் றயிர்த்து.

(௬௨)

* பூவி ளழகு பொலிந்து மலர்முருக்கம்

பூவைவிரும் பாதென் புவிபரசே—பூவைவரை

மெச்சி மிதழ்க்கிணையா மேலியதா லேபதிலும்

எச்சிலுறு மென்றெண்ணி யே.

(௬௩)

* தெங்கொர் கொண்டுவிண்ணிற் சேர்ந்து சிரத்தைபசைத்

தக்குழிற்ப தென்முகவை யாளரசே—அங்கொளிரும்

விண்ணரம்பை மார்தனத்தை வெல்லகினைத் துச்சென்றும்

வண்ணமிக்க தாலே மகிழ்ந்து.

(௬௪)

* சம்பு முடியின்மதி சார்ந்திருக்கு மேலுலகில்

பம்பிருன்போக் கின்றதென பார்வேந்தே—சம்புபுவி

நல்லோர் மனத்திருநீர் காட்டா வவன்முடிபூர்

வல்லோற் கரிதோ மதி.

(௬௫)

* ஆருமடக் கற்கரிய தாயு மணையின்றி

வாரி யடங்கியதென் மன்னவா—கூரயில்வேல்

மன்னவனை மன்பருள்ளம் வைத்திருக்கும் வித்வதனை

இன்னமறி யாதோ விதால்.

(௬௬)

* மூடுங்காற் புன்னகையு போர்மடந்தை கொண்கனெடு
கூடுங்கா னெட்டுயிர்ப்புங் கொண்டதென்னே—ஆடவன்றோப்
மாற்றான் பிரிவை மதித்துமன்னுள் பெற்றநகம்
ஆற்றுவை யானு மவன். (௯௭)

* சித்தம்போற் றத்தமன்னன் சென்னியின் வாமனன்றான்
வைத்தழித்த னீதியா மாமகபா—முத்தலமும்
சந்தானி யாகர்ப்புன் னேங்குநா னென்றுமவன்
வாய்த்துதற் திற்ப மதித்து. (௯௮)

* ஓர்விளக்கின் சோதியரு குற்றபலிங் காதியெலாம்
சார்விளக்காத் தோன்றியதென் றார்வேந்தே—ஓர்பொருளாம்
மானுவன்ரி கேள்வன் மருவடியா ருள்ளமெலாம்
சோதியெனத் தோன்றுவதென் சொல். (௯௯)

* தெய்வப் பிடிபைமணஞ் செய்துகுன் னேடர்குலத்
தையன்மணஞ் செய்ததென்ன தார்வேந்தே—செய்யதரு
மேவுலகத் தேவரைப்போல் வேண்டெமையுங் காவென்ற
பூவுலகத் தேவர் பொருட்டு. (௧௦௦)

* வாரிமணி யுந்திருவு மாயவனுக் கீர்தரற்குக்
காரி கொடுத்ததென்ன காவலவா—வாரணத்தோல்
ஆடையான் சின்னமதி யார்கடையான் வெம்பணியான்
தோடுடையா னென்றுமதித் து. (௧௦௧)

* மச்சமென்று செம்பருந்த வாரிப் பறந்தோட
இச்சைகொண்டு மண்ணுன் டிருந்தானே—சிச்சயமாய்
மாரியார் மேலேறி மானத்தைக் கைக்கொண்டால்
நாமதனைப் பேசவல்லா. (௧௦௨)

* பெண்டாட்டி மன்பாவை பின்ன புருகின்னான்
கொண்டாட்ட மெல்லாங் குளிக்கடலே—வண்டோட்டிம்
கைம்மா வரம்பாயக் கண்ணிரண்டும் பூவேலென்
பைம்மாப் பணியாற் பயன். (௧௦௩)

* ஓர்கண் குருடாட்டல் பித்தருடிக்
கார்கடலிற் போய்விட்ட தாயனமென—பாரி

கருப்பிலியைக் காய்தான் கைலாயா நிற்றோர்

இருப்பிலையென் றுனதன லே.

(௪௪)

* ஆனைமருப் பன்னமுலை யன்னுந்தின் கற்பிளவவத்
தாணிகொண்டு மோதுவதென் றார்வேந்தே—மானக்
கலைப்பகைநீக் கற்கன்று காலம்பார்த் துத்தம்
முலைப்பகைநீக் கற்கு முயன்று.

(௪௫)

* மாதொருத்தி பெற்ற மதலை தலைமுனிந்து
போதுயிலென் றாப்புதுமை போர்வேந்தே—மாதமொன்று
வாராக் கணவன் மலரணையில் வந்திருக்கும்
நேரம்பா லென்றழுகா னென்று.

(௪௬)

* தாணை துவைத்துகின்ற கையலைநேர் கண்டமத
யாணைமுகஞ் சாய்த்ததென்ன வண்ணலே—மேனாடத்
தன்பகையா னாலுந் தகையிற் றலைபொருத்தில்
என்புரிவர் வல்லோர்க ளே.

(௪௭)

* காருகுக்கா வேளையொரு கன்னி யுடன்முழுதும்
நீருகுக்க வந்தா னிலவேந்தே—மாரனெதிர்
அம்புகுக்கக் காந்த னணைந்தபின்ன மாந்தளர்வால்
அம்புகுக்கா தாகந்த லம்பு.

(௪௮)

ஆகச் செய்புன் தஅஃ.

துவாத்திரீம் தசாவதா நம்சரவணப்பெருமாட்கவிராயர்.

இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவானாயிருந்த இவர்; முன்னர்
கூறிய அட்டாவதாநம் சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப் பெளத்திரர்.
அநுஞ்சலக்கவிராயருக்குப் புத்திரர். மதுரைச்சிலேடைவேண்பா, துன்றுக்
குடிச்சிலேடை வேண்பா, கந்தவநக்கச்சந்தவேண்பா, கீருச்சுழியல் ஓரே
முத்தந்தாதி, மகரவந்தாதி, கருதுமலையோரேந்தந்தாதி, பனசைத்தீரிபந்
தாதி, கயற்கண்ணிமாலை, புலனெந்திரனம்மான முதலிய பன்னால்க ளியற்
றினர். இவரிற்றைக்கு இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் தேவவியோக
மாயினர்.

பொன்னுச்சாமித்தேவர் அவர்கன்பேரிற் பாடியன.

தொன்றுதா தீசே துதுதுதுதிப் பாண்டவர்க்காச்
சென்றுவென்று காத்த திருநாதா—வொன்றுதா

தான் டிபுழற் றன்றகவத் தாரு மலாஞ்சேது
மான் டியமுய்த் தந்தெயுள்ள வா.

(௧)

வுஷ்டநாகபதிவேண்பா.

இது தனித்தனி எட்டுப்பாம்பினுள்ளடைக்கவுஞ் சத்தியமையும்.

* மாரா விதுரய மாலை யணிபுப
காரமா லின்ப நிலைவன—நீராவெண்
பூபதிமா விரா புனைவாய் புப்பலயி
மாபொன்னு சாமி மதி.

(௨)

* புராதன மான புலவனி யானே
னிராகர வாத நெறியோ—தராதர
மாராய் துரைசி வருளன் டியுமிசதி
மாரபொன்னு சாமி மதி.

(௩)

* மார விதுரமா வள்ளிய பூபகலி
சாரமா டிகேது தாய்மன—துள்ளாய்வை
நீதாத னுடையா சாரநீ காஅல
மிதபொன்னு ராமிமா லே.

(௪)

இதுமாத்திரைச்சுருக்கமுமாம்.

* ஓரபு போய வரைகலிக் தோம்புமா
நீரனே வாசத் திருமானன்—பாரு
மருமாகா னான மணிமா யவனி
வருபொன்னு சாமி மனு.

(௫)

இவை கடுவெழுத்தலக்காரமுமாம்.

* தோதா டிடையோமோ கோறிகா வாரியோ
ராதேதின் றுரி லலியற்கா—வாதா
வருனே ரணியாம னுவாடி யன்றேய்
நிரையான் புவிநாத னே.

(௬)

* தாதாவன் பாநீ தலைமை யறியோ
ராதாவை டிகேதா மலைவலி—ஓதாவிள்
போல்லாநா வேக்கு புரப்பா மாமனு
மாவிர னேசாதி மான்.

(௭)

* விரையி னுலா நிருலலரி போம்பு
லாரையப ராரைமல யத்தென்றல்—சாருமி
தாதாது பாஅணி யான நயவுரு
வாதாம சாடு மதி.

(அ)

இதமாத்திரைவுத்தனையுமாம்.

* வரைபன வொன்றேறு வாரா மதனு
விரையிலெனை யான்சேம விரா—பிரதாப
சேதுபா ராபொன்னு சாமிமா சீதரா
நீதமா ருவிந்தனே.

(ஆ)

முத்தாமலிங்கஸேதுபதி யவர்கன்பேரிற் பாடியன.

* முன்பேறு சீர்படைத்த முத்தமிழ்வல் லோரெவரும்
என்பேறு பெற்றாரென் நிபார்புகல்வார்—அன்பேறு
தேவைமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யென்மேற்சொல்
பாவையொப்பா யாவர்பெற்றார் பார்.

(க௦)

* தந்தமரும் பாமகவுந் தன்கனிபா லீருநர்பால்
வந்தமரும் பாராட்ட வாகினால்—அந்தவினை
யாட்டுமுற்றி லாயையநிக் தன்றியிரா தன்றோசீர்த்
தேட்டுமுற்றத் தேவையா சே.

(க௧)

* பெற்றாரா னன்சீரியப் பெற்றாலும் பெற்றாரின்
மற்றார் சிறந்தார் மதலைக்கிங்—குற்றேனெஞ்
சென்பாலில் லென்றற் கிலக்கன்றோ வெந்தையுளத்
தன்பாவ தென்னுண்ட வா.

(க௨)

* படிதழைக்க மதநீதிப் பமிர்தழைக்க வுயிர்தழைக்கப் பரவி
வாழங், குடிதழைக்கக் கற்றோர்தங் குலத்தழைக்க நலந்தழைக்கக்
கோதி லாநின், முடிதழைக்கச் செய்ததவிக் கடவுட்டுகன் கைம்மாறு
முற்றத் தேறேன், வடிதழைக்கும் வேற்கைமுத்து ராமலிங்கச் சே
துபதி மன்ன ரேறே.

(க௩)

* நினக்குமுடி கிடைத்தபடி முத்துங் ரப்பகவி நீபுண னெ
ன்னே, தனக்குமுடி கிடைத்தமவிழ் வெனக்கடித மெனக்குவரை
தந்தான் கண்டேன், எனக்குமுடி கிடைத்ததெனக் கிடைத்தபெரு

மகிழ்ச்சியுந் தெல்லு காணேன், தினக்குழுடி யரசரிக லடக்குழுத்
து ராமலிங்கச் சேது வேந்தே. (௧௪)

* எனறுகுலஞ் செய்ததவப் பேறென்கோ பான்செய்தவமென்
கோளுள, திசைரன்பொன்னுச்சாமி செய்ததவப் பயமென்கோ
செகமேழ் செய்த, புதிதமிது தவமென்கோ நிமொலி புரிந்தரசு
புரியப் பெற்ற, தங்கனடி பரமமுந்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யரசு
மேறே. (௧௫)

சுழந்திரவருணனை.

* பாரிற் கொடிக்கனிளான் பைந்தருவின் பூவையலை
வாரிக் கரையொதுக்கும் வாரிதியே—பூரிப்பொன்
வண்ணத் துடையான்றன் வாய்முளரி வாய்முழங்கும்
வண்ணத் துடையான் மனை. (௧௬)

* தெண்டிரைமஞ் சத்தனமுழிற் சேபைத்தா லாட்டுதல்போல்
வண்டிரையா நிற்குமணி வாரிதியே—தன்னுளவார்
அம்புயத்தா னத்தா னனத்தா னுதித்தவுந்தி
அம்புயத்தா னத்தா னகம். (௧௭)

* அண்டர்மின்னுர் மென்றுகெல்கொண் டன்றுகுருந் தேறியொப்ப
விண்டருவில் வெண்டிரைசேர் வேலையே—பண்டுகன்மின்
னாடாவத் தாடிருத்தி யன்பருளத் தாடிருத்தி
ஆடாவத் தாடியகம். (௧௮)

* பாசொளிமிற் கட்டுலனை பன்மையிற்கார் மேற்கொளலின்
வாசவனை நேருமணி வாரிதியே—விசுகதீர்ச்
சங்கப் படையான் சரணர்பவஞ் சார்த்துளங்க
சங்கப் படையான் றலம். (௧௯)

* ஏந்துமர வத்தா விருமுத் தலைகொளலால்
வேய்த்தமதி வேணிமொப்பாம் வேலையே—பூத்தவிசைர்
மாவிசையன் பாகனார் வன்பா ரதமுடித்த
மாவிசையன் பாகனார் வாழ்வு. (௨௦)

* போதனத்தை பூருகையாற் பூவாய்த் திருக்கையால்
வேதனுக்கொப் பாகுமணி வேலையே—நீதால்

வரும்பா தகமலத்தான் வாடாதென் பாக்க

வரும்பா தகமலத்தான் வாழ்வு.

(௨௧)

* வின்மீ னளாடிமலை வெண்பட்டின் முத்தழத்தனம்
வண்மைபினைக் காட்டுமணி வாரிதிபே—மெண்ணில்
கருப்புக்கா தாண்டார்மெய்க் காட்சியா கென்றென்
கருப்புக்கா தாண்டார்தங் காப்பு.

(௨௨)

* வின்னாடு மங்கைபர்க்கு வெண்மதிதேதான் றம்பதத்தில்
கண்ணாடி மிற்காட்டுங் கார்கடலே—கண்ணாடி
வாசவனத் தாமரையான் வந்தணைக்கு வந்தநுனும்
வாசவனத் தாமன் மனை.

(௨௩)

* கண்மகர் தங் குலவுங் கற்பகத்திற் றற்பமகரம்
வின்மகர் தன்னொடுலாம் வேலைபே—திண்மலையால்
வண்ணம் படைத்தான் மழைமுகில்கா யாவினுடல்
வண்ணம் படைத்தான் மனை.

(௨௪)

* பல்லுமருத் தந்துகின்றம் பாடடக்கு மோர்பொருளின்
மல்குதிரை யுள்வாங்கும் வாரிதிபே—தொல்லாரர்
அத்தியா னத்தா னடிபார்க்கு விடுதரும்
அத்தியா னத்தா னகம்.

(௨௫)

உத்தமலைச் சமீப்தாவர்கள் மீது பாடியன.

* வட்டக் கஞ்ச மதிமுகத் தான்மதன் வாளிக் கஞ்ச மதியந்தழ
லள்ளிக், கொட்டக் கஞ்ச முலைமே விதைபெலாங் குறித்த கஞ்சற்
றிரங்காகென் வானியின், முட்டக் கஞ்சம் பசில்விரை யாவென்ன
முடக் கஞ்சமராடத் தொடங்கிய, ஹட்டக் கஞ்சனை வென்றார் பதாம்
புயற் றுதிப்ப வாவித யாலய வேந்தனே.

(௨௬)

* ஹடைக் குஞ்சரக் கொம்பா முலைமல ரோதிக் குஞ்சரக் கொன்
றையொப் பாமிவன், சாடைக் குஞ்சர னம்பொரு மாரவேள் சண்
டைக் குஞ்சர வேகத்துக் குந்தென்றல், வடைக் குஞ்சர மஞ்சகி
யாளந்த மானுக் குஞ்சர னேகதி யாமையா, ஆடைக் குஞ்சர வின்
மே னடித்தவர்க் கன்ப னேகித யாலய வேந்தனே.

(௨௭)

* ஏவி யங்கச னற்புத் கடலிரு னெழிலி லங்கா னுக்கிளை யானெ
னம், பாவி யங்கான் பாணத்தி னுவித்தப் பாவை பங்கச னங்கசத்

தாளினி,மேவி யங்கச னத்தத்தை மாற்றையா லிபுத ரங்கசன் மார்க்
சர்க்கெ லாமட,மாவி யங்கச னந்தாலூர் சுப்பிர மண்ய னேரித யாலய
வேந்தனே. (உஅ)

* வண்ணக் கோல விழியாள் வருந்தவே லாளிக் கோல மதன்
மெடுத் தானதை, எண்ணக் கோல முடியா தினிமன மிரங்கிக் கோல
மடந்தையைச் சேரையா, தண்ணக் கோல மலிகடற் பாழுற்றுந்
தழையக் கோலங்கை கொண்டாய் புகழுண்டு, பண்ணக் கோல வடி-
வெடுத் தார்பதம் பரவுங் கோவித யாலய வேந்தனே. (உஆ)

* அந்த மாதங் கனிநனி யாமிவ ளங்க மாதங்க மாழுமக் கல்லது,
சொந்த மாதங் கருதிலிங் கார்க்குடல் சோரு மாதங்க நீக்காமையென்
னவன், எந்த மாதங் கடந்தாளுந் சொல்லவா றிருக்கு மாதங் கருத்
தென்சொல் விரர, வந்த மாதங் கணிரமார் பனைப்பணி வீரையாளித
யாலய வேந்தனே. (உஊ)

* கான வல்லியங் கும்பன் மலைத்தென்றல் கருக வல்லியம்
போருகஞ் செய்பகை, ஆன வல்லியங் கும்பிறை காயவேட் கடுத்த
வல்லியந் தாவ வரிவிழி, மீன வல்லியந் தோவருந் தாதனை மேவ
வல்லியங் கெம்மன்னர்க் கும்பிர,தானவல்லிய மாறும் பிரான்புகழ்
சாற்று மாலித யாலய வேந்தனே. (உக)

* சொலத்த காமன மாலவன் மேலின்று தொடுத்த காமன் மல
ர்க்கணைக் கோதொகை, அலத்த காமன்றி லோசைக்கு மாற்றில
ளணைந்து காமன்ற லோதியை வச்சிர, வலத்த காம னுலகுக் கெனவ
ந்த மன்ன காமன வாலிக் கரைதொறும், பலத்த காமன் னியவிரை
யான்பரி பால னுவித யாலய பாண்டியனே. (உஉ)

* அன்னக் காவடி கட்டித் திரிந்தவ ளன்புக் காகுணத் துக்கா
வடிவுக்கா, என்னக் காவடி நிர்விழிக் காவடி யேதுக்காவடி வைத்தா
ரெனநொந்தான், மின்னக் காவடி யோடுகை விழிந்தன மேவிக் காவடி
வேற்கரத் தாய்வயல், மன்னக் காவடி தேன்பாய் கிளுவையான் மன்
ன வாவித யாலய பாண்டியனே. (உஊ)

* சேர வாரணங் கெய்தத் தகுந்தனந் திரண்ட வாரணங் கண்ட
ங் கயலயில், ஆப வாரணங் கண்டா மரைமுக மணிய வாரணங் கைப்

புனர்க் தானையா, மார வாரணங் கற்ற ரியல்கொடு வாழ்த்து வாரண
வைத்துப் புரப்பவா, விர வாரணங் காத்தோன் பதம்பனி விரை
யானிக யாலப வேந்தனே. (௩௪)

* வந்த னம்பு வருத்திப தானெஞ்சு வந்த னம்புசி யான்கட்டு
ளமயிடா, சந்த னம்புனர் கொங்கைக் கிடான்மெய்ப சந்த னம்
புன் மங்கைபை மேவைபா, முந்த னம்பு மதவேழங் காத்தருண்
முருத்த னம்பு சிபாவும் பராவுகோ, விந்த னம்புபத் தான்மற வாத
வா விரை யானிக யாலப வேந்தனே. (௩௫)

* வெண்ம திக்குங் குயிற்ருங் கடலுக்கும் விளைம திக்கு விலா
ன்பக ழிக்குமப், பெண்ம திக்குந் தளர்வுற்ற தாலெங்கள் பெரும தி
க்குணை யன்றியின் றானையா, வின்ம திக்குங் கடல்வந்த மாப்புய விம
திக்கு முலகேழிரண்டினும், எண்ம திக்குந் தரமேற் கொளும்புக
ழிருக யாலப ராமதெய் வேந்தனே. (௩௬)

* ஆர வாம்பரிக் குஞ்சடை யாரெதி ரமர வாம்பரி யான்கணை
யாலுடல், சோர வாம்பரி வன்னுட்கியாவருஞ் சொல்ல வாம்பரி .சன்
றணைந் தான்வகுன், சேர வாம்பரி யங்கத்திற் சேர்ந்துணை சிசுர வாம்ப
ரி சேப்பவர் யாவர்போர், விர வாம்பரிக் கோர்நகு லாவெற்றி வேல
வாவித யாலப வேந்தனே. (௩௭)

* ஏவு மாசுகம் போதாஞ் சமர்க்குவே னேறு மாசுக மாம்புலி
போல்வந்து, தாவு மாசுகந் தென்றலென் றுல்மெய்மிற் றுக்கு மாசுகந்
தக்கணை யான்செய்கை, யாவு மாசுக மார்பொழு தென்றுநோ மவட்
கு மாசுகந் தக்கணை வாயையா, பாவு மாசுகந் தக்கவி னோர்க்கருள்
பாண்டி யாவித யாலப வேந்தனே. (௩௮)

* ஆல்லி யாம்பல் கனிவா யதில்விளை யார மாம்ப லயில்விழி யா
மிடை, வல்லி யாம்ப லிதபுய மாணுளம் வாடு மாம்ப லிருளான் புரிய
மர், ரொல்லி யாம்பல் லணைக்கோ விலக்கிலை சுகந்த வாம்பலங் கொ
ண்டணை வாயையா, வில்லி யாம்பலஞ் சேர்ந்த துரத்தா விரை யா
வித யாலப வேந்தனே. (௩௯)

* வண்ட லம்பு சிகிர்குழன் மேனிது வண்ட லம்பு வளைசோர்ந்
துள் பான்மயல், கொண்ட லம்புரி வேட்டுரொந் தாடிவன் கொண்ட

லம்புயக் கோலமொப் பாமிரு, கண்ட லம்புயல் போற்கொட்ட நீர்மு
லைக் கண்ட லம்புரண் டாளைக்கண் பாரையா, மண்ட லம்புரக் குந்தனி
நிதிக்கோல் மன்ன வாவித யாலய வேந்தனே. (ச௦)

* கண்ட னந்தத்தங் காவியம் போதிரு கண்ட னந்தந்த மின்மொ
ழி மென்னடை, கண்டனந்தந்த னுரிடை யாகுமு கண்ட னந்தந்தன்
பூங்களை பாய்ந்ததோர், கண்ட னந்தந் தளிரியற் காமெனக் கண்ட
னந்தந் தயைவேண்டுஞ் சத்தூரு, கண்ட னந்தந் தவர்திறை கொண்
டருள் காவ லாவித யாலய வேந்தனே. (ச௧)

* குதிரைக் காக்களை கொண்டவ னுன்முழங் குதிரைக் கார்ச்செப்
பார்தென் றலையடக், குதிரைக் காய மடயீ ரினமொலிக் குதிரைக்
காகக் குயிலீறும் பைக்கொரு, குதிரைக் காத்திர மென்பதென் னெ
ன்றனோ குதிரைக் காதின்ற றவளைக்கண் பார்பெரு, குதிரைக் காந்தி
மணிச்சித்தி ராந்திக் கொற்ற வாவித யாலய வேந்தனே. (ச௨)

* சந்த னம்பயில் வாடைக் கலாதுவ சந்த னம்பயில் போற்பா
யப் பாலுங்க, சந்த னம்பரு காளென் றிதுவரை சந்த னம்பக ரா
தோவென் றேங்கிய, சந்த னம்பின் மொழிக்கு முகைவன சந்த னம்
பரி வாயளை நல்லவா, சந்த னம்பரி சிந்துகற் றோர்குடி தாங்கு மாலி
த யாலய வேந்தனே. (ச௩)

* காவி யங்கண் ணினைக்கினை யாகத்த காவி யங்கவன் சொற்
குக் கருப்பம்பா, காவி யங்கலி கண்டுமொல் வாதுவர்க் காவி யங்கம்ப
லன்னுட் கருள்செய்து, காவி யங்கட லான்பொரு முன்புதுங் காவி
யங்கலர் முல்லைப் புயாபன்னூல், காவி யங்கனெல் லங்கற் றுயர்சன
காவி யங்கித யாலய வேந்தனே. (ச௪)

* அம்ப ரம்பயில் வாள்சே லடில்கிரி யம்ப ரங்கன் ணினை தீந்
ராமிடை, யம்ப ரம்பசம் பொன்மய மேயவ னம்ப ரம்பிரி வாற்ற
விதுசத்தி, யம்ப ரம்பத மேன்மற் றானதுதே யம்ப ரம்பரி வாயளை
பாண்டித்தே, யம்ப ரம்பர மாகச்செங் கோல்கைக்கொண் டான்ப வா
இத யாலய வேந்தனே. (ச௫)

எட்டையுடம் சம்ஸ்தானபதியவர்கம்பேறிப் பாடியன.

பன்னிரண்டு ராகங்களை அமைத்துப்பாடியது.

* மேடமிட பத்தலையான் மிதுனக் கொங்கை

மென்கடகஞ் சிங்கவிடைக் கலைபுஞ்சோர

வாடுகன்னி நீதுலாம் விரக வெப்பு
 மாறுமோ விஞ்சிக் கண்ண டனுகிற் பூட்டி.
 நீநிக ரக்குழையான் கணைக்கும் பஞ்செய்
 நினைவுமீ னமதாக்க வேண்டின் முல்லைத்
 தோடவீர்சந் தரபாண்டய வெட்ட மேந்தான்
 றோள்புனைமா லிகையலதென் சொல்வாய் மானே. (௪௬)

பன்னிரண்டு மாசங்களை யமைத்துப்பாடியது.

* மாதஞ்சித் திரைக்குள்ளே வைகா சிக்கு
 வலையாரு மானினம்போ லுடல மாடி
 ஏதமுறா தாவணியான் டவன்சேய் வாளி
 மெய்துபுரட் டாதிவளைப் பசிய தோள்சேர்
 ஆதரவாக் கார்த்திகைமார் கழியன்பாலுட்
 டமுதையுண்டா னனையாய்முன் கஞ்சனேவு
 தோதகமா சிபங்குனிய வென்ற மாலே
 சுந்தரவெட் டமராஜ னுரைச்சிம் மேறே. (௪௭)

* கொடியேறும் பிஞ்சவிடுங் காபு முற்றுங்
 கொடுபழக்குந் துவையல்செய்தாற் கசக்க லாகும்
 அடியேறுங் கிள்ளியதைக் கொய்வார் நன்னூ
 லாராய்ந்து மடிப்புளதா மடுத்தார் மானம்
 கொடியேனு மகலாது காக்குங் கண்டாய்
 நவலுகலை கற்றாய்ந்து புகழ்வா யேழு
 படியேறும் படிவளர்த்த சிவஞா னேந்தரா
 பயன்கதைக்குப் பகர்த்தெம்மைப் பாலிப் பாயே (௪௮)

* காரென் றுரைக்கிற் றருணத்தி லேகொடுக் காதுகொடைத்
 தாரென் றுரைக்கிற் கவடுள்ள தாமுயர் தங்கமகா
 மேரென் றுரைக்கினும் வில்லங்க மாமினி மேலவனை
 யாரென் றுரைக்கப் புகுவேனெ னப்பன்செல் லப்பனையே. (௪௯)

ஆற்றங்கரை ஜமீந்தார் பேசிற் பாடியன.

* சந்த்ரகிரி யாதிபதி சொக்கலிங்கப் பெத்தணலென் றன்பாற்
 றந்த, இந்தநயச் சரிகைவஸ்த்ர முலகையெலாம் வாங்குமெங்கோ
 னிருகையிசை, சொத்தவிலை யாவாங்குங் கவிஞோரை மற்றென்றன்

ஹரைசங்கீர்த்தி, மைந்துடைய மன்னர்பெற்ற புதுழினையெல் லாம்
விடைக்கு வாங்குந்தானே. (௫௦)

* கற்றுமிருப் பாசிவநூல் கற்றாலுங் கற்பணசொற் கவிவின்சாரம்
சற்றுமறி யாறவர்க ளறிந்தாலு மன்புடைய சாமியின்போல்
பெற்றிதெரிந் தாதவாரிப் பேருலகி லவரிருத்தென் பெருவார்பண்ணை
நெற்றிரண்டு வினைபொய்கைக் சொக்கலிங்கப்பெத்தணமா னிருபரேறே.

* கரும்பாட்டிச் சாரங் கவர்வது போனின் கருத்துக்கொப்ப.
வரும்பாட்டிற் சாரம் வரச்செய் ததுநின் வலமையன்றே.
கிரும்பாட்டி நல்கொண்டல் வொன்னுரை நீரந்த விண்ணிடைப்போ
யிரும்பாட்டி லென்றுசெய் சொக்கலிங் கப்புல னேந்திரனே. (௫௧)

சேற்றார் ஜமீந்தாரவர்கள்மீது கூறியது.

* கற்றுழந்தா நாயந்தாராங் காவலரைப் பூகிலெண்ணில்
நிறுழந்தா ரன்றியுன்முன் னிற்பவர்பார்—செற்றார்
பரசுத் தரதாசம் பத்தென்பார்க் கீழும்
வரசுத் தரதாச மால். (௫௨)

சேற்றார்ச் சம்ஸ்தானவித்துவான் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள்
தமக்குச்செய்த உதவியை வியந்து கூறியது.

* தருமதூர கதருகுல வெனப்புகழ்பா வலர்க்குரிதி தருபூ முல்லை
தருமதூரம் பெருகவணி சுந்தரதா சேந்தரன்மகிழ் தருசெங் கோல
மருமதூரத் தராம சாமியென வருமலை மாத வன்போல்
மருமதூர கவிவலனெற் கியற்றுகவி பெப்பிறப்பு மறத்தி டேனே. ( )

முகஞ்சில் கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் கட்டுவித்த
விராயகர் கோயிலுக்குச் சென்றபோது கூறியது.

* ஆலைபஞ்செய் தமராடி யுடல்பொடித்தான் பதம்பெறுவா
னகத்துள் ளன்பாய், ஆலைபஞ்சேக் கையதாக்கொண் டவன்விடங்
கண்டுவளை யளித்த முன்னோற், காலைபஞ்செய் திசைபடைத்தா
னெக்கலைபு முணர்ந்ததனை யார்க்கும் புத்தி, யாலைபந்திர்க் திடவுண
ர்த்துங் கந்தசுவா மிக்கவிநல் லறிஞ ரேறே. (௫௩)

அங்கே மாங்கனியுண்ணாமபோது கூறியது.

* கந்தசா மிக்கவிவல் லவனுமவன் கனிபட்டனெனக் கற்றோர்
போற்ற, வந்தசா மியைபனைய ராமசா மிக்கவிபு மெழுவா பெற்றுகுத்,

தந்தசா மியமகன்ற மாங்கனித்தித் திப்பினைநேர் சாற்ற வேண்டிற், பந்தசா மியல்பகற்று மரன்மகற்கி கனியுமினை பகரொண்ணதே. (௫௬)

அக்கவியைக் கேட்டவுடன் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் குமாரர்
சே. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் கூறியது.

* தனிக்கவிகைப் படையாக்கொண் டவன்பணியுஞ் சிவன்றிரு
ப்பா தத்தை யென்றும், டனிக்கவியு மால்சரவ னப்பெருமாட் கவி
ச்சிங்க முவந்தன் பாக, இனிக்கவிகை மன்னரெலாக் கொண்டாட
வெந்தையர் திசைத்த ரெஞ்சொற், கனிக்கவிபோ லினிக்கவினிக்
கவிபுகல்வோ ரிவ்வுலகற் கண்டி லோமே. (௫௭)

ஆகச் செய்யுள் ௩௮௫௭.

அட்டாவதானம் கிருஷ்ணாய்யங்கார்.

இவர் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவான். இவர்பாடிய நூலென
எதுவும் வெளிப்பட்டிலது. இவரும் முத்தராமலிங்கஸேதுபதி காலத்தினரே.
சமுத்திரவருணனையாகப் பாடியன.

* தக்கவய துற்றபினுந் தாம்பெற்ற மக்கடமைப்
புக்ககத்திற் சேர்க்காத புல்லியர்மேல்—அக்கனாவன்
பாரித் தெழுவதற்கொப் பாகுநதி கட்கிறையாம்
வாரிதிதி விற்படரு மாறு. (௧)

* திங்கட் குழவியினைச் சேண்மணிப்பூண் டொட்டிவிட்டுப்
பொங்குதிறைக் கைமேற் பொருத்திமிக—மங்கலநல்
ஒசை செவிமடுப்ப வுழிவரை தாலாட்டும்
ஆசைத்தா யாழியன்றி யார். (௨)

* வானேறத் தக்க வலிமையுனக் குண்டேனும்
நானே பெரியவனென் னாநினையாக்—கூனேறு
சங்கைத் தரிக்குஞ் சலிதீயே கும்பமுனி
அங்கைத் தலமுண் டறி. (௩)

* நின்னிடத் திற்பிறந்த நீலவிடந் திண்டிடினும்
தின்னுமவர்க் கேதுயரஞ் செய்யுமன்றி—நின்னைப்போல்

தொட்டவர்கள் பிற்கணத்திற் றஞ்சா குணையடுத்தேற்
கிட்டம் பெறுவதெங்க னே.

(ச)

* ஆர்கலியென் னுஞ்சொல்லிற் காதார மாயினபின்
ஆர்கலியுந் தோய்த்தலை யானதனால்—சீரில்
கடைபட்டாய் கெஞ்சங் கலங்கினும் கட்டுண்
டடைபட்டா யின்ன மலை.

(ரு)

* ஓங்குமறை நாவா யுறுதலினு னுற்றலையும்
தாங்குதலால் வேதாவாஞ் சாகுமே—சங்குமெமை
ஆண்டவரா கத்தா ரருமணியா ரன்றுதித்த
நீண்டவரா கத்தார் நிலம்.

(சு)

* அம்புலிமே லோங்குதலா லாரை யணிந்திடலால்
நம்பனெனச் சொல்லு நரலையே—அம்பரன்முக
கண்ணு னனத்தான் கருத்துக்கெட் டாதிருக்கும்
வண்ணு னனத்தான் மனை.

(எ)

* நத்தனங்கொண் டோங்கியமை நாகத்தை யாள்வதினால்
சித்தராழ நிந்திரனாஞ் சிந்துவே—தந்தமக்கு
வைகுத்தத் துக்குடையார் வன்புகழை யாதரிக்கும்
வைகுத்தத் துக்குடையார் வாழடி.

(அ)

* நிலமடி லேறுதலா னீண்டவடி வேற்கையினால்
வால குமரனொப்பாம் வாரிதியே—கோலமலர்ச்
செங்கமலத் தாளான் நிருவடிக்காட் பட்டவரைத்
தங்கமலத் தாளான் றலம்.

(க)

* ஓங்கோ டொளிர்தலினு லோங்கன்முகத் தோங்குகையால்
சீர்கொள் கணபதியாஞ் சிந்துவே—ஏருடைய
செம்பவள வாயான் சிறந்தவர்பாற் கைமாறாச்
செம்பவள வாயன்றன் சேர்பு.

(கௌ)

* நங்கோன் விசையரகு நாதமுத்து ராமலிங்கச்
சிங்கம்போ லாழந்த திறம்பெற்றும்—பங்கம்
விடுத்தலையெ னுட்பயமும் விட்டிலையென் வஞ்சர்த்
தடுத்தலையென் வாரிதியே சாற்ற.

(கக)

விராயகமுதலியாருக்கெழுதியது.

* திருலவு மேன்மாட மீதுவினை யாடல்புரி
 செங்கமல நயந மடவார்
 செத்தாரிர்க் குவமைபெறு பாதபங் கயமதிற்
 சேர்த்திடு சிலம்பி னெலியைத்
 திருவளரு மாந்தப் பொய்கையிற் பரிகின்ற
 செங்கழ லனங்கள் வினவிச்
 சேணுலகு மேலோதி மங்களே தென்றுளந்
 தேங்கிமே னோக்கு மைந்து
 தினைகள் படு திரவியமி யாவுமொரு தலமதிற்
 சேர்த்திட நினைத்திட டபன்
 செய்யித்த தென்றுலகின் மெய்வித்து வான்கள்புகழ்
 சென்னைநகர் மன்னு மன்னு
 திகழொளி கபாலீச ரடிபணி யருச்சுனச்
 செம்மலருள் செல்வ மைந்தா
 சீர்த்திபெறு நாயக விராயக மகிபால
 செப்புமொரு செய்தி கேண்மோ
 பாருலக மென்றவொரு விப்பிக்கு முத்தெனப்
 பகர்கின்ற முகவை நகரில்
 பரமனுதல் விழியிலக் காகாத மன்மதன்
 பாக்கிய மிழந்தி டாத
 பதியரிச் சந்திர னுண்மைவிட் டகலாத
 பார்த்தன் சுதந்த ரமதாப்
 பலகிதிக் குவைகொண்ட வளகேசன் முனிவராற்
 பாலமனு காத மகவான்
 பல்லுயிர்ப் பயிரெலாம் வாட்டமுறு வேளையைப்
 பார்த்தருள வந்த மேகம்
 பரிதல்வின வுதனினைத லல்லாதி பார்க்குமருள்
 பஞ்சதரு சுரபி மணியோர்
 பக்கமதின் மிகுதிகுறை வின்றிவளர் கின்றவுதி
 பதிர விரண்டில் சேடன்

பரராசர் முடிதிகழு மணிமகுட ரத்னவொளி
 பதியுமிரு பாதன் முல்லைத்
 தாருலவு மார்பன்முத் துச்சாமி மகிபதி
 தவத்தில்வரு சிந்தா மணி
 சச்சிதா னந்தமய ராமநா தச்சாமி
 சரண்மீதில் வைத்த சித்தன்
 ததிகண்டு பகைவென்று வெண்குடையி னிழலிழித்
 தாரணியை யாங்கின் றவன்
 தகுதியுள் சிவஞான மன்னர்க்கு மைத்துனன்
 தபநகுலம் வாழ வந்தோன்
 தையிரியந் தனிவிமய மலைபிற் சிறந்தவன்
 தனைநம்பி வந்த வர்க்குத்
 தடையற்ற செல்வமரு டாசரதி சேதுபுலி
 தாங்குபரு வதவர்த் தநித்
 தாமரைமி னுடன்வந்த சோமனென் பார்க்கினரு
 டந்துதன் சமுக முன்னுத்
 தமர்களுட னவதாந நாலெட்டு நோக்கியே
 சகலரும் புதழ வைத்தோன்,
 ஏருலவு மானேசர் வீசுபுகழ் கோட்டைமா
 லெங்கள்கோ னங்கு வரவும்
 எளிதான திலையந்த நகர்செய்த தவமன்றி
 பேதுசொல லாகு மன்னு
 இங்குசில புன்மதிய ரெண்ணம்பே ருகவு
 மிருக்கின்ற காரி யத்தை
 இன்றுமுத லெட்டுநா ளளகிற் புரட்டதென
 வெற்றியுங் கவர்னர் பேட்டி
 இசைவாய் நடப்பித்து மவர்வரிசை செய்வித்து
 மேத்துநவ ராத்ரி வருமுன்
 இராசரா சேஸ்பரி பூசைக்கு விரைவாக
 விங்குவர வேண்டு மதிலே
 ஏதுமொரு லிக்கெனம் வாரா திருப்பதற்
 கேற்றபெயர் நீபெற் றதால்

எம்மன்ன னிங்குவர லும்மெழுவ யாங்களுற
விசையுமிக நீகொன்வை யே.

(௧௨)

ஆகச்செய்யுள் தகுகக.

சேஷுகிராயர்.

இவரும் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவானே.

சுழந்தீரவருணை.

* நன்னீ ரெழிலிக்கு நல்கி யறுசுவையோ
டன்ன முலகோர்க் களிந்தலால்—மன்னிச்
சுரர்க்கமுத டீதலாற் றெல்லுலகைக் காக்கும்
நரலையே நாராய ணன்.

(௧)

* ஓங்கியெழுந் தார்ப்பரித் தோய்ந்து மறிதிரையைத்
தாங்குமுன் னீர்வெய்யோர் தங்கேன்மை—ஆங்கவர்கள்
திவினை யாலீட்டுஞ் செல்வத்தைப் போன்றதே
பாவல்கள் பாரீர் பரிந்து.

(௨)

* சேர்ந்த வரைக்கெடுக்குந் திய குணங்கோயுள்
ளார்ந்தகன வஞ்சகர்போ லானதே—சுர்ந்தழிக்கும்
வன்மீன் முதலியவை வாரியடக் கித்தெளிந்த
நன்னீர்மேற் காட்டு நலம்.

(௩)

* நாலு திசைவதன நண்ணுதலா லோதிமம்
மேலுறலான் மாலுந்தி மேவியதால்—மேலான
சத்தியத்தி ருத்தலாற் றுமரைமேல் வாழ்தலால்
அத்தியுல னே மயன்.

(௪)

* கரைகாண வந்தோர கங்கனெலா நீக்கித்
திரையாற் புரிபடியைத் தேர்ந்து—பரமபதம்
சேருமெனப் பேரொலியாற் செப்புவதை மானுமே
ஆர்கலி யார்க்கு மது.

(௫)

* சங்கரி மேவுதலாற் றுளமு லேந்துதலால்
வெங்கனற் கண்ணரனும் வேலையே—அங்கயற்கண்
தந்தா வளமளித்தார் தாக்கு யிராவணற்கும்
தந்தா வளமளித்தார் சார்பு.

(௬)

* ஆயிரத்தி ருக்கை யடைதலாற் காமர்ச்சி
மேயதனா லீந்திரனும் வேலையே—ஆயர்
குடநட மாடினான் கோக்குலத்தைக் காத்துக்
கடநட மாடினான் காப்பு.

(௭)

* வானை வெடிபாய்ந்து மந்தாரத் தாருகுத்து
மீளும் பொருதரங்க வேலையே—காளியனும்
பன்னுக மேடைந்தான் பற்றுதுமென் முன்கஞ்சன்
வன்னுக மேடைந்தான் வாழடி.

(௮)

* சேண்மைபி லேறுதலாற் தேவானை யைப்பெறலால்
வேண்முருக னைப்பொருடும் வேலையே—நின்மகிக்குக்
காவலவன் கண்ணன் கமலமொப் பான்கமலை
பூவலவன் கண்ணன் புரம்.

(௯)

* ஆமகர மின்மேலா மார்க்கு மலைபுடனே
மீமகர மினொலொம் வேலையே—நேமிபுடன்
சுந்தரவண் னத்தான் சுரர்க்க முதமித்தான்
கந்தர வண்ணத்தான் காப்பு.

(௧௦)

விநாயகமுதலியாருக் கெழுதியது.

* விசுபுகழ் கொண்டநற் சேதுபதி மானேசர்
விண்மணி குலத்து தித்த
மேன்மைபெ றிராகவனை யணையகோட் டைச்சாமி
வேந்தர்க்கு நேச ரத்நம்
தேசத்தி லுயர்சென்னை மாநகரில் வாழ்கின்ற
செல்வன்மா தர்க்கு மாறன்
செப்புநிஜ வசனத்தி லேயரிச் சுந்திரன்
செங்கோல் தவாத சுமுகன்
தேசபெறு செவ்வருச் சுனகிநா யகராஜ
சேகரனை வசமாக் கினோர்
திக்கலிய னெனுமிந்தர சித்தன் புரித்திட்ட
நீவினைக னென்னு நாக
பாசபத் தத்தனைப் பஞ்சபஞ் சாகப்
பறந்தோட வேய றத்துப்

பலஞத னனின்மேன்மை பெறுவரே லன்னவன்

பான்மைபுக லற்கெ ளியதோ.

(௧௧)

ஆகச்செய்யுள் ௧௮௪௦.

முத்துவீரப்பயிள்ளை.

இவர் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவான். இவரார் சாளக்கிராமம். மதுரை திருஞானசம்பந்தசுவாமிக ளாதினத்திலிருக்கிற ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மாணிக்க வாசகசுவாமிகள், இவரது புத்திரர்.

சமுத்திரவருணனை.

* எம்மப் பரைவிக்கி யிட்டசிலை யேந்தியுய்த்த
செம்மைச் செயலமைந்த சிந்துவே—மும்மைப்
புலனந் தமையளித்தோற் பூத்ததிரு வுந்தி
யவனந்தத் தன்சே ரகம்.

(௧)

* ஆன்றறிஞ ருள்ளமென வாழ்ந்தகன்றோங் கெஞ்ஞளிர்ந்து
தேன்றவமும் பங்கயஞ்சேர் சிந்துவே—வான்றிரியும்
செஞ்ஞா யிறைநிகர்த்த செக்கர்மணி மார்பனுயிர்க்
கஞ்ஞானம் பேர்ப்பா னகம்.

(௨)

* தற்புகழ்போ யண்டமெலாஞ் சார்வனபோன் மீனுகளும்
சிற்பவயிர் வார்கரைய சிந்துவே—பொற்பமரும்
மங்கையி ரதிக்குருவாய் மாயிருஞ் லக்கருவாம்
ஐங்கணையான் றுதை யகம்.

(௩)

* புண்ணியுள நெய்தலுள பூங்கே தகையினுள
தெண்ணியுள வின்னறவார் சிந்துவே—முன்னையிடத்
தாட்படுத்தி மண்ணைவலத் தாட்படுத்தி வின்ணையெனை
ஆட்படுத்தி சின்று னகம்.

(௪)

* பொங்கெழிற்செவ் வேட்சுமந்த போர்ச்சிசியின் வைகறையில்
செங்கதீர்த்தங் கித்துலங்கு சிந்துவே—பங்கயம்போல்
கையான் கழலான் கடிமாற்ப னுனனத்தான்
ஐயா யுத்தா னகம்.

(௫)

ஆகச்செய்யுள் ௧௮௪௧.

இரகுநாதபாரதி குப்பணையங்கார்.

இவர் இராமநாதபுரம் சமீபத்தானத்தில் மாணேஜராயிருந்த கோட்டை
செய்தித்தேவர் காலத்து வீதிவான்.

விநாயகமுதலியாருக் தெழுதியது.

* திருவோங்கு மாதவன் சேதுபதி யாயரசு

செய்யுமுக வாபுரிக்கோர்

சேமந் தருங்கோட்டை யாய்விசு புநழையென்

டிசையிற் செலுந்துங்குள்

செல்வக் குலத்திலுயர் மன்னன்முத் துச்சாமி

தீரனரு ஞங்குமான்

சேதுபதி ரானிபரு வதவர்த்த விப்புதழ்ச்

செல்விமகி முஞ்சோதரன்

தருவோங்கு முகலாழி வெளிற்றவே கன்னிகா

தானுன்ன தானவஸ்தர

தானுதி வெகுநிதிக ளாதுலர்க் கருவியவு

தாரகன் னுவதாரன்

தனதானி யத்திற் குபேரனுயர் சந்தான

சவுபரி குமாரவீரன்

தையலார் மையலான் மடலெழுது மாரன்

றயாதிருண மேருதீரன்

குருவோங்கு மாகம விதிப்படி கன்பினோர்

கோட்டைமா தேவபூசை

கோகனக மலராதி யாற்செய்து செல்வமுங்

கொற்றமும் வளர்பாண்டியன்

குண்டலமு மண்டலமு மென்டிசையும் விசுபுகழ்

கொண்டகோட் டைச்சாமிமால்

கூறிய படிக்கெலாஞ் சீரிட்டு மாற்றலர்

குறும்படக் கினதுகேண்மை

மருவோங்கு நற்சந்த மெனவாகு நின்புகழ்

வழுத்துதற் கெளிதாருமோ

மதிமா னருச்சுனப் பெருமான் வரத்திலலன்

மதியெனத் தோன் றுதியே

மன்னுமா னேசர்கோட் டைச்சாமி மகராஜ
மனுவுடன் வீயுமுயிரும்
மருவுமெய் யென்னவும் வீராயகக் குரிசிலே
வாழிகல் வாழ்வுமிகவே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் ௧௮௮௬.

இராமலிங்கக்குருக்கள்.

இவரும் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்திலிருந்த வித்துவானே.
வீராயக முதலியாருக் கெழுதியன.

*மண்டலீகர் மணிமகுட வர்த்தனர் திரண்டுதிறை
வைத்தடி வணங்கமுன்றில்
மனுமுறைப் போராழி வாராழி வரையாழி
வரைசுற்றி யுலவவொற்றை
வண்குடை நிழற்குட் சராசர மனைத்துமணி
மல்கமழை மல்கவினோவு
மல்கநில மல்கநிதி மல்கதவ மல்ககுல
மல்கநிரை மல்கசெல்வம்
மல்கசிவ சமயநெறி மல்கநிக மாகமமு
மல்கசெங் கோல்கைகொண்ட
மங்கைபரு வதவர்த்த லிச்சேது பதிராணி
மாதுசோ தரவுதார
வங்கசிங் களாவங்க கொங்ககொங் கணதேய
மன்னரவை மெச்சசேது
மானேஜர் வீசுபுகழ் கொண்டகோட் டைச்சாமி
மகராஜன் வாசல்விதவக்,
கொண்டறன் னிறை சவிர்த் தாசல முனிசுரன்
கோகனக பதமனத்துட்
கொண்டிலக் கியிலக் கணவிலக் கருதிரைக்
குறைகடற் கண்டுண்டலக்
கொடியுயர்த் தவர்முதற் சிவமுறக் கரமருட்
கொடுவிரித் திடுசற்குணக்

குருகி னானகத் தாழர்த்தி மாதவ
 குமாரன் றமிழ்ப்ரசங்கம்
 கூறற்பு தானந்த குணராம லிங்கத்
 குருக்கள்வர விடுதிருமுகம்
 குச்சரரு மிச்சகரு மெச்சகரு மெச்சுமிசை
 கொச்சிவரை வைச்சகங்கா
 குலமணி கு னாமணிபுரு டமணிவெ மணிபிரபு
 குலதிலக மணிமும்மதக்
 கும்பமுலை கிம்பகிதழ் கம்புகள மம்புகிழி
 கொஞ்சமொழி வஞ்சியிடையீர்,
 அண்டரமு தங்கமுத மனமெய்வாய் நடைவாய்த்த
 வரிவையரை மதநூலுணர்ந்
 தைமீழ்முன்று தானத்த முதலிலை வகைப்படி.
 யணைந்திதி மதனைவெல்லோன்
 அம்பொனுப் பரிசைவைத் ததிநிலைக் கஞ்சன
 மனேகமோ கியபடாம்பஞ்
 சஞ்சமளி பதுமையொளி வால்சேட் குளோபுமணி
 யாரமல ராரநாற்றி
 அணிபெறவி தானமும் கிசித்துப்பல் பொருளுமல
 னடையவு நிறைத்துமறையோர்க்
 கனதான மன்பொடு துவாதசி தொழும்புநிந்
 தருள்சத்ர மணிமுகப்பில்
 அருமைதரு தன்பெயர் வரைந்தரும ணன்கன
 னருச்சனமு தலிகுமார
 வதுலனம துபயகண் மணிவிநா யகமுதலி
 யாருள முவந்துகாண்க,
 தண்டுளவ மாலிகா பரணபுய பலசைல
 தனபதிக யபதிதரக
 தபதிசே துபதிகோட் டைச்சுவா மித்துரை
 சமுதத்தி னுக்கனுப்பு
 தங்கடிதம் வந்துள முவந்ததிங் வன்சுகஞ்
 சகலகா ரியமுஞ்செயம்

தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி.

தடவிட கடகரியி னடைபுமடை யலரைத்
தகர்த்துச் சினத்திகழ்ந்து
சண்டப்ர சண்டமா நுதவுக்ர வேகமொடு
தாவித்தி காந்தவரைநம்
சக்ரபதி பவனிவரு துரகத சிகாமணி
தனக்கமைத் திருகலணையத்
தந்த்ரமதி பதிபகற் நிவட்டி வெற்றிவர
தாசாரி யரிடங்கொடுத்
ததையிவ னானுப்புவித் துத்தமது சேமலிநி
தங்கமட் டிடவேண்டுமே.

(௧)

* சீரேறு பரிதிசூல நிலகமதி வதனசெய
சிங்கசங்க ராமவிஜய
செகவரசர் மணிமகுட முரசுமத யுகமேரு
திரகம் பீரமருமத்
திற்புடைத் துக்கனத் துச்சிமிழ்க் கொத்துத்
திரண்டனார் தாமருவிச்
செப்பிகழ்ந் தொப்பகன் நிநிகனத் திபர்மயந்
செய்துமட லுரநறவம்
தேக்கிக் தெவிட்டவிசை முரன்முசு ஞிமிறுவா
சிகைமொளவற் புயசுநிலவெண்
திங்கொற் றைக்குடை நிறற்குளர சுரிமையின்
செங்கோல் செலுத்துராணி
சேதுபதி மானுபர் வதவர்த்த நிச்செல்வி
திருவுட னுதித்தசேகா
திபனெங்கும் வீசுபுகழ் கொண்டகோட் டைச்சாமி
சித்தமகிழ் வித்வமணிசூற்,
காரேறு பொழின்மர்க் கடம்பலக் கனியுலூடக்
கற்பகக் காமஞ்சரிக்
கட்புரண் டப்பொன்வண் ணத்தொடுப வணமிசைக்
கடுகவங் குலவுபிலவங்
கங்கடம தினமிதன் நெனவெரிஇத் தாவமங்
கனிரசஞ் செவெல்லினைக்கும்

காவிரித் துறைசைவீர்த் தாசல முனிசுரர்
 கழற்கண்மற வாதநேயன்
 கங்மைமர பினர்தர முணர்ந்துமல பாசவண்
 கட்டவிழ்த் தருளுமுத்தீக்
 கைசெய்கரன் வடிவமுட் காட்டுசுந் தரமுத்தி
 கனதேசி கன்பாலகன்
 கவிமாரி பொழியிலக் கியவிலக் கணவாரி
 கண்டுசுவ சித்தாந்தநூல்
 கருதுகல் விப்ரசங் கன்ராம வீங்கஞ்ரு
 கலதரத் தெழுதுலிகேதம்,
 தேரேறு மணியாவ னைக்கூல மமராவ
 தியினுமரி தெனவமுதர்பார்த்
 திட்டமுக் காலினிமை யாநாட்ட மாகச்
 செயூடச்செழுஞ் சென்னைநகரா
 திபதனா திபதனா திபநரா திபசுயா
 திபசுயா திபதூரகதா
 திபதரா திபபுரா திபபரா திபகுலா
 திபகலா திபபிரபலா
 திபதொண்டை மண்டலா திபவண்ட மண்டிசை
 திகாந்தமெட் டினுமுழங்கச்
 சினமலை யாளபங் காளசெங் கீழபல
 தேயரதி காரவிர
 திரபிர தாபநிதி வாரிவா னார்க்கருடி
 யாகவித ரணவிவேக
 சிற்சுக விலாசப்ர சன்னகண பதிபருள்
 சிறந்தசற் புருடரத்ந
 வாரேறு மும்முரச முன்றினிவி யங்குமணி
 வாசலர்ச் சுனமாதவன்
 மாதவகு மாரநிஜ ராமபல ராமமத
 வாமவன சோமப்ரபு
 மாவ்விநா யசமுதலி யாரவர்க னமதுகன்
 மணியுளமு வந்துகாண்க

வம்பர்செய் குறும்படக் கித்தேவை யரக்தம்
 வழிவழி புரக்காட்டு
 மகராஜ் னெங்கன்தோட் டைச்சாமி மாணேசர்
 மாணேசதையை நன்கூர்
 மகிழ்வுடன் பெறவேறு தந்தைதவ மோவலனுன்
 வமிசத்தர் செய்தவமதோ
 வள்ளன் புரிபுமா தவமதோ விதனினும்
 வாய்த்தசெல் வங்கன்பரவே
 மன்னுலகி லுள்ளேதிக ராராகை யாலுன்றன்
 மைந்தரோடு வாழிமாதோ. (உ)

* அருச்சுன மாலை புனைபுமிடி ரானன்ப னுனசென்றை
 அருச்சுன மாதவன் பாலன்ளி நாயக வண்ணன்முன்றில்
 அருச்சுன மாடத் தடைபின் புலவானும் மாசைப்படி
 அருச்சுன மாடைதந் தின்னமும் வாருமென் றுருவனே. (ங)

ஆகச்செய்யுள் ௧௮௮௬.

சந்திரசேகரக்கவிராஜபண்டிதர்.

சோனாட்டிலேயுள்ள தில்லையம்பூர் இவரது ஜனனத்தலம். இவரே
 முன்னர் பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் அனுமதிபெற்றுத் தனிப்பாடற்
 றிட்டு என்னும் புத்தகத்தைப் பரிசோதித் தச்சிட்டனர். சோதிடத்தி
 னும் வல்லவராய் வநுஷாத்தினால் முதலிய ஞல்கள் செய்தனர். துவக்கா
 ணந்தம்மைபதிக்கம் இவர் பாடியது. இவர் 25 வருடங்கட்குமுன் தேகவி
 யோகமாயினர்.

பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள்பேரிற்பாடியன.

திருமகட்டுக்குத் தன்னிறமாஞ் செய்பம் புயமும்
 பொருமகட்டுப் பொன்னம் புயமும்—நருபொன்னுச்
 சாமிவள்ளன் மாலைதந்தான் றண்கமல மாணேநற்
 சாமிவண்ண மாலைதரா தான். (க)

இப்பூர் தகர வெடுத்ததிரு மான்மருகன்
 மைபூர் குமரன் மலரடிக்கு—மெய்பூர்

மனத்தை யளித்தபொன்னுச் சாமிக்கு மாணே
அனந்தைமறந் தாளென் றறை.

(உ)

ஆடிமா தம்ப வணிப்புத்தா ரன்றியே
ஆடிமா தம்பார்கண் னிர்மாற்றி—நடுமயல்
போக்குமோ வன்னுப் புலவர்மிடி யைக்கொடையால்
நிக்குபொன்னுச் சாமிநீரு பன்.

(௩)

பொன்னாரம் பூனும் புகழ்ப்பொன்னுச் சாமிவள்ளல்
துன்னாள் ராமன் றயர்புரிவான்—மன்னளிதேன்
நற்கரும்பு மற்சரும்பு நற்கரும்புங் கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புன் னுப்க்கவெய்வ னே.

(ச)

அளகைப் பொறித்தகொடி யண்ணலடி போற்றும்
அளகைக்கோ னும்பொன்னுச் சாமி—துளிமதுத்தார்
தந்தான் மதனடங்கத் தண்மதியந் தானடங்க
இந்தாகித் தாமுகத்தா யீது.

(ரு)

செவ்வே றிகழ்கரன் மாமலர்ச் சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வே றிகல்பொன்னுச் சாமிபூ பாலனந் சீர்க்கிரிவாய்
வெவ்வே றினமணி மேவமு தக்கட நீர்மறைந்து
உவ்வே றினமத கவ்வினைக் காட்டலென் னெண்டொடியே.(சு)
கைக்கார் நிதிதரு தேனுசிந் தாமணி கன்னன்கார்த்தி
கைக்கார் நிகரல வாங்கொடை யோன்பொன்னுச் சாமிகடக்
கைக்கார் வறையிற் பவனிவந் தான்கண்டு மால்கொள்காரி
கைக்கார் துணைபுரி வாரிற வாது கருணைசெய்தே.

(எ)

என்றுகண்ட கிந்துவைப்போ லிவண்முகஞ்சோர்ந் தாளம்மா
என்றுகண்ட னம்பாறு மெனவயிலா னென்கண்ணே
என்றுகண்டங் கம்மவழைத் திடினுமுறை யாக்கினிக்கே
என்றுகண்டன் னீர்தடுப்பா யெழிற்பொன்னுச் சாமிமன்னே.

வாராக் கொங்கைபுல்ல மால்பொன்னுச் சாமிவள்ளல்
வாரா வெல்ல மதிபழலாத் தென்றலன்றில்
வாரார் கடுமொடியும் வருத்தமன கொந்தனன்சொல்
வாரார் பல்லலம் மன்னப்பெரு மான்றனக்கே.

(ஊ)

போதம் புடனே மதியவிறந் பூங்குழிமென்
வாதம் புரிதுயரால் வாடுகிவ னைப்புரப்பாய்
போதம் புரமெரித்தோர்த் கோதும்வேள் பொற்கமல
பாதம் புனைபொன்னுச் சாமியெனும் பார்த்திபனே. (௧௦)

அச்சப் போற்புல வோரை மதித்திடு மண்ண லேபொரு மங்கசன்
வாரிபாம், நச்சப் போது துறக்கத் துறந்தன னானும் பூணுந் துகிலு
மிவடனம், கச்சப் போனதுங் காணுந் முகவைவாழ் காவ லாவா கே
ச விவள்கண்டும், கைச்சப் போனக முண்டிலன் கெண்டைநேர் கண்
னி மைப்புரப் பாய்பொன்னுச் சாமியே. (௧௧)

அத்தி கத்த வறித்துக் கராவிரை யட்ட வாழி நெடுமான் மருக
னந், தத்தி கத்தன்சந் தாசலச் செந்தார்வாழ் தாரு காரி வலாரி மகரை
கைப், பத்தி முத்துக் குறத்திம னுளைப் பணிபு ழம்பொன்னுச் சாமி
மடுபனைத், தத்திக் கத்தகு மென்மொழி கூறீர் சேரச் செய்திடு வாய்
மடக் கெனையே. (௧௨)

ஆரம் பூணும் வரைக்குய மீதிலே யனங்க வேட னலர்க்கணை தூ
வவே, ஆரம் பூணுண் டெலுந் துயிலுநல் லம்ம னைகழங் கும்மடக் கிள்
ளையும், ஆரம் பூணுந் துறந்துமெய் சோர்த்தன ளவனைக் காத்தணைத்
தான்வதுன் பாரமே, ஆரம் பூனுடை நற்குந்த விரனே யண்ண லே
பொன்னுச் சாமிகு பேரனே. (௧௩)

எங்குந் தம்புக ழோங்க வளித்தழ வேழு வள்ளல் கருமிவ ளீ
கையால், தங்குந் தங்கு மிவற்கே புகழெனச் சாற்றுஞ் சற்குண னும்
பொன்னுச் சாமிமா, தங்க மேற்கொடு போந்தன னோர்தினஞ் சாரும்
விதிமிந் கண்டார் மயல்கொடு, சங்குந் தங்கலை யுந்தரி யானுளந் தள
ர்ந்து காணமுந் தாமிழந் தார்கனே. (௧௪)

மட்டுத் தார்க்கணை யான்மதன் மாதனை வருத்தத் தான்மன
கொந்து மயங்கிப்போர், கட்டுத் தார்புர லிக்கொரு வீரநின் கருத்துத்
தானிரங் கிப்புய மேவுபூ, மொட்டுத் தார்தர வாங்கி வரச்சொனூன்
முத்தத் தார்திரை பொத்த முறுவலான், தட்டுத் தானுரை யாம
லருளரிச் சந்தர னேபொன்னுச் சாமிந் பேர்திரனே. (௧௫)

பால னத்தை விடுத்துநின் கண்ணிவன் பால னத்தை விடுத்தன
ள் வேறுகோ, பால னத்தையுடையோன் மருகன்கோ பால னத்தை
யல் பாக னருள்பரன், பால னத்தை யணிநாசி வள்ளிகோ பாத பத்மம்
பணிபொன்னுச் சாமிநீ, பால னத்தைப் புரிசிலை மாரனம் பால்வ ருத்
தப் படாமலிப் பாவையே. (௧௬)

மாளேசரத்தொடுத்தமதனங்கம்விழித்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மாளேசர் தவர்பரவும் பரனன்பன் சேறுபதி மன்னன் வாயில்
மாளேச ராம்பொன்னுச் சாமிவள்ள லென்னையவர் மருவ நல்ல
மாளேச ராகுமலகை நிரிந்தா லீவ்வுலகில் வாழு வேளே. (௧௭)

கோச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர் சுவையமுதைத் தூநெடுமா லிந்தனன்பு,
சுரர்க்கோ ரறுசுவையசேர் தூவமுதை யிந்தனைநீ
மண்டலத்தின் மூன்றடிமண் மாலேரத்தான் தினர்கன்க.
மண்டலத்தி னல்குரடி மாறதிதி சொரிந்தனைநீ
எனவாங்கு,
சக்கரத்தா னிருநர்களைத் தான்றுணித்தா னுரணனஞ்
சக்கரத்தா னுட்பகையைத் தான்றுணித்தாய் நீசபையில்.
எல்லார் வகைக்காடை யிந்தரிமா னங்காத்தாய்
எல்லார்க்கு நியாடை யிந்தரிமா னங்காத்தாய்
நல்லா ரணியவர்க்கா னுரா யணானறிந்த
நல்லா ரணியவணி நல்கினைநீ நானிலந்தில்
வான்றரு வெனவே வழங்கு கொண்டையாய்.
மீன்றரு கண்ணினன் விழைவெனு நறவை
உண்டு களித்தே யொளிவளை சோரக்
கண்டபா லனமுங் கொண்டில னனைமேல்
கண்டிட லாது தொண்டைவாய் துடிப்பக்
காவிநி வாற வோவியம் போன்றான்
கருப்புக் கழையைக் குழைந்தூக் தேக்துநரி
அருப்புக் கணையை விடுத்தன னனங்கலையல்
வெம்பலி பேறென விண்மிசை புத்தகும்

அம்புலி யோவிய ளாவிமேற் றுவின
தோவறு தென்றலுங் காவுறு குயிலும்
தன்னுறுஞ் சித்தும் பெண்ணைவா முன்றிலும்
சந்தத முடற்றும் வெந்துயர் தணிப்பாய்
நன்னய கிராம நாத புரம்வாழ
பொன்னுச் சாமி யெனும்பூ பதியே.

(௬௮)

சூகச்செய்யுள் ௧௧௦௭.

தல்லவீரப்பிள்ளை.

இவர் இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தைச்சார்ந்த முதுகுளத்துரினர். கொடுமஞர் முருகக்கடவுள் பத்தியுடையராய் அப்பெருமான்மீது பள்ளு, துவஞ்சி முதலிய நூல்களியற்றினர். இவர் காலம் ஐம்பது வருடங்கட்கு மேற்பட்டது.

* வேண்டா மடாகாலா வேலா யுதப்பெருமான்
ஆண்டுகொண்ட தென்னை யறிபாயோ—நீண்டாதே
அப்புறத்தே போடா வறுமுகவன் கண்டக்கால்
தப்பாமற் கொல்வான் கூழ்நாம்.

(௧)

* காலாவென் மீதினில் வந்தா லுனையுங் கடாவையுங்கைச்
சூலா யுதத்தையு நேரே பிளந்து துணிக்கும்படி
வேலா யுதன்வரு வானவன் முன்னுக்குள் விரியமங்
கேலா தடாதப்பிப் போடா யிவிடம்விட் டெங்கிட்டுமே.

(௨)

* கிறுகிறுப் பாவெதிர்த் தாயந்த காபுத்தி கெட்டவுன்றன்
குறுகுறுப் பெண்ணெயென் செய்யும டாகொடு மூரவன்வேல்
மொறுமொறுப் பாக விருக்குது பாருன் முயற்சியெல்லாம்
வறுதுறுப் பேசெய்து வேறே நமனை வருவிக்கவே.

(௩)

* வைவே லுடையவன் கிண்கிணித் தானே வழத்திசித்தம்
மெய்பாகப் பூசிக்குச் தொண்டர்,தம் மேலுன்றன் வீரமொன்றும்
செய்யாதுன் னாக்கினை செல்லாது நீயுந் திரும்பியிகக்
கையாரக் கும்பிட்டுப் போடா வெருமைக் கடாநமனே.

(௪)

* நமைப்போலும் பத்தர்க்குள் சித்தர்க்கு முத்தர்க்கு நாவலர்க்கும்
சுமைப்பா கத்தர் கொடுமர்க் குமர் ஸ்ணையிருக்க
எமைக்கா பார்செய்வை யானு ஸ்ணையென் டாகவெட்டிக்
குமைப்பா னடாம ஸ்ணையி பாகு குரவையிட்டே. (௩)

* கெட்டாய் பதியற் றவனெயென் செந்தமிழ் கேட்டிருந்தும்
முட்டாட் டனஞ்செய் தணையே குகற்கு முறியடிமைப்
பட்டார்க்குள் னாக்களை செல்லாது நிற்த்தப் பாம்பையிங்கே
விட்டாட்டி னுலுமிங் கிடாத டாகிரு தாகாளே. (௪)

* நமனுமென் முன்வரு ளானு வவன்வரு நாளிலங்கே
யமர்சும் மாவடு வாரா வரவதற் றப்புறந்தான்
சமரச மாய்வில கானு விவளவு தானெனவே
குமரனும் பார்த்திருப் பானு விதென்ன கொடுமைகளே. (௫)

* பேயா தடிமுர டாவந்த காபொய்ப் பிரட்டுருட்டா
நியாவென் முன்னுக்கு வார தடாநெடு மான்மருகன்
மாயாவ தாரன் கொடுமரன் றந்த வயதெனக்குத்
தோயா விதமென்ன போடாகின் புத்தியுந் துற்புத்தியே. (௬)

* சமராடு னுட்டெட் றேரைக் கொன்று தகர்த்துவென்றி
அமரா பதிப்பட்டங் கட்டும்வை வேல னறுமுகவன்
குமராதி பன்றிரு நாமன் மந்திரங் கூறுவர்க்கிங்
கெமராச லோலையுந் தூதரு மில்லைமெக் கால்முமே. (௭)

* பருவத மிங்கில்லை மீனாக்ஷி பேச்சில்லைப் பைம்பொனள்ளித்
தருமுத்து சாமிக்குத் தோற்றலை யேயென் றமைபன்றம்பி
யருமில்லை பெங்கண் மிராசில்லைக் கைப்பொருள் யாதுமில்லை
ஒருவரு மில்லை குமராவில் வேளைக் குதவுவையே. (௮)

ஆசச்செய்யுள் தகவள.

சுப்பிரமணியபிள்ளை.

இவரும் முதுகுளத்தாரினனே. பஞ்சதந்திரம், நாலுமந்திரிகதை, வீர
குமாரநாதகய, விடநீக்காகநீதாமணி முதலியவைகளைச் செய்யுளாகச் செய்
திருக்கின்றார். கல்வியிற் தேர்ச்சிபெற்றதுபோலவே கைத்தியத்தினும்
மிகச் சிறப்புற்றிருந்தனர். இவர் தமக்குத்தொண்டாற்றைந்தாவது வயதிலே
இருபது வருடத்துக்குமுன் தேவையோக மாயினர்.

* கதிபாண மலிவடைந்துப் கதிபாண யருமநையின் கருத்தை
போரா, விதிபாணச் சிறைநிலேட்ட விதிபாண மூவர்களு மேலு மெ
ய்ச்சன், விதிபாணச் சபவனநன் விதிபாணப் பலவளமு கண்ணுஞ்
செத்திப், பதிபாண மனத்திலென் றும் பதிபாண யருநகற் படிவா
னன்றே. (௧)

* நிலைக்கடைக்கு விழக்குனிந்துப் பூர்க்கோட்டங் கொள்ளை
கொண்டு சேர்த்து நின்றான், முலைக்கடைக்குங் கலைக்கடைக்கு முற்
தாறு கணைமதவன் மூட்ட மெஞ்நா, மலைக்கடைக்கு மூர்ச்சுடனும் வா
டிபுறங் காள்விழபு மட்டும் வாசற், நிலைக்கடைக்கு மனைக்கடைக்குஞ்
சுழலுவதை வேலனுக்கார் சாற்று வாரே. (௨)

* சினத்தடங்காச் சம்புரிப வில்லிவாத்தான் மதன்கணைகள்
சேர்த்தான் வாரிக்கு, சினத்தடங்கா வொலிசெய்தான் கதிரவன்போன்
மதிவந்தான் கண்டான் சோர்ந்த, மனத்தடங்கா ஞாயிரவளை மருவு
வாய் மலரணையில் வளம்பூந் சாஸிப், புனத்தடங்கா வளமிலகு செந்
தினக ரத்திருக்கும் புனித வேளே. (௩)

* பொருக்கலக்க மதன்பக்தி புருத்தவழி யூடுதென்றற் புலி
போற் பாய்ந்து, உருக்கலக்க மதிமயங்க யனம்வெறுத்தான் சிறுபே
தைக் குள்ள மையற், லிருக்கலக்க பொருவரால் முடியாது மலரணை
யிற் சேர்வாய் குரைக், கருக்கலக்க வேலேவு செந்திரக ரத்திருக்குங்
கடம்ப வேளே. (௪)

* குவித்தனத்தைக் குறிவைத்தே மதன்கோடி கணைதொடுக்க
க் கொதித்து மெஞ்சந், கவித்தனத்தை வெறுத்தான்பின் மலரணையி
ற் கண்டயிலா டன்கை யாலே, செவித்தனத்தைத் தூதனுப்பச் சே
ணிலே பறந்ததழின் செய்வ தோரான், கவித்தனத்தை யறித்திரங்கு
ஞ் செந்திரக ரத்திருக்குங் கடம்ப வேளே. (௫)

* புன்னைக்கா யுள்ளனவு தனமுமில்லை கலவிமயம் புரியான் பேதை
தன்னைக்காயுகன்மதியோதணிபவிலைமன்மதன்கைசலையான் பெற்ற
வன்னைக்கா யுள்ளனவு மாருதே யித்துயர மறிந்தே சென்று
தென்னைக்கா புதிர்சோலை குழந்தைநில வேலனுக்கார் ரொப்பு வாரே.

* குதலைய தனத்தைமதன் சல்லடைக்கன் னுத்துளைத்துத் துறந்த புண்ணின், வேதலைய தனத்தையென்ன சொல்லுவே னவ் வாவோ மேன்மேற் கொண்ட, காதலைய தனத்தையவை பேசவுங் கூற் கண்டுபால் கசக்கு தென்ற, சாதலைய தனத்தையெறுத் தாளெ னவும் வேலனுக்குச் சாற்று வாயே. (௭)

* முத்தையலைக் கொடியைகை குழலிடைக்குச் சரியெனவும் மொழியப் போகா, இத்தையலைக் கொடியமதன் சல்லடைக்கன் னு த்துளைத்தா லென்செய் வாள்பூந், கொத்தையலைக் கொடிப்பவனத் தனியைவெறுத் தாளரக்கன் கொற்ற மோலி, பத்தையலைக் கொடி யைவெட்டு மான்மருக னுக்கிளைப் பகரு மானே. (௮)

* சுடுமதியார் தனியவிலை யன்னைவசை யோய்விலைகிற் றெட்ட கையார், கெடுமதியார் மதன்கிழே போடவில்லை மென்மலர்ப்பூங் கிள்ளை யன்னா, படுமதியார் சகிப்பார்தென் செந்திக ரத்திருக்கும் பரம னிந்த, ருடுமதியார் சகியேரீ யாகிலும்போய் வருத்தமெல்லாம் றவிலு வாயே. (௯)

சூர்ச்செய்யுள் தூஉக.

வசைகவி ஆண்டான் கவிராயர்.

இவர் பாண்டிநாட்டில் ஓட்டப்பிடாரத்தில் பிறந்த வைணவ வேதியர். வசை பாடுவதையே மேற்கொண்டிருந்த காரணம்பற்றி வசைகவி என்னும் பட்டம்பெற்றனர். தூறு வருடங்கட்கு முற்பட்டதிவர்காலம்.

சூவுடை என்னுந் தாசிக்குப் பொட்டுக்கட்டியபோது கூறியது.

* நீண்டபி ரான்கட்டி னுன்றிரு மாதுக்கு நெட்டரவம் பூண்டபி ரான்கட்டி னுனுமை மாதுக்குப் புண்டரிகம் மூண்டபி ரான்கட்டி னுன்கலை வானிக்கு முன்னற்சித்தல் ஆண்டபி ரான்கட்டி னுன்றிரு நானிந்த வாடிடைக்கே. (௧)

* பேசிக்கல் லாமுந் திங்கனும் போனட்புப் பேணியரை வாசிக்கல் லாலரைக் காசுங் கொடார்கடன் வாங்கினதை பேசிக்க லாக வெடாதுகி டாரிவ ரென்னசென்மம் சிசிக்க லாருந் வாகாது காணிச் செகந்தென்றுமே. (௨)

* உக்ரணப் பையனுமோ லொன்றுதந்தா லொன்றுதரான்
அக்ரரர் சேஷிபுமோ அப்படித்தான்—இக்கநிலில்
உப்பா புளிபா ஒருநிறிபு நீர்மோரும்
அப்பாவி தாராலே யாம். (௬)

* வாபெரியக் கைபெரிய வடுபெரியச் சட்டிவைத்து வறுத்துக்
கொட்டிக், காபெரியக் கண்ணாழை னாரவாழிற்றுக் கன்னமிட்ட கடி
லக் காரி, தாபெரிய மலபெரியச் சேஷியெனு மொட்டைமுண்டை
தலைமேற் பற்றிக், தீபெரியக் கண்டக்கா லென்னுடைய வயிற்றெரி
ச்ச நீருந் தானே. (௭)

* காணை நகர்கண்டேன் கன்மவினை பைத்தொலைத்தேன்
ஆணைமடு விற்றிர்த்த மாடினேன்—ஞானம்
பொருத்தினேன் காளீசர் பொற்றா மரையில்
வருத்தினேன் பெற்றேன் வரம். (௮)

ஆகச்செய்யுள் தகநக.

பூலாறுசாமிபிள்ளை.

இவர் முதுகுளத்தினர். இவர் கவிகள் சிரம்ப வியக்கத்தக்கன.
சென்ற சருவதாரினு ளுமீழ்த்தில் சிவபதமடைத்தனர். இவர் குமாரர்
ஆறுமுகம்பிள்ளை யென்பவரும் மதுரை யமகலந்தாநி முதலிய நகர்ப்பத்தங்
களும் அரிச்சந்திரவேண்பாடும் பாடிய வித்துவானே.

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்பேரிற் பாடியன.

* மதிக்கணெனெ றித்தபுரு வச்சிலையின் மாட்டிக்
கதிக்குமடை யாரிலக்கங் காட்டி—மதித்தெவரும்
அஞ்சப் புவிபுரக்கு மண்ணல்பொன்னு சாமிமன்னன்
தஞ்சத்தை யாரடையா தார். (௧)

* கச்சனி கொங்கை மடவார்கன் மோகன் கனம்பெருகும்
அச்சத னாமெங்கண் மால்பொன்னுச் சாமி யணிவரையில்
உச்சித மாமத யானையி லேறி யுவத்தொருபெண்
தச்சன் படைக விரண்டேற்றி வைத்தன டார்துழற்கே. (௨)

* புதுமண்ட பத்திற் புதிதாய்வந் தோரை
முதுகண்ட கோளமட்டு முட்டி—மொதுமொதென

எல்லையிலா மூட்டைவெளி யேற விடாததினம்
 ரெல்லை வினையினைத் தேதம்.

(௩)

* போம்போமென் றந்தணரைப் போக்கினு னன்மைபுற
 தாம்பூலம் வந்ததையுந் தள்ளினான்—யிம்பாய்க்
 கடுகடுத்தான் லாவற் கருப்பணசிங் காபன்
 வெடுவெடுத்தான் செல்கால மே.

(௪)

* பார்ப்பா ரெனப்பார்க்கும் பாற்கரன்கண் பார்க்குமுன்னே
 சேர்ப்பாம் பொருளையெனத் தென்கழுதிக்—கூர்ப்பாலம்
 போடுவபோன் மண்ணெவெட்டிப் போட்டோவர் சீயர்பொருள்
 தேடுவதை யென்புகல்வ தே.

(௫)

ஆகச்செய்யுள் தகவக.

அழகிய சொக்கநாதபிள்ளை.

இவர் திருகெல்வேலியிலே, வேளாளர்மரபிலே, தச்சனல்லூர் வன்னியப் பிள்ளைக்குப் புத்திரராய்ப்பிறந்து கல்வியிற்பிறை கெல்லைக்காந்திமதியம்மை பேரில் பிள்ளைநீதமிழ், அந்தாநி, மாலை, இவரையாதரித்து வந்த இராசவல்லி புரம் முத்துசாமிபிள்ளை பேரில் காதல் முதலியபலநூல்க வியற்றினர். இவ் விற்றைக்கு 25 வருடத்தக்குமுன் தேகவியோகமாயினர்.

* வேழமுகத் தோன்றலையில் வின்மணிபார் கெல்லைநகர்
 வேழமுகத் தோன்றலேவி மெய்ப்புதல்வன்—வாழும்
 ஒருகோ டெடையா னுளம்பதியா தார்க்கு
 வருகோ டெடையானுன் மை.

(௬)

* மேவினிய பேரமுதின் மிக்கான வாக்குதல்கும்
 பூவினர சாட்சி பொருந்தல்கும்—ராவினிடத்
 தாள்கமலத் தாளபயத் தாள்வரதத் தாளெனைத்
 தாள்வெயிறத் தாள்கனகத் தாள்.

(௭)

முத்துசாமிபிள்ளைபேரிற் பாடியன.

சிலேடைகள்.

சிலனுக்கும் மகாவித்தனாவுக்கும்.

* ஆனைமுகங் காணுதலா லஞ்சக் கரங்கொளலா ன்
 மேனிபுமை சேர்வணத்தால் வெண்டேட்டால்—புனிஸத்தின்

மங்காத கீர்த்திபெற்ற வள்ளல்முத்து சாமிமன்னு
கங்கா தரன்றிருமால் காண்.

(௩)

சிவனுக்கும் தேங்காய்க்கும்.

* கல்லா லடியுறலாற் கண்முன் நிருப்பதனால்
எல்லோரும் பூசைக் கெடுத்திடலால்—வல்லோடு
கொள்ளுகையாற் கங்கா குலமுத்து சாமிமன்னு
கள்ளிதழி யாவிகர்தேங் காப்.

(௪)

சிவனுக்கும் வாழைப்பழத்துக்கும்.

* நஞ்சுந்தின் னப்பெறலா னற்றோ ஹரித்திடலான்
மிஞ்சங் கலிதலை மேற்கொளலால்—விஞ்ச
உமருவுஞ் சீர்ப்பணியா லோங்குமுத்து சாய்
பாமசிவன் வாழைப் பழம்.

(௫)

விஷ்ணுவுக்கும் கைக்கடியாரத்துக்கும்.

* சக்கரத்தி னுலாவந் தாங்குதலி னோடுமுள்ளெட்
டக்கரத்தி னுல்வேலை யார்வதினான்—மிக்கவன்பர்
முக்கியமாய்க் கைக்கொளலான் முத்துசுவா மித்துரையே
கைக்கடியா ரந்திருமால் காண்.

(௬)

மகாலட்சுமிக்கும் தேருக்கும்.

* சக்கரங்கொ ளச்ச தனையுறலாற் பூமேலே
புக்குகையான் மிக்கவடம் பூட்டுகைபால்—தக்ககொடை
ஐந்தருவை நேரு மதுலமுத்து சாமிமன்னு
செந்திருவை யொப்பாகுந் தேர்.

(௭)

மன்மதனுக்கும் றொருப்புக்கும்.

* கரும்புகையி னுலெரியுங் காட்சியினால் யாரும்
விரும்புகலான் மையல் விளங்க—வரும்பொலிவால்
எத்திசைக்குங் கீர்த்திபெற்ற வெங்கண்முத்து சாமிமன்னு
சித்தசனை யொப்பாகுந் தீ.

(௮)

வேசைக்கும் உப்புக்கும்.

* மெத்தவிருப் புள்ள விடமெய்யக் திங்குசெய்தே
எத்திசைக்குங் கைச்சரச மிட்டிடலால்—நத்தளப்பான்

தனிச் சொப்பாட்சி,ந்தாமணி.

௩௭௩

மெய்ப்பொருளை யிட்டுதலால் வேண்முத்து சாமிமன்னு
ஷப்புவே சைக்கிணையா கும்.

(௯)

சவுளிக்கடைக்கும் வேசைக்கும்.

* ஆர்வந்தா லுஞ்சேலை யைத் தாக்கிக் காட்டுதலால்
பார்வையினு லேபணங்கைப் பற்றிடலால்—சேரும்
அவநயத்தாற் றேநதலி னுண்முத்து சாமி
சவுளிக் கடைசிகர்வே சை.

(௧௦)

வேசைக்கு மாக்கும்.

* ஆட்டுக்கா வற்படலா லாபித்தி லுந்நயப்புக்
காட்டிச் சுணங்கிக் கடித்திடலால்—காட்டிலெங்கும்
போமியல்பாற் றம்மினமேற் போராட லாண்முத்து
சாமிமன்னு நாபக்கிணைவே சை.

(௧௧)

பேய்க்கும் வேசைக்கும்.

* ஆட்டுவிக்க வாடுதலா லாரையும்பற் றிப்பிடித்துச்
சேட்டைசெய்ய லான்மயக்கஞ் சேர்த்திடலால்—கூட்டமதால்
தாய்க்கிணையாய் வானார்தமைத் தாங்குமுத்து சாமிமன்னு
பேய்க்கிணையாய் வேசைகளைப் பேசு.

(௧௨)

கொங்கைக்கும் மாமாத்துக்கும்.

* பட்டையுமேன் ஐநிறலாற் பைஞ்சிணையுங் காட்டிடலால்
இட்டவரிக் காயத்தோ டெய்தலினால்—கட்டுரைக்கிங்
கீதம் பசப்புறலால் வேண்முத்து சாமிமன்னு
மாத்திமுலை சேர்மா மரம்.

(௧௩)

கொங்கைக்கும் யானைக்கும்.

* வன்பிடியை மேவுகையால் வட்டவடி வா லுறலால்
இன்பமா தங்கமென்று மெய்திடலான்—முன்புசினந்
தேமற் பொருந்துதலாற் செல்வமுத்து சாமிமன்னு
காமர்முலை சேராங் கயம்.

(௧௪)

கொங்கைக்கும் பணியாத்துக்கும்.

* காம்பிற் சவைக்கக் கசக்கரசங் கக்குதலால்
ஆம்பருப்ப தான்மா வதினாறலால்—கம்புமிடை

மங்கையர்க்கு மன்மதன்போல் வந்தமுத்து சாமிமன்னு
கொங்கையணி யாரமெனக் கூறு.

(௧௫)

பெண்குறிக்கும் தேங்காய்க்கும்.

* அடித்துடைபின் மேல்விரியு மாசினவை யாக்கும்
வெடிப்பிலே நீரொழுது மெய்யாப்—படைப்பதுடன்
அங்கங் குவிந்துருள்வ தாகுமுத்து சாமிபெனும்
கங்கைகுலா பெண்குறிதேங் காய்.

(௧௬)

பெண்குறிக்கும் கடியாரத்துக்கும்.

* தண்டுமுள்ளே யோடத் தனியே மணியடிப்பான்
மிண்டிநின்றக் காற்றிருப்பி விட்டிடலால்—கொண்டமைய
மல்கக் கரமிடலால் வள்ளன்முத்து சாமிமன்னு
அல்குல்கடி யாரமென.லாம்.

(௧௭)

பூமரத்துக்கும் பெண்குறிக்கும்.

* ஏற்றவிறக் கத்தா விதழ்விரியப் பூப்பதனால்
காற்றுண் டரவமென்றுங் காட்டுதலால்—ஊற்றிறைநீர்
உண்டாவ தாலின்ப மோங்குமுத்து சாமிமன்னு
கொண்டாடும் பூந்தருவல் குல்.

(௧௮)

கெல்லுக்கும் பெண்குறிக்கும்.

* சாதப் பொலிவுறலாற் றண்டிலவித் துள்ளுறலான்
மாதவி டாயும் வருதலினால்—பாதம்வைத்துக்
கல்லுக்குட் பெண்ணைவரக் காணுமுத்து சாமிமன்னு
கெல்லுக்கு மல்குலுக்கு கேர்.

(௧௯)

அம்மிக்கும் பெண்குறிக்கும்.

* அரைபடலா னீள்குழவி யைப்பெறலாற் பூப்பால்
வரைபடலா லாங்கு வழிப்பால்—விரலிடலால்
விறு புகழ்படைத்த வேண்முத்து சாமிமன்னு
கூறுமம்மி கேர்பெண் குறி.

(௨௦)

பிருதங்கத்துக்கும் கலவீக்கும்.

* மார்போ டணைத்து மடிமே லெடுத்துவைத்துத்
தீர்மானங் கண்டடிக்குஞ் செய்கையினால்—சேர்நாதஞ்

சார்ந்தகரு விப்பழக்கத் தான்முத்து சாமிமன்னு
ஆர்ந்தமத்த எங்கலவி யாம்.

(௨௧)

சந்திரனுக்கும் புல்லுக்கும்.

* கூடி வளர்ந்து குறைபடலாற் பைத்தலைவா
நீடும வாயுறலா நேர்ஜல—நாடுதலான்
மெய்த்தவன மாய்நிலவாய் மேலிடலான் முத்துகவா
மித்துரை பேவிதுபுல் லாம்.

(௨௨)

தாம்பிரபன்னிக்கும் சந்திரனுக்கும்.

* மீனைப் பொருந்திடலான் மிக்ககலை தோய்ந்திடலால்
தானக்க மண்டலமே சார்ந்திடலான்—மானத்தால்
அம்புவிக்கோ ராபரண மானமுத்து சாமிமன்னு
செம்புகதி நேர்சந் திரன்.

(௨௩)

பாவிசளுக்கும் மொட்டைப்பனைக்கும்.

* கருத்துட னுள்ளிரங் காணு நதினால்
குருத்தரோ கத்தைமிகக் கொண்டே—இருத்தலினால்
காவியைமார் பத்திலணி காதன்முத்து சாமிமன்னு
பாவியைநேர் மொட்டைப் பனை.

(௨௪)

திருடனுக்கும் செருப்புக்கும்.

* அங்கங் களவா லதுகண்டு கைப்பிறலால்
எங்கு மிதியடியென் றேசொல்லால்—வெங்கற்
கரமுட்கஞ் சாததினற் காமர்முத்து சாய்
திருடனையொப் பாகுஞ் செருப்பு.

(௨௫)

குரங்குக்கும் சிரங்குக்கும்.

* சும்மா வலிக்குஞ் சொரிந்தாற் றினவெடுக்கும்
அம்மேக முள்ளவரை யார்ந்திருக்கும்—எம்மா
தரங்கண் டளிக்குமுத்து சாமிரா ஜேந்தரா
குரங்குந் திரண்டசிரங் கும்.

(௨௬)

மயிலுக்கும் கரும்புக்கும்.

* மேனிபெல்லாங் கண்ணுறலால் வேள்விரும்புந் தன்மையினால்
ஆனபகந் தோகையினு லாடலினான்—மீனவனோர்

௩௮௨ தனிச் சொய்யுட்சிந்தாமணி.

மானபரா மெல்லையகர் வாழுமுத்து சாமிமன்னு
சானமபி லொப்பாங் சுரும்பு.

(௨௭)

திண்ணைக்கும் கண்டசாத்துக்கும்.

* செங்கற் பதித்திடலாற் சீரா மெழுதிடலால்
இந்திதலாக் கோல மிடுதலால்—தங்கவிலை
நண்ணுதலால் வானார்கட்டு நல்குமுத்து சாமிமன்னு
திண்ணைசிகர் கண்டசாது செம்பு.

(௨௮)

யானைக்கும் மரத்துக்கும்.

* தும்பியென்று மேயுதலாற் நுழந்துகிழல் பாய்தலினால்
கொம்பினு லானோற்றல் கொள்ளுதலால்—சம்பமதான்
மெத்த விலைபால் விளங்குமுத்து சாமிமன்னு
மத்தகைய மானு மாம்.

(௨௯)

மரத்துக்கும் பீற்றற்குடைக்கும்.

* பிஞ்சு கிடக்கும் பெருமழைக்குத் தாங்காது
பிஞ்சு வதனுள் வெயிலொழுகும்—தஞ்சமென்றோர்
வேட்டதருண் முத்துசுவா மித்துவாரா ஜேர்த்ராகேன்
கோட்டுமாம் பீற்றற் குடை.

(௩௦)

சேன். வரப்பாடியது.

* வாதாபோ நேரா வருஞ்சன்சன் சன்சன்சன்
தாதாரு மார்பன்முத்து சாமிமன்சர்—ஒதுவன்கேள்
ராசவல்லி யீசருக்கு நற்சபைக்கு நாவலர்க்குக்
காசரண மென்றோர் கருக்கு.

(௩௧)

பருத்தோசைசுட்டாளப்பா, என்றபாடியது.

* நிதிமுத்து சாமிமன்னு ரீன்போர்க் களத்துறுங்கீழ்ச்
சாதியர்தின் பார்டடக்கத் தக்கதுபார்—மீதிஸ்
அருந்தாபந் தீர்ப்பதுமுன் னச்சுதனு மேய்த்தான்
பருத்தோசை சுட்டாளப் பா.

(௩௨)

பணியாரம் தேன்குழல் அப்பம், என்றபாடியது.

* மாயனுக்கோர் பாயல் வனிதையர்க்கோ ராபரணம்
சுவினங்கள் சேர்ப்ப திசைவளர்க்குத்—நினை

அணியின் நேயமசையாகுமுத்து சாமி
பணியாரத் தேன்குழலப் பம்.

(௩௩)

சமுதைக்கு முட்டிதட்டுகால், என்றபாடியது.

* நேசமுத்து சாமிமன்னு தேர்ச்சமணர் மீதே, நல்
காசிலியோர் பொங்கலிடல் கள்ளிறக்கல்—பேசப்
பழுதிலடைக் காயேந்தல் பாதியிலே பாதி
சமுதைக்கு முட்டிதட்டு கால்.

(௩௪)

காயென்றெடுத்து இலைஎன்று முடித்தது.

* காய்சினமில் லாதான் கருணைமுத்து சாமிவள்ளல்
வாய்மையுளான் பாடி வருவோர்க்குத்—தாய்நிகர்வான்
எல்லையில்லா மாண்பொருளை யிவா னிவனிடத்தில்
இல்லையென்ற சொல்லே யிலை.

(௩௫)

படித்துறையென்றெடுத்துக் குளக்கரையென்று முடித்தது.

* படித்துறையும் வாணரைக்காப் பாற்றிடவும் பொல்லா
மிடித்துயரா லேழைபரை மேன்மேல்—துடித்துகீதம்
நையவிடா தாண்டிடவு நாட்டன்முத்து சாமியெனும்
ஐயவுன்போல் யார்க்குளக்க ரை.

(௩௬)

நேரியவென்றெடுத்து வாரியவென்று முடித்தது.

* நேரியலு மெங்க னிரிதிமுத்து சாமிமன்னு
நாரியர்தங் கன்குழற்கு நாட்டுவமைப்—பேரிதன்றி
யினை யுயர்த்தகிலே வேட்கு முரசெனலாம்
ஆனைமென லாம்வாரி யல்.

(௩௭)

கைதேராத ஒருவன் மத்தளம் அடித்ததைப்பார்த்துக் சொல்லியது.

* எங்கன்முத்து சாமிமன்னு விற்கே மொருவன்மிரு
தங்கமதை யோயாமற் றட்டினான்—அங்கங்கே
கூடிநின்ற பெண்களெருக் கொள்வதற்குக் கூடைபெடுத்த
தோடிவந்தார் நீபார்த்தா யோ.

(௩௮)

* கூடலம் கோயில்செல்வோர் கும்பிட் டிரைப்பதொன்று
கேழ்குப மக்களுடன் கேட்பதொன்று—நாடுருநிக்

கையாக்கச் செப்புலனும் கப்பல்விஷ்ணு வின்பெயரும்
மெய்யாய்த்தா முத்துசுவா மீ. (௩௯)

* முன்னெழுத்தில் லாக்கமலை மொய்ம்பா முழுக்கமலை
மன்னும்வத னூடுமே வாக்கமலை—தன்னின்மிது
முத்துசுவா மித்துரையே முற்றுங் கவிடிலின்பம்
வைத்துங் கமலை மகிழ். (௪௦)

* நல்லவச னம்பெறலாம் ராத்திரிக்கு மிக்கசுகம்
வில்விசையா முத்துசுவா மித்துரையே—மெல்ல
அடிக்குங்காற் றுலுமெலி யாதிருக்க வின்னே
கொடிக்குளம்போய்ச் சேர்த்தாற் குணம். (௪௧)

* நீதாவா தென்னவனே கந்தரத்தி னீடியின்பம்
நீதாவா தென்னவனே கந்தரத்தின்—மீதுமயின்
மோகமன்றோ கல்விதெளி முத்துசுவா மீதன
சோகமல ரேவினனி தோ. (௪௨)

* கோமகனே யங்குன் கொடைக்கென் கொடையதிகம்
வாமமுத்து சாமி மகிபாலா—நீமுன்
ஒருகை தனங்கொடுத்த லுன்னமவைத்திப் போதே
இருகை தனங்கொடுப்பேன் யான். (௪௩)

* போதனைவாய் வாதுரையே பூமணம்போ லேயெனையிப்
போதனைவாய் வாதுரையேன் பூசலேன்—மாதையசேர்
அஞ்சொன்முத்து சாமிமன்னு வையஞ்சரத்தை மோதியென்மேல்
வெஞ்சினத்தி லேவினன்மா வேள். (௪௪)

* விரும்ப வனிகையர்குழ வேண்முத்து சாமி
வரும்பவனி தையல்கண்டுன் மாலே—பொருத்திதிகம்
தாக்கிஞர் தான்வளையுந் தானையிழந் தான்கரையும்
தேகமறந் தான்சொலவந் தேன். (௪௫)

* மலைகடலை யிங்கு வரவிடுத்தா னாயா
உலகமதை நியனுப்பி னுய்வான்—பலகலைதேர்
முத்துசுவா மித்துரையே முத்துசுவா பத்துடனே
நித்தலுமே விப்புணர்வாய் நீ. (௪௬)

* இந்திரவில் வாணுகலா பொப்பொழுது மையல்கொண்டே
இந்திரவில் வந்தழலை விர்த்தனும்—சந்ததமும்
வாடிமுத்து சாமி மகிபதிரை நீயழைத்து
வாடிபென்றான் சேரவரு வாய்.

(சௌ)

* தாதுவண்டே நீசென்று சொல்லுமா லாகியுட
லேதுவண்டே வாடினன்மே லேவாதா—காதுவண்டேன்
காவித்தார் லேட்ட களிபைமுத்து சாமிவள்ள
லேவித்தா ரத்தொடனை யென்று.

(சௌ)

* சுந்தரஞ்சோர் முத்து சுவாமிமால் கைத்தலமும்
அந்தரஞ்சோர் மங்குலமொப் பானதுவே—சந்ததமும்
மன்றபக முண்டாக்கி நாட்டிற் கலியகல
அன்றுகன கம்பெய்ய லால்.

(சௌ)

ஆலமாம், அசமரம், தென்னமாம், தேக்குமாம், பாக்குமாம்
ஆகிய இந்த ஓ - மாங்கனாயும் அமைத்துப்பாடியது.

* ஆலமாம் போல்விழியின் னுண்மே லரசமரத்
தாலழிந்தான் நென்னமரஞ் சம்பெய்தான்—மேலுமின்பம்
தேக்குமாம் பைக்கணையாட் சேர்முத்து சாமியன்
பாக்குமர எம்பிழைக்கப் பார்.

(நீ0)

மும்மண்டில வெண்பா.

* வைவமே தித்தமும் வைக்குமன்பாய் நீமொழிலாய்
கையலே கைத்திரத்திற் றக்கவரும்—மைபல்கொளும்
சுத்தியத்திற் சற்குணத்தின் மூவரச ருங்கூட
முத்துசுவா மிக்கணையா மோ.

(நீ௧)

* வைவ மதனிற் நேவடியான் மகனென் நிரூப்போர் களிற்சிலபேர்
மான மின்றித் தமக்கைதங்கை மாரை பெயர்க்குங் கூட்டிவிட்டுத்
தையற் கூரார் கொடுத்தபொன்னும் முழும் பிணுக்கிக் கொள்வார்தக்
தரத்தாத வினையார் பிரபுக்க டமைப்போற் றிவிவா ரன்னவரை
வெய்ய நாய்பேய் குழைதசலம் விளக்கு மாற்றாக் கணைசொல்ல

வேண்டு மென்றே முத்துசுவா மிப் புகரைக்க வய்வாரே
ஐயோ வவர்க ளவைகளுக்கா னுறு மணையா கட்டுமென்றென்
னுங்கு நெட்டும் பார்த்துவினை யாகா யவருக் கவிரரிவே. (நீ௨.)

அடிமடக்கு.

* வனாத் துருவே யானனங்காய் வனாத் துருவே யானனங்கை
மாரன் பொன்று வதுமறத்தான் மாரன் பொன்று வதுமறத்தான்
பனகப் பாய லானனையாய் பனகப் பாய லானனியான்
பாலுங் கைச்ச ரசமாக்காய் பாலுங் கைச்ச ரசமாச்சே
தனிபா யமனா வனையுமுற்ற தனிபா யமனா வனையுடைகா
சகசத் திரங்கட் டியறுரையே சகசத் திரங்கட் டியறுரையேன் [ய்
முனிபார்மலைத்தென் றலைவிதிக்குமுனி பார்மலைத்தென் றலைவிலக்கா
முத்து சாமி யணைவாயே முத்து சாமி யணைவாயே. (௮௬)

இடைமடக்கு.

* தனதா முத்து சாமிமன்னு தயவாய் முத்து சாமியென்றே [யால்
தைய னுடைவாள் விழிகளினீர் தான்சோர்ந் துடைவா னுருவெளி
அணைமார் கைக்கும் பாவில்வைத்த வழுதுங் கைக்கும் பாகமென்பன்
அனங்க னைந்து மலரான்மின் எனகந்தா னைந்து மலறுகின்ற [யா
தெனசொல் வேன்சங் கொடுமைமிடா ளிவட எனசங் கொடுமையை
எழந்த மாதைப் போதைவெல்ல வினியுன் மலைப் போதைநல்கி
மனதே கனிவா யிதமுறவே மாலாங் கனிவா யிதழ்பருகி
மதன கலவிப் பொலிவுடனே மயல கலவிப் பொழுதணையே. (௮௭)

கடைமடக்கு.

* மாரன் வளைத்தான் கைக்கனலே மதிது வுதுகொங் கைக்கனலே
வனையார் கடலுஞ் சத்திக்குதே வள்ள வடுபால் சத்திக்குதே
குர மிகுத்தென் காற்புலியே சுழற்று தெலைப்பல் காற்புலியே
சோர்ந்தேன் றுகிலுங் சங்கமுமே தூற்று மடவார் சங்கமுமே
ஈர மலைபென் வள்ளலுக்கே யினியென் செய்வேன் வள்ளலுக்கே
கிறைவன்பாவிந் திதத்தையே யிப்பி யழைப்பாய் நீதத்தையே
விமன் முத்து சாமிமன்னே மேவுங் காலயா னுனையுமன்னை
விழியென்றெண்ணக்கடவேனேகிளம்புன்வா; த்தைக்கடவேனே.

* முருகனேர் முத்துசாமி முதலெழுந் தில்லாவிட்டால்
ஓயிடு விளக்கற்சேரு மிடையெழுந் தில்லாவிட்டால்

கருணையேர் மனைவிபேரங் கடைபெழுத் தில்லாவிட்டால்
அறையின்பே ரநுநின்று மதக்குரு மரத்தொன்றமே. (௨௩)

* பன்னொன்று கன்னொன்பான் பயந்து மவ்வஞ்ச
தவ்வஞ்ச கவ்வஞ்ச காட்டச் சாவே
னவ்வொடு தவ்வழன் றுள்ள நாயக
னொவ்விப மிலின்றுகநு சாமி யாகுமால். (௨௪)

* பாலையைக் காட்டியப் போதியைக் காட்டிப் பனைக்கியமன்
புல்லையக் காட்டிய வேன்றிகது சாமி யுயர்வரைமேல்
வேல்லையக் காட்டிய கண்ணையென் னாம விடாய்க்குநறுஞ்
சோலையைக் காட்டி யினரீ நிலையென்ற ருதுவன்றே. (௨௫)

* செப்பும் புதழடை யான்முத்து சாமிதன் நென்றல்வெற்றில்
பைப்பகஞ் சேரெழின் மாணே கயிறெடு பம்பரத்தை
எப்பொழு துங்கைக்கொண் டேவிடோ யாடு மெனைச்சினத்தே
மெய்ப்புக் தகமெடுத் தோதனைத் தாயிது வேகோபென்றே. (௨௬)

* வரைப்புயஞ் சேர்முத்து சாமிதன் நென்றல் வரையிடத்தே
ஹரைப்பெறுன் பாற்றனம் பெற்றுவந் தோர்க டொகையிலையென்
ஹரைப்பதை கம்பியென் பாட்டையெல் லாமுன் றுடனுரைத்தும்
அரைபபணங் கூடக் கிடையாமற் போச்செ வதிஷ்டமிதே. (௨௭)

* மழவேற னுன்முத்து சாமிதன் நென்றல் வரையிடத்தே
அழகான ரூப மயிலேரல் வரையடிக்கிடந்து
சுழனாகத் தைப்பிடித் தாட்டவிந் தேரமுஞ் சோர்துமிக்க
குழல்வாசிக் கக்கன்திங் காணாத கேனந்தக் கோளரவே. (௨௮)

* பொறுக்குந் தையடிடை யான்முத்து சாமி பொதியவெற்றில்
செறுக்குந் துடியிடை மாணையுன் மோகமென் சிந்தைதனை
அறுக்குதெப் போது மதலாற்பன் னோவுந் தனையறிந்தும் [தே.
முறுக்குடன் நேங்குழ லைக்கொண்டெவ் வாறென்றன் முன்வைத்த.

* அரித்திர னேறனை யான்முத்து சாமி யநுலனென்னை
வரித்திரன் கொங்கை கெருடிமெப் போது மலரணைமல்
உரித்துடன் பால்புனல் போலே கலந்த மொருமைமெல்லாம்
பிரித்திட வோமக னேயன்வம் போலப் பிறந்தனையே. (௨௯)

* கண்டிக்கு மென்மொழி மாதர சோயன் கழுத்திலிட்ட
கண்டிக்கு மித்த வுந்க்மென் வேகொடுங் காமனையே
கண்டிக்கும் வண்ணநம் முத்துந் வாமிசி காமணியைக்
கண்டித் குறைகளைச் சொன்னாற்கை கடுமுன் காரியமே. (௮௪)

* சடியேன் விரக மொருக்காறு மென்மன சாரவும்வஞ்
சடியேன்வம் பாயென்னைத் தள்ளிவிட் டாரின்று சத்தியவா
சடியேன் படுஞ்சங் கடஞ்சொல்ல வேழுத்து சாமிமுன்போஞ்
சடியேன் வரவின்னங் காணோம்பெண் ணைசொல்லொர் தந்திரமே

* பூவம் பகரும் புயின்மார வேனிந்தப் புத்தியென்முன்
வாவம் பகரும் புருவவில் லாஹுனை மாட்டிலேன்
காவம் பகரும் புகழ்முத்து சாமி கலப்பனென்றே
மூவம் பகரும் புகன்று நினிப்பய மோவெனக்கே. (௮௫)

* நஞ்சாதிக் குந்தொடிக் தேயிழுக் காவவ னைத்தொடர்ந்தேன்
அஞ்சாதிக் குந்தொட வேடுவநீர் தானென் நயர்த்தனன்மே
ஹஞ்சாதிக் குந்தொழி லாமோவிப்போதி லுமக்கெனகல்
நெஞ்சாதிக் குந்தொழு முத்துந் வாமி நிதிபதியே. (௮௬)

* பசியக லாப மமிற்சாயல் பால்செழும் பாகனைப
ருசியக லாவித முாணித்தம் வாடனன் றோவெவர்க்கும்
வசியக லாவுன் மனந்தா னவனை மருநிலுய்வான்
சசியக லாமுத்து சாமிமன் னேயிது சத்தியமே. (௮௭)

* வித்தைத் திறத்தி லுயர்முத்து சாமிவந் தானினிமி
கத்தைத் திறத்தின மம்பெய்யும் வேளனு கானெனுரை
மித்தைத் திறத்தித் திரிப்பலச் சத்திய மேயுன்குழு
நத்தைத் திறத்தித்திக் கும்பா லருந்தடி தாழ்குழலே. (௮௮)

* பொருத்தென் நலைவி சனிந்தா ளிவன்மதன் பூங்கணைக்கு
விருத்தென் நலைவிளக் குத்தொனி கேட்டுவிம் மித்தனியா
இருத்தென் நலைவிதி பென்றனன் வேறிங் கிதற்கெளிமேல்
மருத்தென் நலைவி தனைச்சேரு முத்துந் வாமிமன்னே. (௮௯)

* குடங்கடங் காதுந் திரண்முலை மேல்வெப்பங் கொண்டுமுத்து
வடங்கடங் காது பொரித்தி மேவட வாக்கினிக்கென்

மடங்கடங் காறுகொண் டாள்விர காக்கினி மன்மதன்மேற்
 ஷெடங்கடங் காறுகொப் பெண்ணையிப் போழுத்து ஸ்வாமிமன்னே.

* பன்னு னிலானில் விளையா டினவை பவத்தைபெண்ணித்
 தன்னுணி லாமன் மகன்சோக முற்ற சமயங்கண்டு
 ளின்னுணி லார்களை தொட்டான் மதனும்மை வேண்டிவரச்
 சொன்னுணி லாமல் வருயிரை யாழுத்து ஸ்வாமிமன்னே. (௭௨)

* தினமே கலைவளைக் கண்மிடற் றாளுளைச் சேர்வதவன்
 குணமே கலைவளை யாவுன் வராமைக் குறிப்பறிந்தால்
 வணமே கலைவளை சேர்ந்தா ளவளை மருவுவையி
 கூணமே கலைவளைத் தேனருள் சேர்முத்து சாமிமன்னே. (௭௩)

* செஞ்சுந் தனத்தனி மார்பினிற் பூசுவ டிவ்யரச
 புஞ்சுந் தனத்தனில் வேள்களை சாடப் புலம்புகின்றான்
 நஞ்சுந் தனத்தனிட் டத்திலெப் கோடி னலோசொலென்றான்
 தஞ்சுந் தனத்தனி யாளுக்கு நீழுத்து சாமிமன்னே. (௭௪)

* எழுமுலைப் பேதை தினமுன் வராமையை பெண்ணிபெண்ணி
 அழுமுலை வாய்மெழு காகிடு மேனி யபந்திநிம்வேள்
 செழுமுலை பெய்தன னையா வவன்மைய நின்றுவரி
 தழுமுலை யாக்கொங்கை யுந்தருங் காண்முத்து சாமிமன்னே. (௭௫)

* கண்பனி ரண்டுகொங் கைபதி னொன்றன கத்திற்பத்துண்
 டென்புரு வம்மொன் பதுகாமத் தாற்குண மெட்டவட்கு
 வண்பர டேழு ருதுவா நிடைபைந்து மான்முழந்தான்
 தண்பெரு நான்களை வாய்ராசி யாய்முத்து சாமிமன்னே. (௭௬)

* துதிசேரு மன்னவன் முத்துசு வாமித் துரையைவிட்டு
 விதியோ டிரித்த தநியே னுண்பெய்த வேளைபுமென்
 அதிருப மாமுநத் தாலேவென் றிட்ட வடத்தைவைத்தோ
 மதிந் பெனக்குக் கொழுந்தி யெனவந்து வாய்த்தனையே. (௭௭)

* சிங்கார மன்மதன் முத்துசு வாமியைத் தேடிவிப்போ
 பொங்கார மாமுலை விம்முத மபென்றன் புத்தியெல்லாம்
 சங்காரந் செய்குகொண் டோடினன் வேணித் ததிக்குவ
 இங்காரந் காண்கில வய்யா யுண்பயன்றி பென்றனக்கே. (௭௮)

* பலவித லிலைகள் பாராட்டு வானென்னைப் பஞ்சாணையில்
குலவிழைத் தாடுவ னோயாமற் கோழிகள் கூவுமட்டும்
புலவிரெய் தாலு கலவுசொல் வான்முன்பு போகம்விடான்
கலவியி லென்முத்து சாமிமைப் போலெங் தும் கண்டிலனே. (௪௯)

* கலையைப் பிடித்திழைப் பானதி னேபென் கருத்தறிந்து
முலையைப் பிடிக்க வருவான்ப் போது முனிர்நுரைத்தால்
உலையைப் பிடித்த மெழுகை யுள்ள முருகுதென்பான்
சிலையைப் பிடித்த மதன் முத்து சாமி செய்கிங்கமே (௫௦)

* வாதாயிவ் வேளையென் முத்துநு வாயி வரவுமில்லை
கோதா யெனாமதன் கைமினிற் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டான்
தூதா யனுப்பவென் முல்பாரு மில்லையித் துன்பொழித்தால்
நிதா மெனக்கு நிலைவே நிலைபுறு திச்சயமே. (௫௧)

* அலைபடங் காம வொலிக்குறை யாவென் னரைபிறுற்ற
கலையடங் காம னமுவுதை யாவன் கருணையென்மேல்
இலையடங் காச்சின மேவிரங் காவிடி லென்மனக்க
வலையடங் காதினிச் சேர்முத்து சாமி வரோதயனே. (௫௨)

* நிறக்குங் குமமுலை தோய்ந்துமென் மேல்வைத்த கேமமெல்லாம்
மறக்கும் படிசூற்ற மென்னசெய் தேன்பிர மன்விதியோ
சிறக்கும் புகழ்முத்து சாமிக்கென் வாக்கினிற் சீருடனே
பிறக்குஞ்சொல் யாவும் விபரித மாச்சென்ன பேசுவதே. (௫௩)

* வழத்திடுங் கீர்த்திப்ர தாபாவென் முத்துநு வாயிமன்னு
தழைத்திடு மென்றனை வைப்பென்று பேரிட்டுச் சந்திமிலே
இழுத்தவிட் டாயுனக் கேசரி யாவிங் கெனறுதலை
எழுத்தினை கோவதல் லாலுன்னை கோல விடமில்லையே. (௫௪)

* தேனா லுறுமொழி யான்முத்து சாமி தெளிந்தபுத்தி
மானாலங் கற்று மிதுதான் வரைக்கென் மனமறியான்
போனாலும் போகாட்டு மென்றே மிருக்கப் பொறுக்குதில்லை
ஆனாலும் கன்னெஞ்ச னம்மா விதைமுன் னறித்திலனே. (௫௫)

* மானே யுனைப்பிரி பேனே யுனறுசெய் வாயமித்தக்
தேனேயல் வாற்பின்னைத் தானே மெனையுமிச் சிவந்தெனே

வானே பெனஞ்சொன்ன முத்துநக வாமி நராதிபனும்
சேனேயம் விட்ட தெவன்போ தலைசொல்லென் னேந்திழையே. ( )

* வயத்தார் விருப்புகின் றுளொரு மானுள் பவனிகண்டு
சிந்தா மணிக்கு நிகர்முத்து சாமிநீற் றோவென்னலி
மந்தா நிலப்புவீ யாற்குமி லானில வாறுடல
சந்தாறொற் தாருண்மை தந்தான்வர் தானனைத் தாளொன்னவே. ( )

* தழலாடி மீதன்பு சேர்முத்து சாமி நடக்கைபைக்கண்
முழலாடி வண்டிருந் குந்தா மரைக றுபங்கித்தத்தம்
நிழலாடி டாதொரு காலால் வனத்தினி வின் றுகின்ற
குழலாடிக் காணுஞ் சலித்தேகண் னர்விட்டுக் கொண்டனவே. ( )

* தளங்கும் பிடவெதிர் மாற்றுகை வெல்சமர்த் தாவடுத்தோர்
வளங்கும் பிடர்கொலைத் தாள்சுரு னுவர சுற்றுகபம்
விளங்கும் பிடரி னுண்ணக்கண்ட மாதர்கை பெல்விற்ப
வளங்கும் பிடவந்த மான்முத்து சாமி மகிபதியே. (அக)

* செற்புல மைக்குந் துயர்தரு தோளிபர் சேர்மதன
பொற்புல மைக்குந் திருநாடி வல்லி புரேசதெவ்வா
யிற்புல மைக்குந் தனையும் விடாப்புவீ யேயெனது
சொற்புல மைக்குந் தருவா யருண்முத்து ஸ்வாமிமன்னே. (க௦)

நிரிமூர்த்திகளுக்கும் - காய்மாத்துக்கும்.

* பருப்பதம் வெண்மைநி னுன்முழு மேனியும் பச்சையினுல்
விருப்புட னுது தலைபுற்ற தாலுன் விவன்பொழிற்குன்
மருப்பொலி கொன்றைபன் மாலபன் போலு மரமதுகாய்த்
திருப்பது கண்டுவந் தேன்முத்து சாமிந் தேந்தினே. (க௧)

* திடத்தினில் வைத்துணைப் பாடிய காதலின் சீர்த்திகளைக்
குடத்தினில் வைத்த விளக்காக்கி டாதுபொற் குன்றத்துமேற்
றுடத்தினில் வைத்த விளக்காக்க வேயுள்ளந் தங்குமன்பென்
விடத்தினில் வைத்ததி வாய்முத்து சாமிந் தேந்தினே. (க௨)

* தொடுப்பார் கவிதைபுன் மேற்புல வோரந் அதியறிந்து
கொடுப்பாய் சித்தனை யப்போது லோபக் குலாமர்கண்டு

தடுப்பாரப் போதனை தான்கெட்டு லீயுஞ் சரியென்னிலோ
எடுப்பார்கைப் பின்னைமென் பார்முத்து சாமிச ரேந்திரனே. (௯௩)

* அருத்தம னத்தம் பிடியவும் பேசுவ னன்பினில்ல
எருத்தம னத்தம் பிழைமன்றி வாய்த்தமு காரவித்தப்
பொருத்தம னத்தம் பிரபுவென் றேயதிப் போரைத்தன்பால்
இருத்தம னத்தம்பி யான்முத்து சாமிச ரேந்திரனே. (௯௪)

* கல்விச லோச குணங்கரி லோசமு கம்பெருதும்
கல்வச னங்கரி லோபுல லோரம் குள கல்குரவை
வெல்வதற் கோபெற்ற செல்வததி லோவிந்த மேதினியில்
வில்விச யன்முத்து சாமிக்கு கேரெங்கு மேயில்லையே. (௯௫)

* கட்டமுன் டோழுத்து சாமிபைப் பாடுமி னுவலீர்காள்
இட்டம்வைத் தாற்கலி தீர்த்திடு மேமுன்ன மேனும்புடல்
முட்டிக் கமவரைப் பாடிய காயித முட்டைகளைப்
பட்டம தாய்க்கட்டி விட்டாலும் வேடிக்கை பார்ப்பவர்க்கே. (௯௬)

* இரக்கம் பயமற்ற லோபரைப் பாடி யினியவிற்பம்
வரக்கம் பனுக்க வறியா தவர்தரும் வண்ணமெனனே
தரக்கம் பனும்புகழ் முத்துச வாமி சபாசென்றுசெய்
சிரக்கம்ப மொன்று கவிவாணர் துன்பத்தைத் தீர்த்திடுமே. (௯௭)

* காதணி கைக்குகற் கன்பாவென் றேத்துங் கவிஞர்மயல்
காதணி சேரத் தினந்தின மாமிரங் கண்ணுடையான்
காதணி யும்படிக் கீவான் வயிரக் கடுக்கினமென்
காதணி யாப்புனைத் தான்முத்து சாமிசி காமணியே. (௯௮)

* இரத்தினம் போலும் புனியோர் புகழ் விராஜவல்லி
புரத்தினின் மேலிய பாபவி நாச புரவலன்றன்
வரத்தினில் வந்திடு மன்னவன் முத்துச வாமிவள்ளல்
கரத்தினி கோக்கி மிகநானும் வானுள்ள கற்பகமே. (௯௯)

* உடைபிற் சிறந்தன பிதாம் பாங்க ஞலகின்மிசை
கடையிற் சிறந்தன செங்கா லனங்கண்மன் னர்க்குரிய
படையிற் சிறந்தன குஞ்சுகக் கூட்டங்கப் பாமலென்றும்
கோடையிற் சிறந்தன மான்முத்து சாமி குடங்கைகளே. (௧௦௦)

* அரஞ்சி விடாசியற் கூர்வே விகர்விழி யாய்தருக்கள்
ஔஞ்சி விரக்கந் தவையிவன் போன்றன வோசொல்சரா
சாஞ்சினி கச்செய் பவனரு வான்முத்து சாமிவள்ளல்
சிரஞ்சினி யாயிருக் கின்றான் கவிஞர திட்டங்கனே. (404)

* சுந்தரந்தங்கையவதனன்முத் தசுவாமித்துரைபாற்சொல்வாய்ப்புவஞ்
சுந்தரந்த ரமதாக வேடொடுப்ப துங்கைவளை ரோர்ந்துமுன்னஞ்
சுந்தரந்த னைப்போன்ற கண்ணிலின்று நீரருவி சொரியத்தாயே
சுந்தரந்த னித்துமியான் புலம்புவதுங் கண்டிலையோதோகைமானே.

* துங்கலிக்குங் குமழுலையா ளிங்குள்ளிருப் பங்கொடுபூர் துங்
லுஞ் ரோர்த்தொ, துங்கலிக்குங் குணமாகி யளம்பெறுத்தான் மன
மகிழ்ச் சுதிப்பா பெப்போ, துங்கலிக்குங் குடைபெனவோர் வரை
யெடுத்த வாகவிஞர் தொன்னு லாய்த்தோ, துங்கலிக்குங் குமணனை
ப்போ லுதவுமுத்து சுவாமிமன்னு துரைச்சிங் கேறே. (405)

* மருங்கோதாய் வாய்க்துதான் பயந்துநடக் கலம்பேணு மத
னோ யாத, மருங்கோதாய் வாடவென்மேற் பெருங்கோப மொடுபுரி
த்தான் மானே கார, மருங்கோதாய் வாசமலர் மார்பன்முத்து சாமி
யெனு மகரா னென்ற, மருங்கோதாய் வாய்மைபுடன் பிரியாம லெ
ன்னையவன் மருவத் தானே. (406)

* கண்டனந்தந் தரஞ்சிமிழித் திலமீனாய சொன்மெனடை கா
ன்மருங்குல், கண்டனந்தந் தரஞ்சிதமின் னுன்முத்து சாம்புன் கா
தல் கொண்டான், கண்டனந்தந் தரஞ்சிலபுள் ளொரிமுழக்க வேண்
டிநமஸ் கார முன்னைக், கண்டனந்தந் தரஞ்சிதிரியன் செய்கேனென்
துரையென்றான் கருணை செய்யே. (407)

* கசங்கமஞ்ச விறிநிஞ்சே னுபதியே தின்மீது காத லாய்ப்
போ, கசங்கமஞ்ச தாகாலஞ் செயவிறுத்தி னேன்வேட்குக் கலக மே
ச, கசங்கமஞ்சத் துடையவனுக் கினைமறந்தா னிவிரிபவன்றன் கணை
க ளெல்லாய், கசங்கமஞ்சத் தெனையனைவாய் முத்துசுவா மித்துரை
யே கருணை மாலே. (408)

* வாய்ச்சர ச மொழிக்குறிலான் காய்ச்சிப்பா லுங் குடிபா மலு
மே செழி, வாய்ச்சர ச மெனவுருகிப் போய்ச் சிவ மாமாரம் வுருத்

தான் பர்த்தா, வாய்ச்சரச ரெனவவன்பால் வந்தனைவாய் செத்தாதி
ழின் மறார் தானே, வாய்ச்சரச மென்றுமுவத் தருளுமுத்து சாமி
மன்னு வசிய மாலே. (௧0௮)

* தங்கரவிக் கைக்குள்விம்முங் கனகனத்தான் மனவிதனத்
தால னங்கர், தங்கரவிக் கைக்குளிக்கத் தளர்தலுற்றான் கொடியமதி
தனைரா குப்பேர், தங்கரவிக் கைக்குழந்தைக் காவருந்தா தோவுனிரு
தபமா குஞ்சேத், தங்கரவிக் கைக்குருதித் தாமரையாய்ச் சேர்வன்
முத்து சாமி மாலே. (௧0௮)

* சந்துரைத்தா லேமணக்கு மாதவினு லெனதுமுத்து சாமி
யால, சந்துரைத்த மரைமுகமும் வாடிமெய்சோர்ந் னுளமெலிந்தேன்
றையலேசி, சந்துரைத்தான் வணங்கியெந்த விதத்திலுமென் விரக
மறு தனியும்வண்ணஞ், சந்துரைத்தா ணையிட்டழைத்திங் கவளை
யொரு நொடியில்வரத் தான்செய்வாயே. (௧0௯)

* வானரம்பை நாத்தகந்தா மரைமலர்மென் றுடைநெடுங்கண்
வதனமானுள், வானரம்பை நானவெழில் வாய்த்தமின்னுன் மாதவரு
மயக்கம்பூறு, வானரம்பை நாடுமியாழ் வாசிப்பா ளுனைவிரும்பி வந்
தானையா, வானரம்பை நாகணைசேர் முகுத்தமுத்து சாமிமன்னு
மகிழ்ந்துசேரே. (௧௧0)

* காமனைபு மழகினுக்கு மெதிர்சொல்லா மோவும்மைக் கண்டுமாருங்
காமனைபு மதிஞ்பு மானவொரு கன்னிமெத்தக் கலங்குதல்பாங்
காமனைபு மட்கலமுப் பானலிதல் போனலிபுங் கருத்தனானுள்
காமனைபு மவளாவான் முத்துசுவா மித்துரைபே கலந்துசேரே. ( )

* போதாதா ரகைப்பதிமின் பகைப்பதினுள் றிகைப்பதிகம்
பூரைச் செய்தாய், போதாதா ரகூழென்றே விரக்கமவற்கலைமீட்ப்
போதே தூதாய்ப், போதாதா ரங்குவளை மார்பன்முத்து சாமிமனம்
பொருந்த வென்றுன், போதாதா ரமிலாத பேர்க்குதவி செய்வதன்
றே புண்ய மாமே. (௧௧௨)

* தனம்பிடித்துச் சேரமுத்து சாமிமன்னன் வாயாத தருண
மன்ம, தனம்பிடித்து வாடலெமென் றுலவிசீமே மெனச்சோர்ந்து
தாதி பால்வந், தனம்பிடித்துஞ் சிவகிடைபான் புரிந்துமனத் தளர்வு

தெல்லாந் சங்கராபார்த், தனம்பிடித்தும் பிக்கையன துடையாளுள்
ஞடையாது தந்தாப் பாயே. (௧௧௩)

* கரும்பாலை மர்ப்புதொடா மாரன்முத்து சாமிமன்மேற் காத
லாந்து, கரும்பாலை யனத்தையறற் றுடன்மெலிய வலத்தகத்தாள்
கனலை யேறி, கரும்பாலை பதினடக்கப் பொறுக்குமோ வென்மகட்டுக்
காவல் வந்தா, கரும்பாலை யவனொனத்தா மறிந்திருந்நுத் தனிவிடுத்
தார் காலத் தானே. (௧௧௪)

* சசுமாளே பாதுமெங்கண் முத்துசுவா மித்துரைவற் தினங்
கா தான்வெண், சசுமாளேந் னுடல்மெல்லங் கன்னுளேன் பாவிம
தன் கணிகள் பாய்த்தே, சசுமாளே புனக்குரைத்தே னவர்க்கிதைநீ
பெரித்துரைப்பாய் லே வேள்கை, வசுமாளே னென்செய்வேன் றன்
னைபுறன் மறந்துபு வசுமாளேனே. (௧௧௫)

* உன்கணவன் பாவெனது முத்துசுவா மித்துரையே தான்முன்
விதி, யின்கணவன் னப்பரிமே னுள்ளைவரக் கண்டேன்மண் னெட்
டிப் பார்த்தேன், உன்கணவன் மேனுட்டங் கொண்டதென்னென்
றென்னைபடித் து, உக்கி விட்ட, வென்கணவன் கண்டுகொண்டா னுயிர்
வைபான் சீக்கறித்தி லெனைச்சேர் வாயே. (௧௧௬)

* கரியமஞ்சங் கத்துழலா னுன்னுயிலற் றுள்கையிற்சங் கங்க
னெல்லாம், கெரியமஞ்சங் களிற்படுக்கை விரும்புகிலான் மற்றவரை
நிலையா னுன்மேற், கிரியமஞ்சங் கப்படியா கீங்கனத்தான் மருளில
வன் பிழைப்பான் சொன்மா, துரியமஞ்சங் கம்புகழப் பேசுமுத்து
சாமிமன்னு சமுக மாலே. (௧௧௭)

* செம்முருக்கம் பூவனைப வதரவின்து னொருத்திபுள்ளைச்
சேர வெப்போ, தம்முருக்கம் பூடுருவ விடுத்தனபோன் மாரனெய்ய
வடைந்தா விரெஞ், சம்முருக்கம் பூரணமா வைத்தவடன் மாறிப்
பாய் தைப லாப்போ, தம்முருக்கம் பூகரனே புமுமுத்து சாமிமன்னு
தருண மாலே. (௧௧௮)

* பன்னிலைக்கு தேபால தென்னடிபென் றுன்காமப் பைதயங்
கொண்டா, விண்ணிலைக்கு கிக்விநிறற் றுன்னிடத்திற் சேர்த்திட
வென் னிடத்திங் வந்தான், முன்னிலைக்கு வரவழைக்க மின்னரசே

செய்வனென், லன் முன்வந்தேனென், சொன்னிலைக்கும் படியனைவா
யெங்கிலத்தும் புழமுழுத்து கவாமி மாலே. (௧௧௯)

* அந்தரமோ டிருக்கின்ற னந்தரமோ கத்திரிகட் கணங்கைம்
பால்கும், கந்தரமோ வியமனையாள் கந்தரமோ னுந்திரன்சங் குமிடை
காட்டம், தந்தரமோ விபர்க்கும்விவா தந்தரமோ டிகள்புரியுந் தைய
லாள்சேர், கந்தரமோ சேடனும்பே சந்தரமோ வென்னுமுத்து
கவாமி மாலே. (௧௨௦)

* விண்மதிப் தண்மைவிட்டுப் பகன்மதிப் போற்களற்ற விர
கங் கொண்ட, பெண்மதிப் தோமயங்கிப் பூமதிப் குங்குணத்தைப்
பிழிதென் சொல்வேன், கண்மதிப் போருகநின் சம்மதியக் கவளநி
யாள் கலங்கு கின்றாள், உண்மதியம் மின்னரசை முத்துர்வா மித்
துரை யுவந்து சேரே. (௧௨௧)

* கிரலையிட விடங்கொடுத்த லுரலையுங்க டக்கொண்டு விடு
கின் றுபே, முரணரசர் மனங்கோணி னுற்றிரும்பா தன்ரோகிம் முத்
துசாமிப், பிரபுகுணமறியாய் பித்தியகா ரத்தனமாய்ப் பேசா தே
யா, யிரமிருந்த போதினூதா னுனக்கடங்கி யவனடப்பா வென்
றென் னாதே. (௧௨௨)

* மாமச் சந்திருந் துங்கண் மடந்தையுன் மைய லாலெனை வையு
முடல் வற்றிப், போமச் சந்தினங் கொள்ளு மிவளவும் புகலக் கேட்டு
மனமிரங் காமலே, ராமச் சந்தி தெரிந்துரைப் போமென்று நவிற்நி
னாபிழை யானவட் சேகரயா, ராமச் சந்திர னேழுத்து சாமிமா
ராச னேராச வல்லிபு ரேசனே. (௧௨௩)

* கலசத் தானங் கவன்கொங்கை திங்கண்மு கஞ்சங் கங்கமுத்
தம்பரங் கண்கள்கோ, கிலசத் தானங்கன் றேவியுன் பாற்சொலக்
கெஞ்சி னுலங்க வஞ்சியை யின்றுந், குலசத் தானங் கமஞ்சோலை
யில்வைத்துக் கூடி கன்மலர் குடிப் புணருவாய், பலசத் தானங்க
ளுற்றசெல் வாகெல்லைப் பதியில் வாழ்முத்து சாமிக் ரேத்தரனே. ( )

* ஐயி ராவண மாவுர்த் தோனாத லழலிற் பட்ட வனங்கன்
கனைபெய்ய, மைமி ராவணங் கண்ணிர் சொரிந்தனன் மையன் நீறின
னையா வணகுயாய், சையி ராவண மின்றிக்கொல்வேனென்றுசாற்றி

யோற்கும்ப கன்னனை நாலேந்து, கையி ராவண னைப்பொரு நிரமா
காகும் தாமுத்து சாமிந் ரேந்த்ரனே. (௧௨௫)

* தனங்க லங்கு வளைக்கண் டிகைகவி சாற்றும் வானர்க்குத்
தத்தருள் சம்பநு, மிளங்க லங்கு வளைகண்ட மாதுன்னை விதியிற்
கண்டு மெத்தவு மோகித்தான், தினங்க லங்கு வளைக்கண் மலர்
கொண்டு சித்த சன்பொரு தத்தனி யேமிக, மனங்க லங்குவ னைக்
கண்டு ரேரைய மன்ன வாழுத்து சாமிந் ரேந்த்ரனே. (௧௨௬)

* குந்து மாலைக் கருப்பன் கொடுஞ்சரக் குப்பை யான்புலைச்
செப்பைக் குடையவும், ஒத்து மாலை மதிதழ லைப்பெய்ய வுங்கண் டே
விர கங்கொன் டிருக்கிறன், நத்து மாலைத் தவிர்த்துக் கலைபுட னழ
வுங் கைவளை யைக்கொடுத் தானையா, முத்து மாலை திகழும் புராசலா
மேக னுழைத்து சாமிந் ரேந்த்ரனே (௧௨௭)

* உவந்த னைக்கும்பண் பாகச்சொல் லான்சற்ற மூறு நக்கமில்
லாளுந் நனக்குக்கோ, உவந்த னைக்கும்ப மாபுலை சொல்லிக்கூட் டிவர
வென்னை விட்டாணி யவட்குமுன், புவந்த னைக்கும் பரித்யொப் பாதி
யே பொய்யி லாவவண் மைபலைத் திரையா, கவந்த னைக்கும்ப கன்
னனை மாட்டிய காகுத் தாமுத்து சாமிந் ரேந்த்ரனே. (௧௨௮)

* இந்த ராமத னாகத்தின் வாய்ப்பட்டு மென்கொல் காய்வதென்
றேங்குமைம் பாலென, வந்த ராமத னுப்புயப் பேதையை புவந்து
சேர்முன் கவந்தனை மாட்டிட, வந்த ராமத னுதுயிர் போலென்னி
வானர் துன்பிருண் மாற்றத் திவாகரா, சுந்த ராமத னுபுக நாகரா
சோம னேழுத்து சுவாமிந் ரேந்த்ரனே. (௧௨௯)

* கல்லை யம்பதிர் வாரியை நேரதாய்க் காட்டுங் கொங்கைய நாட்
டமு மாகிய, சொல்லை யம்பதி புஞ்சிற்றி டைச்சியுள் சுந்த ரங்கண்டு
சுத்தத மோகித்தான், கில்லை யம்பதி னுலெப்பு மாரனை வென்று மெத்
தையி லென்றும்வைத் தானையா, கெல்லை யம்பதி வாழ்ப்புடி டகரா
நேமி மான்முத்து சாமிந் ரேந்த்ரனே. (௧௩௦)

* மாமஞ் சங்கை விளங்கிய வள்ளலே வலம்பு ரிச்சங்கை பொத்த
கழுத்தினுள், காமஞ் சங்கை தவமத னுலவிட்டான் கையி லேசங்கைக்
கானேனுள் காவியர், தாமஞ் சங்கையி லாய லனுப்புலாய் கையனே

சங்கை மேற்பலித் குங்குரி, யாபந் சங்கைக் கிளைபுந் திருத்தள
என்பிற் சேர்முத்து சாமிந் தேர்த்தானே. (௧௩௧)

* உதிர்க ணிர் சிலுவங் கலாத்தர்ப் பத்தினு லுடைந்த தோபனாக்
கலசந்திப் பேய்தொட்டோ, எதிரி யாப்ப கலசத் திருத்தலென் றெணி
யிட்டோம்பொங் கலாத்தனை னெட்டி, அநிலுஞ் சோகங் கலச முலை
வினுட் கடங்கு மோமங் கலசத் தளர்ப்பா, விதிபொ ருத்துச கலசர்ப்
ப மத்துடன் மேவிச் சேர்முத்து சாமிந் தேர்த்தானே. (௧௩௨)

* ஏழிலை யொன்ற நபோ லெழுத்து லாவி
ஏழிலை யொன்ற நகாய்க் திடமால் கொண்டேன்
ஏழிலை யொன்றதுந் பருகிச் சேர்வாய்
ஏழிலை யொன்றதுந் மதிபுந் னோனே
ஏழிலை யொன்றதுசொற் றவறு னோயா
ஏழிலை யொன்றதுபோற் புதழ்ந்த காசா
ஏழிலை யொன்றதுபோ லன்கை புற்றூர்
இன்றொன்முத்து சாமிமன்னு லெனைச்சேர் வாயே. (௧௩௩)

* முற்பாதி போய்விட்டா லிருட்டே யாகு
முன்னெழுத்தில் லாவிட்டாற் பெண்ணே யாகும்
பிற்பாதி போய்விட்டா லேவற் சொல்லாம்
பிற்பாதி புடன்முன்னெழுத் திருத்தான் மேகம்
சொற்பாகக் கடைதலைசின் மிருகத் தினி
தொடரியண்டா மெழுத்துமா தத்தி லொன்றும்
பொற்பார்தின் புயமுத்து சாமி மன்னு
புதலுவா பிச்சவிடின் புதைபல் கண்டே. (௧௩௪)

* வெள்ளனத்து மீடிக,றும் பிடிம னல்ல
மேனிகறப் பாயிருக்கு மாலு மல்ல
தள்ளரிய வறுகாற்பூ சிக்க நாடும்
சங்கரனு மல்லவிடத் தலையிற் கொண்டும்
தென்னும, நுயிர் போகா தெத்த நாளும
கிறையிருக்கும் விடுகலையாப் ச் செகந்து வாயிட்

பன்னிகொள்ளு முகுந்தனிகர் முத்து சாமிப்

பாண்டியனே யிக்கதையின் பயனி சொல்லே,

(௧௩௫)

சேலம் சிவகிரி சீரங்கம் ஆலங்காநி மயிலை கொடிக்குளம் நிருப்பதி
நிருக்குற்றலம் மதுரை புலியூர் ஆகிய இந்த ௧௦-டார்களையும்
அமைத்துப் பாடியது.

* சேலங்கண் சிவகிரிபொற் கொங்கை யாகும்

சீரங்கத் தர்ப்பனெடுஞ் சிலைசொல் லாகும்

ஆலங்கா மும்மயிலை நிகர்த்த பண்டி.

யழகியசா யலுற்றகொடி குளந்தா னுன்மேல்

நிலங்கள் நிருப்பதியு மலரையத்த

நேரிழைமே லெப்தான்பா நிருக்குற் றலம்

போலுங்கைப் பாச்சதன்ம துரையே மின்னைப்

புலியூருக் கனுட்டமுத்து சாமி மாலே.

(௧௩௬)

பன்னிரண்டிமாதங்களையும் அமைத்தப்பாடியது.

* மாதஞ்சிக் திரைகடலை வைதனனி யன்பு

வைகாசி னஞ்சிறிபா னோயானி பெருக்கும்

போதம்பன் போராடி னுனையா வணியாப்

புரட்டாதின் கலம்வெறுத்தா யைப்பசியில் லென்றே

சாதனைசெய் தேசினத்தார் கார்த்திகைக்குங் கொடைவேந்

தாசகமார் கழியார்கோ தைபுமாசிலாமற்

காதலுடன் சேர்வாணல் லகிட்டமுன்பங் குனிப்பார்

சாமிநனைச் சேர்முத்து சாமிதயா சிநியே.

(௧௩௭)

பலசரக்குப்பை ராயபுரி பால் தேன் அநிகி வசம்பு குடன் சாம்பிராணி

காணம் துடரை கடலை மாடக்காய் சுக்கு அநிமதுரம் சீரகம்

மிகு பாக்கு கடுகு காமம் அகில இந்த ௧௧-ம்

அமைத்துப் பாடியது.

* பலசரக்குப் பையெடுத்தான் வேன்றாய புரிமாள்

பயத்தேனென் றுளரசி வசம்போவென் றாழ்தாள்

மலர் குடன் சாம்பிராணி மாணெனென் றுரை

வரக்காண மென்றழிநி அவ்வையெநிர் பார்த்தாள்

ஆலகடலை வைகின் ற நென்னமா யக்தா

யான்பிழைப்பீப நென் றுன்பிசு கக்குமதி மதுரா

கலமுத்து சாமிசி பகரிவகன் பாங்கு

கடுகவா விதில்வெகுசு காமமுண்டு குணமே. (௧௩௮)

கந்தமாதனமலை திருமலை சிலகிரி பொதியம் மேரு விர்தம் வெள்ளிமலை

ஆகிய இந்த கூ-மலைகளையும் அமைத்துப்பாடியது.

* கந்தரா தனபலைமேற் கிடர்கமுத்து வடங்கள்

கரித்திவா னேனதிரு மலைகடற்குப் பயமென்

அக்தமா சிலகிரி கொண்டலைகின் றுதுமென்

வாணிமுத்து சாமிவள்ளன் மணிப்புயங்கன் டாரமே

கந்தமா விகதவகை பைப்பொறுக்கு பொதியச்

பெங்கலப மணிமேருப் பன்னீரா லுனா

விந்தமா முகங்கமுது கன்னிசைத் துடைவா

வெள்ளிமலைப் புகழ்ப்படைத்த வேந்தனைர்சோர் திடவே. (1)

செவ்வந்தி பிச்செப்பு தாமரை இருவாய்ச்சி சந்திரகாந்தி தாமழ்பு

முருக்கம்பூ ராதாழம்பூ வாடாமல்லிகை ஆகிய இந்த கூ-மலர்

களையும் அமைத்துப்பாடியது.

* செவ்வந்தி கண்டவண்முன் பிச்செப்பு டாடித்

திரிபுத்தர் தாமரையாட் கிருவாய்ச்சி போலுந்

தைவருசந் திரகாந்தி காய்த்தயக்க மதனுந்

தாமழ்பூ தாடித்தர் பூலையின்முலை பெய்ப்ப

பொய்வசன மலவுடல முருக்கம்பூ நெருவப்

போதவயர் தேனென்ற மாதுளம்பூ நிகக

எவ்விதமுஞ் சரசசகம் வாடாமல் னைகப்பா

பெத்துபையேன் முத்துசுவா மித்துவரையே விரங்கே. (௧௪௦)

வேம்புகமுது கல்லத்தி பனை உடை மா தென்ன இலடி பலடி வாகை

இலுப்பை கொய்யா காவல் வாதமடக்கி கருவேல் புன்னை

அகத்தி பூவரசு அரசு ஆகிய இந்த கூ-விருகம்

களையும் அமைத்துப்பாடியது.

* அன்னமுழுவேம் பா தும்வெறுத் தமுதுசமு குலா

பங்கல்லக் திவினேறுங் கருப்பரைக்கன் சோடபும்

சின்னமா தென்னைவிட்டாள் பொய்யிலவம் பலவே

செல்வாகை யிலுப்பைவைத்துச் சொல்வேன்சத் தியமா
வன்னமலர் கொய்யாது னாவலுற்றாள் புனிபோல்
வரும்வாத மடக்கியந்தக் கருவேல மின்னைப்
புன்னையா தகத்தியம்வா முத்துசுவா மியெனும்
பூவரசே ராஜவல்லி புரத்தரசே யிரங்கே. (கசக)

* மாயனைக்காக் குங்கடவு னென்றதெவ்வா றிரண்டு
மக்களைப்பெற் றானவர்க்குண் மூத்தமக னென்னை
நேயன்முத்து சாமிமன்மே லாசைகொள்ளப் படைத்தான்
நீங்காம லினையமக னதற்குதவி யிருந்தான்
தியமதித் தீபுடனே காற்றுங்கூ டினதே
சிவனொருக்கா லெனக்குதவி செய்வனென்றுள் ளெண்ணி
ஏயநஞ்சு போட்டுவிட்டான் பாம்புக்கும் பசியே
யில்லாமன் மருந்திட்டா னேதுசெய்வேன் மானே. (கசஉ)

* அடுபாலுங் கசக்கவந்து பிரிந்தானென் முலையை
யன்பாலுங் கசக்கவரான் றன்பாலுன் சரத்தை
விடுபாவம் பெண்பழிவந் திடுமெனைமாத் திரழிவ்
வேதனையே செய்யும்படிக்கார் போதனைமன் மதனே
படுபாதித் திங்களுக்குப் பறக்கும்வண்டே முழுமைப்
படுபாவித் திங்களைபுண் டாற்பசிதீர்ந் திடுமே
நடுபார்மே லுரைக்குமுத்து சாமிமன்னைச் சகியே
நாடியின்னே கூட்டிவந்தாற் கோடிபல னுனக்கே. (கசங)

* நம்புமுத்து சாமிமன்ன னின்னம்வரக் கானே
னாகத்தி னுணவுவந்தென் றேகத்திற் பாயக்
கும்பமுனி யைப்போலு மம்பிகையைப் போலுங்
குறுகியரை யுடம்பானே னிறுகுமுலை மீதே
சம்புமுன்னங் கொம்புநிற வெம்புதழல் சிந்தச்
சாவில்லா ராசாவைத் தான்றோடர்ந்து வந்த
கொம்பில்லா மேதினைக் கொடும்பாம்பு திண்டிக்
கொல்லாதோ ந்துது கொல்லாயோ னுரைக்கே. (கசச)

* சங்கரனார் தம்முடைய மைத்துனனா யவந்தந்
தங்கையுமா யமுதுணென்ற லவடகப்பன் றலையாப்
பங்கமுற வவனுடைய மருமகனா லவனைப்

பயந்தவன்னை யாலனையைப் பருகினன்போ லாகிக்
கொங்கையவன் பிறப்பிடம்போல் வான்மயங்க னன்றோ
குறித்ததைவைத் துச்செயிப்போர் வினையாட்டை முடித்தால்
நங்கையதின் மகிழ்வாளோ மதுரையின்போர் குறித்தா
ணன்பழுத்து சாமிமன்னா நதிசூழ பதியே. (கச0)

* சங்கரா விந்தரிகர் கண்டமல்குள் முலையேர்
தையன்முத்து சாமிமன்மேன் மையலுற்றாள் வேமா
சங்கரா விந்தமலர் தொடுத்தவிதந் தானோ
தயங்கினளெப் போதும்போ தாக்குறைக்கு முடல்க
சங்கரா விந்தழலாய் வந்ததென்ற ளந்தோ
சாதமொரு வாய்கவளந் தானுமருந் துகிலாள்
சங்கரா விந்தவிதி யாவிந்தப் பேதை
தலையிலே யெழுதிவிட்டான் சதுமுகத்தோன் றானே. (கச1)

* பாரதிபோற் படித்தழுத்து சாமிமன்னா நேற்றுன்
பவனிகண்ட பேதையடி பரந்துகடைக் குறைசேர்
பாரதிமே ருப்போலுந் திரண்டெழுந்த முலையாள்
பாலின்மொழிச் சேலின்விழிப் பாவைமுதற் குறைசேர்
பாரதிபோ லழகுமிகப் படைத்துவந்த மாதான்
பைந்தொடையல் விரும்பியுள்ள நைந்துமிடைக் குறைசேர்
பாரதியு டம்பாகிப் பரிதவித்தா ளருட்கண்
பாரதிக பக்ஷமுடன் பாரதிபா லீயே. (கச2)

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

* அருந்தவன்போர் நடுவிற்போர் கூடலிற்போர் புவிப்பே
ராலிராட் பேராகா யப்பெயரீவ் வாறு
பெருந்தகைச்சொ லொவ்வொன்று மூன்றெழுத்தா நாப்பன்
பெறுநாம னிருபாலும் பேணுமெழுத் ததுவே
திருந்தியவொன் றினனுபய முகன்மூன்று கரத்தான்
செய்யாதா னுன்கினைப்பஞ் சமகான லோலன்

பொருந்தலர்மேற் சிறிபவா நினன்ராஜ வல்லி

புரத்தினன்பா பவிநாசன் புத்தரதயா நிதியே.

(கசஅ)

* படைக்குமெய்த் தேசது பரிதி போன்றுளான்

கடைக்குறைப் பரிதிவா கனமுள் ளான்புவி

இடைக்குறைப் பரிதியென் நிகைப்ப வாழ்பவன்

சடைக்குறெஞ் சிலன்முத்து சாமி யாமரோ.

(கசக)

* தோடிகழ்காம் போதியிளந் துடையிதழ்நுண் ணிடைமஞ்

சுததலிச்சம் பந்நுவரா ரியல்குல்பைர விக்ை

போடிராண்டு கனதனமுங் கல்யாணி கரஞ்சொற்

பூவையன்னு ளுன்னைவிரும் பிலகிரியா வசந்தாள்

நாடிமத பரசெனவி முநாரிகைமீ தன்பு

நாட்டையா கிரிமாபா வாரபிமா னமும்வை

மோடியதா மோகனவா னேயுனக்கே தாரம்

முத்துசுவா மித்துரையே சித்தமகிழ்ந் தணையே.

(கரு)

* தாடிடுத்த சேலையையுங் கவர்த்தடித்த பாவி

தமயனது குடியிருப்பைத் தான்பறித்த பாவி

தேயுடற்றன் மாமனைத்தன் னுனைகுறிப் பாட்டச்

சிவனைத்தன் குடைசுமக்கச் செய்தகொடும் பாவி

பேயிடத்து முலைகுடித்த பிதாவின்பேர் ன்ளக்கும்

* பெரும்பாவி யெனைக்குதிரை பிடிக்கவைத்த பாவி

காயடத்தா லேயடுத்தான் கணைகசங்கக் கீர்த்து

கமழுமுத்து சாமிமன்னு வமலரிநிற்சேர்ந் தணையே.

(கருக)

* வின்போ லுதவுங் கொடைமுத்து சாமிபுன் வேட்கைகொண்ட

பெண்போலுந் தேடக் கிடையாதை யாவவன் பேரெழில்கேள்

கண்போலுந் தோளுங் குழல்போலுஞ் சொல்லுந் கங்களைவைத்

தெண்போன் முலைபு முலைபோலும் பல்லு மிருக்கின்றவே. (கருஉ)

* தணல்பற்றி விடெரி யும்போ தகனைத் தணிப்பதற்குத்

கிணறுவெட் டத்தினம் பார்த்ததொப் பாந்தமிழ்த் தேயளவில்

பணமகிழ்ந் தேயருண் முத்துந வாமி பணிவரைமேல்

வணமுலை மாது மணஞ்செய்து கூடென்ற வாசகமே.

(கருங)

அம்மான் மகன் மருமகன் என்று பாடியது.

* சூன்சொலக்கூ டாத சொருபா தனக்கீடு
தான்சொலக்கூ டாதமுத்து சாமிமன்னு—நான்சொலக்கேள்
செம்மான் மழுவேந்துஞ் செங்கைச் சிவனருந்
கம்மான் மகன்மருமகன்.

(௧௫௪)

ஏழுகிழமைகளையும் பாதிவெண்பாவீற் பாடியது.

* தாழ்வில்லாக் கீர்த்திமுத்து சாமிமன்னு வல்லமைகள்
சூழ்தரவே யென்னுடன் சொன்னபடி—யேழ்கிழமை
யின்விபரங் கேண்ஞா யிறுதிங்கள் செவ்வாய்பு
தன்வியாழம் வெள்ளி சனி.

(௧௫௫)

* கன்னனேநே ரானகொடை மன்னுமுத்து சாமிமன்னு காகுத்
தன்ம, கன்னனையா யடிக்கடியென் வீட்டிற்கு நீவரத்த காடுதன்
னாய, கன்னனையி லாவேகை சொல்லிவிடு வேனீயக் கணமே வந்தென்,
கன்னனைபோல் விம்முமுலை தோய்ந்தெனையா னந்தமுடன் கலந்து
சேரே.

(௧௫௬)

* பங்காய்நிற் சேரவிருப் பானாளு மானுளோர் பாவை மாதா
பங்காய்வ தெனமதியென் றயரலுற்றாள் சயனமற்றாள் பகூ மாமுன்
பங்காய்மார் தருமமுதுஞ் சத்தித்த னனிதுகசப் பதென மாவேப்
பங்காய்தந் தீரோவென் றுண்முத்து சாமிமன்னு பரிந்து சேரே. ( )

* மாவலவா சனைக்குழறு வதனமினா ளுனைக்கருதி வாடி னாள்பூ,
மாவலவா மிகப்புணர்வா ளிக்கணமே நீயவள்பால் வருவ துண்டு, மாவ
லவா விரண்டிலொன்று சொல்கவினி யுயிர்தரிக்க மாட்டாள் வேட்
டாள், மாவலவா காவலவா முத்துசுவா மித்துரையே மகிப ரேறே.

* அவனண்ணு னையினுனை வைதாட்டுன் மேலாசை யையா தெ
ன்றோ, துவனண்ணு வடைத்துலர்ந்து ணிறக்கமில்லை யுறக்கமில்லை
தோய்ந்தா ளாத, தெவனண்ணு லவனையணை யின்றிரவு கனவில்விசை
யாகும் பாலக், குமனண்ணு வெனவழைக்கும் ராமமுத்து சாமிமன்னு
குரிசி லேறே.

(௧௫௭)

* ஆடியங்க போலமதி யனவதன மினவளுன்மா லதிக மாவைத்
தாடியங்க னன்றோம தனம்பாரத் தினம்பாரத் தனம்பா ரித்தே [ச்
வாடியங்க மெலிந்துமனந் தகித்தானைச் சுகித்தானை வரைமுன் காத்து
சோடியங்க மருதமு டலைத்தழுத்து சாமிமன்னு துரைச்சிங் கேறே.

* நிலமெழுகி யுண்டுபெற்ற தாயையும்வை கின்றாளுன் னிமித்
தத் தாற்றி,யிலமெழுகி னுருகியவள் வடித்தகண்ணீ ரையாவுன் டிர
ண்டு மூன்று,கலமெழுகி ளிவளையுடை யசனசய னமுமறந்தாள் கண்
பார் பொய்யோ, திலமெழுகி ரியினிறகை யரிந்தழுத்து சாமிமன்னு
செயசிங் கேறே. (கசுக)

* துவளவளை கலைபோன விடந்தெரியா மற்கிடந்து துடிக்க
விப்பெண், எவளவளை திரள்பாலோங் கரித்தனளீ தென்கொடுமை
யென்றங் குள்ளார்,அவளவளைப் பார்த்தொவொருத் திகளுமுக் கினி
ல்லிரல்வைத் ததிச யித்தார்,தவளவளை பிடித்தசெங்கைத் தலத்தழு
த்து சாமிமன்னு தழுவிச் சேரே. (கசுஉ)

* நிலையரிவை வேல்விழியா ளுன்விரகத் தான்மெலிந்தா னாளு
ஞ்ஞகா,முலையரிவை யறியாம லுபசரிப்ப துபயோக மோச மார்ந்த,
கிலையரிவை ராயுதனுந் தேடக்கிட டாளுனையிச் சித்து வந்தாள்,கலை
யரிவை வடிவாக்கும் ராமமுத்து சாமிமன்னு கலந்து சேரே. (கசுங)

* நிதந்தையா லெனத்தவளை கணக்கிடவொன் றுவிரண்டா
நெகிழ்ந்த காமா, யுதந்தையா நின்றதிலென் னுடலம்பு னானதிவை
யுரைத்துன் பாலன், புதந்தையா வணைகுவள்வா வென்றுநீ ராசவல்
லி புரத்தின் மேனி, யதந்தையா டகமலர்த்தாள் பணியுமுத்து சாமி
மன்னை யழைத்து வாவே. (கசுச)

* ஏதக்கா வடியம்மா வுனக்குறா னென்னசெய்தே னிரங்கா வே
டன், சிதக்கா முலைச்சிலம்பை முலைச்சிலம்பை நோக்கவிடத் திகைத்
தேன் கண்டாய், போதக்கா வெனவோதி யழைத்துவா தழைத்தக
யம் புரவி யொன்னார்,பாதக்கா ணிக்கைகருங் கீர்த்திமுத்து சாமிமகீ
பதியைத் தானே. (கசுரு)

* கரும்படித்துண் டெனவெனிதழ் கடித்துமுத்து சாமியெனை
க் கலந்திப் போத, வரும்படித்துப் படித்துப்பே சுகிறர்வே றேர்
போக்கு வரத்தான் மேலும், இரும்படித்துக் கொண்டிருக்கி றவிட
த்தி லேதானிக் கென்ன கார்யம், பெரும்படித்து றையைப்பிடித்தும்
வழுக்கில்விழுந் தாற்பினுண்டோ பேச்சுத் தானே. (௧௬௬)

* மிஞ்சித்திக் குந்துலங்குங் கிர்த்திமுத்து சாமிமன்னு வெறு
ப்பா லும்மை, வஞ்சித்திக் குந்தகமா னதுமலச்ச மயம்வாயா மற்று
னென்றுய்க், குஞ்சித்திக் குந்தெரியா மல்வருவா யாகிவின்றைக்
குனது காரி, யஞ்சித்திக் குந்தவறு கேதெனிது பதனுருக் கில்லைத்
தானே. (௧௬௭)

* மென்றனத்தை விழுங்கவொட்டா துவட்டுதுன்மோ காலே
ச மிகவே ளான, வன்றனத்தை யம்புவிட்டான் மருவவதற் கென்
யிடு வசதி யல்ல, என்றனத்தை கொடும்பாவி யென்கணவன் கடுங்
கோபி யிடம்வே றானல், நன்றனத்தை யாழிதொட்ட முகுந்தமுத்
து சாமிமன்னு நளின மாலே. (௧௬௮)

* தொடியனந்தா முணிநடையாள் சோர்ந்தாளுன் னுசைகொண்
ட துமுத லாபோர், பிடியனந்தா னுமிலைபவள் புசிப்பதையா லீக்க
தையே பிடித்தோ னுன, கொடியனந்தா மரைதொடுத்தான் கடிது
னையே பொருந்தமனங் கூர்ந்தாள் சேர்ந்தாள் படியனந்தா வெனப்பு
கழங் கல்விமுத்து சாமிமன்னு பச்சை மாலே. (௧௬௯)

* சசிவசிவான் முகத்தரசி சரசியவான் மட்டுமக்கேன் றுனிக்
கன்ம, னசிவசிவா ரதற்கெனகா ரணம்வலிய வந்தவன்கி ழுவியென்
றோவ, டசிவசிவா வென்சொலிப்போ துதெரியுமா ரமித்தாற்கண்
டறிவீ ரந்த, ருசிவசிவான் பிடித்தமுத்து சாமிமன்னு வருணசரோ
ருகக்கண் மாலே. (௧௭௦)

* தெள்ளக்கூ டார்சடைபா னெரித்தமதன் வருத்தநொந்தோ
ர் தெரிவை சோலைக்குள்ளக்கூ டாரத்துள் வந்திருக்கி றுனொருவர்
க் குந்தோற் றுமல், மெள்ளக்கூ டாசையைத்தீர் தானாக வருஞ்சீதே
வியைக்கா லாலே, தள்ளக்கூ டாதுநெல்லைத் தலத்தரசே யெங்கண்
முத்து சாமி மாலே. (௧௭௧)

* பொனதிட்ட மாரதிதிட் டினதிட்ட மாசுடியார் பொறுத்துக் கொண்டே, யெனதிட்ட மாவுன்வர வுரைத்தாலு நம்புகிறு எில்லை யென்பான், மனதிட்ட மார்ந்துமுனைத் தன்பாலன் பாலழைத்து வரச்சொன் னாள்வா, உனதிட்ட மார்க்குவரு முத்துசுவா மித்துரை யே யுகித வேளே. (க௭௨)

அடைமொழிகளின்றிப் பாடியன.

* நெல்லையப்ப பிள்ளைபழ னிக்குமா ருப்பிள்ளை நல்லகிவன் பிள்ளைகுரு நாதபிள்ளை—செல்லப் பெருமாள்பிள் னைநயினு பிள்ளைமுத்துப் பிள்ளை அருணகிரி நாதபிள் னை. (க௭௩)

* தன்யாசி காம்போதி சாவேரி யட்டாணு கன்னடா நாட்டை கலியாணி—புன்னு கவராளி செளராஷ்ட கம்பூபா ளம்பந் துவராளி தோடிபர சு. (க௭௪)

* நாய்நரிசிங் கம்மாடா னைமிளா பன்றிகடு வாய்கு திரைக வரிமான்புல்—வாயொட் டகங்கமுதை யாட்டுக்க டாபுலிகாண் டாமி ருகங்க ரடியெ ருமை. (க௭௫)

* சக்கரவா கங்குளியாந் தைநாரை யன்னங்க ரிக்குருவி கௌதாரி காதையன்றில்—கொக்கு குயில்கருடன் காக்கைபுறு கோழியிரா சாளி மயில்கழுகு கோட்டான்வெள வால். (க௭௬)

இப்பாட்டுடைத்தலைவர் வினா.

* தக்கபுகழ் நாவலர்கள் சாற்று மழகிய சொக்கநா தேந்த்ராவித் தொல்புலியோர்—மெய்க்க எனக்கினிய காத வியற்றியதா விப்போ னுனக்கினிய காத லுரை. (க௭௭)

அதற்கிவர் கூறிய விடை.

* தனக்குவமை யின்றெனவு தித்தகா தற்ப்ரபந் தப்பொரு ளெலாழு ணர்ந்தே

சகலமு மறிந்ததின் றிருவுள மகிழ்ந்தென்
 றறித்திர விருட்கு மிதய
 தாமரைக் கும்பரிதி யாமெனச் சொற்சுவை
 தழீஇச்சங்க வாண ரெல்லாஞ்
 சாற்றுபல செய்யுளினு மிஃதருமை யெனவே
 தழைக்குமோர் வெண்பா வினூல்
 உனக்கினிய காதலுரை யென்றுவந் தென்னிடக்
 னுரைசெய்த வுன்ற னிடமு
 மோயாம னிதிதா விருக்கைக்கு மெத்தைவி
 டொன்றுதர வென்றும் யான்வைத்
 னுண்ணவே விளைநிலந் தாவுபய சால்வைதா
 வுயர்மணிப் பூஷ ணந்தா
 வுச்சிதப் பொற்சரிகை யிற்சரிகை வேஷ்டிதா
 வொளிரிவி திசைமா றினும்
 எனக்குமதி மாறுத நயவுதா மகிமைதா
 வென்றுமற வாதி ரென்றே
 யானெடுந் துச்சொல்ல வேண்டுமோ விவ்வண்ண
 மேன்செலவு செய்கி றீரென்
 றிஷ்டமே போற்புத்தி சொல்லவரு வார்தம
 திடத்திலொரு வாணர் வந்தா
 லெட்டுவீட் டிற்கப் புறம்போ யொளிப்பர்சற்
 றீயாம லபகீர்த் தியே
 தொனிக்கவுஞ் சாண்வயிறு பெரிதென வளர்க்கின்ற
 னார்த்தராங் கயவர் சொல்லைச்
 சொற்பனத் துங்கேட்ப துண்டோ மிகுந்துமலர்
 னூற்றுமோர் பஞ்ச தருவைச்
 சுரபிதனை நீள்வான வரையே யடுக்கத்
 துரத்துகர தலதி யாகா
 சுரதமத னாகித்ய சரதமத னுழுத்து
 ஸ்வாமிரா ஜேந்திர நிதியே.

முருகேசக்கவிராயர்.

பனையஞ்சேரியிலே கருணீகர்குலத்திலே பரசுராமபிள்ளைக்குப் புத்திரராய்ப்பிறந்த இவர் ; புதுக்கோட்டை சம்ஸ்தானத்திலும் தஞ்சை சம்ஸ்தானத்திலும் மிகப் பிரசித்திபெற்ற வித்துவானாய்ருந்தனர். பதங்கள் பாடுவதில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவர். இவர் தமக்கு கூக-வது வயதிலே 20 வருடம் கட்டு முன் தேகவியோகமாயினர்.

* மாபாலா சோழ வளநாடா மாராஜ

கோபாலா விர்த்ர குலதிலகா—பூபாலா

கண்டனங்கை நெல்குரும்பை கஞ்சமின்று நான்மகிழ்ந்து

கண்டனங்கை தேவரம்பை காண்.

(க)

* மாராஜ கோபாலா மாதங்கங் கண்டமிடை

சீரார் நடைமுலைபல் சிற்றடிகாண்—பேரான

தங்கஞ்சங் கந்தந்தஞ் சங்கந்தம் பந்தந்தம்

பங்கந்தங் கங்கஞ்சம் பார்.

(உ)

* மேருநி கர்புயன் ராஜகோ பால விவேகதன்னைத்

தாருகர் னன்புய லென்பார் புலவர தன்றடுக்கச்

சீருடன் கேட்கச் சமயங்கள் பார்க்கத் திரிகுற்றமுன்

டோருழிக் குற்றமு மில்லவ னேதிக ரொண்ணுதலே.

(ங)

* கைவழங்கா லோடியரைக் கன்னனென்பா ரெக்காலும்

மெய்வழங்கா ரைத்தரும வேந்தனென்பார்—பொய்வழங்கும்

வாணர்கட்கு மல்லாற்றி மன்னவா நின்சமுகங்

காணவுண்டு வேண்டெல்லாங் காண்.

(ச)

* கல்லை யுருவம தாக்கிய மால்சன கன்கொடுத்த

வில்லை வளைத்தவன் தன்னரு ளால்முன்பு மெய்யுரைத்தோன்

சொல்லை நிகர்த்தவன் மல்லாற்றி தீரன் சகுணமென்ன

இல்லையெ னுஞ்சொல தில்லையெக் காலமு மேந்திழையே.

(ரு)

* மதிக்குடை யான்சிலை மாரனென் பாருண்மை மாதுசந்த்ர

மதிக்குடை யானரிச் சந்த்ரனென் பாரொளி வாய்ந்தபிறை

மதிக்குடை யான்சிவ னென்பார்க ளன்றன்று வண்மைவெகு

மதிக்குடை யான்துரை மல்லாற்றி நாயகன் மாமயிலே.

(சு)

* சலாமென் றுரைமுன்பு மன்மத ராஜன் சமரினில்நிஞ்
சலாமென்று பூங்கணை வாங்கவுங் கோகிலந் தானினியே
சலாமென் றிருக்கிற தென்றுமல் லாற்றிபுன் றன்னிடங்கொஞ்
சலாமென்று நேமகஞ் செய்தா னெனச்சொல் சதுரனுக்கே. (௭)

* செல்லெட்டுத் திக்கும் புகழ்மல் லாற்றி ந்ரேந்திரனுல்
வெல்லட்டு மென்றனை மன்மதன் றாது விளம்பமனம்
செல்லட்டு முன்னெஞ்சில் வந்திலை மாதென்று தேர்ந்துசம்மா
சொல்லட்டுந் தான்பய மாநல்ல தாகட்டுந் தோகையரே. (௮)

* வனமேவு மாலையன் வாரே னெனச்சொன்ன வஞ்சகனை
மனமே நினைந்திட வேண்டா மெனச்சொன்னன் மாரனம்பு
தனமேற் பொழியவுந் தூதாகச் சென்று சலுசைசொல்ல
முனமே நடந்து தினம்வரக் காண்கிலென் மொய்குழலே. (௯)

* அறந்தாங் கியசெங்கை மல்லாற்றி மன்னவ னன்றுவந்து
திறந்தாங் கியமத லீலையி தென்றெனைச் சேர்ந்தனைந்த
நிறந்தாங் கியபுய னிவ்வேளை பென்னை நினைப்பதற்கும்
மறந்தா னவனை மறந்திட யானு மறந்தனனே. (௧0)

* மதுமைகுடி யாயிருக்குங் குழல்வனிதை கிலைமதவேள் வாளி
தாவ, விதுமயலோ வென்கதுரை யேயிரங்கா வாறதுதா னென்கொ
லோசொல், புதுமையிலும் புதுமையிவள் வடிவழகைக் கண்டமின்
னல் புகழ்ந்து நானும், பதுமையெதிர் மொழிபேசுஞ் சித்திரமுந் தலை
யசைக்கும் பாராள் வாயே. (௧௧)

* கந்தமட்டு மலர்க்குமுலா யென்சாமி தன்னிடம்போய்க் கல
கஞ் செய்திங், கெந்தமட்டும் வந்தவரை வாராம லிருக்கவைத்தா
யினமென் செய்வாய், சொந்தமட்டு மிகப்பேசு மென்சகியே வஞ்ச
கியே தோத கத்தி, இந்தமட்டும் வந்தமட்டு மெந்தமட்டுந் தானமட்டு
மென்னைத் தானே. (௧௨)

* தலமெலாம் புகழ்புதுவை நகரில்வா ழிந்த்ரகுல

சந்த்ரமுக நயதந்திரா

சதுரவித ரணசுமுக கருணைபர கியமனே

ரங்க்ராம விஜயந்துலா

தனதசௌ பாக்கியபரி பாலன விநோதசுக
 சரதமுறு மரியவரதா
 சங்கீத ரசிகநா யசராஜ கோபால
 சாமிநீ யொன்றுகேண்மோ
 கலசமதி முலைவதன கனிகையவன் நீவந்து
 கலசமதி யாவண்மேலும்
 கருதரிய வழகுபொலி யிரதியுமி வட்குநிகர்
 கமுறவரி தரிநுமந்த
 காசநகை புரிபருவ நேசரத தருணியினு
 காலமனை மீதுபுணரும்
 கலவிசுக முலகிலிவ ளிணையொருவ ரிலைசகல
 கலைவலப மதகீரிடி
 குலவுமீன் கொடியனாங் கொடியனாற் கொம்பிலாக்
 கொடிபோற் றயங்கமாதர்
 குருகேச வாவென் ன வின்னமு மெக்காளக்
 குருகேச வாவென்கிறாள்
 குழன்மலை பெங்கெனச் சத்தசுர முளவாயர்
 குழன்மலை யிதுவென்கிறாள்
 கூறுவது புதுமையென கண்ணிர் கரைத்திடுங்
 கூறுவது புதுமையென்றாள்
 இலகுகலை மதிசெட்ட தேதெனக் கலைமதி
 யெனக்கெனோ கெட்டதென்றாள்
 என்னமோ கவலையென் றுலவளு மிப்போது
 மென்னமோ கவலையென்றாள்
 என்கணிர் வருவதென வென்கணிர் தாம்வந்த
 தேதென்று நகைசெய்கிறாள்
 இவ்விதங் களிபோ லுரைத்திடுங் காமிதனை
 யின்றுவந் தருள் புரிவையே.

(காட)

ஆகச்செய்யுள் உதகஉஎ.

முத்துச்சுப்பையர்.

இவர் திருநெல்வேலிச்சில்லா சேற்றூரையடுத்த புனல்வேலி என்னு
 மூரினர். வேதாந்தநாடகமென்னும் ஓரரியநூல் செய்தவர். இற்றைக்கு
 25 வருடங்கட்கு முன் தேகவியோகமாயினர்.

கலிகாலத்தைக்குறித்துரைத்தன.

* மேட்டைத் தனித்துக் கருத்தானவை வின்வரை மேவவைத்துக்
 சாட்டைப் புறஞ்செய்து சாட்டாக்கி புறநகக் கருதியு

முட்டைப் பிடுங்கித் தலைகீழ் நட்டு முளைக்கவைக்குஞ்
சேட்டைக்கென் றோகலி யேயுன்னை லேதன் கிருட்டித்ததே. (க)

* அண்டின பேரைக் கெடுப்போரு மொன்றுபத் தாழுடிந்து
குண்ணெரி சொல்லுங் குடோரிந் ளுங்கொலை யேறிதஞ்செய்
வண்டரைச் சேர்த்தின்ப சல்லாபம் பேசு மறையவரும்
சண்டிப் பயல்களு மேகலி காலத்திற் றுட்டிகரே. (2.)

* ஊசிக்கும் நூலுக்கு மாகாமற் செய்தொழி லுள்ளவெரு
தோசிக்குஞ் சாமித் துரோகிகட் குந்தொலை யாவழக்காப்
பேசிக்கொள் வோருக்குங் கற்பாலி லங்கிய பேதையரை
யாசிக்கும் பேர்கட்கு மேகலி காலம் யதார்த்தமதே. (ங)

* அள்ளித் திரவிய மீந்தாலும் பொய்யுரை யாதவரைக்
கள்ளரென் றோதுங் கலியுகத் தேகடைந் தேயெடுத்துத்
தெள்ளமு தொக்க நொடிக்கா யிரம்பொய் செலுத்துமதி
உள்ளவ ரேபெரி யோர்புவி யோர்க்கு முவந்தவரே. (ச)

* ஊட்டி யினித்தசொல் லுத்தயி யென்றுள் ளொருத்திவரக்
காட்டிக் கணவனைக் கண்ணுறக் காட்டிக் கனத்தமதக்
கோட்டிகொண் டாரையு மேகுடி மாதர்கள் கூடுவதால்
ராட்டுவைத் தார்களின் றேகலி யிற்றாசி நங்கையரே. (ரு)

* வில்லாய் வளைந்து நிசங்காட்டி வாங்குவர் மீளவந்தே
அல்லும் பகலும் கடன்கொடுத் தோர்க ளலைந்திடினும்
வல்லங்கம் பேசுவ ரில்லையென் றோதுவர் வாளுருவிச்
கொல்லவும் பார்ப்பர் கலிகாலத் தேகடன் கொள்ளிகளே. (சு)

ஆகச்செய்யுள் உதகநட.

வேதநாயகம்பிள்ளை.

திரிசிரபுரத்தையடுத்த வேளாண்குளத்துரிலே சவுரிமுத்துப் பிள்ளை
என்பவருக்குப் புத்திரரான இவர்; சீகாழி, மாயூரம்முதலிய விடங்களில்
டிஸ்திரிக்ட்டு முனிபோகலிருந்தனர். நீதிநூல், சருவசமய சமரசக்கீர்த்தனை,
பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம், சுதனசுத்திர சரித்திரம், பெண்மதிமாலே
முதலியன இவரியற்றியவை, இவர் கத்தோலிக்கிறித்தவ சமயத்தவராயி
னும் சமரசமாகவே தந்துல்களைக்கூறுவர். மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம்

மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் மாணுக்கர்களுள் இவருமொருவர்.கி.பி. ௧௮௮௯-௧௯௦௦ சூலை மீ ஆதிவாரத் தன்றிரவு தேகவியோகமாயினர்.

கடவுள் வணக்கம்.

* ஒன்றிரண்டு மூன்றுதலை யுருவுடையாயருவுடையா யுலகமீது, நின் நிரங்குநான்குதலை யஞ்சுதலை யறுதலைபு நேசம்பூண்டு, நன்றிதனி லெழுதலையு ஞானமெட்டுத் தலைபுமரு ணல்லோர்போற்றும், பொன் நிகழு நின்னடிக்கொன் பதுபத்துத் தலைவணக்கம் புரிந்திட்டேனே.

தமது உத்தியோகத்தை விட்டிருந்தபோது கூறியன.

* தறைநீங் கினவுத்தி யோகத்தைக் கைவிட்ட தன்மையினால் சிறைநீங் கினம்பல தீயர்க்குள் ளாகிச் சிறுமையுறும் குறைநீங் கினந்துட்டர் கூட்டமு நிற்கினங் கூடுந்துன்பப் பொறைநீங் கினநங் கறைநீங் கினமகிழ் பூனெஞ்சமே. (௨)

* தண்டுகொண் டோட்டினும் போகாம னம்மைத் தரிசிக்கவே பண்டுவந் தோரின்று தாம்பூலம் வைத்துப் பரிந்தழைத்தும் திண்டுமின் டுஞ்சொல்லி வாரா திருந்தனர் செய்கையெல்லாம் கண்டுகொண் டோமினித் தொண்டுகொண் டோநங் கடவுளுக்கே. ( )

* வீடு நிலங்கள் பொருளைவிற் பாரிந்த மேதனியில் நீடுமெண் சாண்மெய்யை யோர்சா னுதர நிமித்தம்விற்று நாடு மரசர்க் கடிமையென் றேழுன்பு நாங்கொடுத்த ஏடு கிழிபட்ட தன்றோ வுத்தோக மிழந்ததுவே. (ச)

* ஈனத்தி லேபிறந் தோனிறை யாய்வரி னென்றமது பானத்தி லேபரி தானத்தி லேகை பழகியவ் மானத்தி லேமிசூத் தோர்க்கதி காரம் வழங்கிடுவன் ஞானத்தி லேசிறந் தோரையெல் லாந்தள்ளி னைவிப்பனே. (ரு)

* அழையாமல் முன்வரு வோரிப் பொழுதிங் கழைத்தும்வரார் கழையா மெனவின்கொல் கூறி யவர்வன்கொல் கற்றுக்கொண்டார் பழையார் நமையறி யாராயி னுரிப் படியுறநம் பிழையா தெனிலுத்தி யோகத்தைக் கைவிட்ட பேரிழவே. (௩)

* ஒருநாளு மேயுனைப் பாரா திரோமுனை யுற்றிடுநாள் திருநாள்மற் றியாவும் வெறுநா ளெனமுன்பு செப்பியவர் அருகாள் பலசென்றும் பாரா திருந்தன ரண்டிநம்பால் வருநா ளவர்க்குக் கருநாளென் றுயதென் மாயநெஞ்சே. (௪)

* நெள்ள மட்டுங் குளநாடும் பக்கி நீதிமடவார்
சி நள்ள மட்டுந் தொடர்வாருந் யோக சிலாக்கியமாம்
பேருள்ள மட்டு முறவாடிப் பின்பு பிரிந்திடுவார்
பாருள்ள மட்டும் பழிச்சுமை தாங்கிய பாதகரே.

(அ)

* தோமிருந்த தொழிலொன்றே தொலைந்ததன்றி யறிவொழுங்
கஞ் சுதங்க ளோடு, நாமிருந்தோ முரைபாட நாவுமிருந் தனுபழைய
நட்பி னோரும், தாமிருந்தா ரவநடக்கத் தாளுமிருந் தனநிதமுந்
தடையொன் றின்றித், தேமிருந்த நம்விடு திறந்திருந்து மவர்வாரச்
செய்கை யென்னே.

(ஆ)

* தாயிலன் புடைய பின்னைத் தரிசித்தல் சாலும்வேறு
கோயிலேன் குளமே னென்றோர் கூப்பிட்டும் வாரார்முன்னம்
வாயிலை யறிபா நல்லோர் வந்தின்னே நள்ளலுற்றார்
ஆயிலுத யோக நீப்பா லறிந்தன முலகையம்மா.

(கா)

* அருங்கால் பதரை யகற்றல்போற் பாரில்
ஒருங்கு வதிகார மோய—நெருங்குவரும்
துட்டரெலா நம்மைவிட்டுத் தூரவகன் றூர்நம்பால்
சிட்டரெலாம் வந்தார் தெரிந்து.

(கக)

* ஆதியையர் சுப்பைய ரப்பைய ரென்றுபய
வாதியைய ராக வருவோர்பேர்—ஓதியே
பன்னாள் கழித்தேன் பரனேயுன் னுமயினி
எந்நாளும் பேசவர மீ.

(கஉ)

திருவாவதிதுறைச் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் பேரிற் பாடியன.

* விதியிருந்த பதியெனுஞ்சுப் பிரமணிய தேசிகமெய்ஞ் ஞானக்
குன்றே, துதியிருந்த நிற்புலவன் சொல்வழியே பல்வழியுந் தோன்
றுநீயே, மதியிருந்தாய் பிரிந்திடவு மனம்பொருந்தா யெனவிருந்
தேன் வான்கோ முத்திப், பதியிருந்தா யெனவந்த மாபுலவன் பொய்
செலவும் படித்தான் மாதோ.

(கங)

* இல்வாழ்வை நீத்தற மேற்கொண்ட நீபிற லில்லிடத்துச்
செல்வாழ்வு சற்றும் விரும்பாயென் பாரிது சித்திரமே
புல்வாழ் வுடையவன் விடெங்கு நீபரி புரணாய்
நல்வாழ்வுந் றுக்கப் பிரமணியானந்த நற்றவனே.

(கச)

* கற்றவர் கிரோமணியா மீனாட்சி சுந்தரமா கலைவல் லோய்மா
சற்றவன்சுப் பிரமணிய தேசிகனைத் தினங்காண வவன்சொற்கேட்க
மற்றவனோ றைகூறப் பெற்றசின்கண் காதுநா மண்ணிற் செய்த
நற்றவம்யா தறிநரவென் கண்காது நாவறிய நயிலு வாயே. (கரு)

* குகுவுங் கிரகைமுங் கூடலாற் கங்குல்
மிகுமென் றுளமே வெருவல்—நகுதுறைசைச்
செப்பரிய மாச்சுப் பிரமணிய தேசிகனும்
அப்பரிதி யிங்குதித்த தால். (கசு)

* மாதவச்சுப் பிரமணிய தேசிகமே லோயுவர்ப்பு வாரி மூழ்
கும், ஆதவன்கிழக் திசையுதிக்குஞ் சுடுமணுகு மதியழிக்கு மத்த
மிக்கும், சாதகமேற் திசையுதிப்பாய் நிழலளிப்பாய் மதியளிப்பாய்
தரணி மீது, போதகுணக் கடல்படிவா யத்தமியா யுணைக்கதிரோன்
பொருவா வன்றே. (கௌ)

* அன்னம் பசித்தவர்க் கீயிர் பசியற் றவன்சிலைக்கு
முன்னம் படைத்தபி னுண்பீர் சிறிதச் சிலையருந்தில்
இன்னம் படைத்திந் திரிகொல் சிலைவினை யேசிச்சின்ன
பின்னம் படவுடைக் காதிருப் பிரிகொன்மெய் பேசுங்களே. (கஅ)

* மேகங்கள் யாடிமுயர் விண்ணிங்க வேசையர்தம்
தேகங் கனில்வாசஞ் செய்கையால்—மாகமிசை
ஆசைக்குங் கார்காணோ மல்வே சையர்கொடுப்பர்
காசைக் கொடுப்பவர்க்குக் காண். (கக)

உஸ்திரம் வீற்பவரைக் குறித்துரைத்தது.

* கட்டிய கந்தல் புதிதென்று விற்பர் கணக்கிற்றொகை
ஒட்டி யெழுதுவர் கைமேல் விலையை யுடன்றரினும்
வட்டியி லாபங்க ளொன்றுக்கு னூறென லாங்குமந்தச்
செட்டிகட் கஞ்சி யலவோநம் மீசன் நிகம்பரனே. (உ௦)

* பெண்ணைச் சடையில் வைத்தவன்போற் பெண்கள் பலரை
யொளிப்பதற்கோ, பிறர்கண் டாலு மாண்பெனெனும் பேதந் தெரி
யா திருப்பதற்கோ; பண்ணைப் பழிக்கு மொழிபரொடு பாய்போல்
விரித்துப் படுப்பதற்கோ, பாசக் கயிறு போற்பிறரைப் பற்றி மிழுத்

ஆப் பறிப்பதற்கோ ; மண்ணைத் தழுவி நடக்குமின்னார் மலர்க்காற்
றுசி தட்டுதற்கோ, மாயச் சூறவு பூண்டதன்நி மயிருந் துறவோ
மென்றுகொலோ ; விண்ணைத் தழுவப் பழிச்சுமைபோல் மிகவே
சடைய நீர்வளர்க்கும், விதமென் சொல்லிர் பண்டார வேடம் பூண்
ட மேலோரே. (உச)

மதுஞ்ஞண்ணும் அத்தனைகைக்குறித்துரைத்தன.

* ஆரண வாயினர் மாடாடு கோழி யடித்தவித்தூப்
பாரணஞ் செய்யப் பறக்கொன் டார்மது பானத்திலும்
பூரண ராயின ரின்னவர்க் கிந்தத்தூற் புத்தித்தந்த
காரணங் கண்டயற் கோர்க்குற் கொத்தனன் கண்ணுதலே. (உஉ)

* தேனோடு முத்து மந்தனார்க் கஞ்சிச் சிவன்கரத்தில்
மாநோடிப் புக்க நசங்கோழி புக்கன மைந்தனிடம்
மீனோடிப் புக்கன னின்னினுஞ் சிந்தினும் வெவ்விவங்கும்
வானோடி யேபல் வீராசிக ளாயுயிர் வாழ்ந்தனவே. (உ௩)

* கூனாக் கிபகட லாறு குளங்களைக் கூட்டிமது
தானுக்கித் தம்மைபு மீனாக்கி மற்றைச் சராசரத்தை
ஊனாக்கித் தாமுண்ண வேனாக் கிலனென் றுருக்கிவிதம்
தேனாக்கி னாரந்த நானாக்கி னன்றனைச் சிறுவரே. (உ௪)

* ஊன்றாக்கி யுண்ணும் பிராமணர்க் கஞ்சி யுமாபதியும்
மான்றாக்கி னுன்கையில் வேலவன் றாக்கினன் வாரணத்தை
மீன்றாக் கினன்கொடி யாக வருவிவி மேடமது
தான்றாக்க வேயதி லேறிக்கொன் டானந்தச் சண்முகனே. (உ௫)

வினாவிலாக்காலத்திலும் வரிவாங்கு மதிகாரிகளைக்குறித்துரைத்தன.

* உழவுக்கு மாநின் டவதமேய்க்க மைத்துன னுண்டுநெடுங்
கொழவுக்குச் சூல மலமார் தருநிலங் கொண்டிருந்தும்
அழலொக்குங் கோடைநட் டிப்பாழி லேயதி காரிகள்செய்
இழவுக்குத் தானஞ்சி யேர்விட் டரன்பிச்சை யேற்றனனே. (உ௬)

* மாவலி தந்த நிலமுமுன் மேய்த்தபன் மாடுகளும்
காவலெட் டாமத தாரக் கலப்பையுங் கையிருந்தும்
ஆவல்செய் தீர்வை யதிகா ரிகள்வம்புக் கஞ்சிப்பயிர்ச்
செவனம் விட்டுமண் னுண்டுமிர் வாழ்ந்தனன் சீதரனே. (உ௭)

நாவிதரைப்புகழ்ந்துரைத்தது முதலியன.

* நெடுமுடி பூண்ட வரச ரெனினு நெருங்கிபவர்
குடுவியை பெட்டிப் பிடித்துத் தலையைக் குவியவைத்துக்
கடுமை பொடுகொடை தட்டிக் கழுத்தினிற் கத்திவைத்தே
இடுவென நாடொறும் பொன்வாங்கு நாவிதர்க் கீடில்லைபே. (௨௮)

* இட்டமுடன் முதலியார் வாங்கிவந்த காளைதின் மிருபோர் தி
ன்னும், சட்டமுடன் கொள்ளுன்னும் புல்லுன்னும் மதைப்பண்டி
தன்னிற் பூட்டக், கிட்டவரின் முட்டவருந் தொட்டவர்மே லேகழி
யுங் கீழே யீழும், எட்டாள்க டுக்கிணுந் தடிக்கொண்டு தாக்கிடினு
மெழுந்தி ராதே. (௨௯)

முகஸ்துதிபேசிப் பரிசுகேட்குங் கவிஞரைக்குறித்துரைத்தன.

* அருங்கிரியே சுற்பகமே காளையே யனந்தனே யரியே யெ
ன்ன, ஒருங்குநமையேபுகழ்ந்து பொருள்கேட்ட வொருவணையா
முற்றுநேக்கி, இருங்கல்லே மரமேமா டேபாம்பே மிருகமே யென்
றேங் காய்ந்தான், மருங்கவன்வார்த் தையைத்திருப்பி நாஞ்சொன்
ன லவனுக்கேன் வருத்த மம்மா. (௩௦)

* சுற்பக மேரு சேடன் காமதே னுவுநீ யென்னப்
பற்பல சொல்லி நின்று பரிசுகேட் பவரே யென்னை
வற்புறு மரங்கல் லென்றிர் மாடென்றிர் பாம்பு மென்றிர்
பொற்பினம் மரத்தாற் கல்லாற் பூசையே பரிசுமக்கே. (௩௧)

* இந்திரனீ சந்திரனீ யென்னல் பிறன்மனையைத்
தந்திரமாக் கூடுஞ் சமுக்கனீ—வந்தருரு
பத்தினியைச் சேர்ந்தபடு பாவிநீ யென்பதாம்
துத்தியமோ நிந்தையோ சொல். (௩௨)

* கன்னுபொன் னுவெழிற் காமாவென் றேகவி கட்டியென்முன்
உன்னு திரக்குங் கவிப்புல வீருமக் கொன்றுங்கொடேன்
முன்னுதும் பாட லெனக்கலக் கன்னன் முதலியார்க்கே
அன்னு ரிடஞ்சென் றரங்கேற்றிக் கொண்மி னருகிதியே. (௩௩)

* பூவென்று மாவென்ற கன்னார்பொன் னென்றிச்சை பூண்
டற்பரைத், காவென்று கோவென்று தாவென்று பாடுங் கவிப்புல

வீர், தாவென்று மேயொன்று மாநன்று தானென்று தோன்றுமொ
ன்றைத், தேவென்று கோவென்று காவென்று பாவென்றுஞ் செப்
புமினே. (௩௪)

* தனதனீ வள்ளனீ யெனப்பாடும் புலவனுக்குத் தநயா நெல்
லீ, கனதனமீ கலைமணியீ யென்றப்பா னிறுத்தினம்போ கவிஞ வெ
ன்றோம், நினதுபரி செங்கென்று நெனைத்தனதன் வள்ளலென நீ
பொய் சொன்னாய், மனதறிய நாமும்பொய் பகர்ந்தனமென் றோஞ்
சென்றான் மதிவல் லோனே. (௩௫)

* சுந்தரியே புறமேகி வந்ததுணை வரைநோக்கிச் சுபமென்
னென்றேன், வந்ததோ ரசுவமென்றார் கோரமென்றார் மயங்கிசின்
றேன் மாமா வென்றார், நொந்தழுதேன் பலர்மொய்த்தார் வாசியெ
னத் தேறினே னுவன்ற யாவும், அந்தமுறுங் குதிரையென்று சொ
லிச்சினந்தார் நானமிஞ் தஞ்சி னேனே. (௩௬)

மழையிலாதகாலத்துப் பாடியன.

* காரேபுன் னீரையெல்லாங் கள்ளன் கவர்ந்தானே
நீரே யுதவாய் நெறியாமோ—நேரேதான்
வாரியுண்டு வாரிமொண்டு வாரியுண்டு வானிருண்டு
பேரிகொண்டு நீதிரண்டு பெய். (௩௭)

* அம்புலியைத் தீயா ஸபிடேகஞ் செய்ததுபோல்
வெம்புகதி ரெட்டுக்கண் விட்டெறிக்கப்—பைம்புயலே
வானமலை யும்வே கவனமன மும்வேக
சுனமா நீவரா தென். (௩௮)

* செல்லென்றுன் னுமத்தைச் செப்பினதே யல்லாது
செல்லென் னுணைநாங்கள் செப்பினமா—அல்லென்று
மெய்பா வுலமிக்க விண்மீது தோன்றியநீ
பெய்யாமற் போனதென்னோ பேசு. (௩௯)

* செய்வே னெனச்சொல்லிச் செய்யா வுலோபரைப்போல்
பெய்வே னெனக்காட்டிப் பேர்முகிலே—மைவானில்
ஓடுவாய் நிற்பா யுருமுவாய் மின்னுவாய்
நீடுவாய் பின்பெய்யாய் நீ. (௪௦)

* வேண்டிங்ஊல் நீபெய்யாய் வேண்டாத போதுபெய்வாய்
தாண்டுநீ செய்வதெல்லாம் தப்புகளே—நீண்டுலவும்
வட்டமுநி லேபுனக்கு மாசெனப்பேர் தந்தோர்க்குப்
பட்டமது கட்டுவேன் பார்.

(சக)

* செல்வரெனப் பேர்படைத்துந் தீனர்க் குதலாத
புல்வழியோர் போலப் புபலேநீ—பல்வர்
பலதரங்கேட் டும்பெய்யாய் பாரிலேன் பூண்டாய்
சலதரமென் னும்பெயரைத் தான்.

(சஉ)

* உண்ணிரி லாமையினு லுண்ணிரும் வற்றியழக்
கண்ணிரும் வற்றியது கந்தரமே—தண்ணிரின்
பஞ்ச முனக்குமுண்டோ பாரோர்க் கிரங்காத
நெஞ்ச முனக்கிருப்பு நேர்.

(சங)

* மேகமே நியுமந்த மேகனோய் போற்கறுத்தாய்
சோகமே செய்துளியைத் தூறியே—வேக
மிகுவெட்டை யைக்கொப்பி வேதைசெய்வ தாலே
தருமேபுன் பேருனக்குத் தான்.

(சச)

* மையே யெமைமுன் வளர்த்தநீ கைவிட்டால்
ஐயே யினியெமையா ராதரிப்பார்—பெய்யே
கடகட வென்றுங் களகள வென்றுஞ்
சடசட வென்றுநீ தான்.

(சரு)

* மின்னொழில் சூரியன் நன்னொழி றாங்குகன் மிக்கபுனி
யின்னொழி றிக்குச் சுடுந்தொழில் காற்றுக் கியக்குந்தொழில்.
உன்னொழில் பெய்கன் மழையே யுணையுண் டியிருய்குவ.
தென்னொழி லுன்னொழி னீமநற் தாற்புனிக் கென்னொழிலே.

(சசு)

வேளிர்காலவெப்பமிகுதியைக்கண்ணொர்த்தன.

* சூரியா நிற்பரிகள் சோம்பன்மேற் கொண்டனவோ
சூரியத்தே ரச்சாணி யற்றதோ—ஓரிமையிற்.
செல்லென்றற் செல்லாமற் றிமாரி பெய்துநின்றாய்.
நிலென்றார் சொன்னார் நினை.

(சஎ)

* பகலேபா கன்போற் பரிசுண் முடலோ
அசல்வான் வழிதூந் ததுவோ—அகலா.

திருந்தாய் திருந்தா பெரிந்தாய் விரிந்தாய்
விருந்தார் புரிந்தார்கள் மேல்.

(சஅ)

* வேலைக்குண் மூழ்கினு மேகத்துட் சேரினும் விண்ணின்மண்ணின்
மூலைக்கு மூலை யொளியினுங் காரிருண் மொய்க்குங்குளரிச்
சோலைக்குண் மேகினுங் கோடைப் பரிதி தொடர்ந்துசுடு
மலைக் களங்கன் சுடுமென்று பொய்சொல்வர் வம்பர்களே.

(சக)

காரைக்கால் தனக்கோடிமுதலியாருக் கெழுதியன.

* இத்தலம் போற்றுந் தனக்கோடி பூபதின் னின்கடிதம்
கைத்தல மேந்தி விழித்தல மொத்திக் கனகிரமாம்
அத்தலஞ் சூடி யகத்தலம் பூரித் தரசுரிமை
முத்தலம் பெற்றவர் போலே சுகக்கடன் மூழ்கினே.

(ரு௦)

* வாடும் பயிர்க்குநன் மாரியென் கோபல் வறுமைபுற்றுத்
தேடு மவர்க்குநற் செல்வமென் கோபெருந் திவினைபைச்
சாடு மவர்பெற்ற சித்தியென் கோவித் தரணியெங்கும்
நீடும் புகழ்த்தனக் கோடிமன் விட்ட நிருபத்தையே.

(ருக)

* உனக்கோடி யலைவதே யுறுதியெனக் கருதும்

உள்ளமே கள்ளமற விள்ளுமென்சொற் கேளாய்
இனக்கோடிக் கருள்பொழிபுங் கனக்கோடி போல்வான்
ஈசனடி மறவாத நேசன்விசு வாசன்
மனக்கோடி லாதவெழின் மாரனதி நீரன்

மண்ணுலகும் விண்ணுலகு நண்ணுபெரும் புகழோன்
தனக்கோடி பூபாலன் தனக்கோடி நீவந்

தனக்கோடி சாற்றினது தனக்கோடி தானே.

(ருஉ)

* மையகமி லாத்தாயன் மாகவிஞர் நேயன்

மானமுந்தா னமும்பெரிய ஞானமுமே யுடையோன்
பொப்பகமி லாப்புனிதன் புண்ணியன்றின் னியவான்

பூமகிழுந் தனக்கோடி மாமகிபன் றுனம்
செய்யகமுற் றடுத்தவிடை யூறுகளைத் தீர்த்தான்
திருக்குறளிற் செய்யாமற் செய்தவுத விக்கு
வையகமும் வானகமு மாற்றலரி தென்னும்

வள்ளுவனார் மொழியையென்று முள்ளுவநா மனமே.

(ருஉ)

* கணமேனு மருன்மறவாத் தனக்கோடி பூபநிங்கை யொப்ப
மின்றிப், பணமேனு நிலமேனும் பதியேனு நிதியேனும் பாரின் மீதெ
வ்வணமேனும் வாங்குவரார் கொடுப்பவரா ரெப்பொருட்கு மன்ன
னீயே, குணமேரு வாழுனக்குத் தனக்கோடி யெனுநாமங் குறிக்கோ
ளன்றோ. (௫௪)

ஒரு பஞ்சகாலத்தில் திருவாவடுதுறைச்
சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் பேரிற் பாடியன.

* எரியொத்த பஞ்ச மிடங்கரை யொத்த திடங்கர்பற்றும்
கரியொத் தனபல் லுயிர்க்கைப் பஞ்சக் கராமடிக்க
அரியொத் தனன்சுப் பிரமணி யைய னரிசுக்கரம்
சரியொத் தனவவ லீந்திதும் பொன்வெள்ளிச் சக்கரமே. (௫௫)

* தடையில் கொடைச்சுப் பிரமணி யையநிற் சார்ந்தவர்கொள்
கொடையை யவர்கொல வேண்டுங்கொ லோவவர் குக்கொசொலும்
இடைசொலும் கண்டமுங் காதுஞ் சொலுமிறு மாப்புடைய
நடைசொலும் கையிற் குடைசொலும் வேறென்ன நான் சொல்வதே
* நேரென்று மிற்சுப் பிரமணி யாதிப நிண்ணைப்பல்லோர்
காரென்று சொல்வரக் காடும்வஞ் சித்தவிக் காலத்திலே
ஊரென்றும் வாழ வறுசுவை புண்டி புதவியுன்றன்
பேரென்று நிற்கச்செய் தாயுனைக் காரெனல் பேதைமையே. (௫௬)

* நிகியோடத் தோன்றுந் தினகரன் போலவிந் நீணிலத்தோர்
பகியோடப் பஞ்சம்பஞ் சாப்பறந் தோடப் பதார்த்தமெலாம்
சுகியோ டளிக்க வவதரித் தானற் றுறைசைதனில்
சுகியோடு நேர்முகச் சுப்பிர மண்ய தயாவிதியே. (௫௭)

* பானு நிகர்சுப் பிரமணி யாரிய பல்லுயிரை
வானு மறந்தவிந் நான்சோ றுடைபொன் மடிசுரந்து
தேனுவை நீவென்ற தாலா வடுதுறைச் செல்வப்பெயர்
தானுன் பதிக்குத் தகுந்தகுங் காணிது சத்தியமே. (௫௮)

* மாமேக நீரொன்றை யேதருஞ் சுப்ர மணியப்பெயர்ப்
பூமேக மன்னமுஞ் சொன்னமு மின்னமும் பூண்டிகிலும்
மீமேக முட்டும் வளமாடம் பூமி விடைபசவும்
தோமேக வேதமு நீதமும் போதமுந் துவிடுமே. (௫௯)

* படிபடி யாகப்பொன் கொட்டினெந் கொள்ளுமிப் பஞ்சத்திலே
பிடிபிடி யாக மணிபுங் கனகமும் பெட்டியிலோர்
மடிமடி யாக்கட்டிச் செல்லத்தந் தான்பெரு வள்ளலென்றே
குடிகுடி யாகத் தொழுஞ்சுப்ர மண்ய குணகரணே. (சுக)

* அம்மைபு மத்தனு மாஞ்சுப்ர மண்ய வனகளைத்தான்
சும்மை நிதிரொற் கவிஞ்க னுளுந் ஆதிப்பதல்லால்
இம்மையி லோர்பொருள் வேண்டாத நாமு மினிதுவந்து
செம்மை யவன்குணம் வாழ்த்துவ மேலவன் சீர்த்தியெற்றே. (சுஉ)

* இலக்கண மெப்க்கரை மாத்திரை யாமிவ் வளவுமின்றி
மலக்கன் விளைபினி யாற்பலர் மாய்ந்தனர் மண்டுமிந்நோய்
விலக்க வருள்புரி மும்மல நோய்கெட வித்தகனாப்
நிலக்க னாமர்சுப் பிரமணி யானந்த நின்மலனே. (சுங)

* போத முறுசுப் பிரமணிய புனிதா நின்பால் வருவதற்கு
வேத வியாழ னாகாதாம் வெள்ளி மேற்கே சூலமாம்
ஆத லாலே திரவார மருணை தபமுன் னாவலுடன்
சீத மலரை நாடிவருந் தேன்போல் வருவேன் நிரமிதுவே. (சுச)

* நீர்நாடு வளத்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய நிமலகேண்மோ
கார்நாடு பைங்குழ்போற் கதிநாடு தொண்டர்கள்போற் கமழாநின்ற
தார்நாடு மதுகரம்போற் றாய்நாடு சேயினைப்போற் றையபின்மிக்க
சீர்நாடு நின்சமுக மேர்நாடி வந்தனன்யான் நெரிந்துகொள்ளே. (சுரு)

* பொங்குபுகழ் சேரமல போதவடி வோய்நீ
தங்குமிட மென்னுளமெ னத்தனி நினைத்தேன்
மங்குகலி லாவடு துறைக்கனும் வசித்தாய்
இங்குமுனை யங்குமுனை யெங்குமுனை நீயே. (சுகு)

* வானென் றுதவ வருஞ்சுப்ர மண்ய வரோதயனே
தானென்று வெண்ணாரன் பாடையிந் நாட்டிற் றலையெடுக்க
ஏனென்று கேட்பவ ரில்லாத் தயிழை யினிதறிக்க
நானென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண் டாயிந்த நானிலத்தே. (சுகு)

* நல்லாத மிதயமலர் தனில்வளர்சுப் பிரமணிய நல்லோய் நீதான்
கல்லாத நூலிலே காணாத பொருளிலைபல் கவிஞர் நின்மேல்

சொல்லாத பாவிலேநிற் றுதியாத மன்னரிலே தாய நின்கண்
இல்லாத குணமிலையா யிரநாவா னுலுமுன்சீ ரியம்பற் பாற்றோ. (1)

* சுருதியோ ருருக்கொண் டன்ன சுப்பிர மணிய மேலோய்
கருதியின் னொருநா றுன்னைக் காணலா மெனும் வாவால்
பொருதியென் மனம்பின் னீர்க்கப் பொறையுறும் பண்டி பூட்டும்
எருதுகள் முன்னே யீர்க்க வென்பதி யடைந்தே னானே. (சுசு)

* சூர்வந்து வணங்கு மேன்மைச் சுப்பிர மணிய தேவே
நேர்வந்து நின்னைக் கண்டு நேற்றிராத் திரியே மீண்டென்
ஊர்வந்து சேர்ந்தே னென்ற னுளம்வந்து சேரக் கானேன்
ஹர்வந்து சொலினுங் கேளோ எதனையிங் கனுப்பு வாயே. (எ0)

* புயலிருக்குங் கரதலச்சுப் பிரமணிய வள்ளானின் புலவன்
பன்னூல், இயலிருக்கு மீனாட்சி சுந்தரவேண் மைந்தனுனு மிடர்க
ளெல்லாம், அயலிருக்கும் பலரானு மறிவுற்றேன் பரிவுற்றே னவ
னுக் கிங்கே, உயலிருக்குங் கயலிருக்கும் வயலிருக்கு மொன்றினைநீ
யுதவி னம்மா. (எக)

* கந்தனை நேர்சுப் பிரமணி யைய கவிஞரெலாம்
வந்தனை செய்தற் குரியன் பெரியன்மன் வாழ்வைவிட்டென்
கிந்தனை வாழ்பவன் மீனாட்சி சுந்தரச் செல்வனென்பான்
மைந்தனை கிந்தனைப் பஞ்சமு ருவண்ணம் வாழ்வருளோ. (எஉ)

* அருந்தவஞ் செய்த தவத்தாற் புவியி லவதரித்துப்
பெருந்தவஞ் செய்யப் பிரமணி யையநின் பிள்ளையிவன்
வருந்து மிடிப்பினிக் கோர்மருந் தின்றிமெய் வாடினனம்
மருந்து விளையு மிடம்யா தெனினின் வளவயலே. (எங)

* பல்லார் புகழ்சுப் பிரமணி யையவிப் பாலனைத்தான்
இல்லாமை யென்னு மதகரி பற்றி யிடுங்கடும்போர்
வில்லா லடிக்கினுங் கல்லா லடிக்கினும் விட்டிலதால்
நெல்லா லடிக்கும் படிநீ பலகல நீட்டுவையே. (எச)

* பாவிற் பெரியவன் மீனாட்சி சுந்தரப் பாவலனே
தாவிற் பெரிய னவன்சேய் நினக்கதைத் தானுரைக்க
நாவிற் பெரியவ னுனென்றொற் கேட்டு நலம்புரியப்
பூவிற் பெரியவ ன்சுப்பா மண்ய புசுழ்மணியே. (எடு)

வானுந் மண்ணுந் மலிபுகழ்ச்சுப் பிரமணிப வள்ள லேநின்,
பானுந் மாமிந் பத்திரவே னொனக்கொரியன் பால்க் காசான், தானுந்
தொழிலுறுவான் சூரிபமுந் திச்செல்வன் தனக்கோர் மாற்றம்,
தேனுநின் நிருவாக்காற் செப்பின்மனோ பிட்டமெலாஞ் சித்தி
யாமே. (௭௬)

* கோவைமறைப் பொருளைப்பெலா முணர்த்திடுசுப் பிரமணிப
குருவே வண்டு, பூவைமறைப் பினும்வறியர் பொன்னைமறைப் பினுந்த
மிழ்நாற் புலவ ரெல்லாம், பாவைமறைப் பினுங்கமலம் பகலைமறைப்
பினுநேசம் பழுத்த தொண்டர், தேவைமறைப் பினுகினது சேவை
மறைப் பறியாதென் சிந்தை தானே. (௭௭)

* பொறைகிறை வாய்மை தூய்மை புண்ணிப முதல்யா விற்கும்
உறைபுனாஞ் சுப்ர மண்ய லுத்தமா வீத லன்றி
இறையுங்கொள் ளாநி னக்கொன் றித்திடக் கோபா லப்போர்
மறையவன் வருகின் றானீ மனமகிழ்த் திசைத னன்றே. (௭௮)

மீனாட்சிசுந்தரம்பின்னை யவர்கரியற்றிய
கோழிக்கோவை அரங்கேற்றுகையன்று கூறியன.

* வாதவூ ருதித்தந்நாட் டிருக்கோவை யுரைத்த
மானிக்க வாசகரே கிரபுரத்தி லிந்நான்
ஆதவனிற் றேன்றிமீ னாட்சி சுந்த ரம்மென்
றும்பெயர்பூண் டொருகோவை யறைந்தனன்கா ழிக்கே
ஏதமீதில் லைக்கோவை யாபுகத்தின் மூத்த
தென்னினுங்கற் பனைநயத்தி லிக்கோவை முன்னும்
முதலிநுர் வைகலும்பா டப்பாட வாக்கின்
முதுமைகொள்வா ரெனவுலக மொழியுமொழி மெய்யே.

* திருவாய்கோ வையைமகிழ்ந்து வாதவூ ரரைத்தன்பாற் சேர்
த்துக் கொண்ட, பொருவில்சிதம் பரநாத னினுமோர்கோ வைக்கா
சை பூண்டன் னானே, மருவுகிர புரத்தின்று மீனாட்சி சுந்தரப்போர்
வழங்கிக் காழிக், கொருகோவை செய்வித்தான் சிதம்பரநா தன்சே
யென்றுரைத்தன் மெய்யே. (௮0)

* பிரமபுரத் திசர்மேன் மீனாட்சி சுந்தரமால் பெட்டிற் செய்த,
வரமுறுகோ வையைக்கேட்போர் மகிழ்வரஞ் சுவன்மயேன் வள்

ள லிற்கேட், டரவரசு சிரமசைக்கிற் றரையசையும் வரையசையு
மசையு மாழி, மரமசையு மனையசையு மன்னுயிரெ லாமசைந்து
வருந்து மென்றே. (அக)

* குற்றமில்சீர் மீனாட்சி சுந்தரவா ரியநின்னாக் கோயின் மேவ,
நற்றவமென் செய்தனனு மகடமிழ்செய் தவமெவனீ நவிலு மே
ன்மை, உற்றதிருக் கோவைபெறப் புகலிசெய்பாக் கியமெவனவ்
வுயர்நூல் கேட்கப், பெற்றவென்போ லியர்புரிந்த மாதவமென்
னோதுறுவாய் பெருமை மிக்கோய். (அஉ)

* வித்தகமார் மீனாட்சி சுந்தரவே னோயொருநூல் விளம்பு மெ
ன்னைப், புத்தமுதார் நின்வாக்காற் றுதித்தனைநீ பாடியது புகலி
யொன்றோ, எத்தனையோ கோவைகண்மற் றெத்தனையோ புராணமி
ன்னு மெண்ணி னூல்கள், அத்தனையு மித்தனையென் றெத்தனைநா
விருந்தாலு மறையற் பாற்றோ. (அங)

* பன்னாலு மாய்ந்தாய்ந்தோர் பயனுரு துளம்வருந்தும் பாவ லீரே
நன்னாலோர் மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்ருன் காழிக்
கந்நாலு லொருபாவி லோரடியி லொருசீரை யாய்வி ராயின்
எந்நாலுங் கற்றவரா யிகபரமும் பெற்றவரா யிலகு வீரே. (அச)

* பரமசுக மநியாதார் சிற்றின்பம் பெரிதென்னும் பான்மை
போல, வுரமுறுமுற் கோவைகளே சிறத்தவென வின்றளவு முன்னி
னோகம், தரமறுசீர் மீனாட்சி சுந்தரப்போத் தமிழ்ப்புலமைத் தலை
மையோன்சொல், பிரமபுரக் கோவையே பரிதியக்கோ வைகளுடுக்
கள் பேசி னெஞ்சே. (அரு)

* தண்டமிழன் பாலுணர வாகைகூ ரனந்தன்

தனமீய வகையின்றி நின்சேட னாக்

கொண்டனன்ந் நாமமே யகத்தியன்றான் றன்னைக்

கூடாம லுனைமேவிக் குலாவுதமி முதனை

அண்டலரின் முனிந்ததாற் றமிழ்முனிவ னெனும்பேர்

அடைந்தனனா தனினகிலத் தியாவருனை திகர்வார்

வண்டமர்தார் மீனாட்சி சுந்தரவே னோநீ

வளப்புறவக் கோவைசொல்லி னெவர்கியப்பா னையா. (அசு)

* இன்பாவிற் கோவைசொன்ன மீனாட்சி சுந்தரப்பே ரிறைவ
யானும், உன்பாவிற் கவிசொல்வே னென்கவிபார்ப் போரதைமீண்
டோரா தான்றோர், முன்பாச்சொன் னூல்களையே துதிப்பருன்பா
வுணர்வோர்கள் முன்னோர் னூலைப், பின்பாகச் சொல்வெறுப்பர்
வல்லவனா னோநீயோ பேசுவாயே. (அ௭)

* விண்ணோறு மாதவனோர் மீனாட்சி சுந்தரவில் வேளோ நீசொல்
எண்ணோறு கோவையினைப் புகழயான் றிறமிலே னெனினு முன்சீர்
மண்ணோறும் வானோறு மதியினர்த நாவேறும் வகையா லுன்னைக்
கண்ணோறு மேவாமற் கறையேறு மென்புகழும் கைக்கொள் வாயே.

* நலம்விளக்கு மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்ருள்
சண்பைத், தலம்விளக்க வலந்தூரம் புரிசைமா றெவனழியாத் தன
மே சுங்கா, குலவிளக்கே கற்பகமே குருமணியே திருவணியே குண
க்குன் றேயிந், நிலம்விளக்குந் தினகரனே யெனவவனை வாழ்த்திடு
வாய் நிதமு நெஞ்சே. (அ௮)

* சொல்வன முறுமீ னாட்சி சுந்தரப் புனிதன் சொல்லும்
நல்வன முடைய கொச்சை நகர்த்திருக் கோவை யாயில்
பல்வன முடையே ஞானம் பதிவன முடையே மாலை
வெல்வன முடையே மின்ப மிதுவுள முடையே நெஞ்சே. (௯0)

* விதியெதிரி லரிமுதலோர் புகழ்புகழி யீசரே விண்ணோர் மண்ணோர்
துதிபொதிபல் பாமாலை பெற்றிருப்பீர் மீனாட்சி சுந்த ரப்பேர்
மதிமுதிபன்கோவையைப்போற்பெற்றீர்கொலிக்காழிவைப்பினீதி
அதிபதிநா மெனவறிவிர் நம்முன்னஞ் சத்தியமா வறைகு விரே. ()

* நம்மாலே பெரியனெனும் வைணவரே சுரர்க்கமுத நல்கச் சென்று
தம்மால்வெண் மேனிகரு மேனியா னுனர்தா துகரவேண்டி
எம்மாலா மீனாட்சி சுந்தரவேன் கோவையமு தீந்து சீர்த்தி
வெம்மாவில் பிரதாப வெண்மேனி செம்மேனி விரவி னாலை. (௯2)

* காணோடு கமழ்தாரான் மீனாட்சி சுந்தரமால் காழிக் கோவை
தேனோடு பாலோடு நிகருமவன் பிரதாபஞ் சீர்த்தி யோங்கி
வானோடு மண்ணோடு மற்றோடும் வகையின்றி வடிவி ரண்டாய்
மீனோடி வான்றிரியும் பானுமதி யென்றுலகோர் விளம்பு வாரால். ()

* தண்டமிழ்முந் தீர்பருகி மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தருமக் கொ
ண்டல், கொண்டர்களுக்குத் திரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுத
தூய வரரி, மண்டலமும் கிண்டலமும் கரைபுரண்டு திரைசுருண்டு
வருக னோக்கி, அண்டர்தொழும் புகலியிறை தோணியுற்ற னல்தின்
றே லமிழ்ந்து வானே. (௯௪)

* தேவேனேர் மீனாட்சி சுந்தரக்கோ நொருகோவை செப்பிப்
பாரில், தாவேயில் புகழ்படைக்கி னமக்கென்ன வவற்குமவன் றமர்க்
கும் பாடாம், நாலேகா தேமனனே யவன்சொரச் சொலிக்கேட்டு
நனியிங் குன்னி, ஓவேயி லாதருங்கா லங்கழித்தீர் பிறவினைமற்
றென்றில் லீரோ. (௯௫)

* அரியவழு தொருங்குகவர் தசுரரைவஞ் சித்தவின் னாட்ட
வரே மேன்மைக், குரியவனு மீனாட்சி சுந்தரமால் கோவையழு நுவந்
தீந் தானும், தரிபலர்பெற் றிடினவரை வெல்லரிது விரைவினீர் தாம
தைக்கொண், டரியயன்குழ் புகலியிறைக் கற்பனாஞ்செய் துண்டியம்
மின் னாவி தானே. (௯௬)

* கல்லார்க்கு கல்லவனு மீனாட்சி சுந்தரவே ணவின்ற கோவை
இல்லார்க்கு நிதினறவா வில்லார்க்கு விதிபுவிவாழ் வெல்லா நீத்த
வல்லார்க்குத் திதிநூனங் கல்லார்க்கு மதிவேலை வைய கத்திற்
பல்லார்க்குக்கதிபுகலிப்பதிபார்க்குத்துதிபதன்சீர்பகர்வார்யாரோ. (97)

* தேமாரி பொழிபொதும்பர்த் திருக்காழி யிறைமுன்
திகழாண்டு சித்தார்த்தி திங்கள்பாத் திரத்தில்
பூமாரி சுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப்
பொன்மாரி மிகப்பொழியப் புலவர்குழார் துதித்துப்
பாமாரி நனிபொழியப் பல்லியங்கண் முழங்கப்
பலம்புரிய நலம்புரியும் வலம்புரிமண் டபத்துத்
தூமாரி யன்புகலிக் கோவையையீ னாட்சி
சுந்தரப்பேர் மதிவல்லோ னரங்கேற்றி னானே. (௯௮)

சு. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பேரிந் பாடியன.

* உயர்வார் தாமோ தரபூபா வுன்னைச் சகியொவ் வானவன்றான்
கயமாஞ் சோதி யிலன்னானச் சோதி யுடையாய் நியன்னான்

கயரோ கத்தாற் கலைதேய்வன் கலைபுமதியும் வளர்வாய்நீ
அயர்வா மவனே களங்கமுற்றா னகளங் கன்றா னீதானே. (௯௯)

* நள்ளுநர்க் கினிய தாமோ தரநரா திபன்றா னாளும்
தெள்ளுதண் டமிழாற் செய்யுந் திங்கி யமுதந் தன்னைக்
கொள்ளுவோர் செவிதித் திக்குங் கூறுவோர் வாய்தித் திக்கும்
உள்ளுவோர் மனந்தித் திக்கு மென்னில்பா முரைப்ப தென்னே. (1)

* நிகரறுசுந் தரத்தாமோ தரமகிபா புறவிருணிக் குவன்ப தங்
கன், அகவிருணி நீக்கடுவை யவன்வெய்யோ னீசாந்த னனுநிக்
தன்பால், நிகழ்மதியை யழிப்பனவன் பலர்க்குமநி தருவையவ னிசி
யிற் றேன்றான், பகலிரவு மாறாது விளங்குவைநீ யுணையொல்வான்
பகலோன் றானே. (௧0௧)

* வரகம்ப னனைய தாமோ தரமன்னா நின்பாக் கேட்டுச்
சிரகம்பஞ் சேடன் செய்த செய்கையாற் சிலதே யத்தில்
நரகம்ப மொடுபூ கம்ப நடந்ததென் றடுத்த டித்துப்
பரகம்ப முறவு ஐரக்கும் பற்பல்பத் திரிகை யம்மா. (௧0௨)

* ஆதவ னனைய தாமோ தரவண்ணல் போல விற்பா
ஒதென வனந்தற் கன்ன வூர்திசெப் பியுமே செய்யான்
ஆதவி னயன்மு னிர்தல் வனந்தன்கால் செவியை நீக்கிப்
பாதலச் சிறைவைத் தேமண் பாரத்தைச் சுமத்தி னானல். (௧0௩)

* நிறமேய் தாமோ தரமாலே நீதான் சுயமே கவிபாடத் [லாம்
திறமே யுணையென் றிருந்தேன்யான் றெரிந்தே னின்றான் கள்ளமெ
புறமே யுறியப் பகர்ந்திடுவேன் புவிபி லோர்பெண் ணுதவிபினால்
அறமேய் கவிகள் பாடுகின்றா யவளா ரென்னிற் கலைமகளே. (௧0௪)

* மருமலர்த்தார் புனைதாமோ தரமகிபா நான்முகன்றன் வஞ்
சங் கேட்டி, அருநயவாக் குணக்களித்தான் றன்மனையையுன்னாவி
லமா வைத்தான், திருவையுமுன் னொடுசேர்த்தா னுன்பகைவ ரொடு
மூத்தாட் சேரச் செய்தான், தருமமிலா விச்செயலாற் கோவிலற்
றான் பூசையற்றான் றலையற் றானே. (௧0௫)

* வானி ருக்கவே வண்பயிர்க் கென்குறை வயமாற்
கோனி ருக்கவே குடிகளுக் கென்குறை குவ்விவ்

காவிரி ருக்குந்தார்ப் புயத்தன்தா மோதா கனபு
மாவிரி ருக்கவென் குறைமகக் குள்ளமே வருந்தேல். (௧௦௬)

* பொன்னக நேர்புயக் தாமோ தரப்பெயர்ப் பூபதியே
மன்னக நீதிப் பரிவர்த் தனத்தில் வழக்கின்படி
யென்னகத் தன்னிலெஞ் ஞான்றுங் குடிக்கொண் டிருக்கின்றீ
நின்னகத் தன்னி லெனைக்குடி யேற்ற னெறிவழியே. (௧௦௭)

* வம்பமர் பூந்தார்த் தாமோ தரவள்ளால் வாக்கி லுன்னைக்
கம்பனே யென்கோ மேலாங் கவிச்சுர வர்த்தி யென்கோ
கும்பச னென்கோ தேவர் குருவென்கோ திருவு ருக்கொண்
டிம்பர்வாழ் சூமர னென்கோ வென்னென்கோ வறிக லேனால். (1)

* இலக்கணநா வன்குணர்ந்தோ ரிலக்கியமே தேரார்
இரண்டுமுணர்ந் தோரெனினுங் கவியியற்ற வறியார்
கலக்கவிசெய் வோர்வசன காவியமே யறியார்
காவியஞ்செய் வோர்பதங்கள் கழறிடவே தெரியார்
தலக்கணுணர்ந் தோர்கள்பிர சங்கமதே தெரியார்
தரையியற்கை யிணையவெனிற் றமிழோடைங் கிளியக்
கலையான முழுதுணர்ந்த பூரணபண் டிதனும்
கன்தாமோ தரவேட்டுக் கலையகளு நிகரோ. (௧௦௯)

* பன்முக நூலுணர் தாமோ தரப்பெயர்ப் பாவலனே
பொன்முக நோக்கும் வறியவர் போலவும் போந்தவன்னை
தன்முக நோக்குங் குழவினள் போலவுஞ் சந்ததமும்
உன்முக நோக்கிடு மென்னெண்ண முற்ற வுதவுவையே. (௧௧௦)

* நீடிய சிர்பெறு தாமோ தரமன்ன நீள்புவியில்
வாடிய கூழ்கண் மழைமுகங் கண்டென மாண்புறநீ
பாடிய செய்யுளைப் பார்த்தின்ப வாரி படிந்தனன்யான்
கோடி புலவர்கள் கூடினு நின்புகழ் கூறரிதே. (௧௧௧)

* அதிகார மும்பெருஞ் சீருமற் றோமென் றறுதினமும்
மதியே மயங்கற்க நீதமும் போதமும் வாய்மையும்வாழ்
பதியே பெனுங்கன தாமோ தரவள்ளல் பட்சமெனும்
நிதியேபெற் றோமினி யாரு நமக்கு நிகரல்லவே. (௧௧௨)

* சாற்று முவனையிலாத் தாமோ தரவேனி
நேற்றுவர விட்ட நிகரில்கனிக்—தேற்றபொருள்
இன்ன தெனவறியாதேக்கமுற்றேன் நூக்கமற்றேன்
நன்னருதச் செய்வாய் நயந்து. (கக௬)

வாரி கடைந்தமுதம் வான்புலவர்க் கேயீந்த
சாரியலுந் தாமோ தரனென்ன—நேர்தமிழின்
ஆழிகடைந் தின்பா லமுதுபுல வர்க்கீந்தான்
வாழியதா மோதரமால் வந்து. (கக௭)

கவித்தலம் துரைச்சாமி மூப்பனார் பேரிலியற்றியன.

* மண்வைத்த பிடரோ னன்ன மாதுரைச் சாமி மன்ன
பண்வைத்த தின்பன் னூலோர் பாவலன் கொடுக்க வாங்கிக்
கண்வைத்தேன் சிரமேல் வைத்தேன் காரண மறையோன் றன்னை
எண்வைத்து வாழ்த்தி னேன்பா னிதைபவற் கியம்பி வாயே. (கக௮)

* தார்கமமுந் துரைச்சாமி மகிபால சுகத்திரநாத் தாங்குஞ்
சேடன், ஓர்கவியுஞ் செய்திலன்பன் னூல்கள்செய்தா யவன்சுமந்தா
னெண்பார் தன்னைச், சிர்கலைகள் சுமந்தாய்நீ கேள்வியுற்றா யவன்கே
ளாச் செவிட னானன், ஆர்விடவாக் கினனவனீ யமுதவாக் கினனு
னைத்தா னவனென வானே. (கக௯)

வேடிக்கை வீடுகவிகள்.

* பாரதத்தை முற்றுமே பார்த்துணர்ந்த பண்டிதர்நாம்
சாரமுற்ற வச்சரிதை தான்கேளிர்—ஆரமுற்ற
தேகமெலாம் பச்சை சிறகெண்டுங் காலிரண்டும்
ஆகப் பறக்கு மது. (கக௯)

* பாரதத்தை முற்றுமே பார்த்துணர்ந்தோம் பொய்சொல்லோம்
நாரதத்தை முட்டுமத னற்கொடிஞ்சி—பாரிடத்தில்
சக்கரங்க னோடுபலர் தாமிழுக்கச் செல்லுமே
விக்கிரகந் தங்குமதன் மேல். (கக௯)

* பாரவிரா மாயணத்தைப் பாராமற் சொல்லவல்லோம்
சூரனொரு கள்வன்போற் றாக்கிவந்து—சேரெனவே
தந்த விலங்கணியைத் தாசரதி கைப்பிடித்த
கந்த புராணமது காண். (கக௯)

மனைவி தேகவியோகமடைந்தபோது கூறியன.

* என்னொடுவாழ் சாகாதே யென்று பலமுறைநான்
உன்னொடுதான் சொன்ன வுரைகடந்து—மின்னொடுசேர்
பொன்னே யிறந்தாய் புருடன்மொழி யைக்கடந்த
தென்னேமின் னேநீ யியம்பு. (௧௨௦)

* ஆண்டபண்ட மெல்லா மழியா திருக்கநீ
பூண்ட விடையிருக்கப் பூணிருக்க—மாண்டனையே
அன்னமே யுன்னை யடித்தேனா வைதேனா
சொன்னமே யேன்போனாய் சொல். (௧௨௧)

* ஆகும் பிரசவத்துக் கப்பனூர்க் கென்னைவிட்டுப்
போகும் படியிசையாப் பூவையே—ஏகமாய்
முக்கா லமுமுணர்ந்த மூலனா மப்பனூர்க்
கிக்கால நீபோன தென். (௧௨௨)

* மாதரின்றி வாழின் மதன்பகையா நாமணஞ்செய்
காதலியர் மீதுபகை காலனும்—பூதலத்தில்
கள்ளமின்னா றைக்கூடிற் கத்தன் பெரும்பகையாம்
உள்ளமே வேறென்செய் வேம். (௧௨௩)

* ஆனமண மின்றிச்சும் மாவிருப்போ மென்றாலோ
எனவுட னோபுற் றெனைவருத்தும்—மானனைய
மாதர்தமை யேகொண்டான் மண்ணி லவிரரார்
நாதனே யென்செய்வே னான். (௧௨௪)

* நீயாவி நானுடல நீபோனாய் நானிருந்தேன்
மாயாமல் வெற்றுடம்பு வாழுமோ—தூயாளே
நானோநா னல்லவோ நாட்டினான் வேறொருவன்
தானோவி தென்னநவஞ் சாற்று. (௧௨௫)

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௨௫௮.

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

தீரிசரபுரம் சிதம்பரநாதபிள்ளைக்குப் புத்திரரான இவர் ; திருவாவடு
துறை ஆதினத்தில் மகாவித்துவானாக விருந்தனர். இவர்பாடிய புராணங்க
ளும், பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், அந்தாதி, கோவை முதலியனவும் அளவில.

இவர் நாள்ஒன்றுக்கு முந்நூறு கவிகட்கு மேற்கூறுஞ் சாமர்த்தியம் உள்ளவரென்ப. இற்றைக்கு உடுவருடங்கட்குமுன் சிவபதமடைந்தனர். இவரிடம் கல்விகற்ற மாணவர்கள் பலர். அவருள் உலகத்துக்கோர் அரிய பேருபகாரமாகப் பழையதமிழ்ச்சங்கநூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்தச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய ப்ரும்மழி மகாமகோபாத்தியாயர் உ. வே. சாமிநாதய்யரவர்களும் ஒருவர்.

வேதநாயகம்பிள்ளைபேரிற் பாடியன.

* கலைபுகளும் பதமிலாக் கடவுள்கொளத் தமையடைந்தோர்
களிப்ப நாளும், தொலைவில்சுவைப் பதமுதவு வேதநா யகவள்ளல்
சூட்டுந் தூய, விலையில்பல பதத்துளொரு பதத்துளொரு பதமுணர்ந்த
மெய்மை யோரத், தலைமையவ னிருபதமே பெறுவரவ ரெப்
பதமுந் தரவல் லாரே.

(க)

* கனியிற் பொலிபொழில் சூழ்துளத் தூரன் கரிசறுத்த
வனியிற் பொலியும் புகழ்வேத நாயக வள்ளனட்பு
துனியிற் கரும்பு தினல்போ லினிக்கு நுவலரிய
பனியிற் பொலிபிறை போல்வள ராதிற்கும் பான்மதியே.

(உ)

* குலமே வியசு குணவேத நாயகக் கோன்றுறைநீர்க்
கலமே யிலங்கல மேவிழி நீருங் கலங்கலமே
சலமே சலஞ்சல மேயொழி யாததென் சஞ்சலமே
வலமே யுருவல மேயன்பர் தோனை மருவலமே.

(ங)

* மையேறுங் கண்ணி யொருபாகன் காரிய மற்றிதுதான்
பொய்யே யலமுகிற் கேதுகைம் மாறு பொறையினொடு
மெய்யே யுருக்கொள் புகழ்வேத நாயக வித்தகன்றன்
கையே யுணைப்புதழ் வேன்புகழ் வேறிலைக் கண்டுகொள்ளே.

(ச)

* நாட்டுக்கு நல்லகுளத் தூர்வேத நாயகநன் னும மாலே, வீட்டுக்கு
வாயிலெனுங் காழிக்கோர் கோவைபெனை விளம்பச் செய்தே,
ஏட்டுக்கு மடங்காத துதிகவிபல் சொற்றனைநின் னியற்பாட் டுள்
னோர், பாட்டுக்கு நான்செய்த தொன்றோபல் செய்தாலும் பற்றா
தன்றே.

(ஊ)

* மன்னாரு ளவதான மானம்வழு வாமலற வழிந டாத்திப்,
பின்னரொரு மறங்கடிந்த வேதநா யகசு குண பெரியாய் நாளும், நன்

ளரநங் கொள்ளுகொண்டு மிலனெனப்பொய் யனுதினமு நவில்வாய்
நீயுன், முன்னரஃ னுரைப்பவரை முனிவாயோ முனியாயோ மொழி
வாய் நீயே. (௬)

* கூடுபுகழ் மலிதிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய குரவ ரேறே
பிடுமலி வளக்குளந்தை வேதநா யகமேகம் பெய்யும் பாமுன்
பாடுதிற லாளர்பா வுயிர்முனங்குந் நியலுகரம் படும்பா டெய்தும்
நீடுதிற நின்புகழ்முன் னேனையோர் புகழ்போலா நிகழ்த்த லென்னே.

* வாயுதவு மினியபத நுகர்ந்தறிவு பொருந்திடலான் வானந் தாங்கா
தாயுதவு கருணையினுங் கையுதவு மினியபதம் தாவி யார்ந்து
வேயுதவு முடல்பெருத்த லான்மண்ணுந் தாங்காது மெலியா நிற்கும்
மீயுதவு புகழ்வேத நாயகமா லிளைப்பாற்றும் விதமெந் றுமே. (௮)

* மாமேவு புகழ்த்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய வள்ளந்
கோமான், பாமேவு சந்திதியிற் பாக்கள்பல செய்துடனே பயிலச்
செய்தான், நாமேவு வேதநா யகசுருணன் சான்றெவரோ நவிறி
பென்னில், கோமேவு பலர்புகழ்கு ரியமூர்த்தி மன்னனிது குறிக்
கொள் விரே. (௯)

மாவாத புகழ்த்தரும மெல்லுயிர்க்கு மொழங்கியற்ற வராமையாலே
நீலாத பலசிலவா வியற்றிவருந் தண்ணரியி னிலைமை பூண்டோன்
ஒலாத கல்வியறி வொழுக்கமா சாரமுத லொப்பி லாதான்
ஏவாத பனிரல்வாக் கியல்வேத நாயகமா லினிது காண்க. (௧௦)

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பேரிந் பாடியன.

* உரவுபொலி மறைமுடிவாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பராநந்தத்
துவாவை நாளும், கரவுதவி ரன்பருளத் தகலாம லமுதாற்றுங்
கருணை வாழ்வைப், புரவுமலி மெய்க்குஞான வாரிதியைத் துறவர
சைப் பொருவி லாத, பரவுபுகழ்த் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குரு
மணியைப் பரவி வாழ்வாம். (௧௧)

* திருமணியை நிறத்தமைத்த நீன்மணிமெய்ப் மால்பிரமன்
றேடிக் காண, அருமணியென் னையும்பொருளா வாண்டுகிந்தா மணி
யன்ப ரகத்தே மேய, ஒருமணியம் பலவாண கிரோமணிகன் மணி
யடிமை யுவந்தார் கண்ணுட், கருமணியன் குறைசையிற்சுப் பிரம
ணிய குருமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௧௨)

*செல்லார்க்கும் பெருமுழக்க மணமுழக்க மெனமேற்போய்த்
திசுழ்மா டத்தாற், சொல்லார்க்குங் கழனிகளாற் றெலையாத வளங்
காட்டுந் துறைசை மேவிக், கல்லார்க்கு நல்லார்க்கும் வல்லார்க்கு மல்
லார்க்கும் கணக்கி லாமற், நெல்லார்க்கு மெய்ப்பில்வைப்பாளு சுப்
பிரமண் னியகுரவ னிருதாள் போற்றி. (௧௩)

* ஒப்புயர்வில் லவன்சிவன்மூன் றும்முடைமையாலீரண்டு மொ
ன்று மேற்றார், தப்பறத்தாழ்ந் தவரென்றோர்ந் தனந்திருவா வடு
துறைநற் றவத்து ளார்தம், வைப்பனைய சுப்பிரம னியக்குரவன்
றன்பெயரை வகித்து ளாரை, எப்படியும் விலக்கலின்மற் றிவன்
மூன்று மிலனென்றே யியம்பு லோமே. (௧௪)

* தேடுகயி லாயபரம் பரைத்துறைசை மேயநமச் சிலாயன்ற
ன்னைக், கூடுதன்மு னுள்ளபதி னுல்வருமுற் றோன்றலெனக் கொண்
டா ரவ்வா, றாடுதவிர் தரக்கொண்டும் பிற்றோன்ற லெனவுங்கொண்
டுவக்குங் கோமான், நீடுபெரும் புகழமைசுப் பிரமணிய குருமணியை
நினைந்து வாழ்வாம். (௧௫)

* மாமேவு புகழ்த்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய வள்ள
லாய, தாமேவு குரவன்பேர் சொற்றபொழு தென்பிறப்புத் தொலைந்த
தம்மா, பாமேவு மிதுகண்டும் பிறப்பொழிப்பா னிவனென்று பலருஞ்
சொல்வார், தேமேவு நலந்தெரியென் வாயினையே புகழாத செய்கை
யென்னே. (௧௬)

* கண்ணான் மதனைக் கடிந்ததற்கேற் பப்பரப்பாற்
பெண்ண னுறுச்சுப் பிரமணிய—அண்ணால்
திருவா வடுதுறையாய் சிற்றடியேற் கின்பம்
மருவா வடுமாற வை. (௧௭)

* பேசு புகழ்ச்சுப் பிரமணிய தேசிகன்பொன்
விசு கழற்கடியேன் விண்ணப்பம்—நேசம்
வருதிரு மாளிகைத்தே வன்பூசை யாயே
கருதுபந்தி யாதல்வழக் கம். (௧௮)

* முருகார்பூந் தடஞ்சலவு மாவடுதன் டிறைத்தலத்து முதல்
வா தெய்வத், திருநாவுக் கரசர்முதன் மூவர்தமிழ்த் தேனுண்டு தெ
விட்டு நிற்குத், தருநாவுக் கினிமையிஃ தெனக்கொடிமுந் திரிக்கனி

யான் றருத லன்பின், ஒருவேடன் றருதசையு மமிழ்தினுஞ்சீர்த்-
தெனவுண்ட வுறுதி கொண்டே. (௧௯)

* தெள்ளியசெந் தமிழ்க்கடலைக் குறுமுனிவர் கெதிராகச் செ-
வியா லுண்ட, எள்ளலிலா முனிவர்குழா மலிதுறைசைப் பதியதனி-
லெவரும் போற்றும், வள்ளலெனத் திருவுருவா யெளியன்மனத்-
தருவாகி வதியும் பிள்ளை, வெள்ளைமதி கரந்தருள்சுப் பிரமணிய பிரா-
னடியை வேண்டு வேணே. (௨௦)

* அற்புதக் கடலே சுற்பகக் கனியே யடியவ ராருயிர்க் குயிரே,
நற்பரம்பொருளே முப்புரம் பொருத நாதனே கடற்பெரு வழுதே,
பொற்புறு முனது திருவடிக் கமலம் போற்றினேன் பிறவிமாற்-
றுவைநீ, சொற்பொரு ளறிந்த கைப்பணி கரந்த சுப்பிர மணியசற்-
குருவே. (௨௧)

* மின்னிய மதியு மன்னிய நதியு மினிர்மலைப் பதியையுங் கரந்த
முன்னவ வேண்டு மொருவரம் யாரு மொழியுநின் றிருப்புக்கழ் கேட்க-
என்னிரு செவிகள் போதுமோ போதா வின்னநூ றுயிர கோடி-
துன்னவே யருளி லொருவித மமைபுஞ் சுப்பிர மணியசற் குருவே..

* உன்பத கமல மலரைநா யடியே னுளமெனுங் குளத்திடை யூறும்
அன்புநீர் பெருகி யிருந்ததா லதனு ளலர்ந்திடத் திருவருள் புரிவாய்-
மன்பதை யுலகிற் றரித்திர நோயின் வருந்திடா திருநிதி யமுதம்
துன்புறு தனிக்குந் துறைசைவாழ் பரனே சுப்பிர மணியசற் குருவே.

* சந்தமிழுங் கயிலையெனுந் துறைசையினி லருள்வடிவாய்ச்-
சடைக ரந்து, வந்தருள்சுப் பிரமணிய குருபரனைத் தரிசிக்க மதுர-
வாய்ச்சொற், சுந்தரன்போ லுதவிசெய்தா னெளியவெனக் குங்கந்த-
சுவாமி யென்னும், முந்துகவி நானுமத னொருள்பெற் றிருவினையின்
முதலற் றேனே. (௨௨)

* பன்னகச்செஞ் சடைகரந்து வந்தருள்சுப் பிரமணிய பரம னேநீ
என்னகத்து னாகலாம வீருந்ததனாற் றுறைசையுறு திங்கு வந்தேன்
அன்னதறி யாதுசிலர் குற்றமெனப் பலதரமு மறைந்திட் டாலும்
உன்னுடைய திருவுளத்தி லுணராத தொன்றேனுமுளதோ மண்ணே

* குருமணியா யெழுந்தருள்சுப் பிரமணிய பரநாத குணக்குன்-
றேயான், மருமலியென் னூர்க்கேக விடையணிப்பா யெனக்கேட்க.

வருளே னாகில், திருமலியெம் விடைவேலைக் கணுப்பிவிட்டோ மில்
லைநின்று சிலநாட் சென்று, தருகுவமென் பாயதன னின்னைபுற
நூர்க்குவந்தேன் றரும மூர்த்தி. (௨௬)

* பதுமமல ரடிபரவி யேகவிடை யளிப்பையெனப் பகர்வே
னாகில், இதுவரையும் யாவருக்கு முரையாத விலையெனுஞ்சொ
லெனக்குச் சொல்வாய், அது நினது கொடைத்தன்மைக் காகாதென்
றுறையாம லகன்றேன் யானீ, எதனுலென் மேற்சினங்கொண் டாய
ருள்கப் பிரமணிய வினிய தேவே. (௨௭)

* நின்சமுதக் தினைப்பார்க்க நின்னமுத மொழிகேட்க நின்
பாற்பேச, என்னிருகண் ணிருசெவிவாய்க் கெப்பொழுதுங் கிடைக்க
விலை யிவைகண் மூன்றும், மன்னுபெரும் பாதகங்கள் புரிந்திருக்க
லாமெனது மனமெப் போதும், உன்னையக லாதிருத்திக் கொள்ள
வென்ன தவம்புரிந்த துரைப்பாய் மன்னே. (௨௮)

நமச்சிவாயதேசிக சுவாமிகள்பேரிற் பாடியன.

* வாய்ந்தவளம் பொலிதிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வா
யா நின்பேர், ஆய்ந்ததிரு வைந்தெழுத்துஞ் சிலையெழுத்தா வடியே
னு ளழுத்த லாற்பூத், தோய்ந்தவிதி முயன்றெழுது தலையெழுத்து
நீரெழுத்தாத் தொலைந்த தென்றால், எய்ந்தநின்பே ரினைப்புகழ்கோ
வெனைப்புகழ்கோ நினைப்புகழு மியல்பொன் றுண்டே. (௨௯)

* சீர்பூத்த கயிலாய பரம்பரையி னுமாபதிதே சிகப்பி ரான்றன்
ஏர்பூத்த கண்மணியிற் சிவப்பிரகா சப்பெரியோ னென்பாற் குற்ற
பார்பூத்த கண்மணியிற் றுறைசையிற்சுப் பிரமணிய பரமற் குற்ற
வார்பூத்த கண்மணியாங் குருநமச்சி வாயனினை மலர்த்தாள் போற்றி!

* தந்தைபெய ரெடுப்பானிம் மைந்தனென வொருவரைமண்
சாற்றல் பொய்யே, நின்றதையில்லாத் தந்தைபெயர் தோற்றும்போ
தேயெடுத்தோ னீயே நியே, அந்தையிலா நினைப்போல்வார் நினைப்
பணிபு மெனைப்போல்வா ரகிலக் தியாரே, சிந்தைகனிப் புறத்திரு
வா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவே. (௩௦)

தானப்பமுதலியார் மீது கூறியது.

* தானப்பா வடிக்களிறும் பாய்மாவுங் கலையுணர்ச்சி தன்மை
சால்வி, தானப்பா வலர்க்குதவிப் புகழ்ப்படாங் கொடுபுதுவை தன்

னில் வாழும், தானப்பா வில்லையினின் சத்திரச்சீ ரென்னுரைக்
கேன் சசிகூர் மன்றம், தானப்பா வரம்பையிலாங் கலிமுதல பலதரு
க்கள் சார்த லாலே. (௩௨)

ஆகச்செய்யுள் ௨௨௬௦.

போற்றிமுத்துப்பிள்ளை.

திருநெல்வேலி யிவருர். இவர் கவிகள் மிக விசித்திரம் வாய்ந்தவை.
பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் பேரிற் பாடியன.

* கன்னனும் கென்னசெய்தா னதுபோ கட்புங்
கருணைமிகு குமணனும் கென்ன செய்தான்
தென்னனும் கென்னசெய்தா னானென் செய்தான்
சிசுபால னென்னசெய்தான் யாதொன் றின்றே
அன்னவர்கள் பெற்றபுகழ்ச் சேயர் நாண
வடுததவர்கள் கலிகளைக் கெடுத்தே போட்டாய்
பொன்னுசுவா மித்துரையே புதுவை வாழும்
புரந்தரநீ செய்ததும் நீதிதானே. (௧)

* இப்புலியி லென்கவலை யெப்பொழுது தீருமினி
யேதுமொரு வழியுமறியேன்
ஈசனார் தம்மிடம் பேசுவோ மென்னினு
மிரந்தவனு மலைகூளுனே
மற்புயன் றிருமா லிடத்தினிற் செல்லவோ
மன்னுன் றெங்கினுனே
மலரயனு மனமெடுத் தலைகூரு னேபுதுவை
வளர்பொன்னு ஸாமிசமுகம்
இப்பொழுது சேரலா மொப்பிலா முத்தமிழி
லெதினும்வல் லவனுச்சதே
என்கவி யவன்செவிக் கன்பா யிருக்குமோ
விருந்திய முதலுவானே
செப்புநீ புகலிடம் ஞானநெறி யடையவோ
சித்தமொரு நிலையிலையே
தினமெனுளம் வேண்டவரு கருணைமழை சார்த்துபொழி
திருவருள்செப் கார்த்தமதியே. (௨)

* முன்னு ிருந்திட்ட முவேழ வள்ளு முத்தமிழ்க்குப்
பன்னு மீந்த பரிசொன்றி னுற்பெரும் பார்புரக்க
இஞ்ளரி லேபொன்று சாமியென் றேங்கு மிபற்கையைநாம்
எந்நாளுஞ் சொல்லிபுங் கோத லோபரை யென்செய்வதே. (௩)

* பூமாதா வீற்றிருக்கு மிடமதனிற் கலைமாதா போகா னென்
றே, காமாதி கோரமற்ற சமனார்சொன்ன நாலடியிற் கண்ட தும்
பொய், போமாவென் றேமெய்யா வெண்ணினோ னவ்வெண்ணம்
பொய்ய தாகப், பாமாலை புனைபொன்றுச் சாமிபுன்பா லிருவரையும்.
பார்த்திட் டேனே. (௪)

* நிலங்காம னென்னவார் தேபொன்னுச் சாமி
கலங்காம னென்னற் கலந்தான்—சலங்காமம்
கோண்டஞ்ச வாலிவண்மேற் கோலாய் கருப்புவின்னான்
வண்டஞ்ச வாலிகட்டி வை. (௫)

ஆகச்செய்யுள் ௨௨௧௫.

கோவிந்தம்பிள்ளை.

இவருர் திரிசிபுரம். இராஜமன்னுர்கோவில் தலபுராணம், அலங்காரக்.
கோவை முதலியன இவரியற்றியவை. ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணத்தில் சுந்தர
காண்டத்துக்குப் பதவுரை செய்தனர். இவர் வைணவமதத்தினர். கி. பி.
௧௮௧0-ம் வருடத்தில் பரமபதமடைந்தனர். பெங்களூர் சென்றல்
காலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர் நாராயணசாமி பிள்ளையவர்களும், கிருஷ்ணசாமி
பிள்ளையவர்களும் இவருடைய புத்திரர்கள்.

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்பேரிற் பாடியன.

* இத்திரனே சேதுபதி யென்னப்பொன் னுச்சாமி
மத்திரியென் றிம்மு வகைநாம—முந்திருவோ
டோங்கச் செறிதேவ ரோடுற்ற லோர்பொருளே
தாங்கத் தெலுங்கு தமிழ். (௧)

* நானெனகங் காரமத நால்வாய் நகரென்றால்
கூனன்மனக் கோடரத்தான் கூடாதோ—ஞான
நகில்பொன்னுச் சாமி நரேந்திரசிங் கம்வாழ்
தவிண்மன்னு கோலபுகு தா. (௨)

* தேனகுசெந் நாப்புலவர் தெற்றெனவோர் மோனகுரு
ஆனகுரு ஞானகுரு வாய்ப்பன்னாற்—றானகுரு
வும்பிரபு சிங்கமும்பொன் னுச்சாமி யேயெனவா
மும்பிரள யம்வந்தா லும். (ங)

* ஐமுகமு நான்மறைபு மாகமமுந் தந்தமக்கென்
றுய்முகங்கண் டோர்முகந்தா னும்முகந்து—செய்முகமே
ஆறுமுக சாமிகுரு சாமிபொன்னு சாமிபருள்
விறுமுக சாமிசா மி. (ச)

* துணிவேன் முனிதன் குருசாமி யென்கை சுரர்கள் சிந்தா
மணிவேன் முருகனை யோபொன்னு சாமி யெனவ குத்த
பணிவே னினைத்த படியவர் சொல்லப் பயப்பட் டதாற்
றணிவேன் விடாய்சாமி சாமியென் றுன்பேர் தழைக்க நின்றே. (ஞ)

* தியாதித்தி யம்பக மூர்த்தியை யேயென்றுன் சீர்த்திபர
வியானிதி யார்க்குரைப் பேனென்று நாடி விடாயின்மிக்க
மையானிதி முன்னி முதலுயி ராக மதித்துரைத்தேன்
றயாநிதி யேபொன்னுச் சாமிந் ரேந்தர தனிச்சிங்கமே. (சு)

* மானாப ரணனை மன்னுபொன் னுச்சாமி வாரிதி முகந்து பொ
ழிவ, தானுல்வி லக்குவில் லங்கமுண் டெனினுநின் தருள்பெயா
தமைத லுளதோ, தானாக யெங்கனுநி றைந்தபரி பூரணச் சச்சிதா
னந்த சிவமா, மோனாரி யன்கருணை மொண்டுபொழி மாலனையு முத்
துவி ரப்ப முகிலே. (ஸ)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௦௨.

முத்தைய உபாத்தியாயர்.

சிவகங்கையிலே அகம்படியர் மரபிலே பிறந்த இவர்; கல்லியிற் தேர்ச்
சிபெற்று ஒரு பாடசாலை உபாத்தியாயராக விருந்து இற்றைக்கு 20 வருடங்
கட்குமுன் தேகவியோகமாயினர்.

பெரியசாமித்தேவர்பேரிற் பாடியன,

* திரவிலே யேகாமத் தீயா லுடலிலனம்
சாரவிலே யேபெரிய சாமியே—சேரவனை

அல்லருமுன் னம்மாதுக் கங்கசன லேவிமாம்
பல்வரலால் வந்தசந்தா பம்.

(க)

நடுவேழத்தலங்காரம்.

* ஆய்ந்ததவப் பெண்ணோக் கருந்திவற் றின்னடுவெற்
கீர்தெஞ் சியவெழுத் திவ்விரண்டில்—தோய்ந்தாயர்
பொற்பதியி லுண்டும் புனைந்தா ரிசையின்மகிழ்
நற்பெரிய சாமிபிபுண.

(உ)

சிவஞானத்தேவரவர்கள் பேரிற் பாடியன.

நாணிக்கண்டிதைத்தல்.

* தேன்படி யாத்தரு முல்லைபந் தாரணி தின்புயகோ
மான்படி காக்குஞ் சிவஞான சாமி மணிவரைமேல்
மீன்பிடி கைவலை விசிக்க ளிற்றினை விட்டுக்கெண்டை
தான்பிடித் தாயதை நான்பிடிப் பேனடி தார்குழலே.

(ங)

அட்டநாகபந்தம்

* மாதா கமாதங்க மானான யேயான
நாதாசெ வாயாகா மாநலது—மீதவா
வானுண்மீ தாமீர மாராவை தொங்கலணி
மீனவா சீமைச்சா மீ.

(ஈ)

* பொருவரிய கடவுளெங்கும் பூரணமா விருப்பரெனப் புகன்
ற நூல்பொய், கருவிலுரு வாகியறி வறிந்தமக்கள் வருந்தவுமேற்
காலந் தேராத், துருவிருந்த மனமுடர் சுகம்பெறவுஞ் செய்திருஞ்
சுண்ணிச் சாமி, அருவுருவா யிருந்தாலென் போனாலென் மாண்டா
லென் னார்க்கா மன்னே.

(ஐ)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௦௭.

மருது பிள்ளை.

இவர் சிவகங்கைக்கடுத்த மானகுடியிலே வேளாண்மரபிலே பிறந்தவர்.
இவரை வடமொழியினுந் தேர்ச்சிபெற்றவரென்ப. இவர்சந்ததியா ரவ்ளரி
லிருக்கின்றார்கள். இவர்காலம் முப்பத்தைத்து வருடங்கட்கு மேற்பட்டது.

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் பேரிற் பாடியன.

* விண்ணுக் கழகு விரோசன னூர்தல் வினாவற்றுகை
பண்ணுக் கழகுபஞ் சாட்சரஞ் சேர்தல் பயரவிழிப்

பெண்ணுக் கழகு சுகுணசந்த் ரோதயம் பேருலகில்
கண்ணுக் கழகுபொன் னுச்சாமி ராசனைக் காண்பதுவே. (க)

* இருகாலொன் றான்றி யிரவிமுன் றேற்றற் கிசைந்தமரை
வருகால்வின் வாவு மனமேயிற் றாளென் வருத்தமெலாம்
குருகா லுணர்த்தியும் வந்தா னிலைசற் குணம்படைத்த
தருவார் கரப்பொன்னுச் சாமி மகிப தயாநிதிபே. (உ)

* மறுவெட்டு வெட்டும் வழக்கங்கொள் ளார்பின்பு வந்துநிதி
உறுதற் குரைக்கு மிரலோரைக் காண்கில ருண்மைமிகும்
அறிவுற் றவருக் கிரண்டுரைக் கத்தெரி யாதவரைத்
திறலுற்ற மால்பொன்னுச் சாமியென் றீர்சொல்லுஞ் சீரியரே. (ங)

* † நின்னுவிநா யியிலலோ நீதப் ரபுலெவ
ருன்னாரு தன்ம உதிஷ்ட்டிரா—மன்னுபுநீ
ராமச்சந்த்ரு டேரீவு நன்னுபுரோ வுப்புரோவு
பூமபொன்னு சாமிப்ர பு. (ச)

புல்லத்திக் கறுப்பணசாமி பேரிற் பாடியது.

* மாட்டுத் தலைதனை மான்தலை யாக்கிய வல்லவன்மா
பாட்டைப் படித்துத் துதிப்போர்க்குச் செல்வத்தைப் பாவிப்பவன்
நாட்டுக்குட் கண்கண்ட மெய்யான தெய்வ நமதுகலிக்
காட்டைத் தகர்த்துப் புரப்பான் புல்லத்திக் கறுப்பணனே. (ரு)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௧௨.

பரராசசிங்கம்.

இவர் ஈழ நாட்டின் வடபாகத்தை யாண்டுவந்த வரசர்; இவரே அந்தக்
கவிவீரராகவ முதலியாருக்கு யானைக்கன்றும் வளநாடும் பரிசளித்தவர்.

அந்தக் கவிவீரராகவ முதலியார்செய்த திருவாரூருலாவை
வியந்துபாடியகவி.

* புவியேர் பெறுந்திரு வாரூ ருலாவைப் புலவர்க்கெலாம்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவநு
பவியே பெனுநங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே சுவியவ னல்லாத பேர்க்கி கற்கவியே. (க)

† தமிழ்ப்பாக்களைப்போலவேதெலுங்கிலும் பாடலாமெனச்சொல்லியது.

தன்மீது கூறியவண்ணங் கேட்டுப் புகழ்ந்துரைத்தது.

* வீரகன் முத்தமிழ் வீர ராகவன்
வரகவி மாலையை மதிக்கும் போதெல்லாம்
உரகனும் வாணனு மொப்பத் தோன்றினால்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே.

(உ)

ஆகச்செய்யுள் உருகக.

பரராசசிங்கம் என்ற அரசனுடைய பத்தினியார்.

இவரும் தன்னாயகன் போலவே கல்வியறிவிற்கிறப்புடைய ரென்பது
கவிவீரராகவ முதலியார் கவித்திறத்தை வியந்து இவர்கூறிய செய்யுளானே
விளங்கும்.

* போத வழகன் கவிவீர ராகவன் போற்றுகவி
ஓதையைக் கேட்டுக்கொண் டாடாத பேரில்லை போங்குபுவி
மாதை யெடுக்கும் வலமுடிச் சேட மகிபற்கன்றே
காதை வகுக்கிலன் வேதா சிரக்கம்பங் காண்பதற்கே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருகக.

நிரஞ்சனநாதர்.

இவர் சரிதம் விளங்கவில்லை. இவர் அந்தகக் கவிவீரராகவ முதலியார்
சீட்டுக் கவியையியந்த அடியிற்கண்டசெய்யுள் கூறினரேயன்றி வேறேது
மீவர் செய்ததாகப் புலப்பட்டிலது.

* சீட்டுக் கவியென்று சொல்வார் சிலரந்தத் தீட்டுக்கவி
காட்டுக் கெரித்த நிலவாகிப் போஞ்செங் கனகரத்னச்
சூட்டுக் கிரீட முடிவேந்த ருற்பத்தி சூறை கொள்ளும்
நாட்டுக் கிலக்கிய மாம்வீர ராகவ னற்கவியே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருகக.

கந்தபுராணம் கச்சியப்பர்.

இவர் கந்தபுராண நூலாசிரியரோ? அல்லது அப்புராண பிரசங்கத்திற்
தேர்ந்தவேருருவரோ? அறிவிலம்.

கவிவீரராகவ முதலியாரைப்புகழ்ந்து கூறியது.

* பொங்குதமிழோத்தியில்வாழ் தசரதனென் போனிடத்
தும் பூதர்வேந்தன், துங்கவநி கன்னிடத்தும் வீரரா கவரிருவர்

தோன்றினூால், அங்கொருவ னொருகலைமா னெய்திடப்போய்
வசைபெற்று னவனிபாலன், இங்கொருவன் பல்கலைமா னெய்திடப்
போய்க் கனியினு லிசைபெற்றானே. (க).

* நாரேனும் பூவா னறுமனமா நின்கவிதை
ஆரேனங் கேட்க லவர்க்குந் தமிழ்வருங்காண்
போரேறே யெங்கும் பொழியவருங் கல்விக்குக்
காரே கடலே கவிவிர ராகவனே. (உ).

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௧௮.

கயத்தாற்றரசன்.

இவர் சரிதம் தெரிய வில்லை.

கவிவிராகவ முதலியார் தேகவியோகங்கேட்டு விசனித் துரைத்தன.

* இன்னமுதப் பாமா.ரி யிவ்வுலகத் திற்பொழிந்து
பொன்னுலகி னும்பொழியப் போயதால்—மன்னும்
புனிவிர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் சூட்டுங்
கவிவிர ராகவமே கம். (க).

* தோற்று தொழிந்திருந்த தூலக் கவிகளெல்லாம்.
மேற்று ரகையின் வினங்கியவே—ஏற்றலுங்
கன்னுவ தாரன் கவிவிர ராகவனும்
பொன்னுஞ் செங்கதிரோன் போய். (உ).

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௨௦.

பாண்டியன்.

இவரது சரித்திரம் யாதும் வினங்கவில்லை.

வித்துவான்களின் நிலைமையைக் குறித்துரைத்தன.

† போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொ டாவிடில்
தூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்ன சொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்க னுளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடிய ராவனே. (க).

† திக்கலியைச் சோழராசன் பாடியதாகவும் கூறுவர்.

* தேயாத செருப்புமொரு பயலும் வேண்டுஞ் சென்றிருக்க
விடம்வேண்டுந் திரிய வென்றால், ஓயாத கால்வேண்டு முன்னுஞ்
சோற்றி லுருசிகெட்ட நாவேண்டு முலுத்தர் தம்மைக், காயாத
மனம்வேண்டும் பொறுமை வேண்டுங் கசடருக்கு வசையுரைத்துக்
காட்ட வேண்டும், தாயாகப் புலவருக்கித் தனையுண் டானாற் றரணி
யெங்குஞ் சஞ்சரிக்கத் தகுங்கண் டரே. (உ)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௨௨.

திருக்கண்ணபுரம் தாசி.

சரிதம் விளங்க வில்லை.

முனையதரைய னென்ற அரசனுக்கு எழுதியது.

* இன்றுவரி லென்னுயிரை நீபெறுவை யிற்றைக்கு
நின்று வரிலதுவு நீயறிவை—வென்றி
முனையா கலவி முயங்கியவா நெல்லாம்
நினையாயோ நெஞ்சத்து நீ. (க)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௨௩.

திருவழுந்தூர்த் தாசி.

சரிதம் விளங்க வில்லை.

சோழன் இவளை யெந்தலுரென்று கேட்டபோது சொல்லியது.

* கம்பன் பிறந்தவூர் காவிரியி லங்குமார்
கும்பமுனி சாபங் குலைந்தவூர்—செம்பதுமத்
தாதகத்து நான்முகனுந் தாதையுந்தே டிக்காணு
தோதுமத்தர் வாழுமழுந் தார். (க)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௨௪.

கண்டியதேவன்

இவரது சரித்திரம் சிறிதும் விளங்கவில்லை.

சிற்றம்பலவன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

* அலைவ னைத்த திருப்பாற் கடலிலை யாட்ட ராவி னனையிலை
பச்சையால், இலைவ னைத்த மணிமண் டபயிலை யிங்கு நீவந்த வாரே
தியம்புவாய், கொலைவ னைத்த விலங்கேசன் மாமலர்க் கொத்து மாமுடி
பத்துக்கு மன்றொரு, சிலைவ னைத்த கரசது ரங்கனே திங்கள் வெண்
குடைச் சிற்றம் பலவனே. (க)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௨௫.

தத்துவப்பிரகாசர்.

இவரது சரிதம் விளங்கவில்லை.

ஒருவனிலுக்கு விட்டபடுக்கை வீட்டின் நன்மையை யுரைத்தது.

* மூட்டை கலம்புமுதி முக்கலஞ் சுத்தப்பாழ்
விட்டை விடுதியா விட்டாயே—போட்ட
தடுக்கெல்லாம் பிற றலையணையோ வைக்கோல்
படுக்கலா மோசொல்லப் பா.

(க)

தன்னியற்கைகளைக் கூறியன.

*நினைவுகள் சொல்லோ மெனச்சொலிப் பலகவிதை
நினைவினைத் திருடி வையோம்
நீடுலகின் மனிதரைப் பாடினோ நாமென்று
நீள்வசைகள் பாட வறியோம்
பிணையினாய நாவல ருடன்பங்கு பேசிப்பிர
பந்தங்கள் பாடிக் கொடோம்
பேசுவது தேவார மேயலால் வாய்க்கெளிய
பேய்க்கிரந் தங்கள் பேசோம்
இனிமைதரு பூருவத் துக்குருக் களைமறந்
தெங்கணுந் தீட்சை யேற்கோம்
இட்டவொரு பேர்மாற்றி மாதமொரு பேரிட்
டிடப்பெறோ மிறுமாந் திரோம்
தனியிருந் தெம்மைப் புறங்கூறு வார்கணெஞ்
சமுமுருகு கவிபா டிலோம்
சமணுல் களைப்பொரு ளெனக்கொளோந் திருளுன
சம்பந்த ரடியர் நாமே.

(உ)

*பாம்புகடித் தாலதுவு நீக்க வல்லோம்
பசாசறைந்தா னீறிட்டுப் பார்க்க வல்லோம்
வேம்புகசப் பறக்கறியு மாக்க வல்லோம்
ஹெல்வேழத் ததிசுமதந் தணிக்க வல்லோம்
சாம்பொழுது திடமாகப் பேச வல்லோம்
தரணியின்மேற் கல்லாத தொன்று மில்லை
தீம்பரைநல் லவராக்கிக் குணமுண் டாக்குந்
திறமதறி யாமனின்று திகைக்கின் றோமே.

(ஈ)

* கவடிகளா கத்திரியுங் கள்ளர்நா ணன்னாற்
சுவடியிருந் தாவதென்ன சொல்விர்—ருவலையத்துள்
காட்டுக் கெரித்ததிலாக் கண்ணிரண்டு மில்லாதான்
விட்டுக் கெரித்த விளக்கு.

(ச)

ஆகச்செய்யுள் உருஉக.

ஆசகவி ராசசிங்கம்.

இவர் எட்டயபுரம் கடிகைமுத்துப்புலவர் இனத்தவரெனப்புலப்படுகின்
றது. இவரவியற்பெயருங் காலமும் தெரிந்தில.

நீர் யாரென்றொருவர் கேட்டபோது சொல்லியது.

* செந்தமிழோர் தங்கலின்ப சீபாத தூளிபொர
லந்தபுல வேர்கடம் மார்பாணி—கந்தன்

அடிகையா ரப்பரவு மாசுகனி ராசன்

கடிகையார் கோலா கலன்.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருஉர.

பரமேசுரப்புலவர்.

இவர் சரிதமுந் தெரியவில்லை.

ஆசகவி ராசசிங்கம் திருவண்ணாமலையார்பேரில் வண்ணம்பாடி யரங்கேற்றிப்

பரிசுபெற்றுப் பலனிவந்த தன்மையைக் குறித்துரைத்தது.

* கண்ணார் மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கனிந்துதிரு
வண்ண மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ண யிரமட வார்குழப் பல்லக்கி லேறிவந்தான்
உண்ண முலையெல்லன் மூலக டோறு மொதுங்கினனே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருஉக.

உண்ணமுலை யெல்லப்பநயினார்.

இவர் சேவ்வந்திப்புராணம், அநுசலப்புராணம், அநுணைக்கலம்பகம்
முதலியன வியற்றிய எல்லப்பநாவலரோ? வேறொருவரோ? அறிகிலம்.

தன்மையிகழ்ந்த பரமேசுரப் புலவரீது பாடியது.

* பார்ப்பார் மடத்துப் பரமாவுன் பாழ்க்கவிகை
கேட்பா ரெலம்புத்தி கெட்டபேர்—தோட்பாங்கில்
ஒணன் விழுந்தாலு முண்டுபரி காரமிலை
வாணு ளளவே வரும்.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருஉஉ.

கல்விக் களஞ்சியப்புவர்.

இவர் மதுரையை யடுத்த மேலூரிலே சீரூப்புராணம்பாடிய உமறுப்புலவர் மரபிலுதித்தவர். சீரூப்புராணவண்ணம், சித்திரகவித்திராட்டு முதலியன இவர் செய்தநூல்கள். இவர்கவிகள் நிரம்பலியக்கத்தக்கன. சென்ற 1891-இல் தேகவியோகமாயினர். இவர் மகமதியராயினும் சைவசமயந்தழுவியகவிகளும் சொல்லியிருக்கின்றார். இவரது கவிட்டசகோதரரும் எமது நண்பருமான தங்கமீரன் புலவருந் தகுதியான வித்துவானே.

சுப்பிரமணியர் மீது பாடியன.

* வண்ணத் தாமரை யாழிலே யூர்தரு வானத் தாமரை யாகளங் கண்களுங், திண்ணத் தாமரை யார நரந்தமை கெட்டுத் தாமரை யா டையுங் காண்கிலாள், கண்ணத் தாமரை யார்வயற் றென்கிரிக் கடப் பந் தாமரை யாதிகட் காதியைத், திண்ணத் தாமரை யாடல்செய் வேலரைச் சேரத் தாமரை யாடியிற் செல்வையே. (க)

* கானக் குஞ்சர மும்பயந் தோடிடக் கன்னிற் குஞ்சர னாஞ் செயு மாழிலே, ஊனக் குஞ்சரக் கன்னிக்கு னுசையா லுயிர்தக் குஞ்சர முண்டில்லை காணுமே, மீனக் குஞ்சரக் காம்பலிற் பாய்வயல் மீதிக் குஞ்சர முத்தரு டென்கிரி, மானக் குஞ்சர தாதிப ரும்பணி வன்னிக் குஞ்சர வள்ளி மணானே. (உ)

* நல்ல வந்தனை விழ்பினைக் கண்மின்முன் னாட்க வந்தனைக் கையரிந் திட்டவன், செல்ல வந்தனை யன்கனை யாலுமைச் சேர வந்தனை கோடிசெய் தானோபா, பல்ல வந்தனைக் கிள்ளியர்ச் சிக்குமன் பர்க்கு வந்தனை யாமென வான்டவா, சொல்ல வந்தனை யாபரங் குன்றில்வாழ் குறை வந்தனை யமயிற் றுங்களே. (ங)

* சில வேதனை யாமொழி யாமிடைச் செறிந்த வேதனை யன் பதிக் கொங்கையாள், சால வேதனை யார்வசைச் சொல்லையுஞ் சகிக்க வேதனை யார்துன் பையுமையா, ஏலவேதனை யும்மறந் தஞ்சியே யிதஞ்ச வேதனை பாஸியும் வேண்டிலாக், கால வேதனை திர்த்தனை வாய்செழுங் கமல வேதனை யாட்கொண்ட கந்தனே. (ச)

* மானச் சங்கரி னரிக்கண் னடையினென் மகளிச் சங்கரி கால்கனை யானொந்து, பானச் சங்கரி கானெனக் கூறிமெய் பதைத்துச் சங்கரி பாலக னேயென்றுன், மேனச் சங்கரி தாங்கவி பாடுமென் மின்னச் சங்கரி தல்கெடப் புல்குவாய், தானச் சங்கரி பின்னுதித் தந்நிலத் தவரைச் சங்கரி யாநின்ற தானுவே. (ரு)

* வண்ண மாதங்க மேளியு மோரெழு மத்த மாதங்கப் பூண் முலை யுங்கடித், தண்ண மாதங்கப் பூமுக முங்கொண்டு சமைந்து

மாதங் கழித்தில னுன்றன்மேல், எண்ண மாதங்கங் கோடிக னீருண வெடுக்கு மாதங்கள் கித்த மிரங்கியே, தின்ன மாதங்க வண்ணையர் செய்கைக்குந் தியங்கு மாதங்கஞ் சேர்ந்தணை வேலனே. (க)

* தேசத் தந்துளி போற்சுணங் கம்மமுஞ் செவரத் தந்து வரி கழுஞ் செம்பொற்ப்ரகாசத் தந்து நிகரிடை யுங்கொண்ட கணியைத் தந்துணைப் பாங்கியர் கூடியே, ஏசத் தந்துகில் சோர்ந்து கடல்குபி லிசைச்சத் தந்துளைக் காதடைத் தாட்குநீ, மோசத் தந்துசெய் யாது கடம்பினை முடுகத் தந்து முயங்குவை வேலனே. (எ)

* மோதக் காதலை வாரியைப் பேரியா முழக்கக் காதலை வுற்ற டைக் கச்செய்தும், போதக் காதலை மீசர மாக்கினுற் பொறுத்தற் காதலைத் தேடுவ தாரையா, மாதக் காதலை யானையென் றஞ்சமில் ளவத்தைக் காதலை யைவளர்த் தேனினி, யேதக் காதலை யின்விதி யோவென்றுட் கிரங்கிக் காதலை வாசரர் வேலனே. (அ)

* சூது பந்தன கன்பதி வேண்முடிச் சொம்பி பந்தனக் கன்னி நின் வாயிலின், மீது பந்தன மாயிருந் தாலுமென் லின்னப் பந்தன தாய்ச்சொலென் றுளையா, ஒது பந்தன கங்களை யம்மனைக் கொத் தொப் பந்தன ளன்கரத் தேற்றியச், சேது பந்தனங் கட்டிய மால் தொழுந் தின்சம் பந்தன லங்கினர் தீரனே. (சு)

* மாது ரங்க மரிதள மற்கிளி மருத்து ரங்க நிதம்பயின் னார் களாஞ்சாது ரங்க முளமத னேவியசரத்து ரங்கன் டெவர்சொல்லு வார்மகள், காது ரங்க மிதுவென்று பார்க்குமா கறைத்து ரங்க முற முன மேசென்று, சேது ரங்க வரிமரு காகலந் திடத்து ரங்கம்வை தென்பரங் குன்றனே. (க௦)

* ஒதிமந்தொண் டோரா னுமுபடைநா லஞ்சினடுக் காதுவடி வேலன் கடைதலைபோற்—போதமத்தோள் கண்ணளகங் கண்டங் கவினாரு மானீன்ற வண்ணவள்ளி மாதுகண வன். (கக)

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௪௩.

ஆபத்துக்காத்த பிள்ளை

மதுரையைச் சார்ந்த மேலூர்த்தாலாகா சொக்கம்பட்டி என்ற கிராமத் திலே வேளாளர் மரபிலே பிறந்த இவர்; எந்தச்சபையிலும் கேட்டோரெவ் லாம் ஆந்தமுறப் பேசத்தக்க வர்க்கு வல்லபமுடையவர். இவர் தம்மூரில் கிராமமுனிசீபாயும் மருங்காபுரிசமீந்தாரிடம் மாணேசராபு மிருத்தனர். வசன ருபமாகச் செய்யுட்கள் பாடுவதின் மிகச்சமர்த்தர் என்பது அடியிற் குறித்த

பாக்களால் விளங்கும். சோதிடத்தினுந் தேர்ச்சியுற்றவர். இவர் இற்றைக்கு 16-வருடத்திற்கு முன்தேக வியோகமாயினர். இவர் கவிகளிற் சில மாம் பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் கவிஞருடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன காண்க.

திருவாவடுறைச்சப்பிர மணியதேசிகசுவாமிகளைத்தரிசித்தபோது கூறியது

* திருவா வடுறைப் பண்டாரச் சந்நி தியவர்களைத் தெரிசனஞ் செய்த வடியா ரிகுத்திற் சிறந்தவைசு வரியமுந் தேவப் பிரசாத மும்பெற்று வாழ்ந்துபின்பு பரலோக சாதக மும்பெறு வாரென் பதுரிசமே.

(க)

மதுரைச் சொக்கலிங்கப் பெருமானுக்குரைத்தது.

* சொக்கலிங்க மேசோம சுந்தரமே மீனும்பி கைக்குமண வாளா கடம்பவனத்—துக்குளுறை யுந்தெய்வ மேயென் றுரைத்தாற் சகலவினை யுந்தீர்த்து நன்மையுண்டா கும்.

(உ)

ஆகச் செய்யுள் உருசது.

சர்க்கரைப்பாரதி.

இவர் சிவகங்கைச் சம்ஸ்தானத்திலே யுள்ள வேம்பத்தாரினர். சிலே னை, வெண்பாக்கள் வீரைவிற்பாட வல்லவரான பிச்சுவையர் என்ற மூத் துவேங்கட சுப்பையருக்குக் கனிட்டார். சங்கீதத்தினும் நிரம்பிய தேர்ச்சி யுன்னவர். இவரிற்றைக்கு 15-வருடத்திற்கு முன் தேகவியோகமாயினர்.

ஊற்றுமலை ஜமீந்தார் பேரிற்பாடியன.

* வாசி யாதவ ருன்சமு கத்தினில் வந்த டுப்ப தரிதடுத் தார்பச்சை வாசி யாதவர் காந்திமுன் பங்கய மாமெ னக்கல்வி வாய்விரிந் தாலிலை வாசி யாதவ ரைப்புரக் குங்கனா மாத வாரொன் மகிழு மகானுபா[ரே வாசி யாதவ போத வெனத்துதி மருதப் பேந்தர் வெனப்பா வரைவ * மாதரங்க மாவெனச்சொன் மாவேகப் பரிப்பவனி வருதல்கண்டு மாதரங்க மாதறங்க மனமின்றி யனமின்றி வாடி னுள்பூ [செய்து மாதரங்க மாகிளுவை மருதப்பேந் திரவொன்னார் மடங்கச் [ரேறே. மாதரங்க மாநிகர்வான் மனங்களிக்கச் சேர்வையெங்கண் மன்ன

* விடங்கடங்கா வெனப்புகலும் விழிதனக்கூந் தற்குமரி மேற் கா மன்போர், தொடங்கடங்கா மர்ச்சரந்திர்த் தாளிவளைக் கருதலர்க டொகையா மாம, குடங்கடங்கா விதந்தேய்க்குங் கழற்காலா வீரை நகர்க் குமண விரை, மடங்கடங்கா முரசமதிர் முன்றின்மரு தப்பே ந்தர் மன்ன ரேறே.

(ங)

ஆகச்செய்யுள் உருசது.

நமச்சிவாயக்கவிராயர்.

இவர் திருநெல்வேலிச்சில்லாபாபநாசம்என்னும் ஷேத்திரத்திற்கடுத்த
விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே வேளாளர் மரபிலே சன்னமானவர். பாபநாசம்
உலகாம்பிகை பிள்ளைந்தமிழ், பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, சந்தவிருந்தும், மாலை,
சிலேடைவேண்பா முதலிய நூல்களியற்றியவர். ஒருகாலத்தில் நபாபு அரச
சன்காண உலகம்மையின் நிருக்கரத்திலிருந்த பூஞ்செண்டு தன்கரத்தில்
வரும்படி பாடினரென்ப. இவர்காலம் சற்றேறக்குறைய நூற்றறுபது வரு
டத்திற்கு முற்பட்டதெனத் தெரிகிறது. இவரது முழுச்சரித்திரமும்
அநேக தனிப்பாடல்களும் இரண்டாம்பாகத்தில் வெளியிடப்படும்.

* தாட்டா மரைதந் தருளுல கேபட்ட சஞ்சலங்கள்
கேட்டா ருருகுவர் கெட்டே னினியென் கிலேசமெலாம்
பாட்டா வுரைசெயப் பட்டோலை கோடிபற் றுதுகற்றோர்
ஏட்டா விரம்வரி தீட்டவல் லார்சற் றெழுதுவரே. (க)

* பண்டிருந்தா நின்றிருந்தா ரதுபவியாத் துன்பமனு பவிக்கே
னின்ப, முண்டிருந்தா யறிந்திலை யுண்ணுதார் பசிவருத்த முண்டா
ர்க் குண்டோ, வண்டிருந்து வயிரமறத் துளைத்தமர மானேனென்
வாட்டங் கண்ணற், கண்டிருந்தா ருயிர்விடுவர் காணார்கேட் டொளங்க
ரைவர் கயிலை வாழ்வே. (உ)

* குழக்கன் று தென்றன் மலைப்பா ரிசத்திற் குடியிருக்கும்
பழக்கன் நிருவுருப் பாதிசெய் தோயிர்தப் பாவிக்கண்ணி
ருழக்கன் றுரியன் றொருகோட்டை யுண்டுகண் ணோட்டைபட
அழக்கன் நியதுயர் தீரா யுலகம்மை யாமமுதே. (ங)

ஆகச்செய்யுள் உருகுக.

பொன்னுச்சாமிக்கவிராயர்.

இவர் மதுரைச்சில்லா கரிசற்பட்டிச் சமீனைச்சார்ந்த புதுப்பட்டியிலே
வேளாண் மரபிற் பிறந்தவர். வாராப்பூர் சமீன்தார்பேரிற் காத்தற்பிரபந்தம்
இவர் பாடியதால். இற்றைக்கு 22 வருடத்திற்குமுன் சிவபத முற்றனர்.

* பொட்டுக்கண் பொட்டுக்குட் சிட்டுக்கொப் பாய்மயல் பூட்டுமிரு
வட்டுக்கொப் புற்றுத்தித் தித்துத்தன் ளாடு மதுக்குடம்போற்
பட்டுக்கச் சிட்டுச்சொற் கொட்டுப்பொற் பாரர் பனைத்தமுலை
தொட்டுப்பத் தெட்டுப்பொன் னிட்டுக்கண் டாலுஞ் சுகமெய்துமே.

ஆகச்செய்யுள் உருகுக.

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்.

இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்திலே, புதுவைச் சிவஞானத்தேவர் அவர்களுக்குப் புத்திரரான இவர்; மிகப் பிரசித்திபெற்ற மாணேஜராக விருந்து இன்றைக்கு மூப்பது வருடங்கட்கு முன்னர் தேகவியோகமாயினர். முத்துராமலிங்கஸேதுபதி அவர்கள் இவரது கனிட்டர். தற்காலம் இராமநாதபுரம் பாலவந்தம் ஜமீன்தாராகவும், தயாளகுணேத்தமராகவும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியாகவும் விளங்குகிற ஸ்ரீ-பாண்டித்துரைஸாமித்தேவரவர்கள் இவரது கனிட்டகுமாரர்.

சுழந்திவருணை.

* தாவரங்கற் தாகணவன் றன்னிறஞ்சார்ந் தாகமலை
மேவரங்கற் தாயதின்மை வேல்கருநீர்—தூவியதா
காசறைவி ராயகொலென் காரொரிகால் காசினிமின்
காசறையா டைத்துதிக்கா க. (க)

* மண்டமரில் விண்டமீன் வாணார் மதியமுதம்
உண்டுயப்போய் மீளு முவரியே—கண்டவரி
யம்புளா னன்புளா னைந்தலையி லாறாகும்
அம்புளா னம்பிற் ககம். (உ)

* வெள்ளத்தான் வாய்வெரீஇ மேலோரிற் பொங்கிஅவர்
உள்ளமென மீளு முவரியே—நள்ளாரும்
கங்குலங்கு பொங்குதெனுங் காயத்தான் கையிலொரு
சங்குதங்கு புங்கவற்கி தம். (ஈ)

* வல்லனுக்கு வல்லனுளன் வையகத்து மாற்றாறை
வெல்லான் றிறனறியான் மேதினிபென்—சொல்லெப்.
பழக்குஞ் சிரல்சறவு பால்வைத்து வாணு
றுழக்கவலை போக்கிவ் வவர். (ச)

* கால முறுங்காறுங் காப்பதனிற் கள்வனையும்
காணையுஞ் சூழ்ச்சிக்கட் கர்த்தரையும்—கோலத்தைச்
சிந்து பினியினையுஞ் சேருஞ்சே ரோடுவர்க
சிந்துசிந்து சிந்தின் றிறம். (ரு)

* வான்மீக் கிளர்தொறாஉ மண்டி யுகள்ந்தயரும்
மீன்மீ னெனச்சொலச்செப் வேலையே—கரன்மீக்.

கடும்பரறச் செய்தாக் கவலைதெறக் கன்று
இடும்பரறச் செய்தா னிடம்.

(௬)

* தண்மதிக்கும் வெஞ்சுடர்க்குந் தத்தி யடங்கியுளக்
கண்மதியி லாரிற் கரைகடலே—மண்மதியாத்
தின்றான்வன் றுனவனைச் செற்றான்சொற் றுன்றாது
கன்றன்பின் சென்றான கம்.

(௭)

*வெங்கரிக்கை வில்வேந்தும் வேங்கறிக்கைக் கொண்கர்களும்
சங்கரிக்க நின்ற நடந்திரையே—பொங்கி
வரிசித்தா னந்தமுற்று வன்புயற்குக் கல்லைப்
பரிசித்தா னந்தமுற்றான் பால்.

(௮)

*நேசற் பிரிந்தயரு நெஞ்சினர்க்கு நீந்துறற்கும்
பாசந் தொடக்கும் பரவையே—மோசத்து
வந்தமரைக் கொன்றாரு வந்தமரைக் கூட்டிமுனம்
தந்தமரைக் கொன்றார் தலம்.

(௯)

*இச்சைப் பரத்தியரு மேற்றுமதி செய்துநரும்
மச்சம்பார்க் குங்கரைசூழ வாரிதியே—விச்சைமகிழ்ந்
திட்டமரு மத்தவியா நென்னதென்றி டார்க்கணங்கும்
இட்டமரு மத்த னிடம்.

(௧௦)

*எடுத்தும் படுத்த மியம்பியுநின் தேங்கிக்
கொடுத்த மிரிந்துங் குறுகி—அடுத்துந்தாம்
உன்னு பொருட்குழல்வா ரொத்திடுமுள் ளாழத்தால்
கன்னியரைப் போலுங் கடல்.

(௧௧)

*வாடு வறிஞரிற்கும் வாழ்வின் மருணர்கைக்கும்
ஒடுகணத் தீய முவரியே—நீடுறிநெய்
உண்டாக்கு வித்தா ருதிட்டிரனோ டைவரையும்
உண்டாக்கு வித்தா ருறை.

(௧௨)

இராஜராஜேஸ்வரி பேரிற் பாடியன.

*இராசரா சேசுவரி யெண்ணிலளேஸ் வீண்மத்
தராசரா சேசுவரி தம்மிற்—கராசலமோர்

வேலினுடைய தாங்குடைய விட்டிவெர் மேவாரே
பாலருள்யான் சிலனெனப் பார்த்து.

(க௭)

*தேரிரு வேலினையிற் றேனையார் செய்நோய்தீர்
தேரிரு வேலியுறை தெய்வத்துள்—கூரருளில்
சாரமா காளிதய சாந்தமிலார்க் கென்னையன்றி
வீரமா காளியெனு மின்.

(க௮)

*சிந்தித்தோம் வந்தித்தோந் தேனார் மலர்மலரிற்
சிந்தித்தோ மெல்லாஞ் சிதைவித்தோம்—சிந்திற்
கருநிறமால் வேதாமுன் காணாக் கதிரைக்
கருவுருவில் காரணனைக் கண்டு.

(க௯)

*வயசுமனை கல்வியெழின் மாண்பிதனி னின்னைச்
செயிலுறவு நேரெனத்தான் சிந்தித்—தயிலிலகு
வேற்கைமுத்து ராமலிங்க மேவினன்போ லும்மவன்செங்
கோற்கையத்த னாகவருள் கூர்.

(க௯)

*மன்றலைக்க ணிந்தசல மானைச் சுவற்றுவிப்பான்
தன்றலையிற் கந்தரத்தைத் தாங்கினளோ—வன்றியமான்
துன்றுநா ரத்திற் றொடக்கினள்கொல் லென்கரியல்
என்றாய் புரந்தருள்வையே.

(க௯)

*தந்தைசிறு வற்கறுப்பிற் றுயா தரிப்பளற்றே
இந்துவைத்த ரித்தனளோ வீசனுக்குச்—சந்திரனோர்
கண்ணென் பதிவளிதங் கண்ணியதா லென்முகத்தாய்
எண்ணுடையே னைப்புரப்பையே.

(க௯)

*தம்பதிரு மைக்கெறுதி சாருமெனிற் சாத்துமென்றோ
தன்பிறவி மாயனெனுந் தன்னமயினே—கம்பிகவா
வைத்தனையெ னுங்களத்து மானே மழுவாளி
மெய்த்தேனே காத்தருள வே.

(க௯)

*மாதவற்கா னாராதை மத்திற் கடந்ததிவிட்
பாதரித்துக் கொட்டினளந் நாட்காணச்—சீதரனும்
கற்றாவிட் டேற்றிற் கறந்தான் பயசிதனுள்
எற்றோ சிறந்ததென்பா மீங்கு.

(20)

* கத்தரிக்காய் சொற்பயிற்று கண்ணுறங்கா கன்றியா
கத்தரிக்கா யாவியனங் காவெனுமா—கத்தரிக்காய்
சக்கரமுய்த் தான்மருக சண்முகமெய்ச் சத்துறுமா
றக்கரமுற் றுய்வந் தருள்.

(௨௧)

* கத்தரிக்காய் சொல்லினரைக் காத்தல் கடன்காரா
கத்தரிக்காய் வேதனுக்குக் காட்சிதராய்—கத்தரிக்காய்
கத்தரிக்காய் வேலிந்த காளாய் கவன்றனனோ
கத்தரிக்காய் கன்னிபா கா.

(௨௨)

* கத்தரிக்காய் கத்தரிக்காய்க் கைவேறொட் டாய்பிறர்நோ
கத்தரிக்காய் கத்தரிக்காய் கண்டமெலா—கத்தரிக்காய்
வைமதியி லெய்துறுங்கான் மாற்றுவர்மாற் றுயெனினும்
வைமதியீ யன்புமரு மான்.

(௨௩)

* மலைபா சலங்கொன் றளித்துத் துயின்றவன் வந்தலைபா
மலைபா சலந்தவி ரென்றேவத் தந்தையம் மாலின்பொரு
மலைபா சலம்புரச் சூரொடு சேர்த்தவன் வந்தருள்வாய்
மலைபா சலம்பொலி மாமுனி போற்றிய வானவனே.

(௨௪)

* கங்கைத் திருமுடி யாமுனங் காவெனுங் கற்றவர்க்காக்
கங்கைத் திருமுடிச் சூலத்தை நீக்கின கைக்கிரங்கும்
கங்கைத் திருமுடித் தாய்மங்கை யாமயிற் கண்ணியன
கங்கைத் திருமுடித் தாம்பவத் தாமெனைக் காத்தருளே.

(௨௫)

* முக்கண வாவறு காலயி டாமதி முன்னருஞ்சொம்
முக்கண வாவறு காலா னெனத்தச்சின் முசெனவீ
முக்கண வாவறு காலாந் தகமைந்தர் மோதுவிழா
முக்கண வாவறு காலாலஞ் சூடியுண் முத்தெனினே.

(௨௬)

* கற்றவ ரைக்குழைத் துப்பயின் றென்றன கங்குழைக்கக்
கற்றவ ரைச்சென்று மீளரி யாது கவலமயல்
கற்றவ ரைச்சென்ற பாலற்றந் தாரைக் கறுத்தும்பெயர்
கற்றவ ரைய நினைக்கத் துதிக்கமெய் கைவருமே.

(௨௭)

* திரிபுர மட்ட தசையால் வளர்தொறுஞ் சிறுவைவந்
திரிபுர மட்டடை காறுங் குறையிலே சேர்ந்திடினேய்
திரிபுர மட்டவன் கோதையங் கோதைமெய் சேண்டொடுமத்
திரிபுர மட்டவனேயென்று சொல்லுண்மை சித்திக்குமே. (௨௮)

* தளம்பலஞ் சேர்மல ரான்மதன் செய்கொடுந் தன்மையெலாம்
தளம்பலந் தோழி யுரைதரு தார்கொடு தாதனியா
தளம்பலந் கொண்டார் சூர்செகுத் தானுக்குத் தண்டருமா
தளம்பல மொத்த சுவர்க்கக் குறமின் றிலைவனுக்கே. (௨௯)

* வாலைப் பருவந் தளிரன்ன மெய்யெனு மம்மரைவிட்
டேலு மளவுடற் றத்தகு மின்னி திதழ்க்கமலம்
கோலச் சுரும்பிற் சிதைவுறு மோகுமைத் தன்றிறந
வாலைக் கழைதரு மோவெண்ணு வாயெம் மடன்மனனே. (௩௦)

* கருமணியன் றுவரியலக் காயாம்பூ வெனமருட்டுங் கருங்கொ
ண் மூவாய், வருநறவை யுண்டளிக்கும் வேய்பெறுதி வந்தனமவ்
வள்ள னின்னை, இருமலர்கொண் டொருமலர்வாழ் மும்மலரி னொரு
மலரி னிடுபோ தெய்த்தாள், அருமருந்து தருமருந்து குருமுருந்து
நகையெனக்கா தறைகு வாயே. (௩௧)

* வஞ்சனையே னஞ்சதல்விட் டஞ்சிடுவா னஞ்சனையார் மாட்டு
நின்னை, எஞ்சமன ரஞ்சழலச் செஞ்சரண மாட்டுவித்தே னென்னே
பாவம், துஞ்சிடவே மஞ்சனகோ மஞ்சனையேத் தத்துணிந்தேன்
றுயர்தீர்ந் தாடி, கொஞ்சுகளி யஞ்சமொழி வஞ்சியிடைத் தாய்கலை
மான் குணத்தின் வாழ்வே. (௩௨)

* ஆர்கொலா லமர்க்டவு ளாரிகொலோ வானூர்தி
யண்ணலோ காம நாசன்
அற்றெறிற் கருமமிங் கியாவதோ சசுநாத
னமரரிறை யோப சுபதி
கூர்கொண்ட கொம்புள்ள தோபூத நாதனக்
குண்டோத ரன்கொ ருணு
கற்றமுண் டோசுவி திங்களெத் தனையதோ
கொஞ்சுல பாணி நமனோ

தார்கொண்ட நீலகண் டன்குமர னேகொடிய
சண்டற் றடிந்து ளானஞ்
சனகையப் பற்றிடு மரக்கனே கூவெனுந்
தடமுலைத் தம்பி ராட்டி.
யேர்கொண்ட சொற்குவிடை யிலனாடி முறுவலித்
திக்குச்சுவைத் திணையு மெந்தைக்
கின்புலர மன்புரந் தன்புறங் கொண்டதா
யிணையடி யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (௩௩)

* திரைசுற்று தரைமுற்று மிறைபெற்று நிரையுற்ற
திரைபற்று தென்முகவையின்
சேதுபதி மாதுபதி யாழ்விதி யோதுநிதி
தேவிமதி யாதமதியார்
உரைசுற்று பரைவெற்றி விரைநெற்றி பிறையொத்த
வுமைகொற்றி பதபுகளமென்
உள்ளமென் றள்ளரும் வெள்ளிதழ்க் கள்ளழிந்
தொழுகுமலர் வைத்துமொருவா
விரைசுற்று புரையற்ற நுரைபெற்றி மீறுபர
மின்னுர் குயக்குடத்தின்
விள்ளவல துள்ளவரு மள்ளலங் காமநதி
விளையாடு வேட்கைமேலார்
வரைசுற்றி மரைமுற்ற பறைதுற்ற கறைவற்ற
வானெழுஉ வருபானுவின்
வண்மைபென் றின்மையென் கண்மையென் னிவைதழுவு
மரபினர்கள் வாழ்கமாதோ. (௩௪)

* அரணிணையே பாடியெது பெறுவா யென்றாட்
கடியென்றே னையோவென் றழுதாள் பாதம்
தருவவென்றே னேட்டினுமா வென்றாள் காலைத்
தருமென்றேன் கூரைக்குஞ் சனியா மென்றாள்
சுரணமென்றேன் குமரன்வருஞ் சண்டைக் கென்றாள்
தாளொன்றேன் றனமிருக்கிற் சலமி லென்றாள்
பரவிடுமங் கிரியென்றேன் பயனே தென்றாள்
பதமென்றேன் கதமொழிந்து பரவி னாளே. (௩௫)

ஈடு-வறுகவியைப்பார்த்து முத்திராமலிங்கஸேதுபதி அவர்கள் சொல்லி பது.

* யான்குழை யுற்றபய நெய்தியதென் முன்னவவண்
தேன்குழையு மின்சொற் நிகழ்வாயா—பானு
கிரணவடி வான்மேற் கிளத்துபொருள் கண்டேன்
சரணமென்ற தொன்றைத் தவிர்த்து. (௩௬)

அதற்கு பொன்னுஸாமித்தேவரவர்கள் கூறியது.

* சரணமென்ற தென்னையென்றாய் தமபிரீ வாழ்த்தும்
இரணவே லோனை யெடுக்கும்—தருணமழைச்
சூலிருக்குந் தோகைவரிற் றோகைவிரிக் குஞ்சிறிய
காலிருக்கும் வாலிருக்குங் கான். (௩௭)

அஞ்சிரட்டி செய்வருட மாளடிமை யிற்றிரிந்தும்
கஞ்சியன்றிக் காணாயக் காவலனால்—மிஞ்சியது
பூணு புதுமனையா பூவாசொல் புத்தியிலா
விணு இராமலிங்க மே. (௩௮)

எட்டு மணியோ விலையதற்கு முன்னெனைநீ
விட்டுப் பிரிந்த விதமதற்குத்—திட்டமுலை
மாலா பசியா மடியா மமதையா
சீலா இராமலிங்கஞ் செப்பு. (௩௯)

கற்பகஞ்சு லாஞ்சுகம்விழ் கன்னிக் கனிக்கசிவால்
உப்பகன் றோங்கு முவரிவாய்—இப்பிகளுன்
றார்புதுவை யூரணுகி யுற் ற முவகைமிகும்
தார்புணையுந் தம்பியொடுந் தான். (௪௦)

நாகப்பாம் பின்றுபத்து நாழிகைக்கு மேலாயும்
சாகமன மில்லாமற் சாகுமா—பாகந்தான்
ஆகவிலை யாமறந்த தாவென் குருசாமி
நாகரிக யிற்றை நவில். (௪௧)

கோட்டுமலை கூவுமுனங் கூம்பா மலர்க்கதியைக்
காட்டு இருட்டிணநின் காகிதத்தைப்—போட்டுவிட்ட
தன்றியுமவ் வுட்பொருள் யர்த்தா மருவரா
தின்றுமொன்று தந்திடுவை யே. (௪௨)

மூட்டுப்பூச் சிக்கடியு மொய்த்த கொசுக்கடியும்
கேட்டையே தேட்டமுறுங் கேடரும்—நாட்டமிகும்
கேதபுர மானசிவ கெங்கைவிட்டு மால்ராம
நாதபுரஞ் சேர்வதெந்த நாள்.

(சுரு)

காதலியெங் கேடுறைய கார்முகமெங் கேகடக்கும்
துதுவனெங் கேயினாய தோன்றலெங்கே—சேதுதரா
வின்றெமைப்போற் றேணிமிசை யேறி னிரகுபதி
அன்றுபடும் பாடேத தாம்.

(சச)

விருத்தம்.

கடல்கடந்தான் காருத்த நெனுமொழிபொய் மெய்யெனிலோ
கரையிற் கான்ற, குடல்கிடத்தல் வேண்டுமையோ கூகுவென் மொ
ழியுலகிற் குலவல் வேண்டும், மடல்மடலோ டனைத்தவர்செல் வழிச்
சுவடு வயங்கிடவும் வேண்டு மம்மர்த், தொடரறுவான் சுவைத்தக
னித் தோலாங்குச் சுடர்தரவும் வேண்டு மாதோ.

(சரு)

திருவாவடுதறை மஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீமத்-சுப்பிரமணியதேசிக
சுவாமிகளுக்கு எழுதியன.

கடிதஞ்சல் வழிமுன்மதி காட்டுதே திகனொன்று காணு நாளில்
கடிதஞ்செய் கந்தரானு மெந்தைபுனை பூதியுடன் கனிவி னுய்த்த
கடிதஞ்சார்ந் ததுமுடியைக் காட்டியத னுட்பொருளுங் கண்டேன்
கன்மம், கடிதஞ்ச மென்றார்க்குக் கருணைபுரி சுப்ரமண்ய கருணை
வாழ்வே.

(சசு)

பரிகரிந டாத்தொட்டம் பார்ப்பான்கு டற்கேகிப் பயின்றே
னங்கண், அரிகரியெற் பற்றியனோ பெவ்வளவோ வவ்வளவு மணி
யார் வெள்ளிக், கிரிகரியா யனைத்துள்ளு நிறைந்தபிரான் நிருவருளாற்
கெடுத்திப் பின்னெற், புரிகரிசின் றிப்புருவா னுன்னிவந்தேன் பாம்
பனுக்குப் புகழ்க்கோ மானே.

(சஎ)

வந்தமைகை வந்தனவான் மற்றைநாட் பதிபுகுவேன் மறவா
தென்னைச், சிந்தையுனி வைத்ததுங்கான் பான்கருது மருளுமியான்
றேறே னல்லேன், எந்தையதற் கமையமுள தியம்புவல்பின் னென்
செய்வே னீரைந் தாண்டா, நொந்துளே னுணர்தரு வாதினெம்ம
னோர்பாவு நோன்று னோனே.

(சஅ)

உக்கம்பாட் டிடையார்க ளுபர்த்தநிமிர் பெருவாழ்வு முவர்வே
லாய, அக்கம்பட் டிடைத்தவர்பா லனுபவிக்கு மின்பமுமெய் யாகா
வந்தோ, பொக்கம்பட் டியமனுண வாகாநீ ரெனப்புகலும் புனிதர்
பெம்மான், சொக்கம்பட் டித்தலைவர்க் காண்குவனின் சொல்வழி
யான் நுறவ ரேறே.. (சக)

ஆகச்செய்யுள் உச0க.

பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் வினாக்களும்
முத்துவிரப்பின்னா விடைகளும்.

* உண்டென்று மில்லையென்று மொப்பிலா மெய்ப்பொருளை
விண்டுபழி கொள்ளும் விதமெவனோ—மண்டலஞ்சேர்
பொற்போங்கு மற்புயனே பொன்னுச்சா மித்துரையே
தற்போத நீங்காமை தான். (க)

* காட்சியிலி லாதிருக்கக் கர்த்தனுண்டென் னாகித்தல்
தாட்சியன்றோ மாட்சிமைசேர் சற்குண—சேட்கிளர்ந்த-
னாமத்தால் வன்னியுண்மை சொற்றதுபொய் யோநீண்ட
நாமத்தார் வேலோய் நவில். (உ)

* துமமுன தேனெருப்புத் தோன்று மெனவறிநூர்
நாமறியச் சொற்றதெதை நாட்டுவான்—பாமலியும்
வண்புகழா யிவ்வுலகம் வைகுதற்கோர் காரணமாம்
பண்புறதே வைத்தெரிப்பான் பார். (ங)

* எம்மைப் புரந்தருளு மீச னிறநெருப்பென்
றும்மைப்போல் வான ருரைப்பதெவன்—கொம்மைக்-
குவிழலையார் விழ்மதனா கடமின்று காட்டும்
சவியுடையோ னாதலினாற் றான். (ச)

* எப்பொருட்கு முட்பொருளா யீச னிருக்கமதத்
தப்புப் பலவந்த தன்மையெனோ—துப்புடையோர்
அந்தக ரானைக் கடையாளங் காட்டவவர்
தந்தமுணர் வாலிழைத்த தால். (ஊ)

* தேவருக்குப் பெண்டிருத்த மீதன்றோ தேர்ந்திடுநீ
யாவ திதைகின் டறைகுலா—ஏவருக்கும்

கற்புடைமா தோடு கலந்திருத்த லாற்பழுதின்
ஒரெப்புவோய் நீயறியா யோ.

(கா)

*பெண்ணொருத்தி மெய்யிருக்கப் பேதைபொன்றைப் பேணுசடைக்
கண்ணிருக்க விசன்வைத்த காரணமென்—நண்ணிடையை
வேணிமிசைக் கொள்ளானேல் விண்ணுமண்ணும் வெள்ளமுண்டு
கோணிநிலை பேருமெனக் கொள்.

(கா)

*அங்கையன லாகமதை யட்டிடா தாவிதுவென்
சங்கைசிவன் றுணு சயம்புவிற்ருச்—சங்கராஹர்
மேனியனல் கண்ணுமனல் வேகவிட முண்டழியா
மோனியையென் செய்யு மொழி.

(கா)

*அங்கியிடை வெப்பு மருநீ ரிடைக்குளிரும்
தங்கியிருத் தற்குவமை தானுளதோ—செங்கதிரோன்
தன்னிடத்துச் சூடுளது சந்திரன்பாற் றட்பமுள
தென்னினிவேண் டும்முவமை யே.

(கா)

*வெண்பளிங்கு தண்ணியதா மேவியிருந் துஞ்சுடர்நம்
கண்கரிப்பச் செய்வதென்ன காரணங்கான்—ஒண்கழலாய்
தீயருப சாந்தகரைச் சேரினுந்தந் தீயவியல்
பாயதொழில் செய்வா ரறி.

(கா)

முத்தவீரப்பின்னை வினாக்களும் பொன்னுச்சாமித்
தேவரவர்கள் விடைகளும்.

*தேவா சுரரிவர்கள் சேர்ந்துறையு நண்புதமின்
மேவாமை யென்னுரைசெய் வேல்வேந்தே—பூவுலகில்
தத்தவ் குணத்தைமெச்சந் தன்மை நமக்குமுண்டேல்
உத்தமவ தென்குறையா கும்.

(கக)

*வெண்பிறையைக் கண்டவுடன் வீறுசிலை நின்றருகித்
தண்புனலைக் கால்வதென்ன தார்வேந்தே—எண்புயனைக்
கண்டுநீ கண்ணீர் கரைப்பதெவன் கற்றாய்க்கு
விண்டியான் சொற்றல்குற்ற மே.

(கக)

*ஆரா தனையி லிடிடேக மைமுகற்குச்
சீராய காரணமென் றேர்வேந்தே—நேராய

கைக்தெருபுக் கண்ணெருப்புக் காமுநினுங் காணாத
மெய்க்தெருப் பென்செய்யு மே.

(க௩)

*பாகத்தோர் பெண்ணிருக்கப் பாண்டரங்கள் கங்கையையும்
மோகத்தாற் றுங்கியதென் மும்முரசோய்—ஆகமொன்றக்
கூடுதொழி வீற்பெரிய கூறுகுங் கோடுமுகத்
தூடுசுவை காணுமா றி.

(க௪)

*மெல்லியலா ரென்றறிந்தும் வேண்மடவார் தம்மேல்நீற்
கல்விவலி காட்டுவதென் காண்மவ—சொல்லுமவற்
கேயமெயுண் டோமலடி யெற்றுணருங் கர்ப்பனோய்
ஆயருங்கற் றுங்குமெய்ய ராம்.

(க௫)

*உற்பலஞ்செம் பங்கயமீ துற்றலரக் கண்டதுண்டோ
மற்புயனே வாழிதிரு வாய்மலராய்—கற்புடையாட்
சேருமறஞ் சேருநீ தேறுதென் செங்குமிழ்செய்
யாரும்வள்ளை யும்மடையா ளாம்.

(க௬)

கூடக் கடையசுரர்க் கூட்டியுத வாதமுதம்
வாடச்செய் தான்மாயன் வள்ளலே—நாடி
உழுந் பயிரையெரு துண்ண வுதவார்
தழுவுபு கழாயிதுபோற் றான்.

(க௭)

*ஊக்கமிலார் கைம்மீ துறைகழித்த வாளேந்திப்
போர்க்கெழுத னுன்னேரே போர்வேந்தே—பார்க்குனெங்கும்
புக்கபுகழ் நீயிருக்கப் புல்லியே னுந்தமிழை
மிக்குரைத்தல் குற்றமா மே.

(க௮)

*உத்தமனை வேதமெலா மோதியருள் கண்ணுதலைப்
பித்தனென்று பேசுவதென் பேரரசே—சுத்தமிலாப்
பொய்மெய் கரப்பவரைப் புண்ணியச னங்களெனில்
ஐயபொரு ளெற்ற மது.

(க௯)

சுந்தரதாசப்பாண்டியரவர்கள்.

திருநெல்வேலியில்லா சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான கர்த்தராகி யிருந்து அரசு புரிந்துஇற்றைக்கு13வருடங்கட்குமுன்புசிவபதமுற்றஇப்பிரபுசிகாமணி புவி வேந்தராதலுடன் கவிவேந்தராகவு யிருத்தனர். கவிபாடுந்திறமைபோலவே பாரத ராமாயணாதி நூல்களைப் பிரசங்கிப்பதினும் மிகவல்லவர். எப்போ தும் பற்பல தமிழ்வித்துவாண்களைப் பக்கமேவைத்து ஆதரித்து வந்தனரெ ன்பது இப்புத்தகத்துள்ளாங்காங்கு வரும் பலகவிகளா லறியத்தகும். தமது குலதெய்வமாகிய அம்மையப்ப ரெழுந்தருளி யிருக்கும் தேவதானம் பெரிய கோயிற்றிருப்பணி சிறப்புறப் புரிவித்தனர். சிவநேயச்செல்வர். தற்போது. சேற்றூர் சம்ஸ்தான கர்த்தராக இருக்கும் பெருந்தகைக்குரிசிலாகிய ஸ்ரீமத் வடமலைத் திருவநாத சேவகப்பாண்டிய ரவர்கள் இவர்களது அருந்தவப்புத ல்வர். இவர்கள் பரம்பரையார் யாவரும் தொன்றுதொட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் களைஆதரித்து வருவதுடன்தமிழ்வித்துவாண்களாகவுயிருந்து வருகின்றனர்.

சே ற் றூ ர் .

வெயிலுகந்த விநாயகத்துதி.

*செயிலுகந்தோ திம்பயிலுந் தென்சேறை நகர்புரக்குந். தேவ ன் மேலாம், அயிலுகந்தோன் றனக்குமுன்னோன் மாலயனு மினம றியா வாதி தேவன்,கையிலுகந்த கனியைவலம் வந்துபெற்றோ னுய ர்ந்தமுக்கட் கடவு னென்னும், வெயிலுகந்த விநாயகன்செஞ்சீரடி யைத் தினந்தினமும் வேண்டு வேனே. (க),

வேறு.

சிவபெருமானுதி.

*நந்தினைக் கொண்ட கரத்தோ னயனுந் றுகமுனம். வந்தனை செய்யும் பதாம்புய னேமகிழ் வாகநிதம் . சிந்தனை செய்யுன் னடியேன் றனக்குத் திடம்பெறுமெய்ச் செந்தமிழ் பாட வரந்தாதென் சேறைத் திகம்பரனே. (உ),

நச்சாடை தவிர்த்தவர்மீது இயற்றியன..

*தருப்பொலி யமர சேகரன் பிரமன் றாங்கமீ துறைபவன் முத லோர், கிருப்புடன் பணியும் பரிசுடைப் பாதா விண்ணவா வேதநா யகனே, கருப்பம் தினிநா னுறாவகை யருண்முக கண்ணனே கண்ணி

வின் னருளே, மருப்பொலி குழலா ளுமையொரு பாகா வரதனே
சேறைநா யகனே. (௩)

*காவியங் கண்ணு ரிடம்புடைத் தெழுந்த கனதன முயக்கினுல்
வாடிப், பாவியே னுழலா வண்ணால் லறிவைப் பகர்ந்தருள் புரிசு
வாய் பரனே, தாவிய சரம சரங்களுக் கெல்லாந் தண்ணருள் பரப்
பிய முதலே, ஆவியே யொளியே யபயனே விமலா வணிதிகழ் சே
றைநா யகனே. (ச)

*துய்யநின் னருளைப் பெறுவதற் குரிய தோத்திர முரைத்து
நன் மலரால், செய்யபங் கயத்தா ளிணைதொழ வறியாச் சிறியனைக்
கருணையா ளோக்கிப், பொய்யினிற் றினமும் புலன்களைச் செலுத்
தும் புல்லறி வினைத்தவிர்த் திடுவாய், அய்யனே யனகா பனகவா பர
னு வன்புறை சேறைநா யகனே. (ரு)

*ஆசையே பெருக்கி மோசமே னனைக்க வன்பனு ராகமே வினை
த்துக், காசையே விரும்பு கனக்குழன் மடவார் கண்வலைப் படாது
நின் புகழைப், பேசியே யுருகி நேசமே கனியும் பேரறி வென்றருள்
புரிவாய், மாசிலா மணியே கருணைவா ரிதியே வளமிகு சேறைநா
யகனே. (சு)

*சத்தியந் தவரா திருந்துநல் வழியே சார்ந்துமெய்த் தவநெறி
யொழுகிப், பத்திசெய் துன்னைப் பணிவதற் கறிபாப் பாவியே னுய்
யுமா தருள்வாய், நத்தியல் பழன்வானைக டாவி நாகமீ னுடனமர்
புரியச், சித்திர மதில்குழ் மாடரீள் வீதி செறிந்திடுஞ் சேறைநா
யகனே. (ஏ)

*ஆவியே பேணுந் தொழிலிலே முயற்சித் தனுதின மனமலைவு றுமல்
நாவினா லுயர்ந்த பாவினா லுன்னை நாடொறும் புகழ்வதற் கருள்வா
மாகிலோர் வேலை யேவியே வகிர்ந்த மகவினை யின்றருள் புரிந்த [ய்
தேவியோர் பாகா மாலய னறியாத் தேவனே சேறைநா யகனே. (அ)

*பந்துநேர் முலையார் முறுவல்பூத் தொளிரும் பார்வையான் மன
மய ருறவே, வந்துதே ராக வருமத னம்பால் வருந்திடா தெனிய
னைக் காவாய், தந்தியீ ருரிபா யென்றனக் குரியாய் தமனியப் பொரு

பிள்ளை வளைத்தாய், இன்றுசேர் சடையா யடியவர்க் கெளரியா யெந்,
தையே சேறைநா யகனே. (க௯)

*நாற்றமு மிருத்த தசையுந் னென்பு நரம்புநல் வீரத்தமு மாகித்,
தோற்றமின் வுடலை யின்னமும் பிறந்து சுமந்தலுத் திடாவகையரு
ள்வாய், கூற்றினை முடித்தோ யாற்றினை முடித்தோய் குரைகழற்
பாண்டியன் காண, ஏற்றடி பகவன் பாறையிற் காட்டு மிறைவனே
சேறைநா யகனே. (க௯)

*ஆனவ முதலாம் பலபெருங் குற்ற மகற்றிநின் னருந்தரி சன
மே, காணு வு கன்னும் பரிவுறு கருத்துங் கருணைசெய் தருள்புரிந்
திடுவாய், பாணனுக் காக விர்தனஞ் சுமந்து பகையொழித் தடிமை
யாக் கொண்டோய், சேணுயர் பூகம் வானினை யளாவிச் செறிவயற்
சேறைநா யகனே. (க௯)

*இம்பரம் பொன்னு மடையும் பூணு மின்னமும் பலவெலாம்
விரும்பிப், பம்பரம் போலச் சுழலுமென் மனநின் பால்வசப் படுவ
தெந் நாளோ, செம்பியன் முன்னஞ் சூதின லியற்றித் திகழ்விட மூ
ட்டியே யனுப்பும், அம்பரத் தவிர்த்தே வழதியைப் புரந்த வண்ண
லே சேறைநா யகனே. (க௯)

ஸ்தலயாத்திரைக்கவிகள்.

தேவதானம் பெரியகோயிலிற் சொல்லியது.

*கரகரகம் பிறந்ததென்றற் றேருடையான் றனைக்காய்ந்து கரு
னை பொங்கும், அரகரகம் பிரமணிடத் தொன்றையறுத் தோய்சே
றை யாளு மம்மை, கிரகரகம் பிதம்புரியத் தேவர்களெல் லாம்வணங்
கத் தித்தித் தையென், அரகரகம் பிறழ்நடம் புரிந்தமுத லேபதங்க
ளுதவு வாயே. (க௯)

திருப்பாங்குன்றத்திற் சொல்லியன.

*பாங்குன்றத் தக்க தொழில்புரி சூரர்கள் பாழ்படவும்
பாங்குன்றன் பாத மலர்தொழு தேத்தநற் பாணியம்
பாங்குன்ற மன்ன விழிமுலை வள்ளியம் பாவையொடு
பாங்குன்ற மந்த குமராவென் றன்னைக்கண் பார்த்தருளே. (க௯)

*சினக்கவரு மசரரைவென் றமரருக்கு வாழ்வளித்துச் செறிந்தி
ருண்ட, கனக்குழற் குந் சரிபையமணம் புரிந்துமகிழ் வொடுமணந்த
கருணை மூர்த்தி, எனக்குணையல் லாதெவரே யருள்புரிவா ரானதின
லிப்போ தேபென், மனக்குறைநீர்த் தருள்புரிவாய் திருப்பரங்குன்
றத்திலுறை வடிவே லோனே. (கரு)

மதுரையிற் சொல்லியது.

பொன்கூடக் கலைமகளுங் குற்றேவ லியற்றவருள் புரிபுந் தேவி
நன்கூட றனியவெம்மான் றினம்பரவு மம்பிகையென் னாளுந் தானே
என்கூடற் புசுமகிழ்ச்சி யுறக்கருணை புரிந்தருளு மிறைவி யாகும்
தென்கூட லங்கயற்க ணம்பிகையை மறவாமற் சிந்திப் பேனே. (கசு)

திருவாணைக்காவிற் சொல்லியது.

*திருவாணை முகத்திலொன்று குறைபுற்றோன் றருமுதலாஞ்
செல்வ மிக்க, பெருவாணைப் புரந்தருள்வோ னிவர்களா லறியாணைப்
பெண்க ளென்னும், உருவாணைந் துழல்பிறவித் துயர்தீர்த்தே
யெனதுமள முயர்வுற் றோங்கத், திருவாணைக் காவிலுறை சிவபர
ணைக் கண்காணத் தெரிசித் தேனே. (கசு)

திருவிடைமருதூரிற் சொல்லியது.

*பெருவிடை யதனிற் றோன்றும் பெருங்காட்சி பத்தர்க் கீழும்
திருவிடை மருதூர் வாழஞ் சிவபரஞ் சுடரே யின்னம்
மருவிடை யூறு செய்யு மறநிகைக் கேது வான
கருவிடைப் புகுதா வண்ணங் காத்தருள் செப்து வாயே. (கஅ)

திருவாவடுதூறையிற் சொல்லியது.

*பாசிறை சுமந்த கொங்கைப் பாவையர் புணர்ப்பு நீங்கி
வாகியை யொடுக்கும் யோக மாதவர்க் கருளா கின்ற
தேசிக வடிவ மான வாவடு துறையுட் செல்வ
மாகிலா மணியைக் கண்டேன் மனவிரு ளகன்ற தன்றே. (கக)

சிதம்பரத்திற் சொல்லியது.

*திருஞ்சலி லத்தின் மிசையே யெழுதிய நீமைபென
இசஞ்சலி பம்புரி பாவையர் தன்மயந் தேபொருந்தா

விதஞ்சலியாம லெனைப்புரந் தேயருள் விடுதரும்
பதஞ்சலி மாமுனி காணதின் முடிய பாதங்களே.

(20)

திருப்புவனத்திற் சொல்லியது.

*திருப்புவன மாதுமதி திகழ்சடையான் மாலறியாத் தேவ னுன
திருப்புவனத் தீசனிரு செங்கமலப் பாதமிசைத் தினமு மென்னைத்
திருப்புவன மெலாந்திரியு மரைபோலு மலையாமற் றெய்வ லோகத்
திருப்புவன மெய்துறுநன் மனமேகிச் சயமிதுவே செப்பி னேனே.

திருவாரூர்த் சொல்லியது.

*மருவாரூர் பொடியாக வசுரர்குல முடிவாக வாளுர்க் கின்பம்,
தருவாரூர் தியும்விடையாய்த் தாங்கியமா லறியாதார் தமையே
போற்றி, வருவாரூர் வனமுதலாம் பலபிறப்பி னுழலாது மாற்றி
வைப்பார், திருவாரூர்த் தியாகேச ரெனதுநெஞ்சே யெப்போதுஞ்
சிர்திப் பாயே.

(21)

திருப்பதியிற் சொல்லியது.

*தங்கடே கத்துறுபல் பிணியெலாந் திரவெனிற் சுகத்து னோர்க்
குத், தங்கடே யப்பொருந்திக் கோவரையும் வளர்குடுமிச் சிகரந்
தோறும், செங்கடே னிறைத்துவைக்கும் பொழினைருங்க வளம்
பொருந்தச் செவ்வி யானீன், வெங்கடே சனைப்பணிந்தாற் பிணிமிடிக
ளவைபெல்லாம் விலகுந் தானே.

(22)

திருக்காளத்தியிற் சொல்லியது.

*நீளத்தி நாதனை யேகூற வோடு நிமலன் கைமத்
தாளத்தி நாதத் துடனே நடிக்குந் தனியை யண்ட
கோளத்தி நாத வணைநேர் சிகரி குலவு திருக்
காளத்தி நாதனைக் கண்டேன் பவத்தைக் களைந்த னனே.

(23)

திருவாலங்காட்டிற் சொல்லியது.

*குருவாலங்காட்டுரைத்துத்தெளிவித்துந்தவநெறியிற் குணமிலாதார்
கருவாலங் காட்டுசன்ம வினையதனைக் களைந்துவிடக் கடலின்முன்னம்
உருவாலங் காட்டுகண்டத் தெழிலோடு மண்டவரை யுலாவுகின்ற
திருவாலங் காட்டுறையு நடராஜன் பாதமதைத் தெரிசித் தேனே.()

திருச்செந்தூரிற் சொல்லியது.

*தந்திரவி மாமதிப மிடைமுலைகள் வதனமெனத் தகைமை பெற்று
வந்திரவி மான்வருந்தி மைபலினால் வாடுகின்றான் மதனம் பாலே
இந்திரவி மானமெனக் கோபுரங்கள் சூழ்செந்தூர்க் கிறைவா ப்ரும்ம
மந்திரவி மாசலமின் னருள்புகல்வா மனமகிழ்து மருவ வாயே. (உ௬).

ஸ்தலமாத்திரையிற் சொல்லிய கவிகள் முற்றிற்று.

அவ்வவ்வுமயங்களிற் சொல்லியன.

*தங்கள் பிறவி தனையகற்ற வாதவனும்
திங்களுடன் வந்துபணி சேறையே—மங்குலிதென்
னாக முடையவெய்தா னுடசுர ரோடுசெத்த
னாக முடையவெய்தா னுடு. (உ௭)

*கலகவிழி யாற்றதலுங் காண்மறையோர் கையும்.
திலகநீங் காதிருக்குஞ் சேறையே—நலமிகுத்த
மாவன் முலைபரம்பை மாதர்சுக போகமுறச்
சேவற் கொடியுயர்த்தான் சேர்வு. (உ௮)

*காவலரை யுற்றதனாற் காணரம்பை மேவுதலாற்
றேவருல கம்பொருவுஞ் சேறையே—மேவரிய
ஆலமுண்ட விச னருளுங் குமரனெனும்
பாலன் வளரும் பதி. (உ௯)

மகர ரவிப்பூசத் திருவிழாவிற்குச் சொல்லியன.

*தருவளருந் தென்சேறையத் தனிமுதல்வ னச்சாடை தவிர்த்த
வன்றன், அருமைமக வெனவுதித்த வறுமுகவன் றன்பேரி லன்பு
கூர்ந்தே, ஒருமனதா யுள்ளருகித் தைப்பூசத் துவந்துதாரி சித்த பேர்
க்கு, வருமதிக வைஸ்வரிய பலனுறுமென் றேதினமும் வழுத்த
லாமே. (௩௦)

இடபரவித்திருவிழாக்கொடியேற்றத்திற்குச்சொல்லியது.

*வடியேறும்வேற்கண்மலைமடந்தைதவம்பெற்றவட்குமகிழ்ச்சிகூர்
அடியேனைப் புரந்தருளத் தென்சேறையத் திருநாளுக் கணியதாகப்
படியேழும் புரந்தருளு நச்சாடை தவிர்த்தருளும் பரமனாந்தாம்
கொடியேறும் படிசெய்வித்தா ரிடபரவி தனின்மனது கூர்ந்துதானே

*தவசதனை யியற்றியதா லிடப்பாகம் பெற்றவனார் தையற் கன்பர், சிவசரிதை மனமுருகிப் பகர்ந்துமிகத் தொழும்பதனைச் செய்யு மன்பர்க், தவசமதை யகற்றுமையர் தென்சேறைத் திருநா ளுக் கன்பு கூர்ந்து, துவசமதை யேற்றுவித்தார் நச்சாடை தவிர்த்த பரஞ் சோதி யாரே. (௩௨)

*அம்பத்தி நலமிருந்தம் மடியாரி எனவிருளை விம்பத்தி எனகரனென விலக்கியருள் புரிவதற்குச் சம்பத்தி னிறைசேறை தனிற்றுவசந் தனையுயர்ந்த தம்பத்தின் மிசையணிந்தார் நச்சாடை தவிர்த்தவரே. (௩௩)

*அத்தியேற் ததமுடையா யாளுடையா யெனப்பணிவா யன் புட் கொண்டு, நத்தியேற் தடியேனைப் புரப்பவந்தென் சேறைவிழா நடத்து தற்குப், பத்தியேற் தம்புரிமெய் யடியார்கள் காட்சிபெறும் படிக்கின் தன்பாய்ச், சத்தியேற் தம்புரிந்தார் தவம்புரிந்தா னிடத் துறையுந் தம்பி ரானே. (௩௪)

*நாக மொட்டிநிமிர் பூக நெட்டிலைகன் மாக முற்றதரு வோடு மேல், நாடி யெட்டியதி வேக முற்றாலவி நானி லத்தினுறை சே யின, மேக மொத்தகுழல் பாகை யொத்தமொழி வேலை யொத்த விழி மேவிபே, வேக மிக்கமத யானை மத்தகப யோத ரத்தையுறு மாமினாள், யோக முற்றிலகு மாது பெற்றவளை யாகம் வைத்துவள ரிசனார், ஒது நச்சமிகு மாடை யைச்செழிய னோடு செப்புமரு சீச னார், ஆக மத்தின்மறை யோர்கள் செப்பியவி ழாந டத்திவரு வோ மென, ஆர்வ முற்றிடப கேத னத்தைவிரை வோடு கட்டினரின் னாளரோ. (௩௫)

நான்காந்திருவிழாவிற்குச் சொல்லியன.

*செப்க்கோர மாகவுறு நந்தினங்க டாமிகவுஞ் செறிவா யிந்தின் [று மெய்க்கோல வடிவுறுந்தென் சேறைநகர் விழாநான்கில் விருப்ப முற் மைக்கோல விழியுமையா டன்னுடனன் பர்க்கருள மகிழ்வாய்மாலாம் வைக்கோலை மாடாக்கிக் கொண்டெழுந்தா ராளுடைய வரத னாரே.()

*ஒள்ளிய கமலப் பொய்கையை யுழக்கி யுதறியே மீறிய வாளை ஆள்ளிமா வருக்கைச் சூகோகளை யுதிப்பச் சுரும்பின முரலுந்தென்

சேறை, வள்ளிநா யகனும் குமரனைச் சதனா மகிழுமெய் யாளுடை
நாதர், வெள்ளிவா கனத்தின் மிதெழுந் தன்பர் வினையெலாந் தவிர்க்
கவந் தனரே. (௩௭)

*சுடையிலுய ராறுடையான் தவழுமதிப் பிஞ்சுடையான் தவள்
நீற்றான், இடையில்வளை யரவுடையா னென்றுமெனை யாளுடையா
னெந்த நாளும், தடையிலா தருள்புரியத் தென்சேறை விழாநான்கு
தன்னில் வெள்ளி, விடையிலவரும் பவனிதொழு தாற்சுவர்க்க மணித்
தாக விளங்குந் தானே. (௩௮)

*காவகத்தி லரசுபரி யிந்திரன்மா லுடனேவென் கமலை தன்னை [ரிப்
நாவகத்திற் கொண்டுறைவோன் முதற்பவியுந் தென்சேறை நாதனா
பூவகத்தி லனைவோருந் தன்பெயரைச் சேவகத்தே வென்று போற்றச்
சேவகத்திற் காட்சிதந்தார் நச்சாடை தவிர்த்தருளுஞ் செல்வ னாரே.
ஏழாந் திருவிழாவிற் சொல்லியன.

*திருமருவுந் தென்சேறை விழாவேழி லாளுடைய சிவனார் தாமும்,
கருமையுறுங் குழலுமையான் பெற்றவனை மணம்புரிந்தக் காட்சி
தன்னைப், பெருமையுறத் தரிசிப்போ ரிமையாரா யிருக்கின்ற பெற்றி
யாலே, அருமையுடன் மண்ணுலகோர் விண்ணுலகத் தவறென்றே
யறைய லாமே. (௪௦)

*கங்கையுறு பழனமதில் வருமன்னர் பரிவோடுங் கலந்து வெண்மைச்
சங்கினமு முத்தினமுந் தார்க்கோலாந் றள்ளியுமுந் தகைமை சேர்ந்து
செங்கமல மாதுலவப் பெறுஞ்சேறை விழாவேழிற் சீர்பெற் றோங்க
மங்கையெனும் பெற்றவனை மணம்புரிந்தா ராளுடைய வரதனாரே.

*விண்டலமே லமரர்முதல் யாவரும்வந் திறைஞ்சிநிற்ப் விருப்ப
முற்றே, தண்டமிழோ ரேத்தெடுப்ப நச்சாடை தவிர்த்தவர்தாந்
தவம்பெற் றானேத், தெண்டினராகு முலகுபுகழ் தென்சேறை விழா
வேழிற் றிருக்கல் யாண, மண்டபத்தின் மணம்புரிந்த காட்சியைக்
கண்டடியரெல்லாம் வாழ்வுந் றாரே. (௪௨)

*வணக்கோல வடிவுபெறு மால்துணைவி பெற்றவனை மகிழ்ச்சி
கூர்ந்தே, கணக்கோல வரம்பையர்நிர் தனம்புரிய முரசொலிப்பக்
கலிந்து வாயால், இணக்கோல மறைமுழங்க நச்சாடை தவிர்த்தரு

ரு மீசர் செய்த, மணக்கோலத் தரிசனஞ்செய் தன்புற்றோ மேலான வாழ்வுற் றோமே. (சுரு)

*முன்னவனோ முகந்தூங்கல் பின்னவன்சே யென்பரந்த முக்தி வீட்டுக், கின்னமொரு நன்மகவைப் பெறுதுமென வெண்ணமுற்றோ வெந்த நாளும், பன்னுதமிழ் னாம்பெருகுஞ் சேறைவிழா வேழத தனிற் பரிவு கூர்ந்தே, அன்னைதவம் பெற்றவனோ யாளுடையார் திரு மணஞ்செய் தன்புற் றாரே. (சச)

தனது பிதா நாடுங்குஞ் சமயத்து தனக்குவந்த சுரனோய்
நீங்கும்பொருட்செ் சொல்லியது.

*உன்னடிமையென்பது மிவ்வுலகமெலா முணர்ந்திருக்கவுண்மையாக நின்னடிமையனேகமதா னினைவிலையோ மறந்துவிட னீதமாமோ மன்னுமென்றன்பிதாவருத்தமறிந்துமெனையிச்சமயம்வருத்தலாமோ கன்னிமதில் சூழ்சேறை நச்சாடை தவிர்த்தருளுங் கருணை வாழ்வே.

தேவதானம் பெரிய கோயிலிற் றெரிசிக்கச் சென்று ஏற்றடியுட
னற்புதத் திருவடியுங் காட்டக்கண்டு.
தெரிசித்தபோதே சொல்லியது.

*நீயடிமை கொண்டாயெங் குடிமுழுது மென்பதையின் னிலத். தோர் காணப், பூவடியிற் பெய்துதொழ வறியாத நாயேனைப் பொரு ளாக் கொண்டு, சேவடியுந் திருவடியுங் காட்டியநின் கருணைதனைச் சிந்தை தன்னின், மாவடியி லடியேனா லறிநரமோ மலைக்கொழுந். தாம் வாம தேவே. (சசு)

*நந்தை வான்மதியெ னந்த மாகுவனீ விரந்தை யோடுமலர் வாவியிற் பந்து மாமலைநெ றுங்கு மாதர்கன்ப யின்று மேவிவளர் சேறையில் இன்று வோடிரவி வந்து மேபணிபு மைந்து மாழகவர் பாலனைக் கந்த சாமியென வந்த வேளைமகிழ் சிந்தை யோடுபணி வாமரோ. ( )

ஒவ்வொரு அமையங்களிற் சொல்லிய கவி.

*அதிமதுர மாங்கனி பலாக்கனி யரம்பையின

தற்புத மிகுத்த கனியும்

அண்டத்தி னளவினையு மிவ்வள வெனத்தெரிந்

தறியும் படிக்கு யர்ந்தே

யாவரும் புகழுவே யணியணிய தாகவே
யடர்தென்னை யின்க னிகளும்
அனேகங்கள் கூடிபே பிதிர்விட்ட. செந்தேன்க
ளாறாக வேதி மண்டு
மதியைநிகர் சங்கினர் தவழ்கின்ற கழனிநகள்
மடமடென வேபு குந்து
வண்மைபெறு செஞ்சாலி வளரும் படிக்குமே
வரிசையாய்ச் சென்று பாய்ந்து
வருடமதின் முப்போக மெப்போது மேசெந்நென்
மாறாம லேவி னோந்து
வானுலக மின்றியே யின்னகர்க் கிணையெதென
மாவள மிகப்பொ ருந்தி
நிதிபெருகு தென்சேறை வாழுமுரு கேசனே
நெடுமாறன் மருகி சனே
நீலவிழி மாதுமைக் கன்புமிரு பாலனே
நேயர்கட் கனுக லனே
நெஞ்சிறக் கஞ்சற்று மில்லாத வசுரர்களை
நீராக்கி யெழுவ ரையுறும்
நெடியவெழு வரையுமிரு கூராக்கி வந்திடவு
நேமித்து வேல்வி டுத்துத்
துதிசெயுந் தேவருடன் மூவருமி குந்துவளர்
தொல்லுலகின் மற்றியா வருந்
துன்பமில் லாமலே யின்பமா வென்றுநந்
சுகமேவ வாழ்வித் தவா
சுருதிக ளனைத்துமன் புற்றுத்து திக்கவே
தோன்றுமெய்ஞ் ஞான முதலே
சொந்தவடி மைக்குனது சிந்தையின் மகிழ்ந்துன்
றுணைப்பதந் தந்தருள் வையே.

(சஅ)

*கன்னலின் வெடித்த முத்தங் கழனியிற் சிதறி விழச்
சென்னெலின் குலைகண் மீது செறிந்துதன் பிரபை காட்டும்
நன்னகர்ச் சேறை வாழு நாதனே யெனைநீ காக்கத்
தன்னமை யுடனென் னாளுஞ் சரணமே பணிகின் றேனே.

(சஆ)

தேவதானம் பெரிமகோயிலிற் திருவாதினையிற் சொல்லியன.

*பாப்புதழ் மாணிக்கப் பலகை சேர்த்துப் பைம்பொன்னு லரி முகமாம் பணிகள் கோத்து, வர்பெறுநல் வயிரத்தாற் கால்க னாட்டி யிணங்கடுகோ மேதகத்தால் வளையும் பூட்டி, நீருருவெண் முத்தத் தாற் பத்தி வேய்ந்து நிலவுபொழி யூசலின்மேற் கொண்டு வாய்ந்து, ஆருறுசெஞ் சடைமெம்மா என்பாற் காண வன்னைதவம் பெற்ற வளே யாடி ருசல். (ரு0)

*செல்லாருங் குழலதனிற் பின்ன லாடச் சிறந்தமதி நுதன் மிசைப்பொற் சுட்டி யாட, எல்லோனு மதியுமா வியம்பு கின்ற வீரு சுடர்போற் காதுகிக லிலங்கி யாட, வில்லாரு மணிவளைக ளார்த்தே யாட மேநினியோர் கண்களித்து மிகக்கொண் டாட, அல்லாருங் குழல்மடவார் கரத்தொட் டாட்ட வன்னைதவம் பெற்றவளே யாடி ருசல். (ரு1)

*மின்னுமதி முசுமடவார் நடன மாட வின்னையிசை தும்புருநா ரதர்கள் பாட, நன்னயமா மறையோர்க ளாசி பேச நலம்பெறு பொன் விசிறிகளா லருகில் விசப், பன்னுதமிழ்ப் பாவலர்கள் கவி கள் கூறப் பரவடியார் மனமிகவா னந்த மீற, அன்னநடை யரமக ளிர் கவரி போட வன்னைதவம் பெற்றவளே யாடி ருசல். (ரு2)

*மும்மையுல கம்பரவு மிமைய ராசன் முத்திபெறப் புதல்வியென வந்து கோன்றி, எம்மைநிதம் புரந்தருளக் கருணை கூர்ந்தே யெழுந் தருளிக் தேவிநதி தன்னின் முன்னம், செம்மைபெறு தவம்புரிந்த வதனான் மிக்க தேவிதவம் பெற்றவனென் றெவரும் போற்ற, அம் மையப்ப ரெனுநாம மிறைவற் கீந்த வன்னைதவம் பெற்றவளே யாடி ருசல். (ரு3)

*உன்னதமா வருக்கையுறு கனிக டன்னை யூகங்கள் பிடுங்கியெறி விசையி னாலே, கன்னியொடு குலைசாய்த்தக் கனியுஞ் சித்திக் கயத் தின்மிகத் தேனோடிப் பெருகி முட்ட, மின்னுதல்சேர் வானோயே றுண்டு துள்ளி வின்மீனைப் பாய்வதனால் வெருவி மிக்க, அன்ன மெழு வயற்சேறை தன்னில் வாழு மன்னைதவம் பெற்றவளே யாடி ருசல். (ரு4)

திருவாவதிநுறை மாநாசன்னிதானமாயி ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிக
சுவாமிகள் பேரிலியற்றியன.

ஞானக் கடலே தவமணியே நால்வர்க் குபதே சித்தருளும்
மோளப் பொருளே வேதாந்த முடிவே சைவ நெறிமுதலே
ஈனப் பிறையங் கொழித்துவந்த கோவே தேவே தென்றுறைசைத்
தானத் தலைவா சுப்ரமண்ய சாமி யெனைக்காத் தருள்வாயே. (௫௫)

ஆசையெனும் பெருங்கடவி லமிழந்தியுனைப் பணிவதற்கே யறிவி
லாத, பாசமுறு மென்னெஞ்சு தெளிவித்தே யாண்டருளப் படுவ
தென்றே, நேசமுள வடியவர்க்கா நெற்றிவிழி கரந்துவந்து நேமி
தன்னில், தேசுலவுந் துறைசையின்வாழ் சுப்ரமண்ய குருபரனே
தேவ தேவே. (௫௬)

உலகிலறி யாமையினான் முத்திவழி காணவென வோடி யோடிப்,
பலந்திறிற் படிந்தும்பின் சிலதலங்கள் பணிந்துமுழல் பாவி காணும்,
சொலவரிய பலவளஞ்சேர் தென்றுறைசை மாநகரிற் றோன்றி யெங்
கும், இலகருஞ்சேர் சுப்ரமண்ய குருபரனை யெக்காலு மிறைஞ்சு
விரே. (௫௭)

தருவடியி லுறைபவனும் பாற்கடலிற் றயில்வோனு மயனுந்
தாமும், திருவடியைத் துலக்கியுறு கறைமிடறு துதல்விழியுந் திங்
கட் பிஞ்சும், மருவடியார்க் கினந்தெரியா வகைமறைத்துத் துறை
சையின்கண் வந்து தோன்றும், குருவடிவாஞ் சுப்ரமண்ய தேசி
கன்ற னினைப்பணிந்து கும்பிட் டேனே. (௫௮)

ஆவடுதன் னெறையுறைநம் சுப்ரமண்ய குருபரன்நன் னருளி
னே, பாவலர்க்கு மியாவருக்கு நினைத்தவெலாங் கொடுத்தருளும்
பரிசை யோர்ந்ந, தேவருல கத்தெழிற்கற் பகந்தனையு மீந்தாலென்
செய்வ தென்னக், காவெனமுன் னிரந்ததினற் காவெனும்பே ரென்
னாளுங் கழறு வாரே. (௫௯)

வேதமஞ்ச வேதமுற வுரைத்திடுஞ்சப் பிரமணிய விமலன் மேலாம்
நாதனென்றுன் னாதவரா லறியாத திருநோக்கு நலஞ்சேர் தேவ
கீதமிங்கி தருமையெனப் பாடுமரக்கனைப்பிலத்தின் கீழே தாழ்த்தும்
பாதமுந்தப் பாதெனகம் பதிந்ததன லந்தகற்கும் பயப்ப டேனே. (௬௦)

கந்தபுராண முதலாகிய சில புத்தகங்களும் தம்புரு லொன்றும்
கட்டளையிட்டருளப்பெற்றபோது கூறியது.

மதிவந்த எங்குலவி விஹாயாநி பொய்கையு
மலர்ப்பொழிலு மப்பொ ழிலின்வாய்
வானரங் குதிகொண்டு வாவொலியி னுலங்கண்
மதுகரத் திரண்மி கவெரிஇ
வண்போதில் வீழ்போ தெழும்போ துடைந்தோடு
மதுவாறு சென்று விரைவாய்
வளமீது பணையேறி மிகவோடு புனலூடு
மருவிநிறை ஈன்ற வதனால்
விதியின் படைப்பெனவும் விரையொன் றனந்தமாய்
மேலியம் மானி தமதாய்
மேற்கொண் டெழுந்துபின் சூற்கொண்டு வந்தின்று
விமலனடி யார்கள் கலைபோல்
மெய்யருண நிறமுற்று மாதேவ னருளென்ன
விளைவுற்ற சாலி யுஞ்சூழ்
மிக்கவள முற்றகோ முத்திநக ரென்றுரைசெய்
மேன்மைபெறு தென்று றைசையம்
பதிவந்து வந்திரத மானவன் பகைவென்று
பகரரிய சைவ மென்னும்
பயிர்தழைய வருண்மழை பொழிந்துவரு கொண்டலே
பரசமய விருள கற்றும்
பரஞான பானுவே யெனதிதய வரிகண்டு
பருசூல் விரத மதுவே
பாரெலாம் பணிசுப்ர மணியசற் குருபரா
பகரும்வின் ணப்ப மினிதாத்
துதிகொண்ட கந்தவேண் மான்மியந் தன்னைச்
சொலுஞ்சிவ புராண முதலாத்
தொகையுற்ற வறுவகைப் புத்தகமு மேழிசைச்
சுருதிக்கு மிகுது னையதாய்த்
துலங்குதம் புருவொன்று மென்மீ துறுங்கருணை
தோன்றிட வனுப்பி யவெலாம்

தாய்மைமுற வந்திடக் கண்டுதரி சித்துமெய்ச்

சுகவாரி முழுனை னரோ.

(கக)

ஆகச்செய்யுள் உசஅக.

முத்துக்குமாரத்தேவரவர்கள்.

சிவகங்கை சம்ஸ்தானம் புலிக்குளம் ஜமீந்தாராகிய இவர்; திரிபு யமக முதலிய பாக்கள் பாவெதில் வல்லவர். தனிப்பாக்களாகப் பாடினரே யன்றிப் பிரபந்தமாக ஏதுஞ் செய்திலர். இவர் இற்றைக்கு 15-வருடத்திற்கு முன்னர் தேகவியோகமாயினர். சிவகங்கையி லிப்போதுள்ள முத்துவடுக நாத துரை இவரது மைத்துனர்.

எட்டயபுரம் இளவரசர் மீதுரைத்தன.

* மருவலரை மதமடக்கும் வாட்கைவெங்க டேசுரெட்ட மாலை மரலை மருவலரைத் தாதிவசம் வரவனுப்பி மனதுவந்து வந்து பின்பு, மருவலரை வம்பாக மடக்கொடியார் தூற்றுமுனம் வன்ன மேய் மருவலரைத் தரமுநிக ராமுலைமா தவளைமன மகிழ்ச்சி யாயே. (க)

* தனத்துவந்து தனைநடத்திச் சலநிதித்தப் படித்துமதன் று, விக்கும்பத், தனத்துவந்து னைப்பமலர்ச் சார்தொடுக்கத் தயலசந்தா டமுவிச் சேர்வாய், மனத்துவந்து மரைதுயிலும் வயலிளசைப் பதியினிற்பா வாணர்க் கெல்லா, மனத்துவந்து சிதியளித்தந் தருளும் வெங்க டேசுரெட்ட மன்ன ரேறே. (உ)

* வளைக்குமலைக் கடற்குமதிக் குங்குயிற்கும் வருந்துமங்கை வைது சிறும், தளைக்குமலைக் கண்டயர்வாள் கண்டனங்க சந்தருந்தா டரிக்காள் பூவின், முளைக்குமலைக் கடல்கொடுக்கு மொய்ப்பவெங்க டேசுரெட்டா முழுதும் போகம், தளைக்குமலைக் கவிடுவதி யல்பல சேர்ந் தனைந்தடுகிங் கார வேளே. (ங)

* வடவனலைப் பிழிந்துரசம் வடித்ததினாற் செய்ததெனு மதியம் வானில், கடவனலைப் பயோததியுந் தொனிகாட்டத் துடிதுடிக்குந் துயர நீக்கத், கடவனலை யாதபடி கனிக்கரசே கற்பகந கரிலுஞ் சீர்த்தி, தடவனலை யென்றமரர் சாற்றுவெங்க டேசுரெட்ட சரச மாலை. (ச)

*கம்பரம்பம் பரங்கந்த ரங்கருங்கண் டனமடமான் காம னம் பால், இம்பரம்பம் பரவவலை வாரிதியா விளைத்துமன மிரங்கி யே ங்க, வம்பரம்பம் பரமரத்தை யீர்த்திடல்போன் மதிகாய மயங்கு மாமோ, சம்பரம்பம் பரவிந்தத் தடவிளசைப் பதியிலெட்டப் பே ந்த்ர மாலே. (ரு)

*கருங்கலசங் கனந்தனங்குந் தளமென்மினை வெருவாதிக் காலி லெப்பாங், கருங்கலச லதியொலியா லும்மதியா லுங்கலங்கிக் கவலை யாற்ப, கருங்கலசல் செய்தனர்கள் ருயரெனக் கதிர்த்தராக் கணத்தை யேநி,கருங்கலச லங்கணிநாற் கரைப்பனெட்டப் பேந்த்ர னெனுங் கருணை மாலே. (சு)

*சிலவிலைக்கா மப்பயலும் வளைத்துமல ரேவவலர்த் திரளை யூர்பு, கலவிலைக்காத் திருக்குமுதி யருஞ்சினக்க வருந்துந்றேன் கருத்தி லேதும்,நலவிலைக்கா தலியரிட நான்படும்பா டறிந்துநங்காய் நாளு மென்னைப்,புலவிலைக்கா மற்பொருந்திச் சொல்லுவெங்க டேச ரெட்ட பூமான் பாலே. (ஊ)

*கலகவட்டை கடித்ததெனக் கனலனங்கப் பயல்கணையங் கத் திற் கவ்வ, விலகவட்டை நிகர்த்ததனத் தேந்திழையா ளின்னல்கொ டேங் குவது சொற்ப, மலகவட்டை மலர்த்தருப்போ லருளும்வெ ங்க டேசரெட்ட வண்ண லேயிவ், வுலகவட்டை விகத்தினளென் றுரைக்குமுனக் காதலிந லுவந்து சேரே. (ஈ)

*மடைத்தலை கடக்கு மாமைமல் லாந்து வயலிற்செந் தாமரை மலரில், படுத்திடத் திரியும் பகட்டடி யதன்மேற் பதிந்துகவ் விய செயல் பார்க்கில், தடக்கரக் குறட்டாற் றண்பனைக் கமியன் நகட் டிர சிதந்தனைத் தழலில், படப்பிடித் துருக்கும் பரிசுநே ரிளசைப் பதிவெங்க டேசரெட் டரசே. (ஊ)

*வளைமருப் பகன்ற பகடுக ஞரப்ப மள்ளர்கள் வளர்கரும் பொ டித்தே, உளைதர முதுகி லடித்திட வவைமே லுகுத்திடு முத்தமார்ந் தொளிர்தல், வளமைசா ருர காகணத் திரள்கண் மாகமார்ந் திருந்தி டன் மாணும், இளசையம் பதியி லிசைப்பயிர் வளர்க்கு மெழில்வெ ங்க டேசரெட் டிழையே. (கௌ)

*தனக்கவலை தரளவடந் தனச்சிலம்பி லருவிநிகர் காட்சி காட்
டத், தனக்கவலை விசுவசப் படுத்திடுமிந் திரைகணவன் றமிழ்தேர்
விற்ப, னனக்கவலை யெறிநலினத் தடவிளசைப் பதிமனற்ச முகங்
கா னுத, மனக்கவலை வருக்கவந்தேன் மனதுவக்கப பெருங்கருணை
வழங்கு வாயே. (கக)

ஆகச்செய்யுள் உசகஉ.

சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள்.

இவரது சரித்திரம் இவரியற்றியருளிய திருவருட்பாவில் விரிவா யெழு
தப்பட்டிருத்தலால் ஈண்டு வரைந்திலம்.

இராயல் ஹோட்டல் வேலுமுதலியாருக்கெழுதியது.

* திருமயிலா புரியீசன் திருவருளால் வேலெனும்பேர் சிறக்க
வாழ்வோய், ஒருமையிலா மற்றவர்போ லெமைநினைத்தல் வேண்டா
மெம் முள்ள நின்றன், கருமையிலாக் கருணைமுகங் காண்பதற்கு
விழைந்தங்கே கலந்த திங்கே, அருமையிலாப் பெருமையிலே யிருக்
கின்றே மிதுகடவு ளாணை யென்றே. (க)

ஆகச்செய்யுள் உசகஉ.

சூரியமூர்த்திதேசிகர்,

இவர் இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியர் வைத்தியநாத நாவலரின் சந்ததி
யிலுதித்தவரென்பது இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரையாற் பெறப்பட்டது.

ஸ்ரீநீவாச முதலியார் பெருமையைக் குறித்துரைத்தது.

* தேடிநிதி யங்கொடுக்குஞ் செல்வரைப்பார்த் தெள்ளளவும்
பாடிப் படிக்கப் படியாதே—நீடுபுகழ்
வாச மலர்த்தடஞ்சூழ் வண்களர்வாழ் வாஞ்சீதி
வாச நெனச்சொன்ன வாய். (க)

ஆகச்செய்யுள் உசகஉ.

ஆறுமுகதேசிகர்.

இவர் செங்கோட்டையிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் மரபிலேயுதி
த்து, திருவாவடுதூறியிலே சிவதீட்சை முதலியனபெற்று, மகா வித்து

வான் மீளுட்சி சுந்தரம்பின்னையவர்களிடம் கல்வி பயின்று, திருவானைக்கா
 ற்வி சிலகாலம் வதிந்திருந்து பின்னர் திருவண்ணாமலையாதீனம் பண்டார
 சந்தியாயெழுந்தருளியிருந்தவர். 20-வருடத்திற்கு முன் பாண்டித்தலம்
 பதினான்கனுளொன்றான கொடுங்குன்றம் என்னும் பிரான்மலையிற் சிவபத
 மடைத்தனர்.

திருவாண தீக்ஷாகாலத்திற் கூறியன.

* அன்றுகல்லா னிழலமர்ந்தெல் லாமுணர்ந்த பெருந்தகையார்க்
 களித்த மாண்பை, இன்றுபல ரிருக்கவொன்று முணராத நாயேற்கு
 மிசைத்திற் றாரும், ஒன்றுறவொன் றினைச்செய்தன் முதன்முன்றும்
 வலமியாமென் றுரைத்தா யென்றும், நின்றுநிலாம் புகழ்படைத்த
 னுறைசையிற்சுப் பிரமணிய நிமல வாழ்வே. (க)

* மறைபலவன் பருக்கொளித்தன் பருக்கெளிதா நின்கமல மலர்த்தா
 னொன்றென், நறைதரற்கேற் புறப்பன்றி வடிவெடுத்துப் படிமுழுது
 மகழ்த்த மாற்கு, முறையின்வெளித் தோன்றாதின றடியேனுக் கெ.
 விரவந்து முடிமே லேறித், தறைமிசையின் பாக்கியதா லன்பிலனா,
 யினுமுன்னுச் சாற்று வேனே. (உ)

* இம்மைமுத லெப்பயனு மெய்துவதெங் கெனவாதிங் கென்
 னோ டாற்று, மும்மைமலங் களும்வேரோ டறக்களைந்த பயனின்றே.
 முற்றும் வண்ணம், செம்மைசெய்தான் டனையிதற்குக் காரணநின்
 னருளன்றிச் சிறியேன் பான்முன், எம்மையினுந் தவங்கானேன்
 னுறைசையிற்சுப் பிரமணிய வெங்கோ மானே. (ங)

* மறவியே னுபசரித்துன் றனக்கடுவே னுணவிங்ஙன் வா
 வா வென்னத், திறமுடனென் னிதயதவி சிருத்திமற்றவ் வுணவுத.
 னைத் தேடிக்கானேன், அறமுடையின் பியான்புசிப்ப னீபசிப்ப
 வதனுனீ யவமன் றோநிற், குறவெனினன் றுறுமுக தேசிகமற் றஃ.
 னுணவா முதவு வேனே. (ச)

ஆகச்செய்யுள் ௨௪௧௮.

புலிக்குட்டி இராமலிங்கத்தம்பிரான்.

திருவாவடுதலை ஆதினத்தம்பிரான் சுவாமிகளுள் ஒருவரான இவர்
 செவிக்கின்பமும் கற்பனையு நிறைந்த கவிகள் பாடுவதில் மிகச் சமர்த்தர்.
 இவர் 15-வருடத்திற்கு முன்னர் சிவபதமடைந்தனர்.

திருவாவதிதறை மகாசந்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிக
சுவாமிகளுக்கு எழுதியன.

* மதுரம் பழுத்துத் தேன் றுளிக்கும் வளச்செம் பாகக் கவிபுகலும்
வலிமை யடியேன் பெற்றதுதின் மலர்ந்த கருணை யாலன்றோ
இதுவன் நியும்ப் பாடலையின் னிசையோ டெவருஞ் சிரமசைக்க
விசைக்கும் வலிமை பெற்றதுதின் னினிய கருணை யாலன்றோ
சுதூர்தங் கியவிப் புவியடியேஞ் சாமீ வருக வென்றுகரந்
தலைமேற் குவிக்கப் பெற்றதுதின் சாலுங் கருணை யாலன்றோ
கதுவு மிந்த நன்றியினைக் கடையேன் மறப்ப னேதுறைசைக்
கண்வாழ் குருசுப் பிரமணிய கருணா நிதியே கற்பகமே. (க)

* வாச மலர்வாய் திறந்தென்னை வாவென் றழைத்துப் படித்தோர்க
மல்குஞ் சபையி னடுவிருத்தி மாநா வலர்கா ளிவன்காளி [ள்
தாச னனையான் கற்பனைப்பாச் சாற்றும் வலிமை யாலென்று
தமியேன் புகன்ற கவிமுழுதுஞ் சாற்றக் கேட்டப் பெருஞ்சபை
நேச வந்தப் பாவலர்போ னீயும் வியக்கும் பெரும்பேறு [யில்
நீச னேன்பெற் றய்யாம னெடுத்து ரத்தி விருப்பதுவே
ஈச பெருந்தண் டனையன்றோ விதன்மே லுந்தண் டனையுண்டோ
இசைப்பாய் குருசுப் பிரமணிய வெந்தா யருட்சிந் தாமணியே.()

* கோழுத்தி யடைந்தேன்முன் றருமபுர மெவ்வாறு குறுகு
வேன்பின், தோழுற்ற சொக்கபுர மிதுவுமொரு பொருளாமோ
துறவி யானேற், கேழுற்ற குன்றக் குடிவாழ்க்கை மேனெஞ்ச
மிசையு மோசொல், காழுற்ற கூடலுந்தா னுமோசுப் பிரமணிய கரு
ணைக் குன்றே. (ங)

திருவாவதிதறை மடத்தில் ஒரு ஒதுவார் திருவாயை யடக்கட்டு
மென்றபோது அவரை நோக்கிக்கூறியது.

* செந்தமிழ்பா மெவாய் திருவாய்மற் றெவ்வாயும்
நிந்தை மலஞ்சொரிவாய் நீர்சொரிவாய்—முந்தவே
நாறும்வா யாரு நகைக்கும்வாய் முடனே
தேனவா யிச்சங்க தி.

(ச)

முத்துக்கறப்பென்ற ஒருவனை யிகழ்ந்து கூறியது.

* முத்துக் கருப்பென்று முன்னுனக்குப் பேரமைத்த
பித்தனா ரென்னிடத்திற் பேசுவாய்—முத்துக்

கருக்குமா மூடாரீ கற்றிருந்தும் பேரைத்
திருத்திவைக்க லாகாதோ சீ.

(டு)

திருவாவடுறை மஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய தேசிக
சுவாமிகள் பரிபூரணமானபோது கூறியன.

* தணைநிகர்க்குந் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய வெங்களுக்குந்
சாமி யாங்கள், உணையிழந்த பெருந்துயரப் பிணியினு லுயிர்நீங்கி
யொழியா துய்ய, அணையபிணி பொழித்தநாளும் பலவாண குருமணியை
யளித்த வாற்றால், இணைவறநீ யென்றுமெங்கள் பால்வைத்த
பெருங்கருணை யென்னே பென்னே.

(சு)

* மருந்தணைய துறைசையிற்சுப் பிரமணிய வெங்களுக்குந் மணியீ
நீங்கும், பெருந்துயரக் கடனடுவே யாங்கள்விழுந் திறவாது
பிழைக்கு மாறு, பொருந்தியவக் கடல்கடத்தி யருள்புகழும் பல
வாண புனித னென்னும், திருந்தியநற் புணையளித்தாய் நினக்கென்
ன கைமாறு செய்வோ மையா.

(எ)

* மன்னுகொடைத் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருமணியீ
மறைந்த போதே, தன்னுமுயிர் விடுப்போரின் பின்வருமம் பல
வாண தூய மேலோன், இன்னுரைசெய் தியாவரையும் யாம்புரப்
போ மஞ்சீரென் றிசைத்த வார்த்தை, என்னுமுயர் தெள்ளமுதஞ்
செவிவாயிற் புகுகவினா விறந்தி லேமால்.

(அ)

ஆகச்செய்யுள் ௨௫௦௬.

பழதிக்குமாரத் தம்பிரான்.

இவர் சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவான் முகஜூர்க் கந்தசாமிக்கவிராயாவ
ர்களது குமாரராகப்பிறந்து சிறுபருவத்தே திருவாவடுறை ஆதினத்தையடு
த்து மகாலித்துவான் ஸ்ரீமீனாகபிசந்தரம்பின்னாயவர்களிடத்தில் கல்வி கற்று
வருங்கால் இவரது மதிநுட்பத்தையறிந்த மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீமத் சுப்பிர
மணிய தேசிக சுவாமிகள் இவர்க்கு காஷாயத்தரிப்பித்து ஆநீனத்துத்
தம்பிரான்கள் திருக்கூட்டத்துடன் சேர்த்தருளினர். பின்னரிவரது தந்தை
யார் வந்து அந்நிலை தவிர்த்து இல்லறத்துக்கு உரும்படி யழைத்தபோது
இவர் மறத்துவிட்டனர். பின்னர் அந்த ஆநீனத்திலேயே வித்துவான் தம்பி
ரானாக இருந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகடத்திலே சிலவாணபோத

இராவிடமா பாடிய முதலிய ஞான நூல்களைப்படித்துச் சிறந்தனர். பிற்காலத்தில் இராமநாதபுரம்சம்ஸ்தானத்து வள்ளற்றன்மை வாய்ந்த பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள்பாலும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் அக்கிராஸனாதிபதியாகிய பாண்டித்துரை ஸா விபவர்கள் பாலும் பலவருஷங்களிருந்து அவர்கட்குச் சைவசித்தாந்த நூல்களையோதுவித்தனர். இற்றைக்கு 10 வருஷங்கட்கு முன் மூவூரில் சிவபதமடைந்தனர்.

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் பரிபுரணமான காலத்தில் கூறியன.

எண்ணிறந்த குணநிதிபா யிருந்தருள்குப் பிரமணிய வெந்தா யென்றோ, மண்ணிறந்தென் குணனா யென்குணமு மில்லாதேம் வறியேம் ஞானக், கண்ணிறந்தே மெனப்பிரிந்தாய் கருணையுநின் றனைப்பிரிவு கண்டதேயோ, பெண்ணிறத்திங் கிருந்தபெரும் புகழாண்டுப் பெறுவாயோ பேசு வாயே. (க)

கண்ணொலா நீராக முகமெலாந் துயராகக் கருதந் தோறும் புண்ணொலா மனமாகப் புழுக்கனைசுப் பிரமணிய புலவர் வாழ்வே மண்ணொலாம் புகழாக வாழ்த்ததிரு மேனியெலா மண்ணையாக அண்ணனி வாழ்த்தனையே கருணையெலா மென்கேயோ வருளு வாயே.

குணநிதிநந் கல்விதிநி தவநிதியெங் குருநிதியாங் கோவே மற்றைக், கணநிதிக்கு மேலாக விருந்தருளத் திருவுளத்திற் காதல் கொண்டோ, பணநிதியு மடியேமும் படுதுயரஞ் சுற்றேனும் பார் த்தாயல்லே, மணநிதிசுப் பிரமணிய வரநிதிவெண் கலைநிதிசேர் மருடத் தோயே. (ங)

கல்லிணையு மெனிதுருக்கு நின்கருணைத் திறங்காட்டிக் கடையே னெஞ்சம், சொல்லிணையும் வகையிலேமற் றிகையுருக்கும் வகையி தெனத் துறத்தாய் கொல்லோ, வில்லிணையு மம்பிணையும் வென்றநுநல் விழிகளையும் வென்ற மேலோய், எல்லிணையுந் துறைசைபிற்சுப் பிரமணிய குருமணியே பெவர்பெற் றுரோ. (ச)

குருமணிசுப் பிரமணிய குலமணிபா வடுதுறைப்பாற் கொழித் துக் கொண்ட, வொருமணிசின் தாமணியை யுதவுமணி பெவ்வுலகு மொலித்து சின்ற, பெருமணிகண் மணிபணிபுங் கண்ணிநந் சிகா

மணியாய்ப் பெருமை பெற்ற, அருமணியைப் புதைத்துவைத்தா
 ரறிவுடையா ரயர்கின்றே னறிவி லேனே. (ரு)

படிபின்மிசைப் பழுத்தவருட் கற்பகஞ்சுப் பிரமணிய பரம
 யோகி, அடிமையெனப் பெயர்வைத்து முதன்மையெலா மெமக்களித்
 திங் காண்டா யென்று, மடிமையிலா திருந்தெம்மைக் காத்தசிர மங்க
 ளெலா மாற்றி னுயோ, கொடுமையிலா யெமைத்துயரங் கொள்ளை
 கொள வயர்வுயிர்த்தல் குறித்தாய் நன்றே. (சு)

தவஞ்செய்ய வந்ததிரு மேனியிலித் தனையழகுங் குணமுஞ்
 சார்ந்து, பவஞ்செய்த குறிப்பெவனோ வெம்மையெலாந் துயரிலகப்
 படுத்த வோசொல், நவஞ்செய்த துறைசையிற்சுப் பிரமணிய சிகா
 மணியே நாளை யெல்லாம், அவஞ்செய்யா துனக்குமுனஞ் சென்ற
 னமேற் றுயரெம்மை யனுதற் பாற்றோ. (எ)

எல்லாநிற் கிருந்தாலு முயர்வொப்பொன் றில்லாதோ யெல்
 லார்க் கென்றும், நல்லாய்நல் லாசிரிய விலக்கணத்து முழுவயசும்
 நவீனா ரல்லர், அல்லாதுன் பாற்குற்றஞ் சற்றுமிலே யெனத்துன்
 பத் தழுந்து கின்றோம், வல்லாய்சுப் பிரமணிய வள்ளாதுன் பத்
 தையுந் வழங்கு வாயே. (அ)

தாய்தந்தை சுற்றங்க டமைத்துறந்து நீயென்றே சார்ந்தோ
 நீயும், ஆப்தந்தங் கனமெமக்கிங் கருனியிது போதகன்றா யஃதென்
 னெஞ்சில், நோய்தந்த துள்ளளவு நின்றிருமே னியிலொன்று நொடி
 யா தென்றும், தோய்தந்த துலகமெலா மற்றருமைத் திருமேனி
 தோய்த தெங்கோ. (க)

தண்ணமுதஞ் செவியூட்டி வாயமுத மூட்டிநிதங் தரிசி யென்று,
 கண்ணமுத மூட்டியெனை வளர்த்தருளுங் கற்பகமே கடைக்கா லெ
 ன்றோ, உண்ணமுத மெனவரிய பாடியமு மூட்டினையென் னுறுதி
 யென்னால், மண்ணமுதாய் வருகுருசுப் பிரமணிய குருமணியோய்
 வாழி வாழி. (கஉ)

* அடியா ரெல்லா நினைப்பிரிந்த வன்றே தொடங்கி யின்றனவும்
 தொடியார் மகனி ரெனவழுத்து கின்றா ரினியார் துயரங்கள்

படியார் கண்ணி ரடுதுறையாப் பார்த்தோ நினதா வடுதுறையை
வடியார் தமிழ்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கக)

* வருவாய் வருவா யென்றுகின்றோம் வாரா யென்னி லெங்களை
வருவாய் வருவா யெனவுரைக்க வருவோ நின்பால் வான் பொருளும்
தருவாய்த் தருவாய் செங்கழுநீர்த் தாராய் தாரா யெனவுரையா
மருவார் புகழ்ச்சுப் பிபிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (க)

* எல்லா நீயே யென்றிருந்தோ நின்னை யிழந்தோ மெல்லோரும்
எல்லா மிழந்தோ மெமையிழப்ப தறியா திருந்தோ மெம்பெருமான்.
நல்லார் தமக்கு நல்லாயே நல்லார் தமக்குப் பொல்லாயே
வல்லாய் குருசுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கங)

* நீயே நின்னை நிகர்ப்பாயா நின்னை யொருவர் நிகர்ப்பாரோ
தாயே நிகர்ப்பா யாவர்க்குத் தக்கை நிகர்ப்பா யெனத்தந்தாய்
வாயோ வோயா துனைவனைய மனமோ வோயா துனைநினைய
மாயாப் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கச)

* வருவாய் குரவர் சிகாமணியே வருவாய் தருஞ்சிக் தாமணியே
வருவாய் ஞான தூற்கடலே வருவாய் சமய கோளரியே
வருவாய் கொடுத்த கற்பகமே வருவாய் கருணா கரநிதியே
வருவாய் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கரு)

* வருவாய் நினது முகந்தருவாய் வறியேன் முதுகுந் தைவருவாய்
திருவாய் மலராற் றேன்றருவாய் தீராக் கண்ணி ருந்தீர்ப்பாய்
அருவா யுருவா யருவுருவா யையா வமர்தா யாவர்க்கும்
வருவாய் தருஞ்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கசு)

* அய்யா வுன்ற னருமையெலா மறியா திருந்தே னறிந்தேனான்
நையா திருந்த நாயேனை நைவித் தாண்ட நாயகமே
பொய்யா நின்பா தப்போது காணுப் போதும் போகாவே
வையாப் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (கஞ)

* என்ன குறையோ நின்னதயல் பென்ன விபல்போ வெனக்கேட்டு
சொன்ன குறைநீர்த் தெமையாளத் துவச மெடுத்து நாட்டினையே[ச்
அன்ன யனைய நின்கருணைத் திறத்தை நனைந்தா லுருகார்யார்
மன்னர் தொழுஞ்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வருவாய் வருவாயே. (க)

* ஆண வலகி லவதரித்தா யன்பு செயலாற் றுயாலாய்
பேணக் காமத் திறத்தாலே பெரிய வலியு மாயினையால்
ஏணர் நீயே முப்பாணு மென்னு மறையை யெளிதுணர்ந்தோம்
மாணர் தருஞ்சுப் பிரமணிய வள்ளால் வருவாய் வருவாயே. (௧௯)

* ஆருங் குரவ ரெனவருக வாரும் புலவ ரெனவருக
ஆருந் துறவி யெனவருக வாரு ஞானி யெனவருக
ஆரும் லள்ள லெனவருக வென்றே யுளங்கொண் டகன்றனையோ
வாரும் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளால் வருவாய் வருவாயே. (௨௦)

* பிழைப்பாய் பிழைப்பா யெனமுயன்ற பெரியோ னின்பேர்
பெறநோற்றோன், உழைப்பா னின்ற வொருமுனிவ னுளமும் வரு
ந்த வோடினையே, கழைப்பா லெனுநின் வாக்களிப்பாய் கருணைக்
கடலே கண்மணியே, மழைப்பா லெனுஞ்சுப் பிரமணிய வள்ளால்
வருவாய் வருவாயே. (௨௧)

* மன்னவர் வணங்குஞ் சுப்பிரமணிய வள்ளலே மாதவக் கொழு
ந்தே, என்னதோ குறைநிற்கென்றெனைக்கேட்டா யின்னது குறை
யென வில்லா, அன்னதே குறையென் றுளதென விடுத்தே னதனையு
மகிழ்த்துரைத் தனையால், இன்னது குறையென் றுரைத்துரைத் தடி
யே விருந்திட வெழுந்தரு ளினையே. (௨௨)

* தேமுள துறைசைச் சுப்பிர மணிய குரவநீ தெய்வமுன்
னொருளன், நாமுள வரையுங் குறையுனக் குளதோ வென்றனை நம்
பிளே னடியார், தாமுள வரையு நீயுள வரையுந் தாமத முளவரை
யாமோ, தோமுள மில்லா யறிவிலா வென்னைத் தொன்மைபோற்
காப்பதுன் கடனே. (௨௩)

* மன்றமை துறைசைச் சுப்பிர மணிய வள்ளலே மற்றென்க்
கிரங்கி, நன்றுநம் வழியி லென்றிவன் வருவா னம்மரு ளென்றிவன்
பெறுவான், என்றுநீ யிரைதேர் கொக்கென விருந்தா யின்னுமாங்
கினுணைத் திருப்பாய், இன்றுதா னருளுக் கங்ஙனம் யானுமிருந்தன
வினிபென்ன குறையே. (௨௪)

* அருத்தநன் குரைத்த கல்விமீ னாட்சி சுந்தர நாவல னகன்
ருன், பெருத்தந் கல்விக் குசாத்துணைக் குமார சாமிமா தவனும்

பின் பிரிந்தான், வருத்தமிங் கலைபாச் செய்தனன் சேவை மற்றுநீ
பிரிந்தனை யென்றால், பொருத்தமோ நானிங் கிருப்பது துறைசைச்
சுப்பிர மணியபுண் னியிளே. (உரு)

* ஆடக மனைய சுப்பிர மணிய வண்ணனீ யகன்றாட் டொட
ங்கி, நாடுறுங் கனபா டிகண்மறை யோர்கண் ஞானசாந் திரிகள்பா
வலர்கள், பாடகர் தமிழ்நா வலர்சன்யா ரையுமே பார்த்தனன் றேடியுங்
கானேன், வாடுறா னன்பால் வரவழைத் தனையோ மற்றெனைத்
தகானென வரைந்தே. (உசு)

* சித்தாந்தத் தரும்பொருள்க ளெல்லாநின் னாக்கிற
சிவஞான பாடியத்தி லன்றியெங்குத் தெளிவாம்
முத்தாமுத் திக்கைசெய்து முந்நான்முப் பொருள்கள்
மூன்றவத்தை தமைக்காட்டி முக்கன்மம் போக்கிப்
பித்தாவென் றென்னுடைய முப்பொருளும் வாங்கிப்
பேராசை மும்மலமும் பேர்த்தெறிந்த பெரியோய்
வத்தாஞ்சப் பிரமணிய குருவேசீ மணினான்
மணியிழந்த வரவமினி வாழ்வதென்ன வாழ்வே. (உசு)

* தேர்தருந் சிவஞான போதந் சித்தி
சிவஞான பாடியந் சிவப்பிரகா சந்தான்
தேர்தருசை வப்பொருள்கள் வைத்திடுபன் டாரந்
திருவுகோ னீயெங்கள் துறவர்கிளா மணியே
ஆர்தருமென் புன்றலையிற் றிருக்கரம்வைத் தழுத்தி
யரியதிரு வடிவைத்தே யழுத்தினையின் பத்தே
வார்தருசப் பிரமணிய குருவேசீ மணினான்
மணியிழந்த விழியினித்தான் வாழ்வதென்ன வாழ்வே. (உசு)

* எல்லார்க்கு முத்திதரு மைந்தெழுத்தை யோது
மினியமுறை நிற்குமுறை யென்னதே யென்பாய்
கல்லாய்சை வப்பொருள்க ளெல்லாமே யென்பாய்
கான்பாய்நம் முபதேசக் கருவியா லென்பாய்
அல்லாம லனுபோகத் தானிந்த வயிற்சென்
றறிவாயென் பாயையா யாவருளைப் போன்னார்

வல்லாய்சுப் பிரமணிய குருவே மதிகள்
மதியழந்த வானமினி வாழ்வதென்ன வாழ்வே. (௨௯)

* என்றுநின் னடியேங்கள் சுகத்தின்மிகுந் திருக்க
விரவுபக லெல்லாநீ சிரமமெடுத் திருந்தாய்
இன்றுநாஞ் சேற்றினட்ட கம்பமெனத் தளிக்க
வெழுந்தருளி னாய்சுகத்துக் கிகபரமெய்த் துணையே
கன்றுதாய்ப் பிரிவேயோ வுடலுயிரின் பிரிவோ
கண்ணருக்கன் பிரிவோயோ நின்றிரிவென் றுரைப்பேம்
மன்றுறுசுப் பிரமணிய குருவே மதிகள்
மதியழந்த சகோரமினி வாழ்வதென்ன வாழ்வே. (௩௦)

* பண்டாரு மில்லாத திருவுருவுந் துறவும்
பதித்தநீரி புண்டரமும் பணிவோம்பே தைமையைக்.
கொண்டாடுந் திருவாக்குங் கொழித்தவரு ணோக்குங்
குணங்களெலாங் குலாவுறுநின் கோமளச்சந் நிதியும்
கண்டாலும் போதுமினிக் கருணையா லேயனே
கண்டாரைக் கண்டாலுங் களிதீர்த்தே யுபவோம்
வண்டார்ச்சுப் பிரமணிய குருவே மதிகள்
மதியழந்த பானலினி வாழ்வதென்ன வாழ்வே. (௩௧)

* கற்பகஞ்சிந் தாமணிநற் பதுமநிதி சங்கநிதி காம தேனு, பொ
ற்புறவாங் கிருந்தனநீ யீங்கிருந்தா யெனப்புலவர் புகன்றார் மெய்
யே, அற்பமிலா யாங்குற்ற யவையீங்கு வந்திலவாங் கமர்த லென்
னே, வெற்புறுபொற் றுறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருமணியே
விமல வாழ்வே. (௩௨)

* துறவோரின் னீதியோ தூயகரு ணைத்திறனே தூற்றுஞ்
சீரோ, அறமோசை வாகமத்தி னரும்பொருள்க டமைத்தெள்ளு மரு
மை வாக்கோ, வறிபோமைத் துயர்க்கடலுள் வழங்குவதி லொன்றி
லொன்று வலிய வேநீ, அறியோமென் றுலுனைச்சுப் பிரமணிய
குரவவங்கி கரிப்பார் யாரே. (௩௩)

* அய்யாவப் பாவென்றிங் கயாவருரைத் தாலுமுன்ற னருமை
வாக்கிற், பொய்யாது வந்தனவே போன்றிலெசெம் பொன்னையெல்

லாம் புலவோர்க் கீந்த, கையாவைய யாவெனையும் பையானையெ
ன்ற கருணைக் குன்றே, வையாது வாழ்த்தவன் யன்றோசுப் பிரம
ணிய மதுர வாழ்வே. (௩௪)

* எல்லார்க்கு மொவ்வொருதா ரகமிருக்கு நின்கருணைத் திறத்
தா லென்பர், கல்லாத நாயேற்கு நின்கருணை யன்றியொன்றுங் கா
னோ னீதான், சொல்லாத புகழன்றிச் சொலத்துணியே னினியெது
வோ வழிநீ சொல்லாய், பொல்லாத மணியனைய துறைசையிற்சுப்
பிரமணிய புலவர் வாழ்வே. (௩௫)

* வயதொன்றிற் குறைபுள்ளமற் றிதுபொழுதும் பலவாண வள்
ளன் மற்றைத், தயவொன்று குணங்கல்வி யெவற்றினுமெற் கதிக
னெனச் சாற்றித் தந்தாய், வயமொன்று மெனமதித்தோர் துறை
சையிற்சுப் பிரமணிய வள்ளல் வள்ளால், நயமொன்றுந் திருவாக்கு
வேதமென விரண்டாமோ நம்பி னோமே. (௩௬)

பாண்டித்துரைஸாயிவர்கள் மீது கூறியது.

* வயந்தரா தெவையு மகிழ்ந்துட னுதவும் உக்கிர பாண்டியன்
வாக்கை, வியந்தமு தென்பர் சிவார்ப்பண மாகு மேன்மையைக் கரு
தியோ புகழ்க்குப், பயந்ததோ பிறவா மையும்பனும் வலிமை படை
த்திட வோசெவி தனக்கும், நயந்தரு முணவா விருந்திட வோநன்
னினி லமுதிருந் ததுவே. (௩௭)

எட்டையபுரத்திற் கூறியன.

* பூதல முழுதும் புகழ்ந்திடும் வெங்க டேசுர எட்டம புனிதா,
நாதனா முருகற் கன்பின னென்று ஞானவை ராக்கிய னென்றும், நத
லங் கல்வி பொறைதயை பெருமை யின்சொலோ டெடயனீ யென்
றும், காதலாற் கேட்டேன் காணுநாள் கருதி யாசையுங் கரைபுரன்
டதுவே. (௩௮)

* குருவையு மிழந்தேன் கொடுத்துய ருழந்தேன் கோதிலா தி
னித்திடு பழந்தேன், உருவெனு மின்சொற் றன்னைநன் குடையா
யுணைப்புக் ழென்றுய ருடையாய், தருவையே நிகர்க்கத் தருவைமற்
றெவர்க்குத் தந்தையே நிகர்க்கவுந் தந்தை, அருமையி லார்க்கிங் கரு
மைசெப் வெங்க டேசுர எட்டமா தவனே. (௩௯)

* மன்னுயிர் புரக்கு மரபினுற் பெயரால் வடிவினான் மாதவ
வின்னர், என்னவு முரைத்தா லமைத்திடும் வெங்க டேசர எட்ட
வென் பெரும, முன்னநம் பெபரி னப்பனென் றுணையுங் குமரனென்
றெணையுமே மொழிவார், இன்னமொன் றெருவற் கொண்டெனை
விரும்பா திருந்திட லெங்குள வழக்கே. (௪௦)

ஆகச்செய்யுள் ௨௫௪௬.

தண்டபாணி சுவாமிகள்.

திருநெல்வேலியிலே சைவவேளாண் மரபிலே யுதித்த இவரை முநு
காச சுவாமிகள் என்றும், திருப்புகழ் சுவாமிகள் என்னும் சொல்லவர்.
சந்தப்பாக்கள் பாடுவதில் மிக்கவல்லவர். தில்லைத் திருவாய்மீ, திருவரங்கத்
திருவாய்மீ, ஒலியலந்தாதி, புலவர் புராணம், திருவாமாத்நூர்ப் புராணம்,
அறுவகை யிலக்கணம், திருமயிலைக் கலம்பகம், சேள்ளைக் கலம்பகம்
முதலிய நூல்கள் இவரியற்றியன. இவர் திருச்சென்னூர், பழனிமுதலியதலங்
களில் சிலகாலம் வசித்திருந்து பின்னர் திருவாமாத்நூரிற்றங்கி அங்விடத்
திலேயே இற்றைக்கு 10 வருஷத்துக்கு முன்பு சிவபதமடைந்தனர்.

அவயமேநதலந்தேனல்,

ச ந த க் து ழி ப் பு.

தனனா தனனா தனனத் தனன தத்த

தனனா தனனா தனனத் தனன தத்த

தனனத் தனனதத்த தனனத் தனனதத்த

தனனத் தனனதத்த தனனத் தனனதத்த

தொங்கல். தனன தனனதத்த தத்ததய்யனா.

* குருகே சிகனூர் சிவசுப் பிரம ணிக்கு

விவேகா மௌவே தமிழிற் கவிதொ டிக்கு

மருமைப் புலவர்கித்த மலரிற் றினநடிக்கு

மிருபொற் கடல்படைத்த - பெருமைக் குமாரர்

கருணா கரவேள் பொதியக் கிரியி லுற்ற

குருமா முனிபா லருண்மெய்ப் பொருளை யொப்பி

லொருகைக் கிரியினுக்கு முதலிப் புகழ்பொறுத்த

கருணைக் கடல்படைக்கை - பெறுசுத் தயிர்

குலசே கரணர் சகுணக் கடவு ளர்க்கு

ஞாய்சீ ருடையார் தனிநிட் களவி ருப்ப

மருளிற் றருமொருத்தர் முதன்மைக் கடவுள்செட்டி.

மலைபற் குளுமுதித்த - புனிதக் குணலர்

அயிலதனு லமார்க்க னத்தைவெலுவார். (ஞ)

கொலைவே ரறவே கருதித் தவமி யற்று

மவர்பா லணிமா டியிற் றிகழ்சி றுக்கர்

புலமைத் திறன்மிகுக்கு மொருபத் தன்வசமற்று

வெருளச் செயலகைக்கோ - ரெமனெத்த பாலர்

அருணா புரியா லயவட் டமதி னுக்குண்

மனையா டனையோர் தவசிக் குதவு பத்த

னதுகைப் பொருண்முடித்த சிகரிக் குவடபக்க

மொருசொற் பகருநித்த - ருலகச் சகாயர்

குளிர்தா மரையா கிடதொட் டிலத னுக்கு

னொருசே யெனவா வியிலுற் றமுரு கப்பர்

தருணத் திலெனதிச்சை வழிநிற் குமுயர்சித்தர்

பொருதுக் குடமுழக்க - மலிவுற் றதோளர்

அடிய வர்வாய்மையைக்க ருத்திலுள்ளுவார். (வ)

திருநீ ற்ணிபா தவரைக் கருவி மிக்க

மதுரா புரியூர் வழுதிக் கருள்கொ டுத்த

கலைபுற் றவனைமெச்ச மவருக் கினியர்சட்டி

விரதத் தினர்க ருத்து - முடியச் செய்தேவர்

துணிவே வடிவா கியசத் தியம துற்ற

கவுமா ரரையோர் கொதுகிற் கருது நர்க்கு

நிலைகெட் டறிவுகெட்டு வழிகெட் டழுகெட்டு

விழிகெட் டலைபுரட்ட - முறவிட் டவேடர்

திரையா ழியில்வா முடினக் கருவி றுத்த

பெருமா னெடுமால் விழிபெற் றமக ளிர்க்கொ

ருரிமைக் கணவர்பற்பல் கணவிற் பல்வடிவத்தொ

டொளிர்சத் திபெறுமிட்டர் - மலைபுச் சியாளர்

செயிர றுசிந்தித்து மெத்தகல்துவார். (வஹு)

கினைமா முகில்கேர் பொழியிற் றினை வினைக்குண்
மயில்போல் வருவார் மயன்முற் றியவர் செப்பு
மொழியிற் பரிதவித்து விழியிற் சுழல்வதுற்று
வலியத் தொழுதிரக்கும் - விடர்கற் றுசாரல்
வளமே விடலா விமயக் கிரியும் வெட்க
வடமே ருவைகேர் சொலகிற் குமெழில் பெற்று
முனிவர்க் குமமரர்க்கு முரகர்க் குமனிதர்க்கு
மியரொக் குமெவ ருக்கு - முயிரொத் துநீடு
செயலோ டொருமா நதிமத் தியிலெ னக்கு
மொருநா னொருபே ரறிவுற் றிடவு னாத்தி
மலயக் கிரியினுக்கு மகன்பெற் றமகவொத்து
முதிர்சொற் பனுவல்கட்கு - மிகவிச் சையான
திருவு ருமாமலைக்க டுத்தநெல்லையாய்.

(2)

புருங் தனைமா யவனைக் குகனை வெற்றி
மலர்மா ரனைகேர் வடிவுற் றடினை யப்பெண்
மனதிற் றினநினைப்பள் வெளியிற் கபடம்வைத்து
மயலற் றவர்களொக்கு - மொழிசெப் புவாள்மெய்
அதைநீ யறியா துலகிற் பலரு மெச்ச
மடலே றிடநா டினையப் படிவ ருத்த
முயல்வுற் றமுனைவற்ற பனைமட் டைகளறுக்கும்
வருவத் தனையுனொற்றை - விதிதப் பினீதி
புரிவோன் வடிவாள் கொடுவெட் டமுடன் முற்று
மதகீர் வருமோ விதனிற் றுணிவு பெற்று
மவள்பொற் பெழுதநத்தி யெனையொப் பெனவிசைத்த
துனையொத் தவர்கள்பற்று - மியல்பிற் கொவாது
பயில ருநான்மிகப்ப டுத்தசெல்வனே.

(2ஹ)

* புதுமா மலர்கு டியமைக் குழல்வ னப்பு
வரைவா யரனார் கவியிற் புகழு மொப்பின்
மணமெப் படியமைப்பை யிசையெப் படியிசைப்பை
துதலொத் தெழுதிவைக்கி - லதுவெட் டமோசொல்

விழிலை வரைவா யவைகட் குளசி மட்டு
பயமா தியசீ ருறவைப் பதிலை மெய்ச்சொல்

குழாமிட் டசெவிசற்று மசைவற் றெழுதிவைப்பை:
யலன்னுத் திமலரொத்த - பணியிட் டநாசி
பொதியால் வரைவாய் மணமெப் படிமு கக்கு
நிறந்நாய் வரைவாய் கைகயெப் படிந கைக்கு.

முறையெப் படியுரைக்கு மழுதெப் படியவரிக்கும்
வரைவுற் றகவுண்முத்த - மிடவொப் புவாய்கொல்
படமொ டுநாரியமிச் சைகொள்வதேன். (ஆ)

* நிருகா சுபா லவனைப் பொடிய விட்ட
நெடியோன் வகோரேர் களமப் படிய மைக்கி

ஹய்ப்புட் குரல்கொட்டு னொருசத் தழும்வினைப்ப
திலைபொற் கிரிகனொத்த - முலைமுற் றநாடி
யநியா யெவனி யெழுதத் தரும னாத்
தொயிலார் சிறுதேநா னாதுதொட் டுவிதன் மட்டு
கினைவிற் றிகழமட்டி லெழுதிக் கொளினுமிச்சை
முடியத் தழுவிதித்த - மகிழச் செயாது

விடநா கழும்வா ஹையுமொக் குமவை முற்சொல்
சிலகீ பொருவா நறிதற் குமிட மற்று

மறைவுற் றிடவுதித்த கலைசுற் றிடுமவற்றை
மனதின் கருதல்பற்றி - பெழுதற் கொணாது
மயில னையாடனைத்து தித்துவெளவினாள். (ஆஹு);

* மினிர்நா டலைமே ஹவைத் திடல்கி டைக்கு,
மிகழ்வா ரடல்வே னொனமெச் சபுகழ் கட்டு

மதனப் பயல்விடுத்த கணைபட் டெவடுவுற்ற
மெவிவற் றிடுமொப்பில் - சுககித் தமாதும்
இதுதான் முறையா மிதைவிட் டுணரி ரற்ப
மெனநா டதல்வி னாதைவிட் டுளிகு முற்சொல்
விதியிற் செயினுமக்க வினாரிற் சிலரவிட் து
விவனைப் புண நுட்ப - திலைவித் தையாடி

வெளிற் கியரீர் தெருகிற் கிதறி விட்டு

நெறியோர் பவனா மரசர்க் குமய வீட்டு

மலரிற் திருவையொத்த மகளைக் கொடுநடக்கை

கொடித்திற் கொடிதெனச்சொ லுவர்செப் புமாறு

மறுவி லொய்களிப்ப னைத்துமெய்துமே.

(க)

தொங்கல்கள்.

* அபிலதனா லமார்க்களத்தை வெல்லுவா ரடியவ்வாய் மையை
ய்கருத்தி லுள்ளுவார், செவிரறுசீர் தொடுத்துமெத்த நல்குவார்
திருவுருமா மலைக்கடுத்த நெல்லையாய், பரிலறுநூன் மிகப்படித்த
செல்வனே படமொடுநூ ரியத்துமிச்சை கொள்வதேன், மயிலனையா
டனைத்துதித்து வெளவினான் மருவிடுவாய் களிப்பனைத்து மெய்து
மே.

(உ)

திருக்குருகர் ஞானசித்த சுவாமிகன்மீது பாடியன.

* ஞானசித்த னுமொருவ னல்லோர் நடுக்குவவி
வானகமும் பூகலமும் வாழ்வதனுக்—கானதமிழ்ப்
பாமாரி பெய்வதனைப் பார்ப்பதென்றன் வேட்கையென்றல்
காமாரி யானையுண்மை காண்.

(ங)

* கொலையும் புலையுமறுங் கொற்றமன்னர் நீதி
நிலைதவறார் செந்தமிழ்ச்சீர் நீடுங்—தொலையாய
வானகத்துள் ளாரு மனிதருங்கு டிக்களிப்பார்
ஞானசித்த னுடல்செய்யு நாள்.

(ச)

* எண்ணிலார் மாய்ந்தோ ரெழுந்துலவக் காண்பதுவு
நண்ணி லவங்குலைந்து நானுநான்—விண்ணின்
வழியாமோர் ஞானசித்தன் வந்தவிரக் கண்டால்
அழியாத விடுமுட லாம்.

(ரு)

* ஞானசித்த தேசிகரீர் நாட்டினிடைக் கூடியதால்
கனசித்தர் நாசமுற லென்றென்று—மானசித்தம்
வன்னதொண்ட ரெல்லா மொருங்குடிரார் திக்கின்றார்
வன்னருண் மாட்சி மதித்து.

(சு)

* மரகத நிரிக் கடவுண் மாமலர்த்தாட் கன்பாய்
ராதபத்தி யாப்பதிகஞ் சாற்றி—விரதபயன்
பெற்றுயர்ந்த ஞானசித்தன் பிழம் பெருந்தகவும்
கற்றுயர்ந்தோ ரேயறிவர் காண்.

(எ)

ஞானசித்தர்காலில் முட்குத்தியபோது கூறியது.

* நள்ளார்க்கு மின்பநல்கும் ஞானசித்தன் நன்பதத்தில்
முள்ளால் வருத்தன் முறைமையா—கள்ளாறு
போலத் தமிழ்ப்பாப் புகல்வாருக் கின்பநல்கும்
வேலப்ப நங்குலகே வே.

(அ)

நெய்தற்றொழிலை வியந்து கூறியது.

* செய்யுர் தொழிலனைத்துஞ் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங்கால்
நெய்யுர் தொழிற்கு நிகரில்லை—வையகத்தில்
கெள்ளு தமிழ்வேதஞ் செப்பியந்நாட் சீர்படுத்தும்
வள்ளுவனார் கொண்டதல்ல வா.

(க)

சில தொழிற்றண்மையைக் கூறியது.

* தட்டா னிடத்தினிற் றங்கப் பணிகள் சமைப்பதுவும்
வட்டாடு வாரைத் திருத்தினன் மார்க்கத்தில் வைப்பதுவும்
பட்டாங்கி லுள்ளதைக் காசுதத் தச்சிற் பதிப்பதுவும்
தொட்டார் மனத்தைப் பலவாறு நாளுந் துயர்செயுமே.

(க0)

தேவிகோட்டையில் முத்தப்பன் என்ற ஒருவன் நன்மையைக் கூறியது.

* சித்தப் பிரமை திருட்டெண்ணர் திங்குடனே
முத்தப்பு முள்ளானை முத்தப்ப னென்றுரைத்தார்
எத்தப்பு மில்வாரீ ரெப்படியோ கைக்கொண்டார்
மெத்தப் புகழ்படைத்த மேலவிட் டுள்ளாரே.

(கக)

ஆகச்செய்யுள் ௨௮௮௭.

காஞ்சிபுரம் சபாபதிமுதலியார்.

காஞ்சிபுரத்திலே பிறந்த இவர் அட்வோரீலுள்ள பச்சையப்ப முதலியார்
கலாசாலையில் தமிழ்த்தலைமைப் புலவராயிருந்தனர். கைவசையவினக்க
விருவிடை, பிரமோத்தர காண்டத்துக்குப் பொழிப்புரை முதலியன இவரி

யற்றினார். புரணை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் இவர்க்கு மாணாக்கர். இவர் 37-வருஷத்துக்குமுன்னர் தேகவியோக மாயினர். இவர் குமாரர் பாலகப்பிரமணிய முதலியார் தற்காலம் சென்னையில் வசித்திருக்கின்றார்.

திரமயிலைக் கபாலீசர்பேரிற்பாடிய வெண்பாவண்ணம்.

ச ந த ப .

தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தன்னதத் தனாதய தனதன—

*திங்களர வங்களணி செஞ்சடையர் பங்கிலொரு
மங்கையைம னாந்துளம கிழந்தவிறை—குங்கிலையர்
பாலருளு நாதர்வரு பாணரிசை யாவலினர்
ஆலமுனு நாதர்சிவ னார். (க)

சங்கரர்ச யம்படியர் சஞ்சிதம நம்பரிசு
பொங்குமருள் தந்தவர்பு கழந்தவரு—ளங்குளிர
நாளுமம் வார்வலிய நாவனக ராணிதனை
ஆளவுரி யார்பரம னார். (உ)

சிந்தைகுடி கொண்டெனது செந்தமிழ்ப ரிந்தினிது
தொந்தமொடு வந்தருள்சொ ரிந்துமல—பந்தமற.
வேயருளு மீசரொரு வேயடியி வேயுறைவர்
ஆயுமறை பேசவரி யார். (ங)

மின்னிறச் சடையுள்ள கிமலனார்.

கிம்புருரு வங்கொடுப நந்துற சிங்கவுரு
வம்படவெ குண்டவர்ச லண்ட்தொழு—நம்பரமர்
மேருகிலை கோலிகிர வான்கள்கக் வேகவெரி
யாரகை யாடிவரு வார். (ச)

மைத்தனுயிர் கொண்டகல வந்தநம னொந்துயிழ
மூத்தியைத் தந்தவர்பு னைத்திசை—லந்தானு
ளாலிகடு மாறடுவ ராணையுரி போர்வைகொரு
யாவலினர் குலமுடை யார். (ஊ)

சிந்துமல ரைந்துடனெ திர்ந்தமத நங்கமது
வெந்திடமு னிந்தவர்வி ரிஞ்சனுள—கந்தைகவிடு
மாறுநடு மேவுதலை யானதற வேகறுவு
மாறுலவு மாமுடியி னார்.

(சு)

விண்ணாகத் தவர்மெள்ள வறியொணார்.

மங்கையுரு மென்புசிறு மங்கையுரு வம்பெறவி
ரங்குமவர் சன்னைபக ரெங்கன்குரு—விங்கிதமொ
டேசொலுயர் பாடலதில் நேசர்கயி லாசமலை
வாசர்விடை யேறிவரு வார்.

(எ)

தஞ்சைபுர வஞ்சுழிபல் தண்டுறைசை யம்பர்நகர்
விஞ்சபுகழ் கொண்டுறையும் விந்தையினர்—கஞ்சனரி
காணவரி யார்முருகர் காரிதிரு நாவரசு
மாணிடொழ வேயருளு வார்.

(அ)

வந்திதரும் வெந்தவுண வன்றினித ருந்தவரு
மெந்தைகரி பண்டுபரி யென்றுவர—வுந்தியொரு
மாறனெதி ரேகுமவர் வாயிலுளம் வாழும்வர்
மாறிநட மாடுமடி யார்.

(ஊ)

அண்ணைகற் பகவல்லி யிறைவனார்.

மண்டுபயி ரின்கதிர்வ னைந்துகழி யின்கரையி
னண்டையிலு திந்த்தொளிர்தெ லன்புகொடு—வெண்டரள
மாகுமென மாதர்பல ராசையுடன் வாரவரு
கேகமன னானுமெழில் சேர்.

(க0)

எந்தவுல ருந்தொழவி லங்கியவ னங்குலவு
மந்தரிப மம்பரிய லங்கிந்தமி—குந்தமயி
லானதொரு சிர்குலவி யாடவர்க னோடுமட
மானையை மாதரவர் வாழ்.

(கக)

மங்கையழு குத்தனும் எந்தவடி வங்கன்கொடு
தங்கினொ னும்படித னைந்தமனை—பெங்குமொளிர்
வாலிதொழு மாமயிலை வானவர்க பாலியொளிர்
பாலிழி மேவுபா னார்.

(கஉ)

அண்ணனட் புளசைய மதனிலே.

மங்களாமி குந்தவர ரஞ்சிரதி வந்துநொழு
மங்கையின வஞ்சிர மஞ்சரிதி—ஹஞ்சவிசை
பாடுகெரி யோமதன பாண்டச மோகலவி
கூடவரு மோகவழ கோ.

(௧௩)

என்றெனெதிர் நின்றிடலு மின்பவட லின்பவுயி
ரின்கொணாமி மின்பரச மெந்தையரு—எின்சொலுரை
நாமடிபு னுணையினி ளானொருகு லாமடிசு
லாமடிச லாமடிச லாம்.

(௧௪)

மஞ்சடியி ருண்டகுழல் நஞ்சடிம ருண்டவிழி
பஞ்சடிசி வந்தபத பங்கசமு—னெஞ்சதுக
லோசெமர மோகபட மோகொடிது நீவிடடி
வாசமயி லேயருகு வா.

(௧௫)

பொன்னைபொத் திடுமெய்யி னமுதமே.

வந்தனைபு ரிந்திடுவன் வஞ்சகமி தன்றுதய
சக்த்ரமுத பிம்பரச சம்ப்ரமயி—குந்தகனி
யேசரச மேமதுர மேயுசித மாமதனு
மாசையுறு மாதர சே.

(௧௬)

நைந்துமனம் வெம்புகடி நன்றலடி நங்கையினி
யந்திமதி வந்துதழ லங்கமிசை—புந்துமடி
பாவிமத னேவுகனை பாதகவி டாதடியெ
னவினிலு மீரமலை நாம்.

(௧௭)

மஞ்சமிசை யின் றுளம கிழ்த்தனைவ மென்றிடலும்
ரஞ்சிதமி ருத்தினிதி ரங்கமொழி—கொஞ்சிவினா
யாடவிதழ் கோதியித வாகரதி மாரதுரை
விடுதனி லேகைபட வே.

(௧௮)

புன்யமொத் ததுநல்ல தருணமே.

சக்தமுலை ரெண்டையும் தன்கனைகு டைத்திடுது
வெந்துமன டெய்ததென மிஞ்சியப—லந்தமத

வேள்பெரிய பூசையினை நான்வழுவி டாதுசெய
நாளிதுச பாசுநல நாள்.

(கக)

என்றெனித முண்டுமன தின்புடன ணைந்தினிது
மென்றுசிறு தம்பலம்ல வங்கமிச—வொன்றிடவென்
வாயிட்டு வாளமரர் மாதர்சுகம் விண்துசீ
சியதிலி ராதுருசி யே.

(௨௦)

இங்கிதநி றைந்துபுள கங்களுட லெங்கணுநெ
ருங்கிடவ ணைந்தெனையு வந்தினமு—நங்கமென
சாமியட காமியென சாலமொரு சாமியினை
யாமலதி கேளிசெய டா.

(௨௧)

சன்னதத் தொடுபுல்லி மருவுமே.

இந்துதுத னின்றுவெயர் வந்திடலு மின்பமொடெ
முந்தினிது குந்தியமு தின்றுளிக—சிந்திடுது
நீபொறட சாமிகில நேரமென லீலைபிர
தாபமொடு சாமியினை யாள்.

(௨௨)

ஆந்தவம யஞ்சிறித சந்திடி லிற்தொளிர்பல்
சிந்திடவி ரண்டுகள முஞ்சிதற—முந்துறுப
ளிலெனநி லாவுகர தாடனம்வி டாதுசெய்து
மால்வளர வுடிமகிழ் வாள்.

(௨௩)

இன்பவமு தஞ்சுரத ரம்பையுடை யிர்த்ரனென
நன்கொடுபு கழ்ந்திடுவள் நங்கையவள்—தென்புமிக
வேதமுவு போகசுக மீடுசொல ஞாலமதி
லேதரிய தாகுநிச மே.

(௨௪)

தன்னையொத் திடுமுள்ள நிலையதே.

தோங்கல்கள்

மின்னிறச் சடையுள்ள விமலனார்
விண்ணகத் தவர்மெள்ள வறியொனார்
அன்னைகற் பகவல்லி யிறைவனார்
அண்ணனட் புளசைய முதுனிலே

பொன்னை பொத் திடுமெய்யி னமுதமே
புண்யமொத் தனாநல்ல தருணமே
சன்னதத் தொடுபுல்லி மருவுமே
தன்னையொத் திடுமுள்ள நிலைபிதே.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உருகு

அமுதகவிராயர்.

இவர் மதுரைநிலா சிவகங்கை சம்ஸ்தானத்தைச்சேர்ந்த பொன்னாங்
கால் என்னுமுரில் வேளாளர் மரபிற் பிறந்தவர். கவி பாடுவதில் மிகச்
சுமர்த்தர். கேட்பவர் மனத்தைக் கவரும்படி இனிமையான பொருட் செறி
வுபடப் பாடுந்திறமையுற்றமையால் இவர்க்கு இப்பெயர் வந்ததென்பர். கி. பி.
1645 முதல் 1670 வரை சேது சம்ஸ்தானத்தை ஆண்டவந்த பெருங்கல்வி
மாலும் வள்ளலுமாகிய திருமலை சேதுபதி ரகுநாத சேதுபதியென்னும் தள
வாய் சேதுபதியவர்களது வாசல் வித்துவானாக விளங்கினர். அச்சேதுபதி
யவர்கள் மீது நாணிக்கண் புதைத்தலென்னும் ஒரு துறைக்கோவை பாடி
னவரும் இவரே. இவர் பிறந்த ஊரை இவர் சந்ததியாரெல்லாரும் அனுப
விக்கும்படி ஷே சேதுபதியவர்கள் சாசுவதமானிபமாகக் கொடுத்துவிட்ட
னரென்பர்.

இவர் நித் திரை செய்யும்போது இராமநாதபுர சம்ஸ்தான தாலுபதி
அண்ணாமலைப்பிள்ளை வந்து பாதத்தை வருடக் கண
வீழித்தறிந்து உடனே கூறியது.

* சீரிலகு மான்மணிப் பாய்சுமந் தான்கம்பர்

சிவிகைபாண் டியனேந் தினான்

செல்வமிகு சுச்சியப் பன்னுதை பொறுத்தனன்

றிகழ்சுட்டி சோம னீந்தான்

தாருலவு குமணனுந் தலைகொடுத்தான் சிவன்

முனுமொரு தூது சென்றான்

சர்க்கரையு மெச்சில்வாய் கழுவினான் காளத்தி

தனதிருகை புற்றி விட்டான்

பேரிலகு கம்பையனும் கிரலாழி யீந்தனன்

பெரியவன் பெண் கொடுத்தான்

பிணிமுகத் தோன்கே னைப்புரந் தான்பேதை

முதுகிலை மொருவ னிட்டான்

பாருகி வித்தமிழ்க் குத்தொண்டு செய்தபேர்
பார்க்கெற் கணக்கில் லையே
பரராசர் பணிகின்ற அன்னு மலைக்குரிசில்
பாதத்தை வருடி னானே.

(க)

* பருப்பதங்க னொவ்வொருநான் பாக்கல்சிவன் வளையாத
பாற மேரு, சரிப்படங்காப் போதிகைத் தொடுத்ததிருப் பணியை
யென்ன சொல்வே னையா, தருப்பொலியுங் கரதலஞ்சேர் மந்திரி
முத் திருநாம்பா சாமீ யுன்னைக், கருப்பனுமுன் திருப்பணிக்கென்
றுருப்பணிஞன் மருப்பொலிசெங் கமலத் தோனே.

(உ)

* சேதுபதி காத்தமுத்து ராமலிங்கத் துரைகுழந்தைச் சிங்க
மந்திரி, மாதுவளர் முத்திருநாப் பன்கொடிய வரிவேங்கை வளரா
திக்கம், கோதுறுபா மரக்காடு கருநீகர் மும்மதக்கொல் யானை மற்
றோர், மோதுசிறு புலியிவற்றுட் கல்விமான் களுத்திரிந்தான் மோச
ந்தானே.

(ங)

ஆகச்செய்யுள் ௨௫௧௧

அவிநாசிப்புலவர்.

இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லா வாசுதேவநல்லூரில் சாயக்காரர் குலத்
திற்பிறந்து கவி பாடுவதிற்தேறி கோயமுத்தூர்ஜில்லா அவிநாசியில் பவ
வருஷம் வசித்தனர். அதனால் அவிநாசிப்புலவரென்று பெயர் வந்ததென்
பர். இவரதிற்பெயரறிந்திலம். அவிநாசி கருணாபுரிமலை இவர் செய்த
துல். இற்றைக்கு 10-வருடங்கட்கு முன் தேகலியோகமாயினர்.

வகைகவிகள்.

* சேவனுள் ளளவுமே நடடுவக் காலியுந். தேருஞ் சினந்து கொ
ட்டத், திருநெருனு முண்டவிழி யிற்குளவி கொட்டவது செங்கு
ருதி யாறு கொட்டப்; பாவிமக னேயுனது வாசலிற் சாம்பிணப்
பறைகண்மிக வந்து கொட்டப், பந்தரடி மாடடித் துறவினர்கள்
வாய்க்கரிசி படிநெற் கொணர்ந்து கொட்ட; ஆவலொடு கான்
மாட்டி னுனறுபெண் டாட்டிகண் ணருவியொரு கோட்டை
கொட்ட, ஐயையோ வென்செய்வே வென்றமக நீர்மலை யதனைக்
கொணர்ந்து கொட்டச்; சாவடியி லுறதலிகள் கூடியற லீவந்து சப்
பாணி மொட்டி யுருனே, சுண்டிக் குவாமனே வெங்கட்ட ராமனே
சப்பாணி கொட்டி யுருனே.

(க)

* நற்கவி ராசருக் போத மட்டியிற் நானிலத்தில்
அக்கரை யான நிதிபோய்க் கரிக்கந்தை யாடைகட்டி
கற்கரைந் தாலுங் கரையாத சிந்தைக் கசடனுக்குச்
சர்க்கரை யப்பனென் றேன்பேரிட் டான்பெற்ற தப்பிலியே. (அ)

* ஒருமற் கடக மெனச்செத்த நாயென ஆனுகின்ற
எருமைக் கடாப்பயல் சர்க்கரை யப்பனை யேதுக்கென்றோ
அருமைத் துரைநல் வரகுண ராமனென் னையனென்ன
பெருமைக்கு வேண்டிவைத் தானோதன் வாசற்பர தானியென்றே.
ஆகச்செய்யுள் உடுகச.

சொக்கம்பட்டித் தானாபதி பொன்னம்பலம்பிள்ளை.

இவர் சொக்கம்பட்டி சம்ஸ்தானத்தில் ஸ்தானபதியாயிருந்தவர். இத்
றைக்கு 60 வருடங்கட்கு முற்பட்டதிவர்காலம்
இவர் சேற்றூர் ஜமிந்தார் சிவப்பிரகாசத்துரையவர்கட்கு எழுதியனுப்பியது.

* இலவே யனைய விதழ்மட மாதரோ டின்புறுதல்
குலவே லரசர்க் கியல்பல்ல வேயிக் குவலயத்தில்
பலபேர் புசித்துக் கழித்தே யெறிந்திரும் பாண்டஞ்சுத்தி
அலவேதென் சேறைச் சிவப்பிர காச வகனாங்கனே. (க)

* நானு விதத்திலும் பாணைய காரர்க்கு நன்றிசெயும்
தானு பதிச்சொட்டு மானிட ரேபுத்தி தானிலையா
மானாபி மான மிலையா வயிறென்ன மாகடலா
ஏனையப் போலலைத் திரிதைப் பார்க்கி விறத்தனன்றே. (உ)

* தானு பதியென்ற பேர்மாத் திரமென் றமிழருமை
யானு லறிவறு நீமாத் திரமெனக் காதரவு
நானு விதத்தினுங் காணே னுனைமுற்று நம்பிவந்தேன்
மானாப மாதொண்டை வேந்தா மழகப்ப மாமணியே. (ங)

* காவிக் கலையிலை யாகப்ப வேறக் கடலிலையா
ஆகிக்கு மீளப் பிறப்பிலை யாகல்வி லம்பையெடுத்
தேவிச் சலிப்பது போலே யிதமறி யாதவரைச்
சேவிப்ப மாகங்க ராபுன்னை யூரிற் சிவக்கொழுந்தே. (ச)
ஆகச்செய்யுள் உடுகச.

கல்போது ஜமீந்தார் முத்துக்குமாரசாமிப் பாண்டியரவர்கள்.

இவர் தமது கடன்றர்க்கவெண்டி எட்டயபுரம் பேரையூர் என்ற இரண்டு சமஸ்தானபதிகளை யடுத்துப் பயன்பெருது ஆற்றங்களை ஜமீந்தாரவர்களை யடுத்துக்கூறியது.

* எட்டையா பேரையா வென்றுரையே யென்றுரைத்தேன்
எட்டையா பேரையா வென்றுத்தார்—கட்டக்
குரைகடற்கு வீர்த்துக் கொடுபோகா தாற்றங்
கரையதவிற் சேர்த்தெனை கா.

(க)

ஆகச்செய்யுள் உடுகக.

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர்.

இவர் மதுரையில்லா பழநிகரத்தில் கி. பி. 1836இல் முத்தையாசாரியாரது நற்றவத்தாற்பிறந்த அருமைப்புதல்வர். மூன்றாம் வயதில் வகுரிகோயி றால் முகக்கண்ணிழந்து முருகக்கடவுள் கிருபையால் அகக்கண்ணெளிவின ங்கப்பெற்று எத்தகைய பெரியநூலையும் ஒருமுறைவாசிக்கக்கேட்டால் உட னே மனதிற்கொள்ளும் ஏகசுத்தக்கிராகியாகிப் பன்னாலோதியுணர்ந்து கடன்மடை திறந்த வெள்ளம்போற் கவிமாரி பொழிந்து சேது சமஸ்தான மன்னர் பெருமானாகிய முத்தராமலிங்க சேதுபதியவர்கள், பொன்னுச்சா மித்தேவரவர்கள் இவ்வருவர் சமூகத்திலும் தமது கவித்திறத்தைக்காட்டி அவர்களால் கவிச்சிங்கநாவலர் என்ற பட்டமும் பற்பலசன்மானமும்பெற் றனர். பின்னர் சென்னைமுதலிய பல விடங்களிறசென்று பற்பல பிரபுக்க ளாலும் பாராட்டப்பெற்றனர். பல்லக்கு முதலிய விமரிசைகருடன் யாத் திரைசெய்து பிரபுக்கள் எதிர்கொண்டழைக்க வாழ்த்த தமிழ்ப்புலவர்கள் இவர்க்குப்பின்னர் யாருமில்லையென்றே சொல்லலாம். இவரது கவிகளெ ல்லாம் மிக அருமைவாய்தன. கி. பி. 1884இல் சிவபதமடைந்தனர். இவர் செய்த நூல்களும் தனிப்பாக்களும் ஒருங்குசேர்த்து மாம்பழங்கவிச்சிங்க நாவலர் பிரபந்ததீரட்டு என்ற பெயரால் மார்க்கயன்கோட்டை வித்து வான் எம். பி. பழநிசாமி யாசாரியார் அவர்கள் அச்சிட்டெள்ளார். அதனுள் ஏனைய விவரமெல்லாக்காண்க.

தோழி தலைவனிடஞ் சென்று கூறல்.

* மனத்தடங்கா வுனதுமயல் வலைப்புருமான் வசந்தமென வந்த
பூஞ்சந், தனத்தடங்கா வெம்புலிக்கு மம்புலிக்கு மயங்கியஞ்சத்
தகுமோ காப்பாய், கனத்தடங்கா முரசதீர்மங் கலசமுக முகசலச
என்ன முன்னட், சினத்தடங்கா தனித்தகஞ்சந் செயித்தபொன்
னுச் சாமியெனுஞ் செங்கண் மாலே.

(க)

* குடங்கனக வடம்பறது கொங்கைசெங்கை பங்கயங்கைக் குங்
கோன் மீனம், படங்கனக மருண்ட விழி பெணங்குடில்வந் தனங்கவ
ந்து பலகி ிடை, தொடங்கனக குகன்கருணை துலங்குவள ரலங்கித்
மெய்ச் சுருணலோலா, தடங்கனக சயிலபுய செளர்யபொன்னுச்
சாமியெனுந் தளசிங் கேறே. (உ)

நங்கையின் துயரறி நற்றய்கூறல்.

* மகரவட செங்கொடிமன் மதனெனது மகன்மனத்தை
வலிமையேமிக்க, ககரவட ரெனக்கவந்தா னனையிவன்பெற் றிடவரு
ளிக் காப்பாய் முந்நீர், கிகரவட மொடுவகோந்த திருதர்படை முழுதம
ன்று நெளிய வில்லேர், துகரவட சயிலபுய சுமுகபொன்னுச் சாமியெ
ன்னுந் துரைச்சிங் கேறே. (ங)

இதுவுமது.

* பொருகரும்பு நெடுஞ்சிலவேன் பூட்டியமர் காட்டியடர் போ
ட்டி தன்னான், முருகரும்பு குழன்மாதான் மோகமுற்று வருந்துவது
முறையோ காப்பாய், பருகரும்பு தியவமுதப் பசுந்தமிழோர்க் கிசை
நகமனப் படியே யாவர், தருகரும்பு விதமுடுகிலே செளர்யபொன்
னுச் சாமியெனுஞ் சரத மாலே. (ச)

மன்மதோபாலம்பனம்.

* வருமதனு நீனைச்சிலந்தன் மதிக்குடையோ னென்பரது
வழுவே மாதர்ப், பொருமதனு நீவரும் புரிவதெலாம் புரிவிரிநீர்ப்
புவனங் காக்குந், தருமதனு திபதிபொன்னுச் சாமிசெழுங்கதத்திகை
தான் தருமே லன்னான், பருமதனு கம்முகரும் பைங்கழைவிற் கொ
ருகாரும் பயப்ப டேனே. (ரு)

சமஸ்தி 7 சந்தனம்வந்த சட்டனைக்கலிப்பா.

* கந்தச் சந்தன மெய்பிற் பொருக்கெழக் கனவ சந்தனம் பாலுன்
றன் மோகமே, முந்தச் சந்தன மேவிச்செந் தேனும் முதுங்க சந்தன
வென்றே மயங்கினன், இந்தச் சந்தன குந்தர ளம்புனைந் தெழுகச் சந்
தன மின்விவட் குச்சுகந், தந்தச் சந்தன தெவ்வமுந் தீர்த்திடத் தய
வு கூர்பொன்னுச் சாமிந் ரேந்த்ரனே. (சு)

வேறு.

* ஏன மாதங்க மேயமு தேவுன தெண்ணம் யாதெம் மிடத்திற்
சொலற்கென்ன, மான மாதங்க வத்தைய யீதென வழத்து கென்ற
னை மார்க்கேண்ட தின்மப, லான மாதங்க மெல்லாம் குளிர்ந்திட வனை

சூவாயொன்ன லார்படை வென்னிடத், தான மாதங்க மேறி நடாத்
துமந் தரபுயா பொன்னுச் சாமிந் தேந்தரனே. (௭)

மடக்கடிவீருத்தம்.

* மருவிரி பந்து வெருவுற நொந்து வளைசிமிழ் கடைபட முந்
து, வடகிரி கோடத் தடமுறை வாட மருன்புறம் பரஞ்சுழன் னா
டப்; பருமணி பொறுத்துக் கருதுகச் சறுத்துப் பனைத்தொளிர்
சுண்கறு கறுத்துப், பவத்தொடர் நிற்குந் தவத்தரு மேங்கும் படி
யடி படர்ந்தடர்ந் தோங்கும்; இருமுலை யிருந்து மொருமுலை பொருந்
து மெழின்மதன் வரவிவள் வருந்து, மியல்கொள லாமா நயகுண
சோமா விற்பநன் கருள்செழும் தாமா; தருவெனு நேமா பொருபல
விமா சகமெலாம் பணிரகு ராமா, தயைமலர் மின்னுக் கியைபுய பொ
ன்னுச் சாமிரா ஜேந்தரவுத் தமனே. (௮)

தலைவியின்; பரிசெலா முணர்ந்த பாங்கிசென்றரைத்தல்.

* படிபுகழ நிதம்பத்துப் பணவரவுந் திருந்துமிளம் பாவை
நல்லாள், வடிவுபெறு மதனனென வளர்நினது புயந்தழுவா வகை
யான் மிக்க, மிடியரொன நெடிதுருகி மெலிசுவளோ விவண்முகம்பா
ர் மின்னு ரொன்னார், தடமகுட முடிதடவு சுரணதிவ்யா பரணபொ
ன்னுச் சாமி மாலே. (௯)

உவமை விலக்குகள்.

சந்திரன்.

* தலைமைபெறு நிருபர்சிகா மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமி யென்னுங்
கலைநிதியே கலாநிதியின் முகம்போ லென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதியிக் கவின்கொள் வாமென்
றலையினிடைப் பணிந்துபடிந் தெழுந்து மாசோ
டாமைகண்டு வெள்கிமெலிந் தறவுங் கடனி
மலைபுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய
வனுக்குமுகக் கலியிருளை மாற்றி டாதே. (௧௦)

கலைவாணி.

* வரமுயர்தென் புதுவைபுரி தவத்தின் சீரால்
வந்தபொன்னுச் சாமிமன்னு வளருன் கல்வித்
தரமுணர்ந்து விபந்துதமிழ் மடங்கை தானுந்
தன்மெய்வெண்மை யாகிவெறி தவழும் வண்டர்

பாஷாஸ ட்டைக்குடிபுக் கிருந்து மேலாம்
பயனிலமா யினநிலியப் பயன்கொள் வாயிற்
நாபதிபா னமையிவறே பெற்ற தாதா
காமகனோ மாமெனநின் னுவுற் றுளோ.

(க௧)

அறமுகன்—குறமுனி.

* தடநில புயபொன்னுச் சாமிமன்னு தினநுகல்வித் தரத்தா
னாணி, யடனுடைய குகனுமறு முகங்காட்டி யையனென் னவமர்ந்தா
னன்றிக், குடமுனிய னுத்தமிழி லாங்குவடு மேவியின்னங் குறுகு
லானேந், புடன்தனி லெவநுளர்நற் புகழ்வளரு முனக்குதிகர் புகலற்
கம்மா.

(க௨)

காமதேனு.

* குடிவெறி பயின்றபுலை கிரும்பிமட மிருந்துபயங் கொடுமுட்
டுற்ற, கடியநா பியையடைவோர் கருதுபொருள் பெறுவரெனிற
கபட மின்றிப், படிமொழிகப் பானுதிநல் பழுத்தமர்வென் றனந்த
நிதி படைத்த தின்னை, நெடிதுறுவோ ரெவைபொருந்தார் நேம
பொன்னுச் சாமியென்னு திருப ரேறே.

(க௩)

கற்பகதரு.

* உவந்துவந்து தாழ்வானே ருருவுகொளக் கடியவல ருடைய
தாக, திவந்துவெம்பா மாமெனவாழ் கற்பகமுற் றவரேபன் னிதி
கொள் வாரேற், பவந்தகிர்மே லவர்பயிலப் பழிமுனிந்து மதிச்செ
ழுங்கற் பகமாய்ச் சீர்த்தி, துவன்றபொன்னுச் சாமிமன்னு தினைய
டைவோர் பெறும்பயன்யாஞ் சொல்லற் பாற்றே.

(க௪)

மறைமேகம்.

* கருவிமுகில் கடல்கவர்ந்தோர் பருவமிரும் புனல்பொழியக்
கற்றே மல்லான், மருவுபிறர் பொருள்விரும்பா ததுதினமு நவமணி
பொன் வாரி வாரித், தருமுசித சமுகபொன்னுச் சாமிமக பதிசெழு
ங்கைத் தலம்போ லேமென், அருவமிகக் கறுத்தவெற்பி னூடொ
துங்கிப் பனித்துவிண்சென் னிறைபு மாதோ.

(க௫)

பொருள்குதத்தின் பெருமை கூறியது.

* மங்கரிய பங்கவிடர் வெங்கலியின் முங்கலுறு வார்ம் ஈற்குன்
பொங்கலக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலு மானோ

தொங்கரக ரங்கர்க்கு ஸிங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக் கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கரூப சிங்கமென்னு மெங்கன்பொன்னுச் சாமி மாலே.

படிசேட்டுக்கொண்டது.

* வடிகொளமு தனைப்பல கலைமுணர்ந் தடைகுநர்புன் மரு
ளாம் கங்கல், விடிதரன் கருந்நெயின் பெருந்தகைமை யறிந்திரு
ந்தும் விருப்பா லின்னம், படிபடியென் றடிக்கடியெப் படிமொழிவல்
படிமகிழும் படிநா டோறும், தெடியபுகழ் வளர்க்குமுது நீதபொன்னு
ச் சாமிமெனு திருபமேறே. (கௌ)

படியளவுசெய்யக்கேட்டது.

* கனப்படிவ மிதுவெனும்பொற் கமலகர தலசுமுகா கணிந்த
செந்தே, னெனப்படிவன் டிமிர்குழற்பொன் னினங்குபொன்னுச்
சாமிமெனு வியம்பக் கேண்மோ, மனப்படிநா னினைத்தபடி வந்துப
டிப் படியுனர்த்த மாட்டே னின்னே, தினப்படியிப் படியுனக்குச்
செனும்படியென் றெருபடிநீ செய்கு வாயே. (கஅ)

பாராச்சேவகர் தடுத்தமை கூறியது.

* தருமகுண மிதுமுனது சமுசமுறர் வறுமையெனச் சலிக்கக்
காய்ந்து, வருமிரவி வெயிலதனுள் மயங்கியின்றி யானிங்கு வந்த
போழ்திலருமைதவிர் பாராச்சே வகர்கமது பெயர்ப்பொருளை யறி
யக் காட்டிச், கருவமொடு தடுப்பதென்னே காமர்பொன்னுச் சாமி
மெனுங் கருணை மாலே. (கக)

இறைவர், தமது காங்ககோப் பிடித்துக்குலக்கியபோது சொன்னது.

* அவனிபுக முன்னுதிரு வடிமலரி னெழுதுகனா லன்று நீங்
காப், பவமதகன் றெருகரிய ப்றையும்பெண் னாகுமெனிற் பாரா
வாரந், துவளவமு தெடுத்தினிய சுரர்க்கருணின் திருக்கரத்தாற்
ஹெடப்பெற் றேற்குக், கவலைபினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச்
சாமிமென்னுங் கருணை மாலே. (உ௦)

தமக்குக் காத்தல் வந்திருந்தபோது கூறியது.

* உன்னினிய சன்னிதந னெருவியன் மருவியதா லுடனே
சைவ, சன்னிலைவிட் டன்னிபநா னடைபுகுமி னவனையன்று நன்க
காந்த, னென்னிடத்துந் தன்னிவருந் திபநாற்றே னுனசருகுப்

திருந்தேன் வெண்பூ, தன்னிவ்வுரு கன்னிதிரு வென்னுமின்னு மன்
னுபொன்னுச் சாயி மாலை. (16)

காத்தல் தீர்த்தபோது சொன்னது.

* சொற்செறிமுத் தமிழ்வலர்க்குத் துரங்கமணி சரங்கவிகை
துலங்குத் தந்தப், பொற்சிகை முதலவருள் புனிதபொன்னுச் சாயி
மெனும் புயலே புன்றன், மற்செழுந்தன் கருணைநெடு மழைநனைப்ப
வகனுவென் வறுமை யாய, முற்சரமும் பிற்சினந்த முதுசரமு மிக
வயலாய் முடிந்த மாதோ. (22)

சிரங்குவந்தலிவரம் தெரிவித்துக்கொண்டது.

* மிக்கவடி விற்காத்த விரியன் போனமை விதித்திலன் பாவி
யென்றே, வேதனை வெறுத்தயர வேகனை விளைக்கின்ற வெஞ்சிரங்
கானவைகளென், மேலெலாந் தானவர்கண் மிசைதொடுத் தன்றுரீ
விடுகனை மிடைந்ததொப்ப, மேவின வவற்றியல் விரிக்கவெளி தோ
விண்ணு விண்ணென் றசிப்பனசில,

* செக்கர்வன முள்ளொன்ச் செறிவசில மாறாத தினவுபுரி கின்ற
னசில, சிறியசில பெரியசில வெரிவசில நாலெந்து சேர்ந்தொன்று ப
ட்டனசில, தெரிவையர் தனம்போற் செழித்தடி. பரந்தெழு சிலந்தி
சில வுள்ளவாவித், தேசமொவ் வாமையோ தண்ணிர் விரோதமோ
தெரியாது பிணிபனேகர்,

* தொக்கதமிழேனைத் தொடர்ந்ததா வீரவெலாந் தூக்கமிலை
யொருமாதமாச், சூழ்பனி வருத்தமோ சொல்லமுடி யாதுமேற் றா
யசாக் கட்டிரண்டு, துப்பட்டி யிட்டிடன் றோன்ற முழந்தாள் சுரு
ட்டினுநடுக்கறது, தொந்தரை யிவற்றைச் சகிப்பதெப் படிமுன்பு
சொன்னசொற் படிநடாத்தித்,

* தக்கவுத் தரவுதந் தெம்மையெம் மூர்க்குச் சந்தியி லனுப்பவே
ன்றிம், தானவபி மானமுடு ளானசில ஞானதுரை தமதுமா தவகுமா
ரா, தமிழ்முத்து ராமலிங் கச்சேது பதிமகிழ் சகோதர சபாபூஜிதா,
தம்மப்ர தாபபொன் னுச்சாயி ராஜேந்திர சதுரங்க தளசிக்கமே.

கவிச்சிக்கமென்ற பட்டம் பெற்றபோது.

* கங்கங்குலவு கதிர்வேலான் கனகமேரு கருணைமுகில்
பொங்கம்பெறுநென் புதுவைவளர் பொன்னுச்சாயி பூபனெனக்

தெங்குந்திழல் கூர் கவிச்சிங்க மெனுமோர்பெயரிட் டெழில்வளமை
தங்கும்புகழ்மே லாங்கலையுந் தந்தேயெனையா தரித்தனனே. (௨௪)

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச்சம்பிரதாயம்.

*அட்டவரை களையுன் டனந்தனை விழுங்கியே முண்டத்தையுங்
குலுக்கியஞ்சாம லிடியைப் பிடித்துப் பொடித்துமரு வலர்தமையெ
லாங்கசக்கி, மட்டரிய கனலைப் பிழிந்துசா முக்கியதை வயிறுகொள
வாய்மதித்து, வனனோங்கை யைச்சிமிழில் வைத்தடக் கிக்கொடு மகி
ழ்ந்துவிடா யாடவல்லேம், அட்டவெங் கவிதனை வெருட்டவொரு
வித்தைந் சொல்லிக் கொடுத்தல்வேண்டும், அங்கவக ளாங்கசூ
ரங்குதா விங்கிதசு மங்கலாவ லங்கிர்சுருணு, வட்டுடைப கட்டுமெழி
லிட்டுளம ருட்டுமிள வட்டமுலை யிட்டமடவார், மதனவன் னப்புரி
அதிரெப்பொன் னுச்சாமி மகராஜ சுகபோஜனே. (௨௫)

சமஸ்தி.

வெண்பாக்கள்.

*மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னர்திரான் றன்னாட்டிந்.
சேலாங்கன் மங்கையர்வா சிக்குநல்யாழ்—நீலாம்
பரிசிற்பெரியகொடும் பாலைகுளி ரும்ஆ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (௨௬)

*என்றுமொரு தன்மைத் தெனவினிக்கு மொன்னலரை
வென்றபொன்னுச் சாமி விறல்வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளையிலான் மாயந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள். (௨௭)

*போலுரைமட் டும்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றியார்
சிலபொன்னுச் சாமியெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மனமிரக்க மில்லாத வன்கணரைக் தேடிக்
கணதனவெ னக்கூறிற் கண்டு. (௨௮)

ஸ்ரீமாந். முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கன் சமுகத்திவியற்றிய
மங்கலவாழ்த்து.

புகழான்ற நகமின்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்
தழிஇப்ப, லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமல

ன் காக்க, பகர்பூங்காத் தொறும்பூவை பதங்கோவைச் செழும்பா
வைப் படிக்குந் தேவை, நகரேந்தர சமுதமுத்து ராமலிங்க பூமவுளை
நாளு மாடோ. (௨௯)

சிபிபு.

வுனங்கனம்பு மழைபுயிங்க மலைசெலிகட் குருக்கயசெம் பவிர்
திங் கட்கோ, மனங்கனம்பு மன்னைபொல்லா வஞ்சகியென் றிரங்கி
மதி மறந்து சோர்த்திம், மினங்கனம்பு திபகனிபால் வெறுத்தனன்
கண் பார்த்தருள்வாய் வியந்த னேக, தனங்கனம்பு ரவிதமிழோர்க்
குதவுறந்து ராமலிங்க தாசிங் கேறே. (௩௦)

சந்திரோபாலம்பனம்.

* பொருப்பவனி தனிப்படர்வ தெனக்குலவு சினக்கரிற்றிற்
பொலிந்து தோன்றித், திருப்பவனி வந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேறு
பதி சீர்கண் டிற்ற, விருப்பவனி தையர்பலாக்குண் மெலியவன்யா
னோபகைத்தாய் வெள்ளிக் குன்றி, விருப்பவனி தனையுணர்ந்தன்
றோமிதித்தா னினையினமோர்ந் திலை லாவே. (௩௧)

மன்மதோபாலம்பனம்.

* திடக்கடவி கடக்கலிற் சினக்கடின மனப்பகைவர் திடுக்கிட்
டோடி, விடக்கடவி முடுக்கியமர் வெல்லுமுத்து ராமலிங்க வேந்தன்
சேர்ந்தான், சடக்கடவி றடக்கைவிடு சரத்தைமுடி யுரத்தகடற்
றடாரி தன்னை, யடக்கடவி யிடைக்குயிலை யகற்றுநினை மதிப்பதிலை
யனங்க வேளே. (௩௨)

யமகம்.

* வடங்கலங்க ளபங்கழங்கு மறந்துனன்பு சிறந்திணங்க மதிக்க
காநின்ற, வடங்கலங்க சனம்பினெந்த மனந்திருந்த நிவந்தகொங்
கை வரையின் பச்சு, வடங்கலங்க நகம்புரிந்து மகிழ்ந்துகொஞ்சி
முயங்கெதிர்த மருவ லார்க, வடங்கலங்க வெலுந்துறங்க மகிபமுத்
து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (௩௩)

இதுமது.

* மாமனத்தை யிவர்காவல் வலிதோநா னுச்சுதனி மயங்கி
னீம், மாமனத்தை யணிதருந்து மாட்டுபணி சூட்டுமணி வளைகள்

பூட்டம், மாமனத்தை புறவைவிடெல் வகையினுஞ்சென் றழைத்தி
வினு வருவன் சேது, மாமனத்தை யல்புகழு மதனன்முத்து ராம
லிங்க மாலைத் தானே. (௩௪)

* உனதுமயற் பரவைபடிந் துறுகரைகா ணுதுடைந்தன் னுரு
குங் கன்னி, தனதுதனக் குடமிரண்டுந் தருமெனினீ முத்தமொன்
று தரலா காநோ, வனகதங்க வனிசூலங்க வமர்கலங்க வடர்துர
ங்க வருட்ப்ர சங்க, வனசதுங்க வனிதைபொங்க வளருமுத்து ராம
லிங்க வரிசை மாலை. (௩௫)

மிருதங்கம் வாசித்தபோது சொன்னது.

* எத்தலமு மதிக்கு முத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யெனுந் ரே
ந்தரன், கைத்தலத்தின் மத்தளவி சித்திரங்கன் டத்தகைதாங் கற்
பா வன்றோ, சித்தமதில் வானானுந் தியுமருள்பூண் டவராய்வெண்
சிலம்பூ டின்னஞ், சுத்தமதி வைத்தசடை. யத்தனைநற் பத்திசெய்து
துதிக்கென் றுரே. (௩௬)

வீணுகானஞ்செய்த பொழுது பாடியது.

* மந்தரனேர் புயத்தன்முத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி மஹாதேவச்,
செந்தரமோர் தியக்கரெலார் தினமுமய லுற்றதன்றித் திருந்து
வினைச், சுந்தரநா ரதனுமந்தத் தும்புருவு மிம்பரிடை தோற்றா
ராகி, யந்தரமீ தலைந்தனரே லதற்குவமை யெதைப்புகல்வ தறிந்து
மாதோ. (௩௭)

நற்று சமவ்தி.

* அஞ்சைகளைத் தினந்தினங்கொண் டாடினனி பாடிமிடி யத
னற் பல்லை, ஞஞ்ஞெயெனத் திறக்காதெற் புரக்குமுத்து ராமலிங்க
நரேந்தரா கேண்மோ, கஞ்சைபுறு சிறியர்பெரி யோரையும்வெல்
குவர்விதியார் கடப்பா ரோர்கான், மஞ்சைமிடற் றுட்புகுந்த முன்
னெயிற்று வல்லாவ மகிழ்ந் தானே. (௩௮)

வேறு.

வரிவளை பூணுவர் கைகாட் டெவர்கடை வாய்ந்திருப்பர்
சரிபெறு மத்தளத் திற்கணங் காசிற்பர் சாந்துகொள்வர்
சரி குழல் வேசைய ரல்ல னொடியினிற் சூழ்ந்துசொல்வாய்
விசிகதிர் வேன்முத்து ராமலிங் கேந்தர விதரணனே. (௩௯)

கிரகநு மெய்பினர் தேம்பி மிளைத்துக் கிரிவர்முது
நகரபினர் மலைக்கண் னூர்மிகக் கூனி நடுக்கமுற்றார்
உரைசெயுங் காலி விருத்த ரலர்மதி யோர்ந்துசொல்வாய்
விவரகமழ் தார்முத்து ராமலிங் கேந்த்ர விதரணனோ. (௪௦)

* கலைநாவு மானுங் கலந்து வருஞ்சிங் கழுமெருது
மலைபாடு மேயு மருந்துமுன் டாமுள் வளைந்திருக்கும்
அலைபூங் கொடியொடு தோன்றுமென் சொல்வன மல்ல*விது
கிலைதோய் புயமுத்து ராமலிங் கேந்த்ர செயசிங்கமே. (௪௧)

எலிக்கும் புலிக்கும் சிலேடை.

* பாயுங் கடிக்கும் பசுகருவா மெய்புலிக்குஞ்
காயுங்குள் நிற்புவிச் சஞ்சரிக்குந்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கைபொரு சிற்றெலிபா மே. (௪௨)

சிலேடை.

* மாகத் தனைப்போற்றி வண்மைபுற்று வாலிபம்பெற்
முதுத் தருக்குலவு மற்புகத்தாற்—பாகுஞ்செந்
தேனுமென வோதுதமிழ் தேர்ந்தருள்வே லப்பதுரை
தானுமக வானுஞ் சரி. (௪௩)

இதுவுமது.

* பார்க்குள் வளம்படைத்துப் பன்னுங் கலையேந்தி
யார்க்கு மிடியை யகற்றியதாற்—போர்க்குவடி
வேலே செலுத்துமெங்கள் வேலப்ப பூபதியை
மாலே பெனலா மதித்து. (௪௪)

உவமைவிலக்கு.

* கன்னனெனக் கேட்டதன்றிக் கண்டா ரொருவருண்டோ
அன்னதுண்மை யேனு மவனுமிந்த—மன்னுபுகழ்
வேலப்ப பூபனெதிர் மேவிற் கலைமதிமுன்
கோலக் கதிருவிவா கும். (௪௫)

இதுவுமது.

* மேகமிடி பெற்றதன்றி யிண்டருவன் டர்க்குத்து
மாகபிலை முட்டுளது மற்றிவற்றை—நாகரிசு

உத்தமவே லப்பதுரைக் கொப்பிடுவ தெப்படிநாம்
விந்தைசில சுற்றிருந்து மே:

(சசு)

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரமம் கூறியது.

* மலைவீன்றி மாதராணி வணையாழி யேழுமொரு

வண்ணக் குடத்தடைத்து

வானத்தை யுந்தாண்டி வரைகள் பல வற்றையு

மறைத்தகங் கையிலடக்கி

யலைகின்ற கானக மனைத்தையுங் கைநகத்

தாற்சின்ன பின்னமாக்கி

யற்புதத் திசைபெற் றமர்ந்ததந் திகளையு

மடக்கிவினை யாடவறிவேம்

கலைதின்று திரிகின்ற கடுவேங்கை யொன்றுண்டு

காய்ந்தகளை வெல்லவகைதாங்

கற்றிலேம் பலர்தமைக் கதியென் றடுத்துமவர்

கட்குமது தெரியவில்லை .

சிலைதங்கு புயதுங்க செயசின்க மெனூர்

தெளிந்தருள் செயிற்செய்யலாஞ்

சிலக் குணுலமன வேலப்ப ராஜுகன

தீர்ப்ப தாபமுகிலே.

(சஎ)

* வண்டனந்த மகப்பயல்சம் மதப்படிதுன் மதத்தொடுதா மதமி
லாதென், வண்டனந்த விலம்பமைத்து வருத்திபதாற் கருத்துருகி
மயலி னுற்று, வண்டனந்த னையுமறந்தேன் மலரணையி லெனைமருவ
வருவாய் கீத, வண்டனந்த முறைசெழுந்தார் மணிமார்ப மானுவேல்
மதிவல் லோனே.

(சஅ)

* பலக்குமுத மலர்த்துமதிப் பாபிகதிர் தூவியெதிர் பகைக்கு
மேன்மேற், பலக்குமுத தியிஞ்ஞலிற் படைமதனப் பயல்களை
தைப் பதுகொங் கைக்கும், பலக்குமுத நாட்சொனசொற் படிதவரு
தெனையினிக்கண் பார்கற் றோர்க்குப், பலக்குமுத வருட்குணவிற்
பனமானு வேலுகித பாச்ய வானே.

(சக)

* தாசிலதி நமதுதுரை தாமமெனிற் றடுப்பன்வையச் சலையாள்
கான்மா, தாசிலதி சையுங்குழலுஞ் சரியமுலை தடித்ததெனைத்

தாழ வலகா, தாசிலதி னமதாக்குத் தயவுபுரி யாததென்ன தமிழ்ச்
செங் கோட்டிக், தாசிலதி காரசெய தரமான வேலுநி ராச
வானே. (௧௦)

* மாருதா லாவேனு மாரதிர வாசரத
தாருவன காமான தாவேரு—மேருவே
தானமா கானவரு தாதரச வாரதிர
மானவே லானதரு மா. (௧௧)

வேறு.

* அற்பர்கொடைக் கோடைக் கலுத்துலர்ந்த வானரொனு
நெற்படுரெ லாந்தழைக்க நேருமே—கற்பகம்போற்
கித்தி பரவுங் கிளைமானு வேல்மகிபன்
வார்த்தை யமித்த மழை. (௧௨)

* உற்றூர்க் கமிர்த முறுதார்க் கடியேறு
கற்றூர்க் குறுவுங் கருணைமுகில்—மற்றூர்க்குஞ்
சீமா னெனத்தாசில் செய்துபுவி காக்கின்ற
மாமானு வேல்மன்ன வன். (௧௩)

சுதரங்கபந்தம்.

* நேம னதிவித காம னனைவர்க்கு நேயகம
சேம சகாயன் சிதபஞ்சன் சீர்சின வாவிசய
தாமன் மனதிற் சலிக்கா னருட்கல்வி சாஸ்டிரொ
மாமணி நேர வளர்மானு வேல்கன வாசகனே. (௧௪)

விதண்ட வாதினான சில மூர்க்கர் வந்து மொட்டைத்தலைக்கும் மயிர்த்
தலைக்கு மிணையாக வோர் விருத்தம் கலித்துறை வெண்பா வியற்றுதி
ரென்று வலிந்தறைகூவி விடுத்த கடாக்களை யக்கணமே யெதிர்த்
தழிக்கும்படி தொடுத்த விடைகள் வருமாறு.

* குலவுகடை பில்லிசடைக் குச்சராக் கடிதாங்கிக் கொண்டை
காட்டி, புலவுபரி மளப்புடைகொண் டளங்கவரு மதுபெண்கட் கொ
ழித்த தாகிற், பலருமுண்டை பெனப்பழிக்கப் படுஞ்சகுனத் தடை
யாமிப் பண்பா லிந்த, வுலகின்மயிர்த் தலைக்களையோ வுளைமொட்
டைத் தலைபகர்வி ருணர்வி லிரே. (௧௫)

* மயிர்ந்துணை மாத நுளப்ப மணந்தந் துளமுருக்குஞ்
 மெயிர்ந்தவொன் னுர்பணி சிர்மானு வேல்வளர் தேசமதி
 லயிர்ந்திடக் கட்டை பெனத்தோன் றிடாகழ காசியநன்
 மயிர்ந்தலைக் குச்சரி யாமோமொட் டைத்தலை வம்பர்கனோ. (ரு௩)

* வேலைசிகர் சிர்மானு வேலுத் துரைநாட்டின்
 மலைகொளுஞ் சம்பங்கி வாசரிருங்—காலைதொறு
 ரெட்டைத் தடியர்கனோ நீல மயிர்ந்தலைக்கு
 மொட்டைத் தலைநரியா மோ. (ரு௪)
 வேறு.

* சொல்லைக் காட்டி யருத்தத்தைக் காட்டிநற் றுதியைக் காட்டிச்
 சுலிக்கு முறுத்தர்பாற், பல்லைக் காட்டிபே யானலை யாவகை பலலைக்
 காட்டிப் பயந்தனை யோட்டுவாய், கல்லைக் காட்டி யினாரைக் காட்டி
 மாங் கனிபைக் காட்டிக் கலசத்தைக் காட்டிப்பொன், வல்லைக் காட்
 டி வளர்முலை யார்புநழ் மாணு வேல்விச வாசசக் ரேசனே. (ரு௫)

சில அரிய பெரிய சித்திரகவிகளுக்கு இலக்கணம்.

சதுரங்கபந்தம்.

* அறுபத்து நாலறுபத் திரண்டைம்பா னாற்பாணன்
 கடுத்தமுப்பத் தாறிருபத் தாறிருபத் திரண்டு
 பெறுமக்க ரங்கனொன்று முதலேழு வரைநிகர்ப்பப்
 பின்னுமைம்பத் தேழைம்பான் மூன்றொருநாற் பான்மூன்
 றுறுமுப்பத் தைத்திருபத் தொன்பதுபன் னேழ்பதினை
 னுவெழுபத் திரண்டுமுத லெழுபத்தெட் டொறு
 மறுவற்று வரப்பாடுங் கவிதைசது ரங்கபந்தம்
 வழுத்தியவஃ தெழுபத்தெட் டெழுத்தின்முடி குவதே.
 தருவக்குறிப்பு.

{ 1+61—2+62—3+50—4+44—5+36—6+26—7+22
 { 15+78—17+77—20+76—35+75—43+74—53×73—57+72 }

மொத்த எழுத்துக்கள் 78.

அஷ்டகாகபந்தத்தின் இலக்கணம்.

* ஸூப்பத்து நாலுக்கு நாலாகு மாறுக்கு
 முப்பதிற் றெட்டாகுமாம்

மெய்யழிமெட் டிக்கிருப தாம்பன்னி ரண்டுக்கு
 மூவாழி லக்கமெனலாம்
 மூப்பற்ற விரூபத்தி ரண்டுக்கு நாற்பதா
 மோருமிரு பத்துநாலுக்
 குயருமுப் பத்திரண் டிருபதோ டாறிலுக்
 குரியநாற் பத்துநாலாம்
 தப்பற்றி டச்சிறந் திடுமுப்ப னுக்குத்
 தழைத்தநாற் பத்திரண்டாம்
 சார்தர வுரைத்திட்ட விவ்விலக் கங்கலிற்
 றவரும லக்கரங்கள்
 செப்பினாற் பத்தொன்ப தாமெழுத் திற்செய்த
 செய்யுளென் னாகபந்தஞ்
 செங்களப குங்கும மணங்கமழ் தரும்படி
 திரண்டிலகு கொங்கைமாதே. (௪௦)

{ 4+34, 6+38, 8+20, 12+18, }
 { 22+10, 24+32, 26+44, 30+42. } மொத்தஎழுத்துக்கள் 49.

னாதன விசித்திரவுபய நாகபந்தத்தின் இலக்கணம்.

* எட்டினுக் காறாகு மெண்ணைந் தினுங்கே
 யினையந்தபதி னுலதாரும்
 ஈமெட்டி னுக்குவரு பதினெட்டு நாலைந்
 தினுக்குநாற் பத்தாறுதான்
 தொட்டவரு பத்திரண் டெண்மூன்று நாலேழ்
 துலக்குமிரு பத்தாறதான்
 தோன்றுமெண் னுறுக்கு முப்பதாம் பத்தைந்து
 தாயமுப் பத்திரண்டாம்
 திட்டமுறு முப்பத்து நான்குனுக் கைம்பத்
 திரண்டதா மாறேழுடன்
 செப்புநாற் பத்தினு லைம்பதிற் றெட்டுடன்
 சேர்வதோ ரறுபதாகும்
 கட்டமில் லாமலறு பத்துமூன் றக்கரங்
 களையுடைய வெண்பாவிது
 கமழ்விகித் திரவுபய நாகபந் தனமாங்
 கனிந்துருகு செஞ்சொன்மாதே. (௪௧)

துருவக்குறிப்பு.

{ 6+8, 11+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28 } மொத்தஎழுத்துக்
{ 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60. } கள் 68.

ஸ்ரீமாத் பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் விருப்பத்தின்படி.

கூறிய யோகினியறியும் விருத்தம்.

* நிறைமதிமுற் நிதிதொடுத்து நிலைமகவான் குபேரனங்கி
நிருதி கூற்ற, னறைபுனலுந் நிறைகாற்றி சானியன்மற் நிவர்திசை
ளின் னாவனி யாக, முறையிருக்கும் யோகினிதன் முன்மரணம்பால்
பிண்புன் முதிர்ச்சி வெற்றி, நிறைவினிற் பின் மத்திமமித் தன்மை
கண்டு வழிபடக்கூடத் தக்க தாமே. (சுஉ)

பேரையூர் வித்துவான் லிங்கையரவர்கள் சந்தித்தபோது

அவரது வித்வ சாமார்த்தியத்தை மெச்சிக்கூறியது.

* மலைத்தவனு மலைத்தவனு குளவ்சரத நாமகனு மகளே பென்
பள், கலைத்திறமைக் கம்பனுமோர் கம்பமென நிற்பனுனைக் கண்டா
லென்று, லிலைக்கமுரு கற்பகக்கா கிந்திரற்கு வெண்கவரி யிரட்டும்
பேரை, நிலைத்தபுகழ் வீரசைவ லிங்கையதே சிகவுனக்கார் நிகரா
வாரே. (சுரு)

அப்போது லிங்கையரவர்கள் சொல்லியது.

* காம்பழகாய் மிருதுவுற்ற தோவியிகள் மதனனிலக் கணங்க
ளாதி, யாம்பழமை யானபதி னெண்புரா ணப்பொருளு மாய்ந்து
தேர்ந்து, தாம்பழநி யேயெவருஞ் சபாஷெனமுத் தமிழ்விளிக்குந்
தகையை வாய்த்த, மாம்பழவா னையெயொருபோ தென்னினுங்கண்
டோர்க்கமுத வாக்குண் டாமே. (சுச)

வேறு யமகம்.

* கற்றடங்கா வாணருளக் கருவமெனப் பூரிக்குங் களபக்
கொங்கைக், கற்றடங்கா மனசுசெருங் கணைபொறுக்கு மோசிநி
யேன் கலவிக் கிங்கைக், கற்றடங்கா தலித்தமின்னார் கருக்கயர்ந்தே
னெனைக்காப்பாய் கலியின் ற்த, கற்றடங்கா வதிர்ப்புரு கோபால
சாமியெனுங் கருணைக் கோவே. (சுரு)

தென்றற் சிறப்பு வெண்பா.

* ஒத்தகுநாத் தன்ப னுரத்தறற்கு காநலிக்கு

மெத்தவருத் தத்தை விளைத்ததே—சுத்ததிடத்

காமனம்பா னுள்ளங் கலங்கும் புதுக்கமலப்
பூமணந்தோய் தென்றற் புலி.

(௫௩௬)

உபயார்த்தமுள்ள பிராதுவிண்ணப்பக்கவிகள்.

(தாராபுரம் தாசில்தாரவர்கன்மீது)

ஆசிரியவீருத்தம்.

* விலைகுதாராபு மந்தானு காதுசில்

செயுமகா ராஜராஜ

முநீரண்ய பார்த்தசா ரதிமுதலி யாரவர்கள்

தீய்யசமு கத்தினுக்கு

பேரிலைமு திக்கொண்ட விண்ணப்ப மென்னெனில்

நேற்றிராப் போதுகுப்பான்

நெடுநாட் குறிப்பினு லேயென தகத்தெய்தி

நிறையுடைமை யைத்திருடினான்

காரிய மெவர்க்குத் தெரிந்ததே மச்சமுங்

கைக்குள் விருக்கின்றதாம்

காண்பதெளி தல்லவா ரண்டிற் பிடித்திடுதல்

கடமையினி லாவுமுளதாற்

கூரிய பழங்குற்ற வாரிகளு முதலியிக்

கொடியதுஷ்ட டனையடக்கக்

கூடா விடிற்சோர குணமொடுங் காதுதயை

கூர்ந்துர கழித்தருள்கவே.

(௫௩௭)

பழசித் தாசில்தாரவர்கன்மீது.

* வளமலி பழசித் தாசில்தா ராக

வளர்மகா ராஜரா ஐநீ

மாதுவ ராய ரவர்கள்முன் னிலையில்

வழுத்துவிண் ணப்ப மென்னெனில்

கனவினன் சொக்கத் தலைவனு மொருவன்

கரும்பய லாகவந் தெதிர்த்தான்

கடியகுட் டையுந்தா னுடைப்பனாந் தகர்ப்பன்

வகவிலங் கினைமுறித் தவனும்

உளமனை தோறும் புகுவனங் காண
 பொறுதவ னுமவன் செய்தி
 யொன்றல வென்றன் தனமுடிப் பவிழ்த்தா
 னுற்றநா னாயமெலங் கவர்த்தான்
 அளவையில் வயிரக் கற்பையுங் கொள்ளை
 யடித்தனன் சாஷிபுன் டனேகம்
 அறித்திடு சமன்றோர்த் தனைகளை விசாரித்
 தமுல்செலுத் துவதும் தருளே.

(௩௮)

பெரியருளம் தாசில்தாரவர்கள் மீது.

* மகராஜ ராஜபூதி தாசில்தா ரிருளப்ப
 மதியூக தனதுதிவ்ய
 வரசன்னி தானத்தி னுக்குவர் தனமொடு
 வரைந்துகொள் பிராதென்னெனிற்
 பகர்வாதி கன்னியெதி ரிகள்காம னொன்றுகனா
 பதியிரண் டரிசாட்சிகள்
 பார்த்திட்ட முத்தொன்று சந்தன மிரண்டுமறு
 படிசொக்க விங்கமூன்று
 மிகவாதி யாமென்னை முதலாவ தெதிரிதடி
 விசையினுல் வாட்டுகின்ற
 வேளையி லிரண்டாவ தெதிரிகர மதனூல்
 வெதுப்பியது கொஞ்சமன்று
 திகழ்காய மேபுண்மை தெரிவிக்கு நகைகளில
 சிதறியன கொள்ளைகடடச்
 சேர்க்கைகா ஷிகள்கிசா ரணைசெய்தெ திரிகளைத்
 தெண்டிக்க விதுசமயமே.

(௩௯)

பழி சிவஸ்தார் சுப்ரமண்ய அய்யரவர்கள் மீது.

* மார்க்கமதி லொருவேடன் வல்லமையா லெனையெதிர்த்து
 வளைபூ னுடை, சேர்க்கையொடு கொள்ளையிட்டான் சிக்குவதோ
 வரிதுதுப்புத் திறத்தான் மெல்ல, மூர்க்கனெனு மவனைவரன் முறை
 யடக்கி யென்குறிப்பை முடிக்க வேண்டுந், தார்க்களப புபசிரஸ்தார்
 சுப்ரமண்ய கண்யனெனுஞ் சரச மாலை.

(௪௦)

கிரஸ்தார் இராமசாமி அப்பரவர்கள் மீதியற்றிய பிராது விண்ணப்பங்கள்.

* இவ்வருப்பத் தேவன்மகன் காமத் தேவ னென்னிலத்தி னுநிதன்கா லினேரே ரோட்டி, மிகமதர்த்திட் டேறணையைத் தடுத் து லீரை விலக்கிவரம் பையுமழித்தான் விசாரித் தன்னோ,னகமொடுக் கிற் சுகபோக மெனக்கு வாய்க்க வழல்செலுத்தி யெலாரகூழித் தரு ள வேண்டும், சுகமதிக்கப் பழகிதனிற் கிரஸ்தா ராகித் தருமநடாத் தியராம சாமி மாலை. (௭௧)

நாவலர் போற்றும் நடுவெழுத்தலங்காரம்.

* மையலுபரி மதிபரிதி வடங்கன்விபூதி யஸ்துற்ற வலிநுதரணி பகைபுணரி மனதுபதடி கொடிதுபுய லைபவனைமார் தொழில்பவுரி யாகவருந்து வாட்குமுன்பின் னநித்தபேர்க னாடுவுகிலை யறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ செய்யவிடைசோர் வனவிரண்டுந் திரண்டுமதனை யன்பைநன்றைத் திதைமகிழ்வைக் கவியையெனைத் திரத்தையெனநின் னுருத்தொழுமித் தையறனை கலந்துகொஞ்சித் தழுவச்சமய மிறுகண்டாய் தர்மப்புவா கியராம சாமிராஜ தயாநிதியே. (௭௨)

சுதூங்கபந்தனம், கலித்துறை.

* திங்க ளதனை யடர்முக மாது கினேகியணி கொங்கியல் போதினை நேர்தன மீதிற் குரோதமென்னோ தங்கி வளரு மணைமேற் கவின்பின்னைச் சாரினிமா மங்கை திகழும் புயராம சாமி வரோதயனே. (௭௩)

இயற்றமிழ்வலர்புகழெழுத்தலங்காரம்.

பதினான்றோர்க் கழிகெடிலடியாகிரியம்.

* அப்பரீ யணுகூர் மவுத்திக புரமென் றறிந்ததி லேழுநான் கனையா, ளர்கிலை மாற்றெட் டகன்றுபின் னுரைசோர்ந் தாதியீற் றபலொடந் தமதாய்ச்; செய்யவைந் தேழெட் டணியுக முதனாற் செ றிவினா ல் வருமெழுத் திரட்டத், தீப்புழுப் போன்றைந் தெட்டிகழ்ந் தாறு திகழ்திற் பாதிநான் கினைத்து; வெய்யவங் கதினமுன் விலக்கி யைத் தேற்றி மேற்றன துவகையே விரும்பி, மிகமெலிந் தனளிங் கைந்துரான் கவட்கு வேறெவ ருனையல் தருள்செய்; துய்யசெந்

தமிழின் சுவையெலாம் தெரிந்த தொண்டை மண்டலத்தி குலத்துச்,
சுயருண நிதியா கெய்பெருந் தகைமைச் சுப்பரா பேந்திர துரையே.

சமஸ்தி 7 கவரிவரும்படி யமகம்.

*சங்கவரி சுதன்காமந் தழைக்கவரி சிலைவாழ்த்துத் தையல் நாணச்
சங்கவரி னென்செயுமெய்த் தவங்கவரி வளைக்கலந்து தழுவு நூற்பா
சங்கவரி யகவீசர் தமக்கவரி தயப்படிசூஞ் சரம்பொன் மாது
சங்கவரி சிவிகையருள் தக்கதுங்க சொக்கலிங்க தளசிங் கேறே. ( )

வெண்பா.

*மாம்பழத்தைப் போலு மதுரமிசு மாம்பழஞ்சொல்
லாம்பழமை கேட்டுமுடி யாட்டிலனென்—நாம்புதுமை
யின்கா சினிபொறுத்தா மென்னுமோ வென்றிருந்தான்
மன்காம ராஜயபூ மான்.

(எசு)

அப்பாச்சி பின்னையவர்களீது.

* அப்பாச்சியம்போலவாகினுந்தாகித்தடைந்தார்க்கருளார்பாற்போ
யப்பாச்சி தறியீணி லலைபுலவீர் பிறமாத ரருமைக் கொங்கை
யப்பாச்சி கரப்புயன்கா மனையான்சங் கரமூர்த்தி யருள்சே யெங்கள்
அப்பாச்சி யுகையைக்கொண் டாடுமின்கா ரியசித்தி யாகுந் தானே. ( )

சாமானிய வசனங்களையே செய்யுளுருவாகச் சொல்லுந் திறமைவாய்ந்த
பின்னையவர்கள் கவிச்சிங்க நாடலரவர்களைப் புகழ்ந்துசொல்லிய வசனம்.

கம்பனும், ஒட்டக்கூத்தனும், புகழேந்தியும், ஔவையுங், காள
மேகமும், படிக்காசுத் தம்பிரானும், பரஞ்சோதி முனிவனும், சிற
றம்பலமும், வெண்பாப்புலியும், வாலசிம்மமும், மற்ற வித்வான்க
ளும், பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கத்துக்கிணையா? உலகத்தாரே. (எஅ)

விரூத்தம்.

* கம்பனுமொட் டக்கூத்த னும்புகழேந் தியுமவையுங் காள மேக | 2
மும்படிக்கா சுத்தம்பி ரானும்ப ரஞ்சோதி முனிவ னுஞ்சிற
றம்பலமும் வெண்பாப்பு லியும்வால சிம்மமும் றவித்து வான்க
ளும்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கத் துக்கிணையா வுலகத் தாரே. (எக)

அப்போது கவிச்சிங்கம் சொல்லியது.

* அருமணலைக் கயிறுதிரித் தாங்குலவ வாசகமே யமைபாட்
டாகத், தருகினதுந் தமமகிமைத் தரத்தைநினைக் குந்தொறுமாச்

சரியம் யாப்க்கும், வருமொருவர்க் கெளிதலனம் மார்க்கமம்மா கலச
முனி வணங்குந் துற்றன், கரும்கில்கற் பகமலப்பூங் காவொத்த
வாபத்துக் காத்த வேனே. (௮௦)

பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது.

* பயங்கொண்டு கருத்துகிலை மாறிமதி தோன்றாத படிக்கு நின்று
நயங்கண்ட வாக்கென்றி போடுமுதி லுனக்குகிக ராகா நற்ச
மயங்கண்டு நிரதிற மோங்கறிவின் பப்ரசங்க மதுரச் சொல்லாற்
செயங்கொண்டுகவிமாரிபொழியுமாம்பழப்புயலாஞ்சிறப்புற்றோனே

இருவர்களுக்கும் வசனரூபமான கவிகளால் நடந்த சம்பாஷணைகள்.

பிள்ளையவர்கள் சொன்னது.

முன்பு பேரசன் சமுகத்திலிருந்த காளிதாசன் போலிலை யெந்த வித்
வாணம் என்பார்கள். நல்ல புத்திமான் மாம்பழக்கவிச்சிங்கத்துக் கொப்
பிலையென்பேன் நிச்சயமது.

வெண்பா.

* முன்புபோ சன்ச முகத்திருந்த காளிதா
சன்போ லிலையெந் தவித்வானு—மென்பார்கள்
நல்லபுத்தி மான்மாம்ப முக்கவிச்சிங் கத்துக்கொப்
பிலையென்பேன் நிச்சயமது. (௮௨)

கவிரையவர்கள் வசனம்.

நமது னுரையவர்களைக்காண வின்றைக்கு மனசு னுடிக்குது கண்டு
முறையிட்டிக் கொள்வதுசிதமோ கூடாததோ சொல்லுங்கள் பிள்ளை
யவர்களே.

வெண்பா.

* நமது னுரையவர்க ளைக்காண வின்றைக்
குமன சுதுடிக் குதுகண்—முறையிட்டிக்
கொள்வ துகிதமோ கூடாத தோசொல்லுங்
கன்பிள் ளையவர் களே. (௮௩)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

அப்பா கவிரையவர்களே தங்களுக்குச் செய்யுமரியாதி விஷயத்தில்
அப்பரும் நானுஞ்சொன்னோம் நம்மெசமானுஞ் சரியென்று ஒப்பிமனசுஞ்
சமுகமாச்சது.

வெண்பா.

* அப்பா கவிரா யரவர்களோ தங்களுக்குத்
 செய்ய மரியாதி விஷயத்தி—லையருகா
 னுஞ்சொன்னோ கம்மெசமா னுஞ்சரியென் றெப்பிம்ன
 சுஞ்ச முகமாச் சுது. (அ/௪)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

தாங்களடியாத சமாதானென்ன உத்தரவு வாங்கி யென்னை னளர்க்க
 னுப்பி வைப்பதற்கெல்லாக் கிருபைதான்வெண்டும் மாணேஜரவர்களே
 மெத்த சம்பினென் விண்பேச்சல்ல நிசம்.

வெண்பா.

தாங்களடியாதசமா சாரமென்ன உத்தரவு
 வாங்கியென்னை யுர்க்கனுப்பி வைப்பதற்கெல்—லாங்கிருபை
 தான்வேண்டும் மாணே ஜரவர்களோ மெத்தநம்பி
 னென்விண்பேச் சல்ல நிசம். (அ/௫)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

நமது பிரபுவிடத்தினிலே மருமங்கதி முழுதும் பேசி முடிவு செய்தி
 னுக்கிறேன் அநிக சந்தோஷத்தானே அப்பா கவிராயரே.

வெண்பா.

நமது பிரபுவிடத்தினி லேம
 ருமங்க கதிமுழு தும்பே—சிமுடிவு
 செய்தி னுக்கி றேன நிகசந்தோ ஷத்தானே
 அப்பா கவிரா யரே. (அ/௬)

பழசித்தாலும்கா ஒவர்கியர் ஒவர்காதம் பிள்ளையவர்கள்மீது.

உபயார்த்தமுன்ன விருத்தம்.

ஐய்விட ரோட்டு மராமத்துப் பார்த்த தினிதனை கட்டி
 னிசைந்தால், ஒய்விய குளமுக் தெற்குவாய்க் காலு மொழுக்கமும்
 போகமு மோங்கும், வெய்விய வற்றாப் பாலனை லெயும்பின் விசித
 மாந்தாமத மென்னே, மய்யலக் குழலா மதனிக ராகிர் வாதசற்
 குணசிகா மணிபே. (அ/௭)

பாடிப்பட்டி மிட்டாதார் மங்கசாமிபிள்ளையவர்கள் மீது.

விருத்தம்.

* கடலினெழு மமிர்தனைய கவியருமை யறிபாமற் கடிநாய் போல
மடமடென வாய்திறக்கும் மட்டிலுத்தப் பயல்கள்கண்டு மனசு நா
திடநடன துரகதமுந் திரவியசம் மானமுநந் திறத்துக் கேற்ப [ணத்
வுடனருளி விடைதருவா யுசிதரங்க சாமியெனு முயர்வு னோனே.()

கலித்துறை.

* கனக்கொடை யாளன் கவிரங்க சாமியெய்க் காமன்வெற்பி
லெனக்குள செல்வ பிரண்டு குடத்தன மென்பதனாற்
றனக்கன மேநிதம் பத்துப் பணந்தரச் சாற்றுநின்றான்
சினக்கதிர் வேல னிடையினைப் பாமெனத் தேர்ந்திலனே. (அக)

இதுவுமது.

* தரைப்பொலி தெய்வத் தருங்க சாமித் தயாளன்வெற்பில்
விரைப்புரி வார்குமுன் மின்னணை யீரிந்த வேளையுங்க
ஞரைப்படி யேழுத்தம் வேண்டிய மட்டு முதலுவல்பெற்
றரைப்பண நீர்தரச் சம்மதி யாத தறிவின்மையே. (க0)

அஷ்டாகபந்தம். வெண்பா.

* வாராவ தேதோ மயிலே சினமேது
சீராருந் துது செலேகாம—நேராகங்
காயு மயநேரா காதேநன் னேமகம
துயரங்க சாமி துரை. (சுக)

வண்ட பொம்மைய நாயக்கரவர்கள் மீது வாத்தியங்களாக
வமைத்த துறைக்கவி.

* சிறுபறைமல் லரிபம்பை துத்தாரி பூரிகுழற் சின்னம் பேரி
யுறுமிடங்கா கஞ்சரிசந் திரவலைய முரசசங்க முடுக்கை காள
மறுகியதாற் புத்திதத்தி மத்தளங்கைத் தாளமயல் மாற்ற வேண்டுந்
தறுகண்மரு வலர்பரவுஞ் சரணுடைய பொம்மேந்தர தளசிங்கேறே.

இதுவுமது ராகங்களாக.

* பூரிகன காம்பரிப னோடுபட மஞ்சரிகாம் போதி தோடி
யாரபிசா மக்கிரியை மோகனம் நோகரிகல் பாணி தேசி

சீரியமு உரிமத்தி மாபதிஸ்தி ராகவகை தெரிதல் வேண்டுங் ினே.
சீரியபன் னுட்டையுங்கைக்கொண்டவண்டபொம்மேந்த்ரகுணபூமா
ஆயுதங்களாகக்கூறிய வெண்பா.

*சக்கரஞ்சு லங்கூர் தளமழுக்கோ டாலிகதை
தொக்கக்கூண வில்வடிவான் துப்பாக்கி—மிக்கசெழுந்
சஞ்சாலி பிரங்கி தானு மிவன்முகம்பா
மஞ்சாத வண்டபொம்மை யா. (௬௪)

பட்சிகளாகக்கூறிய வெண்பா.

*மாரியன்ன மஞ்சனத்தி வாவலுள்ளான் வண்டுகவு
தாரிகரு டன் குருகு தாராபோய்—நாரையுறுந்
நூக்கனத்தான் கொண்டலைத்தான் குழ்வானம் பாடிமயில்
காக்கைவண்ட பொம்முதுங்கா கா. (௬௫)

சடைமுடியென்னும் பெயர்கொண்டவோர் கணிகைமாதின்
நடனகீதத்தைப் புகழ்ந்து பாடியது.

*படைவீழிகோங் கரும்புமுலை மயிற்சாய லன்னடை பாலின்
சொல்லான், இடைநுவளக் கனநயதே சிகமெனுமோர் பரதவிசை
யிதற்கொப் பாக, வீடையுடையோன் றில்லையிலா டியதைநிகர் யாவ்
ர்களும் விரும்பி மெச்சச், சடைமுடியி னடங்கண்டே யூர்வசிவா
னுலகமதிற் றுன்சென் றானே. (௬௬)

வேறு.

*மலர்வனிகை யருணோக்கு மதுரிதழுத் தமிழ்வாக்கு மகிழ்
வுன் டாக்கும், பலவளமு னனிதேக்கும் பசிவறுமைப் பிணிகீக்கும்
பகையைச் தாக்குங், கலகமன சினைவீக்குங் கடினபவ விருள்போத்
குங் கருதிக் காக்குந், தலமுழுது மகிழினைய தம்பிமக பதிகருணைச்
சமுதந் தானே. (௬௭)

அப்பாசாமி பிள்ளையவர்கள் மீது.

*மலரகித வேதாந்த வாரிபடிந் துணர்வெனுஞ்சூல் வயங்கத்
தோன்றிச், சலனவினை நெடுங்கோடை தனியவின்ப மயிநெழுந்து
தருக்கி யாடப், பலவடியர் மனஞானப் பணைதழையக் குணவரைபிற்
படர்க்கெஞ் ஞான்று, மலர்கருணை மழைபொழியு மப்பாசா மிற்
புயல் யடைந்து வாழ்வாம். (௬௮)

*தனார்வரிய பற்பலநூற் றடம்பனைவாய்ந் துயர்ந்துபத்தி தளி
ர்த்தெழுந் ஞாயன்ஹம், விஹைபொறுமை சமந்தமமில் விதமலர்ந்து ஈர்ந்
தகறை வியப்ப விகித், திஹைநுணைத் தேன்பிலிற்றி யன்பர்கட்கின்
பக்கணியைத் திருந்த கல்கி, வளர்புகழப் பாசாமி மாலெனுங்கற் பக
த்தகநண்ணி வாழ்ந் தமாதோ. (399)

*காமனிருள் விடியவாகக் கடுங்குளிரு மொடுங்கநெடுங் கலக்க மீ
னார், நிமதிவெண் மதியுமறைத் திடச்சமய வாதிக்கன்வாய்ச் செழுந்
தோ தாம்பற், பூமறுகி யடங்கவன்பர் புனிதமுக மனநனிநம் பூப்பத்
தோன்றும், மாமருவப் பாசாமி வான்கதிராற் பொருளுணர்ந்து மய
க்கந் தீர்வாம். (400)

*விகடமதக் களிற்றைபடர்த் தகங்கார வானிசின் வேங்கை கா
மப், பகடிடம்பக் கடமைதர்க்கப் பன்றிதுவே டக்கரடி பவதுன்
மார்க்க, வகடடர்பற் பலவிலங்கு மகன்றொதுங்க வெகுண்டெழுந்
திங் கதிர்ந்து தோன்றித், திகழ்த்திடுமப் பாசாமிச் சிங்கமொன்றுண்
டிடர்நிந் திறத்து றுதே. (401)

*பொறைநிறைநல் லொழுக்கமுகற் பொருள்செறித்த விவேக
வங்கம் பொலிய வூர்ந்து, மறைபகரு நெறிதனைச்சேர் மாண்பினர்க்
குக் கதித்திவை மரபிற் காட்டி, கிறைசுருண மணிதழுவி நிமலவி
ன்ப வழுதகல்கி நிலைபெற் றோங்குந், தறைபுகழப் பாசாமித் தடங்க
ருணைக் கடலடைந்து தாகந் தீர்வாம். (402)

*உறுனர்பவ நெடுந்தரங்க வொலிக்கடலுங் கலிக்கடலு மொரு
ங்கு நிக்ச, மறுவில்பெரும் புணையாய்மும் மயக்ககற்று மிருதுசஞ்சீ
வனியாய் வாய்மை, பெறுமறிஞர் தமக்கணியாய்ப் பிறங்குதிரு வரு
ளுருவாய்ப் பிறழா நிதி, நெறியியலப் பாசாமி நிதியையடைந் தன
மொக்கு கிசும்ந் தியாரோ. (403)

சீட்டுக்கவித்திரட்டு.

*சீர்கொண்ட கிரணநித் திலமெடுத் தெறிவெண் டிறைக்கருங்
கடல் குடித்துச், செந்நிகொண்ட லைப்பிடி பெனத்தழுகி யதனொவி
செவிப்புருத் திடமருண்டு, செங்கட் கடாக்கவிட் கும்பகெம் பிரதந்
திசன்விரைத் தனதிரும்பித், திடுக்கென் நெதிரத் திடுக்கெட்டு வான

ரத் திவங்கர தருப்பாப்பொறுத், சினைமுனை யுடைந்துகனி கிந்த
 னென் வழிந்தபைந் தேன்சனை நிறைந்துநீறித், தினைவினைத் தருவியா
 ய்ர் ஓன்றுபுடை வயல்படா திருப்பரங் குன்றமர்த்த, சிவசுப்ர
 மன்யதே சிக்னையும் பலவளமை திகழ்கின்ற புல்லத்திவாழ், தெய்வ
 மா மையனையு மேளுதி யங்காள தேவியையு மினிதுதொழுவாம்;

*கார்கொண்ட குவனோதின் நிமையாது நோக்கக் கனிந்துநதி நிதி
 யினறப்பக், கலபமயி லகவுபூஞ் சோலைமு தன்டங் கடன்னுமார்த் தா
 ன்டனித்தங், கவனவிச் சித்ரமர கததிறத் துரகதக் கடுநடை விடா
 ய்தகலிக்கும், காவண நிகர்த்துவான் கடவுளர் தமக்குழிழல் காட்டு
 தென் பாண்டிநாடங், கன்னிகன் மணிபாய்க் கதித்தசிவ கங்கை
 முற் கருதிய தபோபலத்தின், காரணத் தாலது சிறப்பவந் நகர்த
 னிற் கருணைபொறை சிலமன்பு, கற்பநிவு முதலமிர்க சற்குண ம
 னைத்துங் கல்தொரு சொருபமான, காட்சியிற் கெவுரிவல் லவராஜ
 ஜகன்மோ கனன்வரத் தவதரித்துப்;

* பார்கொண்ட புகழ்முத்து வறிகளு தேந்த்ரதிட பாண்டியனை
 யின்றிசைந், பாஞ்சாலர் காம்போஜர் சிங்களர்கலிங்கரைம் பத்தாறு
 தேசத்தரும், பயபத்தி யொடுகப்ப மிட்டடி வணங்கப் பராங்கெச்
 சரிக்கையென்று, பலர்கட்டி யங்கூற நல்வித்வ ஜனர்துதி பரவமுதிர்
 வேதஞான, பண்டிதர்க ளாசர் வதிக்கமந் திரிமார்கள் பக்கத் திசை
 ந்நுகுழப், பந்துக்கள் சேனாதி பதிகள்கரு னிகர்கார் பார்மணியர்
 சேர்வைகாரர், பழமைப்ர தானிகள் பணிந்துபணி கேட்பமேற் பணி
 மதிக்குடைதழைப்பப், பாவாடை மஜகிரி சுருட்டிகுஞ் சங்கவரி
 பசியபொன் னுலவட்டந்;

*தார்கொண்ட டால்விரு தனேகஞ் சொலிப்பத் தடாரிதவில்
 நாகசின்னந், தாரையெக் காளந் தவண்டைதுடி கொம்புறுத் தாரி
 சின் னங்கள்கர்ன, தவளசங் கந்திமிலை முரசுறுமி பூரிகைத் தாள
 மத் தனமிடக்கை, சல்லரி யுடுக்கைடங் காரகார் தணதண தனாரெ
 ன முழங்கியார்ப்பச், சத்யபா ரிஷ்டரதி காரரா பர்ட்டிஷர் தனது
 சுட்டோநடாத்தத், தமிழ்வாணி திருமகள் சதாநட மிடத்தர்ம தா
 னமெண் டிசைவழங்கத், தங்கநல ரத்நவில் தாரஜப சிங்கா தனத்தி
 ருந் தரசசெய்ப்புத், தாயெங்கள் காத்தம மஹாராணி செங்கோன்மை
 சவுபாக்ய கெட்டோங்கவே.

*மதினும்தை பணிநங்கை கதிசுத்த மதுபொங்கு மலர்கொன்னை யணிசெஞ்சடா, மகுடமுடி கிமலரிரு கமலபத மருதினமு மனசின் மற வாதநேமா, வாய்த்ததிரை குமுறுகடல் காய்த்திடினு முபர்சிகர வடமேரு கிரியசையினு, மருவுதிரி புலவநகை கிரகநிலை பிசுகிடினும் வாய்மைதவ ருத்தமா, மதனபுள கிதநளின களபமுலை வனிதையர் கள் மடலெழுறு ரூபகாமா, வண்டின மடர்ந்தமது வுண்டுநி கொண்டிசை மகிழ்ந்துபயில் கின்றதாமா, மருவலர்கள் படைகண் முது கிடமுடுகி நடனமிட வருவிஜய நுரகபீமா, மண்டல நயம்பரவ வும்பர்பய மன்றகல வந்தகோ தண்ட ராமா;

கதிகொண்ட வண்டபகி ரண்டமென் டிசையுங் கலங்கவெண் கிரிகுலுங்கக், காந்தார பாஞ்சால கம்போஜ குருநிடத காஸ்மீர மொடுகேரள, கர்னாட சிங்கவா கவிங்கசே கயகுடக கல்யாண சோழ பாண்டிய, கனவங்க முதலான தேசத்தி லுள்ளவர்கள் கையினுற் சன்னிகாட்டக், கனகமணி முரசுதுடி திமிலைதவீல் குடமுழவு சுரு னுமல கோசைதித்தி, கைத்தாள மத்தளஞ் சல்லரி தடாரிசங் கம் பம்பை சொம்புவாங்கா, கானங்க டாரடங் காநாக சுரநகார் கணக ணென் றெலிமுழங்கக், கவிக்கைபல விருதால வட்டஞ் சுருட்டி டால் கதிர்மண் டலத்தனாவ;

விதிகொண்ட கட்டியர் பராக்கெச் சரிக்கையென வேல்வல்ல யஞ்சக்கரம், வீரசமு தாவெனே தடிசுடா ரஞ்சவள மேலான பிண்டி பாலம், வெடிகேட யங்கத்தி முதலாய் தங்கனொடு விரியர்கள் சூழ் ந்துபோற்ற, வெஞ்சின மிகுங்கரடி தந்திபுலி பன்றிமுயல்மேவுகட மான்மரைமுதல், மிஞ்சமிரு கங்களை யடர்ந்தவைகள் குன்றவெதிர் வென்றுதிறல் கொண்டுமிளும், வீரப்ர தாபாவு தாரப்ர பலசமுக மேன்மைமக ராஜயோகா, மேதினியை யாங்கின்ற கும்பினித் துரைமார்கள் மெச்சிய குணாலோலா, மெய்ம்மைசே ராயவார் குல திலக னெனவார் விலாசசம் பன்னசீலா;

துதிகொண்ட சகலலோ கங்களும் பணிநின்ற சுஞ்ஞான பழனு புரித், தாயதே வஸ்தான தர்மகர்த தாவெனுந் தோர்த்தண்ட ரமணி கரா, சுருதிபணர் பலவர்கலி யிருளகல வருமுதய ஈபரெண வுதன சோபா, துஷ்டபை பட்டமுதி வித்ரம விதக்கண கலக்கண ரொரு

பாகரா, சுரமுத மனையகவி விஸ்வகுல மாம்பழஞ் சொற்குநிதி
யருளுதாரா, னுரைராஜ சிங்கமென் நெவருமெச் சிபமகா குரகெம்
பிரநிரா, சுத்ததிட முற்றகுரு வப்பமுகில் பெற்றருள் சுபுக்ரகௌ
மாரயிரா, னுங்கமது நீதமதி வெங்கிட சுவாமிபதி சுந்தரச பாவுஜித
னே. (௧௦௫)

சேலம்ஜில்லா முத்தபுரிசம்ஸ்தானம் ஜமீன் தாரணியடர்கள்மீது இயற்றியது.

*சருவபரி பூர்ணதண் டாயுதக் குமரகுரு சாமிகரு னாவி லாசம்,
சுரஸ்வதி கடாசூப்ர சன்னவித் யாப்ரபல சாமர்த்ய வித்வசரபம்,
தர்க்கமிடு வோர்பற் களைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்கின்ற வஜ்ரா
யுதம், சண்டாள ரைப்பிளக் குங்கண்ட கோடாலி சார்ந்தவர்க் கொ
ருகற்பகம், ஷட்சாஸ்த்ர பொக்கிஷங் காவ்யக் களஞ்சியம் தவவிஸ்
வ குலசிரேஷ்டம், சம்ப்ரம வளம்பரவு தென்பழனி யம்பதி தழை
க்கவரு சுந்த்ரோதயம், தளசேது பதிசமஸ் தானமுத லெங்குஞ்
சபாஷென மதித்தரக்னம், சற்றனர்கள் புகழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்
கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்திநிபம்;

விருதுபுனை நாமக்கல் முதலாக வொன்பதெனு மிட்டாஜ் ஜமீந்
தாரியாய், வீற்றிருக் கின்றமது ரிதவமிர்த குணநிதி விவேகசௌ
பாக்யசாலி, மிகுமன்ன தானசத் திரதரும ரட்சகி விளங்குபலதெ
ய்வபத்தி, விமலகுரு பத்திப்ரா மணபத்தி தவருத விசுவாசி சாது
சங்க, வேதாந்த சிரவண மஹாராசி போலப்ப விஜயகர் னாவதார
ன், மெச்சுபத் தினிசுலட் சணசிகா மணிவிதி விடாதமது நீதசீலி,
விற்பனல வுங்கமகி பாலனை ஸ்விகார விதியிற் படைத்தமாதா,
விச்சித்ர முத்தபுரி மேவுமுத் யாலம்மைமேன்மேன் மகிழ்ந்துகாண்க;

கருதல்கள் பணிராம நாதபுர சேதுபதி கண்யசமு கத்தினிற்
போய்க்,கவிமழை பொழிந்தே கவிச்சிங்க மெனமகிமைகைக் கொண்
ட தொன்றுதானே, கற்றிடுமனேகபா னையகாரர் வண்டிக் கழிக்கன்
சுரங்கொலுசுகன், கவிகைதண்டிகைகுதிரை வெகுஜோடி சால்வை
பொற் கண்டையுரு மால்கள்சோமன், கனகவெகு மதிபடிக் கடிநடத்
திடநெடுங் கல்விக் கொடிகட்டினோங், கவினுமிச் சில்லாவில் வே
ளுக் குறிச்சிவள்ள் கருணையே லப்பபாண்டியன், கனபெட்டி வண்

மூலா நிதிரிஞன் புந்தர் கனித்தமா நத்தினருவன், கமழ்ஞமர மங்க
வன் கொம்புறு புரமெழில் கதித்தவிட் டம்பாணையர்;

அநுமைபர விவாஸ மேநிபா கற்பட்டி யாதிரித் டாதாரர்க,
வணிகோரு அமரு பாவினிற் குறையாம லங்கங்கு நல்கொருர்க,
அழகுமுது நிகைட் டிருக்கலாம் கமனசெய லறியாத பேர்கனில்லை,
அன்பிலா தவிட்டத் தறுகிடோ மொருவேளை யறுகினுஞ் சும்மா
வீடோ, மாயிரம் வசைபாடி யாகிலும் தூற்றலோ மதிலழிற் தவ
ரவந்தர், அறிவாளர் தம்மைவலி யத்தேடி வாழ்த்துவோ மதில்வா
ழ்ந்த பேர்மன்கோடி, யாதலா லிப்போ தசட்டைசெய் யாமலே
பைஞ்ஞா ய பொன்முடிப்பும், அஸ்வமொன் றும்வண்டி மாடிரண்
டுங்கொடுத்தித் ததிகித்தி பெறவேண்டிமே. (க௦௬)

மருங்காபுரி சம்ஸ்தானம் ஜமீந்தார் ஸ்க்கிருஷ்ண முத்துவீரப்
பூச்சய துறையவர்கள் மீது.

*பூவார் கடம்பணி புயக்குமர குருபதாம் புயசதோ தயதடா
கம், புனிதசரஸ் வதிநடன சாலைகாவ் யாகம புராணசாஸ் த்ரார்த
ரங்கம், பூர்வவே தாந்தரத் னாகர மிலக்கணப் பொக்கிஷம் புலவர்
திலகம், புனைகற்ப னுலங்கர் தப்ரபத் தத்தமிர்த பூரண விசித்ராகும்
பம, போற்றபழ நித்தலத் தோற்றமா னிர்க்வற் புதமய நிவாத
திபம், புறமிகழ் பவர்க்குமதி யார்க்குங் குதர்க்கரென் போர்க்குமொ
ரு வஜ்ரபுதம், பொல்லாவு லோபகண் டனகண்ட கோடாஸி போ
தஞர் யப்ரகாசம், புரவலர்கன் மகிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கமிப்
பொழுதுதேர் தெழுதுகடிதம்;

மூலா வளம்பரவு வேழமலை யானெந்த முனைவரெதி ரிடினா
மலையான், முத்திரைக் தொழுகுபா லாற்றினு னேழைகளின் முதிர்
கொடும் பசியாற்றினுள், முகிலனைப் கருமலைப் பெருமான் கயற்கணி
முழக்குபை பழக்கசெல்வன், மோகனசொ ருபகம் பளசில்ல வார்
வம்ச முதல்வன்முத் தமிழ்விசேதன், மூவகைக் கவர்னர்க லெக்டர்
ஜட் ஐக்காதி மொழிதுறைக னெவருமெச்சு, மொய்பொழின் மரு
ங்கா புரிசசமஸ் தானமறு முறைமஹா ராஜபோஜன், முத்துவீ ரப்
பூச்ச யப்ரபு தலத்தினின் முனைத்தநிதி ரங்ககிருஷ்ண, முத்துவீ
ரப்பூச்ச பேர்த்ரகெம் பிரதுரை முகமலர்ந் தினிதுகாண்க;

தேவாதி தேவன திடத்தினிற் பத்தியுஞ் சிவயோகர் பாவி
என்புந், தினனார் மீதினி விரக்கமுந் தருமத் தினிற்சிரிய மும்
பொறுமையுந், சீலமுமு தாரவந கூலமும் பற்பல சிறப்புந் குறிப்
பறிதலுந்; திறமாய்ப் படைத்ததிட சாலீநீ யாதலாற் சிவசெய்தி
தெரிவிக்கிறோம், சேதுபதி யானபொன் னுச்சாமி முன்சமத் திகள்
பாடி விருதுபெற்றோம், சிவகங்கை கோம்பைதே வாரமெழு மலையி
ளசை திகழ்போடி நாயக்கனூர், தேரிடைய கோட்டைகட வூர்புரவி
பாளையஞ் செபராம பட்டினம்பின், சேர்ந்தவூற் றுக்குழி சமத்தூர்
முத்தசமீன் செய்யமிட் டாக்கொங்கும்;

பாவா லனேகதன் டிகைபெட்டி வண்டிபொற் பணிசூதிரை
ஜோடிசால்வை, பாவிக்க வயல்மானி பழுமுதவ மற்றசம் பன்னர்
களு முபசரிக்கப், பார்த்தவுத் யோகரை ரோப்யருமி னைங்கவெப்
பதியுளோ ருந்துதிக்கப், பாரெலாங் கல்விக் கொடிகட்டி னேம்நம
து பான்மையறி யாதவர்களியார், பாரதா மந்தரா தரமருமை கண்
பெரி பாவிப்ப தற்குவல்ல, பாண்ட்யனென் றுன்னெடுந் நாளாக
நம்பிப் பசுத்தேடி வருகன் றுபோற், பருவமதி லுனதுசமு கம்புகு
ந் தோந்தக்க படிசகல சம்மானமும், பரிவாய் நடாத்தியொர் சவாரி
யுந் தந்துசப பலன்மேன்மை பெறவேண்டுமே. (௧௦௭)

இதுவுமது.

* தடமகுட குண்டல சடானனும் போஜுகுத சற்குரு வரப்
பாசாதம், சரஸ்வதி விலாசமுத் தமசேது பதிமெச்ச சண்டப்
சண்ட வாக்கி, கார்க்கிகர் குடோரிசன் டாளவஞ் சகரைத் தகிக்கின்ற வட
வாக்கினி, சர்வபூ ஜிதமாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சகர வர்த்தி
[சனது;

முடையுடை யடையலர்கள் செவிகள்கடு கடுகெடவ முகிலி
னு முழங்குவெற்றி, முரசினன் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானதுரை
முத்தமிழ் விவேகப்ரபு, முல்லைமலர் மாலிகா பரணகம் பளகுல
முழுத்யாகி மங்கெருஷ்ண, முத்துவி ரப்பூச்ச யேந்தரகெம் பிரஜ
கன் மோகனன் மகிழ்ந்துகாண்க;

திடமது மகிமையுந் தரமுங் குறிப்புந் தெரிந்துகொள் ளத்த
குத்த, தீரனென் றுனைநம்பி மெத்தகாட் காத்துளோந் திவ்யகவி

ராஜர்தம்மைச், சிறிதும் வருத்தலா காதுதற் கீர்த்தியே சிதையாத
நிபதார்த்தம், சிலசொலற் கேகாந்த பேட்டிகேட் டோந்தயவு
செய்யாத தாலதனையுன்;

இடமதனில் வெளியிடுக றோம்பெட்டி வண்டிமா டிசைசால்
வை சோமனுருமா, லேற்றவா பாணமிவை வரிசையா கக்கொடுத்
திருவதன் நியுமருமையா, யில்வேளை யாழிரத் தைந்நூறு ரூபாவு
மியவேண் டியதவசியம், இன்றைத் தினம்பயண மாகிலுந் தடை
யின், றி யேற்படுத் துவதுநலமே. (௧௦௮)

இராமபட்டணம் ஜமீந்தார் நந்தகோபாலதரையவர்கள் மீது.

* காலால் நடந்துவரு கவிராஜ ருக்கொரு கணக்குநற் குதிரை
யேறுங், கல்லிமான் கட்கொரு கணக்குவண் டியில்வருங் கவிவலர்க்
கொருகணக்குக், கனபெட்டி வண்டியுள வித்வான் களுக்கொரு
கணக்குமே னாவில்வந்த, கவிஞரா னோர்கொரு கணக்குச் சிபாரி
சுக் காதிதங் கொண்டுகண்ட;

மாலான புலவருக் கொருகணக் குச்சால்வை வஜ்ரக்கடுக்கன்
முருகு, வாய்த்தகெண் டைச்சோம னுருமா லணிந்திட்ட வாணருக்
கொருகணக்கு, மற்றயிப் படியே வழக்கமிப் போதுசில மணிதர்
தரு கின்றவரிசை, வயண்டம் பங்களை மதிப்பதே யலதுதமிழ் மகி
மையா வருமறிவரோ;

மேலான கல்வித் தராதரம் பார்த்துதவு விஜயகர் னாதார,
கிற்பன்ன னீயன்றி வேறொருவ றிலையென்று மிகவுநினை யேநம்பி
னோம், மேட்டில்விட் டாலுநின் பெருமையே பள்ளத்தில் விட்
டாலு நின்பெருமையே, விறுகைக் குபசார மேனுணக் குச்சகல
விதமுந் தெரிந்திருக்கும்;

கோலாக லக்கீர்த்தி குறையாத செல்வங் கொடுப்பவர்க ளேயு
யர்த்தோர், கூர்ந்துநல் லோர்தமக் கருளுவது கருடன் குலாவுகாற்
கெச்சமாகும், கோகனக வனிதைகுடி கொண்டமணி மார்பகுங்
குமகனப புயபூதரா, குணராம பட்டண சம்ஸ்தான கணநந்த
கோபால புவனேந்தரனோ. (௧௦௯)

முகவூர்க் கந்தசாமிக்கவிராயர்.

இவர் சேற்றார் சம்ஸ்தான வித்வான்கள் பரம்பரையில் முகவூரில் 1523-ஆம் பிறந்தவர். பால்யத்திலேயே திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை யடுத்து பெரும்புகழ்வள்ளலாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகளுடன் அய்வாதின வித்துவான் தாண்டவராயத்தம்பிரானிடம் கல்விகற்றுத்தேர்ந்தவர். சேற்றார்ச்சம்ஸ்தான வித்துவான்களிற் சிறந்துள்ளவர். புராதனச்செய்யுட்களிற் பல்லாயிரக்கணக்காகப் பாடஞ்செய்து அவற்றைச் சமயத்துக்கேற்ப எடுத்துக்கூறிப் பிரசங்கித்து எவ்வளவு பெரிய சபையையும் மகிழ்வித்தலில் மிகவல்லவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து வித்துவான் பழித்தியாரத்தம்பிராரும், மீதுடீசுந்தாக்கவிராயரும் இவர் புத்திரர்கள். தமது பிறப்பிடமாகிய முகவூரில் ஒரு விநாயகர்கோயில் கட்டுவித்துப் பூசை, னாவேத்தியத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுசெய்திருக்கின்றார். தேவதானம் தவம்பெற்ற நாயகிக்கு புஷ்பச்செண்டும் இண்டைமாலையும் தினந்தோறும்செய்து சாத்தும்படி ஸ்திரமான ஏற்பாடு செய்துள்ளார். 1887-ஆம் காலஞ்சென்றனர்.

சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகன்மீது கூறியன.

* உருக்கரத்தை யலர்நயன முதரமா லெனக்கவிசெய் துனோந்து வார்டும், திருக்கரத்தை தீர்த்துநின்பொற் சேவடிபைப் பணிந்தேத் தக் திகழங்கொன்றை, மருக்கரத்தை தீர்த்தமதிச் சடைகரந்து தென்றுறைசை வந்துபஞ்ச, தருக்கரத்தை வரப்பெறுசுப் பிரமணிய குருமணியே தயைசெய்வாயே. (க)

* வாடிவரு வார்க்கனையாஞ் சற்குருசுப் பிரமணிய மாதவன்றான் கோடிதிதிபாவநுத் துங்காவலர்பெற்றிடக்கொடுக்குங்குழிப்பினாலே நாடிநம தணிசேர்மன் கலாதிதியென் றுவந்துநமை நல்கவெண்ணித் தேடிவென்செய் குவமென்றே திங்கொட்டா தந்தரத்திற் றிரிசின் [ருனே. (உ)]

தாம்கட்டிய விநாயகர்கோயிலில் கல்சிலைநிறுத்திடும் அதுசம்பந்தமான விவகாரத்திற் நமக்குதவிசெய்து முள்ளவரான மச்சுவிட்டு.

அழகிரிநாயக்கன்மீது கூறியது.

*சேவிலவரு மம்மையப்பன் பதமனத்தான் மிகுதனத்தான் சீர்த்தி யுள்ளான், பாவிலன்பன் சற்குணவான் மச்சுவிட் டழகிரிசம் பன்ன வென்கண், னாவிலக்கு சிரமுமுறுஞ் செந்தமிழ்ச்சுந் தரணந

யகர்க்கு யான்செய், கோலிலைபு நிலைநிறுத்திக் கோயிலுக்குண் ணிலை
நிறுத்திக் கொண்டான் மன்னோ. (௩)

ஆகச்செய்யுள் ௨௬௮௧.

க. மீனாக்ஷிசுந்தரக்கவிராயர்.

இவர் மேற்கூறிய சேற்றார் சம்ஸ்தான வித்துவான் கந்தசாயிக்கவிரா
யரின் இளையபுதல்வர். திரிபு யாமகம் முதலிய கவிபாடுவதில் சமர்த்தர்.
எட்டயபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவானாக 15ஆயிரத்து பின்னர் சேற்றார் சம்
ஸ்தானத்தில்வந்து லௌகிககாரியதூரந்தராகச் சிலவருஷமிருந்து இற்றை
க்கு 15 ஆங்கட்குமுன் காலஞ்சென்றனர். இவரியற்றிய நூல்கள் எட்டய
புரம் இளையராஜா அவர்களமீது (நாணிக்கண்புதைத்தல்) ஒரு துறைக்கோ
வை, முருகரூபுதீ, கழுதமலைத்தீர்பந்தாதீ, திருப்பரங்கிரிப் பதிகங்கள்,
குதிராமலைப்பதிகம், கழுதமலைப்பதிகம், துவலையாநந்தம் தமிழ்மொழி
பெயர்ப்பு முதலிய பலவுண்டு.

ஊற்றுமலை ஜமீந்தார்பேரிற் பாடியன.

* படியனந் தும்புரந் திடுவனரி யென்றவற்
பாடிநா னுறவுமென்னைப்
பாவலவ வாவெனது வாழ்வுநீ யறியாத
பான்மையென் கேளுமனையாம்
பாவையரி லேதரித் திரிதா னொருத்தியப்
படியார் கலிக்குளையுற்
பவித்துமே வந்தவளு மன்றைய னொருத்தியிப்
பண்பினு லெனதுபாலே
கடிதுற்ற வில்வாழ் வெனும்பெயர்க் காரணங்
காணலா மினுமெனுணவோ
கண்டதிலே யெனினுந் கேட்டிருப் பாயொர்சக்
கரமட்டு முண்டன்னதும்
காசாவ தன்றுநிற் வேதுவு மன்றுமுற்
காலநான் பாடியுற்றுக்
கனவடியும் வாங்கினேன் முன்னமென் பாதுமோர்
கவிவந்த னுண்டதற்கும்

அடியுதவி னேனன்றி வேறொன்று தந்திலே
 னரியகம் பொன்றுமுளதே
 ஆதலாற் சும்மா வறுப்பலா காதுபல
 மானவடி வாங்குவாங்கென்
 றடுத்துவர வுந்திடுக் கட்டுப் பயந்துவிரை
 வாகப்பின் வாங்கவெண்ணி
 அஞ்சலி புரிந்தினி யிருந்திடி னுறுங்கதியெ
 னாகுமோ வென்றகருதித்
 துடிதுடித் தோடியே வந்துனது சமுகந்
 துதித்துப் புகன்றுநின்றேன்
 துயர்பெருகி வாடுமெனை நன்றுபே னிக்கருணை
 தோன்றப்பு ரிந்தருளுவாய்
 சொற்புலவர் பாடிவரு மற்புதக விப்பொருள்கள்
 சொல்லுமு னறிந்துமகிழும்
 துதிபெருகி வருமிருத யாலயவு லாசசெய
 சுமுகமக ராஜதுரையே.

(க)

* திகம்பரவி மலையமலை யாதரபு ராதனைவன் சிரசி லேப
 திகம்பரவி மலையமலை யாதரவா வுண்டவசெய் சேடன் பார
 திகம்பரவி மலையமலை யாதனமாங் குறுமுனிவன் றிகைக்கக் கற்ற
 திகம்பரவி மலையமலை யாதனித யாலயவேள் செழிக்கத் தானே.(௨)

* முத்தமிழைத் தனகழங்கம் மனைபயிலும் பேதைவந்தான்
 முகத்தி லேவை, முத்தமிழைத் தனயகள பத்தையெடுத் தணியயலை
 மூட்டு கோவை, முத்தமிழைத் தனமிரண்டுஞ் சுவைசுவைசம் போக
 சுக முயற்சி செய்வாய், முத்தமிழைத் தனதுபுக ழாக்குமித யாலய
 மா முக்ய மாலை.

(௩)

* பிரமரம்ப யிலுங்குணமாப் படைத்ததிலென் பலன்மகட்குப்
 பிக்கு தேனும், பிரமரம்ப யிலுங்குணவை வாழிதயா லயகருணைப்
 பிரபு கீதம், பிரமரம்ப யிலுங்கோதை தராமையினு விருமுலைமேற்
 பிறங்க நீண்ட, பிரமரம்ப யிலுந்திகைக்கும் விழிசுழல மயலுமிகப்
 பெருக்கத் தானே.

(ச)

* கனகலகத் துரங்கமொடு கணைதொடுத்துக் கனிபமயங்
கஞ்செய் தான்மோ, கனகலகத் துரங்கசிவ வெனத்தாயர் புலம்புவர்
சங் கமஞ்செய் வண்மைக், கனகலகத் துங்கழியக் கடவுகதிர் வேல
வணங் காவரச் சிறுங், கனகலகத் துரங்கதுரர் தரவிதயா லயகருண
கரபூ மானே. (௫)

* ஆனனங்கந் தரங்ககன மதிபணிலர் தந்தமுலை யளக மோ
வுப், யானனங்கந் தரங்ககனஞ் சுலவுளிழி நிகரென்மகட் கந்தோ
நின்னா லானனங்கந் தரங்ககனங் குழையருஞ்சொல் லிடத்துணிந்தா
ரணைவா யேறு, மானனங்கந் தரங்ககன மாவிவரைத் தொழுமிதயா
லயபூ மானே. (௬)

* கலவிமயக் கனிகழவுங் காலமன்று சிற்றிலிடைக் கறிசோ
றாகக், கலவிமயக் கனிபிவளுந் பவனிகண்டு கொண்டபலன் கைக்
கொண் டான, கலவிமயக் கனிகரம்பங் கசன்றொடுக்கக் கலங்கினள்
சேர் கருணை கோலா, கலவிமயக் கனிசுதனைத் தொழுமிதயா லய
கருணா கரபூ மானே. (௭)

* கண்டுவண்டு நிகர்மதுர மொழிவிழிமா துன்பவனி காதல்
கொண்டு, கண்டுவண்டு கரநழுவ வுடைநெடுழ வணைவிரித்த காம
னம்பின், கண்டுவண்டு மதிமயங்கு மிவளையணை புராணமிலக் கண
மோ பேசி, கண்டுவண்டு திகன்பெருக வுணரிருத யாலயசிங் கார
[மாலே. (௮)]

* கனகவடக் கயவனெனுங் கலகமதப் பாவிவந்து கனிமேற் சிறிக்
கனகவடக் கயமுழையிற் பலதளவக் கணைதொடுத்தான் காற்றின் மாம
கனகவடக் கயமெடுத்த விசையபர ராசர்தொடை கமழந் தாட்கோ
கனகவடக் கயவெனுங்கு பேரவித யாலயசெய் கலவி தானே. (௯)

* சினத்தங்கப் பம்பரநே ருந்தனத்துத் தெரிவையெதிர் சென்
று காமன், சினத்தங்கப் பம்பரங்கு முறத்தொடுக்கத் தயங்குவன்
சேர் தேர்முன் னான, சினத்தங்கப் பம்பரமன் னவர்தரச்செங் கோ
லாச செலுத்தி வண்கா, சினத்தங்கப் பம்பரனைத் தொழுமிருத
யாலயமற் செயசிம் மேறே. (௧௦)

* வனிக்குமரி யதரமுறு மாதுமய லாகியிடை மாத ரைக்க
வனிக்குமரி யதரமையச் சேதுபுரி கடற்றொனிக்கு வாடிக்க கண்டு

இனிக்குமரி யதரமுஞ்சீ னியுங்கரும்பு மிகக்கசக்கு தென்ற னையா
இனிக்குமரி யதரமுண்டு புணரிருத யாலயகே வேந்தர கோவே.

* துரந்தரா கவனவிசேர் கரனுனவாங் கண்ணியுரை சொலிற்
றேன் பான்ம, துரந்தரா கவனமத னிரக்கமின்றி வாட்டுவன்பொற்
றொடியென் செய்வான், புரந்தரா கவனவிசைப் பரிநருலா கிருவை
நகர்ப் புரவ லாபார், புரந்தரா கவனவின வேளிதயா லயமகிபா புண
ரு வாயே. (கஉ)

* திருக்கவனப் பரிநடத்து மிருதயா லயமகிபா சேரீ ராறு,
திருக்கவனப் பரிமனைநேர் மதியைவளர்த் தாரதுவே செந்தி யாங்க,
திருக்கவனப் பரிகலங்க னுறச்சகியான் மெய்யினில்வான் திட்டி மா
ரன், திருக்கவனப் பரிதாங்குங் கொங்கைமங்கை செங்கைவளை சிந்
தி னுளே. (கங)

* தனத்தியா கந்தரமா லெனுமிருத யாலயசீ தரனே மன்ம
தனத்தியா கந்தரமா வெனுமணக்கும் பூங்குழற்கஞ் சத்தை நேர்வை
தனத்தியா கந்தரமா முலைததும்ப மெலிந்தனன்மா தரும் மேதித்
தனத்தியா கந்தரமா புரிந்தின்ற மகன்மயற்சஞ் சலந்தீர்ப் பாயே. ( )

* மாதானஞ் செய்யனம்பொன் புரியிருத யாலயகோ மானை யுஞ்ச
மாதானஞ் செய்யனம்மோ திமமகன்ற தினிச்சகியே வந்து கோல்சம்
மாதானஞ் செய்யமதப் பையல்வரிற் பிடியடிபின் மலைதான் பெற்ற
மாதானஞ்செய்யவுடம்பரையானோன்முன்செ லுத்திவழுத்துவாயே.

* தனக்கலப்பை யுறப்புரிந்தோன் சுதனுருகே தனவிசய சங்க்
ரா மாசந், தனக்கலப்பை யாலுழுஞ்செய்க் கிருவையித யாலயமா
தவனே மாது, தனக்கலப்பை விடநாக மெனச்சூழும் படிதொடுத்
தான் சரத்தைக் காமன், தனக்கலப்பை யியற்றுவையேற் பிழைத்
திடுநம் பேதையிந்தத் தடவை தானே. (கச)

* செம்பாகக் கவியமக மகிழிருத யாலயமற் சிங்க மேவேள்
வம்பாகக் கவிரிதழி மனமுருகி மயல்பெருகி வாடக் கோடி
யம்பாகக் கவினழியு மாறுதினர்தொடுத்தனனிங் கையோ பாலயே.
னம்பாகக் கவிர்சிவனு நனைவெறுத்தாட் குன்புயத்தார் நல்கு வா

* கனக்கமலை யனமுலைக்கோ கனக்கமலை யனமுலைக்கோ காத
ன் வேறு, தனக்கணையும் பொருந்தினமுந் தனக்கணையும் பொருந்

திலி தயைசெய் விரை, வனத்திதயா லயன்பாற்க வனத்திதயா லய
ன்குணமும் வழத்தித் தார்பெற், நெனக்குமுத வாய்கொல்சக யெ
னக்குமுத வாய்மலர்ந்தா னென்செய் வானே. (௧௮)

* அங்கங்கங் கணங்குமறைந் தாலும்விடான் வேளதுவு மன்றித்
திங்கள், அங்கங்கங் கணமுமக லாதிறைக்கும் போதுபொறு னையா
வொன்னார், அங்கங்கங் கணமுறப்போர் புரிதுறையே நான்கிலிடை
யாகச் சொல்லும், அங்கங்கங் கணங்கவிஞர் தமக்குதவு மாவிதயா
லயசும் மேறே. (௧௯)

* அம்பரம்பம் பரந்தமரஞ் சிதமிவளுக் கிடைமுலைகா ரளகம்
பாரை, அம்பரம்பம் பரந்தமர மரிவதுபோ விவண்மனத்தை யரி
வார் கற்பின், அம்பரம்பம் பரந்தமர பிணக்கிசையக் கடந்திலனை
யனைவா யையா, அம்பரம்பம் பரந்தமர மெழமதிக்கு மாவிதயா
லயசும் மேறே. (௨௦)

* அஞ்சங்கஞ் சம்பந்தங் கொங்கைசெங்கை நடைநிகர்சொல்
லரிவை நெஞ்சம், அஞ்சங்கஞ் சம்பந்த மாறனையோ மிகத்தொடுத்
தா னனைபூ கத்தார், அஞ்சங்கஞ் சம்பந்தங் கங்கையரி யூருறவிண்
னாற்றார் கோட்டின், அஞ்சங்கஞ் சம்பந்தங் கொளுங்களுவை வாழி
தயா லயசும் மேறே. (௨௧)

* கடுத்தலுத்த ரிடத்தனந்தங் கவியுரைத்துக் கேட்கிலுனைக்
கண்டிச் காது, விடுத்தலுத்த ரியமுதற் றருங்கொடையென் றகலெ
னச்சொல் விணர் தம்மை, அடுத்தலுத்த வருத்தமெலார் தீர்ந்திடக்
கண் பார்த்திவிடா யடையா ருக்குங், கொடுத்தலுத்த மருக்கழகென்
றருளிருத யாலயசற் குணபூ மானே. (௨௨)

* திருப்பரமா தருக்கரமா லெனுமிதயா லயதுரையைச் சேவித்
தென்பெண், உருப்பரமா தருக்கமைவே னெனுந்தியங்குந் தயங்கு
மய லுறம் தன்றி, இருப்பரமா தருக்கனமோ டியற்றும்விழி யென
த்தவர்கொல் விவனை யிந்தத், தெருப்பரமா தருக்கம்வைத்து முத்
துதல்போ யேசுவரென் செய்கு வேனே. (௨௩)

* அருமருத்துப் பைதிதம்பத் தாள்சுரமாய் வருத்துவதா லன
ப்பா லேயா, வருமருத்துப் பையகற்றென் றுரதுபோ லன்னையுஞ்
செய் வானே யன்றி, ஒருமருத்துப் பையல்புரி மாயமெனக் கண்டி

ல்தா ருதவி வாய்மு, திருமருத்துப் பையனையாட் சேரிருத யாலய
பூ சிதபூ மானே. (உச)

* செஞ்சரா சனத்திரண்டா யிரங்கணைவேள் பூட்டியமர் செய்
ய விண்டு, மஞ்சரா சனத்தினிய முகவனிலை மிகமயலாய் வளர்க்
குங் காக்கைக், குஞ்சரா சனத்தில்விடு மானினியென் றேங்குமையோ
கூடிச் சேர்சீர், மிஞ்சரா சனத்திலரும் விரையித யாலயபூ வேந்தர்
கோவே. (உரு)

* இன்னளினு சனமார னிக்குவிலை மிக்குவளைத் தெய்யு மம்
பாற், பொன்னளினு சனமாத ரிருவரையுங் கல்விசெல்வப் பொருளி
னாலே, அன்னளினு சனமாகொண் டாளிவளை விலக்கியிட லாமோ
சேர்வாய், சொன்னளினு சனமாவ லுறுமிதயா லயசுருணு சுகபூ
மானே. (உசு)

* தனந்தங்கப் பந்தனைய தையலுன்றன் மையலினுற் சகிமார்
தம்மைச், சினந்தங்கப் பந்தனைய ருந்தாது நொந்தனள்சேர் சிலை
வேட் காலஞ், சனந்தங்கப் பந்தனைய மாப்புரிவீ ரைப்பதியிற் சகல
கோவும், அனந்தங்கப் பந்தனைய ரொடுற்றுதவப் பெறுமிதயா லய
பூ மானே. (உஎ)

* கணக்கா வலரும் பணியன்மது கரமுங் கரும்புங் கொடுகோடிக்
கணக்கா வலரும் பணிலமுறு கடலை முழக்கித் தொடுத்தான்வேள்
கணக்கா வலரும் பணிசூழலெங் கன்னிக் கிரங்கி யருள்கழற்காற்
கணக்கா வலரும் பணியிறைக் கருணை யிதயா லயதுரையே. (உஅ)

வேங்கடேசுவர எட்டப்பபூபதிபேரிற் பாடியன.

* பார்பொருந்தும் புயமலையான் பணிந்திலரைப் பொரமலை
யான் பழகுங் கல்விச், சீர்பொருந்து மதிக்குடையான் திருந்துமுழு
மதிக்குடையான் செழுந்தேன் வாசத், தார்பொருந்து மகுடம்க
ராஜவெங்க டேசுரெட்ட சுகபூ மான்மேல், ஏர்பொருந்து கவியனந்த
மிசைக்குமனங் கவியனந்த மிறைகாப் பாமே. (உக)

* கனிப்பலவா ரஞ்சிகம லாகொடிமுந் திரியிவையெக் காலும்
வேண்டாய், இனிப்பலவா ரஞ்சிதமா மயிலேயின் றெழுந்துகொஞ்ச
மேனு முண்பாய், பிணிப்பலவா ரஞ்சிதமேற் புனைபணியும் புனையினி

நான் பெரிதா ராய்ந்தெத், தனிப்பலவா ரஞ்சிடுதின் றனத்தென்
வெங்க டேசரெட்டன் ழர்சேர்ப் பாணே. (௩௦)

* சொந்தப்பா சந்தப்பா வென்றன்மகட் கின்றிமந்தோ துட்ட
வேளாற், சிந்தப்பா சந்தப்பா வையருரைக்கப் பாய்ந்தடர்த்த தேரீ
யின்னம், ஸந்தப்பா சந்தப்பா மலுங்கலவா மலும்விடுத்த வாறென்
சிதர்ப், பந்தப்பா சந்தப்பா நிகழ்ததும்வெங்க டேசரெட்ட பண்பு
ளானே. (௩௧)

* கலித்தண்டங் கம்பமுறப் பொருமதனால் விரகமுறு கனிக
வான்க, தலித்தண்டங் கம்பசிய தங்ககிற மாகுமெதீத் தானேற்
குற்றஞ், சொலித்தண்டங் கம்பனுக்கு மியற்றியிடப் படித்ததமிழ்த்
தோகை மாண்ப், புலித்தண்டங் கம்பவள வாயுண்வெங்க டேச
ரெட்ட புகழ்ப்பூ மாணே. (௩௨)

௧ அகத்துவசந் திப்பிலிசுக் கரைத்தனைகை சலித்தனவஞ் சாறு
நாட்போய், மிகத்துவசந் திப்பிரியச் சகிக்குளையு மன்றியொன்று
மேவி லேன்யான், மகத்துவசந் திப்பிதூநா ளாதலிற்செல் வேனென
ப்பெண் வந்தாள் வெண்கோ, சிகத்துவசந் திப்பியமா மிளசைவெங்க
டேசரெட்ட சேர்கு வாயே. (௩௩)

* இடப்பலிக்கும் வலத்துமற்கு மேண்டிவருந் துவைதொடைய
லீதோ பார்வந், திடப்பலிக்கு மதிப்பகையுந் திருமடிக் கடிதாது
செப்பி யேகும், நடப்பலிக்கு முதவாயர் தமக்குமினித் திருநங்காய்
நந்தாய் வேலன், அடப்பலிக்கு மறிவேண்டாள் மகிழ்வைவெங்க
ரேசரெட்ட னருள்செய் வானே. (௩௪)

* அரும்பதனம் பார்த்திகையெட் டினுமெடுத்து மதன்றொ
டுத்தா னவையுங் காய்ந்த, விரும்பதனம் பார்த்திகலிப் பாய்வது
போற் பாயுமகட் கிருளை யீர்யா, வரும்பதனம் பார்த்திடுவீர் வாங்கி
யிதோ வருகுவன்கல் வடிவிற்பெண்ணைத், தரும்பதனம் பார்த்திப
னென் றுரைக்கும்வெங்க டேசரெட்டன் றண்பூந் தாரே. (௩௫)

* அஞ்சுவத னத்தையனைப் பணியும்வெங்க டேசரெட்ட வதி
பன் மெச்சிக், கொஞ்சுவத னத்தையலே யுனக்கிறுமாப் பித்தனை
தான் கூடா தாய்க்கு, மிஞ்சுவத னத்தையிகர் வார்க்குல மன்று

சொன்னோன் வேந்த னுல்வாங், குஞ்சுவத னத்தையெலா திரட்டி
வைப்பா றிதற்குமுண்டோ கோபந் தானே. (நக)

* தொனிச்சதங்கை யாவனையா வொன்றுநிலலா வென்றுமலர்
குட்ட வேயெத், தனிச்சதங்கை யாயுனக்கென் னடியெனவு மவரி
டத்துச் சலமே கொண்டு, பனிச்சதங்கை யானெனவேள் குட்டு
மலர் காணுவோ பாரீ ரென்றுட், கினிச்சதங்கை யாமுன்தா னருள்
வைவெங்க டேசுரெட்ட வென்கோ மாணே. (நங)

* புரந்தரவந் தனமாரா சேந்த்ரவெங்க டேசுரெட்டன் புரப்
போ மென்னும், வரந்தரவந் தனமாரா மறந்திவெஞ் சமர்குறிகண்
வனப்புமீறச், சரந்தரவந் தனமாரார் சொற்றுமஞ்ச வெற்றிகொ
ண்ட தோகைக் கேரீ, நிரந்தரவந் தனமாரா தனைபுரிந்து கனைவிரிக்க
நனைகு வாயே. (நடி)

* கலக்கணங்கா வியங்குழலிற் கழுகனைய மிடற்றிலலங் கரிக்க
வாவென், விலக்கணங்கா வியம்பகத்து நீருகுத்து நானிதற்கு நேரே
னென்று, விலக்கணங்கா வியந்தரித்த சாலியென மாளின்மெலி வேறு
னாகா, இலக்கணங்கா வியந்தெளிந்த வெங்கள்வெங்க டேசுரெட்ட
விறைவ ரேறே. (நசு)

* அகத்தனத்து வாஞ்சையனு வில்லைவில்லையேந்திமத னடுத்து
மாமத், தகத்தனத்து வாணதயுறத் தாக்குகின்றன் குயிலொடன்றி
றனு மேவந், தகத்தனத்து வாய்கடலுங் கத்தமெலி வாளிவட்குத்
தொடைய லீவாய், மிகத்தனத்து வாரகைரே றிளசைவெங்க டேசு
ரெட்ட மேன்மைக் கோவே. (சடு)

* கனங்குழைய கலப்புருத்து கருங்குமுலாம் பெரும்புயலைக்
கண்டு மீளு, முனங்குழைய தனைக்கயல தனைவனத்தி லுறும்படிக்கு
முந்க்கி மாரன், மனங்குழைய வியற்றிடுகண் மடந்தையிடந் தயவு
புரி மரங்கள் வின்னான், இனங்குழைய சனங்கொளநீ றிளசை
வெங்க டேசுரெட்ட விறைவ ரேறே. (சக)

* வணங்குமருங் குலைத்தேய்த்தும் வணக்கமிகப் பெறுசிகரம்.
வாய்ந்து தன்னோ, டிணங்குமருங் குன்றுநீ வென்றும்பந் துகட்
கடிக வியற்று மிந்தக், குணங்குமருங் குறையாத விவள்முலைக்குண்

டதுவெயிற் கொளச்செய் தந்த, அணங்குமருங் குறும்படிநல் வருள்
செய்வெங்க டேசுரெட்ட வதிப ரேறே. (௪௨)

* சுத்திக்கத் திக்குயிலும் பரிலமதன் கணையெடுத்தெக் காலு
மாதை, மொத்திக்கத் திக்குறையுங் கழித்துவிட்டான் மதியுமிதோ
முனாக்கும் பாலும், சுத்திக்கத் திக்குத்திக் கெனமனமும் பறைய
டிக்கத் தனியா னுள்ளேர், இத்திக்கத் திக்குளர்வந் தேத்தும்வெங்க
டேசுரெட்ட விறைவ ரேறே. (௪௩)

* பெருகவிக்குஞ் சரமுமெடுத் தேந்திமதன் வரவுமிந்தப் பே
தைக் கேதும், பருகவிக்குஞ் சரமும்வர வரச்சுருங்கு மின் றுமின்றார்
பாலிப் பாயேல், ஒருகவிக்குஞ் சரம்போலப் பாடுவன்கொண் டாடு
வைபா ரோர்மா துக்கும், வருகவிக்குஞ் சரணுதவு ராமவெங்க டேசு
ரெட்ட வரிசை மாலே. (௪௪)

* கரும்படிகத் தரித்துமணை யாட்டிவடித் திட்டரசங் காச்சிக்
கொஞ்சம், அரும்படிகத் தமிழில்விட் டொருதுளியூட் டிடினுமிவட்
கையோ வாந்தி, வரும்படிகத் தவுங்குயிலைச் சுடவுமதி யினைவிடுத்
தான் மதவேள் சேரிப், பெரும்படிகத் தனதிபதி யென்னும்வெங்க
டேசுரெட்ட பெருமைக் கோவே. (௪௫)

* தருவனைய மாறன்வெங்க டேசுரெட்ட பூமனுனைத் தழுவ
நானே, வருவனைய மானதொரு சிறிதுமிலைப் பூங்குழற்கு மலரைப்
பூண்பாய், இருவனைய மாதூரியத் தொடுபுடைத்த முலையிடைக்கச்
சிடுவாய் வேளாம், ஒருவனைய மாநமதூர்ப் புறத்தும்வரா தடித்தி
டலா முன்மை யீதே. (௪௬)

* அணங்குருவி லாமதனு லாசைகொளக் கொங்கையெலா மடர்
ந்த தேபொற், சுணங்குருவி வீழ்ந்தனவே வளைகசந்து போனதுவே
சுவைத்தே னுந்துக், கணங்குருவிக் கூட்டமெனக் கவகலவென் றல
னையங் கணையர் சொல்வார், எணங்குருவின் பாலிருத்திப் போற்
றும்வெங்க டேசுரெட்டேந் திரகாப் பாயே. (௪௭)

* அணங்கடத்து மாதடஞ்சு ழிளசைவெங்க டேசுரெட்ட வதி
பற் கண்டு, தனங்கடத்து மாதரின்விம் மியமகளை மயற்கடவிற் றள்
ளி னுன்வேள், இனங்கடத்து மாதரவொன் றேனுமிலை நானுமுவிந்

திரைத்தே என்னுள், முனங்கடத்து மாதரினி யென்னசொல்லார்
நல்லதென்றன் முதுமை தானே. (ச-அ)

*நத்தனையு மானனத்தி னெதிர்கொணரச் சகியாத நம்பொன் மையற்
பித்தனையுமானவளாய்ப்புலம்புலணிபோய்வலியப்பேசென்றால்மோ
தித்தனையுமானமெனத்தியங்குகிறுள்வண்டினங்காள்செப்பிரிம்மோ
கத்தனையு மானமது வேந்தன்வெங்க டேசரெட்டன் காக்கத் தானே.

*முந்தனங்கர் தருக்குறவர் தம்புரிமா ரனுக்களித்த முதல்வ
னேசம், பந்தனங்கர் தருக்குமுழு வதும்பாடப் பாறருமின் பாகா
நாகர், தந்தனங்கர் தருக்குறிமெ லிடைநடைஞர் தளங்கைகொ
ளென் றையன் மின்னை, வந்தனங்கர் தருக்குறற்று மிளசைவெங்க
டேசரெட்ட மருவச் செப்பே. (நு-0)

*மாவலுவர் தம்பணிய லவணமெனக் கரைந்துகெஞ்சி வரு
கொங் கைப்பெண், பூவலுவர் தம்பணிகிம் புரிக்களிறு ரதமெனக்
கொள் போர்வேட் கஞ்சி, ஏவலுவர் தம்பணிசெய் யெனையனுப்பி
னுள்வருவா யின்றேன் மாலை, தாவலுவர் தம்பணியுஞ் சேர்வன்
வெங்க டேசரெட்ட சகபூ மானே. (நுக)

*மாதவித னந்தரங்கப் பந்தரினீ முன்பணைந்த மாது தானிங்
காதவித னந்தரங்கம் போற்பெருக னொணைக்கூய்க் கழறி லாய்தூ
தேதவித னந்தரங்கன் டிகழ்ந்தனையோ வெனவெகுண்டா ளின்றே
னீதவிதனந்தரங்கமாலென்வெங்கடேசரெட்டரிருபரேறே. [வாநண்

*வன்பினடி யங்கசன தம்பினமொ ருங்குமுழல் வதிய வேயென்
முன்பினடி யங்கமதி லிங்கிதக லன்கொளடி முத்தே வந்தங்
கன்பினடி யங்கணிசை யும்படிபி னின்றுயரை யின்றே தீர்ப்பன்
அன்பினடி யங்கணிவு பொங்கும்வெங்க டேசரெட்ட வதிபன் றானே.

*தருவருத்துங் கொடையெவர்க்குர் தருமன்வெங்க டேச
ரெட்ட சாமி யீங்கு, வருவருத்துங் கப்புயத்து மாலைபிதோ தந்த
னர்மா மகிழ்ச்சி யாய்நீ, இருவருத்துங் கனியமுதைப் பசியகலப்
புகிபணிக ளெல்லா மேபூட், டருவருத்துங் கைத்துமிருப் பனமுழு
து மினிக்குமினி யடியின் னானே. (நுச)

*அருந்தந்தர் தனந்தனமுர் தனுதனுவுங் கரும்புருவ மாகு மந்
தக், கரும்புருவங் கரங்கரமு மம்பகமம் பகம்பன்ன கந்தா னுமப்,

பெரும்பன்ன கழுமதியா மதிமும வாமெனவே பிறங்கு மின்னை,
 னிறும்புபெரும் புகழ்தரும்வைத் தமிழ்கொள்வெங்க டேசுரெட்ட
 வேற்கை யோனே. (௫௩)

*தினைக்கவடங் காதலியாச் சித்தமியை யுத்தமியைச் சேர்வா
 யென்யோ, சனைக்கவடங் காதரவு நீயெனவே நினைத்தவனாத் தனி
 யே தோன்றும், புனைக்கவடங் காதவன்மேற் பொலிவினசை வாரர
 சே புந்தி யாலும், நினைக்கவடங் காதபுகழ் செய்யும்வெங்க டேசு
 ரெட்ட இருப ரேறே. (௫௪)

*சிதப்பா தம்பவளங் கொண்டுபுரிந் ததுபோலத் திகழு வாட்கந்
 தோதப்பா தம்பவளங் கஞ்சலடை யாக்கமதன் தொட்டான் னமயிப்
 போதப்பா தம்பவள யும்பெய்னிழி பாட்டுளது புயந்தா ரன்றி[மே-
 யாதப்பா தம்பவள மெங்கன்வெங்க டேசுரெட்ட யாஞ்சொன் னே

*நெஞ்சமருந் தனந்தடித்து நேரிடைநோ கத்தடித்து நிதமு மீற
 வெஞ்சமருந் தனங்கனுக்கு னைஞ்சமன மானவனை மின்னை பொன்னே
 கொஞ்சமருந் தனமெனவே கெஞ்சவுங்கே ளாளிவளைக் கூடு வாயுன்
 தஞ்சமருந் தனமெவர்க்கு மீபும்வெங்க டேசுரெட்ட சமநு மாணே.

*சருவரிக்குஞ் சரமுமடந் தைப்படைபுங் கொண்டிமன்ம தரு
 மஞ் சாமல், வருவரிக்குஞ் சரமுமெடுப் பார்விடுப்பா ரப்போதெம்
 மழலைப் பேச்சு, மருவரிக்குஞ் சரங்கைபடு மாறடங்கா தருன்சிலை
 மேன் மனிதப் பேட்டி, னுருவரிக்குஞ் சரணமகா ராஜவெங்க டேசு
 ரெட்ட அசிட மாலை. (௫௫)

*பாஹியனங் காவிரக்கம் பார்த்திலையென் றுந்துது பகர்தற் கேற்ற
 வாகியனங் கானினிய வாகியனங் காளமென வாய்த் தென்றும்
 கூவியனங் காயிதிலென் னும்வலியச் சென்றுதஞ்சங் கூறு வாயேற்
 காவியனங் காமன்வெங்க டேசுரெட்ட நிரனுனைக் கண்பார்ப் பானே.

*சோதிக்கும் பாகிசையா லின்பாலும் வெறுத்தவன்பூர் தொ
 டைக னோலி, வாதிக்கும் பாகிசையா கிரகமுற வருவனென வாடு
 வாய்யாம், போதிக்கும் பாகிசையாப் புகலுவருன் மீதுரசம் பொழி-
 யவேன், வீதிக்கும் பாகிவசயா கித்திவெங்க டேசுரெட்டா
 நீவந் தானே. (௫௬)

*சந்தவசந் தானிசை யெங்கள்வெங்க டேசுரெட்ட சாமி வேந்தன்
வந்தவசந் தானகலச் சந்தனமுங் குங்குமமும் வாரிப் பூச
முந்தவசந் தாபரசு தோடிமகன் பாடிரச மூட்டி னுனின்
தெந்தவசந் தாரணியிற் பழித்தநீ வந்தவழி யினைப்பார்ப் பாயே.

*நல்லவிலக் குமிநிகர்கிந் தாமணியாஞ் சாலிதனை நன்றேற் கா
மந், செல்லவிலக் குமிபாகிந் தித்திடலா மாதுதலுஞ் செங்கை யா
ருன், வல்லவிலக் குமினியநின் னம்புவெங்க டேசுரெட்ட மன்னு
வேன்பூப், புல்லவிலக் குமிவளது மெப்பெனக்கொண் டாற்பொறுக்
கப் போமோ சொல்லே. (சுந)

*பந்தனமா முலையாட்குப் பந்தனமா ரம்பமுதற் பணித்த
சொந்தப், பந்தனமா வதுதாரார் பந்தனமா தவியிடவுட் பழகிச் சேர்
சும், பந்தனமா கேட்டிடிற்றோ பந்தனமா கொள்ளுவணிப் படியான்
சென்றி, பந்தனமா னியங்ககிஞ்க் குதவுவெங்க டேசுரெட்டன்
பாற்சொல் வேனே. (சுச)

*பன்னகங்கந் தரங்கமலம் பிறைதரளங் கிளிராகி பணிவம் பொ
ன்யாழ், பன்னகங்கந் தரங்கமிவை யன்னநிதம் பஞ்சரியல் பாத ரெ
ற்றி, பன்னகங்கந் தரங்கடஞ்சொ ளீருசுவர்க்க மிடைகணுறு பா
வை சேர்விற், பன்னகங்கந் தரங்கமுறை வனிகர்வெங்க டேசுரெட்ட
ட பாராள் வேந்தே. (சுரு)

*கம்பரைக்கும் பரிற்படித்து வென்றவெங்க டேசுரெட்ட
கருணை யிபா, கம்பரைக்கும் பரியுருப்பின் பெறுமரிக்குந் தருவனை
யுங் கணியா வேள்விற், கம்பரைக்கும் பரிமளச்சந் தணிமுலைமேற்
பொரவெறித்தான் கன்னி மின்பை, கம்பரைக்கும் பரியகுறிக் குங்க
லக்கு நிகர்வார்முன் கலங்குவானே. (சுசு)

*வடகடமா னதிற்பதுங்கும் வங்கரங்கர் தங்களையும் வாட்டு
மேற்று, வடகடமா னந்தொளிக்கும் படையொவ்வெங்க டேசுரெ
ட்ட மாகொங் கைக்கு, வடகடமா னனிதுயிலு மொருசயனம் பகஞ்
செழுஞ்ச வணத்தி னுற்று, வடகடமா னயனமுக மதியிடநா லா
மிவனோ மருவு வாயே. (சுஎ)

*கச்சரவிந் கையனங்கள் காணுமுனங் கிழித்ததனக் கன்னிக்
சேனும், கச்சரவிந் கையமிலா வொப்புரைக்க மதிபதனைக் கண்டாள்

மாமோ, கச்சரவிக் கையகற்றுத் தளவமெனத் தாயறியாள் கவிஞர்
கற்ப, கச்சரவிக் கையருமா கிடர்செய்வெங்க டேசுரெட்ட கருணை
செய்யே. (௭௮)

* கவியமகர் திரிபுமுழு வதுஞ்சொல்வெங்க டேசுரெட்டன்
கவிவாஞ் சிந்தை, கவியமகர் திரிபுவனம் புகழமுயன் நியாமுடித்
தோங் கன்னி பேதேர், கவியமகர் திரிபுகர்மா தங்கசர்ப்ப விழிமுலை
யொக் கவிஞ ரோர்கோள், கவியமகர் திரிபுன்மதி காற்புலிவே ளினி
யறுச்சங் கடஞ்செய் யாரே. (௭௯)

* மாதுவருந் தாதியையு மாதனையு நேரதர மானங் கன்னி, மா
னுவருந் தாதிருந்த நாளிலேநா நென்னசெய்வேன் வளர்மோ கத்
தின், மாதுவருந் தாதினிய தாமருந்தன் னாட்கினமீ ரேயா மன்றே
ல், மாதுவருந் தாதியர்கா ளிவனாவெங்க டேசுரெட்ட னிடமுய்ப்
பிரே. (௮௦)

* கண்டிக்கத் தனைவாளி களைவிடுக்க மதிதகிக்கக் களன்று தா
யும், கண்டிக்கத் தனையும்றந் துனைநினைந்து வருந்துகிறாள் கன்னி பூ
மிக், கண்டிக்கத் தனையும்மிக வேபுசமு மலையாளக் கத்த னோடு, கண்
டிக்கத் தனையும்வெற்றி கொண்டவெங்க டேசுரெட்ட கலந்து
சேரே. (௮௧)

* கண்ணம் புயங்கரந் தத்தமுத் தங்குமல் கந்தாமே
கண்ணம் புயமுலை யாம்பல்தன் காகமு கன்றியுஞ்சொற்
கண்ணம் புயர்வுறு கன்னிக் கருள்வை கடல்வளைபார்க்
கண்ணம் புயல்வெங்க டேசுரெட் டேந்திர காண்டிபனே. (௮௨)

* மாதவன வான்மதியான் மாதவன வாகிவன வானொந் தாளிப்
போதவன வாகியின்கால் போதவன வானதுக்குட் புலம்பு வாளுன்
பாதவன வாய்ப்பிடிதப் பாதவன வாக்கடலுட் பதற லாமோ
நீதவன வாகுமனா துங்கவெங்க டேசுரெட்டா நேர்வந் தானே. ( )

* கணக்கலக்கந் தரமியமா மலரெனப்பாய் கின்றவண்மர் கரு
த்திற் கோவைக், கணக்கலக்கந் தரங்கமெனப் பெருகினதுள் ளருக்
னது காப்பிர் நெற்றிக், கணக்கலக்கந் தரமவணங்கக் கண்மெதற்
பொருதிலையேன் காணென் றோதங், கணக்கலக்கந் தரமடங்கைக்
கருள்செய்வெங்க டேசுரெட்ட கருணை மாலே. (௮௩)

* மருங்கரும்ப னந்தமெடுத் னுக்குவித்த பின்புகதிர் வாய்ந்த
முத்த, மருங்கரும்ப னந்தவழி அறுமருதத் தினிலெடுத்து வந்தா
ரேகா, மருங்கரும்ப னந்தருவிற் றவினதே யன்றிலுமீம் மாதைச்
சோர்நால், மருங்கரும்ப னந்தமர்முத் திதுமெய்வெங்க டேசுரெட்ட
வரிசை மாலே. (௭௫)

* கந்தமரஞ் செய்பதட கந்தவன மித்தவிடங் களிற்வைப் தே
னு, கந்தமரஞ் செய்வெறித் தங்கசனும் பாசறைபாக் கதுவு மில்
ளி, கந்தமரஞ் செய்யவந்தா னொத்தனன்சுற் தரிபையனை கடல்போ
லேசங், கந்தமரஞ் செய்பதிற்செ யிளசைவெங்க டேசுரெட்ட கரு
ணை மாலே. (௭௬)

* வாரவரைக் குத்தெலுக்கு நிகர்முலைமே லணிமடவார் மரு
வும் வாசு, வாரவரைக் குஞ்சாந்த மணியும்வெங்க டேசுரெட்ட மதி
மை யாச், வாரவரைக் கும்பிடுதே வாக்கொளெனக் குடம்புசுகம்
வாய்க்க வேயோர், வாரவரைக் குங்குணை யால்விடுதி தரிற்கவிபின்
வகுப்பன் மன்னே. (௭௭)

* தாவிக் காவியங் கன்பொற் குழையினைத் தாக்குங் காரிகை
தன்சுருங் கூத்தலைச், சீவிக் காவியங் கும்புதுப் பூக்கொய்யச் சேரும்
போதமு வேன்கண்டு கொள்ளிலப், பாவிக்காவியம் தோகுறை யா
தறும் பான்மை யேதுவந் தானுளை சிந்தம, வாவிக்காவியம் தேரி
ள னசப்பதி மன்ன வாவெங்க டேசுரெட் டேந்தரனே. (௭௮)

* புதுக்கும் போதய னென்னத் தமிழ்பகர் பூம னும்வெங்க
டேசுரெட் டேந்திரன், புதுக்கும் போதய மில்லா மலைபெளப் பேசு
மாழலைப் பெண்ணே பரத்தையி, டெதுக்கும் போதய வித்தனை
போதுமென் றேபு லத்துபின் வேன்விட வாச்சிபோற், செதுக்கும்
போதயல் வந்திடி னொத்துரைத் தேபு லம்புவை யிதென்ன புத்
தியே. (௭௯)

* ஐவையுஞ் சேவற்கு மந்த வளைக்குஞ்சிங் கம்புலிக்கும்
பூவிக் குதிரைக்கு மன்னத் திருக்கும் பொலிவறச்செய்
காமம் குழலி குபத்தி வலிமுடி கண்ணிகண்டி
வேழித் தனைவெங்க டேசுரெட் டேந்தர சிதிபரசே. (௮௦)

* ஆரஞ்சி பாரிசா தங்கடுகில் வந்தென்னை
சரப் பலாக்கரும்பா லெட்டிமகிழ் - காரத்தங்
காயாமஞ் சாடிவா கைபுரிவா வென்பவட்சேர்
நேயவெங்க டேசரெட்ட னே.

(அக)

குழந்தைக்குப் பாறாட்டு எருவி வாங்கிக்கொடுத்தபோது சொல்லியன.

* எதிர்வருவோர் கேட்குமுனங் குறிப்பறிந்து கொடுப்பதுன
நியற்கை யாமென், பதுதெரிவ னெனி.னுமரு கின்மைமினூல் வரைந்
துரைக்கும் பான்மை நேர்ந்த, திதிலுமதி கூர்ந்தொன்றுக் கிரண்ட
னுப்பிக் கேட்காம லீயுங் கீர்த்தி, மதிகதிருந் நிடுவரையும் வளர்க்
கும்வெங்க டேசரெட்ட மன்னி வாழ்க.

(அஉ)

* தேப்பா துத்துப்போற் களரினசை யினிற்புலவர் கேட்கு
முன்னம், கோதப்பா துதவிமகிழ் கூறும்வெங்க டேசரெட்ட குரி
சிற் கொப்ப, தேதப்பா துளிகொடைபில் லாச்சுரபி யேதருவே
யினிந் ரன்னோன், பா,தப்பா துக்கையாகல் பயில்வீரஃ துமக்குமட்
டெம் பலிக்குத் தானே.

(அங)

* தருவியவா மையிலுறச்சிந் தாமணிவென் குறப்புகின் றன்
பா லுட்டெம், கருவியவா வினுமேலாக் களிப்புறக்கொண் டெனதுபெ
ருங் கருணை யென்னும், அருவியவா சிபிலிருந்திங் கார்த்ததுகண்
டுறுமகிழ்ச்சி யறைய நற்பால், மருவியவா யொன்றினமை யாதெனி
னுங் கேட்காதென் மனது தானே.

(அச)

* தேவீன்பா லுட்டெனத் திண்புயத்தா யென்மதலை
நாவீன்பா லுட்டிடநீ நல்கினதிந் நாளிலதற்
காவீன்பா லுட்டிடுமுன் பன்புடையேற் காங்கிதயப்
பூவீன்பா லுட்டினது பொங்குவகைக் கடலினையே.

(அடு)

* பயலுட் டினவார் தெறிக்கவலுப் பணியிங் கரிவை மார்களைத்து
பயலுட் டிலுமே புனைகளபம் பமிலும் புயத்தா யருள்கருவி
பயலுட் டினதென் சிறுசேய்க்கப் பாலும் பழிக்கப் பெறுவமெனும்
பயலுட் டினதோ றிருதிதிகற் பகங்கார் சுரபி யிவைகளுக்கே.

(அசு)

* குழும் ராமர நேத்திரத் தாரடங் கூறி வாட்டிடக் காரிகை
நோந்துகொந், தழும் ராமர னஞ்செயு மென்றுமி ழங்க யாமதிந்

வென்செய்யுள் சேருவாய், எழும் ராமர முடுரு விப்புக வேற்ற மாங்
கணை பூட்டிடு விற்கரங், கெழும் ராமரம் பாரியை முன்பெறு கீர்த்தி
மான்வெங்க டேசரெட் டேர்த்ரனே. (௮௭)

* செண்ட லாதிப மத்தக மொப்புறுச் செய்ய மாமுலைத் தைய
லின் மீதுபோர், மின்ட லாதி பகவணை வென்றிட்ட வேளி னுலெனி
லென்செய்வ ளார்க்குந், கொண்ட லாதிப ராவுமு தாரத்திற் குமரி
மாட்டொரு தாருத வாமைமென், மண்ட லாதிபர் தண்டனிட் டே
துதி மன்ன வாவெங்க டேசரெட் டேர்த்ரனே. (௮௮)

* சங்க ராவெனச் சொல்லுவன் வேளிமா சங்க ராசிக ராவரும்
போதுங்க, சங்க ராவரும் போதுளை போதுமெச் சங்க ராகுமும்.
போய்மெலி வான்மினாள், சங்க ராசி முழங்குளை சைத்தமிழ்ச் சங்க
ராசசிங் காரா கவிப்பிர, சங்க ராய்வரு வார்க்கு நிதிதருஞ் சங்க ரா
வெங்க டேசரெட் டேர்த்ரனே. (௮௯)

* கனக மாமுலைச் கன்னியு நேற்றுணைக் கனக மான்றிகழ் மே.
டையிற் கண்டுமோ, கனக மாநனுக் குங்குமி லுக்குமோங் கனக மா
ன்பிறைக் கும்பயத் தாளணை, கனக மாதமு முக்கஞ்செய் கின்றவா
கனக மாதரு மாசன காமுனம், கனக மாணவெல் லம்புறுவத்தகோ
கனக மால்வெங்க டேசரெட் டேர்த்ரனே. (௯௦)

* வருந்துங் கவலைக் கடலுமுன்னாள் வறக்கக் கணையே வினை
பெளியேன், வருந்துங் கவலைக் கடலுமுன்னால் வறக்கக் கணையே
விப்புரப்பாய், விருந்தை யணியம் புயகரத்தால் வேண்டி யழைத.
தாட் டுளாசைநகர், விருந்தை யணியம் புயபரனும் வெங்கடேசரெட்
டமனே. (௯௧)

* அரக்கப் பாவி சனத்தையுளு ளழித்தா யவியேன் மணமண
ல்வாய், அரக்கப் பாவி சனத்தையினு ளழிப்பா யுழவந் கழனிதொ
றும், விரைக்கும் பதனத் தார்க்குமொலி மேற்கொண் டலையை விழ்
த்தினாசு, விரைக்கும் பதனத் தார்க்குமதன் வெங்க டேச ரெட்ட
மனே. (௯௨)

* படிப்புரனி லாதபுல வர்க்குமாத் திரமுதவு
பான்மையுந் நிலையென்பதும்

பற்றியல நூறுகற் பகத்தினையு மின்னலொடு
 பயமுதவு மெழிவிதனையும்
 எடுத்துவமை சொற்றிந்த லெங்ஙனந மாகைக்
 ரேட்டையினி நாகவருளும்
 ஈகையினை யன்னவை யறிந்துநா மஞ்சின
 மெனப்பகர் திட்டபடியால்
 அடுத்தநா டோறுமஞ் சினமென்ன வாய்ந்தவென்
 றவனிமிசை யாருமெச்சி
 ஆதரத் தொடுபுகழ்செய் செங்கைமலர் பெற்றவனொ
 ரம்புயம திற்பொ னுறவால்
 திடப்புகி மகட்குமம் புயமின்ன காத்திரட்
 சிக்குமக ராஜராஜன்
 திறல்வெங்க டேசுரெட் டமறுங்க னுவகையொடு
 செயமேவி வாழ்கமாடோ. (கூங்)

த த தீ

ப ர னி

கீ லி கை

இத்த மூன்று மொழிகளிலுமுள்ள வொன்பதெழுத்துக்களைப்
 பலொறு மாற்றிப் பொருள்படக் கூறியது.

* தகுதிபர னிசிவிகை யெனச்சொல்மும் மூன்றெழுத்
 தாந்திரிசொ லவையின்முற்சொல்
 தான்மிகப் பெற்றவ னடுச்சொன்முத லாந்தமிழ்
 தனக்கும்ப்ர சங்க்ம்விள்வாள்
 சார்த்திரி கடைச்சொலு நும்பேறு கொண்டவ
 டரித்தவம் மூன்றுசொலினும்
 தானடுவ சுற்றியிட வருமுத வருந்திட
 தனிநாடி யீறுபுனையும்
 தனிமணிபென் மாவினல் வந்தவையின் முன்னெழுத்
 தாமூன்று களையும்வாட்டு
 சமரமத னுவையின் முன்குழலி டாதுநடு
 தன்மைபிலு றுதுகடைபோல்

தனிநீ வானொ விடைகடையு முத்தலோடு
தானிடை பொருந்தவுண்ணுள்
தாய்ப்பின் னுதாமன் தக்கரத் திற்கடை
தனைக் கொடுமு னடுவென்னைகையில்
புகடு வகற்றியது தோறுமே பார்ப்பனப்
போதவரு மவைமாற்றியே
புலவரு புள்ளிப்போல் வைத்திடவி ருப்பன்முன்
போந்ததிரி சொல்லுமகலப்
புரிடுவெ முக்குமன் முவன்கல விக்நவை
பொருந்துமிடை சிங்கநோக்கால்
பொருளிரன் டாகுமவர் வழியில்வரு வார்செயர்
பொம்மலுறு முரகினெனியால்
புலரும்வரை புங்கண்வள ராதே யிருந்தவை
பொருந்தியிடு மாலைமாற்றப்
போதவுரை செய்திடுதல் கொண்டான் றாதிற்
பொருந்தமுத லீறுகரமும்
பொற்புற வெணக்குமே செய்வனவை மாறலிப்
பூவைக் கியற்றிடாது
போதுபோக் காதிமைப் போதுமுன முல்லையின்
போதுகமழ் மாலைதருவாய்
மகபதி நிகர்த்தவா சகலகலை கற்றவா
மகிமைமிக வுற்றசெல்வா
மண்டல துரந்தரா வெண்டிசை புழந்தவா
வண்டமிழ் புனைந்தவாகா
மதுரச வாசகா விதரண வரோதயா
வரதமகி பாஸிலா
மங்களசி மாதன விங்கிதகு னாகரா
மங்கையர நீகமதன
மகதர்சோ நகர்கிடதர் குடக்கே கயரினாய்
மகுடமா விகையின்மணமே
மருவுசர னாகருணை பொழிபுரய னுகமலை
வளருமரு மாவனேக

வரினாபுல னோர் கன்பெற வகவுசமு காதினாபு
 மதிபுரிக ராகசமுகா
 வஞ்சமத னைஞ்சு தஞ்சமென வேனந்து
 வஞ்சியர்கள் கொஞ்சமுமகா
 திகழ்நெற சந்திரகிரி நகர்வந்த சந்தரகுல
 செயதந்தி ரங்கொளதிபா
 திண்சமர மீதிலா னும்பரியு மீரவே
 செங்கையிசை வாங்கொண்டவா
 சிட்டரஞ்ஞ அந்நிலகு மெட்டயபு ரத்துநல
 திட்டமொடு தித்தவிழைவா
 திறத்தொடு கொடிக்கண மெவைக்குமுய ரப்பெறு
 திரத்தகரு டத்துசகரா
 சென்றிகனி கொண்டடரு மண்டருபி ருண்டெழு
 திரண்டபரி கொண்டருகுலா
 கேமரிகி யாமுத்து சாமிதுரை மால்பெற்ற
 சிர்மணி நிகர்த்தகரதா
 செகவிர ராமரா சேந்திர குமாரெட்ட
 சிமான்சின் வந்தகிருபா
 திறல்வெங்க டேசரெட் டமதுங்க நாமகெர்ச்
 சிதகிங்க ராஜபரணே.

(௬௪)

பேரொருவர்க்கு வேலைவாங்கிக் கொடுக்கும் பொருட்டிச் சொல்லியன.

* தினந்தருமந் தரைமுழுதும் புரியுமபோத் தியப்பெருமான்
 நியங்க மாவி, சனந்தருமந் தரைவிளைபத் தால்வனம்புக் காக்கர்குலந்
 தனைவே ரோடும், சினந்தருமந் தரைவதக மலையமர்ந்து கோவிய
 ரைச் சேர்ந்து கூர்மை, யினந்தருமந் தரையுமுருக் கெழிற்றிருமான்
 மருமகவா யினங்கு லாணை.

(௬௫)

* தினைவனங்காத் திருந்தருற மாதிடம்போய்க் கற்கவணைத்
 தினமும் கைமேற், புனைவனங்கா தரசுகத்தைப் போக்குதற்கன்
 னுண்புளத்தெப் போது மேயான், தினைவனங்கா லெனதுபுயத் திட்
 டுறங்காய் பரணிநுத்தெ னெஞ்ச புண்ணு, தினைவனங்கா யெனத்
 னிதித்து வனத்துதித்து மனத்துவகை னொந்திட்ட லாணை.

(௬௬)

* வனமடுத்துங் களமடுத்துந் தானவமா வனையுனவே வருத்தி னானையினமெனக்கு மோர்புலவன் றனக்குமலைக் குகையிலக மீட்டு வாளைக் கனகநிற மேவியப னிருபுயத்துங் கருணையுளக் கமல மீதம் மனமுருகு வார்கடம்ப னியைமகிழ வாணையறு வதனத் தானே. (௧௭)

* தொழும்பரையான் ின்றகொழுஞ் சுடரையடி யேனிருமைத் துணையப் பச்சைச், செழும்பரையா ளின்றமுழு முகையொரு குறமின்முலைச் சிசுரம் பாயும், சுழும்பரையா ரக்குழம்பால் மறைந்து திகழ் புயமணிபைச் சரண்புக் கேபு, சுழும்பரையா தரித்துவரு கழு குமலை யுறுகொபா கரகோ மாணே. (௧௮)

* சித்தமிசை யோகையற விருத்திமலர்ப் பூசனையுந் திருத்தி யன்பாய், சித்தமிசை யோடுதுதி தோத்திரஞ்செய் தவனருளா லிகரு றுச்சம், பத்தமிசை யோங்கவரம் பெற்றுமணங் கமழ்பதமப் பாவை யாம்பொன், னுத்தமிசை யோகமணி மார்பனெனப் பெருகி வள ருயர்வு னோனே. (௧௯)

* சினகரமா னவருலவு மாடமுத லானவையின் சிகரத் தேரத், தினகரமா னனமொருந றுடையனிடம் வரைவிசத் தேவ ரென் னும், அனகரமா னமந்தரவே னிலையெனவே யதிகயிக்க வாற்று மெட்ட, மனகரமா ளதிலிருந்து திகாந்தம்வரை மனுநீதி வளர்க்குங் கோவே. (௨௦)

* அணங்கவரத் தாளமிசை யொடுநடிக்க வரசுந்திறை யளித்து வாழ்த்தி, வணங்கவரத் தாலுயிர்மா மறைபவரா சிர்வதிக்க மணியின் பொன்னின், கணங்கவரத் தாணிபரி யாசனத்தி லரசரிமை காட்டி யாரும், இணங்கவரத் தாற்புரிவே லேந்துகுமா ரெட்டமவேட் கள மையோனே. (௨௧)

* உருத்தமரம் புரிந்தவரை யிறுத்தமர ராக்கினி யுலவி வெற்றி, நிருத்தமரங் கெனுங்களத்து நடத்தும்விசைப் பரிநகுலா நிருத வேந்தன், பெருத்தமர மேழுகலை வாலிவிழத் தனுவொடுகோல் பிடித்த வாகா, மருத்தமரஞ் சிதகுணபூ மாவரைநா டனைப்பொருது வயங்கொண் டோனே. (௨௨)

* கவித்தகப்ப னேகமுள கனகதரு நிகர்தருதாய் கடந்த போது, தவித்தகப்ப னெதிர்ப்பொனும் பழமொழியைப் புதுக்கெய்வோர்

தரும னாவற், பவித்தகம்ப னேபடைந்து மெலித்தவென யழைத்
தருட்சிர் பாழித் தேகாத், தனித்தகம்ப னுவல்பாடிச் சுதத்திருவென்
நிருத்தியவுத் துங்க வேத்தே. (௧௦௩)

* சலம்பகமேற் பூண்டுபர னியைகுறவந் சியின்காதல் கறுவு
லாச, மிலங்குமலைக் காமாச மஞ்சரினை யெனுங்கோவை யெதிர்த்த
மாரன், வலிந்தெதிர்ப்பட் டிக்குவிசை யம்பெறித்தா னந்தாதி மறக்
தான் வண்ண, மெலித்தனன்கொஞ் சமுத்திரவி லாசகியே னென்று
மின்னி விளம்பு வோனே. (௧௦௪)

* சதசரத வாசகரா சதசரத வாகுடையாய் தரும மேசெய்
விதரணிமா றுபலக விதரணிமா முதிவந்தோன் வேந்தா திவ்
பதமகரா திகழிரண்டைம் பதமகரா ஐமகிமைப்பூ பாலா பூர்
விதுவதன மாரதிது விதுவதன மாரதிலார் வேனொப் போனே.

* பலசனகா வலரனகா பரவிரதா வரவிரதா பகருஞ்செய்யுன்
மலரதிபா வலரதிபா வனசமுகா கனசமுகா வலோநீ ராடை
சலவலைபா நிலவலைபா சுதிக்கரா நிதிக்கரா துலங்கு நீதி
பிலகமனு வலகமனு வெனதுளவா மனதுளவா வென்கோ மானே.

* தாம்பிரதா பனமுறியோ னெனவெனையான் டிடுமகிபா த
ழைக்குங் கீர்த்திப், பூம்பிரதா பனசிறமோர் பெயரென்முத்து சாமி
துரைப் பூமான் றன்பால், ஆம்பிரதா பனகவிநி வேலனரு ளாலுதி
த்தா பகன்மி னுரைக்கோம்பிரதா பனகரும்போற் றெங்கள்வெங்க
டேசரெட்ட குரிசி லேறே. (௧௦௫)

* சிலவசன மலரினையுன் நிருச்செவீக்கர்ச் சனைசெயச்சிற் திக்
தேனித்த, நிலவசனம் புறமென்வர லாற்றிமண மன்பெனுந்தே
விதைந்த வாமோர், குலவசன மிலவசமாக் கொடுத்திதா யெனு
மெனிதி கோதின் ஞான, வலவசன கனைசிகரென் முனவெனுநி மெ
லையினறு வான்போ யுற்றான். (௧௦௬)

* பொலங்கொடிய னுனெனுந்தா யிறுத்தவெமைத் தந்தைநனி
புரகன கூர்த்த, நலங்கொடியல் வரப்படிப்பித திடுவாநி னுழுவீனையி
னிலை யெங்கள், வலங்கொடிய கோபமடித் கடிபுரிவா னுதலின்முன்
வந்தோன் பர்த்த, விலங்கொடிய நற்கலைபுத் கற்பலைபு முடையானு
மேவி வாழ்வான். (௧௦௭)

* விலகாது வானி நுந்தே னதிலுலக்தென் மணத்தினைச்செய்
வித்தான் பின்கோள், பலகாது ணிததிகமே நினதாலும் யான்செய்
வினைப் பான்மை யானும், இலகாது லருக்கியா தீட்டுபொனைப் பாழ்க்
குறந்த திவந்தும் விசிர், சிலகாது விதமுமெனைச் செய்நுறந்த தி
விதமுந் செய்தா னத்தோ. (௧௧௦)

* அன்னதுவாழ் வந்திவநுக் கவநலம் பெறப்பபல்போ லரு
ளிந் காக்கும், மன்னதுவா திதிமொசை மகராஜ ரிடமனுக வாழ்வா
பென்றே, மொன்னதுவா யிருந்ததத்த ஞான்றானது திருவாயின்
கவித் தமன, மன்னதுவா வாவெவவர் திடர்க்கடலுங் கடந்துகனித்
தலும்பெற் றேனல். (௧௧௧)

* மாசிவா கனகசிற வேணிபரா வேனத்துதித்து மதித்தெம்
மாளைப், பூசிவா கனமுறுவை யெனச்சொலுமுன் னடியர்கூறப்
பொருந்தப் பெற்றேன், வாசிவா கனமேறும் வாழ்க்கைபெற்றேன்
சேர்க்கைபெற்றேன் மனராப் பாலை, தேசிவா கனமுணவும் பெற்றே
ன்யா வருமதிக்கு சிலையும் பெற்றேன். (௧௧௨)

* கொடியனையுந் துவருமொரு கொடியனையும் பெறுபவர்க்
கே கொடுத்தோய்ம் திட்ட, மிடியனையு மெப்பரியா விடுத்தனையும்
பதிகனையும் விவேக மில்லாத், தடியனையு தெயிலாச் சமுக்கனையுந்
தேசிகர்க்குஞ் சாவிச் சாலி, படியனையு கொடுத்தறியாப் பதகரை
யும் பாடியிடாப் பதமும் பெற்றேன். (௧௧௩)

* ஒருதறையா யிறுக்கமிபெற் கில்லையெனக் கன்புடையா
ஞெருவ னென்பாந், பெருகுதறையர் மறைநோக்கு ராதகம்போல்
வேலைபெறப் பிடுகி லான்மா, தருகுதறையா திபன்றோர மாணையரித்
தறுபோலெந் காகக் காப்பாய், ஒருகுதறையா தேதிபரக் கரைமு
றுதம் பொருதுபுகழ் செய்த மாலே. (௧௧௪)

* பாட்டுக் கலவி நோதரதப் பாதத் தெவரொப் பெனவுமுலைக்
கோட்டுக் கலவி நயத்தெனமாக் குலுங்கு மெனவு மன்னதின்னம்
வாட்டுக் கலவி தானுமெந்த வாரே வேனவும் பலர்வருப்பர்
னோட்டுக் கலவி புரியிவன்பால் வெங்க டேச ரெட்டமனே. (௧௧௫)

* வருத்திக் கருத்தி பாளமெலா மலரை பெடுத்து விதிச் சமெயிற்
பொருத்திக் கருத்தி லேமபக்கம பூட்டி வாட்டி பாட்டுமெங்கள்

ஒருத்திக் கருத்தி னனுகுமட்டா துறவந் தணைவாய் புவிபுரக்கும்
விருத்திக் கருத்தி யுறுமிளசை வெங்க டேசு ரெட்டமனே. (கக௬)

* உருப்பங் கொடுக்க மெலியமிக வுயர்ந்து தடித்து மதயானை [ன்
மருப்பங் கொடுக்க வருமுலையாள் வருத்த முனர்தா யருமினிப்பெ
கருப்பங் கொடுக்கம் வேண்டாமோர் காலு மெமக்கென் தலறுவார்
விருப்பங் கொடுக்க வணைந்தருள்செய் வெங்க டேசு ரெட்டமனே.

* காட்டிக் கூட்டி லடைத்துவைக்கக் கானுங் கிளிபோல் வள
ர்த்தவெங்கள், கோட்டிக் கூட்டி நெருங்கமதன் கொளுத்து மயல்தீ
ர்த் தணைந்தாயேற், பாட்டிக் கூட்டி மகிழ்ச்சிவரப் பணுவாள் சுரு
தி விணையிடை, மீட்டிக் கூட்டிப் பயின்றிடுவாள் வெங்க டேசு ரெ
ட்டமனே. (கக௭)

* புனையக் காரி னாலுவமை புகல வடங்காக் குழலிமன
துனையக் காரி வளர்த்ததுசெய் துயரந் தவிர்ப்பாய் மந்திரிபோல்
நினையக் காரி யாதியெலா நிகழ்த்தி யிடுவாள் கலையினும்
வினையக் காரி பாரிளசை வெங்க டேசு ரெட்டமனே. (கக௮)

* கரத சரத மானிகர்கொங் கையினுட் கிரதி யரம்பைச்சி
வரத சரத மருகியுரு வசினே ரிலைப்பற் கழுதினுமே
இரத சரத ரளமிருக்கி வினையா முனைச்சேர்ந் திடப்புரியும்
விரத சரத மாதுவந்தாள் வெங்க டேசு ரெட்டமனே. (க௧0)

* மாலா வலைய மானமுற வளர்க்குந் திருநேர் வாட்கிருகண்
சேலா வலைய மாவரமா தேனா வனச மாமதன்கைக்
கோலா வலைய மாவிலையுன் குளிர்தார் வேட்டங் கிரங்குதலால்
வேலா வலைய மாமிவட்சேர் வெங்க டேசு ரெட்டமனே. (க௧௧)

* தனத்தந் தனத்தா வெனநடஞ்செய் தமிழட் கனங்க வேள்புரிந்த
அனத்தந் தனத்தா னாகுமுனை யணையும் பெருமை தருமெனவே
மனத்தந் தனத்தா திருந்திடுத மருமே கணிப்பா ரருளெவணும்
மினத்தந் தனத்தா லேபுகழ்செய் வெங்க டேசு ரெட்டமனே. ( )

* பந்தைக் கந்த ரதிரையொப் பனவாந் தனவி லோதிமயற்
சுந்தைக் கந்த ரதினகரன் றியா மதியின் குளிர்தோன்றும்
எந்தைக் கந்த ரதினியலே வினைக்க றுறங்காள் சேர்கலவி
வந்தைக் கந்த ரதியெயர் வெங்க டேசு ரெட்டமனே. (க௧௨)

* மாட்டைக் காட்டி னிகர்பரத மடந்தை நிதந்தை ரியமதன்செய்
சேட்டைக் காட்டி னுனியென செயுமென் றறியா ராயர்முலைக்
கோட்டைக் காட்டி னுனதுளமே குழையு மிவளுக் கருணேற்று
வேட்டைக் காட்டி லறிந்தனளாம் வெங்க டேசு ரெட்டமனே. ( )

* வளையார்செய்யுமலர்க்கருங்குவளையாம்விழியுமெழில்பெறுவெண்
வளையா மிடறுங் கடகமொடு வளையார் கரமுங் கொண்டுமத்த
வளையார் வபலி லீயலிலெழு வளையா தரவின் மணந்திடலில்
வளையா வருமா லெனவுதித்து வளையா பதிநா லினுந்தெளிவாய்
வளையா முனைய வாய்ச்சிபர்கைக் கிளையா மமையத் தவரிடையங்
கிளையாம் படிசெய் முலையிபக்குக் கிளையார்ந் திடச்செய் தனைத்திடு
கிளையா வருமைந் தருவெனப்பல் கிளையா ரினசை மகராஜற் [வோய்
கிளையாய் விசையம் புரிதனுவுக் கிளையா விசைய னனையாயே. (கஉரு)

* மதிக்கு மருட்சி பெறுபவாச்சம் மதிக்குங் கவிசொற் றியையென்வெ
மதிக்கும் பலனா வலைந்தினந்தா மதிக்கு மெணிலீ குவரெனவு [கு
மதிக்கு மனையோன் றேற்றருசண் மதிக்கு முணவு கொடுத்தினுமுன்
மதிக்கு நிகரா வளர்த்துவசு மதிக்குண் மிகவும் புகழ்பெறுவோய்
மதிக்கு மினிய சாணுசந்தர் மதிக்கு நிறையீ மடவியர்த
மதிக்கு மொழிகள் குழறியுமம் மதிக்கும் படிவேள் வாட்டுவன்க
மதிக்கும் புறுதார் தருவைநல மதிக்கு மரிகட் கெனக்கவிஞர்
மதிக்கும் வெங்க டேசுரெட்ட மதிக்கு வணங்கு மகிபதியே. (கஉசு)

* சிலவா சகமா மெனவிணப்பஞ் சிலவா னெனுநீ செனிகொடுநெஞ்
சிலவா லியபோ தேயெனைமா சிலவாய்த் தெளிந்த பலகனியின் [தா
குலவா ணரிற்சேர்த் திருத்திதிதக் குலவா னையிற்பாச் சொலப்புரிந்
குலவாய் மருவா தினிமைவினோங் குலவர்க் கிழியின் குணநிதியும்
பலமா மனையும வினையிலமும் பலமா வணியு மீந்ததற்குப்
பலமா கிடவின் பணிசெய்பொனம் பலமா டியகம் பரனருளாற்
கலமே பெனப்பா வணிகோலா கலமே வுறுநீ மகிழ்புரிசு
கலமேன் மையும்பெற் றனுதினமங் கலமேற் பெருந் வாழியனே. ( )

சேற்றார் சம்ஸ்தானம் மாணேஜர் ஐராக்கப்பயின்னை யவர்கட்கு எழுதியன.

* கம்பாட் டாழ்வான் கவிபோ லினிந்துமனே
கம்பாட் டாழ்வான் கடற்புவியில்—கம்பாட்

புன்பக் கொடைத்தருவே யிந்திரராக் கப்பவள்ளால்
அன்புந் தனுப்பவசியம்.

(௧௨௮)

* புரந்த ரக்கரை பெனும்விழி மான்மகட் கதிபன்
வரந்த ரக்கரை பெருகுமன் புடைபவ மகையைப்
புரந்த ரக்கரை வெனும்ராக் கப்பகேள் பொரிநீர்
சுரந்த ரக்கரை சாந்துறு தன்மைமேள் சுதற்கே.

(௧௨௯)

* வதன மானக ரிடைச்சுர மீட்டுமவந் தனுநி
அதன மானதுன் புருற்றின் தாத்தெநீர் தாங்கு
மதன மானவ னுருரின் மகனொடும் யாங்கன்
கதன மானது கதிகொடு போந்துகன் டனமால்.

(௧௩௦)

* ஆங்கு சீதன மிருந்ததா லனதமிழ்ந் துன்சேய்
ஓங்கு சீதனம் பெறுமனை புறுநக ருற்றோம்
கோங்கு சீதன நிகர்த்திடா தெனக்குறக் கொடிபால்
யங்கு சீதர மருகரு ளினன்சுக மெலர்க்கும்.

(௧௩௧)

* இதிலு மிக்கசந் தோடமே பெறும்படி பெழுத்தாம்
பதிலு மிக்கதின் வினோந்திடு வரசுகன் பாவித்
தெதிலு மிக்கவி வினோந்திடா தெனத்தெநீர் தினியோ
ரதிலு மிக்கவா வெனக்குசின் செயமறி விக்தான்.

(௧௩௨)

* ஆன தாலவ னெழுத்தொரு தானமை சினி
தான தாகடி மினித்தினித் திருப்பன தமியேற்
கேன தாயிருந் திடப்படா தினியதா தையநம்
ஞான தாயரும் புணையவன் பெயரைநா டிலே.

(௧௩௩)

சேற்றார் சம்வந்தான கர்த்தாவர்கள் சமுகத்திற் கூறியன.

* மாமகத்து வந்துரத மேறினவ்போர்க் கென்றெதிர்த்த மத
னைக் கொன்னே, மாமகத்து வந்துதிமும் முலைப்பாகா வெனக்கு
டர்கை வரனைப் போற்றி, மாமகத்து வந்துதிரு வருள்பெறுகந் தர
தாச மன்னர் கோமான், மாமகத்து வந்துலங்கி வரத்தரிசித் தனன்
மகிழ்ச்சி வளரத் தானே.

(௧௩௪)

* பெரும்போடி நகர்முதலா வலைத்திகால் வாய்வெறுதோய்
பிறங்க வாடி, இரும்போடி யுருகிடிக் கதறினதால் வந்திலன்மெய்

போன் ஹைய, தரும்கீபாடி வியகிதவன் சுற்றமுதல்பி பிடித்தி
முற்றந் துட்ட ரேயா, வரும்போடி வாடிபெனும் பாஞ்சாலி க் கா
டையருண் மாலன் லோகே.

(௧௩௫)

திருசெல்வல் + சரமூர்த்திக்கவி ராஜாவர்கள் சிவகிரியிலிருந்து
முடிபுருக்கு வந்தபோது கூறியது.

* தருத்திரக வாமதற்கிப பாதகனை வரவழைக்க வொணுதென்
ணன்னத், திருத்திரக சிபந்தடக்கி யெழுந்தனையோ வலாதுமுத லென்
மெய் மத்தி, பொருத்திரகம் பூண்டிருந் துதலெனுஞ்சொற் கஞ்சி
யீவன் புறப்பட்டாயோ, தருத்திரகந் பகடிகர் சரமூர்த்திக் கவி ராஜ
வள்ளற் கோலே.

(௧௩௬)

விருதை சிவஞானயோகிகளிடம் மருத்துண்டிபோது கூறியது

* தருமருந்துன் டாக்குமல ராயுதமு நீங்கிடமா தவஞ்செய்யும்போ,
தருமருந்துன் டமுநா லுற் றேருமகிழ் சிவஞான சாமி பென்னும்,
தருமருந்துன் டெமதிடத்துன் றனக்கருள்வோ மதுமிககின் சடந்
துக் கின்பம், தருமருந்துன் டிறிமுனமே பிணியினைத் தூந் திருமென்
முன் றயங்க னெஞ்சே.

(௧௩௭)

தேவதானப்பட்டி வட்டு அழகப்பயிள்ளை மீது பிரியாதுக்கவி.

* துட்டமதிக் குறவனெழு மலைகராக் கொண்டவன்பேர் சொல்லை
யப்பன், எட்டியுரங் கையிலணிபு நகைமுழுதுங் கழற்றிபிட்டா னினு
வல் லாமல், திட்டவெகு நாட்டிருட்டுக் காரியமே செய்வனையா தேவ
தானப், பட்டிநக ரேட்டழகப் பேர்த்ரவர சாட்சிநட படிக்கை
செய்யே.

(௧௩௮)

தமது சிறியதத்தை இராமசாமிக்கவி ராயவாட்டு அடிகள் பேத்தி
காலஞ்சென்றபோது எழுதியனுப்பியது.

* பெருவிசனங் கொளமகவை யிழந்தவென்ச கோதரிவென்
பிடிமே கண்ணர், அருவிசன மாவடிப்ப னாயையோ வினித்தேற்று
வதற்கு நீயே, கருவிசனங் கவிவழியா ரெவரெனச்சொற் றவநியரக்
கடல்விட் டேற, வருவிசன களைகிறென் றுப்ராம சாம்பெனு
மதிவல் லோலே.

(௧௩௯)

எட்டயபுரம் க. அண்ணாம்பயிர்க்கா யலர்கன்மீது கூறியன.

* வணக்கா வியம்ப கமடமின்னாள் வருத்த வருத்தா தெழுகணைபக்
கணக்கா வியம்ப முடியாமற் காமன சாமத் தினுந்தொடுத்தான்
குணக்கா வியம்ப திரும்பேரிக் குழலும் வீரும்பி யணைராமா
யணக்கா வியம்ப கருங்கம்ப னன்னான் டியப்ப மாமணியே. (௧௪௦)

* கரும்பாகரும்பாவெனும் விழிக்கைத்தோகைக்கேகைத்தாயருத்தத்
தரும்பா கருமபா லமுதினுங்க சகருத சக்குத் கழலுமொரு
வரும்பா கரும்பா சகனுமெதித் துவதா விரங்கா யுன துமனம்
இரும்பா கரும்பா றைபொடெ லெனதான் டியப்ப மாமணியே. ( )

* பொலங்கா திலங்காத் திரங்குழலற் புதா சிமலை முலைதரல்கோ
லிலங்கா திலங்கா கின்றவளை கெரிவா யுரையா நினைபெவர்க்கும்
கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டி நிகுத்தி யணையர்க்கர்
துலங்கா திலங்கா புரியைவென்ற துரையான் டியப்ப மாமணியே.

* திருக்கு மருக்கப் பெறுகனகச் சிறியோ ரெனவே பெருநி
தங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சறுமுலையி னிறுமாப் பகலும் படி
செயலோர், கருக்கு மருக்கப் பாசுமவுள் கனிவாய் வருவாய் கடம்ப
ணிப, வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும் வணங்கான் டியப்ப மாமணியே.

* தந்தர் தந்த மென்றுபர தழுஞ்செய் தறியான் பிணும்பல்கனி
தந்தர் தந்த மென்றுகசர் தனவென் றுமிழ்த்தான் மயலலைமி
தந்தர் தந்த மென்றுகெலுத் தரியா தெறிவாள் குறிநீர
தந்தர் தந்த மென்றுவாச்சி தழுவான் டியப்ப மாமணியே. (௧௪௧)

* வினையா பாரி பலருணையே வீரும்பி வருத்தி யிடவேசி
மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா யீதவர்வஞ்
சனையா பாரி வீதிபதா தழைக்கும் புக்கா வெதுசொலுவாய்
எனையா பாரி சாததரு வினையான் டியப்ப மாமணியே. (௧௪௨)

* அடிக்க வடிக்கக் கரமேற்ற மவர்த மாசி யனற்புழுவாய்த்
துடிக்க வடிக்கப் பணத்தினிவி சுவரு முளரோ ளுணையழைக்கும்
படிக்க வடிக்கத் தனைக்குமெமைப் பரிந்து விடுத்தான் வருவைகளும்
பொடிக்க வடிக்கப் பெறுசப்பா ளுரையான் டியப்ப மாமணியே. ( )

* கும்பஞ் சங்கங் கொடும்பகையாங் குயமா மிடற்று மாதைமதன்
அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கமுநிக் காது திரும்பா தருள்புரிவாய்

கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சுமக்கும் கனமா விரைதும் பொறுங்கவிஞர்
தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத் தருவான் டியப்ப மாமணியே. (௧)

* விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே செயப்பொருவே
ஹரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கந் தோவர் தோவர் ததுதாரி [ள்
உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர்கள் மயங்க வேதரளா
கரகம் பிடிக்கு நேர்முழுக்குங் கனவான் டியப்ப மாமணியே. (கசஅ)
* மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா ளரும்பா லூட்டுமொரு
சலிப வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுன் மெழ்வாள் மதனேவால்
புலிய வலியத் தருஞ்ரகிக்கப் போமே விவலி யனைகவிக்கு
வலிய வலியத் தருந்தருவாய் வழங்கான் டியப்ப மாமணியே. (கசஆ)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லியகவி.

* கோபமொடுங் காதவிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபயினங்
காதமிசை பெற்றிகுநீ கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிசை யாண்டியப்ப னே. (க௫௦)

* வேழஞ் சினந்தத்து வேங்கைதருந் தோலணிவர்
ஏழஞ்சி னந்தத்து வேறினதை—ஆழமுறக்
தோண்டியப்ப தாமலைநீர் தொல்புவிச் சேரதினதை
ஆண்டியப்ப தாமலைநீ ராய். (க௫௧)

கதவுக்குங் கற்றுணுக்குஞ் சிலேடை.

* மிக்கதிறப் பாக்கலைபு மேலி யடைக்கலுற்றுத்
தக்ககிலை யோடிருப்புச் சார்தலினல்—இக்கு
உதவுந் தருவென் றுரையாண்டி யப்ப
கதவுங்கந் றாணுகிகர் கான். (க௫௨)

* என்றனக்கு மாதலனீ யென்பதுபோல் நாயேனும்
உன்றனக்கு மாதலனா வுற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ கூர்ந்துவர யாசித்தேன்
தண்டமிழ்க்கந் தப்பபுனி தா. (க௫௩)

* அகத்தியினி லெட்டை யகற்றினதி னேடு
சகத்திலென் றற்றதுமேநீர் சாற்றம்—பகத்திடு

இல்லாத முல்லையினா கின்னினைச யாண்டியப்ப

வல்லாளா வந்தனே நு வாய்,

(கருச)

திருசெல்வியிலிருந்து பங்கிட்டுச்செல்லும்போ டு எழுதியகவிகள்.

* வானகத்தா ருஞ்சிற வன்காலை பேர்த்தவனைக்
கானகத்தா னைத்தசுவன் கண்ணுதித்த—மானவைவேற்
கத்தரது லாம்பவனி கண்டிபணி யாண்டியப்ப
கத்தரது லாம்பவா கா,

(கருரு)

* சிலாங் கடுகருங்கிச் செப்புவன்கே னென்றும்
கலாங் கடுகிநாடி னுர்க்கும்—பலகலந்தெய்
யுகிருப்ப ரங்கிபா டுரினுக்கித் தார்த்திகைகள்
வந்திருப்ப ரங்கமெனு மால்,

(கருச)

* மருமாலை பேத்திழக மாநகர்க்குச் செல்வேன்
வருமாலை போலவமே பார்பி—ருவாரத்
தக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றமொரு பேர்படைத்த
சிக்கவந்த னக்குவிருந் தேன்,

(கருச)

* ஆனதினு லீனவரை யங்கிருந்தே னென்னினுநின்
மேனதினு டிப்புனைவர் வேணியம்—வான
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேன்கார்
மதிப்பருவ மிக்கவரு வாய்,

(கருச)

* தின்கடிதங் கண்டிமிந்த தேரம்வரை பைத்தருயின்
நன்கடிதங் கம்பரனேர் காட்டுதினக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பறுக்கோர் தாள்முடிவர்க் கியெனகத்
தேதிருந்த வாழமர சே,

(கருச)

வெறிலிலக்கல் வெண்பா.

* காலேநிக் கொண்டலைக் காரிகையே கேளிரண்டு
காலேவிட்ட தாமிமைககுத் கண்டனமென்—காலேவிர்
யாக்குவனே கோக்கினனா யாண்டியப்ப பூபதிபா
லாக்குவனே கோக்கி னதை,

(கரு0)

இதமமது.

* அங்காது சுந்தரனை யாயினமே வாடுவளி
அங்காது சுந்தரனை யாயினமே—எங்கவனே

கம்பனைவா மெல்லுமன்றிக் காரிகையே யாண்டியப்ப.
கம்பனைவா வென்றிடுமோ காண்.

(கௌக)

இதுவுமது.

* சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் றங்களைசை மன்பகையைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்நிறத்தால்—இங்குவஞ்
கென்பயனா மென்பயனா வேறலன்றி யாண்டியப்ப
மன்பயனா டப்புரியம் மா.

(கௌஉ)

இதுவுமது.

* தாண்டியமட் மெம்பிரிசுழ் தண்ணிளசைக் கண்கவிக்கு
வேண்டியமட் மெம்பிரிசில் மேலியருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவோ னுங்குடிலாட் கண்ணிபுதுக்
காட்டைவெட்டி விட்டதிலென் காண்.

(கௌ௩)

சை கடை தலைப்பூட்டு.

* இன்பங் கிடைக்குமனை யேயாண்டி யப்பமன்னார்
ஐன்பங் கிடைக்குவந்த துந்தெரிவாய்—பின்பவனுக்
கில்லாக் கமடமதி யேந்திழையே யாகார
மில்லாக் கமடமதி லென்.

(கௌ௪)

நற்றயிரங்கல்.

* வல்விக்க லுப்புமுலை மாறுகொளச் சுந்துசொலும்
செல்விக்க லுப்புமுலை வுந்திரும்—கல்விக்கி
ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே
சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம்.

(கௌ௫)

* தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சுழன்றுகய வரைத்துதித்துக்
துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலே யெனப்பிரமா
ணமுஞ்சொலுதற் கெனும்போ தென்முன், தனிப்பாடித் திரிகளைச்
சேர் தவன்போல்வர் ததைமறக்கத் தந்தான் கூஞ்ச், சனிப்பாடித்
திரிப்பால்முன் இலங்கைவென்ற வாண்டியப்ப தருவன் னேனே. ( )

* கருங்கனவி நிகருமுலை விழியர்புக முாண்டியப்ப காமன் போல்மு
திருங்கனவி யாழனெனத் தேர்மதியு மாதமவுந் திருவும் வாணர்

கொருங்கனவி டாய்தவிர ஆட்டுமிரக் கழுமறகு முற்றிலாறை [னே,
எருங்கனவி லேனுநினைத் திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வந்தி தா

விவாசியிலிருத் த பத்தற்கால் வேண்டிமென்ற வரைந்தமைக்குப்
பதில்வாணமபற்றி வதனபுரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

* உலகானும் வேந்தரெலாம் புகழிளாசை யாண்டியப்ப வசித ராஜ
திலகாநீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினாற் சிறிய நானும்
பலகாலுங் கேட்டலுக்க வேண்டிமென நினைத்திருந்த பண்போ வன்றி
இலகாநின் றிடவனுப்பி யெனக்கெழுத மறந்தனையோ வியம்புவாயே.

திருவெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

* என்கூட வளைபுயிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை யெரித்த
கற்புப், பொன்கூட வளைபுனைந்த புனிதனிக ராண்டியப்பா புகழ்சின்
யிட்டின், முன்கூட வளையின்மறந் திருந்தகுடை கொணர்ந்திலையேல்
முனிந்து நின்றால், நன்கூட வளையொடுபா லுண்டுபல மாவருவ
னனுந் தானே. (ககக)

* பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பீரபலவே ளாண்டியப்ப பீரபு
தன்பாற், சுரும்பார்க்குங் குழற்கொடியே சுசித்துநிதம் வாழ்ந்திருப்
பாய் சுகமே கொள்வாய், சுரும்பார்க்கு மேபினிக்குங் கனகமுனக்
குந்தருவான் கனியே தன்னை, விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்தி
வன்போற் கிடையாது விளம்புங் காலே. (கஎ௦)

* மடந்தையலங் காரியியன் மனம்போல வொருதினமா வதுநீ
வந்து, நடந்தையலங் கூடுவதென் னானினுமே புரிவையென்ன ஞாயங்
கொங்கைக், குடந்தையல வாவுவடங் கொடியபட ரொளத்தெரிக்குங்
கோவே யிந்த, அடந்தையல ரிடத்துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி
யப்ப மாலே. (கஎ௧)

* புகலவடங் காப்புகழைப் பெறுமிளாசை யாண்டியப்ப பூமா
னேற்றுப், பகலவடங் கைக்கனந்தம் பணங்கொடுத்துச் சேர்த்ததை
யும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இகலவடங் கொண்டுமெறுத் தானிவன்மே
ளாசைகொண்டே யின்னுங் கொங்கைச், சகலவடங் கரும்பொரிய
மயங்குகிறு ளிதெனதி சயமின் னாரே. (கஎ௨)

* வனசங்கங் கணக்கரமே நிகருமட மாதுதிற்ப வனியைக் கண்டு
கனசங்கங் கணப்பொழுதிற் கழலவிட்டா ளாதுக்கனைமார் காக்குங்

கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழங்கவுஞ்செய் தார்பினுமா
மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா துணைத்தனள்வா வான்டியப்ப
வரிசை மாலே. (௧௭௩)

* அரும்பாயா சந்தனமா யுறப்பாய்த்து மறுபுறம்போ யகன்மி
னாட்குத், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேதும்வெறுத் ததுவு
மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுமில் பெனக்கதறி மெலேவ னிற்
குத், திரும்பாயாசந்தனமேற்சேராயா வான்டியப்ப செயபூமானே.

* கனகவனப் பரியகுடங் களைநிகருங் கனமுலைதாங் காது
மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல்மிகுத்துக் கலங்
கு வான்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனமலர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணச்
சேர்வாய், கனகவனப் பரிமலையு மிளசைநக ரான்டியப்ப கருணை
மாலே. (௧௭௪)

* விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழுமடியே
மிடிபென் றேறு, நஞ்சாற்றுக் கவினங்கொ ளாதநுஞ்செ யான்டி
யப்ப நன்பா கன்னற், செஞ்சாற்றுக் கவிரமுதுக்கணையாகுங் கழு
குமலைச் செவ்வேள் கோவைம், கெஞ்சாற்றுக் கவினனுப்பி னேம
தனை யுனதுதத்தை யென்போர் பாலும். (௧௭௫)

* இருமருப்பு முலைபருக்கு வெகுவிருப்ப முறமணத்து மினிய தேன
மருமருப்பு வெங்கணையெப் மாரனென வந்துதித்து வணங்கா ரென்
னும், வருமருப்பு வாரிதிக்ப் புறமுறச்செய் திசைநகர் வாழந்
திவ்ய, கருமருப்பு விதமணிபாம் நமதுசெல்லச் சாமிவரோ தயவேள்
பாலும். (௧௭௬)

காட்டியதிற் பிழைகாரிருந் தாலுமுறத் திருத்திடிக் கனிவாச்
சொல்வாய், காட்டியமின் னிலங்கு சிவகங்கைக் கின்றசென்று
நாலுநாளில், சுட்டியபொன் மலிமதுரை யுற்றிடுவேன். பின்புவர
வெழுது வேனற், றட்டிகவா னென்னவினங் கியபுகழான் டியப்பசுறு
சப்பூமானே. (௧௭௭)

* சிலக்கத் தரனருஞ்சே ரான்டியப்ப ரஞ்சிதமா னேயன் றாதா
லேலக்கத் தரமழைத்தும் வந்திலன்றி தந்திலன்யா னென்செய்
வேன்செய், வேலக்கத் தரனமென வேபொழியப் பொழியாது மின்

ஓ ரேலி, சாலக்கம் தமதிபினம் தாங்காளென் றொருமொழிபோய்ச்
சாற்று விரே. (௧௪௯)

* கருப்பஞ்சா அங்கசந்து குமட்டியிடு மரிவைமுனங் காமப்
பாவி, அருப்பஞ்சா அங்கரங்கொன் டெய்யவந்தான் அய்யதிரி பா
கும் பாட்டில், விருப்பஞ்சா அங்கவெங்க ளாண்டியப்பா நீவரவே
வேண்டுங் காலு, மருப்பஞ்சா அங்கனமுள் வேளையுமி ராவதனல்
வரமாட் டானே. (௧-௪௦)

* பூச்சுமைதா னத்தனையுங் கொண்டபடக் குறிக்கனியெப்
போதுங் கொண்டாள், எச்சுமைதா னந்தருமம் புரிநகரு மேநகரு
மெழுமே காம, மூச்சுமைதா னத்தெருவி லேகிடந்தான் வருவனென
மொழிசு வாயோர், பேச்சுமைதா னத்தருநே ருங்கரங்கொள் ஆண்
டியப்ப பெருமைக் கோவே. (௧௪௧)

* அரசவசந் தானமருங் கிள்ளையெபைப் பேசுமென தருமைப்
பெண்ணுங், கரசவசந் தானமட வாருமிலை வேளும்விடுத் தகலா
னன்றிப், பரசவசந் தானமமாப் பாடினீள யாடிசம் பணவும் வெள்
கிப், பரசவசந் தானதரு வான்டியப்பன் பாலுமுறார் பாவை
தானே. (௧௪௨)

* சங்காகங் காரினமா வெணுங்களக்குர் தளவளமை சந்தக்
காரிக், கிங்காகங் காமனம்பா வேதமரா யினதுதொடை யிந்து சேர்
நித், தங்காகங் காகாவென் றேகதறி யுண்ணவொன்னுர் தசையை
யூட்டும், துங்காகங் காகுலசே கரவதுவா வான்டியப்ப சுகீர்த
வானே. (௧௪௩)

* பதம்படிய மாதருடன் பரதமிபற் றென்னின்மதப் பாவி
யானும், பதம்படிய மாகொடியிற் பாயுமினிப் பாயுமிலைப் பழமென்
பான்பற், பதம்படிய மாவாசை மூன்றுமெடுத் துண்டுநிலைப் பறக்
செய்தைவர், பதம்படிய மானிசுமஞ் செய்தவனே மான்டியப்பா
பாவிப் பாயே. (௧௪௪)

* கட்டினமத் தனைப்பொருவே னேவிரித்து வாரிமுனைக் கடை
யப் பாம்பாற், கட்டினமத் தனையமுனை யரைப்புணரான் டியப்பாநாம்
கடனா லேப, கட்டினமத் தனையவிடு கிட்டிமென வட்டிவரக் கண்

டே மைந்திங், கட்டினமக் தனைத் துறுகுந் தொகைதந்தா யேன்மிக
சரங் கடங்கொன் னோமே. (௧௮௩)

* கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திக் கருளுவையிக்
கண்டங் கண்ட மாமதியின் கவிதைக் காமன் பணியிலுணைக்
கண்டங் கண்ட போவெனவே காறி யுமிழ்வான் பகைவர்களைக்
கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவான் டியப்ப மாமணியே. (௧௮௪)

* எழுந்தப் புணரி முழக்குமத னேகிற் கலங்கி விழிப்புற
வழுந்தப் புணரி னுரியரே வருந்து றுவமென் றேமடுவில்
விழுந்தப் புணரி யெனப்பதுங்கு மின்னாட் கின்னாட் கனிந்துமுலை
யழுந்தப் புணரி வரியகவிதை யணியான் டியப்ப மாமணியே. (௧௮௫)

* இதுமா தருமா லெனவிதுவுக் கிரங்கி யறங்கி டாதுநனைப்
புதுமா தருமா னிடவடிவம் பொருத்திற் றெனவே கொடுத்திருகைப்
பதுமா தருமா வெண்ணைவெறுப் பதுமா கருணை யென்பளனை
பொதுமா தருமா வலைப்பொருத்தப் புணரான் டியப்ப மாமணியே.

* கொடுக்குஞ் சாரதி யாகதுங் காவனு கூல வாண்டியப் பேந்த்
ரா விஜயனை, அடுக்குஞ் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா லாகி நாடுவன்
வாடுவன் பன்னகக், கடுக்குஞ் சாரதி கோவா வெனுமிடைக் கன்னி
பாலுவர் தின்றுதன் கையிசை, உடுக்குஞ் சாரதி காரிதெவ் வோது
து லுள்ள வித்தை யனைத்தும் புரிவையே. (௧௮௬)

* பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போலுங்கு பேரன் வாட்டரன்
காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர னேயெனத் தேங்கி
யேங்கிப் புலம்பினைந் தன்னகான், வருவி ருந்தைய ருங்களை முன்
னமில் வாறு கண்டிருந் தாரோவென் றோர்வள்கும், தருவி ருந்தைய
வாவொடு பேணிள சைக்கு ளாண்டியப் பேந்த்மநீ சேர்வையே. ( )

* மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று மேவினை
யேவினன் சர்க்கரைப், பாகப் பாவிக்கு மேயென்று வாடுமிப் பாவை
மேலுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய், மாகப் பாவிக்கும் பூகத்தின்
மேல்வனர் வன்மை சூழின சைத்துரை மார்க்ககண், னாகப் பாவிக்கு
மந்திரி தந்திரி யான வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (௧௮௭)

* எந்த வித்தை யனைத்துந் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆண்டியப்
பேந்திரன் பானித, முந்த வித்தை யனைநினைத் தேமிக மோக மீறி

விவாகமு மின்றிய, தந்த வித்தை யனைவொடு மேவினாள் சாமி நீயி
னிந் காமக் தழுவிய, வந்த வித்தை யனைபுந வந்திட வாழ்வி பென்
றுரைப் பாய்ப்பங் கிள்ளியே. (௧௬௨)

* தித்த ராசனு மரிசி யாமயல் நீங்கி னாப்பர மேழுழந் தானும்
வன், னத்த ராசனு மன்பகை யாங்கனி நங்கைக் கெங்ஙனம் போ
மனை யேவெரு, சுந்த ராசனு மானங்கண் டோமெனச் சொல்வ தெ
ன்னவர்க் கின்றோ வினசையு, தித்த ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச்
சேர்வை நிபுங்கண் டாவிது தின்னமே. (௧௬௩)

* பத்தங் கொண்டலை மேவப் பயந்திடம் பார மாமுலைக் கன்னி
யை நீயல, வந்தங் கொண்டலை நேர்பகம் விங்கவோ வாறு சேரக்
கருக்கொண்ட தென்றெனா, தத்தங் கொண்டலை மேலடித் தாவிதற்
கைய மில்லைவந் தேமணஞ் செய்கொடைச், சுந்தங் கொண்டலை
யொக்கக் கவிக்கருள் சாமி யாண்டியப் பேந்திர பூமனே. (௧௬௪)

* புல்ல வாதுவ ராமித முாயெனப் போந்து மாரணங் கெஞ்சுவ
தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுகிற் பானந்த வேளை தான்வசந்
தாபர சென்னவுன், டல்ல வாதுவ ராகம கையுரைத் தானு மஞ்சளி
செய்வனிக் கன்னியை, வல்ல வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள லான்
டியப் பாவந்து சேர்வையே. (௧௬௫)

* நேத்தி ரங்களைக் கண்டிகழ் நீலமே நேரு மாதர்கள் சூழின
சைக்கணென், னுத்தி ரங்களைக் கண்டினி தாய்த்தரு மண்ண லான்
டியப் பேந்திர நீயருள், பூத்தி ரங்களைக் கண்டின கள்ளனார் புத்தி
ரன்பொரப் பெற்றவன் பிள்ளைசந், பாத்தி ரங்களைக் கண்டினை நே
ரிசை பாடு வான்நட மாடுவன் கூடவே. (௧௬௬)

* வாதி யானனங் காமனு மேபொர வந்த நான்முத லுன்றிரு
நாமமே, மாதி யானனங் கைக்கிது பொய்யல மாதி யாகக்க ருந்துரை
யேயொரு, தாதி யானனந் தஞ்சொல்லு வேனென்று தோற்றி டா
தனை யேற்றனை வாய்தசப், பாதி யானனம் பெற்றவர்க் கன்புசெய்
பால வான்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (௧௬௭)

* தருவாயி தாகரவா நிதியாகு முன்சமுதந் தனிலெண் னாளாம்
ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலனை உருத்து நீபொய்

வருவாயி தாவெனவே சினம்புரியேல் நானுமநு மகவா பைய்யா
குருவாயி தாதையிவர் தேவெனக்கொ ளாண்டியப்ப குணபூ மானே.

* சந்தக்கர் தப்பாவின் றரமுணரென் மணியேயென் சாமி யே
யென், சொந்தக்கர் தப்பாவென் றெவர்களுஞ்சொல் லாண்டியப்ப
சுமுகற் காப்பாய், இந்தக்கர் தப்பாம லேற்றசிவ னெடும்பரங்குன்
நிருந்தோய் தாளாய்ச், சிந்தக்கர் தப்பாதத் தெற்றாமிப முலைக்குற
மான் சேருங் கோலே. (௧௯௯)

* அரும்புலவா விச்சமந்த பேரையும்பா டித்திரியா தழைத்தே
யன்பாய்ப், பெரும்புலவா நமைப்பாடென் நிருதிதியுந் தந்ததன்றிப்
பிரிய மாயா, வரும்புலவா வென்றழைக்கு மடந்தையர்வே ளாண்டி
யப்ப மாறன் முன்னேன், விரும்புலவாக் கிழிதரும துரைக்கழைத்
தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய் தானே. (௨௦௦)

* திலகசியா யத்துரைமா ரரசுபுரி யினசையெனுஞ் செழுநல்
லுருக், கிலகசியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்துதித்தெவ்
வியலுந் தேர்ந்து, வலகசியா னவரைமயக் காண்டியப்ப பூமனைய மா
னீ யென்னப், பலகசியார் வத்தொடுபெற் றுதவியெனக் கின்பாசம்
பாலித் தானே. (௨௦௧)

* நம்பரத்தை யரைக்கணையா லெய்தவனாற் சோர்கொடிக்கிற்
நாட்டாய் மாறே, வம்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக்கரைக்க நினைப்
பர்பல வாறு நிக்த, மும்பரத்தை யரைக்கணக்கி லாதுபுணர்ந் திதை
வெறுத்தல் முறையோ சேர்பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணியாக்
கவிஞர்களுக் கருளாண்டி யப்ப மாலே. (௨௦௨)

* கரையுங் கடலா துலவுமளக் கரையு முரசு மாக்குமனங்
கரையு நிகராய்த் திகழாமருங் கரையு நெருக்கி யணைருவன்சர்க்
கரையுங் கனியுஞ் சீனியுமே கரையும் படிதோத் திரமென்முரு
கரையும் பரையும் பகிர்ந்திடுதே கரையும் புரியுந் தமிழ்மாரன். ( )

* வரையுங்கொடையாய்க் கொண்டுமிசை வரையுந் திருவா யுதியுமை
வரையும் புரந்து வருமாத வரையு னிகரான் டியப்பனுமே
வரையு மயக்கு மெழுத்தாணி வரையும் படிதந் தனனினித்து
வரையுஞ் சலியா தெழுக்கோடி வரையுங் கவிசு ளெழுதுவனே. (௨௦௪)

எட்டயபுரம் மகாராஜா அவர்கள் மீது கூறியது.

* கண்டதுண்ட மாக்கெடுவான் போலுமதன் வாளுருவிக் கன்னி
மேலுத், தண்டமுண்ட முங்காட்டி யங்காட்டி சிற்கின்றான் நயை
செய் தீர்க்கக், கொண்டதுண்ட னிற்பிறந்த சிங்கமுத லஞ்சும்விடக்
கோரங் கண்டு, பண்டதுண்ட வளைப்பணியுங் குமாரெட்ட ராஜேந்
த்ர பாக்ய மாலே, (௨௦௫)

இச்செய்யுளில் தீர்க்கக்கொண்டதுண்ட என்பதை “தூண்” என்று கனம்
என்ன மகாராஜா அவர்கள் தாமே கண்டுகொள்வார்கள் என சி. இராக்கப்
பயின்னையவர்களிடம் சபதம்செய்து அங்ஙனம் ஜயித்துக்கொண்ட
சமையம் சொல்லிய பாடல்.

* விளையமக மொடுதிரிபிற் பொருளுதுவா யிருந்தாலும் விளை
யங் கொண்டே, யிளையமக ராஜுவெங்க டேசுரெட்ட னதிவிரைவி
லிசைப்பான் பார்நங், விளையமக ரானவர்க்கு ளவன்போலு மிலையெள
நான் கிளக்கும் வெற்றி, திளையமகத் துவமடைந்தேன் சப, கமிராக்
கப்பவள்ளால் சேரென் பாலே, (௨௦௬)

அண்ணாமலை ரெட்டியார் காலஞ்சென்றபோது கூறியன.

* அறந்தனையே புரந்திடுமென் னாமலைப்பா வாணகவி யமைப்
பின் மேன்மேற், சிறந்தனையென் பதுதெரிந்து தினம்பூரித் தெழுந்
திடுமென் றேகம் பின்னல், இறந்தனையென் றிடமெலிந்த தினிச்ச
கியேன் எவ்விடத்தி லிருந்தா யென்னை, மறந்தனையோ நினைந்தனை
யோ வருவாயோ வாராயோ வகுத்தி டாயே, (௨௦௭)

* பண்ணுண்ட தமிழ்பகரன் னாமலைக்குஞ் சாமேயிப் பாவி
யுள்ளம், புண்ணுண்டு கவலையெனும் புரையுண்டு வருந்தின்னற் புத
மா மெய்யை, மண்ணுண்டு நினதுயிரை வின்னுண்டு மிருப்பதறி
வானேல் மாயன், எண்ணுண்ட கிரண்டுமுன்பான் இனியுமிழான்
றமிழ்ச்சுவையார்க் கினியா தம்மா, (௨௦௮)

ஆசசெய்யுள் ௨௮௮௬.

கொட்டாம்பட்டி

எம். கருப்பையாப்பாவலர்.

இவர் மதுரை ஜில்லா மேலூர்த்தாலூகா கொட்டாம்பட்டியிலே கி. பி. 1864-ல் இடபரவி 9-வ யாதவர் குலத்தில் மருதக்கொத்தனாரென்பவருக்குப் புத்திராகப் பிறந்தனர். சிறுபருவத்தொட்டுத் தமிழில் மிகவிரும்ப முடையவராய்ப் பலவிடங்களிற்சென்று கல்விபயின்று கவிபாடுத் திறமை வாய்ந்தனர். மதுரை ஜில்லா முறைப்பூரில் பிரபுகுலதிலகரும் அருங்கலை விநாயகரும் பெருங்கொடை வள்ளலும் இத்தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியை அச்சிடுவித்த மகோபகாரியும் ஆகிய ஸ்ரீமாத். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியா பவர்கள் சமூக வித்துவானாக இருந்தனர். மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து வித் துவாண்களிலிவருமொருவர். இத்தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியிலுள்ள கவி களில் பெரும்பாலான இவரது நன் முயற்சியாலேயே சேர்க்கப்பெற்றன. இனிமையாகவும் விரைவாகவும் பாடித்திறமுற்ற இவர் கி. பி. 1907-ல் சிவபதமடைந்தனர். இவரியற்றிய நூல்களாவன :—திருப்பரங்கிரிமாலை, அழகர்பதிகம், நவரத்தம், திருப்போரூராண்டவர் திரிபந்தாதி, கட்டளைக் கலிப்பா, திருப்பல்லாண்டு, சிதம்பரசுவாமி கலாமாலை, வண்ணங்கள், திருக் கோட்டியூர்த் திரிபந்தாதி, திருச்செத்திற் திரிபந்தாதி, ஒரெழுத்தந்தாதி, திருக்குறும்பத்திரிபந்தாதி, இலக்குமியந்தாதி, திருமெய்யம் ஒரெழுத் தந்தாதி, மருதூர் நாகநாதர்மாலை, திருமயிலைக் கற்பகாம்பிகைமாலை, நாமகாரிட்டைமணிமாலை, திருஞான சம்பந்தமாலை, வடதிருமுல்லைவா யில் மாலைமணிமீசர்மாலை, பராசத்திமாலை, திருக்கோட்டாற்றுக் கலம் பகம், வீட்டோரிடா மகாராணியார் சரிதம், திருமயிலைச் செத்திலவே லு முதலியார் மீது ஐத்திணைக்கோவை, பற்பல பதிகங்கள், முறைபூர் மீளு ட்செத்திரேசுவரர் பிரபத்தத்திரட்டு முதலியன பலவுண்டு.

சேற்றூர் வெயிலுகத்த விராயகர்மீது கூறியது.

* தண்ணறுங் கடப்பப் தார்ப்பினோன் நகப்பன் சாமிநா மல்
வித மாதல், தகவல வென்றத் தந்தையி னெல்லை தனைக்கட வாதவ
னெல்லை; கண்ணாய் வேயி லுகத்தவ னெனும்பேர்க் கண்ணொரு
மாத்திரை பிகந்து, கருஞொரு கொம்ப னாகியின் நவர்க்குக் காலடங்
கிடுமுறை காட்டிப்; பண்ணொடு னுதிக்கைக் குரிமகு பெங்கும் பரவு
முத் தானகத் தத்தின், பத்துமா வத்தி யரசென மெழுவாய்ப் பன்ன
ருத் தெண்ணீமேற் கொண்டு; விண்ணவர்க் கடியர்க் கருணிழ லளித்
து விட்டதாற் சேறையம் பதியில், வெயிலுகத் திருந்த விராயகன்
பதத்தை வேண்டி வெம் பவப்பவை லெல்லாம்.

(க)

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு.

* சீர்மருவுஞ் சிவபெருமா னடித்திடுநான் முழுவந்
திசுழங்கி யதிர்ப்பவெழு மொலிமுகி னெலிபென்
தேர்மருவும் வேற்குமரன் மயிற்பரிசு டோகை
யெடுத்துவிரித் தாடிடக்கன் டின்பணிபாம் பணிகள்
தார்மருவும் புயந்தலைவிட் டரியகரப் புழையிற்
றுவெருவி றுழைந்திடலுந் தன்னொருமுச் சதனல்
பார்மருவும் படிவிடுத்து மகிழொருகோட் டத்திப்
படாழகத்துப் பேரரசைப் பத்தியொடு பணிவாம். (௨)

குன்றக்குடிக்குமாரக்கடவுள் தரிசனத்திலுரைத்தது.

* குன்றக் குடியாய் குமரா குகாவெண்ணைக்
குன்றக் குடியாயாட் கொண்டருள்வா—யன்றுவந்து
மன்றடி னுற்கு வருகுருவே யானுடன்பான்
மன்றடி னேன்கைவிடா மல். (௩)

திருப்பாங்குன்றத்தில் நண்பரொருவர் பாற்காவடி
செலுத்தியபோது கூறியது.

* விண்ணப்பாற் காவடியான் வேண்டும் பரங்கிரியாய்
வண்ணப்பாற் காவடியான் வாழ்த்துநர்க—ளெண்ணப்பாற்
காவடியாய்ப் பக்கங் கனிந்துதுணை யாநின்றான்
சேவடிவாய்ப் பக்கருணை செய். (௪)

திருவடானை ஆதிதநேசுவரர் ரிஷபவாகன தரிசனத்திலுரைத்தது.

* பொங்குபுக ழாடானை யாதிரதநே சரசரபம் பொருவில் லா
மற், நங்குகும்ப மீனம்வனத் தனுசுசிக்கங் கடகமொடு சார்ந்த கன்
னி, யுங்குலவ வெளிமயக்கா மிடபமுற்று வந்தெவர்க்கு முறுதி யா
குந், துங்கதரி சனங்கொடுத்த துலகுயிர்முன் செய்ததவத் தோற்றத்
தானே. (௫)

உத்தமபாளையம் காளத்தியீசர் தரிசனத்திலுரைத்தது.

* உணையொருவன் காற்செருப்பா லுதைத்தபோ ததைக்கேட்
க வொருவ ரில்லாத், தனிவனஞ்சுழ் மலையினிலுந் தகுந்தவிட மெ
துவென்னத் தாலத் தாராய்த், தனைவர்களும் புதழ்வளஞ்சே ருத்தம

பா னீயத்திருத்த லிக்கு மென்றோ, விலாமலர்ப்பூங் கோதையொடு
விற்றிருத்தாய் காணத்தி வரையுள் ளானே. (34)

மதுரை மீனாட்சியம்மை எண்ணெய்க்காப்பு உற்சவத்திலுரைத்தது.

* கூப்பிட்ட போதுதவு கூடலம்பி கையெண்ணெய்க்
கூப்பிட்ட காட்சிகண்டு கைகுவித்தோர்—மாப்பிட்ட
கண்ணார் மயலின் கவலைகடந் தேகரிலைக்
கண்ணார் கதியடைவார் கன். (67)

திருமயிலைக் கபாலீசர் தரிசனத்திலுரைத்தது.

* தன்னைப்பெற் றோங்குந் தலிக்கற் பகமான
மின்னைப்பெட் பாக்கொண்டு மேன்மையா—மன்னு
மயிலைக ரத்திருப்ப வன்காப்பா னென்று
மயிலைக ரத்திருப்ப வன். (74)

திருவாலங்காட்டில் நடுசர் தரிசனத்திற் கூறியன.

* கண்டந் திருவாலங் காட்டினாய் தின்னைப்பன்கா.
கண்டந் திருவாலங் காட்டிலே—யண்டமுற்றுங்
காக்கையான் கானரிய கண்ணுதலே யெம்பவத்தைப்
போக்கையா ஞானம் புரி. (௭௭)

* பொருகாலை யிரதனைமுன் பொடிசெய்த பெருமானே பொரு
வி லாது, பெருகாலைக் கரும்பிரதப் பெரும்பணைசூழந் திலகவளம்.
பெறுந் திற்கா, அருகாலை வனமாக்கொண் டருணாடமிட் டந்தமாய்
யழகாத காக்கும், ஒருகாலை யெனதுமுடிக் குதவிலவருங் குறையெ
ன்னே புரைத்தி டாயே. (80);

திருசெல்வேச்சில்லா கருங்குளம் பெருமாள் கருடோற்சவ.

தரிசனத்தி லுரைத்தது.

* இருங்குளக்கண் னானங்கன்குரு வென்றுவளை யினம்பிள்ளை
பிளையே காக்கும், கருங்குளக்கண் மலையிருந்த செங்குளக்கண் னாவ
ன்பாகக் கடவு ளின்பம், தருங்குளக்கண் டலையமொழி தருந்திருமா
மகடலைவன் தன்னைக் கண்டோர், ஒருங்குளக்கண் மகிழ்வொரு பருங்
கெறித்து வந்தவியப் புரைக்கற் பாற்றோ. (௮௩)

மதலை மீனாட்சி ஆடிபுற்சுவத்தில் ஐழகர்கோவில் தேவஸ்தானத்தார்
கடலை சுண்டலுக் கோடியிழுந்தபோது கூறியது.

* மாவிலங்கத் தாரு மதிக்கத் திருவழகர்

கோவிலங்கத் தார்கயற்கட் கோமணமன்—பாவிலங்கும்

ஆடிவிழா கிற்கடலை யாற்சுண்டல் செய்துபடைத்

தோடிவிழா நின்றனரே தோ.

(௧௨)

ஸ்ரீமாத் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் நடத்திய முறையூர் மீனாட்சி
சுந்தரேசுவரர் இரதோற்சவம் தரிசித்தபோது கூறியது.

* சீரேறி யுயர்முறையூர்ச் சிவபெருமா னுமையோடு சிறந்த
சீர்த்தித், தேரேறித் திருவிதிப் பவனிவரக் கண்டுதரி சிக்கச் செய்
தான், வாரேறி யழகுபொலி மலையேறி வளர்மானார் மதியி லேறித்,
தாரேறி யோங்குபுயத் தடமேருச் சண்முகச் தரபூ மானே. (௧௩)

ஸ்ரீமாத் பழ. ராம. கருப்பஞ்செட்டியாரவர்கள் நடத்திய முறையூர் மீனாட்சி
சுந்தரேசர் திருக்கலியாணத் தரிசித்தபோது பாடியது.

* மன்னர் புகழு மதுரைநகர் மலையத் துவச வழுதியிடு

வளமார் முறைசை மாநகரில் வணிகர் குலத்தில் வந்துதித்தே
அன்ன நடையங் கயற்கண்ணி யமுத பொழிப்பெண் னரசியினை

யரிமா மறையோ னறிவரிய வரனாஞ் சோம சுந்தரர்பாற்
பன்னற் கரிய மணமுடித்துப் பார்த்தாங் கினிது பரிவுகொடு

பார்த்த விராம பூபாலன் பாலன் கருப்ப வணிகேந்தரன்
மன்னங் கருணைச் சொக்கேசர் மகிமைத் திருக்கல் யாணமன [தே.

மகிழ முடித்தா னிதுகண்டோர் வரத்தை யெவரும் வழுத்தரி
முறையூர் ஸ்ரீமாத் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் பேரிலியற்றின.

* பொன்மாணை மருவுபுயப் பூமான்சண் முகநாதப் புனித நின்
பால், நன்மாணை யணையவிழி நலமாணை மருப்புமுலை நடுவான் வந்த,
என்மாணைக் கனிந்தணையா தினமாணை தலையடைய விகழ்வா யத்தோ,
வன்மாணைத் தனத்தருக்கு மதன்மானு வாய்மகிழ்ந்து மருவு வாயே.

* சுந்தவிலக் கணத்தினுயி ரக்கரம்பன் நிரண்டுமுலை தாங்கு
மெய்யின், பந்தருசர் வல்லினமா மெல்லினமா மிடையினதுல் பார்
த்தார் யாரே, அந்தமின்னு ஞானவிளித்தா எவ்வழிவேற் றுமை

மயக்க மறியான் மான்மி, குந்தவியல் புப்புணர்ச்சிக் குரியவன்சண்
முகவள்ளால் கூடி யானே. (௧௬)

* சந்தனத்தை யணையகனத் தையலெழில் சொலத்தகுமா
தரத்தி லேவ, சந்தனத்தை யன்றியெவ ரெதிர்திற்பார் நின்மயலரத்
றண்பா லுங்க, சந்தனத்தை யருத்துகிலா விதுசமய மணமுவந்து
சார்ந்து வாசச், சந்தனத்தை யணிந்தனைவாய் முறையூர்ச்சண் முக
வுயர்சி தரபு மாணே. (௧௭)

* கற்கண்டு கசக்குமொழி கற்கண்டு வணங்குமுலைக் கன்னி
முற்றும், அற்கண்டு யிலைத்துறந்தா ளனமறந்தான் மூச்சமின்றி
யயர்ந்தா விலைகை, நிற்கண்டு சொலவடுத்தே னீகண்டு விரைந்தனை
வாய் நீகா கற்றோர், சொற்கண்டு வகைபலேந் சுபருணசண் முகநாத
துரைப்பூ மாணே. (௧௮)

* எக்கலையு முணர்ந்துமனத் தெக்கலைச்செய் சண்முகநா தேந்
தரா கண்பார், அக்கலையா முலையோசா யக்கலையும் பணும்பெரிய
தரிய தாம, திக்கலையே முகமினிய திக்கலையேய் குதலைமொழித் தெ
ரிவை நின்றன், பக்கலையே விரும்பினவின் பக்கலையே கொடுத்தனை
வாய் பலனுண் டாமே. (௧௯)

* தருமதுரை யெனவிளங்கு முறையூர்ச்சண் முகத்துரைநெஞ்
சகத்தா ராய, வருமதுரைத் திடவெவரே வல்லவரஞ் சக்கரமுன்
மயிர்ச்சார் தாம்பின், உருவடுத்த தொருமீனா முன்னிரண்டு கற்பகம்
பின் னோஞர் மூன்றும், அருமூன்று நான்குமது வைத்தடுத்தாற் கஞ்
சமர சாஞ்சொல் விரே. (௨௦)

சென்னையிலிருந்து எழுதியது.

* தனதனையுத் தரம்பெறுமத் திரியாக்கி யரசமுறை சையிலே
செய்து, மனதனைவ ருங்கனிந்து மகிழவருள் சண்முகசி மாணே
பென்றும், எனதனைதக் தையினுமிக வென்பாலன் புளகருணை
யிறைவா யார்க்கும், உனதனைய னீயேயென் அனியான்கொன் மனு
வைமனத் துள்ளு வாயே. (௨௧)

* நின்னையா னடுத்தவனென் பதுவுமிகக் கருணைகொடு நீயே
சுந்தித், தென்னையா தரித்துவரு மினியதுரை யென்பதுவு மென்
போல் வார்கட், கன்னையா யுலகமிசையறியாதா ரெவரோல் லழகான்
மீறித், கன்னையா நிற்குமுலைக் காரிகையார் கமிதனு கழறு வாயே.

* உண்ணுவது நின்னன்ன முன்ப்பதுவு நின்றகிலே யுளத்தெப்
போதும், எண்ணுவது நின்செயலே யிசைப்பதுவு நின்புகழே
யிடைய ருது, பண்ணுவது நின்றொழிலே படிப்பதுவு நின்கவியே
பலனாக் கொண்டு, நண்ணுவது நானிந்த நாடெல்லா மநியாதோ
நவிலு வாயே. (௨௩)

* எத்திக்கும் புகழ்பாரந்த நினைச்சார்ந்த மகிமைவினா. லெவர்க்
குங் காநில், தித்திக்கும் படிபாடித் திறமைபெற்றேன் கற்றவர்களு
கிறப்பும் பெற்றேன், முத்திக்கு விளைவவ்வார் முறைபூரா யெனக்.
கோர்செய் மூடர் தங்கள், புத்திக்குத் திக்கென்னும் புகழ்பெற்றே
னிலைமறக்கிற் புன்மற் நியாதே. (௨௪)

* நேருத்த முற்றையென் றறிந்தகான் முதலெனது நிலைமை
தேர்வார், யாவருத்த மாநின்கண் ணற்பார்க்கிற் சகித்திடா யத்தோ
தேக, மோவருத்த மாமெலிந்த துனக்கன்றி யார்க்குரைப்பே னுல
கற் கற்றோர், பாவருத்த முணர்ந்துபரி சீந்தருள்சண் முகவிசைந்.
தென் பாற்கண் வைவே. (௨௫)

* வருந்துவகை யென்னுடனோய் மருவிலொரு கணமேனு
மனஞ்ச ிக்கா, தருந்துவகை யுடனென்ன வன்புகொடு கூறிமிக.
வாராய்ந் தெற்கு, மருந்துவகை தருமுனது வள்ளன்மைக் குணமெ.
ன்று மறக்கற் பாற்றோ, திருந்துவகை தேர்ந்தெவையுஞ் செய்பவரை
யாதரிக்குஞ் சிக்குத யோனே. (௨௬)

* நினைவிட்டுப் பிரிந்துவந்த நேரத்தின் பலன்றானோ நிகழ்த்
தற் கொண்ணு, முன்னைவிட்டுத் தொடர்ந்தவழி முதல்நினையோ
கோட்சார முடிவோ யாதோ, அன்னைவிட்டுப் பிரிந்தமக வாய்விசை
நோயினு லவதி யுற்றுச், சென்னைவிட்டு மகலகிலா திருக்கின்றே னீக
ருனை செய்வ தென்றே. (௨௭)

* படிதங்கிப் பெரும்புகழே பயனென்ன வளர்த்திடுபு பதியே
நின்றன், கடிதங்கி டைத்திடுமேற் கருத்தின்விசா ரத்தொடுதே
கத்தி னுற்ற, கொடிதங்கி யெனத்தகுநோய் குலையுமதி சுகமும்
வந்து கூடு நெஞ்சம், நெடிதங்கி னர்ச்சியெனு நீளுவகைக் கடல்படியு.
நிலைகொள் வேனே. (௨௮)

ஸ்ரீமார். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் விவாக் மகோற்சவ

பைபவ மங்கல வாழ்த்து.

* உலகெலா மீன்ற வொருமுதற் றுயை யுமையமா வழுதிபா
லுவந்த, அலகிலாக் கருணைக் கயற்கணு யகியை யன்பொடு மணந்
துரை துதிக்கைக், கிலகுவான் களிற்றை வரைகளைத் தனக்கோரிட
மெனக் கொண்டோ ழிறையைச், சுலவுறப் பெற்று மகிழ்ச்சிகொள்
சோம சுந்தரர் திருவருட் டீணையால். (௨௯)

* கற்பக மைந்து நிலையதா வைகிக் கழறுதற் கரியபல் காட்சி,
அற்புதக் கொடையிற் தாலெனக் கொடுக்கு மகமுளா மன்பொடு
வாமும், பொற்புறு தரத்தால் வழுதிமா வரைப்பிற் பொலியைந்து
நிலையெனப் புகலும், நற்புகழ் நாட்டிற் பொன்னக ரிணையா நவிலவு
முயரெழி னகரம். (௩௦)

* அவனியி லெவரு மறைந்திடு முறைகேட் டக்கண மவாவர்
மனத்துள், உவகைமிக் கொளச்செய் துதவலா லீதுவே யுயர்முறை
யூரென வுரைக்கும், தவயலி நகரில் வணிகர்மா மரபு தழைத்திட
வுவந்தவ தரித்தோன, பவமற மாற்றா மாகிய மாற்றார்ப் பரணைஞ்
சூற் றிசனைப் பணிவோன். (௩௧)

* திருவமர் குளத்தார் வகுப்பினைச் சார்ந்த திருவினன் நிருவி
னன் நிகழும், உருவகன் மதனு மொப்பனே வென்னு முசிதமா
வழகுறு முருவன், கருவமிக் குடையார் களையெலா மடக்கிக் கழறு
தன் வசமுறக் கணிப்போன், தருவென விகைப் பெயர்ச்சொலை
வினையின் றகுதியாக் கிடவல்ல தருமன். (௩௨)

* முன்னையாஞ் செய்த தவமிது வென்ன மொழிந்துசார்ந் தவ
ர்க்கருண் முறையில், அன்னையாந் தரத்தன் அன்பினு தரத்த னணி
புப முயர்ந்தபூ தரத்தன், கன்னையா நிற்கு முலையினர் கருத்தன் கற்
றவர்க் கருத்தினுங் கருத்தன், சின்னையா வணிக சிகாமணி தவத்திற்
நிகழ்வ வணிகிசர் சேயன். (௩௩)

* அகத்தியன் குன்று முனிமெனக் கல்வி யதனிலுந் தேர்ப்சி
யர் வமைந்த, மகத்துவ னூறு மகத்தன ந்திசார் வடதிசைக் கோலு
முன் மதித்தே, சகத்திடை விழைந்துத் தமக்குற ததினும் நம்ம
னம் வெட்கியத் தரமாய், புத்தமை நிகர்த்த கயிலைபொன் மேருப்
பொருப்பென வோங்கிய தளத்தன். (௩௪)

* பரவுதன் னெழிலிற் பயனிலை யெனவேன் பார்த்திர தத்தை
மாய் பரிவை, விரவுபுன் காற்றூப் பறத்திட விடுத்து விதித்ததன்
ஹருவையும் விலக்கித், தரைமிசை யனங்க னாகவே யெவர்க்குத் தனை
த்தெரி யாமறாந் சரிக்கில், உரவுறு புகழ்சேரி வணிகேர் யாரே யுல
மைமென் றவாய்வு மழகன். (௩௫)

* பாரக முழுதும் பார்த்தகங் களித்துப் பரவிநிங் காட்சியின்
பாகன், தாரக னேயென் றுத்தவர்க் கருளு தாரகத் தன்பரி சனத்
தன், வாரக முலைபான் மயக்கிடு மடவா ரகத்தையு மயக்கிடு மார்
யிற், சீரக மாலை வந்ததன் றுளிற் சீரக மாலைமார் செம்மல். (௩௬)

* மனதுமா மகிழ்ச்சி மருவவிக் கடல்குழ் வையகமுழுவது
மறியத், தனதுமா சமுக வித்துவா னெனவென் றனையுலத் தாதரித்
தருள்விற், பனதுரை சிறிதும் பயனில்வின் மொழிகள் பகர்த்திடா
ப்பண்பினு லுயர்ந்து, வினவுதற் கரிய பெரும்புகழ் கீர்த்தி மெய்மை
யால் விளங்கிய மெய்பன். (௩௭)

* அஞ்சுவான் றருவு மஞ்சுவான் றருசீ ரார்புகழ்க் கொடையி
னர் பார்த்தும், மஞ்சுவான் பொழியும் பரிசுபோற் பரிசுமகிழ்ச்சியி னீந்
திடு வள்ளல், கஞ்சகேர் கரத்தன் கருணையா கரத்தன் களிப்புநீர்
நிறைந்தகா கரத்தன், விஞ்சகன் னோட்ட மணிகல மாக விளங்கிய
வித்தகக் கண்ணன். (௩௮)

* தாலமேற் றேன்றிற் புகழொடு தோன்ற நகுதியென் றுண
ர்த்திசை தழைக்குஞ், சீலமேற் றன்பு சுருணமா திபசீர் திகழ்தரக்
கொண்டந் கொண்டல், பாலமேல் விழுகொன் பசுபதி யுமைமா
டன்னிற் கரத்தனைப் பணிந்து, மூலமா மறைபின் முறைவழா தின்
ட முன்னவே தொழுதுவாந் முதல்வன். (௩௯)

* திருவனுக் கமைத்த வருவம்போன் மற்றொன் றுகுற்றிட வறி
லொ னுமன்று, மருமலர்த் தவிசில் விற்றிருப் பவனு மன்னுநான்
குதலைப் பென்னத், திருவுறு முருவப் படங்கனொன் றினைப்போற்
றிகழ்பல வியற்றிஞ் செயலான், தருவுய் லண்டன் சித்திரக் கலை
தேர் சங்கத்து மொருமுத்தாய்த் தழைத்தேன். (௪௦)

* முத்தமிழ்ச் சங்கத் தலைவனு மலைவாய் முனிப்புக் பல்வை
யுங் காத்து, முத்தமிழ்ச் சங்கத் தலைவனென் றெவரு மொழிந்திட
வளர்தரு முறையான், உத்தம குணத்த னொப்பிலா மணத்த னுவ
மையில் மேனிபொன் வணத்தன், தத்துவ முணர்ந்தார் தமக்குமோர்
தலைமைச் சண்முக நாமமா தவனே. (௪௧)

* தலம்புகழ் முறையூர் தனிவள ரருண சலவணி கேந்திரன்
றவத்தில், வலம்புரி யுயிர்த்த மணிபென வந்த மகருண முலையெனு
மானைக், குலம்புரி முறையிற் குறைபடா தன்பு குலவுறு திருமணங்
குறித்து, சிலம்புரி தவமே வேதியர் கணித்த சிறைசுப முகூர்த்ததிச்
சபமே. (௪௨)

* சிலவவை காசி றிருபத்து மூன்றிற் பிறங்குநான் புதனிர
வதனில், நலமலி வழுதி கொடிவளர்ந் திலங்கு நற்சுப லக்கினத்
தனிலே, புள்வரந் தணர்க ளுறவின ரான்றோர் புனிதவா சிகன்பல
புகன்று, மலர்மழை பொழிய வாத்திய முழங்க மணந்தனன் யாவ
ரும் வாழ்த்த. (௪௩)

* மதுரையை நிகர்த்த முறைசைமா நகரின் மகிழ்வொடு மண
ந்தவெங் கோமான், குதிரையி லேறி வந்ததோர் பவனிக் கோலமா
தசரதன் மதலை, மிதுலையின் மறுகற் சனகியை மணந்து விளங்கு
லாப் போந்ததை நிகர்க்கும், இதுவரை யிந்த வகையுலாப் போந்தா
ரெவர்கொலோ விப்புவி யிடத்தில். (௪௪)

* மங்கல முகூர்த்த மணவிழாச் சிறப்பை வழுத்துநற் கெனி
தன்று மிறுநான், இங்குநேர் கண்ட தினிற்சிவி துரைப்ப னியல்வல்
லிர் மகிழ்வொடு கேன்மின், தங்குபொன் றிந்தர விமானமோ தன
தன் றனதுபுட் பகவிமா னமதோ, எங்கன்பு மான்றன் மணவிழாக்
காட்சிச் செய்திபாங் சிலங்குமன் டபமே. (௪௫)

* அந்தமண் டபச்சி ரறைவதென் னதனி லமர்தய ரியலிசை வல்ல, சந்தலிங் கிதத்தோ டெவர்களும் புகழ்ச் சங்கீத நெறிமு றை வழாது, நந்தலில் வாணி தரத்தமர் வினை நல்லெழி லிலங்கு தம் பூர்மா, சுந்தர சுரகத் தொடுபிட்டி லெங்குந் துலங்குமார் மோ னியா வின்னும். (ச௬)

* தரைபுகழ் பால சரஸ்வதி யுரிய தகிலொடு நாகசு ரஞ்சீர், உரைபெறு மோர்ச்சங் குடன்பல வியங்க னொருவரு மிசையொடு முவகைக், கரையிகத் தெழுந்த கடலெனப் பெருநீக் களிப்புறச் சதி வழி களிந்து, புரையக லமுதப் பொலிவெனப் பாடிப் புகழ்ந்தவா மகிமையென் புகல்வேன். (ச௭)

* பாடுவ ரோர்பாற் பணிசெய்வ ரோற்பாற் பரிவொடு சோப னம் பாடி, ஆடுவ ரோற்பா ளளவிலார் நெருங்கி யனைத்தையுங் கண் டெந் திடுவான், கூடுவ ரோர்பாற் குலவுவ ரோர்பாற் கோதிலா தமை ந்தசிங் காரம், நாடுவ ரோர்பா னலமெலா மோர்வா னவின்றிடற் கெவ்வலார் நாட்டில். (ச௮)

கல்வியிற் சிறந்த வள்ளுவர் நூலிற் கண்டுகேட்டுண்டுமிர்த் துற் றுப், பல்விதத் தறியு மைம்புல னுந்தான் பகருமொன் டொடிகனோ யுளவென், நெல்லையின் மொழிந்த தித்திரு மணத்தி னின்பமுற் றறிகிலா வியல்பே, வல்லமைப் புலவீர் செப்புமின் னிர்த மணவி ழாக் காட்சியின் மகிழ்வே. (ச௯)

* அன்னமுஞ் சொனமு மாதையும் வந்தோர்க் கன்பொடு கோடிகோடியதாய், இன்னமு தெனவே யித்துவந் திடுபே ரின்பதை யியம்புகற் கெனிதோ, முன்னர்சண் முகவேள் தெய்வகுஞ் சரியை முறையொடு மணந்துல கினிலே, நன்னய விர்பங் காட்டக்கண் டாங்கு நாங்கண்டு களித்தது நலமே. (௫௦)

* இத்தனை மகத்வ மணவிழாக் காட்சி யின்பதை யிர்தவெம் மிறையாம், உத்தம மகிபற் குலகினிற் றீர்க்கா யுள்புகழ் கீர்த்திநற் செல்வம், புத்திர பாக்ய மிவைகண்மேன் மேலும் பொற்பொடு பெ ருடே வருள்வான், நத்தன்மான் மருகன் முருகனை யேத்தி நாடொ றும் பணிகுவம் நாமே. (௫௧)

திருவாடானையில் பாற்கட சேதுபதியவர்கள் செய்த

பிரசங்கத்தி லுரைத்தன.

* அரசங்கம் வளர்முகவை யம்பதியான் சேதுபதி யரசர்
கோமான், பாசங்குடு கிவபெருமான் பணிக்குளக்கொள் பாற்கடபூ
பால வின்ற, கரசங்க முளவரியுங் காணரிய வாடானைக் கண்ணன்
பாற்செய், பிரசங்க மெங்குறநற் பிரசங்கம் பொழிந்ததெனும்
பெற்றித் தாமால். (௫௨)

* சேந்தோ ரிரவை யொழித்தரிய திருவை யனித்தா ளாகமலரச்
செய்யுந் திறத்தான் மேலான திசையிற் றினமுஞ் சேருகையால்
கூர்ந்த யினைக் குளமுறலாற் குலவு மொருசக் கரந்திறமாக்
கொண்டார் வையந் தாங்குகையாற் கோதி லாத பாற்கரனை
நேர்ந்த கருணைப் பாற்கரன் னைய சுமுக முகவைவநகர்.
பிகரில் லரசு புரிசரத்தீத சேது பதியேவின்
வார்த்த புகழின் மதிமீர்க்க மாட்டா தோடி மதிதோறும்
மதிதேயந் ததிசு மாக்களங்க மருவி னனின்சீர் வழத்தரிதே.()

இராஜபாளையம் தருமராஜா பேரிலியற்றியன.

* வனத்திருக்கு முகம்பலிடை முலைகளங்கை சிறுமான்
மதிமுலைநான் பலைபணில் மரையனைய றினமுங்
கனத்திருக்குங் குமிழ்திலகா சிவனைசெவி யுயர்செங்
கனகமுட லங்குலணி யரசிலைமா கமலா
கனத்திருக்கு மரியிவளை யினையனென வழுஞர்
தாமமுறு மரிவையனை தவநெறியின் முறையான்
மனத்திருக்கு மறவியை மறவருள்செய் திருமான்
மலாடியிற் றுதிதரும ராஜபுஜ பலனே. (௫௩)

* ஒருமரா மரமேழு ஓடுருவ வெய்தவனை யுளத்தி லேத்துந்,
தருமரா சேந்திரரின் பெயர்ப்பொருளே சிதிகொடையிற் றக்கோ
னென்ன, வருமரா வரசமர் குருவுகின் தியற்கையுள மதிக்குந்
தோறு, மருமராய்ப் பாகலத்து மந்தரத்தும் புகனின்சீர் வழத்
தற் பாற்றே. (௫௪)

சென்னையில் தண்டலம் முருகேச முதலியார்பேரி லியத்தியன.

*பொன்மருவு புபசயிலன் புகழ்ச்சென்னை நகரரசு புரிவோன் மிக்க
தன்மகுண நிதியதிக தயாளபிர பலககீர்த தனவா னென்றும்
என்மனமு வகைபுறவந் திவிதருளு முருகேச விறைவன் வாழப்
பன்மதசம் மதபரம பகவருரு பரமுருகற் பணிசு வேனல். (108)

*அவனிமுற்றும் புகழ்ச்சென்னை நகரின்முரு கேசமன்ன எழுக
தாய்ப், பவனிவந்த போதுகண்ட பாவையர்க்கெ லாமேது பாலித்
தானே, கவனமுற்று மவன்பெயரைக் கருதியொரு நானுகமாக்
கழிக்கின் றுரால், சிவன்னிழியா லெரிந்தமத னெழுந்திதுவே சமய
மெனச் செய்தான் போரே. (109)

*இப்படியுஞ் செய்வதுண்டா சென்னைமுரு கேசவன்ன லென்
பாற் றன்ம, வப்படிப்பல் கலவியெலா நடத்தியெனைப் பிரியனை
நவின்னு நல்ல, செப்படிவிக் தைக்காரர் செயுஞ்சாலம் போற்பலவுஞ்
செய்தான் சித்தம், எப்படியோ வின்னும்வரா திருக்கின்றான் சகியே
நா னென்செய் வேனே. (110)

சென்னையில் திருமயிலை செந்தில்வேலு முதலியாருக்குக் கூறியன.

இதிற பன்னிரண்டு ஊர்ப்பெயர்கள் வந்தன காண்க.

*திருமயிலை வான்மியூர் முகிலையன சாயற்
றிகழ்கோதைக் திருவல்லிக் கேணிலைமை யுற்ற
ஒருமுல்லை வாயினகை யாலங்காட் டிவிழி

யொற்றியூர் வதவசமோ வெனநொந்துன் மயலால்
வருமணிமே கலைக்காஞ்சித் துகில்வளைக னாமுவ

மலைத்தன்னா மலைமுலைபின் வார்டிழிய வந்தாள்
தருமனரை பேசெந்தில் வேலரசே யன்னா

டனைப்புவிழ ருக்கனுப்பிற் சார்பாக்க முனதே. (111)

இதிற பன்னிரண்டு பலகாரப் பெயர்கள் வந்தன காண்க.

*தேங்குமுலைப் பந்தோசை மித்தியமா வுடவிற்

றிகழ்வடைபப் பழம்பணிபா ரங்கனெலா நீத்தே
ஒங்கியழு தலட்டுபெல காரமுள வளைமார்க்

கொடுங்கிப்பா மசகிகர்த்த வுற்றார்க்கு மஞ்சி

விங்கிபட்டே டாழலைநிற் புத்தினவு கொண்டுன்
 விரகத்திலதிரசமுற் றன்பிட்டு வந்தான்
 தாங்குகனின் நடன்செந்தில் வேலரசே பலனின்
 மன்பாலா யடைதலெழி றருமுறுக்குத் தானே. (௮௦)
 இதில் அழமரப்பெயர்கள் வந்தன காண்க;

செந்தில்வேல் வள்ளாளின் லிண்புபத்தார் பற்றறித்தம்
 வந்தில்வேன் குஞ்சிர் வனப்புடைய—வந்தமின்வேல்
 ஆலமரங் கண்ணரசா மல் குலத்திற் கோங்குமுலை
 பாலைவேம் பென்றுண்ணாள் பார். (௮௧)

தேவாரம் ஐமீன் மாணேஜர் பழனிக்குமாரப்பிள்ளை பேரிற் கூறியன.
 *மல்லாத மூடர்கள் பாற் கவிபுரைக்கற் கற்பனைசொற்கனியின் சாரம்
 எல்லாதன் அறிவரா வறிபாதார்க் குரைத்தல்கம ரினிலே பாலை
 இல்லாமற் கவிழ்த்ததொக்கு மென்பது யறிபாயா விற்பாச் சொல்ல
 வல்லாருள் பாலன்றி யெவர்க் குரைப்பார் பழனிக்கு மாரவேளே.
 *பாட்டையாக் கதவிட்டுக் குயர்கம்பச் சாமுண்டி பாலன் பாகப்
 பாட்டையான் பாடியதைப் பார்த்துமகிழ்ந் ததிகரயம் படத்தே வார
 பாட்டையா பழனிக்கு மாரவே னுரைசுவையப் பார்க்கிலோசாப்[ம்
 பாட்டையாவெறுப்பமமுதமுங்கடைப்பட்டிருந்ததெனபகருவோ
 மே.

கம்பம் பள்ளிக்கடத்துப் பிள்ளை யென்ற கோனேரி திருமலைப்
 பிள்ளைக்குக் கூறியன.

மீனேறுங் கொடியனம்பான் மெலிந்து மாது
 வேங்கடத்தான் றிர்த்தமழ கியவரையி னுமங்
 கூனேறும் வின்னுதலார் மதனிருப்புக் கூறிற்
 குலவுரை கரியணைபேர் கூடல்குறிப் பென்றாள்
 கோனேரித் திருமலைவே ளெனக்கம்ப நகர்வாழ்
 கோமானே வெனக்கேட்கக் குறிப்பறிய நானி
 மாணேரு முலைநோக்கி யிதழ்சுவைத்து மயங்கி
 மாலானான் மலரணையின் மகிழ்ந்தணைபூ மாணே. (௮௨)
 *ஒங்குபுகழ்க் கோனேரித் திருமலைவே ளென்பா
 லுவகையுடன் செய்கலவிக் குரியவந்த மதனும்

நங்குசித்தித் திடவல்ல எல்லன்மித நல்ல

என்பன்னித் கூடத்துப் பின்னையென்ப தறித்தே

தாங்குபன்னித் கூடத்துப் பின்னையென்ப ரிவனே

தாலமதி னுயர்கம்ப நடராசன் தனதன்

பாங்குரிமை யடைந்தவனான் மறந்திருக்கப் படுமோ

பாங்குபின்னே விரைந்துவந்து பரிந்தணையச் செய்யே. ( )

சேற்றார்ச்சம்ஸ்தானந்தானுபதிபழனி யாண்டிக்கரையாளர்பேரினரைத்தன.

* வன்னக் கஞ்ச மதிமுநங் கூரயின் மானக் கஞ்ச நடைபிடை
வான்மினுக், கன்னக் கஞ்ச னுயர்கவர் தான்சுத னஞ்சற் கஞ்சலர்
வானிபை பேவவென், தின்னக் கஞ்சர முண்டிலை யென்னவே செய்
பக் கஞ்சர ராய்ச்சேர் தணைந்தருள், பன்னக் கஞ்சருப் பங்கொ
ண்ட வற்பணி பழனி யாண்டிக்கு பேரசம் பன்னனே. (சுசு)

* அத்திக் குஞ்சர தம்பொருந் தென்றற்கு மன்றிற் குஞ்சர
மைந்து மலரென, எத்திக் குஞ்சர சஞ்செய் தெயுமத னிருட்டுக் குஞ்
சரத் துக்குரொந் தானைய, நத்திக் குஞ்சர னாம்பனு மென்மொழி
நங்கைக் குஞ்சரன் நல்கி யணைந்தருள், பத்திக் குஞ்ச ரதாதிப ரும்
புகழ் பழனி யாண்டிக்கு பேரசம் பன்னனே. (சுஎ)

* வன்னச் சந்தனம் பூசிலன் சுற்கண்டும் வாய்ச் சந்தன மும்பு
சித் தானிலை, அன்னச் சந்தனங் கன்செயும் போரின லகத்தச் சந்
ன மேனும்வி டாதுன்பால், துன்னச் சந்தன மாமலை யாள்விடில்
துய்த்துச் சந்தன மீத லழகன்றோ, பன்னச் சந்தனங் கைக்கினி யாந்
துணை பழனி யாண்டிக்கு பேரசம் பன்னனே. (சுஅ)

ஆற்றக்குடி ராம, ப. வ. ஏஜண்டி பாடகலிங்கம்பின்னே பேரினரைத்தன.

* காதலொடு மந்தாதி தனைத்தாத விடுத்துமுலைக் கலம்ப கத்
தின், சிதநீர் மாலையுற நான்மணிமா லையையெறிந்தாள் சிவந்த வண்
ண, மாதகையன் கோவையுலா மஞ்சரியார் பூங்குமுலம் மானை யா
டாள், சாதகமா வந்தணைவாய் பாடகலிங் கப்பின்னாத் தமிழ்க்கோ
மானே. (சுசு)

சென்னையில் க. வ. திருவேங்கடநாயகிகாரு செய்த பிரசங்கம் கேட்டி வியக்
துரைத்த வசனரூபச் செய்யுள்.

* திருவேங் கடநா யடவர்கள் செய்து

வரும்பிரசங் கத்தை மெழ்த்தெ—வருங்கேட்கல்

அன்பும் அருளுக்கொன் டாந்த மாப்பக
வன்பதத்தைக் சார்ந்து வாழ்வார்.

(௭௦)

சிவகங்கை சமீன் சக்கந்தி சுப. கண. அண்ணாமலைசெட்டியார்பாலுரைத்தது.

*செந்தமிழி னருமைபறி யாதவர்பாற் ககிகளொன்றுஞ் செப்
போ மன்னார், தந்தபரி செவைமெனினுந் தக்கதென வேமதிக்கோந்
தரணி மீது, சந்ததமு மெமக்குரிய தகமைகண்டாய் நினதருமை
தருநன் புக்கே, வந்தனமன் னாமலைபாய் வணிகர்குல மணியேநீ
வாழ்க மாதோ.

(௭௧)

சக்கந்தி, சுப. கண. சுப்பிரமணியஞ் செட்டியார்பாலுரைத்தன.

*பொன்னோங்கு மகரந்தப் பொழிலோங்கு சக்கந்திப் புரியு
ளோங்கு, தென்னோங்கு வணிகர்குலத் திருவோங்கு சுப்ரமணியச்
சீர்த்தி யோங்கு,மன்னோங்கு புகழ்ச்செல்வம் வளர்ந்தோங்க வுநள்
புரிவான் மதிக்கு மென்றன், முன்னோங்கு கடப்பமலர் முருகோங்கு
முருகனையே முன்னி வாழ்வாம்.

(௭௨)

* கடல்புடைகுழ் புடவியெலாம் புகழ்த்திடுசக் கந்திநகர்க் கண்
ணை வாழும்,திடவணிந் துலத்துயர்சுப் பிரமணியப் பெருந்தகையாந்
திபாக வான்றன், விடவரிய பெரும்புகழே பாற்கடலாய் மதியுடுவாய்
வெள்ளிக் குன்றாய், மடவரலா எமகளாய் வைகனவே லவன்சீர்த்தி
வழுத்தற் பாற்றோ.

(௭௩)

*படிந்தவர்தம் பாவமெலாம் பறித்தருளுங் கடற்சேது பதியிற் பாவம்
விடிந்ததென நந்தனமும் விளங்குதிருப் பரங்குன்றின் மேவிற் நிமை
கடிந்தருளுஞ்சரவணப்பொய்கைப்படியுமனமதிகக்களிப்பிற்செய்து
படர்ந்தபுகழ் பலபெறாஉஞ் சுப்ரமணிய முகில்போலார் பாரின் மீதே.

சிவகங்கை விசையச்சாமித்தேவர்பா லுரைத்தது.

*மாது வதன மதிதா மரைமலையே

மாது வதன மதித்தணைவாய்—ஒதுதமிழ்ப்

பாலிசையச் சாமிதரும் பண்புடையாய் நண்புடையாய்

மாலிசையச் சாமிபூ மா.

(௭௪)

கொட்டாப்பட்டித் தி. வெ. கோபாலபிள்ளைபேரி ஹரைத்தது.

* பார்பரந்த புதற்கொட்டாம் பட்டிகைச் சிதம்பரபூ பதியின் பாலா
சிப்பரந்த கோபால முகிலேயின் அலகெங்குந் சிறந்த நின்றன்
வர்பரந்த கொடைப்புதழும் சிரதாப மும்பெருந் யிருந்த லாலே
தார்பரந்தபுமமுடையப் தினைவெள்ளைச்சாமிபெனச்சாற். வவாரால்.()

ஆகச்செய்யுள் உககடு.

சீ. வெங்கட்டராயலு நாயுடு காரு.

இவர் உடுமலைப்பேட்டைச் சீரிடாசநாயுடு புதல்வர். அய்யூரில் தமிழ்
வித்துவான்களோ யாதரிக்கும் பிரபல வக்லோகிய ஸ்ரீமாத் முனியப்பயிள்ளை
யவர்களிடம் கல்விகற்ற குமஸ்தானாகையுமிருந்தார். கவிபாவேதில் மிகவல்
லவர். ஸ்ரீரங்கநாதி பிரபந்தந்திரபீடம், வரங்கங்கோவையும் இவரியற்றி
யன. கம்பராமாயணம் ஆரணியகாண்டவுரை யாசிரியருமாவர். இவரியற்
றிய சீரங்கத்திலேடை வெண்பா மிகவும் அருமைப்பாடுள்ளன. இற்றை
க்குப்பத்து வருடங்கட்குமுன் தேகவியோகமாயினர்.

மதுரை விவேகபாதுப்பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசா நிக்கவிராயர்
மீது கூறியன.

சிலேடைக்கவிகள்.

மன்மதனுக்கும் தலைவனுக்கும்.

* இயல்வித்து வான்வரைபுத் தூக்கெழிற்கே தனமஞ்சே லெ
னத்தந் தோய்மேன், மயசுமதிக் குடையாயே வருமயங்க வம்செய்
யான் மகனே கல்லார், வயம்பணிகொள் பரசங்க ரதியான மாதவனே
மணக்கோ லாநன், நயமருவு தேன்குணனே யெனக்கந்த சாமிரதி
நாதன் றானே. (க)

முருகனுக்குத் தலைவனுக்கும்.

* கனவானந் தியக்குறப்பொற் பணங்கொடுத்தித் தழுமின்பாக்
கனியி சைச்செந், தினகரவோ னுங்கவிதா மகர்க்கொயாய் பெரும்
புதற்சதத் தியங்கைக் கொண்டாய், பணிரக்கம் பெறுமனனே யென
வரலாற் றிருவதனப் பதிக்கண் மேவும், புனிதச்சொற் கந்தகவா
டிச்சகிஞன் குமரனைனப் புசல லாடே. (உ)

சத்திரனுக்கும் தலைவனுக்கும்.

* கலையேற்ற முற்றவனக் தவளமுனா விரவலரைக் கனிக்கச் செய்வான், விலையேற்ற சோமனுநிக் கையனாழி தோன்றுகையனென விளம்பர், சொலையேற்ற புலவர்மன மகிழுவருங் கவிகன்பல சொல்லுந் தங்க, மலையேற்ற திண்புயத்து மால்கந்த சாமிவளர் மதியொத் தானே. (௩)

இராமனுக்கும் தலைவனுக்கும்.

* நயமிசூத்த சரதன்மைத்தன் கலைமங்கை வடிவாக்கி எவன்சீரங்கள், தயவின்வனக் கவிமையணி யாக்கொண்டு புலவரையா தரித்தாட் கொண்டான், உயரலையுந் திடுகெடுந் தைமசெறியப் படைத் தவனென் றோத லாலே, பயமெனுஞ்சொன் மடந்தையருட் கவர்ந்தகந்த சாமிரகு பதியொத் தானே. (௪)

பிரமனுக்கும் தலைவனுக்கும்.

* கனமருவு மனவாக னுதிதமும் பாரதியா கத்தோ டொன்றும், இவியவா சகம்படைத்தாய் மாலுந்தி வந்தவனே யென்கண் கொண்டாய், கனகம்வைத்த வம்புயத்தா யெனமுகவூர் வளர்கந்த சாமி ஞான, தினகரன்மா மறைபுணர்ந்த திரவந்த நான்முகத்துத் தேவொத் தானே. (௫)

கெனுக்குத் தலைவனுக்கும்.

* கற்றவனாக் கைதுக்கிப் புரந்தகன முறவெலுக்கை கனிப்பிற் றந்தாய், வற்றிரவி டங்கண்ட மதியோங்கு தலைபுள்ளாய் மானத் தாழார், பற்றுபவ னறவெல்வாய் மாசடையாய் பார்வதியின் பாதி யாகா, சொற்றகல்லார் மாலையே யெனக்கந்த சாமிசிவ சொருபி தானே. (௬)

சேடன் உவமை விலக்கு.

* பனுமிடா விரண்டுடாய் மாலுக்காய் கணக்கற்ற பணத்தை யுற்றாய், கனமிழக்காய் தரித்திரியா யிரத்தலையேற் றுத்திரியாய் கடுப்பை யெய்தாய், அனவரதம் போகமுடங் காதிருப்பா யாதலி னுலாதி சேடன், உனைநிமிர்வி சேடனல னுபர்கந்த சாமிமுக வுர்க்கோ மானே. (௭)

யமசும.

* சங்கரன ராயணன்பா னின்னிதுங்கு துரைப்பரேசர் தபை
செய் சேன, சங்கரன ராயணன்மை யென்றென்விட யத்துன்றேல்
தகைசால் சாறு, சங்கரன ராயணந்தச் சகிமாரோ கொடியரெனும்
தைய லைக்கா, சங்கரன ராயணன்றான் பரவுகந்த சாரியெனும் தமிர்ப்
பெம் மானே.

(அ)

ஆசெய்யுள் உகௌ.

திரிகூடராஜப்பக்கவிராஜர்.

இவர் பாண்டித்தலம் பதினான்கு லுள்ளொன்றான திருக்குற்றாலத்தைச்
சார்ந்த மேலகரத்தில் இற்றைக்கு 170 வருஷங்கட்கு முன்னிருந்த சிறந்த
வித்துவசிகாமணி. வேளாளமரபினர். இவர்கவிகள் தமிழ்ப் புலவர் யாரும்
மெச்சத்தக்கன. தலைமைப் பாடுள்ள புராணங்களுளொன்றாகிய திருக்கு
ற்றாலப்புராணம், குறவஞ்சி, யமகந்தாதி, மாலை, ஊடல், உலா, இவை சுவாமி
பரமாகவும், குழல்வாய்மொழியம்பிகைமீது வெண்பா, திரிபந்தாதி, மாலை,
அந்தாதிருதலியனவும் இவாரியற்றியன. திருவாவடுதறை ஆசனத்தில் மகா
சுந்திரானமாகிப் பெரும்புகழ்படைத்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமி
கள் இவர் பரம்பரையில் அவதரித்ததென்றால் கேறு விசேடம் கூறவும்
வேண்டுகோ.

சும்பிரதாயகவி.

* எட்டுவரை யுங்கொறித் தோரேழு கடலையும் எமதுவாய்க்
குள்ளடக்கி, இனிதட்ட வேழம் பிடித்துச் சுவைத்துமிழ்ந் தெழி
லங்கி யூடுவகி; வட்டமிடு திங்கள்தனை யிருகூறு செய்துபின் மாந்
தியே செங்கதிர்தனை, வாரிப் பிடித்தே யிடித்தடித் ததனிலெழு மா
வையு மருந்தவல்லேம்; கொட்டமிடு மம்பரங் கீறியே மேலுமெழு
கோடியம் பரமுதறிக், குன்றிதனை யொருகையி னூறெம்ப தேந்
திமறு கூடுபாய்ந் திடவும்வல்லேம்; நட்டமிடு நடனசபை முக்கணிம
லக்கடவு ணன்னகர மன்றுபசவும், நானிலம் புலியையுந் தின்னு
மிது பொய்யல்ல நாடநிய முன்மையாமே.

(சு)

ஆசெய்யுள் உகௌ.

குன்றக்குடி அப்பாவுயிள்ளை.

இவர் ம.வ.ராஜில்லா குன்றக்குடியில் வேளாளர் குலத்தினர். தமிழிற் பலதூல்களே ஆராய்ந்தவர். சமயோபிதமாக இரண்டு பொருள்பரிமாறு சாதுரிய வசைகங்கள் பேசுவதில் அதிக சமர்த்தர். பெரிய சபையை அடக்கிப்பேசுத் திறமை பெற்றவர். திருவண்ணாமலை ஆதினத்தார்களிடமே பெரும்பாலும் தமது காலத்தை யொப்பித்தவர். முறைபூர் ஸ்ரீமாத் பழ. சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்றிருந்தவர். இரண்டு வருடங் கட்டு முன்பு விவதமடைந்தவர்.

முறைபூர் ஸ்ரீமாத் பழ. சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்கள்
சமூகத்திற் கூறியன.

* பாண்டியனார் கூடலிளிற் பண்டுசொக்க லிங்கரன்பாய்
ஆண்டதனி னுன்குறுமய் வாடலின்றும்—காண்டுமெனச்
சொக்கன்முறை தோன்றவந்தான் றெஸ்ராம சாமியெனத்
தக்கபெயர் கொண்டுதன தன்.

(௧)

* முப்பா லுணர்ந்து முறைகவர்வாழ் சண்முகவேன்
அப்பாவா வென்றெனையு மாதரித்தான்—மைப்புபுல்லான்
கற்பகமாக் கைம்மா மணித்திமாக் கண்டவன்போல்
கற்புலியில் வாழ்வுபெற்றே னான்.

(௨)

* திராப் பிராஜத் துவசஞ் சிதமகற்றி
வாராம லாகா மியமறுத்துப்—பார்மியையோ
ரன்னியெனத் தோன்றி யற்றுகாரயே யாதரித்தான்
சிந்தயன்றன் சண்முகப்பேர்ச் சேய்.

(௩)

ஆகச்செய்துள் உகளள்.

அண்ணாமலைரெட்டியார்.

இவர் திருசெல்லேலியில்லா கரிவலம்வந்த கல்லூருக்கடுத்த சென்னிகு னம்மன்ற கடைலே பிந்ததுசேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்வான் இராமசாமிக் கவிமாயர் அடக்கலிடம் கல்விபயின்ற பெரும்பாலும் ஊற்றமலைச் சமஸ்தா னத்திலும் சிறுபான்மை சேற்றூர்ச் சமஸ்தானத்திலும் வித்வானாயிருந்த னர். திரிபு யமக முதலிய செட்டிட்கன் பாடுதலில் மிகச்சுலர்த்தர். நவநீத சீருஷ்வான் பிள்ளைத்தமிழ், சங்கராநாமணர் கோவிந்திரிபந்தாதி, காவடி கிதித்து முதலியன இவரிபற்றியதூல்கள். இத்தைக்கு 18 வருடங்கட்டு முன் தேவியோகமாயினர்.

ஊற்றமலை ஸ்ரீதாமரர்கள்மீது கூறியன.

* குடத்தனத்தைப் புதைத்துமறத் தறித்தவர்போற் பெற்றவிக்
தக் குமரி மாம, குடத்தனத்தைக் குறித்தனங்க னனத்தவம்பு சினந்
தவம்பு கொண்டின் றெய்யக், குடத்தனத்தை நிகர்க்குத்தாி வைய
மெலிந் தாடளவு கொடுத்தாள் கைக்குக், குடத்தனத்தை மருவுமரு
மாவிருத யாலயசு குணபூ மானே. (௮)

* சுரும்பாலுற் தொடையலணி யிருதயா லயன்பவனிக் தோற்
றங் கண்டு, பெரும்பாலு மயலகிப் டிறிர்முகங்கண் டறியாவென் பே
தை காமன், சுரும்பாலு மரும்பாலுங் கலையாலு மலையாலுங் கலங்கி
யேத, யிரும்பாலும் பாயசமும் கசக்குமென்று ளித்தலச்சைக் கென்
சொல் வேனே. (௯)

* கரத்துவண்டு மிடைபுடையுங் கழன் றுருண்டு விழுமருண்டு க
லங்கி யேம, கரத்துவண்டு வசம, தவேன் கழைகுழைய வாங்கியிரு கன
தனச்சி, கரத்துவண்டு படியும்வண்டு கோடியெய்யப் பழிமொழியைக்
கன்னி மார்ப, கரத்துவண்டு வாடுகின்ற ளணையிருத யாலயசிங் கார
மாலே. (௧௦)

* படித்துப் படித்து நின்புகழைப் பாராட் டுவள்வேட் பாதகன்பற்
கடித்துப் படித்துக் கடித்துணரிற் கலக்குஞ் சரத்தாற் கலக்களிற் பு
குடித்துப் படித்து வதனமின்பால் குடித்துப் படியாட் டந்தும்பை
முடித்துப் படித்துச் சணப்பணையை முடுக்கு மிதயா லபபதியே. (௧௧)

* படுக்கப் படுக்க வறக்கம்வரா பரமனியற்றுந் தவத்தினையுந்
தடுக்கப் படுக்க விடுக்கமதன் றனத்துக் கனத்தைப் பொறுத்துமலைத்
திடுக்கப் படுக்க மானினியா ளினியா தினியா டிரைகரையின்
மடுக்கப் படுக்கத் திகழ்ந்து மலைவா ழிதயா லபபதியே. (௧௨)

* பாட்டிக் காட்டி ரசம்போலப் படித்த லுடனே பாவையாரீ
ராட்டிக் காட்டி வீட்டில்வினை யாடன் மறந்தா னவன்காமக் [நான்
கோட்டிக் காட்டின் றலைசிறைக்கக் குறித்தா ளணைசேர் கொடுமர
பூட்டிக் காட்டின் மறந்துளைத்த புயலே யிதயா லபபதியே. (௧௩)

கழிநெடிவ்மடக்கு.

கந்தமிகுங் கனதனங்கள் கன்னிசுருங் குழலே
கனிவசனங் கந்தரமும் கன்னிசுருங் குழலே

சத்ததமுற் தரனமுநிற் சங்கங்குந்	தரமே
தவிர்ப்பெய்யுட் டாறுங்க சங்கங்குந்	தரமே
அத்தகை முலைகைமை யக்கங்குந்	வானே
யனுதினதின் மீதிவின்ம யக்கங்குந்	வானே
நத்தலிலா மலரிழைநண் னுடியனை	வாயே
நரேந்தரவித யாலயகண் னுடியனை	வாயே.

(எ)

குணகம்.

கழிநெடில் விருத்தம்.

* பெருந்தமரக் கோடுதிகழ் வாவியிடைக் குழைவவையும் பெயர்ந்து சிறித், திருந்தமரக் கோடுமெழி லாய்மடவார் படியவவர் சேலை வாரிக், குருந்தமரக் கோடுநவைத் தானையொன்னு ரங்கமிசைக் கொடிக னோடு, பருந்தமரக் கோடுகிலைப் பார்த்தனுக்கோர் வவவனெனும் பண்பி னானே.

(அ)

* குரகதவ னத்தானை வகைத்தருவு ளான்குறிஞ்சிக் கொடிச்சி மேற்கொள், விரகதவ னத்தானை யொருவன்மகன் றனைமருகா வியந்து ளானைக், குரகதவ னத்தானை மருப்பொடுத்தி னைக்கமலக் கண்ணி னானே, மரகதவ னத்தானை வனப்பிலகுந் திருமறுவார் பார்பி னானே.

(க)

* பசுவாசப் பணிகழும்வேய்ங் குழலானை யெப்பொழுதும் பாதம் போற்றி, விசுவாசப் பணியிடைசெ யடியவர்கட் குயிரானை வெய்ய தீயொத், தசுவாசப் பணிமருளத் தாண்டவஞ்செய் பதபுக ளத்தானைச் சுற்றும், வசுவாசப் பணிலகராம் புயகருணா கரவதுல வரதன் றன்கை.

(கௌ)

* நகப்பகட்டு நெந்தடந்தோட் கருநிறவெள் வாய்க்கடையர் நடாத்து மேர்கொள், நுகப்பகட்டுப் பெருங்குழுவின் கவையடிபட்டுடைத்திவி னோக மாந்தா, யகப்பகட்டுட் டிரடரள மதிநிலவு தரப்பகற்போ தாம்பல் பூத்து, மிகப்பகட்டு மெழில்வளஞ்சேர் விரைநகர்ச் சினகரங்கொள் விமல வாழ்வை.

(கக)

* இத்தக்கா லம்புனையும் பரம்பனை யுங்களியா தெதிர்த்து வந்த, அத்தக்கா லன்புரிக்கு ளகப்படுத்தா தராமுடிமே லாடி சின்று,

சந்தக்கா லம்புயத்தைத் தனதடிபார்ச் சுருளுகின்ற கனையு ளா
னை, பெந்தக்கா லமுசிரீவந்து துதிபுகலு நயகுணமே யினைத்த மே
லோய்.

(௧௨)

* கனகவடு பலசீமிர்த்து மரகதப்பச் சிலையுயிர்த்துக் கடற்கு
ளேதங், கனகவடு செறிமானை யிரண்டுதணி படப்பொருகாங் கே
யன் லேலும், பனகவடு விடமுநிகர் விழிமடவா ரொடுகலவி பன்
னும் போது, நனகவடுப் படுதலல்ல லனு வளவும் வடுப்படுத னன்
னிடா தேய்.

(௧௩)

* விரும்பருந்துத் துடிமுழங்கச் சமரசுநத் தெதிர்த்தவரை
வெய்ய பேயும், கரும்பருந்து மெடியசிறைக் கழுநெழும் விருந்தருந்
திக் களிக்கு மாறு, பொரும்பருந்துங் கப்புபத்தின் புகழ்ச்சிந்து வா
ர்த்தொழுகும் புதுமை யென்னச், கரும்பருந்துங் கோமானித் தார
பரி மனதளவத் தொங்கல் பூண்டோய்.

(௧௪)

* கற்பகலா வணிபந்றுஞ் சோலைபந் பஞ்சமுறக் ககன வாந்
நிற், பற்பகலா வெழிவிமலைப் பாதுடலங் கருகிமிசப் பயங்கொன்
டோடப், பொற்பகலா நற்பகவச் செழுஞ்சுரடி கன்றுறவே புரிந்த
கையாய், அற்பகலா மதிநுதன்மா மயில்கன்னினை யாடுமலை யனைப
மாப்பா.

(௧௫)

* ககனவிலும் பரில்லிர்க்கும் கதிர்களேன நவமணிகள் கலந்த
தான்மு, சுகனவிலுந் திபசொனடி ரீடதரா வதிகரசுந் துவிக்க வே
ய, மகனவிலுந் தமிழ்ப்புலமைப் பாவலரை யெப்பொழுது மகிழ்ந்து
மேகி, யகனவிலு மறவாம லருளுகவி யாண்டருளு மருமை யா
ளா.

(௧௬)

* அன்னாட்டை பெனப்பணிமேற் தன்னாட்டைப் புரிந்தரிய
வமரி னூடு, வின்னாட்டை வரைப்புரத்த திருநெடுமா லருட்டுணைய
ல் வெய்ய தெவ்வாந், தன்னாட்டை யறப்பொருக கொடும்புலியே
யென்னாட்டச் சோலை தோறுந், தென்னாட்டைச் சுரும்புலவு தென்
னாட்டைப் பொன்னாட்டிற் சிறப்ப வாள்வோய்.

(௧௭)

* தன்னுமரு வாரஞ்சத் திரமுறுத லாலிரதத் துரோனத்
தானை, மன்னுசெய சத்திபங்கைக் கொண்டிருத்த லான்மயிலார் வர
த வேளை, நன்னயஞ்சே ரமுதவச னப்புலவர் சூழ்தலினு னன்மை

சார்ந்த, பொன்னுலக நன்னகர்வா வழந்தருவா சிந்திரனைப் பொருவு
நல்லோய். (க௮)

* வாசமன்ன வரும்பணிகொள் பொழிந்திருவை நகர்புரக்கு
மகிபா மின்பர, காசமன்ன வரும்பணிதோய் கனகவரைத் தடமார்
பா களிஞர்க் கீந்து, நேசமன்ன வரும்பணிவ ராதுகடைக் கணித்து
ருகு சிறுபா மிக்க, தேசமன்ன வரும்பணிபு மிருதயா லயனெனும்பு
சிதழ் மானே. (க௯)

* வனத்திலக வாணுதல்வெண் டரளநகை நனக்கும்ப வடிவக்
கொங்கை, மனத்திலக நாகிமட வார்மதனா வொருவிண்ப்பம் வழித்
தக் கேன்கைக், கனத்திலகத் தரித்தவருக் கியான்புகன்ற தமிழ்க்ரு
தவுந் கைமா முகச், சுனத்திலக மொன்றுபுரி வித்துனது பெருங்க
ருணை சூட்டு வாயே. (௨௦)

* மாகனக முகைக்குமெழிற் றிதலைமட வார்விழிநேர் வண்டு
கிண்டக், கோகனக முகைக்குலங்கள் முறுக்குடைந்து குமுதுமெனக்
கொட்டுந் தேன்பாப், கோகனக முகைக்குரும்பைத் தென்னையைக்
கன் னலைமிகவுஞ் செழிப்பச் செய்து, வாகனக முகைக்குமரி நகர்க்
குசிழ் றுருங்குருவை லாசத் தோனே. (௨௧)

* திரக்கையிலா தவரையெனப் பலவரையைச் செய்யுபுகழுச்
சிதாவொன் னாரை, யரக்கையிலா தவரைவளைத் தமர்செயுமே றனை
யவிசை யனுக்கன் றுவி, கரக்கையிலா தவரைக்கஞ் சக்கரச்சக் கரத்
துளிட்ட கண்ணு வொன்றுந், தரக்கையிலா தவரைநிதம் புகழ்ந்து
முலா தெனைப்புரக்குந் தயவு னானே. (௨௨)

* நகமதிக்குந் தறிபெனக்கொண் டவனளின வுத்திவந்தோ னு
வின் மேவுஞ், சுகமதிக்கு மொழியவன்செந் தமிழ்விரும்பிக் காத்தி
ருக்குந் தோற்றம் போலச், செகமதிக்கும் விலைக்கடங்காப் பெருவ
யிர மணிக்குழைக டிகழும் கன்னு, முகமதிக்குட் டதும்பமுதந் திர
ண்டிரண்டாய் வழிவதைநேர் முல்லைத் தோளா. (௨௩)

* சினக்கவசந் தனஞ்சம்பு வனஞ்சம்பு துகர்ந்தசம்பு சிலை
போற் கொங்கை, கனக்கவசந் தாகமுந்தந் தாகவெந்தா கஞ்செயுந்
தென் காலால் வேங்கை, தினக்கவசம் போன்மனது பதைபதைக்க

வேழைபந்தஞ் சிறந்த வானி, கனக்கவாம் வருமெனரக் தினக்கவசத்
தான்மறைக்கத் ததுமார் யானே. (௨௪)

* பொங்கஞ்ர மானவொண்புட் டொகுதின்கட் படைக்கிட
மாப் பொலியா தின்ற, செங்கஞ்ர மானமக்கொப் பறுதிறத்தி லென்
றதனைச் செபிக்கக் கூடற், சங்கஞ்ச மானமெனச் செநிபுலவோர்
மறரவளிச் சாரங் கண்டு, தங்கஞ்ச மானமதாத் தத்துதித்து மிகச்சி
வந்த தடங்கை யானே. (௨௫)

* சங்கதிரு மலரிபலேனும் வேலைபிடம் வேலைரிட்டோன் றனை
ளேர் வெற்றிப், பொங்கதிரு மணிராச ரறிந்துதொழும் போதவிர்கம்
புனைபு மேலிச், செங்கதிரு மலரிவரக்க கூறம்பலா மணிகளையுப்
திதழ்மா னிக்கக், தங்கதிரு மணிபாக்கு மற்புதஞ்சேர் செங்கமலத்
துணைத்தா ளானே. (௨௬)

* மீனூறு வசக்கிடையா மெல்லிபலார் பகிரா வேழ மா
ரன், றூனூறு படாதெழுந்து வந்தனனென் றுரைத்திடுஞ்சந் தரரு
பாசெந், தேனூறு வசனவித யாலபூ பதிபெளதிற் செலவுக் காசு,
வேனூறு ரூபாய் மெனக்களிப்பாய் மனக்களிப்பாய் விரும்பித்தா
னே. (௨௭)

* சருவரிச்சந் திரகலைக்கு வளைத்திருக்கும் புள்ளில்வளை தமி
ழோர் கொண்ட, வெருவரிச்சந் திரகலைக்கு வளைத்திருக்கு மையன்
சகனார் மேவு சீர்போற், றருவரிச்சந் திரகலைக்கு வளைத்திருக்குக்
கலியெனச்செய் தானா சங்க, திருவரிச்சந் திரகலைக்கு வளைத்திருக்
கு மரிபொடனை செங்கண் மாலே. (௨௮)

* பிரமரசங் கக்கத்தக் கவினளினத் தாரையணி பிரமன் மா
தே, வரமரசங் கக்கத்தக் கவினளினத் தாரையபி மழுவா னஞ்சக்,
கிரமரசங் கக்கத்தக் கவினளினத் தாரையுப்த்தோன் கிளர்தோள்
வாழ்த்தும், பரமரசங் கக்கத்தக் கவினளினத் தாரையெய்கம் பனுக்
கொப் பானே. (௨௯)

* பெரிசையிலங் கூற்றுவரைப் பதிபைவிதேத் தவற்கொர்மகட்
பெற்ற ணார்தோய், வரிசையிலங் கூற்றுவரைப் பதிபனபொற் கோ
புரங்கள் வலிப மாசு, மரிசையிலங் கூற்றுவரைப் பதினகத்தஞ் செ

வந்துபொறி வைத்த சிற்றப், புரிசையில்ங் கூற்றுவரைப் பதிபி
டைச்செங் கோடைத்தற் புத்பு மாணே. (௩௦)

* இருகரும்பா ரப்பகட்டுத் தோடசனஞ் சோடசனந் திடாத்
தனிந்து, பொருகரும்பா ரப்பகட்டுக் கைவதனங் கண்டுவந்தான்
பொருமென் பார்க்கு, முருகரும்பா ரப்பகட்டு வவ்வனிகள் செவ்வ
ழிசெய் முல்லைத் தாரா,பெருகரும்பா ரப்பகட்டு முழுநிலஞ்சொன்
மொழிதவறுப் பெருமை யானே. (௩௧)

* தெலுங்களிக்கு திகர்துலுக்குக் கன்னடமா ரியம்வரைசித் தி
ரத்தின் சென்னி, குலுங்கலிக்குங் கசக்கமது ரிதத்தமிழ் னார்துப
ச்சைக் கோடைத் தேர்முன், செலுங்கலிக்குத் தெரிவரிய கலைபயின்
ற செவியிடையான் நெரியா தேபு, கலுங்கலிக்கு தலைமொழியும்
வினவியறு தினமகிழங் கருணை யானே. (௩௨)

* பொன்னகத்துக் குப்பணவன் வன்னையிலைக் கும்பணைத்த
புயலி சால, மன்னகத்துக் குப்பணவு மணிபலவின் மணிமெனவில்
வழங்குத் தெய்வப், பன்னகத்துக் குப்பணப்பா ரம்பொறுத்த மரு
தப்ப பாண்டிய கோவே,யென்னகத்துக் குப்பணந்தந் திடக்கருணை
முழுதினும்வைத் திரகூழிப் பாபே. (௩௩)

* பொன்னகத்துக் கேதனமொப் பாம்பொறியை வெளவிய
வன் புல்லின் காய்க்கொத்,தன்னகத்துக் கேதனதங் கையிற்பிடித்த
தனுவளைத்தங் கனுப்பி னுனைத், தன்னகத்துக் கேதனமும் களைக
லின்நி வருந்தியபாஞ் சாலிக் கும்பைப், பன்னகத்துக் கேதனபூ
பாலனுக்குங் கனகபடம் பண்ணி னுனை. (௩௪)

* வருகும்ப வளவும்கிழி யிமையாது பாற்றுவரை மதனத் து
ற்ற, ஒருகும்ப வளவமிழ்துண் டிடவளித்துத் தான்கிறிது முண்ண
தானி, யிருகும்ப வளமுலையோ டதிலெழும்பொ னிதழமிழ்திற் கே
க்கப் கொண்டு,பருகும்ப வளத்தானைக் காப்பவரைப் பண்டித் தாரல்
பண்டி னுனை. (௩௫)

* சேற்றுகி யிடைப்பகட்டுப் பகட்டுழக்கால் வெருண்டவரா
நென்னம் பொங்கர், மேற்றுகிப் பழஞ்சிதறி முகில்புரைத்துத் து
ளியொழுக்கி வின்மேற் போகிக், கூற்றுகி முடித்தவன்சேய் விடுதடி

யோ வெனமருட்சி கொள்ளு மாறு, தோற்றுகி வண்டிரும்பும் வி
ரைநகர் நாரணனைத் துதிக்கென் றோனே. (௩௩)

* என்புதைய லுருவாகத் திருப்பதிக திருப்பதிக மியம்பி னே
ற்குந், துன்புதைய லுருபந்து பெறச்செய்கொங்கைப் பரவையெ
னுந் தோகை யுடி, லன்புதைய லெனதுகொண்ட தொண்டனுக்கும்
வேண்டியபொ னனித்த மாதே, வன்புதைய லெமக்குமகிழ்ந் துதிவி
யது போற்புகிய வதரித் தோனே. (௩௪)

* முப்பழக்க மதாரமுற ழியலிசைநா டகமென்ன மொழியுஞ்
செங்கல், விப்பழக்கந் தனிர்கம்பன் சிரக்கம்பஞ் செயவுணர்ந்த மே
லோ னேதே, யுப்பழக்கஞ் சுழலவரு காளியொடு கூளிகளு முவப்ப
வொன்னார், குப்பழக்கந் துணித்துறெய்யுட் குளித்துறையிற் குடிபு
கும்வாட் குடங்கை யானே. (௩௫)

* சேட்டுக்கா வலவமுறப் பாடுகவி ராயரருஞ் செயுள்போ லெ
ன்புன், பாட்டுக்கா வலவசியங் கொண்டருளும் பெருந்தையயா பர
வப் பூத்த, கோட்டுக்கா வலவனுக்கு மகரந்த மலர்க்குடங்கை கொ
டுபூ சுந்தென், னுட்டுக்கா வலவனெனு மிருதயா லயபதியா நவிலக்
கேண்மோ. (௩௬)

* ஓரராசை யங்களிரண் டெடுத்தனநட் டனத்தரம்பை யோ
ர்வின் னாட்ட, மரராசைக் கமலமின்னார் தம்புருடர் கிம்புருடர் வர
ஞ்சேர் தாப, கரராசை வசித்தாந்தப் பழம்பொருளே யெனுந்துதியு
ததிவாய் போர்ப்ப, வரராசை யெனப்பெயர்ப்புண் டெழுபுவிக்குஞ்
செழும்புகழ்க்க வசஞ்செ யூரில். (௪௦)

* மாமதியா னனமைந்து படைத்தமண வாளன்முன மனத்து
டின்பக், காமதியா னனமீதற் நியோசியற்றி னுனெனும்ப கையுட்
கொண்டு, கோமதியா னனங்கைதனித் திருந்துதவம் புரிந்தந்தக்
கொண்கன் றன்னைத், தாமதியா னனயமொடு தனைத்தேடி வரப்புரி
வித் தகவி ழாடில். (௪௧)

* பன்மலரைப் புறங்கண்டாய் தனுவெடுத்துத் தனுக்கரும்
பைப் பற்று றும, லன்மலரைம் பாலருக்கு வருமதனா றீபுரிசா நத
னிற் புன்னை, சின்மலரைத் தொழுவருவார்க் கமர்ப்பதத் தருபவன்

போ நிலத்துப் பூவாப், பொன்மலரை யின்னரம்பைக் கனியொடு
விண் வழியளிக்கும் போது தன்னில். (சஉ)

* நிற்கண்டு களிகூர்ந்து துறைசையிற்சுப் பிரமணிய நிமலன்
மேற்செய், கற்கண்டு கசக்குமது ரிகக்கவிசொற் றுனதுசிரக் கம்பத்
தானெஞ், சிற்கண்டு பேரின்பத் தொடுவிடைபெற் றணியிடங்கத்
திரள்கள் சூன்மங், குற்கண்டு வண்டசையு மணிமாடச் சென்னிரக
ர்க் குப்போம் பின்னர். (சங)

* ஆதியிலக் கணப்படியே யுதித்திரண்டிற் கடங்காத்துன் பாங்
கி ஏன்மை, மேதனியிற் பலவிதமாச் செலவுசெயு மாறுபுரி வித்த
நாலிற், பாதிமினா வியான்பட்ட பாடுசொல முடியாது பஞ்ச மென்
ப, தேதுமில்லை போதுமில்லை யிகத்துதெரு வுலவுதற்கு மேது
கில்லை. (சச)

* பற்பலபண் டிதர்புரிந்த வைத்தியத்தாற் பத்தியத்தாற் படி
வஞ் சாலத், துற்பலமுற் றெய்த்ததிது தீர்ந்துசுகம் பிறத்தபின்புன்
சுமுகங் காண, நற்பலவின் முட்கனியி னுட்கனியி னராவருவி நளிர்
கா லோடி, யுற்பலமென் மலர்த்தடங்க ணிறைத்திடுதென் விரைநக
ர்க் குறுவன் மாதோ. (சரு)

* கத்தினத்து மதரரிக்கட் கடைசியராங் கடைசியர்தங் கண்
டங் கண்ட, பத்தினத்துக் குலங்கொலாம் பயந்துதிரை பயந்ததெ
னப் பணைதோ ழின்ற, முத்தினத்து நிலவுபொன்னைச் சிறைபுரிவி
ரைப்பதிக்குன் முகங்கா னாப்பத், துத்தினத்து வருவலெனுஞ் சொ
ல்லிதனாற் பிழைத்ததுகாண் டிரைப்பூ மானே. (சசு)

* கவிசாரம் பெறநினைந்தென் வருத்தமெலா நினையாது கனி
வி னோடுன், செவிசார வேண்டுமென்ற பேராசை யாவிலனஞ் செ
ய்தேன் வெண்பூக், தவிசார வடனானை யிதற்கெதிர்நின் கரவிதெந்
தாரா யேலெற், குவிசாரத் தவிராது தரிப்பரமா னந்தககங் கூடுந்
தானே. (சஎ)

† இலக்கணம் ஐந்து - எழுத்து-சொல்-பொருள்-யாப்பு-அலங்காரம்.
எழுத்தின்படி பிறந்து, சொல்லுக்கடங்காத் தன்பாக்கிப் பொருட்செலவு
செய்த, எலிற்பாதி அரையாப்பு. பஞ்சமென்பது அலங்காரம்.

* பூரிக்கும் பங்கயத்தி னிருமருப்புக் கொத்ததனம் புடைய
மோட்டுப், பூரிக்கும் பங்கயத்தி னிருமருப்புக் கொத்ததனம் புடைய
மோட்டும், வாரிக்குத் தமரமுற்று வாவியின்பாற் பின்னமின்னூர்
மருங்குற் றுணை, வாரிக்குத் தமரமுற்று வாவியின்பாற் பின்னமின்
னூர் மருங்குற் றுணை. (சஅ)

* அன்றாணை யலறுமுன்னி யன்றாணை யலறுநிறத் தாரை யூக்கக்,
கொன்றாணை விளங்கனின்று கொன்றாணை விளங்கனிக்காக் குணிலாக்
கொண்ட, கன்றாணை யிருக்கைமுன்பு கன்றாணை யிருக்கைவெண்பாற்
கடலி னுணைப், பொன்றாணை யிடையாணைப் பொன்றாணை யிடையாணை
ப் புரந்துள் ளாணை. (சஆ)

* நீண்டவிராப் பசுமிலைபி னீண்டபணை பெனக்கடலி னிலவு
வாணைப், பூண்டவிரா முலைத்திருவை பெனக்கலத்தி லையத்தாணைப்
பொரவெம் போர்க்கு, மூண்டவிரா தனுக்குறைபு முனைவேலு மளி
த்தாணை முனமே னுட்டை, யாண்டவிரா சனமகன்றோர் மாவினுக்
குச் சருக்கரையென் றாழி னுணை. (ரு0)

* முத்தளிக்குஞ் சங்கநிறை தவழ்த்தேறுஞ் செழுங்கமுரு
மோகன் கைத்தா, னத்தளிக்குஞ் சங்கரன்வா மாம்பகம் தோங்குற
ச்செந் நளின மொட்டிற், கத்தளிக்குஞ் சங்கமர்ந்து காலாறல் வருடு
றத்தேன் காலா றுப்போய்த், தத்தளிக்குஞ் சங்கவயல் விரைநகர்
முருத்தனையா தரிக்கின் றோணை. (ரு௧)

* வரைத்தனுப்பு விதனடுக்க ணிடுக்கனுறத் தகித்துமுயிர்
மாயா மாரன், றிரைத்தனுப்பு முரசொலிப்பச் செங்கனமுல் சொலி
ப்பவிடு சிலையே கைத்த, புரைத்தனுப்பு குத்துதென்றற் புலியாவி
கொளுமுன்மின்னூர் போம்போம் போமென், றுரைத்தனுப்பு மளி
கொல்லாம் மொருங்கேவந் தலறுமுல்லை யொளிர்தா ரானை. (ரு2)

* ஒவிக்கூட்டங் கடைகிடந்து பயந்தகருங் கொடியனைபி னோ
சையேவி, னவிக்கூட்ட மெனத்துறந்த சினக்காமன் நனக்காவ ன
ல்குங் கோலா, செவிக்கூட்ட முதமிதுவோ வெனப்பகர வதிமதுரச்
செய்யுள் பாடுங், கவிக்கூட்ட மேட்டினிடைப் புதைத்தபொருட்
கஞ்சனமாங் கருத்தி னுணை. (ரு3)

* கூற்றுவுரைப் பதின்மடங்கு கொலைத்தொழிலாற் றுழ்த்திரு கட் குசேச யத்தின், மேற்றுவுரைப் பதித்தனைய வதனவித ழார்ந டஞ்செய் மேடை மேல்வான், ஆற்றுவுரைப் பதிலுலவு மனமின மென் றுறச்சிலம்பங் கலம்பா ின்ற, ஊற்றுவுரைப் பதிபுரக்கு மிரு தயா லயபதியொன் றுரைப்பக் கேண்மோ. (௫௪)

* திருவாழி மயவாழிரான் றனையனைய சுகபோக சம்ப னான, வெருவாழி கடந்தேற நியருளோர் சுபநிருபம் விரித்தேற் கொற் றைக், குருவாழி ரவிசுலரா கவகூத னசோகவனக் கொடிக்கன் றிந் த, திருவாழி யெனினுமது சிறப்பிலதேல் வேறுவமை செப்பற் பா ற்றே. (௫௫)

* கன்னிருப குலதிலக நராதிபசற் குணதரவென் னாரு மின் பின், முன்னிருப கவானுனக்குக் கிருபைசெய்வா னெனும்வாழ்த்து மொழிக னாட்டி, யன்னிருபத் துனதுபங்கை யக்கரந்திட் டக்கரங் கண் டயர்ச்சி பெல்லாந், பன்னிருப கலுமுனைக்கப் பரந்தவிருள் ப ரந்ததுபோற் பரந்த தானோ. (௫௬)

* புனியாதி பதியேதென் பொதிகைவரைத் தமிழ்முழுதும் பு குத்து ின்ற, செவியாதி காந்தமெலாஞ் செறிந்தபுக ழாகரகின் செ ங்கை யால்தான், றவியாதி துசமயத்தி லருணிருபத் திலகுறமஞ் சனங்கண் டென்வெய், யவியாதி வெவ்விடம திவ்விடம்விட் டெவ் விடமோ வடைந்த மன்னோ. (௫௭)

* மன்னாகப் படிப்பகடு மதன்சிலையோ டடிமுடியே வாய்வாய் மேய்ந்து, புன்னாகப் பொதும்பாநறு நிழறொறுங்கண் வளர்வழுதிப் புகழ்நா டாரு, நின்னாகப் பேரளிமா லெந்கருட னிருபம்வந்து நில வ லாலே, யென்னாகப் பிணிமுழுதுந் தகர்ந்தறப்பெற் றனன்பரம வின்பந் தானே. (௫௮)

முத்துசாயிபின்னை மீது செவ்வியது.

* மன்னவரத் தினபுர்த்து திபலுமுத்து சாமிதுரை வலிய வந்து, நன்னவரத் தினமிழைத்த மெக்தையிலே முக்தையிலே நயங் கண் டேன்பின், சின்னவரத் தினவிழியி னித்திறைகண் டேன்மதி யிற் சிதங் கண்டேன், என்னவரத் தினமுனக்கு மதப்பயலே வந்த வழி யினைப்பாற் தோடே. (௫௯)

மஹாமகோபாத்தியாயர் பஞ்சமபுரி

வே. சாமிநாதையரவர்கள்.

சோழநாட்டிலே கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த உத்தமதான புரமென் னும் புண்ணிய நகரத்திலே அந்தணர் மரபில் அவதரித்து திருக்கையிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆனைத்தையடுத்த மஹாலித்துவான் ஸ்ரீமீனா சரிசந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் கல்நிபயின்று மகாசத்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப். பிரமணியதேசிக சுவாமிகளிடத்து இடையறாப் பேரன்பெய்தி உடனுறை ந்த கும்பகோணம் கவான்மெண்டிகாலேஸ்வர தீழ்ப்பண்டிதராகப் பலவருஷ மிருந்து இப்போது சென்னை பிரவசிடென்ஸி காலேஸில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருக்கின்றார்கள். இப்போதுள்ள தமிழ்வித்துவான்களில் இவரோ மிகத் தேர்ச்சிபெற்றவரென்பதை மறுத்துக் கூறுதற்கு இவரையன்றி வே ரொருவருமில்ர். வேகசிந்தாமணி, மணி மீமகலை, சிலப்பதிகாரம், பத்துப் பாட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள்வெண்பாமாலை ஐத்துறாறு முதலிய சங்கமருவிய தூல்களை ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய மகோபகாரி யாகிய இவர்களுது கல்வித்திறமையை நன்கறித்த நமது காருண்ய கவான் மெண்டார் மகாமகோபாத்தியாயர் என்ற பட்டமும் ஆயிர ரூபாவும் வேறு சிலவெதும்தியும் இவர்கட்குவெகுமதியாகக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். தமிழ் வித்துவான்களில் கவான்மெண்டாரால் மதித்துப் பட்டந்தரப்பெற்றவ ரிது. வரை யாருடில்லை. இவர்கள் காலமுழுதும் பழையதூலாராய்ச்சியிலேயே செலவிட்டு உலகத்தார்க்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவர்கள் பெரு மை எம்மாற் கூறி முடிக்கத்தக்கதன்று.

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் பரிபூரணமானபோது கூறியன.

* வறுமையெனுங் கொடும்பிணிபா லகம்வாடி முகம்வாடி வருந் திப் போந்த, பெறுபரிசி லாளந்தமக் கெய்ப்பில்வைப்பே பெருங் கருணைப் பிழம்பே வாய்மை, உறுகதிரெங் கெழீனுநமக் கென்னெ னுமா றித்தோரை யுவந்து காக்கும், துறுபுகழ்ச்சுப் பிரமணிய குரு மணியே பெளியேமைத் துரந்த தென்னே. (க)

* கருணையெனுங் கடல்பெருகு மடையாய நினதுவிழிச் கடை யஞ்சிதை, தருணமதி யனைபழக மண்டலமுந் தெனியமுத தாரை போல, வருமினிய மொழிவாக்கும் வருவோர்க்கு வரைபாது வழங்கு கையும், திருவருட்சுப் பிரமணிய குருமணியே காண்பதென்று சிறீ யேன் மன்னே. (உ)

* பகைவரிவ ரிவரயலார் நட்புடைய ரிவரென்று பார்த்திடாது, வகைவகையாக் கருதியவை யித்துவக்கும் பெருங்கருணை வள்ள லேயான், மிகைபடச்செய் பலகுற்றம் பொறுத்திடுவா பெணையகன்ற ளிதந்தா எனென்னே, திகையளவும் பெரும்புகழ்ச்சுப் பிரமணிய தேவ வருட் செல்வ வாழ்வே. (௩)

* நல்வேளை தனிற்சென்னை நகர்க்கேகப் புறப்படுன நகின்றே யென்னை, ஒல்வேளை தனில்விடுத்தா யல்வேளை நினைப்பிரிய வருந் துந் திய, அல்வேளை பென்பதனை யறியாது பிரிந்துதய ரடைந்தே னந்தோ, வில்வேளை வென்றபெரு விறலுடைச்சுப் பிரமணிய விமல வாழ்வே. (௪)

* சந்தோடு மாவடரு மாவடுதன் டிறைப்பதிசெய் தவம்வி ளக்க, இந்தோடு மரவகற்றி பெழுந்தருள்சுப் பிரமணிய வெம்மான் தன் னை, வந்தோரை மகிழ்விக்கும் வள்ளறனைப் பிரிந்துமனம் வருந்தும் வண்ணம், அந்தோவிக் கொடுங்காலம் வருமென்ன வெருகிறிது மறிந்தி லேனாள். (௫)

சருவசுத்தான் டிற்றனுமா தத்திருபத் தைந்தில் வருசனியொன் பான்றிதிசு வாதி—திருநாளாம் பேரணவு சீர்ச்சுப் பிரமணிய வள்ளல்பரி பூரண மான பொழுது. (௬)

சுந்தர மூர்த்தியென்றுந் தூயமெய்கண் டானென்றுந் முந்தறிஞர் சொல்லு முறைக்கேற்ப—எந்தமையும் பேதிலா தாள்சுப் பிரமணிய தேசிகன்றான் சோதிநாட் சேர்ந்தானன் றோ. (௭)

ஞானசம் பந்தனென்பே னன்கமைவா சேனென்பேன் சான முறுஞ்சுந் தானென்பேன்—மானமணி வாசக னென்பேன் வளர்சுப் பிரமணிய தேசிகனை நாயேன் றினம். (௮)

பேரா வருட்சுப் பிரமணிய தேவணியாம் பாராத வண்ணஞ்செய் பான்மையினால்—தீரா அகியாயஞ் செய்முடவ னாட்சித் தினத்தைச் சனரி நெச்சொல்லார் தான். (௯)

- மாசிகத்தோர் குழ வளர்சுப் பிரமணிய
தேசிகனாற் தேவைத் தெரிசிப்ப தெந்நாளோ. (௧௦)
- எள்ளளந வெப்பொருளு மீத்துவக்குங் கோழுத்தி
வள்ளன்முதல் கண்டு மகிழுகா னெந்நாளோ. (௧௧)
- ஏனுக்கு நாற்பொருள்க னெல்லா மெடுத்தினிது
மாணக்கர்க் கோதுதிரு வாய்மலரைக் காண்பதென்றோ. (௧௨)
- தெய்வத் தமிழின் செழுஞ்சுவையைப் பாராட்டும்
சைவக் கொழுத்திற் சபைகாண்ப தெந்நாளோ. (௧௩)
- இரவலர்க னெல்லோர்க்கு மெய்ப்பில்வைப்பாய் மேய
புரவலனைக் கண்டுமகிழ் பூத்திடுவ தெந்நாளோ. (௧௪)
- நிரைசிறையா ஆதுலரை நேர்நிறத்திச் செம்பொன்
விரைவி னளிக்கும் விநல்காண்ப தெந்நாளோ. (௧௫)
- வறுமைப் பினிக்கு மருந்தாக மேலி
உறுதிதியைக் கண்டுவகை புற்றிருப்ப தெந்நாளோ. (௧௬)
- இன்றிரப்போர் வந்தா நிலரென் றியம்புகுணக்
குன்றின்மொழி கேட்டுவகை கூருகா னெந்நாளோ. (௧௭)
- தன்வருத்தம் பாராது சுந்ததமு மேபிற்பால்
மன்வருத்தம் போக்கியருள் வள்ளறனைக் காண்பதென்றோ.
- ஈத்துவக்குந் தன்விரக மெப்போதுங் குன்றாது [நான்.
காத்துவக்குந் கோழுத்திக் கற்பகத்தைக் காண்பதென்றோ.
ஆகச் செய்யுள் ௩௦௫௫.

பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்.

இராமாதபுரம் பெண்ணுச்சாமித்தேவரவர்களது நற்றவப்புதல்வர்.
பாலவாத்தம வகையரா ஜமீந்தார். எப்போதும் தமிழ் வித்துவான்களைத்
தமது சுற்றமாகவைத்துப் பாதுகாத்துவருகின்றவர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
த்தை ஸ்தாபித்துத் தாமே ஆக்கிராசனாதிபதியாயிருந்துவளர்ந்து வருகிறவர்.
சென்னைசேலம்முதலிய அநேககாங்கனில் பற்பல பெருஞ்சபைகளில் அக்ஷி
ராசனம்வகித்துப் பலரும் ஆர்த்திகப் பிரசங்கம் புரிபவர். இராமாதபுரம்
சேதுபதிகள் வம்சபாம்பரையாகவரும் வள்ளற்றன்மையைத் தாமுங்கைக்
கொண்டவர். தமிழிலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சிபுடன் சைவசித்தாந்த சாஸ்

தூர் ஆராய்ச்சியும் கன்குபெற்றவர். பன்னூற்றிரட்டு, சைவமஞ்சரி, துதிமஞ்
சரி யென்ற நிறந்த புத்தகங்களைத் தாமே தெர்த்து அச்சிட்டவர். தாட்
செய்யமும் பரோபகாரமும் நிரம்பவுற்றவர். அநேக அரிய தமிழ்நூல்களை
வெளியிடுவார்க்குப் பொருளுதவியர். மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் மீது இரட்
டைமணிமாலை யென்ற நூலொன்றியற்றினர். இவர்கட்கு இப்போது 40
வயலிருக்கலாம். இன்னும் செங்கோலம் சுசுநீவியாயிருந்து தமிழும் தமிழ்ப்
புலவரும் பெருமையடைவச்செய்யும்படி சோமசுந்தரக்கடவுள்திருவருள்
புரிவாராக.

இராஜ ராஜேசுவரி பதிகம்.

காப்பு.

பின்முருகு சந்த வெண்பார்.

* சீர்பரவி ராஜரா ஜேஸ்வரிபொற் சேவடிக்கே
ஒர்பதிக மன்பா லுரைத்திடயான்—நேர்படுமுன்
மற்கடக விறற்றினைவ தைத்தடும ருப்பிறைவ
னற்கழலி னைத்தொழுத னன்.

(க)

கழிசெடிவாகிரியவிருத்தம்.

* பூமலிக் தொனிரிலை சலதர மெனும்படி பொலிந்துநீமி றடர்
கூத்தலும், பூரண நிலாவொழுது மதிவதன முத்தலைவர் புனைமதியி
னெருபாதியி; தாமென விளங்குதனி வாணுதலு மன்பர்பால்
அருள்சுரந் திருநயனமும், அம்பவன வதரமும் பம்புமிள முறுவலும்
அஞ்சலெனு மினியமொழியும்; வாமமிகு கறைமிடறு மெண்புயமு
கேமிவான் வயங்குசெங் கரகமலமும், மறைமீதுநடமாடு மிருபாத
மலர்க்களும் மகிழ்த்துயான் கர்ணவருவாய்; தீமலி கொடும்பவ வினை
க்கொரு மருந்தாய சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனிசூழ் முக
வைவன நகரில்வாழ் தேவிதிரி குலியுமையே.

(உ)

* ஆதிநடு முடிவொன்றி லாதபர வெளியாகி ஆனந்த நிறைசத்தி
யாய், அகிலமுழு தும்படைத் தன்புட னழிந்துவரு மன்னையா யரு
வினருவாய்ச்; சாதனமொர் நாளினுறு பயனாகு முத்தியாய்த் தானி
மாத லைப்புகமாய்த், தருமமா யுயர்ஞான யோகமாய் நீதியாய்ச் சரா
சரமு மானபொருளே; போதினுறை யயனாதி முனிவரின் தீரணமார்

போற்றிபெயர் காஞ்சேமேத்திப், புழுவிய சின்பெருமை மதிசிறிது மில்
லாத புன்மைமேன் பாடவசமோ; சேனபதியுதினக் தொழுவிய
வரமுதவு சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனிசூழ் முகவைவள
நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமைமே. (௩)

* அருந்தவந் தவருளத் திடையற அறைகின்ற ஆதியே சோதி
யவியே, அணியேதொ ளருமறைத் துணியேமெய் யன்பர்தம் அறி
வியுந் கறிலேயெனச்; சிரந்தனிற் கைகுவித் தடியனேன்புகலு
மொழி செவிதனிற் புருகவிலையோ, தின்னமா யுலகிலுறை மன்னு
யிரெ லாமுனது சேயென யுரைத்தல்பொய்யோ; பொருந்துமக
வேதுபிழை புரினும் புவிமேற் பொருதவொரு தாயுமுண்டோ
புன்னியம் னிரித்தன்ப ரெண்ணியவெ லாமுதவு புனிதர்மன மகிழு
மமுதே; திருந்துகய லணையவிழி நற்கருணை வாரியே சீராஜ ராஜேசு
வரி, திகழ்செழிய கழனிசூழ் முகவைவள நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலி
யுமைமே. (௪)

* தாரணியி விரிப்பெருமை தேருமறி கில்லாச் சழக்கனெனி
னுங்கருணையாற், கார்த்தபவ வாரியி லமுத்திமிக நெஞ்சஞ் சலித்தி
டா வகையருளுவாய்; வாரணம மைப்பவெந் திகிரிகொடு மடுவிலுறை
மாமுதலே யுயிர்செருத்த, மாதவச கோதரிபு ராதனின் நோதனன்
மஞ்ஞையூர் குகையின்ற; காரணி விளங்குபரி பூரணி நலங்கொள்
சிவ காமியபி ராமியெழிலார், கவுரிமகி டாகரன் சவுரிய மொழிக்க
வரு காத்தியா யனிமுகக்கனி; சீரணி பிறைத்திங்கள் சூடுமுடி யீசர்
மகிழ் சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனிசூழ் முகவைவள நக
ரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமைமே. (௫)

* ஆரிய முதற்கலைகள் பலவுணர்ந் தாலுமென் னாகமபு ராணவிதி
கள், அநேகமுறை சுற்றறிந் தாலுமென் னரசராய் அனைவருந் தொ
முதுபோற்றப்; பார்புகழ் தனித்திகிரி கொண்டவனி யாளிலென்
பரிமேத மேசெயினுமென், பலசால வகைதெரிந் துலகமுழு துந்த
மது பணிசெயும் பெருமைபெற்றென்; சேர்புரிதல் யாவுநற் பயனாக
வேலிமையினி வினாவுதின் மலரடிதனின், நீடுமன் பில்லாத ஈடார்
கன் செயுத்தருமம் திந்தையல தொன்றுதருமோ; சிரிய மறைக்கு

முடி யாறிலகு மன்னையே சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனி
முழ் முகவைவன நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௬)

* வல்லார் தனத்துமட மாதர்மேன் மோகமாம் வலைதனிற் சிக்கு
யினையார், வதனமுலை யிலகதர மனகமுத லிவையெலாம் வருணிந்து
நற்றமிழினிற்; சொல்லாத கனியெலாந் சொல்கியவர் தருமற்ப சுக
வாழ்வை மிகநாடிநிற், துன்மதிபை விட்டுனது பாதாம்பு யக்தினைத்
துதிசெய்வகை யறிபாமலே; கல்லாத மூடரொடு முறவாடி யேயான்
கழித்தான் இதுநாறமே, கடையனே னெனினுமினி யுய்வுபெற
வொருவழி கருத்தினின் மகிழ்க்கருளுவாய்; செல்லார் பனிக்கோட்டு
மலையரைப னுதவவரு சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனிமுழ்
முகவைவன நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௭)

* அந்தாதி யமகங் கலம்பகம் பாமாலை அடிதனிற் சூட்டவறி
யேன், ஆகார சிலைதெரிந் தியோகநன் மார்க்கத்தை அனுசரித்திடவு
மறியேன்; முந்தாக மங்கடமை நற்குருவை மேலியே முறைபுணர்ந்
தோதவறியேன், மூதலகல் யானுனது தொண்டர்களி னைத்தல்
போன் முழுகோன் பியற்றவறியேன்; அங்கோலி வடியனேற் கருள்
புரிவ துணையன்றி யாருளாங்கொ ளிங்குகண்டாய், ஆதலா லெனிய
னேற் கருதினமு மெதிரில்வந் தாசிலா வரநல்கியே; சிந்தா குலந்த
டைத் துய்யும்வகை யருளுவாய் சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய
கழனிமுழ் முகவைவன நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௮)

* ஞாலந்சை வெவ்வேறு கடவுளரை வேண்டியே நறுமலர்கள்
கொடுகரத்தால், நனியருச் சனைபுரிந் தருமந் திங்களை நவீன்று
சித்திருகணர்; காலவழு தையனே யன்னையே யானடிமை காவென
வுரைத்துரைக்கும், கருதிமென் கையறவி யாவையும் சுற்றுகெறி
கடுகாவு கன்றிமலனல்; சாலமன கொந்தினித் துணையிதி லாது
னது தண்ணருளை யேநாடினேன், தமிழனேந் கிடொழித் தினியவர
முதவுவாய் தருணமிது தருணமிதுனே, சிலமிகு மறைமுனிவ ரது
தினம் பணிகிடைசெய் சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனிமுழ்
முகவைவன நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௯)

* கானக மடைந்துமுதிர் காயலை யருந்திவளர் கன்னடி விருந்து
முனையே, கருகிமன மொருவழி நிறுத்திச் சுகாசுகங் கருதாது கண்

முடியே; மோனநிலை யெய்திமிகு பத்திகொண் னெதிருகண் முளரி
நல் லருளெய்துவான், முயலுமல ரேநினக் கன்பரா மவரெனின்
முழங்குகடல் சூழ்வகைப்பில்; யானனுவு மறிவின்றி யந்நிலைமை கை
புழைநல் இறைபுமெளி தன் றுகண்டாய், இக்கண மெனைக்காத்த கின்
கடமை யன்றையே ஏழைக் கிரங்குமுறைபால்; தேனொழுது கோ
தைபுனை காரைக வல்லியே சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய கழனி
சூழ் முகவைவள நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௧௦)

* மண்டல நெடுங்கண் நாகரிட முதலாக மற்றுமுள வுயிர்கட்
கெலாம், வன்மொடுமை நானுஞ் சனியிழைத் திடுதீய மகிடலத னத்
தவுணனைச்; சண்டமுண் டாதபரை மதுகையிட வப்பெயர்த் தான
வரை யுயிர்செகுத்துச், சதமகன் முதற்றேவர் பலருள மகிழ்ந்திடத்
தனியிட ரொழித்தருளினை; தொண்டனெனு மெளியனேற் கிங்ஙன
மடைந்தபுன் றுயரொழித் திடலரியகோ, தூயபங் கயவிழியி னரு
ண்மழை பொழிந்தினிது துணைபுரித னின்கடமையே; தெண்டிறை
மலிந்தகட லுலகெலாம் பணியவரு சீராஜ ராஜேசுவரி, திகழ்செழிய
கழனிசூழ் முகவைவள நகரில்வாழ் தேவிதிரி சூலியுமையே. (௧௧)

* மலிவாச மலர்கமழ மிருகாலு புயமுதுவி மலைராஜ ராஜேசுவரி,
வையகமெ லாமோம்பி நனிவாழ்க வருள்கொண்டு மன்னுமடியவர்
வாழ்கவே; ஒலியாழி சூழலகு புகழ்செம்பி னாடென்றும் உலவாத
செல்வமெய்தி, ஒங்குந் தருமமுதல் யாவுஞ் சிறந்துநீ ழேழியினி
தாய்வாழ்கவே; பொலிவாறு மின்னுவச னன்றிட்ட சிறையெனப்
புயலின மடர்ந்துறைதரும், பொழின்முகவை நகர்வாழ்க திகழ்சேது
பதியெனும் பொருவில்பாற் காபூபனுஞ்; சலியாது வண்மைபுனை
தினகர மகிபனுந் தனியில்பல திருவுமேவிச், சந்ததமு மிந்திரொ
டிந்திர னெனும்படி ஐயம்பெறுக வாழிமாதோ. (௧௨)

திருவாவதிதறை யாதீனத்துத் திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய
மாதவச்சிவஞான யோகிகள் மீதியற்றிய கவிஞன்.

* திருக்கும்பலத்தை பகற்றுமருட் செல்வாவருக நால்வேத
கிரமெப்ப்பொருளை யுணர்ந்தமுதற் றேவாவருக வெம்முயிரைக்
கருக்கும்வினையை நீக்குகளை கண்ணோவருக சுவைநிறைந்த
கனியேவருக கருணைரசக் கரும்பேவருக கருத்தழிந்து

தருக்குஞ்ஞாமய கோடியெலாந் தகர்த்துந்நைவ மினிதோங்கத்
தமிழின்மாயா டியம்வருத்த தலைவாவருக சயிலாதி
வருக்கத்துயர்ந்து விளங்குகிந்தா மணிபேவருக வருகவே (க௭)

* நதியைக்கரந்த சடைப்பெருமான் நயனத் நியாற் பொடியானோன்
நாளவனசக் கணையுமெய்தா நலனாஞ்ஞானத் திருவுருவாய்ப்
பொதியக் குறுமா முனிவரக்தாற் புவிபிழிந்தெந்து புகழ்நிறைந்து
பொய்ப்பைத்தனைந்து மெய்புணர்ந்து புனிதாத்துவித நெறிப்படியே
பதியைப்பசுவைப் பாசத்தைப் பரமமோன நிலையினையிப்
படியென்றறியப் பணிதருளாற் பவசாகரத்தி லுழலாதெம்
மதியைத்திருத்திக் கதியளிக்கும் வாழ்வேவருக வருகவே
வளமார்துறைசைச் சிவஞான வள்ளால்வருக வருகவே. (க௮)

* கலைதேர்நமச்சி வாயகுரு கருணைக்கடலிற் றிளைத்தாடிக்
கலகப்பாசத் தொடரறுத்துச் காமத்தறியை யறயிழ்த்தி
யலைபுஞ்சமப தருக்களைக்கீழ் டிவேரோடு மகழ்ந்தெறிந்திட்
டருளின்படாத்தை முகமேற்கொண் டாதவேதா கமங்கொணுந்
தொலைபாமணிக ளிருமருங்குந் தொனிக்கச்சைவ மதம்பொழிந்து
துங்கமோடு மூலகமுற்றுஞ் சுற்றும்வெற்றி வாரணமே
மலையாதருளு முனிவர்கிகா மணிபேவருக வருகவே
வளமார்துறைசைச் சிவஞான வள்ளால்வருக வருகவே. (க௯)

இந்தியா சக்கிரவர்த்தினியாகியிருந்த மாட்சிமைதங்கிய ருயின்
விட்டோரியாமகாரணியவர்களின் அறுபதாம் வருஷக்
கொண்டாட்டத்தின்போது கூறியன.

* செகமுழுது முய்யவுயிர் தொறுமெள்ளி னெண்ணெய்ப்போற்
சேர்ந்துறைபு மீசனருளாற், நேய்விலா னொருமதிய முததியி னெ
ழுந்தணைய சீரகில மெங்குமடமச், செப்பரிய பவவாண நிலபெற்
றுறைந்திடச் சீர்மைமலி யிக்கொந்திற்; புகழிலங் கியகெந்து தேச
பதி நற்றவப் புதல்வியா கிச்செனித்துப், பொற்புநிறை தவமன்பு
பொறைமுதல யாவும் பொருந்துமிட மெனவளர்ந்து, புகலரிய பத்
தொன்ப தாயநாற் றுண்டினிற் போந்தமுப் பாணெட்டெனுந்;
திசுழ்வருட மதனிலே மலுப்பிருக் தானியாக் திவிலுய ரரசியாகிச்,

சேருமெழு பானேழி லீந்தியாச் சக்ரவர்த் தனிபென்ன வெவரு
மேத்தத், திருமகுட முடிபுனைந் தொலிகடற் புனிமன்னர் திறையனார்
தனிதுபோற்றத் ; தகவுபெறு செங்கோல் செலுத்தும்விக் டோரி
யாச் சக்ரவர்த் தனியன்பொடுந், தாய்சிகர மன்னுயிரெ லாநன்
கனித்துந் நருமமுயர் நீதிவலிமை, தழைத்தோங்க விவ்வறுப
தாண்டுபோ ழிறையனருள் சார்த்துநெடு நாள் வாழ்கவே. (௧௬)

* மாவளருந் தென்முகவை வாழ்பாற் கரசேது
காவலனை பென்றுங் கனிந்தனிக்கு—மேவுபுகழ்
மட்டோத லாகா மகாசக்ர வர்த்தினியாம்
விக்டோரி யாவாழ்க வே. (௧௭)

திருவாவடுதறை ஆதினவித்துவான் இராமசாமிப்பிள்ளையென்னும்
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையவர்கள் சிவபதமடைந்தபோது கூறியன.

* மலையாசு லத்தமர்ந்து முத்தமிழும் வகுத்தமுனி மனமங் குட்க,
உலையாத புகழ்மதுரை தனிலமர்வுற் றெவர்க்குமினி தொழக்கம்
லாய்மை, கலையாதி பலவுமுரைத் தெந்நடையுந் தன்னடையிற்
காணக் காட்டி, நிலையாமை யியல்புமுணர்த் திடவோகின் னுடல்
நீத்தாய் நேய மிக்கோய். (௧௮)

* மருளாரும் பலசமயப் பிணக்கர்தரு சின்னூலின் மயங்கி
வாய்மைப், பொருளாவ திதுவெனைந் னுணராது செருக்கியளிப்
புன்மை பேணத், தெருளாரு முயர்சிவபு ராணமொடா கமலியல்
புந் தெருட்டியாண்ட, அருளாள நினைவினையேன் பிரிந்துழக்க
விதிபுளவா அந்தோ அந்தோ. (௧௯)

* ஒலிபடைத்த முதுதிரைநீ ருலகெறிற்புன் கவிசுளென வுலவா
நிற்கும், எலிபடைத்த பெரும்பயமு மிரிந்தகல வவதிபுமொன்
றிருந்த தேயோ, வலிபடைத்த சிலைபுரைபென் மனநிலைதே ருது
மெனவே மறைந்தாய் கொல்லோ, கலிபடைத்த வலிபிதுவோ யாதெ
னவென் னுளந்தெளியக் கழறு வாயே. (௨௦)

வெண்பா.

* ஏனினம்பி யாடி யிராருகான் முற்பருவம்
மேலிபது வாதகிழும் மீன்றிகல்—தாளில்லாஞ்

சார்மதுரை வாழ்ஞான சம்பந்தப் பிள்ளைபெருஞ்
சீர்மலிவி.டுற்ற தினம்.

(௧௨)

பாஸ்கரசேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் சிவபதமடைந்தமைக்காற்றது
பாடியவை.

* சேதுபதி மன்னர்குலக் கடற்றோன்றி யருணையே சேர்ந்
தோ ராழி, மேதினிபெங் கணுஞ்செலுத்தி யிரவொழித்துப் புச
ழொளியை விரித்துத் தென்போ, லோதுபிர சங்கமழை யுவந்துதவு
பாற்கரநீ பொடுங்குங் கால, மீதுகொலோ வின்னமுநீ யெய்துவை
யோ விரங்கியெமக் கிசைத்தி டாயே.

(௨௨)

* என்னுவி யுளங்குளிர அண்ணுவென் றன்பொடினி யெனை
யார் சொல்வார், மன்னுமன் னுமன்ன வெனயாரை யானினிமேள்
மதித்துச் சொல்வேன், பொன்னுடுந் தொழுஞ்சேது நன்னாடு புரந்
தறிக்கப் போந்த நீவே, நெந்நாடு சென்றனையோ வெங்கன்குல
மணிவிளக்கே யிசைத்தி டாயே.

(௨௩)

* அய்யுணவொன் றேயருந்து மமரருண வலியாவுன் னமுத
வாக்காற், செவியுணவுங் கொடுப்பதற்கோ நிதிமணியைந் தருகாம
தேனு வென்னு,மவைபுணரும் படியிரப்போர் குறிப்பறிந்து கொடுக்
குல மறைதற் கோவிப்,புலியிலைமை வருந்தவிட்டு வானடைந்தாய்
பாற்கரநீ புகன்றி டாயே.

(௨௪)

* நீனிலமீ தரனடியார் பெருமையும்ன் னவன்சமய நெறியும்
பல்கான், மாணவெடுத் தெடுத்துரைத்துந் திருந்துகிலார் மடமதி
யின் வலிமை காணாஉ, விணிதென வானடைந்தாய் பாற்கரசே துப
தியவண் மெய்யில் போகம்,பேணுநரை யுளந்தெருட்டி யுய்விப்பான்
விழைந்தனையோ பெரும நீயே.

(௨௫)

* பண்புலவு தமிழ்ச்சங்க நிறுவல்கரு திபளுன்று பரிவு கூர்
ந்து, நண்புலவு திருவாக்காற் றளர்வொழிகென் றெனக்கிசைத்த நல
ம்பொய் யாதே,மண்புலவ ரொடுநனிபொன் வழங்கியமை யாதென
வே மதித்து வான்போய், விற்புலவ ரோடுதம னியங்கொணர நினை
ந்தனையோ வேந்த ரேறே.

(௨௬)

* சோபகிரு தாண்டொன்பான் நாய்மதியீ ராய்வனர்
மாபிறையென் னுளிரவி வாரமீன்—நீபமலை
மாதுபதி துக்கு மலரடியைப் பாக்ரனஞ்
சேதுபதி.சேர்ந்த தினம்.

(௩௪)

ஆசச்செய்யுள் ௩௦௮௨.

ரா. இராகவையங்கார்.

இவர் பாண்டிநாட்டுத் தென்னவராயன் புதுக்கோட்டையில் இராமானு
ஜய்யங்காருடைய புதல்வர். சேது சமஸ்தான வித்துவான்களாகிய அஷ்டா
வதானம் கிருஷ்ணய்யங்கார் முத்துசாமியய்யங்கார் எனப் பிரசித்திபெற்றவர்
கட்டு மருகர். தமது மாதுலர்களிடத்தே கல்லிபயின்று இலக்கண இலக்
கிய ஆராய்ச்சியிற்றலைமை யெய்தி பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள்
சமூக வித்துவானாக மதிப்புடனிருந்ததோடு மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச்செந்
தமிழ்ப்பத்திராசிரியராக 3 வருடம் விளங்கி இப்போது தேவிகோட்டை
யில் பெருங்கொடைவள்ளலாகிய கணம் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டி
யாரவர்கட்குத் தமிழ்ப் பாடம் சொல்லிக்கொண்டு அங்கேவசிக்கின்றார்கள்.
இப்போதிவர்க்கு 39 வயசிருக்கலாம். கேட்டார்ப்பிணிக்குத் தகைய வாஸி
னிய பிரசங்கமாரிபொழியும் வல்லவர். அரியபெரிய விஷயங்கள் பலவற்றை
ஆராய்ந்து செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் அறிஞர்கள் வியக்கும்படி எழுதி
வந்தவர். நன்னிய விஷயங்கள் பலவற்றை ஆராய்த்தறியும் மதிநுட்பமும்
கம்பராமாயண முதலிய நூல்களினுள்ள பொருள் விசேடங்களை யாவரும்
வியக்க எடுத்துரைக்கும் பேராற்றலும் மிகப்பெற்றவர்.

என்றியில் திரு.

* ஆர வருந்தலன் சேர வழங்கலன்
வைக லீட்டிய பெய்தல வெறுக்கை
மாந்தி மகிழ்ச்சியு மீந்து புகழ்ச்சியு
மெய்த லுரிய பொய்தபு கிழவோர்
இ வேற்றுப்பிற ரென்பது தேற்றக் தெளிவாக
வன்னவ ருடையன தன்னவாக் கொண்டு
காக்கும் பருவான் மீக்கொள லன்றியு
மீயா திவறும் பேயாம் பதடி
யிவனெனப் பல்லோர் தவநனி சமுறு

க0 மிகழவுரை பொறுத்தலிற் புகழ்பெறு பொறையுந்
தனையு தின்மை யினுனையு தன்பா
விரப்போர்க் கில்லெனங் கரப்போய் வாய்மை யு
முன்னிய வுதவும் வள்ளன் மையினுந்
கரும்புகழ் நல்கலி னிரம்பிய விகையுந்

க1 செறிபொருள் கெடுமெனப் பொறியுறு மின்பெலாக்
காவரத் துறத்தலிற் கவரைத் தடக்கலும்
வெங்கதம் விரவிய வங்கதப் பெயரிற்
சான்றோர் வகுத்த வாவுன்ற பனுவல்
பாடல் புனைதலி னீடுபெயர் நிறுவலும்

உ0 பெரிதுடை யானென வரிதினிற் றுனே
பிறகுற வுணர்ந்த வறழா மாறுகொ
ளிகியெலாக் தன்கிழ்ப் பொதியும் வச்சையை
வித்திர மமிழ்ந்துத் தத்தன ருவக்கும்
பசிப்பினி மருத்துவர் விசிப்புறு முடலுயிர்

உ1 யாவும் பிறர்க்கென மேவும் வாழ்க்கைய
நிடர்ப்பாடு கோக்காது கடப்பா டாற்றும்
பாரி வன்மைப் பாரி யனை
பெருங்கொடை யானரோ டொருங்கு
பேதற்ப் பொறுப்பதிப் பேதைமை யுலகே.

(க)

* கொடா திவறு மடாஅ வெறுக்கையிற்
றுனியுறு வறுமை நனிசிறத் தன்றே
யின்மைப் பழியு மம்மை நரகும்
பெரும்பசி யுழக்கு மிரும்பேய்ப் பிறவியு
டு மோவின்றி யாண்டு மீவின்று மாதோ
கற்றது புணையாப் பெற்றது மகிழ்தல்
துண்ணிற் தல்லாத் தெண்ணிற் புற்கை
தாவிற் றத்தது கேளிற் பருந்து
மிச்சி லருந்தி நீச்சல் கழிக்கு
மெளிமைத் தேனு மளிமைத் தாகிற்
பெருஞடை மாந்தர்க் கருள்விளைப் பதுவே
கோக்கிய முகனெலாக் தேக்கிய
வன்கண்மை விளைக்கும் புன்கண்மை பின்றே.

(2)

* தாமரை யுறையுங் காமர் பேதாய்
நின்றழி நில்லாய் சென்றழி தருவாய்
கயவர் பெரியர் நயவ ரெனவு
திபாங்கனும் புகுடர் திங்கிலை யாதலின்

௫ வள்ளியோ ராய தெள்ளியோ ரனைவரு
நினை வளர்த்தே மன்னு மின்புறவு
ரொப்புர வுக்காந் துப்புர வெனைப்பல
நினை மாற்றி நன்ன ரீட்டியு
மோம்பா தருந்தியுங் கூம்பாறு விரியு

௧௦ நிகடைக் கணிபா நிகடைக் குழலும்
வறியர் மனைக்கே செறியநிற் போக்கியு
நீபுலச் தகலு மாபுல நாமக
னாகுமிடன் முழுதும் புகவுளை யுய்த்து
நசையற நின்னீத் திசைமகட் டமுவிபு

௧௫ நீடுவாழ் வுகப்ப பீடுமா னாவர்பா
லலைபல வுண்ணலி னிலைவிழை கிலைபாற்
பசியட வுயங்கினும் பொசியவு நினைவிடான்
சாத லெய்தினு மீத லெண்ணன்
அன்ப முழுந்து மன்பினிற் காப்பன்

20 வச்சை மகளென நச்சினை முன்னைப்
பெய்கின் னிகர்த்த கைவண் மையினார்
பல்லா நலைத்த வொல்லா வசைவெலா
நனிகெட வயாவுயிர்த் தினிதா
விழிதுஞ் சதிரவன் வழியெஞ்சு மருங்கே.

(௩)

* இவறு தொழி லாளனை யினிது கோக்கலிற்
றவறு பெரிதுடைய தாமரை யாட்டிந்
யிறையு மகலா துறையு மாறுகொ
றன்பா லன்பரைத் தன்போ னிறுவுங்

௫ கொள்ளக் குறையா வள்ளற் கடவுள்
விழுமிய மார்பமுங் கெழுமிய
நங்கா மறுவே தாங்கின் றதுவே.

(௪)

* திருமா மகலெனும் பெருமா கங்கா
விழிஞான விற்றத் விவரன் மாக்கன்பாற்
செழிலற் றமர்க்கு விழிபட் டெங்குதி
யதனாற்

டு தோதப் பெயரிய மேதைப் பனுவலுட்
டன்னிரத் தாரெலாக் தனக்கித் தவரென
மன்னுந் திருவாய் மலர்க்கதற் கியைய
வலங்குளைப் புரவி யைவர்தம் பத்தினி
தீபிற் பிறந்த தாய தவக்கொடி.

கௌ யிரத்தவை முழுது மேயெனு மாத்திரை
வழங்கி யருளி மற்றவன் விரித்த
கூத்தன் முடித்தற் கேந்திய தூதுழந்
தடாஅ புரிந்தும் படாஅ பட்டும்
பெரிய பாரதத் தெரிய வியற்றியுந்

கரு தன்னுடைப் பேரொளி முன்னிய போழ்தத்
துவடிக் திலென்யா னுவன்பாற் பட்ட
தனிசுந் ராமே தனப்பதே யென்று
வெயரா வெதும்பா வயரா வழித
பேரருள் வள்ளல் பிறங்கிய மருமம்

2.0 புக்குத் தினைக்கும் பொய்யில் வாழ்க்கைக்
கெனைத்தும் பொருந்தா வியல்பினை யாதியான்
மேக்கே சிறுவினுங் கிழக்கே புகுதருந்
விழிஞான வியற்கைத் திருநீ ரன்னது
பயந்தபூ தின்னைப் பயந்த தலேதும்

2.1 கன்னிக் குந்தி முன்னர்க் தந்த
கொடைக்கட் னேன்ற கோடா நெஞ்சிற்
கன்னனிந் திரற்குக் கவசஞன் டலங்கள்
கொடுப்ப தழுக்கற்றுத் தடுப்பது புரிந்த
வெய்யோனை மணந்து விறுவ தகாஅன்று

கௌ தின்னுடன் பிறந்தா னென்னுஞ் சிருடைப்
பார்க்கவ னென்னும் பேர்க்குரி யானன்

மாவலி வழங்குழி யாவநிற் றடுத்து
முழுமுத லானோர் விழிமுத விழந்த
துலகநி கவ்வைத் துணை கொழுக்கமும்
கடு பிறப்பகத் தொத்த பெற்றிக் தாகவிற்
பொருகடற் புவிமினும் புத்தே னுட்டினும்
பெண்பாற் செல்லாம் பிறந்தகப் பயிற்சி
தணப்பினுந் தணவாத் தன்மைத் தென்பதூஉ.
மணந்த புக்கக மாட்சி

ஈ0 யிணங்கின் நென்பதூஉ மினிபநிற் தனமே. (நி)

பாங்கர கேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் பிரிவாற்றாது கூறிய கவிகள்.

* என்னி னெனக்கினிய னின்பாற் கரோது
மன்ன னிறந்த வகையானே—யின்னே
யொளியின் மணியானே னூழில்செய லானேன்
கவிரில் டு வெளிவானேன் காண். (சா)

* செவிக்கினிய கேளேன்கிற் தைக்கினிய தேறேன்
கவிக்கினிய பாடிச் கவியேன்—புவிக்கினிய
வள்ளியோன் பாற்கரப்பேர் மன்னன் சொல்லவல்ல
தெள்ளியோன் சென்றபொழு தே. (எ)

* இரவாமை யீயு மெழிற்றகையு முள்ள
கரவாமை நல்குங் கவிப்பு—மிரவாள்
ரின்குமங் காணு மியல்பு மினிக்கானே
னன்குமப் பாற்கரனே காண். (அ)

* சேது பதிக டிலகமே பாற்கரனே
கோது பதியாக் குணக்குன்றே—மூதுவநி
னீயிறந்தா யல்லையா னீன்புகழா லுள்ளனையெம்
வாயிறந்து போய மதி. (க)

வாயிலா மூங்கை மதியிலா நெஞ்சகந்
றாயிலாக் சேய்வையே தானையே—வீயிலா
தென்செய்வே னின்றமிழை யாவர்க் கெடுத்தாரைப்பேன்
கொன்செய்வேற் பாற்கரவேள் கூறு. (க0)

* பாட்டு முரையும் பரிலாப் பதடிநட

மோட்டைச் செவியி லுதர்ப்பேனோ—நீட்டுகொடைச்
செவ்வையப் பாற்கரவே கொத்தமிழ்ப்பா வின் மலையை
மெங்கையா சொவ்வே னினி.

(கக)

* அருமை யுறியா ரவச்செவ்வி னோக்கிப்

பெருமை யுறியவைத்த பெட்பென்—அருமை
யுறியுத்தனை நியென் றுரைத்த மொழியை
யயர்த்தனையே பாற்கரமன் னு.

(கஉ)

* மன்புலவர் சொல்லமுதே மாந்திச் சுவைதெரிந்
விற்புலவர் புல்லமுது மேவியுண்ண—வெண்ணியது
பாலே நுகர்வான் பயனில் புரிவேட்டல்
போலேயாம் பாற்கரவேன் போற்ற.

(கங)

* சுவாகுங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து

வாழ்வாரே வன்க ணவொன்னுந்—தாவாய்மை
மன்னிய சொல்ல மதியாமல் வானெய்த
வன்னியதென் பாற்கரவே னோது.

(கச)

* பாருவகு நங்கொடைக்குப் பற்று தெனவுள்ளிச்
சீருவகு பொன்னென்று சென்றனையப்—பேருவகுந்
கொள்வா ரிலாமை குறித்தனையே பாற்கரப்பேர்
வள்ளா விகளை மதி.

(கரு)

* காப்புக்க தோகற்ப கம்புக்க தோவறியேன்

சீர்புக்க பாற்கர சேதுபதி—பேர்நிற்க
வித்து மலர்திவ் விருநீர் வரைப்பெல்லங்
காத்து வளர்த்ததின் கை.

(கசு)

* கேனாருங் கேட்கக் கெளக்கும்வா மெங்கேயோ

வேளாரும் வேட்ப மிகுதிதயந்—தாளாரு
மன்னர்க்கும் யார்க்கும் வழங்குதந் மெங்கேயோ
கன்னற்கு நேர்பாற் கர.

(கஎ)

* கோப கிருதாண்டிற் றாய ததாமாதத்

நிபமிகு பக்கத் திதியெட்டிற்—பூபரவு

வார முதலாம் வளர்பாற் கரன்வேந்தர்
திரன் சிவமாந் தினம்.

(௧௮)

சேதுஸம்ஸ்தானம் ஸ்ரீமத் முத்தராமலிங்க சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள்
விவாககாலத்தில் இயற்றியன.

* பூமணந்தான் தீர்த்தி புலவோர் திருமணந்தார்
நாமணந்த நின்கவிந ணன்மகிழான்—மாமணந்த
சீராஜ ராஜ சிகாமணிபாஞ் சேதுபதி
மாமாஜ நின்றன் மணத்து.

(௧௯)

* விட்டுக் கெழில்விளக்க மேவுவித்தா னெஞ்சேறு
நாட்டுக் கொருதாயை நல்கினான்—பாட்டுக்காஞ்
சீலமுத்து ராமலிங்க சேதுபதி நன்மணத்தார்
கால்மழை பெய்தளிக்க கார்.

(௨௦)

வேறு.

* தன்னு முதவுங் கற்பகமாந் தண்பாற் கரமா நவத்துதித்துக்
கன்ன குதல் காட்டினிதின் கையு மதுவே காட்டியதே
மன்னு தாதை மடிக்கணபி டேக மருவி வருகுலப்பேர்
மன்னர் மணத்துங் காட்டினியால் ராஜ ராஜ நரேந்திரனே.

(௨௧)

ஆகச்செய்யுள் ௩௯௩.

தெல்லையப்பன் கவிராஜர்.

இவர்திருநெல்வேலி வேளாளர் மரபிலேபிறந்த பரம்பரை வித்துவான்
பண்டைநூல் பலவற்றிலும் ஆராய்ச்சியுடையார். திருநெல்வேலி அனவரத
தானகாதர் கோயில்வாயில் வித்துவான். சிவநெய்ச்செல்வச்சிறப்புற்றவர்.
திருநெல்வேலிக்குவரும் வித்துவான்களையெல்லாம் மிகவும் அருமைப்படுத்தி
புபசரிக்கும் இயற்கைவாய்த்தவர். இப்போதிவர்கட்கு 60 வயசுகருமேலு
ண்டு.

ஸ்ரீ கணபதிமீது நடுவெழுத்தலங்காரம் கட்டளைக் கலித்துறை.

* சத்தியன் ணம்விரை வரம்பற்கு வாய்த்த தனிப்பெயரின்
அத்திய மான நடுவெழுத் தேசக மோடிருக்க
சித்தியம் பூணப் புசிக்கவென் சொற்படி நின்றுதொண்டு
புத்திபு டன்செய்ய நாயுடி யேற்கருள் பாபீப்பையே.

(௨)

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள்மீது மும்மண்டில செண்பா.

* மாணே யழகார்கள் மங்கைமய லாகவனோ
காணே கழலவுளஞ் சங்கையின்றிக்—காணர்
தழன்மெழுகாய்ப் பங்கமுற்றான் தன்குழலாய் நசொல்
கழன்முருக னிங்குவரக் கண்டு. (௭)

குன்னார் பெரியவீடு வித்தவான் ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமி முதலியாரவர்கட்
கெழுதிய கடிதக்கல்.

* பன்னாகப் பாயன்மினா, ந் துமின்முகுந்த னயன்காணப் பரம
னோர்பால், மன்னாகப் பாவைபத மலர்வணங்கு மென்னருளா மைத்
துன்னாந், கன்னாகப் பார்தருவின் டோய்குன்னார் வாழும்வீவே
காவில் வேட்கு, முன்னாகப் பார்புகழ்ப் குமாரசுவா மிக்காவே
மொழியக் கேண்மோ. (௮)

* கலாமதிச்செஞ் சடைப்பெருமான் கண்ணுதித்த சன்முக
வேள் கருணை யாங்க, வலாமதியின் முவைவந்து தெய்திவரை யிங்கு
யுவார் சுகமாங்குற்றார், வலாமதிசெந் தனமருவும் வனிதையர்கண்
மடலெழுது மசனா சேம, மெலாமதிசு மகிழ்வுடனீ யானறியும் வண்
னம்மிரைந் தெழுது வரபே. (௯)

* வரராசை தனிற்சிறிந்த தினமுதனின் மதிமுகமு மகர யாழ்
சேர், கரராசை கொளுமிசையுங் கண்டிடக்கேட்டிடக்கருதிக் காவித்
தாரா, தரராசை வலதிகர்கூந் தற்பேதை யோர்புறத்திற் சார்வார்
நெல்லைப், பரராசை யகற்றிநெந் பதமலரை யனுதினமும் பணிலேந்
குன்றன். (௧௦)

* திருக்கரத்தின் வரைகடிதங் கன்னிமதி மூவொன்பான் நெ
ய்தி தன்னில், அருக்கரத்தி விழும்பொழுதென் பாற்போந்த ததிற்
பொறித்த தனைத்து னோக்க, வருக்கரத்தி னிலங்கும்விழி யென்றங்
கை யார்க்கலகை யுற்ற செய்தி, யிருக்கரத்தி னம்புனைதின் புயவே
னே யான்கவலை யெய்தி னேனே. (௧௧)

* மனவருத்தங் கொளுமமயம் நொந்தபுண்ணிற் கோல்செலுத்
தன் மான வென்றங், கனவருத்த முதவிபுயர் கவிவாணர் தமைப்பு
யக்குங் கருணை வேந்தாம், பனவருத்த மரும்கிரும்புஞ் செல்லரா

தேந்தரவிலம் பாட்டேயர்க் கன்னந், தினவருத்தன் பரமன் சிறடி
சேந்தரானென்னத் தெரிந்த தன்றே. (௭)

* இத்தனிதங் கவலைபுறு மென்றனைத்தேந் தற்கேனா மிக்தெ
ழுத்தி, வந்தனிதங் கருணைபுரி வள்ளன்முத்து சாமிபுரின் வரவுந் கா
க, வந்தனிதங் கருகமலர்ந் தெதிர்பார்த்திங் கருக்கின்ற னாய் வா
வா, பந்தனிதங் கவலைநீகர் தனக்குறத்தி காந்தனடி பணிசு வே
னே. (௮)

சங்கீத வித்துவான் சீரிகாசராம் அவர்கள் பாட்டில் வியத்துபாடிய கவி.

* வரக்கம்ப னையகனாவம் பினைபதம்போற் றுஞ்சிசி வாசரா
வக், கிரக்கம்ப னும்புகழப் பாடுகின்ற கிதவினை கேட்கிற் சேடன்,
கிரக்கம்பரு செய்வனெனிற பூரியெலா நடுங்கு மெனத்தெரிந்தேநா
முன்னம், இரக்கம்ப சுதமுயின்றி யவன் செய்வை யரிந்து பிலத்தி
ட்டான் மாதோ. (௯)

ஆசச்செய்யுள் ௩௧௧௨.

குன்னார் குமாரசாமி முதலியார்.

இவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த்தாலுக்க குன்னாரில் பெரியவீடு பழையப்ப
முதலியாரவர்கள் புதல்வர். செல்லப்பெருக்கினால் இவர்கள் வீட்டிக்குப்
பெரிய வீடு என்ற பட்டம் வழங்கிவருகிறது. தமிழ் வித்துவான்களிடத்து
உண்மை சேயம் வாய்த்தவர். இசைபுடன் இனிமைமாகக் கவிபாடும் திறமுற்
றவர். தாலுக்காப் போர்டி, டிஸ்திரிக்டி போர்டி மெம்பர். இப்போது ௧௧
வயசிருக்கலாம்.

ஈற்றமில் ஐய்த்தாரவர்கட்கீதுரைத்தன.

* கணக்கஞ்சங் கரகிருங் கருங்குழல்கண் டங்கலுறு கணிகை
மாந், ரிணக்கஞ்சங் கரமணையா ரியல்பெனநீத் தில்லறமே யேற்றெந்
நாளும், வணக்கஞ்சங் கரன்னுளின் வைத்துமகிழ் பலகனகம் வழங்
குந் திவ்ய, மணக்கஞ்சங் கரமெனக்கொண் மருதப்ப பூபதியே மன்ன
ரேறே. (௧)

* பொதியமலை குறுமுனிவன் புகன்றதயி முமுதமெனப்
போற்றும் விரைப், பதியமலை யாததிற் றிருந்தயா லயசுருண பாண்டி
யானித், ததியமலை யருள்பெறுகின் சமுக்கரி சனம்பெறுந் தகமை
தந்த, துதியமலை வா புகந்த குகன்கருணை தனைமெனென்று சொல்லு
வேனே. (2)

ஆசச்செய்யுள் ௩௧௧௩.

இராமசாமிக்கவிராயர்.

திருவெல்லேலிச சில்லா சேற்றார்சமஸ்தான் வித்துவானான இவர்கள் கொல்லம் ஆண்டு கலகல்முதலில் வேளாளர்மரபில் ஜனனமானவர்கள். சேற்றார்ச் சமித்தார் சுத்தநாதசுத்தேவர் அவர்களுக்கு வித்தியாகுருமாயுள்ளவர்கள். அதிக கற்பனாலங்காரத்தோடு கவிகள் மிகுவினையாகச் சொல்லுவார்கள். இவர்கட்கு அருணகலக்கவிராயர், காரியமணியக்கவிராயர், சுத்தசாரிக்கவிராயர் என்ற மூன்று புத்திரர்களிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சரிதமும் தனிப்பாக்களும் பின்வரும்.

சேறை நரசாடைதவிர்த்தருளிய சுவாமிமீது கூறியகவி.

* பொன்சேரு மாலயனாற் சோதி யானைப் புவனமெங்கு நினைந்தபரஞ் சோதி யானை, மின்சேர்நுண் லிடைப்பெற்றாள் பாகத் தானை மேன்முனிபன் னியருகவும் பாகத் தானைத், தென்சேறை மாநகரத் திருப்பான் றன்னைத் திரங்க லடியேனைத் திருப்பான் றன்னை, முன்சேரற் கித்தமனறி லாடி னனை மொழிவாரே யினிச்செனன மொழிவார் தாமே. (க)

* காற்காணி யாயினும் லோபந்தம் பாற்சென்று கையை விரித் தேற்காத லாழ்வு மெளியோர்கட் தேலு மென்று முன்றன் மேற்காதல் கொள்ளு மனமுமெப் போது வியத் தருள்வாய் சேற்காமுற் றாடு வயல்குழ்தென் சேறைத் திகம் பரனே. (உ)

* விடங்காட்டுங் கண்ணி லமுதமுங் காட்டி வினைந்த முத்து வடங்காட்டுங் கொங்கை தனைக்காட்டி யிங்கித மான வல்குற் படங்காட்டு மாதர் மயற்குட் படாத படிக்கெ னக்கோர் திடங்காட்டி யென்றாள் செய்வாய்தென் சேறைத் திகம் பரனே. (ஃ)

மதுரையில் சுவாமிதரிசனயேனையிற் கூறியகவி.

* கடம்பவன மடைந்திடுக டென்றறிந்தும் பொன்னிலமேற் காதன் மேலா, கடம்பவனங் காட்டியலை கின்றநெஞ்சே நீயிவற்றாற் காண்பாய் மாசங், கடம்பவன மைப்பொருந்தா திருக்கவுன்னின் மதுரையெங் கயற்கண் னாஞ்சேர், கடம்பவனத் தரனடியை பெப் பொழுது மெய்ப்பரிவிற் கருது வாயே. (ச)

* உன்பாத நாரும் பணியாம லெங்கெங்கு போடி யலைந் தென்பாத மெட்டி நடத்தாது மென்ப யனெந்து மம்மா

தென்பாண்டி நாட்டர சன்பா லடைந்த சிவனுக் கர்நா
ளன்பாக் கொடுத்த வுமையேதென் கூடலி லம்பி கையே. (நி)

திருவாவடுதறையாதினம் மஹாசந்திதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்
மீபிரமணியதேசிகசுவாமிகள் பாணரைத்த திருக்கைப்புசுழ்ச்சிப்பதிகம்.

* திருமேவுர் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய தேசிகன்றன் றிரு
க்க மத்தை, மருமேவும் வனசநிக ரெனவுரைக்கிற் பங்கமுற வாழ்ந்து
நாளுந், தருநேரும் வண்டர்க்கோச் சார்ந்துமிகப் பயமேவுந் தன்மை
யாலே, பொருபோது மப்போதைக் கனலிலுமே மறந்தேனு முரைக்
கொ ணுதே. (சு)

* நிதநிதமுங் கண்ணிரை யுகுத்துவா யொடுங்குதலா னேயத்
தோடிங், கிதமுதவு நல்லாரை வருத்துவதாற் கம்பலையோ டிருத்த
லாற்சந், ததமுமுரு வாடுவதா லவ்வனச மென்னுமலர் தன்னைச்
சார்ந்தோர், பதமறிந்து பதமருள்சுப் பிரமணிய பரன்கரம்போற்
பகரொ ணுதே. (எ)

* வனமடுத்த கொடுவிலங்கின் பெயர்வாய்ந்து முட்டாளை மரு
வி பென்று, மினமெனவுந் தவைக்கெல்லா மிகக்கொடிய தாயிருந்தே
யென்றும் வெய்யோர், தனைமருவிக் கலைதெரியு மதியோரை வெறுத்
திடலாற் சலசந் தன்னைக், கனமடுத்த துறைசையிற்சுப் பிரமணிய
பரன்கரம்போற் கருதொ ணுதே. (அ)

* மிஞ்சவடு வுற்றதனான் மிகவயிர மகங்காட்டி விளக்க லாலே,
பெஞ்சலுற வசரமா யிலையென்ப துடைமையினு லிமையோர் தா
மும், பஞ்சமுடை யதுதருவென் றேபகர்த லாலினிக்கற் பகத்தை
நாளுந், தஞ்சமென்றோர்க் கருள்புரிசுப் பிரமணிய பரன்கரம்
போற் சாற்றொ ணுதே. (க)

* மிகவெறிகொண் டலைதலாற் றினந்தேம்ப லோடிருந்து விளங்க
லாற்றன், எனங்கவடு காட்டுதலா லடுத்தோர்க்குக் கலிகைவச மடை
ந்தே னென்று, பகர்வதுபோற் றுலங்குவதா லித்தன்மை பொருந்
தியகற் பகத்தை நாளுந், தகவுசான் றவர்க்கருள்சுப் பிரமணிய பரன்
கரம்போற் சாற்றொ ணுதே. (கௌ)

* திருவளரும் வனசமுமே வனம்புகுந்து பன்னாளுஞ் செயுந்த
வத்தா, லரிதுதா மிணையாக வேண்டுமென வென்னுவதென் றலைந்து

நிற்ப, மருவுறக்கைத் திருப்போர்க்கே யுதவியிகக் கொடியதுவாய்
வாய்ந்த வந்தத், தருவெணங்கற் பகமோசுப் பிரமணிய பரன்கரம்
போற் சாற்றொ னாதே. (கக)

* காலவரை யுற்றதனாற் சிலபுவனத் தார்க்குவழங் காத தான்
மேய், கோலமிசூஞ் செம்மையின்றுக் கருமையுற லாற்பயமேற்
கொளலா லென்றுஞ், சாலவங்கைம் மாறுறலான் மடங்கலையும் பெற்
றதனாற் சலத ரத்ததச், சீலமிசூந் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய பரன்
கரம்போற் சாற்றொ னாதே. (கஉ)

* மிகப்பெரிய வரையடுத்தும் விலகுவதா லந்தரத்தை மேவ
லாலத், தகப்பெரிய மாலாழி கவர்த்துமிக விலங்கிடலாற் றருக்கை
மேவி, மிகப்பரிய வயிரமுற்றோன் றனைத்தாங்குஞ் செய்கையினு
லிம்மே கத்தைச், சுகத்துறைசைப் பதிவளர்சுப் பிரமணிய பரன்
கரம்போற் சொல்லொ னாதே. (கங)

* அந்தநளன் முதன்மையுற்று மொருபுவல னேவலுற்றா னடுத்த
கன்னன், நத்திவ தொருகாற்றி யாகமெல்லார்க் கும்பாரி தானென்
றோத, வந்ததனாற் கடையானு னொருவனிம்மு வள்ளல்களு மாண்
பில் லாரா, லெந்தைதிருத் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய பரன்கரம்
போற் றிசைக்கொ னாதே. (கச)

* பொன்னிலமு மஞ்சமஞ்ச தருவும்வள்ளல் கரும்புரையாய்ப்
புரையு ருமல், மன்னுலகிற் கானடைத்தும் விட்புகுந்து மிகவலரை
வாய்ந்து மேலார், கன்னுருவந்தனையொழித்து மிருப்பதனாற் றனக்
குலவமை தானே யாகி, என்னனைபோற் புரந்தருள்சுப் பிரமணிய
பரன்கரம்போ றிசைக்கொ னாதே. (கரு)

இக்கவினைக்கேட்ட ஷை மகாசந்திரானம் மிகவியந்து “உங்கள் கவி
னைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றோம்” என்று கட்டினையிட்டு அருமை பாராட்
டிய பொதுடனே கூறியது.

* அரும்போது வதனமெனு மடவார்மை யலுட்டியங்கி யலையு
லாயேன், அரும்போது சாத்தியடி பணியேனு யினுஞ்சொற்பா
வலரித்த தால்யா, வரும்போது மெனத்தருஞ்சுப் பிரமணிய ருரு
மணிதன் வாக்கா லிங்கு, வரும்போது தின்கவிதேட் டுவந்தனமென
றனவின்ப வாழ்வுந் தேனே. (கசு)

* வானிபுற தென்றறைநா யம்பதியிற் பொலிந்தடியார்
மனத்திற் றேன்றித், தாறுவருட் சுப்ரமண்ய சந்தருளின் கொ
டைக்குதிகர் சாற்றங் காலைச், சேணுலவு மதிசுமனன் கன்னனரன்
மாவலிமைச் செப்பி னான்மா, காணிபரைக் காலொருகா விருகான்
முகக் காலலது கண்டி லோமே. (௧௭)

* ஏர்மலிசுப் பிரமணிய பரன்கொடைக்கோவ் வாமல்வள்ள
லென்போர் கட்குள், ஓர்யென வொருவனினுள் ரூரன்மக னென்
றேச வொருவ னினுள், பாரினில்வக் கிரனென்னப் பகரகின்று
னொருவனொரு பண்ப னின்னுந், தேர்கிலாச் சிசுபால னென்னநின்
னுள் மற்றெவரைச் செப்பு வேனே. (௧௮)

* தேவர்சிகா மணிசுருசுப் பிரமணிய பரன்கொடையின் சிறப்
பை யோர்ந்தக், காவயர்ந்து தேவநின்றன் காமலர்கட் கெனையினை
யா கத்தா னென்றும், பாவலவர் புகலாமற் ரூவரமென் நிரந்துபெ
றும் பான்மை யாலே, தாவரமென் னொருபெயர்பெற் நிற்குவாரா
தங்குருந்த தகைய தாமே. (௧௯)

* பரசமரங் கரத்தாணைப் பகருமஞ்சக் கரத்தாணைப் பதியோர்க்
காழுப், புரசமரஞ் செய்தவனைப் பூங்கணையஞ் செய்தவனைப் பொடி
செய் தோனை, அரசமர மாலைனவுந் துறைசைவெண்குன் றெனவு
மமர்ந் தருளித் தான, முரசமரர் கேட்கவருள் சுப்ரமண்ய சூருவை
நெஞ்சே முன்னு வாயே. (௨௦)

* ஒருவாதுன் னடியரொடங் கடுகையன்க லாமதிய னுணக்கே
யென்னை, மருவவங்கங் காளனென்பார் மாதிடமு நின்னருளால்
வாய்ந்தே னென்றும், பொருளிலா நின்கணிச்சித் திருக்கையுடை
யேனுன்னைப் போல்யான் வந்தேன், நிருவுயர்சுப் பிரமணிய தேவ
வினி யேனுமருள் செய்கு வாயே. (௨௧)

திருவையாற்ற வேங்கடசுப்பையர் சங்கீதங்கேட்க
எட்டுவருடமும் பிரியந்தானென்றபோது கூறியது.

* மட்டுவரு டம்பொழிகா வுயர்துறைசைச் சுப்ரமண்ய வள்ள
லாரி, தட்டுவரு டன்பகைக்குந் திருவாயா லுமதுசங்கீ தங்கள்
கேட்க, எட்டுவரு டமும்பிரிய மெனச்சொலையாற் அப்புலகி றினி

மே லும்மன், மெட்டுவெரு டவுர்கொயா திருப்பராங்கி தங்களினுன்
மிகவல் லோரே. (உஉ)

திருவாவதிதறை ஆதினத்தில் இப்போது மகாசக்திதானமாயெழுந்தருளி
யிருக்கும் ஸ்ரீமத் அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள் பாழாடைத்தன.

* அம்மானம் புலிதரித்தான் பாவினுக்கு முத்திதரு மரஞர்
வாழும், பொய்யானம் பலவாண தேசிகனேர் பணிபரகைப் பேசி
லன்னான், வெய்யானஞ் சுவாங்கி கனமிழந்தான் கவிவரையான்
மிசுத்தாழி வாணன், சம்மானஞ் சொல்லவகை யில்லையென் புகழை
யெவர் தாஞ்சொல் லாரே. (உ௩)

* மாதவனம் பலவாண தேசிகன்றன் நிருமடத்தின் வளங்கன்
டாலம், சிதரன்றன் வேலையையர் பாற்கழிபென் றுறையாடாந்
நிசைமு கங்கொள், போதவன்றன் னூரையினி யயளகரென் றிட
விருப்பப் போவென் பான்மூன், ஒதுமக பதிபதியை மாகவர்க்கத்
துறந்தென்பா னுபர்வெ தாமே. (உ௪)

இண்டாவது சக்திதானத்துக்குக் கூறியகவி.

* திருக்கையிலை திகர்த்திடுங்கோ மலைக்கொடியைச் சிறமதியைச்
சேர்த்தார்க் கொல்லிக், திருக்கையிலைத் தருக்கயிலை மழுப்பலையை
யகற்றியிருக்கச் செகத்தின் டொலார், திருக்கையிலை யெனுந்துறைசைப்
பதிநமசி வாயகுரு செயுகூற் றின்றித், திருக்கையிலை யெனநமக்கு
மனமெயன் னென்கழலைத் தெரிசிப் பாயே. (உ௫)

சேற்றூர்ச்சம்ஸ்தான கர்த்தராகிய
முத்துசாமிப்பாண்டியதுரையடர்கண்மீது கூறியகவி.

* மண்டலமெல் லாம்பரவு முத்துசா மிப்பாண்டிய வள்ளல் கீர்
த்தி, யெண்டிசையும் பரவியதா லூர்தியையிற் திரையனன் வெழின்
மால் வாரி, வண்ணிறைபூ வைக்கடலை யறியாம லீரிரண்டு மருப்பா
னீர்பால், கொண்டகுணத் தாலிரவி மதியாற்றம் மகந்தெளிந்து
குடிக்கொண் டாரே. (உ௬)

சேற்றூர்ச்சம்ஸ்தானபதி சுந்தரதாசத் துரையவர்கள் பேரிற்பாடியன.

* முன்னடிமுப ரங்கமன்னன் கவிக்கேட்டுச் சிரமசைத்தன் மொ
ழியி லக்கம், பொன்னெனச்சொல் லும்புலவீர் சுந்தரதா சேர்திர

§ உபாக்கன் உடையார்பாளையஞ் ஐயீந்தார். இவரை வித்துவான்
கள் பாடல் கேட்டுச் சிரமசைத்தாலும் போதுமென மீழ்வர்.

வெப் பொலெப் பாவும், பின்வருங்கற் பண்டிதென் நறிந்துசரா
சென்றதுண்டோ பேசங் காலிம், மன்னரிரு வர்லெவரே தமிழ்த்
திரமுள் வார்தெரிந்து வழுத்து விரே. (உ௭)

* சல்லாப மாலெங்கள் சுந்தர தாசன் சமுதமதிற்
கல்லா தவரெவர் நீயே சரணெனக் கைநுவித்து
நில்லா தவரெவ ரெப்பிர சங்கமு நீசொலெனச்
சொல்லா தவரெவ ருண்டேற்கன் டோரெம்முள் சொல்லுவிரே.

பேரையூர் வித்துவான் பொன்னுசெட்டியார் அவர்கள் மன்மதனை
“ அருமபானவன் ” என்று ஓர் கலியற்கூறியதைக்கேட்டு அவ்வாறு கூறுவது
பிறை மலையுடையான் என்று கூறவேண்டுமென்றபோது கூறிய கவி.

* பாடவரும் படிக்கவரும் பதம்பதமா வெடுத்தருத்தம் பார்த்
தன் பாக்கொண்டாடவரு மெவர்க்குமுன்பொல் வல்லவருமெல்லா
ரு மாய்ந்து மெச்சி, நாடவரும் பொருளையெடுத்த னுரைப்பதற்கு வா
ராது நாமிந் நாளிற், நேடவரும் பானபதக் தாலறிந்தோஞ் சுந்தர
தா சேந்தர கோவே. (உ௮)

அவர்கள் திருக்குறலத்திற் பிரசங்கஞ்செய்தபோது கூறிய கவி.

* திடபுருட மேருவெங்கள் சுந்தரதா சேந்தரசிங்கஞ் செய்யும்
ப்ர சங்கம், வடவருவி பென்பர்சிவ் மேற்பொமா செவிக்கிணிக்கு
மாவெஞ் ஞான்றும், புடவியெலாந் தொனித்திடுமா தடைபடா திரு
ந்திடுமா புகலுங் காலை, யுடவழுக்கல் லாதகத்தைத் தெளித்திடுமா
விதைக்கிரா யுரைக்கொண் னாதெ. (௩0)

* சொல்லவரை யாதருளுஞ் சுந்தரதா சேந்தரசிங்கஞ் சொலு
ம்ப்ர சங்கம், வெல்லவரை மீதுமதுப் டியல்பொழிதற் கதிகமென
விளம்பன் மெய்யே, கொல்லவரை சேதுவரை குமரிவரை யுரைகவி
ஞர்க் ஞான்றிம் மால்போல், வல்லவரை யாங்களிது வரையுமிந் தில்
மறிந்தோர் வழுத்த லாமே. (௩௧)

* ஒருமலைபக் காற்குருகி யுளமலையும் பொழுதினிலன் அவரி
மீது, வருமலையு மெழுந்ததினிச் செம்மலையு மெடுத்தெய்ய வந்தான்
வந்தான், பொருமலையும் கிம்மலையு மினிச்சகியே னென்சகியே போ
தும் போதுந், தருமலைகு மெழுமலைச்சந் தரதாச மன்னவன்பார்
சாந்து வாயே. (௩௨)

அவர்கள் நாட்கதிர் வழங்கியபோது கூறிய கவி.

* அந்நாட் கதிரையொளித் தாணைத் திருவனென்பா
நிர்நாட் கதிரை யெவர்க்குமருள்—கன்னனெனுந்
சுந்தரதா சுண்ணைச் சொலாதவனைச் சொல்லல்பொன்னு
வந்தவிரும் பைச்சொல்லப்போ லாம். (௩௩)

அவர்கள் ஒரு கொக்கை வில்லாலெய்தபோது கூறிய கவி.

* துத்தியஞ்சேர் தென்சேறைச் சுந்தரதா சிந்திரனைச்
சித்திதருஞ் சேந்தனென்றே செப்பலாஞ்—சத்தருவென்
றன்றொருகொக் குப்பறித்தா னுங்கவன்போல் யாங்காண
வின்னொருகொக் கெய்தா னிவன். (௩௪)

அவர்கள் ஒரு பன்றியைக் குத்தியபோது கூறிய கவி.

* மதமியைற்குத் தவளமருப் பிராணையுக்கைம் மா'வமரர் வா
னிற் செல்லுங், கதிமிகும்வா சியும்பாய்மா பன்றியுங்கோட் மொ
வெனவேன் கழறி னார்க, ளிதுவுனக்குத் தருமாவென் றெங்கண்
முத்து சாமிதுரை யின்ற பாலன், கிதுமுகச்சுந் தரதாசு வள்ளல்கர
வெலதனால் விழ்த்தி னானே. (௩௫)

அவர்கள் ஒரு கடுவாயைச் சுட்டபோது கூறிய கவி.

* விடைபா னருட்சுந் தரதாசு மன்னன் வெடியிற்குண்டு
கடுவா யிருந்திடு மென்பா ரதின்றிரங் காண்டுமென
மொடுவா யதட்டி வருங்கடு வாயை முனிந்திங்குவா
படுவா யெனச்சொலிச் சுட்டான் கிழந்தது பாரிடத்தே. . (௩௬)

அவர்கள் திருக்குற்றலத்தக்குப் போய்வந்தவுடன் குற்றலமுஞ்
சேற்றரு மொப்பெனக் கூறிய கவி.

* தேவருக்கை யுற்றதனாற் திருவணிறை யாயிருக்குஞ் செய
லா லென்று, மாவலுடன் சம்பகக்கா வலர்வாச முறவிளங்கு மதனா
லிந்தப். பூவினுயர் சித்ரசங்கம் பொருந்தியதாற் குற்றலம் போற்
சேற் றாரை, நாவலரோ டெண்ணியுனைச் சுந்தரதா சேந்த்ரலிங்கு
நாங்கன் டோமே. (௩௭)

அவர்கள் மீது செல்லுக்குத் திருமாலுக்குஞ் சிலைடையாகக் கூறிய கவி.

* ஶீர்கொண்ட பழந் திலங்குகையி னாற்றண் சிறந்தகம லக்க
னுறலாற், தினமுமே யெண்படி யுறுங்காலி னுள்ளவு செய்கின்ற

தன்னம யதனா, லேர்மொண்ட லேரிபம் பாரவாக் கெற்றனா னெ
ய்கலா லெந்த லிண, நிசையுறச் சிதவன முங்காட்ட லாலரி மெய்ச்
சொல்லு நாமத் தினும், பேர்கொண்ட பன்னகச் சூட்டுக் கதிர்க்கண்
பொருந்தவரு பெற்றி யதனா, பின்னுற விலக்குநியை மேவலான்
மாலைதிகர் பேர்பெற்ற சாலி வயல்குழ், வர்கொண்ட சேறைநகர்
வள்ளல்சுத் தரதாச மகராச சுகபோ சநீ, வனசமலர் மாதிரிநு வர்க்கு
மொரு பதியாக வாழிநீ ழேழி தானே. (௩௮)

உபமார்த்தமுள்ள பிரியாதுக் கவி.

* அன்னமலி வயல்வளத் தென்சேறை யம்பதியி லரசாட்சி
கிதரிபற்று, மண்ணல்சுத் தரதாச மன்னவா வாதிமா னறையும்பிரி
யாதுகேண்மோ, முன்னமொரு கைவிலங் கைமுரித் தவனெஞ்சா
ன் முன்பாக வந்தராமன், மெழியிலோ மெப்பிலான் ழுர்க்கமா :ரி
குலமபன் முந்திலுத் தென்தகத்தின், மன்னுகற் பணியெலான் திருடி
னான் நங்கைவளை வத்திரச் சிணையுமுரிய, வந்தான்ப யச்சேலை யஞ்ச
த்தி யாத்கோலில் வவத்தனன் சான்றதினிமே, வென்னதான் வே
ண்டிமில் வேலைபஞ் சலரஞ்ச வின்யுதன் டித்தமிழகவு, மேழையாம்
பேதையைக் காத்தருளு வாயென்னி லிவ்வுலகின் மிக்கபுகழே. (௩௯)

அவர்கள் தேவதானத்திற் செய்த அட்டகோண மானிகையை வியந்து

கூறிய கவி.

* வின் கொணும் படிவளஞ்சேர் சேறைச்சுத் தரதாச ஸ்ரீந்தனி
ந்த, வெண்கோணத் தனிலமையா வெண்கோண மானிகையான் நி
யற்றினுன்மாப், பண்கோணி லாவேதப் பிரமணிது போற்பார்த்துப்
படைக்க வெண்ணிற், கண்கோணங் கைகோணு மனமுமிகடி கோ
ணமுயர் கலைவல்லீ ரே. (௪௦)

* குலவுமவட கைலையுயர் கையிலைபென்று மிகவெள்ளித் துன்
றென் றேங்கி, யிலகுமுயர் போகெகர் நீயப்பாற் போகெக நென்று
மேலாய், சிலவுமறை யவனாந் மறைபவனு டென்நெழந்து தின்றாற்
போலும், வலனுமமென் சேறைமன்ன னென்கோண மானிகையின்
வளர்ச்சி தானே. (௪௧)

அவர்கள் தேவியோக மானபின் கூறிய கவி.

* கல்லாத கலையிலைபென் றெக்கலையுங் கற்றதனாற் களவி லும்
ம்பொய், சொல்லாமை முதலாகற் குணகிறைசுத் தரதாசுத் துரை

பையிர்பாட், டெல்லாருங் கவலுறக்கொல் லந்தகனே யுனைநடுவ
னென்னும் வார்த்தை, பொல்லாத விடப்பாம்பை நல்லபாம் பென்ப
தொப்பாம் புகலுங் காலே. (சஉ)

* இந்திரன்சுந் தரதாசன் றனக்கெதிராப் புலிகரடி யெதிர்த்
தூப் பாய, வந்தவைபெல் லாஞ்செயித்த லல்லவனிச் சமனெருமை
மாட்டுக் கார, னந்தகனோர் காலனிவன் றனைச்செயிர்க்கி னமதான்
மைக் கழகா வென்று, சிந்தையிலெண் னினனதனாற் செயித்தானின்
தேலவனென் செயவல் லானே. (சங)

* வாக்கினய மனத்தினய மிரண்டுமுறுந் தென்சேறை மன்னன்
பேரி, லாக்கினைபென் றுற்பின்னோ ரடியெடார் மீறிமற்றோ ரடியெ
டுத்தார், நாக்கினைபெல் லாநறுக்கு வாரவன்பாற் சூழந்திருப்பார்
நமனே யுன்னைத், தாக்கினைய வுதைப்பர்கனி தருமனென்ற தால்
விடுத்தார் தப்பி னாயே. (சச)

* பிடுமர்சுந் தரதாச மன்னுநீ கிரகரகம் பிதஞ்செய் திப்பா,
காடநய மென்றுரைக்கி லஃதிலங்கம் பொன்னெனவேநாவ லோராற்,
தேடவரும் பொருளேதென் சேறைநகர்க் கரசேநீ சென்ற பாதை,
கூடவரா திங்குருந்து குழறியதா லெங்களைப்போற் கொடியோர்
யாரே. (சரு)

* தேர்த்தாணை யரசேசுந் தரதாச மன்னுநின் றிருமு கத்தைப்,
பார்த்தாலு நீகடைக்கண் பார்த்தாலு மதிமனாம் பழுத்தி ருக்குஞ்,
சீர்த்தாலு வாலொருசொல் லுரைத்தாலும் போதுமெனச் செப்பித்
துள்ளி, யார்த்தாரைக் கைவித்தா யவர்புரிபா தகழுனைநொந் தாவ
தென்னே. (சக)

* சேலைவைக்கும் கரமதன்சுந் தரதாச மன்னவன்வா சிப்பை
நாடி, மாலைவைத்தெந் நாட்டிலிருந் தெவ்வரினு மென்றாலும் வழத்
தக் கல்கிச், சாலைவைத்துந் தானுரைத்து மனங்கொடுத்து மன்னவ
ரைச் சபைசென் றாலு, மேலைவைக்கும் படிபுரிந்தும் வைத்தநன்றி
யெடுத்தெடுத்து வியவார் யாரே. (சஎ)

சேறைச்சாடைதவிர்த்தவர் கோவிற்கெத்திருக்கிற நாகமலைக்
கோவிற்கும்பாபிடேகச் சிறப்பு.

* உலகினொரு குறுமுனிகைக் கமண்டலத்தை யோர்காகமுற்று
வியுத்த, விலகவரு ிராற்பல் வனந்தருநீர் நாடான தெந்தாட் டோ

ன்றி, ஸமுதயந் பொதியமக்கான் முதலாக வரும்பொருளை நன்னீ
ராலே, பஸவாஞ்சேர்ந்தியிதனுக் கொவ்வாதென் றநிஞர்நொலும்
பாண்டி நாட்டில். (௪௨)

* பெரியபுறங் காட்டாடி வையமெற் பவன்றன்னைப் பேணி
நன்புக், குரியனெனக் கொண்டானன் நியுதாட்ட மொன்றிலா னுவ
னுக் காகப், பரிதல்கூ டாதெனவத் தனதனைநீத் துயர்வாங்கள்
பாரித் தேசொல், வரியபுகழ் சேரளகை யிங்குவந்த தெனும்பேரை
யாநல் னூரில். (௪௩)

* அரசங்க மேராறு முடையவனே யரசருளே றுவா னென்று,
பிரசங்க நாப்பொய்யா மொழியருரைப் படியமைந்த பெருஞ்சீ ரா
ன்று, வரசங்கத் தழைத்தோங்க வியல்புளிக்கோ லோச்சமுபர் மன்
னன் கன்னிக், திரசங்கத் தமிழ்வாசித் தவனுலகிற் றன்புகழ்வா
சிக்கச் செய்தோன். (௪௪)

* பரங்குன்ற முதலாகப் படைவிலோ ராறதனிற் பாங்கா
வுற்ற, வரங்குன்ற மிளிர்நயன வள்ளிபங்கன் நிருப்புகழை யன்பா
லுள்ள, மிங்குன்ற னருள்செயென மிகத்துதிப்போன் சிவபிரா
னிவிதா குட்பொன், னரங்குன்றற் போதமிலான் விலங்கொப்பா
னெனவுரைக்கு மறிவின் மிக்கோன். (௪௫)

* நீடுபொறை வாய்மையினே ராருமில்லா னென்றுநே ராரு
மில்லான், பிறேசற் குணமுள்ளான் பகையிடத்துங் கடுமொழியைப்
பேச லுள்ளா, வீடிலாச் சிவதருமன் சேர்ந்தவர்க்கெல் லாந்தரும
னிவன்பா ரென்னிற், கூடுபுகழ் நாகயசா மித்துரையன் னவன்முறை
யிற் குலவு நாளில். (௪௬)

* செப்தவத்தா லுயர்ந்தசே வகப்பாண்ட்பன் பருவம்வந்து
சேருங் காறு, மெய்தவிச்சே தைமினுமர சியற்றெனவன் னவன்
றந்தை யிசைத்த வாறே, வெய்யகுறும் படக்கியுபர் பொருளிட்டி
வினையுன்மிக வினையச் செய்து, துய்யவறப் புறமலை யம்பெருக்கி
யின்னமுஞ்சீர் னுலங்க வெண்ணி. (௪௭)

* மன்னுகர் தேவதா னத்தின்மரு தத்திருக்கு மயிலோன்
கோவில், பொன்னகரான் றனக்குரிய தவற்கடமான் காணியதாற்

பொருத்தா தென்று, சொன்னமலி காகலை மேற்கோவி லொன்று
சிற்பத் துலங்கக் கண்டே, யன்னகும் ரணையதன்மே லாகமத்தின்
படிபதிட்டை யமைபச் செய்து. (௫௪)

* கும்பாவில் விசையாவென் றுரைசெயுந் யகசாமிக் கோனவ்
வேட்குத், கும்பாவிப் பிரர்கலொ மாசீர்வா தம்புரியக் குலவுஞ்
சொன்னக், கும்பாவி டேகமகா வபிடேகஞ் செய்துபின்னர்க் கோதி
லாத், கும்பாவில் விளங்குபா நேனையபி டேகமெய்யைக் குளிரச்
செய்தே. (௫௫)

* தன்னடியார் கங்காட்சி யுறத்தொழுது கதிபுறப்ர சன்ன
புறா, மன்னுறச்செய் தந்தணர்க்கு விலாப்புடை விம் மும்படிக்கு
முற்றை யொர்க்கு, மின்னமுத நலஞ்சா றவகையுறத் தத்துவிதி
யீர்ந்து நானும், பன்னுதமிழ் நாவலர்க்கு மெத்தனையோ கோடிதந்து
பலன்பெற் றுனே. (௫௬)

* தென்னவன்முன் வனத்தைவெட்டி நிலத்தினிற்சொக்கேசர்
தனி செய்து வைத்த, தென்னபெரி தோபேரை நகர்க்குறைநா யக
சாமி பெனும்பு பாலன், செந்நெல்வளத் தென்சேறை நாகமலை தன்
னைவெட்டித் திருத்தி யப்பா, லன்னமலைமேற்குகனுக் காலையஞ்செய்
துபெரிதோ வறைகு யீரே. (௫௭)

* இங்கக மலையினையான் முன்பார்க்கத் திரண்டுவிந் திருந்த
திந்நான், மன்னுசங் கப்பலகை போல்விரித்த தென்னவித மந்த்ர
சித்தி, தன்னாவிம் மலைக்குளதோ வல்லதுன்றன் வல்லமையின்
றகையோ சொல்வாய், பன்னாநுங் குகனருள்சேர் நாகயசா மிப்பா
ண்டய பாக்கிய மாலே. (௫௮)

சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தானமகேசர் இராக்கப்ப பிள்ளையவர்கண்மீது கூறியன,

* விளத்தனத்தற் தமைபுறுதன் மிடறுநடை யிடையெதொடை
கண் மேஷம் வாழை, வினத்தனத்தற் தமிழிதமாங் காரிகையை மேஷி
யணை யில்லை யாகிற், சினத்தனத்தற் பகழிபவன் மேல்விடுவன்
வேள்சகியான் சேர்ந்தார்க் குப்போ, சனத்தனத்தற் தருள்புரியும் வன்
வலிராக் கப்பமன்னு தமிழ்வல் லோனே, (௫௯)

* அடுத்தாரைக் காக்கு மரபாயன் கல்வி யறித்தவர்க்குக்
கொடுத்தா தரிக்குங் குணமுடை யானிக் குவலயத்தி

னடுத்தாழ் கிலாத கிராம்பப் பூம வகுலஞென்றைத்
தொடுத்தாழ் குெடுத்த படிமே முடிப்பன் றசங்கட்டியே. (௬௦)

* தன்மதியா னம்பெருஞ் தபரதா கயசாமித் தனத னென்னு
மன்மதியாக் கப்பமுதி லிணைத்தபடி யெலாமுடிக்கும் வலவ லின்
ஞென், தன்மதியைச் சுமதிபென்பா கிராகவணை வனம்புகச்செய் கம்
வை கொண்ட, தன்மதிக்குந் சம்மதித்த வமைச்சனையார் சுமதியெ
வச் சொல்லு வாரே. (௬௧)

* பலவனஞ்சேர் தென்சேறைப் பதியுறைவோர் மாற்றலர்கம்
பயத்தித் தென்றம், தலைமுறச்செ யிராக்கப் பதியுடுகி கணையாக்
தன் லிருபன் கானத், தலைமுறச்செய் பட்டிகனை மதியுடுகி யெனவு
ரைப்ப துதிக்கு மாவின், ஐலகவர்கொன் னத்திணையு மிரும்பினையும்
பொன்னெனுஞ்சொல் லொக்குத் தானே. (௬௨)

ஹ. சம்ஸ்தானம். தானுபதியடர்கண்மீது கூறியகவி.

* இருகுவினை விழிகள்கழுத் திணங்கும்வனை மானுவனை பெதி
ரே கண்டா, லருகுவினை யாதவரயா ரத்தவனை யுண்டவன்சே யம்பா
லுன்பா, லுருகுவினை யாசரிபு முடையுஞ்சோ ராமலுள்ள முவக்
தான் செம்பொன், பெருகுவினை யாபழி யாண்டிமன்னு ளாவல்கொ
ல் பெருமை யோனே. (௬௩)

* மலுச்சென்மம் பெறலரிது பெறிலுங் கல்வி வரலரிது வக்
தாலும் வழங்குஞ் செல்வக், தனைப்பெறுத லரிததுபெற் றுலு
மேலாஞ் சந்ததிசா தார்க்கிணையு தாரம் புத்தி, யனைத்துமே பெறல
ரிதா மவைபெற் றுலு மதிகாரம் பெறுதலரி ததுவும் பெற்று, பென
க்குவதை யுறச்சேறை ககரத் தன்வி லெழிற்பழனி யாண்டிமன்ன
னெனுப்பூ மானே. (௬௪)

பாக்க:சேதுபதி அவர்கள் பேசிய பாடியது.

* மேனகையில் வாததினற் குறைமதியைப் பொருந்துவதால்
வெப்போ னென்னத், தானிருக்குத் தன்மைமிகுல் வாசியா தவனீ
ரஞ் சந்தி பின்னல், மானமுறுங் குவலையத்தை வாட்டுகென்று.னெ
ண்டதனால் வாங்கிமே லோடும், பானுவைப்பாற் கரசேது பதிக்கிணை
யா பொருளாக் பகரோ னாகே. (௬௫)

* பூவினியுப ரஞ்சகரு நிறைகவினாற் பொருந்தவளப் போத
கந்தாற், நேவதா னத்தைவிரும் பியதானற் புலவர்குழாஞ் சேர்த
லான்மா, மேவுச்சி முகமனா னுயர்செல்வச் சிரத்தான்மே னகையா
ன் மேலாக், காவலன்பாற் கரசேது பதியையா கண்டலன்போற்
காண்கின் றுமே. (௧௧௩)

* அத்துவரு டன்பகைக்கு மதரமின்னுர் மதனாண் னருண்மு
கத்தைப், பத்துவரு டம்பாரா திருந்தவருத் தந்தவிர்க்கேன் பகர்கா
விற்கென், முத்துவரு டம்பொழிய முகவைநகர்க் கரசேமுத் தமிழ்
ச்செல் வத்தை, நத்துவரு டத்தைபெனும் பாற்கரசே துபதிமக ராச
மாலே. (௧௧௪)

இராமாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தில் நவராத்திரி உற்சவத்தில் வந்திருந்த
அநேக வித்துவான்களைப் பரிசுரிக்க ஷை பாற்கரசேதுபதி யவர்கள் “கடைக்
கிணையோ மற்றவர்தங்கால்.” என்று கொடுத்ததற்குரியைச் சேர்த்து அவர்
கருத்துக்கிணைய ஒருவரும் பாடக்கூடாமல் விட்டுவிட்டபோது பாடியது.

* வேற்கரகைச் செங்கூர் விமலனையே வேண்டுகின்ற
பாற்கரசேது பதிவேந்தே—மேற்கொள்
விடைக்கொடியோற் கன்பன் மிருகன் பெறன்
கடைக்கிணையோ மற்றவர்தங் கால். (௧௧௫)

சிவமிரிச் சம்ஸ்தான கர்த்தராகிய சங்கிலிவீரப் பின்னத்தம்பி பாண்டிய
துரை யவர்கள் மீது கூறிய கவி.

* ஒருநாறு மரன்பதிமுன் பாதி முத்திக் கோதுவர்பின் பாதி
யுமாற் கோர்பி ரப்பாம், பெருகுமுதன் மூன்றுருக ணார்தி முன்னை
பின்னாகளை மகிழ்விக்குஞ் சொல்லா நெல்லை, மருவுமிரண் மறிரண்
டொன் றுபு தப்பேர் மற்றதுவே விரருக்கு மகிழ்ந் னொன்றுந்,
தருமதுரை சங்கிலி வீரப் பின்னத் தம்பியா சாட்சிபுரி தலத்தெ
ழுத்தே. (௧௧௬)

ஊற்றமலைச் சம்ஸ்தான கர்த்தராகிய இருதையாலைய
பாண்டியதுரையவர்கள் மீது கூறிய கவி.

* பன்னூற்று வரைப்புரந்த ராகவன்றன் காலகடு நடுவிம்
மானுன், சொன்னூற்று வரைப்புரந்த ராதலமேற் திகழ்விரைத்
துரையே பென்னு, முன்னூற்று வரைப்புரந்த ராமையின்வென்
றவவெனூர் முக்ய மாச்சேர், தென்னூற்று வரைப்புரந்த ராமவித
யாலயபூ சிதபூ மானே. (௧௧௭)

* தரைக்கும்பா வின் லுலகத் தனக்கும்பா தலத்துழயர் தவ
மாந் தென்ம, லுலகக்கும்பா விடேகமதிற் றுறைநரையிற் று துத
மிழாற் றுலங்கும் புறா, லுலகக்கும்பா விருக்கலுரைத் துன்றனைமெ
ந் தியதைபென்னென் றுறைநு லென்றென், லுலகக்கும்பா விவேக
முய நிருதயா லயமதனு மன்ன ரேமே. (௭௧)

* கலங்கலரைக் காதுலுடன் நேற்றயித்தான் மாற்றுகல்போ
ந் கவிைய மாற்றக், கலங்கலரைக் காதுவழி புறநிறைப் பதிமார்க்கங்
கண்டாய் பின்னிங், கலங்கலரைக் காதுலுட லேவுமதன் போலுதித்
தோன் கலிவாய்ச் சொம்பொற், கலங்கலரைக் காதுசந்துக் கருநிறை
யா லயன்றருவான் கனகத் தானே. (௭௨)

போலுமதன் லுலகிலே ஒருகணிகை ஒருவேதியன் றேன்மேலேறி
சின்று மலர் கொந்திபாடு வியந்து கூறியகவி.

* முன்னிறைப் புணையுலகத் ததிரயமொன் றொருகணிகை முகை
வின் டார்க்க, பன்னிரின் பூப்பறிக்கும் போதிலப்போ தெட்டா
மை பார்த்துப் பக்க, கன்னீர்மை யுற்றயயர்க்கோ ரகநாரென் றே
றாவவர் கம்பு யம்போ, வீன்னமுக்கு சிறத்தெறிப் பறிக்கலா னுருவ
மென் நிரங்கி னரே. (௭௩)

இக்கவிநீர் கண்டவர்கள் முகஜுர்க்கு வந்தபோது கூறியது.

* கல்லைப்பன் றயிறுக்குவந்து மிகப்புறச்செ யரனடியைக்
கருதும் வல்லோன், முல்லைப்பன் னவமெனுமின் னுர்மதன னுதா
மருண முதவ்வு னுன, வெல்லைப்ப னெனுங்குமர சாமிமுத்து சாமி
வன்ன வீருவ ரோடு, கெல்லைப்ப முகிலையுங்கன் டென்றுமுறுப்
பெருமகிழ்ச்சி நேருந் தோமே. (௭௪)

தாம் வசிக்கும் முகஜுரில் விளையக்டோயில் கட்டிதலைச் சிவந்தடுத்தபோது
தாசில்தாருக்குக் கூறியன.

* இக்கடவுன் முகத்துங்க லுக்கடி தாம் பார்ப்பதனுக் கெட்டா
தென்றோ, தக்கலஞ்சிற் றுண்டிபெரு வயிறகிரம் பாடுகளவோ
சந்தி பெல்லா, மிக்கவுத்தன் வாகனத்தா னமதகத்ததை னுளைப்ப
ரென்றோ விலக்கு தந்தே, அக்காரயற் றனர்தவஞ்சேர் சரவணமுத்
தேத்தரமன்னு வறைநு லாரே. (௭௫)

* மன்னவகின் நிருமுதத்தைக் கண்டமட வார்கர்த்து லுளை
போ காமன், முன்னமொரு துடையிலே தியற்கையன் றி யொருத
கும முடக்குந் போது, இன்னமுறத் துடையிலே வின்னதிகா ரத்
தமுண்டேந் திற்பார் காப்பார், பன்னுதமி முருமைபறி சரவண
முத் தேத்திரசம் பன்ன மாலே. (௭௬)

* அரக்கமாவென் தவனெனச் சொல் சரவணமுத் தேந்திரரின்
என்கு மத்தி, வீரக்கமிலா தவர்களுக்குஞ் செல்வருக்குங் கலகமுன்
டா மிதுவல் லாலோர், வருக்கொருவர் கலகமியற் றுதபடி. யொடுக்கி
யதை மறந்து செய்யும், குமக்கினத்தார் பாகையடக்கும் படியாயோ
ருத்தரவு கொடுப்பாய் கீயே. (எஎ)

* சென்றசென்ற திசையனைத்துஞ் சத்திரமு மாலையமுந் தேவ
ர்க் கெல்லா, நன்றிதருங் கும்பாபி டேகமுந் தெப் பமுஞ்சிறப்பா
நாளுஞ் செய்தா, பென்றபெரும் புகழுடனெ யெங்கள்சமீ நென்னை
ரினி லிக்கா விற்கு, முன்றனையே யுரைக்கவருந் சரவணமுத்
தேந், ரமன்னு வுயர்கோ மாணே. (எஅ)

ஆசுச் செய்யுள் ௩௧௧௨..

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

இவர் சேற்றாச்சு சம்ஸ்தான வித்துவான். முகலூர் வேளாளகுலத்தின்
ராமிய இராமசாயிக் கவிராயர் சிரேஷ்ட புத்திரர். கொல்லம். ௧௮௨௭-ஆவது
ஆண்டு விரோதிருது வருடம் பங்குனி மாதம் பிறந்தவர். திவோஹுறை
ஆதினம் இரண்டாவது சந்திரானமாயிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி கமசிவாயதேசிகசுவாமிகளி
டம் இலக்கிய இலக்கணங்கள் சிரம்பக் கற்றவர். 25 வருடங்கள் சிவகாசியில்
வசித்தவர். இப்போது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து நூற்பரிசோதகராயிருக்கின்
றவர். ஷே சங்கவித்துவான்களிலொருவர். சிவகாசித்தலத்துவிசுவேசனையே
தமது பிராணுர்த்தராகக் கொண்டு சிவகாசிப் புராணம், பதிற்றுப்பந்தாதி,
கலித்துறைந்திரிபந்தாதி, வெண்பா வந்தாதி, கலிவிருத்த வந்தாதி, மாலை
பாடியவர். இவையன்றித் திருச்செங்கோட்டேந்திரிபந்தாதி, திருப்பரங்கிரி முரு
கரீபிள்ளைத்தமிழ், சேறைத்தவம்பெற்றநாயகி பிள்ளைத்தமிழ், இராமேச்சு
ரம் பர்வதவந்தாரியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், குறுகீதத்துறைச் சிலேடை
வெண்பா, அரிமழம் மீனாட்சி சுந்தரேசர் பதிகம், மீனாட்சியம்மை பதிகம்,
பழநியாண்டவர் பதிற்றுப் பந்தந்தாதி, ஸ்ரீ ஜலமுக நாவலர் சரித்திர
முதலியன பாடியவர். அவ்வவ் வமயத்தோறும் பற்பல தனிப்பாக்களுஞ்
செய்தவர். திருச்செந்துர்ப் புராணவசனம், திருப்பரங்கிரிப் புராணவசனம்,
திருக்குற்றலத்தலபுராணவசனம், புதுவைப்புராணச் சுருக்கவசனம், பாவநாசத்
தல புராணச் சுருக்கவசனம், சிவகாசிமான்மியவசனமு மெழுதியவர். இவை
களையும் சிவகாசியம், பாவநாசத்தலப்புராணம், கம்பராமாயணம் ஆணியகான்
டபுரை புதுவைத்தலபுராணம், கன்னியாகுமரித்தலபுராணம் முதலிய நூல்

கொயும்பரிசோதித்து வசலிட்டு வெகப்படுத்தியவர். திருவாவடுதலை ஆதி
னவீரத்தவரின் சுப்பிரமணியக்கவிராயரும் மதுரை வீடேகபாறுப்பத்திரா
ர்பா கந்தனவீக்கவிராயரும் தமதுபிற்சகோதரராகப் பெற்றவர்.

விகாயகர்.

* அப்துமும் பாசமுரியா மங்கையில்வைத் தாமெம்மை
யிங்குவாஞ் செய்வா ரிலையென்று—தங்குசிக்
காபொன் றுயர்தின் களிநெயல் காலுகினை
நாரொன்றி னுலயாப்பா நாம்.

(௧)

மதுரை விராயகர்.

* கூடலிலே பூத்தவொரு கொம்பரசைக் கூடியதன்
மாடாச வேம்பாகாய் மன்னுதமிழ்ப்—பாடலொன்றும்
பாடாய்கொஞ் சோன்றைப் பாயியெனப் பார்சொல்லக்
கூடாதோ சற்றேரீ கூறு.

(௨)

சேறை வெயிலுகத்த விராயகர்.

* சேற்றார் மிகச்சிறஞ் செய்யுமென்றோ செம்பொனுயர்
மாற்றாரு மேனி மழிகளிறை—போற்று
மயிலுகத்த கத்தர்முன்பு வந்துதித்த தேவே
வெயிலுகத்தி ருத்த விகம்.

(௩)

முசுலூர்.

* ஏறம்புகடை யானைதலை பென்பார்க ளென்றோ
பெறம்பரிய யானையுருப் பேணி—யுறுத்தலைமை
மேவினீர் பாண்டி விராயகரே மென்செய்திற்
காவின்ர் குழ்முசுலூர்க் கண்.

(௪)

சுப்பிரமணியர்.

* தீப்பொறிக ளாறுமொன்று சோத் திரான்றருவி
யாய்ப்பொலிபு ியென் னகவிரும்புட்—பொய்ப்பதித்தா
லென்று முருகா திருக்குமொ ின்னருளை
துன்று முருகாவா சொல்.

(௫)

திருப்பாக்குன்றம்.

* பாக்குபெறு ியேக பத்தி னிவிரதனேற்
நித்திற் பாக்குவாழ் சேத்தனே—யிங்குகினை

பிச்சியேன் மாத நிருவர்கலப் பெய்தானால்
பச்சியெனை புஞ்சேரிந் தான்.

(௭)

* பாட்டுக் கலந்துமுன்னோர் பாவலினைப் பாடநீர்
கேட்டுக் கலந்து கிரிக்குகைவிட்—டோட்டுகித்தீர்
எற்றுக் கெவளவுபாட் டேனுமபி லேந்துகையிர்
உற்றுக்கே னும்பாடு வோம்.

(௮)

தற்காலத்திருப்பதி யெனவழங்கும் வடவேங்கடத்திற்குப்

போயிருந்தபோது கூறியது.

* வடவேங் கடமலையில் வாழ்முருகா நிற்குந்
திடமோங்கு நின்சீர் தெரிந்து—மடமோங்க
நாமதலாதச் சாற்றினார் நம்மைமுமென் செய்வாரோ
காமுற்றிங் காரிருப்பர் காண்.

(௯)

* உருமாறிப் பேர்மாறி யோர்புலவன் பின்போய்
மருவு மொருவென்பா வாங்கு—முருகவுனக்
கித்தனைதுன் பெற்றுக்கின் றெத்தனைவெண் பாவேண்டும்
அத்தனைக்கு மென்னவருள் வாய்.

(௧௦)

திருச்செந்தூர்.

* இக்கனல்வே ணின்னை பெரித்திட்ட தெக்கனலோ
அக்கனலே கையி லபிலெடுத்து—தக்கதிருச்
செந்தூரில் வைகுமிது தோராமற் றென்றலெம்முன்
வந்தார் கினைவை மற.

(௧௧)

* தேகாக் கினியுஞ்சூர்ச் செற்றடங்காத் தீயகொடுங்
கோபாக் கினியுங் குளிர்தற்கோ—மீதாக்குஞ்
சீத மிகுதெண் டிசைக்கடல்சேர் செந்தியுயர்
மாதலமென் னுற்றான் மகிழ்ந்து.

(௧௨)

முன்னடியிரண்டுமுன்றா மெழுத்தொன்றெனுக.

தேவதானம்.

* மன்னுதற மாதை மணஞ்செய்து வன்குறிஞ்சி
பென்னு சிலத்தி லீருப்பதுபோன்—பின்னுதெய்வ
யானைமணஞ் செய்ததனுக் காகமுரு காதேவ
தானமதி னுற்றாய் சரி.

(௧௩)

சிவபிரான்.

* அவையினர் வெள்ளி மலைபோன் மலைபுகூது

மையமெற் றுபானு ஸரயகோ—அப்ப

வகுத்தான் வகுத்த வளகயல்லந் கொடி

தொகுத்தார்துத் துய்த்தலிநு.

(க௭)

* பின்னை வருத்தமத்தப் பின்னைபயப்பெற் றுபறிவ

துள்ளநா லாளு ருட்டுமரம்—தன்னப்

பாலைபிடக் காது பரமரே சென்ற

பிரயவ பெனக்ககற்ற லிர்.

(க௮)

* அனைத்துயிரு மாட்டுகினை மம்பலத்தி லாட்டி.

கினைத்துயிரெம் கட்டுவிடு கிப்பா—லினைத்துதித்தா

லிங்க யவட்கா கிறைவா விரங்காம

லெங்க யொலிப்பா யினி,

(க௯)

* அடிதா சிவாவென்போ ராபரனு வென்னு

தடிதாசி வாவென்போ ராசின்—கடிமலத்தா

ளாவி சுவாசமடங் காழுன் னடுப்பதற்கை

பாவி சுவாசமடங் கார்.

(க௯)

எளத்திக்குப் போய்ருந்தபோது பாடியது.

* புலையனெடு கருமான்மீ சாமன்கம் மாளனிவர் போற்றவென்று

நிலைதளராக் குயத்தியரு கேகிற்ப வொருவேட னெரினிற்பர்

கிலைபயிலு மொருசிறிய வேடனைப்பெற் றுண்மகிழ்ச்சி திகழ்காளத்தி

மலைநிசைவாழ் செம்மானை யம்பட்டன் பூசிக்க வணங்கினோமே.(க௯)

சென்னையிற் காம்புத்திருக்கும்போது மல்லிகேசுரரைப்

பிரார்த்தித்துக் கூறியன.

* கண்கலங்க சாவாய் கலங்ககிறு கண்ணெதிரே

யுண்கலங்கண் டாலு முளமுவர்க்கப்—புன்செய்

சுரங்காயா வாறுசென்னைத் தாய்ச்சுடரே யின்ன

மிடங்காயா வென்செய்கோ யான்.

(க௯)

* தெருண்ட மெய்யன்பர் பற்பனர் சூழ்வருஞ் சென்னைநக

ரீருண்ட கண்ட மிலங்குமெம் தாய்கினை மேத்திசின்சி

ரகுண்ட டமியன் கடுஞ்சுரம் போக்கி யருகின்வரும்
பொருண்ட ட மென்னைகொ லாமினி யேனும் புரந்தருளே. (1)

விருதுபட்டிக்குப் போனபோது சொல்லியது.

* இன்னுமொரு காலுடைக்கின் மண்முடிமற் சுமத்தலன்றி
வினாவன் வகிற், அன்னுரிரம் படிபடவும் வேண்டுமென்றோ
சொக்கெசர் நுணைவி யோடு, மன்னும்வைகைக் காரயகன்று விருது
கைர் கதிக்காரியில் வந்தெஞ் ஞான்று, மின்னுதுதி பெறவுவந்து
விறற்குந்தா ருபர்வசதி விரும்பார் யாரே. (20)

மதுரைச் சுந்தரேசுவர்.

* ஆறுதலை வைத்திருந்த தால்வையை யாறழைத்தான்
வறுமன்னங் காணு திருந்துமெந்த—வாழ்முன்னம்
அன்னக் குழியை யழைத்தருளி னுன்மதுரை
மன்னற் கினியமரு மான். (21)

* மாமதுரைச் சொக்கரே வந்திப் பவர்க்குநீர்
தாமடி யிரண்டு தரவ்சரியே—யாமெனினும்
மன்றிருமன் தீர்ப்படியா மைக்கம்மன் வண்கைதமக்.
கண்டுறடி யிதல்துற்ற மா. (22)

* உருவிற் றொப்பி லுயர்விலையென் றோரக்-
குருவிக்கும் வரதவூக் கோக்கு—பருவுழா
தேசஞ்செய்தி னுடற் றெவ்வரே சித்தத்து
வாசகவன் பேயுயர்ந்த தாம். (23)

* அரையனிடக் காட னருமையறி யானைக்
கிரவி னெருப்பிடம்விட் டெந்தாய்—பரவுவட
வாலவா புற்றா யறிஞ ரருமையுனைப்
போலயார் கான்பாரிப் போது. (24)

* கல்வளைத்திர் கல்லாண் கன்னலுன்னார் காட்டி வீர்
மல்வளைத்த வெண்டேன் மதுரைகார்—தெவ்வரே
ஐய மறவின் றடிவே எனக்கல்லப்
பைய வளைபுறம்பார் பாம். (25)

சேறை சசாடையீசர்.

* பங்கொருத்திக் கீழும் பரமாவின் பாதமல
ரங்குளத்தி லேயலர்ந்தி யாட்கொள்ளாய்—பொங்குபுகழ்ச்
சேறையினி லெவ்வாறு செய்தாய் தெரியலோர்
பாறையி லெருத்தின் பதம்.

(௨௬)

* நஞ்சன் டலுமன்றி நஞ்சடைய நாகங்க
லஞ்ச தலைபுறமைத் தாதரித்திர்—நஞ்சறுமால்
கடப்பவென் னெஞ்சையுங்கைக் கொள்ளுவதற் குத்தடையா
நீடிக்கிற் றைக்கிறைவ ரே.

(௨௭)

* சசரே சேற்றா ரினிற்றி ருக்கன் னிசரோனப்
பேரலுற்றார் தும்மைப் பிறர்கன்போற்—தேசருண
ஞலடையா தவ்வுருண னங்கிமதித் கத்தேசை
மேலுங்கன் னிதலினு லே.

(௨௮)

சங்கராசாயணர்கோயில்.

* வந்தவர்க்கு னாயில் வரதாசை மாநகரின்
முத்தமன் னிட்டவர் முறையோடுஞ்—சொந்தமாம்
பித்தரே சன்மப் பினிபெயரு மேலின்னு
மெத்தனைமன் னேனு மிடும்.

(௨௯)

கருணைல்லார்.

* ஆயகரு வைக்கரசே யாபுங் காவான்மட்
தூய புலவருமைத் தூக்கிடில்—ஞாயமென
ஓட்டு மகிழ்த்தா ரிறவா திருத்தின்னும்
விட்டுவிட ரத்த கிளை.

(௩௦)

சாலிவாடி.

* ஆனதிரு செல்வேலி பங்க னனவரத
தானாய் விற்றி ருக்குத் தம்பிரான்—மானமற
ஐயமேற் குசென்பா தாங்கதுமெய் யாபொய்யா
ஐயமேற் குதடைப்பா ரார்.

(௩௧)

2 ஒருட மறையிலீனமற் போனபோது பாடிய கவிகள்.

* பண்ணியதில் வார்மனம்போற் அடுங்கொடிய வெப்பமிக்கப்
பூமி டேக்து, முண்ணிறைய வோரிரண்டு வருடமா மழைபெய்யா

தொனித்த தென்றோ, லண்ணியபல் ஹயிருமென்ன பாடுபடு மந்தோரீ
யறியா தென்னோ, நண்ணியமெய் யன்பர்தொழுஞ் சிவகாசி நகர்வி
சுவ நாத தேவே. (௩௨)

* ஆற்றுவர வாகுளத்து நிறைவாயா தொன்றுமில்லை யஃதே நிற்கு,
ஆற்றுவர வுங்கொற்று வில்லையென்று லுயிர்கொள்வா லுயுமித்
துன்ப, மாற்றுவரா ரருட்கடலே குளநிறைய மழைபொழியும் வரந்
தா சாலி, நாற்றுவன மிதும்வயல்குழ் சிவகாசி நகர்விசுவ நாத
தேவே. (௩௩)

* பொய்யுறையன் நேரல்லா ரொருவருள ரேலவந்தம் பொருட்
டெல் லார்க்கும், பெய்யுமழை யெனவெனவை பேசியதெம் பெரு
மானே பெருநல் லாராய், மெய்யுறுநின் றெண்டர்பல நிருந்நுமழை
பெய்யாத விதமென் சொல்லாய், நையுமெமைக் காத்தருளுஞ் சிவ
காசி நகர்விசுவ நாத தேவே. (௩௪)

* வானம்வறத் தாற்பூசை வானோர்க்கு மீண்டுநட வாடுதென் நே
மெய், யானதமிழ் வேதமுரைத் தலேனின்ன யழைபெய்யா
தமைந்தா லீந்தந், தானமதி லுன்பூசை தவறுமென்றஞ் சினமத
னைத் தவிர்க்க வேண்டும், ஞானவுரு வாயிருந்த சிவகாசி நகர்விசுவ
நாத தேவே. (௩௫)

* தானியங்கள் பிறநாட்டிற் கிடைத்தா லுஞ் சமைத்துண்ணத்
தக்கதண்ணீர், குணியமா யிடிந்நிழையே மையாநின் பெருங்கரு
ணைத் தூய நீரால், வானியலும் பெருமழைபெய் வித்தினியா யினு
மெம்மை வரமு வைப்பாய், நானியலா முனிவர்பயில் சிவகாசி நகர்
விசுவ நாத தேவே. (௩௬)

* புற்றலைகாண் பரிதாபிசும் பிற்றுளியின் நேலென்று புகன்ற
வேதச், சொற்றலைமேற் கொளநேரிற் கண்டனங்கைப் பொருளெல்
லாஞ் சோற்றுங் காக, விற்றலையா விதமிக்கப் பஞ்சநிவீர்த் திக்கும
ழை வேண்டு மட்டும், நற்றலைவா பெய்விப்பாய் சிவகாசி நகர் விசுவ
நாத தேவே. (௩௭)

* இத்தவிச வாசகவிற் சேடன்முடி கண்டகிணற் நினைநீ ரில்லை,
பெத்தவரு டத்துமிலாப் புதுமையே யிஃதின்று மென்னு மோவென்

நத்தமுறு மனம்பதைக்கின் நகுவானஞ் சுரத்தமழையாநாச் சொர்
வாய், கத்தமரங் கதன்பரவு சிவகாசி நகர்விசுவ நாத தேவே. (௩௮)

* சிறுநாரிபுங் காட்டாமன் மேகமின்று வன்கண்மை செய
வால்விடு, தொறுமடவா ரொடுகுடநீர் கொடுவற்றுகுக் கங்கைநீர்
தோன்ற முன்னு, ஞாயபுரீ ரதன்வருத்தஞ் சிறிதாகப் பெருவருத்த
முற்று ரத்தீதா, நயமகலை யணிநீகன் பார்சிவகா சிமின்விசுவ நாத
தேவே. (௩௯)

* முன்னமொரு காலமித்தப் படிமழைபெய் யாதிருந்த முரண்
கன் டேபெய், மன்னவனும் பாண்டியனுர் தலைபிடப்பட்ட டதையக்
கார் மறந்த தோமற், நென்னதுணி யோகிவா ளாகிருந்த தோமழை
பெய் பிணிமே லென்று, கன்னருநாத் தருன்புரிவாய் சிவகாசி நகர்
விசுவ நாத தேவே. (௪௦)

* வின்பார்மெய் வெனும்பமரஞ் செடிகொடியா திபொட லில்
ங்கும் புள்ளும், பண்பார்மக் கஞல்வருந்த கெடுகொள மழையிலலப்
பான்மை சற்றங், கண்பாரா யாரிடத்திச் சூறையுதல்வோ மினியே
னுங் கருணை செய்வாய், கண்பாபன் பரைப்புரக்குஞ் சிவகாசி நகர்
விசுவ நாத தேவே. (௪௧)

* கொடையிலுயர் பெருங்கருணைக் குன்றேயா விரமுதமாக்
குதிக்கொள் கங்கை, சடைபிணில்வைத் திருப்பதினல் மழையின்
பெம்மைவந்து தாக்கும் வெம்மை, புடைநெருங்கி யுணைத்தாக்கா திரு
த்ததோ யாதொன்றும் புக்கி லாய்கன், னடையுடையார் பல்வதியுஞ்
சிவகாசி நகர்விசுவ நாத தேவே. (௪௨)

* தாகமொரு சிறுவனுக்கு நீக்கவோ ராறழைத்த தகைமை
போல, மாகவலை புறுமெமக்கு மாறென்று வரவிடென்று வந்தோ
மல்லை, மேகமழை பொழிந்திடச் செய்தாற்போதுத் திருமுடியின்
மேனி லாவ, காதமுங்கொண் டாதரிக்குஞ் சிவகாசி நகர்விசுவ நாத
தேவே. (௪௩)

* ஆக்குதிருந் புன்குறிப் பன்னிரண்டு வேலிமட்டு மமையக்
கொண்டே, போக்குமழை பொழிந்தா யுடல்பொருளா திபொ
ருந்த ஞஞ்ச வெல்ல, பிக்குகிள வேயாக்கி யதிற்பாதி மழையேனு

மினிப்பெய் யச்செய், நாங்குறிக்குஞ் சிந்திபிடுஞ் சிவகாசி நகர்
விசுவ நாத தேவே. (௪௪)

* கடலெழுத்து ஊரும்போது மதுரைபெயின் சடையிலுள்ள
கார்க னான்கா, லுடன்வளைந்து காக்கவிடுத் தநாயவற்று லொன்
றேனு முதவி பெங்க, ஸிடனுமிதை யடுத்தமற்றை விடனுமழை
பெய்துகாத் திடச்செ யெந்தாய், நடமுலந்த பெருமானே சிவகாசி
நகர்விசுவ நாத தேவே. (௪௫)

* அன்றுகட லேழுமொருங் கொருத்திபுகுந் தாடுவதற் கழை
த்த நீயே, யின்னுநாம் பலர்புகுந்தா நெதற்குதிற்சின் னீமெடுத்திங்
கெழிலி பெய்யந், துன்றுதிரு ஷுளத்தினிற்கொண் டாற்குறைபா
தருள்புரிவாய் சொற்பா வல்லோர், நன்றுறுபா மாலைபுனை சிவகாசி
நகர்விசுவ நாத தேவே. (௪௬)

* பகஷமா கப்பாடும் பாடலைக்கண் பார்த்துநீ
பகஷமிக வைத்திந்தப் பாரசெழிக்க—இகஷணமே
நாடுசிவ காசி நகர்விசுவ நாதாயாந்
தேடு மழைபொழியச் செய், (௪௭)

உ ம ா தே வி .

* ஒருமகவா நானிற் றூரிக் ளனைத்துந்
தருமொருநா யாநீயென் றன்மை—யருமைபா
ராட்டுதற்குத் தென்கூட லம்பிகையெ யானாலு
மிட்டுநீ பேசுதியா மே. (௪௮)

* மன்னு மதுரையினில் மாமனென் வந்தருளுந்
துன்னு புகழ்ச்சோம சுந்தரனை—மின்னுசீர்
அன்னகடை யங்கயற்க ணம்மை யாநீயே
முன்னமணந் தாயென் முறை. (௪௯)

* எல்லாமும் பெற்றதா பென்றெங்கு நீயிருக்க
நல்லார் தவம்பெற்ற நாயகியென்—றல்லாரும்
பூங்குழலாய் சேறையினிற் போற்றிப் புகலுவதற்
கெஞ்சலஞ் செய்தவமென் னே. (௫௦)

* தன்பால் வராத தலைவிதன்பாற் றன்றலைவன்
அன்பால் வரலுந் தமர்வதொக்கு—மென்பாரா
விடாமலும் வையையருங் கேழ்கட லெழீஇந்து
சாரங்கீம் காமிருத் தல்.

(௫௧)

சரசவதி.

* வெண்டா மலர்ப்பூவில் வேதனாற் மென்னுயிற்
கண்டாமென் பாரென் கருத்திலீ—தண்டா
திருப்ப தநியா றியாறிய வேதின்
திருப்பதமென் சென்னியிரைச் சேர்.

(௫௨)

* என்னெஞ்சு னீன்பா லினகா திருக்கின்ற
கன்னெஞ்சா னுலுமிசக் கன்னெஞ்சே—மின்னமு
மாதலினுற் பங்கலைபு மம்புமியிற் பங்கலையும்
சுதலிசை பாரதித்தா பே.

(௫௩)

விசக்குடி.

* தன்னேர் வணங்கினர்க்குத் தக்கசெல்வத் தத்தருளு
மன்னே மிலக்குநிபே யாசமுதே—மென்னேநீ
தானாற் கலிக்குட் சலித்துக்கஞ் சத்தனங்கொண்
டானா திருந்தாயென் பார்.

(௫௪)

* எத்தப்பா வெவ்விதைவற் போவ ரிசைத்தாலும்
அத்தப்பா மங்கலச்சொல் லாகவே—முத்தத்
தொடுக்குந் திருப்பெயர்கொள் தாய வழதே
யநிக்குநிச்சிர் சொல்லவல்லார் யார்.

(௫௫)

வித்தியாருகு.

* பங்கலைவா யாரப் படிதுரும்பாம் பாமாளைன்
பங்கலைவா யாரப் படிக்கவன்பி—எல்லினான்
நென்றுறைசை வாசியாய்ச் செர்கமச்சி வாயனெனு
நென்றுறைசை வாசிய என்கு.

(௫௬)

* திக்கை மறைத்துவந்த தேசிகனுஞ் சிற்பாரின்
திக்கை மூர்ந்த சிறியனேன்—மாக்கை
முதன்முன் டங் கொண்டு முதிர்நாளான் மித்தா
மித்தமார்சின் னுதிமான் நே.

(௫௭)

* சிறுமான் சிறுமதியைத் தீர்த்தெழுந்த செய்ய
பெருமான் பெருமதிசேர் பெம்மான்—திறுமான்
மருவு துறைசையினில் வாழ்நமச்சி வாய
குருவடிவு கொண்டவருட் கோ.

(104)

* முத்தமிறை மாடங்கண் மொய்துறைசை மூதாரின்
முத்தமிறை மாடங்கண் முந்துநர்கட்—கத்தரையும்
வாயாரப் போதிக்கு மாநமச்சி வாயனைப்போல்
வாயாரிப் போதிக்கு வந்து.

(105)

* அன்பா வனைத்துநீ யங்கி கரித்தாயிப்
புன்பா வனைத்துவரம் புக்கொரு—தீன்பாருஞ்
சற்குருவே திங்கடலை தாங்காரீ தானுக்கி
லெற்குருவே திங்க ணினி.

(106)

* என்னமச்சி வாய விறைவ னெனுங்குருவே
யின்னமச்சி வாயடியே னெய்தானுன்—பொன்னடியைப்
பூசிக்க கேசிக்கப் போற்றிப் புகழ்பாடி.
வாசிக்க கேசிக்க வை.

(107)

* மன்றுறைசை வாழ்நமசி வாயப்பேர் வாயந்தனை
நன்றுறைசை வாகமத்தி னற்பொருளென்—நின்று
திருவடிவாய் வந்திப்பச் செய்துப தேசித்தான்
குருவடிவாய் வந்தருளெங் கோன்.

(108)

* காணமசி வாயமர்சொற் கன்னியர்மால் காணுந்
கோணமசி வாய குருவடிவா—யினமற
வந்திப்பார் போற்றவளர் வள்ளன் மலரடியை
வந்திப்பார் போற்றவர்யா வர்.

(109)

* என்ன விலக்கணமு மெற்கிங் கெளிமையாச்
சொன்ன விலக்கணமே தோற்றுவித்தான்—மன்னு
திருவா வடுதுறையிற் சீர்நமசி வாய
குருவா வருகருணைக் கோ.

(110)

* அரிய விலக்கியங்க ளாயிரண்டு குற்றம்
இரிய விலக்கியங்க ணின்பம்—விரிய

வகுத்தறிவித் தானமசி வாயகுந வள்ளல்
பகுத்தறிவில் லேற்கும் பரிந்து.

(௬௩)

திருவாழிதறை ஸ்ரீலக்ஷ்மி சப்பிரமணியதேசிக
சுவாமிகள் பேரிற் சொல்லியது.

* அநுவாகியிரனைத்துங் கனத்தருள் சப்பிரமணியவரசேயன்பர்க்
குருவாகித்துறைசையினி லுறைத்தாயின்னுத்தாய்மாருதரத் தெகிக்
மருவாகிமகவாகிக்காயாய்விருத்தனுப்ப்கழியாவண்ணர்
திருவாயினுலொருபதேசஞ்செய்துன்றிருத்தான் சேர்த்திடாயே. ( )

திருவாழிதறை ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகள் பேரிற் கூறியன
* இலகுநவு மருவுமிவை யிரண்டுமா மெனுங்கலக மெல்லா நீங்கி
யுலகுநுமி யுளங்ககிந்து பூசாபுரித் தெகிரிறைஞ்சியுவந்து போற்றப்
பலகுருகார்வயவ்வுளஞ்சூழ்தென் றுறைசையம்பதியிற்பாடுமெங்கள்
குலகுருவாயருளுருக்கொண்டிருத்தருளம்பலவாணகுணமெய்க்குன்றே

* தருவடியி லமரமர ரிறைவன்மால் பிரமன்மறை தானுங்
காணாத், திருவடியென் போல்வாருங் கண்டுதரி சித்துகனி சேவை
செய்ப்க், குருவடிவா யெழுந்தருளு நன்றிபா ராட்டியெதிர் கும்பிட்
டன்பு, மருவடியென் கின்னப்பந் திருவுளத்துட் கொண்டருட்கண்
வழங்குவாயே. (௬௪)

* வழுதியரி யணையிலிருத் துண்காள வந்தபெரு மானீ யென்றே
புழுதியரி யயன்முதலோ ருடல்படிய ணணங்குகினைப் போற்றிச்
சூழ், தொழுதியரி யணையுருத் தொண்டரோடு மடியணையுந்
தொகுத்தென் னிட்டங்க், கெழுதியரி யதிருமுத மொன்றருளம் பல
வாண வெங்கொ மாணே. (௬௫)

* அன்றுமின்றங் கையிலாய தானமடுத் திருத்தலா லானென்
றற்கிங், வொன்றுபொ ளுத்தாலி புலாகதியா யத்தாலென் றுண்ணை
யொர்க்கு, கன்றுருதென் றுறைசையினிற் சரணடைந்தோ மாத
லினு னங்கட்கெல்லாம், என்றுமோ ரியல்புஅமின் னருள்புரியம் பல
வாண வெங்கொ மாணே. (௬௬)

குன்றக்குடி ஸ்ரீலக்ஷ்மி தாண்டலாய தேசிகாங்கள்
பேரிற் பாடியன.

* பன்னனுத்துந் துதகுடிதென்னிடத்திற்பயிலச்செய்யு
கையகத்தலத் துன்றக்குடியெனமுன்னொடுபுகள் நகரத்தன்னி

வினையாற்றுகருவெனுகாண்டவராய், தவளருளெய்தியாங்க
ஊலகனுளரெவந்தரிசித்தாஊமந்தக்குடிகன்போலுயர்வார்மீதா. ( )

* மண்ணுலகிலுமையாதியொருவியிருக்கினுங்கயிலைமலையளித்த
லெண்ணுதலாகாதென்றேயதரினயும்பக்கத்தொருகல்லுருவாவைத்
தங், கண்ணுபிராண்டிலெனவோரறிஞறியிட்டதனிபத்துமடியா
ரெல்லா, மெண்ணுதன்றக்குடியிட்டதாயிருந்தருடாண்டவராயவி
றைதான்போற்றி. (௭௨)

* அரியபொன்னம்பலத்திலன்றோர் தாண்டவஞ்செய்திருந்தா
னியாதலாலே, பெரியதாண்டவராயனென்பர்கிளைக்குருவையாபபெ
ரும்பேர்மட்டு, தெரியவின் றவந்தனைபாயினுமுனிவரிருவரங்கட்
டெரிசித்துயந்தா, ருரியகுன்றக்குடியிலென்பல்தரிசித்தாயந்த
னரேலுயர்ச்சியாதே. (௭௩)

* கையரவப்பணியுடனங்குறாமதிபையகற்றிவரக்கடவுளானீ
கையரவப்பணியுடனங்குறாமதிபையகற்றிவரக்கடவனேனுஞ்
செய்யகலைபரைக்குடையார்மன்னரெனச்செயுமருணைத்தேசிகாரந்
செய்யகலைபரைக்குடையாக்கொண்டதாண்டவராயதேவேகாவே. ( )

சேற்றார் சமந்தானபதியனர்கண்மீது கூறியன.

* சீர்கொண்ட தென்சேறை யம்பதியி லரசுபுரி செல்வச் சிறப்பு
மிக்க, சேவகப் பாண்டிய மகாராஜ சிங்கசின் செய்யசமு கத்தினுக்
குத், தீட்டுமனு வொன்றுதின் போற்சகல கலைகளுந் தெளிவுற ிறை
ந்துதிங்கள், செகத்திற்பர சித்தியுந் னுனவ னிடத்திலே தேடிநாஞ்
செல்வமெனிலோர்; ஊர்கொண்ட தன்நியு ம்ருந்தின்னி வின்னினிலே
யோடித் திரிந்துமுன்று, னொருவெனோ மந்திரத் தாற்சென்று காண்டி
லோ வொன்றுதடி வானதைப்பின், னுற்றுவாங் கிக்கொள்வன் மித்
திரற்கீந்தகலை பொன்றையும் விடாதுடன் கொண், நிறைவதே யொரு
சான்றி தற்குணர்தி யம்மதிபையுள்ளமதி யாமலுன்பாற்; பேர்கொ
ண்ட பல்லு ரிராசதா னியுடனிலே பெயரா கிருப்பு மொன்மைப்,
பெற்றவர்க் கதுசொர்த மாக்கலுங் கண்கண்டு பெற்றகா யகிதனக்
கோர்பின்னிக் தமிழ்க்கவிப் பிரபந்த மிகப் பிள்ளைப் பெருஞ்சிறப்
புப், பெறுவதற் குப்பாடி வந்தரங் கேற்றினேம் பிரபலம் பெற்ற
பெரியே; யேர்கொண்ட கைம்மாறு தீயொன்று செயவேண்டு மென்
னென்றி. லெமநாடுசேறே, பெற்றுப் பசிபடுகினில் வாடாம லுண்

வாற் றெய்தென் லிணையுன்செய், யேறிநீர் பாய்வதாத் தீருவை
சகாயமா வெய்துமிரு கோட்டையளவுக், கிருப்பதா கத்தெநிற் துத
கிரின் னமும்வேங்கு மெல்லாறு மீந்துவாழி. (௪௫)

*வாழ்த்த வின் னாலகிற் றேவருக்குட் டலைவனா யிருக்கும் சோவும்
வாழ்த்த மண் னாலகிற் றேவருக்குட் டலைவனா வயங்கு நீயும்
பேர்பூத்த காடென விருத்தலினாற் புயாசலத்திற் பிறங்கா நின்ற
தாழ்த்த தென்சேறைச் சேவகப்பான் டியமன்னா சமான ராமே. ( )

*விரிதிரைகுழலாமெவாஞ்சுற்றிவருஞ்செயலினுல்கிரைந்துநீயூர்
பரிவினையும் சின்புகழையென்போன்னரன்புனைத்துப்பாடிச்சொல்லும்
அரியபெருங் கயிவினையும் வாசிபெனக் கண்டவர்க ளதைத லாலே
சரிபென்பார் கற்றவர்கள் சேவகப்பான் டியராச தமிழ்க்கோ மானே.

*இளமைநிநிற் கல்விமறி ஆக்கம் சுரபத்தி விராக்கம் வாய்மை
வளமிருந் பெருஞ்செல்வ மீகைபொறை முதற்குணங்கள் வாய்ப்ப
வென்று, முளையிழ மரகரிமை நீபெற்று யிதுவியப்பே யொருநான்
காருக், தனமியுஞ் சேறைகைச் சேவகப்பான் டியதுரைபந் தமிழ்
க்கோ மானே. (௪௬)

*வானமதி யினமுனது வதனமதி தனையுபர்வா வழத்தச் சேறைத்
தானமதி லடையலுன்செய் கரகமலங் குவித்தியா சகஞ்செய் னார்பா
வானமுக கமலமொடு கரகமல மலர்த்தியது மற்பு தத்தான்
பானல்விழி யார்மதனாஞ் சேவகப்பான் டியதுரைமே பகருங் காலே
சுபுரகருவங் கொடுதெவர் சேறைநிநிற் தவம்செய்யும் புதுமையோடு
விரகமா விடர்பலருக் தேவரா யிருப்பதுவும் விவந்து காணப்
பரகமன்பாற்பொன்னுலகத்தனைத்தனைத்துகற்பகமிப்பாரின்மன்னு
மரகருவாய்ச்சேவகப்பான் டியனெனும்பேரமைத்துவத்தையுங்காலே.

*சிற்கொண்ட தென்சேறை யம்பதியி லுரியந் செங்கோல்
செலுத்துகின்ற, சேவகப் பாண்டிய துரைச்சிங்க மேன்கு செப்பு
மொரு செய்திகேண்மோ, தென்மொழியில் வடமொழியில் வல்லபா
வவவர்பவர் சேரத் திரண்டுமுழக், திக்கரசர் பற்பவர் நெருங்கமறை
வயர்குழாக் தேடிய: சிர்வதிக்க;சர்கொண்ட கில்லைம் புரியவிரு மனை
விபகா பின்புறா மீணஞ்செய், திசெகல வைபவமு மெதிர்வந்து
காணற் தெழுத்தியம் வந்திலேமென், நென்னைபயேற் காட்சிக்கு விட

யமா யின்புற் றிலங்கலங் காரவெழிந்று, மெய்துகேள் விசளுக்கு
 லிடயமாம் பாகவத றின்னிசையி னிசையுமுடிமேற்; பார்தொண்ட
 சேடனார் பாற்கண்டு கேட்கும் படிக்குவிழி செலிகள்முன்னம்,
 பலதவஞ் செய்துபெற் றேமில்லை யொன்றினைப் பற்றியே டற்றொன்
 றினைப், பற்றாத கன்செவி படைத்திட்ட தாலென்ன பயனிஃ திருக்
 ககின்சீர், பாடியெதிர் நாடிச் சொலற்குநா வேனுமப் பணிபோ லீரன்
 டாயிரம்; பேர்கொண்ட தொகையுறப் பெற்றிலே மிவையெலாம்
 பெற்றவச் சேடனுக்குப், பெயர்க்குவர லாமெனிற் காலீனா னாயி
 னான் பேசிலெல் லாமமைந்த, பெற்றியார்க் கேயின் பொருங்கமைபு
 மிவ்வுண்மை பேரறிவி னீயறிசுவாய், பிரபலம் பெற்றசன் மார்க்
 கராம் புத்திரப் பேறுநீ பெற்றுவாழி. (அசு)

தண்டலம் முருகேசமுதலியார்பேரி லியற்றியன.

* முருகேசமானகர்குழ்பவனிவரக்கண்டவன்றேமுடிக்குமென்ற
 னொருகேசமானமுடில்கலைவகோசோர்த்திடமபக்கமுற்றுமாத
 ரருகேசமானமிழந்தயர்கின்றேனவனிடம்போயன்புனைவத்துக்
 குருகேசமானமிலநீயிகளைச்சிறிதேனுங்கூறுவாயே. (அஉ)

* ஜனவரம்பனைத்துதிக்கைவேழமுதன்பாற்பெறுநல்லரசேயந்த
 வானவரம்பனைத்துனையுமுலாப்பாடுவதெனும்பாவலரையென்று
 ஞானவரம்பனைத்துமுனாநாத்துவக்குமுருகேசநன்பாநல்காய்
 கானவரம்பனைத்துலங்கட்குமுலாட்குன்புயத்திற்கமமுந்தாரே (அங)

* விரும்பினையன்றியுஞ்சகியுமிகவெறுக்கமயல்பெருக்கமெலிவா
 னந்தப், பெரும்பினையன்றிலுங்கடலுமொலித்துரலித்திடவருந்தும்
 பேதையுன்னை, விரும்பினையன்றிரணமுநெஞ்சருகாமென்றுரைபா
 மலின்னேசேர்வாய், கரும்பினையன்றினையுமொவ்வாண்காப்பிலெனு
 முருகேசகருணைமாலே. (அச)

* கைக்கிளையேயிதகாறுமுனைவனர்த்தவெனக்குகைம்மாறாகக்,
 கைக்கிளையேன்செயலைமுருகேசனிடமுரையதற்குக்கருதீரீயே, கைக்
 கிளையேவென்னிருகொக்கையிலவன்முன்சலந்தேசெங்கைவிற்செய்ப
 ல்வ,கைக்கிளையேன்மறந்தனனோவதைபுநீகுறிப்பித்துக்கமுறுவாயே.

* சந்தலிலக் குமணனோ டொருபுலவன் றனக்காததன் றலை
 னையன்பான், முந்தலிலக் குமணனையு மெதிர்வரினு மதியாமன்

முனிந்து பேசிப், பித்தலிலக குமணங்கை முருகை மதனூர் பெட்
பிற் செவ்வ, பெத்தலிலக குமணநியற் றவர்க்குவேண் வெகோவலி
திபைத்தான் பாறே. (அக)

* கொடுகொடுதா தாநீய பெனமதுரத் தருங்ககிகள் கூறி
னாலும், கொடுகொடுமென் றுமையாடு முலோபர்த்தமைக் கனனிவி
லும் குறியோ மென்றும், வந்திகொடுத் தமிழ்நிரத்த முணர்ந்தபே
ரநிவுடையாய் மனத்தி லைக, வந்திகொடுக னடராத சென்னைநகர்
முருகை வள்ளற் கொலை. (அக)

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கட்கு எழுதியன.

* பணக்கார கிள்கொழியார் மதனூலென் றினியநயப் பாட்டுப்
பாடிப், பணக்கார முட்டிடஞ் சென்றுபயன் பெறாமல்தேதா பட்ட
பாட்டின், கணக்காரங் குளக்குவாரப்பா ரிசைபாடுங் காரனிகள் களி
த்துப் பூவிற, கணக்கார மலிவெள்ள கால்வாழ்சப் பிரமணிய
கருணைக் குன்றே. (அக)

* காவியத்தங் களியும்விழி யுமாமகை சுரன்மகிமை கழறு மேலாங்
காவியத்தங் கறிவுடையார் கழகமலி யுய்வெள்ள காற்கண் மேய
நிவிபத்தங் கன்புலவந்து காவலர்பா வலர்வறுமை நியிர்த்தி செய்ய
நிவிபத்தங் கம்புதிது புதிதாக வுதவுகின்சீர் தலைக்கு மாநீதா. (அக)

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கன்விடுத்த ஒருவெண்பாவுக்காகக்
கூறியது.

* வெண்பாவை பென்னாவி லகலாமல் வீற்றிருத்தன் மிகவுக்
தேர்ந்தோர், வெண்பாவை பென்றலைமெற் கொளவிடுத்தா யினமினத்
தின் மெவி வாழ, வண்பாவை யாதிருப்ப ரோவுயர்ந்தோர் வெள்ளகா
னகரி லென்று, வண்பாவை யாருருவ மதனெனுஞ்சப் பிரமணிய
காவ லோனே. (க0)

குட்பகோணம் ப்ருமஜீ உ. வெ. சாதிராதையாட்களுக்குப்
பட்டங் கெடைத்ததற்காக மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்பாடியது.

* பூச்சங்கத் தினுமகா மகோபாத்தி யாரென மொழியும் பட்டம்
பூச்சங்கத் தனைகிருஞ் சாமிநாதையனைப்போ வடைந்தார் யாவர்
மேச்சங்கத் தமிழறிஞனிருப்பினுமிப் பெயர்ப்புகழ்தான் காலி ளங்கு
பூச்சங்கத் தனித்திடெ செச்சங்கத் தினுமென்று மிருப்பன் மன்னே.

பாண்டித்துரைஸாய்வர்கள் பிரசங்கத்தை வியந்து கூறியன.

*இருந்துழியே யிருந்துதன்னு னையினடப்பக் கோச்செலுத்து
மிறைவனென்னப், பொருந்துபான் டித்துரையாம் புபல்சைவப்
பயிர் தழையப் பூமிமெங்குந், திருந்துமா நெழுந்துசைவ சித்தார்தப்
பிரசங்கச் செழுந்தென் மாரி, யருந்துதீசா லப்பெய்யு மாதீனிந்
செழுந்தவ்வா றுக்கிற் தன்றே. (கூஉ)

*மழைவறந்த காலத்தின் மந்திரத்தா லதையழைத்தல் வழக்கா
றென்று, தழைபுகழ்ச்சைர் தந்நகரா கியதிரும்ந் திரத்தினென்றுஞ்
சைவ மோங்க, விழைதருபான் டித்துரையாஞ் செழும்புயலைச் சித்
ம்பரமா மேலான் முன்னே, ரதழைமினெனு முன்னமது வந்துபிர
சங்கமழை யருள்செய் தன்றே. (கூஉ)

சேற்றுர்சம்ஸ்தானம் மாணேஜர் சி. இராக்கப்பபிண்ணையவர்களீதுகூறியன

மருவி ராக்கப் பாகாய வரையும் வளரும் முண்முருக்க, மரம்
போற் கல்லி யில்லாத வரையே மதிக்கு மதியுடையாய்; வருவி ராக்
கப் பாவலயிர் மகிழ்வி ரென்று வள்ளலெழு, வரையுந் தருவுஞ் சூர
பிசிந்தா மணியும் வானு மானுமெனத்; தருவி ராக்கப் பாழுருகர்
தஞ்சைர் பாடுந் தமிழ்விவகா, தன்னை யடைந்தோர் தனைப்போலத்
தங்கச் செய்யுந் தயாதிதியே; ஒருவி ராக்கப் பாறாக வோட விருகண்
னிலுமுறுக, னுஞற்று மாரன் கலகமெவ ரோதாஞ் சகிப்பா ருது
தவிரே. (கூச)

உடுக்கையிழ் தவன்கைபோ லுற்றழியெற் றும்பலகா லுதவி
செய்தாய், படுக்கையிலு மிருக்கையிலு நடக்கையிலு மதுமறக்கற்
பால தன்றாற், கடுக்கையிலேற் றுண்டசிவ பிரானறிவ னிதுநிற்க கா
யுஞ் செந்தேட், கொடுக்கையிலேயந் தார்போலக் கொண்டமிடி கற்
றோக்குக் குறைக்குங் கோவே. (கூடு)

உணைப்பார்க்கும் பேராசை யுற்றுறுமெந் தின்னமுரீ யுதவுவா
யிந், திணைப்பார்க்கு வரும்வந்த காரியமுந் தெரிந்திருப்பாய் கிமலனூமி,
சுணைப்பார்க்கு ஞாய்கடவு னெனக்கருது வோய்மலர்த்தன் டலையி
ன்வண்டர், கணைப்பார்க்குங் கடல்போலு மிளசையிராக் கப்பவன்
ளால் கருதுவாபே. (கூக)

கலைத்தொழில்புரந்த வானத்திற் கோதைகள் காக்கின்ற காவலற்
குந், கண்ணுநிடு கவசமும் போலமா சேராய்க் கருதுபெரு மதிய
மைச்சாய்; சிலைத்தொழில் மக்கள மெனச்சொல்தி காரங்கள் செயுமிராக்
கப்பதிரன், செவ்வெட்டு நிகர்பழி யாண்டிலே மென்னுநீர் செப்பு
மென் கவிதை கேண்மின்; வினைத்தொழில் மங்கதவநீடுபல காலமர கேடி.
மேல் விடு பெறுவா, வினைவற்ற வறுமென்ற மென்னுந் தெரிந்து
தனி நீவிர்சொய் தினைவிரென்றான்; மலைத்தொழில் மொருபெருந் தீபமென
துமறுபுகழ் மகிதலமும் வானுமலியு, மார்க்கண்ட லைப்போல வாயுந்
ம் பெற்றுநல் வரங்களும் பெறுகிர் மன்னே. (௧௭)

நீர்கொண்ட கோதைகள் மென்னன்மா கோதாய் நிகழ்தலாற் று
னாபதி, நீதா வெனப்புவன் பாடுகவி மகிழ்தலா நேயவக் கறையா
னாய்; பார்கொண்ட கண்ணிலே னஞ்சாதி சைவனாய் பற்றுமலே
வாண்மை யுறலாற், பழிக்குமா னுமமுன் றறமுதற் பெறலினாற் பா
வலவர் கைக்கொ ளஞ்சி; கோர்கொண்ட பலசெய்யு னானிவினா
லாய்தலா லீகையா லைனாருந், கோர்கமுந் துறவந் திருத்தலா லெந்
நாரு மென்னன் மையு மிருக்குஞ்; நீர்கொண்ட வேளிராக் கப்பவன்
எனையெழு செநிகல்வி யறிவு கேள்வி, கோர்பழி யாண்டியா மன்ன
னொப் பாமெனத் திகழறிஞர் செப்பு வாரே. (௧௮)

சென்னைக்கு செந்திருக்கும்போது
செந்தில்லெழுமதலியானாக் குறித்துப்பாடியன.

* அத்திலுவை றாணிபு மன்ப னடிவணங்குஞ்
செந்திலுவை றாணிபுத் தின்புயா—தந்திற்
றவப்பழகு வர்க்குப்பொன் றத்திருகை மிக்க
சிவப்பழகு சேரித் திரா. (௧௯)

* சென்னைப் பதியையஞ்சிர் செய்குழம்புஞ் செந்திருவாழ்
சென்னைப் பதியையான் சேர்த்திருந்து—கின்னை
யிதுகாறுங் காணொ லெய்யுபத் தின்று
மதுகாறுங் காவென்பா வம். (௨௦)

* கருப்பையாப் பாவலவன் கண்டென்பாற் பத்துக்
கருப்பையாப் பாவலவன் காத்தல்—கிருப்பை
யின்பகற்று வானே விவனானென் றுணா
வின்பகற்று வானே யே. (௨௧)

* அன்னு விவியுறையா டாதனைத் துந்தேதந்து
முன்னு விவிய மொழிபகர—விந்தாவில்
வந்தே னுரைநிகழ மாகடல் வைகமுதஞ்
செந்தே னுரைநிகர் வொய் தேர்.

(க02)

* கற்றுவரைக் கற்றுவே காமுறுவ ரென்றென வை
சொற்ற னதுமெய்யெய் ரெல்பல நூல்—கற்றுவரைக்
காமித்தே னாதவினாற் கற்றினா தற்குமையம்
பூமிக்கு னாண்டோ புகல்.

(க03)

முறைபூர் ஸ்ரீமாத். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கன்மீது கூறியன.

பூமிசையோ கம்பெறலாற் நிருமாலே விவனென்னப் புலவர்
குழந்து, காமிசையின் னமுதநிகர் பற்பலமா மாலைசொல நயத்துட்
கொள்ள, லாமிசைமே வியவணிகர் குலமணியாய் வந்தபே ரரசே
பென்றன், பாமிசையுண் மகிழ்முறைபூர்ச் சண்முகபூ பாவென்சொற்
பலவுந் தேரே.

(க04)

கற்றவரைக் கைவசம்வைத் திருக்கின்ற னாவென்னக் காதற்
கேட்க, லுற்றதன்றிக் கண்ணாரக் கண்டதிலே யுன்னிடத்தி லுதுக
ண் டோமென், நற்றமின்றிப் பற்பலரும் பலநாளா வென்னிடத்தி
லன்பு கூர்ந்து, சொற்றவரால் யானுமது கானவர கின்புமழே துணை
வந் தன்றே.

(க05)

கற்பகரின் விடத்திலிருக் கின்றதென்று கண்டெவந்து கற்றோ
ராய்ந்து, பற்பலர்சொன் னாதனாற் பொன்னுலக நியென்னப் பகர்ந்
தே னன்னார், பொற்பமரு மவனிருக்கு முறைபூரும் பொன்னுலகம்
போய்ப்பா ரங்கண், முற்பலரும் புலவராய்த் தோன்றுவரென் றுரி
ன்னு மொழியக் கேண்மோ.

(க06)

செல்வமுங்கல் விபுமொருங்கு சேராவென் றுயரறிஞர் செப்
புஞ் செஞ்சொ, லொல்வதென்று பாடல்வரைப் பார்த்தமட்டே ச
ரதமென லுரைத்துட் கொள்ளா, மல்கிரவி யவ்விரண்டு கின்னிட
த்தி லிருப்பகனை வந்து கண்டு, சொல்விரையில் வாவின்தோ ரதிகய
மென் னவும்கிந்தித்துச் சொற்ற ரன்றே.

(க07)

கூறும்புலவ மணஞ்செய்பொழில் குழ்முறைபூ ரரசேநீர்ச் சோ
ற்றாக் கேண்ப், விரும்புலவ னாமுத்தாரா லுறுத்தர்தமைப் பாடுதற்கு

விடாமலின்பு, தரும்புலவ ரனைவரையும் புரத்தருளுந் தயாதிதியே
தரிய னாரைப், பெரும்புலவ மானமொடு வாய்க்கொளச்செய் சண்
முகந் பெயர்க்கோ மானே. (௧௦௮)

முறையூர்.

அத்தமதி யாகளின்கொ ணுதலெனாபின் னூர்விரும்பு மழகா
வென்றுந், தத்தமதி யாகமறை யவச்செய்முறை யூர்வளர்பைந் தரு
வே கற்றோர், மெத்தமதி யாகமும் வேதமுந்தேர் சண்முகநல் வே
ந்தே யார்க்கு, முத்தமதி யாகமிக அதவுரிஞ்சீர் தெரிந்துமெழி வற்றா
மன்றே. (௧௦௯)

கரும்பருந்து வாகளன்முன் கண்டறியாப் பதம்பெயர்த்துக் க
ன்முன் வந்து, கரும்பருந்து வாயெனகேர் கற்கரிக்குந் தருமரனைக்
கற்கண் டுந்த, கரும்பருந்து வாய்த்துதியார் மதுரைபினிற் கைதொ
ழுது கருதுங் கன்னி, கரும்பருந்து வாதனமான் முறையூர்ச்சண் முக
மதன்றர் காண மன்றோ. (௧௧௦)

தேகந்த ராகிக் சிற்றிடை மாதர் தினம்விரும்பு
மாசுந்த ராவென் றழகினை ரைச்சொலி வாழ்த்தினுமோர்
காசுந்த ரார்முறை யூர்வளர் சண்முக காமகன்கு
பேசுந்த ராகர முத்தெரி யாரவர் பேதைபரே. (௧௧௧)

* அன்பாத் திரணமு மீயாவு லோப ரகத்திற்சென்றா
லென்பாத் திரங்கண் தெவுவ ரொதன மீவதற்கு
நன்பாத் திரமுறை யூரர சேபென்று நாடியுன்றன்
முன்பாத் திரமொடு வந்தார்க் கருள்சண் முகவள்ளலே. (௧௧௨)

* வானமுறை யூர்வசுக்கு மாதரருன் மாதருற
லானமுறை யூர்வசுக்கு மன்புறுமெய்து—ஞானயிசு
சண்முகமன் பேருதவி தானேசெய் தக்கோனா
மெண்முகமன் பேச்சென்றங் கெ. (௧௧௩)

* புத்திமா னுதவினாற் பலகலையு டின்விடத்துப் பொருந்து மெ
ன்றே, புத்திவிதி னுணர்ந்தகினைக் காணமுறை யூர்க்குவர வுன்னி
பேயின், புத்திசையங் கவிகன்பத்துப் பாடியச்சிற் பதித்தங்க
ன் பார்க்க வுய்த்தேன், சுத்திசையும் வணிகர்குலச் சண்முகந் பக
மன்னி தானங் கோவே. (௧௧௪)

*கின்னுலகெற் கொருதனத னிருப்பதுபோற் புலவர்பலர் வி
ரும்பு மிந்த, மன்னுலகெற் கொருதனதன் வேண்டுமென வி
றைவகுக்க வந்தாற் போன்மென்,தென்னுபெரும் பொருள்கொண்
ட முறைபூர்ச்சன் முகவள்ளா லென்பா லுள்ளன்,பண்ணுநிச்சீர்ச்
சமுதமதைத் தேடிவரு மென்கவிக ளாராய் வாயே. (ககரு)

*பெரியவர்தங் கேண்மைபிறை போல்வளரு மென்றுரைக்கு
ம் பெற்றிக் கேற்ப, வரியசீ ரியநட்பு நாளுக்கு நாள்வளர லாமென்
றெண்ணிக், தெரியதன்பால் வரப்பலகான் முயன்றுபார்த் துன்வா
யில் சிறப்பக் காக்கு, முரியசீ வகர்கனாற் தடையுண்டென் பதுகே
ட்டிங் குற்றே னந்தோ. (ககஊ)

*கற்றபின்னர்ப் புணர்ச்சிபழ குதல்வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னோங் து நட்புப்,பெற்றவுரி மையைப்பயக்கு மென்னுமொரு திருக்கு
றனின் பெற்றி கண்டு,முற்றநிச்சி ரொள்வொன்றுங் கேட்டபடி யோ
யுணர்ந்து முகம லர்த்து, கற்றவர்முன் புகன்றுமனங் கனிந்துவகைக்
கடலமுத்திக் கரைகாணோனல். (ககஎ)

*ஆனாலு மகனிழிபோன் முகனிழிக னினைக்காணு மானை யுற்
ற, தேனாலு மமுதாலுஞ் செய்தநின்வா சகங்கேட்கச் செவிநிற் திக்
த, கானாலும் போல்வால்சை மற்றொன்று நிலத்தோயுங் களிற்றாய்
மஞ்ஞை, தானாலும் பொழின்முறைசை யம்பதியாய் நம்பதியாய்த்
தங்கு மாலே. (ககஅ)

*ஓரிடத்தி லிருந்தாலும் புலவர்பலர் போல்பாணு முண்டாக்
கும்பாச், சிரிடத்தி லுணையிருத்துந் திறமுடையே னெனநினக்குத்
தெரியும் வண்ணம், பாரிடத்திற் புகழ்பெறுநின் சமுதமதை கேர்வந்
து பார்த்த போது,சேரிடத்திற் கேர்ந்தனனென் றுனத்தங் கொண்
டதெவர் செப்பற் பாலார். (ககக)

*பொன்மன்ற முவந்துநடம் புரிபெருமா னருளாலும் பொரு
துஞ் குர,பன்மன்ற னுடல்வகிர்ந்த தம்பிரா னருளாலும் பாரி லோ
ங்கு,தன்மன்ற மையன்போலு நீசெய்யும் பேருதவி தன்னு லுந்தா,
னன்மன்ற லென்மைத்தன் றனக்கியற்ற வேண்டுமீது நன்கு தேரே.

*உலகினிற்பன் னிரண்டுவிந றுயர்முதுரைப் பெருமானோ
டொன்று சேர்க்கு, மிலகருட்பே ரிடைவிடா துன்னிடத்தி லிருக்

குமென வென்றுங் கண்டேம், கிவரிசைச்சிர் தருமுறைசைச் சண்
முதலன் னாலோங்கி தீயிடுங்கா, கலமுறந்தம் கியசிறப்பா விதிவி
ன்னுங் பெரும்கொறு நாடி யாதோ. (கூக)

*பொன்பனமுன் னவன் நிருமால் படியளப்பா னவனிடத்திற்
போவோ மென்று, னன்பமரு மனைவியைத்தின் தோட்டையுற்றனன்
தமைய மன்றிற், நென்பரங்குன் நினைவிருந்த குமரகுரு பரன்பதத்
தைந் தினஞ்சிற் திக்கு, மன்பதைகள் புகழ்முறைசைச் சண்முதலன்
ளாவிற்கு வாதேன் மன்னோ. (கூஉ)

*வஞ்ச மன்றி வாழ்த்திடா தவர்க்கு மாரி போற்றரும் வண்
மைமைக் கண்டார், பஞ்ச னுட்டனைச சாதுவே யென்று பாடி னுங்
கொடுப் பாரிலே யென்று, தஞ்ச மிக்கநன் னுல்வரி னொருவர் சாற்று
கிற்போ தமிழ்மணங் கமழு, நெஞ்ச முற்றமெய் யன்பினிற் சிறந்த
விருப சண்முக நினைதி பதியே. (கூங)

*மன்மதனேர் தினதிதய முகங்கரந்தா மரையாக வதித லாலே
நன்மணஞ்செய் தாதுமுக மலர்ந்ததவு மெனவந்தே னங்கு வாயாற்
பொன்மதில்வா னுறவளரு முறையுரி லாகரிமை பூண்டி ருக்குக்
தன்மதயாதீயாகுஞ்சண்முகவிற்பனர்புகழ்செந்தமிழ்க்கோயானே.

*தனைச்சதமென் றடைந்தவரைக் காக்குமுறை யூர்வளரைந்
தருவே செந்தேன், கனைச்சதங்கைப் பதம்பணிபுஞ் சண்முகமன்
னாயே கற்று ராய்க்தோர், தனைச்சதன்பா லுதவுவோ னுதவி
னென் மதலைமண நிகழ்த்த வேண்டி, யுனைச்சதநன் விதியேனுந்
தருகவென்று கேட்பமென வற்றேன் மன்னோ. (கூடு)

*உயர்பாரி சாதமிசை யுறவொளிர்சந் தானமே லோங்கன்
மிக்க, வயமாமந் தாரமா மருவனரி சந்தனமேன் மனத்த லின்ப,
நயமார்கற் பகம்பொருந்த னான்முறைசைப் பதியினிலெந் நாளு
நீங்காச், செயமார்கண் முகமாலே மிந்திரன்போல் வாயென்னச்
செப்ப னாமே. (கூசு)

*ஆமினும்பின் னற்கொடிய மாலேறித் திரிந்ததனா வவனொப் பா
கான், குயினும்பின் னருள்புரியுந் தயாதீயா தினக்கென்னத் தமிழ்ப்
பாவாணர், வாயினும்பின் மனத்தினும்பே சுவனுகனைப் பதுகின்சர் மகி
மை பென்றும், சேயினும்பே ரெழிலமைபுஞ் சண்முகபூ மாரியோர்
தெய்வம் போலும். (கூஎ)

* இத்தகைய நின்னிடத்திற் கல்வியறி வன்புபொறை யிரக்க மினை, யுத்தமமா மொழுக்கமுத லியகுணங்க ளுனக்கெனக்கென் றொருங்கு கூடி, அத்தனையு முத்திமுந்தி வந்துவசித் தனவசதி யமைந்தால் யாவர், சித்தமெழ் வுடன்கொள்வா ரிஃதொரதி சயமன்று தேருங் காலே, (கஉஅ)

* பூதவுடற் சுகநாடி யூதியமாத் தேடுகின்ற பொருளே போலக், காதலுயிர்ச் சுகநாடிப் புரையே யிட்டிருநனி கற்றோர் போற்று, மீதலிசை படவாழ்த லெனுங்குறட்கோ ரிலக்கானு யென்னத் தேர்ந்தே, னாதரங்கண் டவரவர்க்குத் தகவுதவுஞ் சண்முகப்பேரதிப ரேறே. (கஉக)

* குலத்தினிலுங் குணத்தினிலு மரோகதிட காத்திரத்துங் குறையா வாயுட், பலத்தினிலும் பணத்தினிலுஞ் சிறந்ததெய்வ பத்தியிலும் பகையை வெல்லும், வலத்தினிலு மணத்தின்மிகு பாமாலே புனைதலினு மற்றை யெல்லா, நலத்தினிலு முயர்முறைசைச் சண்முகத யாதிதியே நவிலக் கேண்மோ. (கஉ௦)

* இக்கவிக்கு முன்னர் லைந்துகவி வரவிடுத்தே னின்று காறும், இக்கவிக்கு மதுரமொழி யொன்றேனும் விடைவரையா திருந்த தென்னோ, தக்கவிக்கும் பனும்புகமுந் தமிழரசே யுலகமெலாந் தஞ்சமென்றேத், தக்கவிக்கு முடிபொறுத்த மன்னெரெலாங் கொண்டாந் தயைமிக் கோனே. (கஉ௧)

* ளன்போலும் புலவர்பல ளுனக்குள்ளா ரென்றாலு மீயும் வள்ள, ளுன்போலு மொருவரிந்த யுலகமெலாம் பார்த்தாலு முண்டோ சொல்லாய், மின்போலு மழியுமிந்த யுடம்பென்று புகழுடம்பே விரும்பிச் செய்து, பொன்போலு முள்ளமெழ் பூப்பருய ரறிஞரிது புதுமை யன்றே. (கஉ௨)

* பூவலர்பைம் பொழிற்கொட்டாம் பட்டினகர்க் கருப்பையாப் புலவ ரென்னும், பாவலர்மேல் வைத்திமென் பவர்ம்கனார் மேல்வைத்துப் பாது காத்தாய், நாவலர்கு ழரசேபின் குணங்கனையென் னென்று மெடுத்து நவிலவேன் விண்ணிற், காவலர்பெற் றிடயார்க்குங் கேட்டதெலாந் தருங்கொடைக்கைக் கமலத் தோனே. (கஉ௩)

* அறநெறியால் வந்தசுயர்ச் சிதப்பொருளைக் காலவரை யறை யிலாம, ஹவருவார்க் குதவுகினை யொருபகலின் முற்பாதி யுறுவாருக்கே, பிறப்பொருளை யெடுத்துதவுங் கன்னனோ சிகர்வளிந்தப் பெற்

நியோருந், திறனறிந்தார் கொடைநிலிற்சன் னன்கிறந்தா னெனச்
சிறிதுஞ் செய்பா ரன்றே. (௧௩௪)

*பாங்கன்பா வையுடன்பால் வரவழைந்து முதாரகுண மிருந்
தெஞ் ஞான்று, நீங்கியவுலோபாவதை தின்னிடத்தில் வரவொட்டா
நீர்மை செய்யும், ஆங்ககனுக் கிபாங்கன்செயுங் கைமாறென் றறி
கிலே மறிக்கு மன்பர், பாங்கறிந்து கட்டியவார் பவின்முறைசைப்
பதிக்குளுவர் பதியா மாலை. (௧௩௫)

*கவியருமை தெரிந்துதவா லோபமே பவிற்கனரிக் கலிகா லத்
திற், புலயிலினிப் பிழைப்பதரி தென்றுபா திதல்மறங்க புலவ ரெல்
லாஞ், கொம்பறிவா லுன்புகழைக் கேட்டவுடன் றலைமெறித்துத்
திரிவா றானர், அயிர்மணிமா லிகைமார்பா வவர்குழியில் யானொருவ
னா மன்றே. (௧௩௬)

சூழ்த்-பாண்டித்துரைஸாமி அவர்கள் மீது கூறிமன.

*பருவப்பா கணையகவி பாடியுலோ பரைத்தருங்கந் பகமென்
ருறு, மருவப்பா மினுந்தாகக் தனக்குதவா ரவரிடம்போய் மயங்
கா வண்ண, முருவப்பா யுங்கணைபோல் வருத்துமிடி முழுவதைபு
மோட்டு வாய்சந், துருவப்பா லோடோடத் துரத்தியருள் செய்யும்
பாண்டித் துரைப்பூ மானே. (௧௩௭)

*தருவசனங் கவிற்பெறு சாபமகள் நிமிமதுரைத் தலத்தி
லென்று, மருவசனங் கல்கிகற்கு மாணுக்கர்க் கீதுதமிழ் வளர்க்
குஞ் சங்கஞ், சருவசனங் களும்புகழ்த் தாபித்தா னன்பரையா
தரிப்பே னென்ன, லொருவசனங் கவிவாயா லுரைத்திடுபான் டித்
துரைப்பே ருறுங்கோ மானே. (௧௩௮)

ஈக்கணங்கள் பலமலரி னின்றெறித்துத் திரட்டுதே னிறுல்போ
லிச்சீர்த், துக்கணங்கல் வித்தமிழ்தால் கவிலெறித்துப் பலபாடல்
தொகுத்துப் பூவின், மாக்கணங்க னெனக்கொள்பன் னூற் றிரட்டெ
னும்பேர் வைத்தொருதால் வழங்கி னானர், றுக்கணங்கள் புறு
முகவைப் பதியமர்ப்பான் டித்துரைச்செந் தமிழ்வல் லோனே. (௧௩௯)

* காணவரு வார்க்கீது சமயமில்ல யென்றுவின் காலம் போக்கி
யானமின்றித் தகாதவலோ டிருந்துகு தாடுறமன் னவர்க ளொப்

போ, ஏண்மையும் பற்பலநூ லாய்தியா வருங்காண் வினிதி ருந்து,
மாணறிஞ ருடன்பழி வரும்பாண்டித் துரைதனக்கு மதிவல் லோ
[ரே. (௧௪௦)]

*குறுமுனிவ னுயமலைத் தவனிடத்திற் பிறந்தவனிக் கொடியா
ளென்னு, மறுவறவுட் பெருமகிழ்ச்சி யுற்றுமலை யாதவனாய் வைய
மெல்லாம், பெறுபெரிய பேரெனும்பான் டித்துரைத்தாய் சங்கப்
பால் பெரிதுட் கொண்டங், குறுமொருநல் லாளென்னத் தமிழ்த்
தெய்வ மிருந்ததுல குவப்ப மன்னே. (௧௪௧)

ஆகச்செய்யுள் ௩௩௩௩.

திருவாவழிதுறை ஆதீன வித்துவானும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
சைவதூற் பரிசோதகரும் ஆகிய

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

இவர்கள் மேற்கூறிய மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரின் சகோதரர். திரு
வாவழிதுறை ஆதீனம் இரண்டாவது சந்திரானமாதிய ஸ்ரீமத் நமசிவாய தேசி
கசுவாமிகளிடம் முறையாகக் கல்வி கற்றுத்தேறி அவ்வாழிணம் மகா சந்தி
தானம் ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் காலத்தும், இப்போது
மஹா சந்திரானமாதி யெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத். அம்பலவாண தேசிக
சுவாமிகள் காலத்தும் ஆதீன வித்துவானாக இருந்து அநேக தம்பிரான்களு
க்கும் வேறு பலர்க்குத் தமிழ் கற்பித்த வந்து இப்போது ஐந்துவருஷமாகத்
தமிழ்ச்சங்கத்தில் சைவதூற் பரிசோதகராக இருக்கின்றார்கள். புராதன
சைவ சாஸ்திரமான ஞானயிருதமும் வில்லிபாரதமும் வேறு சில தூல்களும்
இவர்கள் ஆராய்ச்சியில் பலவிசேடக்குறிப்புகளுடன் வெளிப்பட்டுள்ளன.
செப்பறைப்பின்னேத்தமிழ், அரிமழப்பின்னேத்தமிழ் இரண்டும் இவர்களியற்
றியன. இப்போதிவர்கட்கு வயசு 51 இருக்கலாம்.

சேற்றார்த்திருவிழாவில் ஒவ்வொருவருடத்திலுங்கூறியகவிகள்.
முதற்றிருநாள்.

திருத்துவரை காத்தவுயர் திருவன்சுந் தரதாச செயபூ மாணற்,
கருத்துவரை யாதவன்பாற் செயுந்திருநாள் கண்டுமனங் கலிக்க
வேசெங், குருத்துவரை யிதழெனுங்கோ கனகமின்வாழ் சேறைம
லைக் கொழுந்தர் தாநல், லெருத்துவரை கேதனந்தம் பத்தணிந்தா
ரன்பரின்ப மெய்தத் தானே. (௧)

காமதவனும் போதவனு மகிழ்கொடியாங் கருடனைவான் மரு வன் னத்தைப், போதவுமே பணிபுரிய பயங்கொள்செய் தேறாகும் பொற்பா லென்று, மீதனைக்கு மேலெனவேற் றங்கொடிகட் டின ரெவரு மேத்துஞ் சேறை, காதரெனு மாளுடையார் மகிழ்திருநா ளா முழுத னுளிற் றானே. (௨)

*தேவரெலர் தினம்பரவுச் தேவரெனுந் தென்சேறைச் சிவனு ரென்று, காலவருங் காலவரு நகிற்றுதிரு காண்முதலா நன்ன டன் னிற், பூவுலகிற் றமைச்சேவ கத்தேவ ரென்றடியார் புகலற் கேற்ப ச், செவகங்காட் டுங்கொடியைக் கட்டினரன் பருமதிசெயம்பெற் றானே. (௩)

*படியேற்றம் புரிபகவன் பாதையிலங் கியகோயி லரனு ரெங் கன், குடியேற்றம் பெறவெமது மன்னர்செங்கோல் கொடையேற் றங் கொள்ளச் சேறைப், படியேற்றம் பெறவன்பர் பணியேற்றம் பெறவெவரும் பசுரேற் றஞ்செய், கொடியேற்றம் புரிந்தருளி னார் விழா முதலிலன்பு கொண்டு தானே. (௪)

*இருபொருளு மெங்குலத்துக் கருள்புரியு மம்மையப்ப ரெழி லார் சேறைத், திருவனுயர் செங்கோலுந் தேசமுநா டொறுஞ்செழி க்கத் தேவர் கண்டு, பொருவில்கொடி யேற்றமென்ப திவர்தமக்கே புரியதெனப் புகழ்த்து போற்றத், தருமவினின் னிலகுதம்பத் தொ ருகொடியேற் றம்புரிந்தார் தயவு கூர்த்தே. (௫)

இரண்டாந்திரகாள்.

* பெருத்தபுகழ்ச் சேறைவிழா விரண்டதனிற் கிடைத்தபெ ரும் பொருளாங் கற்ப, தருச்சரபி தமைவேண்டும் பொருளுதவ லா லொக்குந் தமையென் றேதங், கருத்துணர்ந்தா ளுடையர்தருத் தே வியத்தே னுடிமாப்பா கஞ்செய் தார்முன், பொருத்தமுறத் தமது மெய்யும் பகீர்த்தவர்க்கே தென்னவிறும் பூது தானே. (௬)

* தமதருவி யடைந்தவுயிர் சராசரமா யினும்வேண்டத் தக்க வெல்லா, மமரருக்கு முதவுயிபல் படைத்திருக்குந் தன்மையையிவ் வவனி காணத், தவமலிபுந் தென்சேறை விழாவிரண்டி லம்மைப ப்பர் தவம்பெற் றானஞ், சிவமலிகற் பகங்காம தேனுவைக்கொண் டிக்குடந்தார் தெரிசித் தோமே. (௭)

*திருமென்னன் புதல்விபெற்றான் கணவரை ய மெடுப்பவரென் செய்வோ மென்று, தகுதியகா வழங்கெடந்தே னுவைக்கொணர்ந்தா ளாதுமக்குத் தாங்கினன் றோர்ந்த, மிகுதியகாச் சேறைவிழா விரண்டினிதற் பங்கொணர்ந்தார் கிமலர் முன்னிப், பகுதியறி யார்போல முழுநுணர்ந்தோ ரெனும்பெயரெப் படிப்பெற் றோரே.

*இரும்புகியும் வாணமுள்ளோ ரெவரேனும் வேண்டியதை யிலெயன் னாக, தருங்கொடைசேர் கற்பகமுங் காமதே னுவும்பிறு ப்பித் தம்மைத் தாங்க, வரும்பெரிய மலைக்கொழுந்தார் தவம்பெற்றா னொழந்தருளு மாட்சி கண்டோர், பெருங்கொடைநா யகரிவரே யெ னச்சேறை விழாவிசண்டிற் பேசு வாமே. (க9)

*ஆற்பகலாப் பணிசெயன்ப ரொருகுறைய மில்லோமென் தக த்து மெச்சப், பற்பகலுத் தருங்களுங்கோக் கரும்பெருமை யாமுற் றோம் பார்மீ தென்னப், பொற்பகளுதேர் சேறைவிழா விசண்டிலா னுடைய்தவம் புரிந்தாள் பொன்னார், கற்பகமுங் காமதே னுவும்பி ர்த காட்கிகண்டு கனிப்புற் றோமே. (க0)

மூன்றாந்திருநாள்.

*பெரும்புகழ்த்தென் சேறைநிற்கே வகத்தேவ ரெனுநாமம் பெற்றி ரும்மை, வருத்தகின்றைக் கொருபூகங் கொண்டேக லுற்ற னுதும் மக்கடம்பிற், பொருத்தினையான் பிணிமுதங்கொண் டான்றா வமே சந்தியினிற் போனான் முன்னேன், திருத்தியநக் அனைவியு மே சினமடங்க லுற்றானென் செய்து கிரே. (க1)

*எந்தவுயி ரெங்குடம்மை பெரித்தாலு மன்புனத்தி விருந்தா லென்று, மந்தவுயிர் தமக்குரிய தானமென விருத்தருளு மருளின் ற ன்மை, யிர்த்தவுல கத்தவர்கள் டொழுகியுப்பத் தென்சேறை யிறை வர் மூன்றாஞ், சந்தமுறு திருநாவி லொருபூக மிசைக்காட்சி தந்தார் தாமே. (க2)

*திருமுறஞ் சேறைவிழா மூன்றதனிற் தவம்பெற்றா னேயஞ் செய்பு, தாதையோர் பூகமெடுக் தோடவென்செப் லோகமைபு நா டிலென்று, முதலிவா லதைப்பிடிக்க வொருகிங்கங் கொண்டுவந்து முன்னின் முன்னான், பேதைமையென் பதுயாதர்க் கணிகலமென் பதுபொய்யாம் பேசங் காலே. (க3)

* நிநாவி வயற்சேறை விழாமுன்றி லுமையவனார் சிங்கங்
கொண்டு, போதலுற வாளுடையார் தமையொழுது தஞ்சொண்டு
போகக் கண்டீடா, ராதிர் நினைவரைச் சிங்கமுப்பு தழுங்கொல்லத்
தமையு மோவிப், பூகலத்தென் றெரிநிடத்துத் தாமுறைதல் காட்டின
ரற் புதமென் பாரே. (௧௪)

* பூதமெனு மோர்ொல்லின் பொருளெல்லா நிறைந்திருக்கும்
பொருப்பு விற்கை, யாதிதிரு மலைக்கொழுந்த ரொருபூத மடக்கவா
லதுவி யப்போ, வோதுசரா சரமீன்ற தவம்பெற்றான் விழாமுன்றி
லோங்குந் சேறை, விதியிலோர் விரகிங்க மடக்கவா லதுவியப்போ
விளம்பு விரே. (௧௫)

நாலாந்திரான் பகல் மண்டபக்கவி.

* மெய்யடியார் செய்யுழைப் பத்தியிருந் தாலவர்க்கு வெளி
யுந் தோன்றி, மையரென வாளுடையா மம்மையப்ப ராய்க்காட்சி
யருளுந் தன்மை, வையமிசைக் கம்மவார் செய்யுழைப் பத்தியிக
மகிழ்ந்து சேறைச், செய்யவிழா நான்கதனி லம்பலத்திற் காட்சிதந்
து தெரிவித் தாரே. (௧௬)

* கம்மையென்றத் துதிக்கவைத்த கலமிருத்தென் சேறைவிழா
நான்க லுள்ளே, தம்மையநிற் தவர்காணு மம்மையப்பர் சத்திரியர்
தாமென் றோதுங், கம்மவார் குலத்தவர்கள் செய்தபெரும் பூசையி
னாற் கருணை கூர்ந்து, செம்மைதிக முஞ்சேர னம்பலத்திற் காட்சிதந்
தார் தெரிசித் தோமே. (௧௭)

* வம்பலர்மா விகைமுதலாப் பலவலங்கா ரத்தியும் வண்ணங்
கண்டே, யும்பர்கல்விச் சேடனின்னு மாயிரங்கண் வேண்டுமென வு
ரைத்துப் போற்ற, கம்புகழ்ச்சேர் சத்திரியக் கம்மவார் குலத்தினர்க
ணலஞ்சேர் சேர, னம்பலத்தி லம்மையப்பர் காட்சிகண்டார்க் கம்ப
லமே லாகுந் தானே. (௧௮)

நாலாந்திரான் இரவு மண்டபக்கவி.

* கயிலைவரை யத்தாணி போர்காலந் தனிலுயர்ச்சி காண்ப தா
லப், புயனிகர்க் தரகாசுத் துறைதுணைவி சினித்தாய் புரிந்து செய்
த, பசிலெழின்மா மண்டபம் தெக்காலு முயர்ச்சிபெறும் பாள்மை
நேக்கித், சயிலமலைக் கொழந்தர்மலைக் கொடியொடுவெந் தெழுந்தரு
தைத் தரிசித் தோமே. (௧௯)

*நாவலருங் காவலரு நவில்புகழ்த்தென் சேறைவிழா நான்கு தன்னிந்ழுவலகம் போற்றிடச்செய் சினித்தாய் மண்டபத்திற் பொற்சி லம்பார், தேவிதவம் பெற்றவளா னுடையதிரு ஷுமகிழத் திகழும் காட்சி, யாவலாய்க் கண்டவமே யெழுபிறவிக் கரைகண்டா ராவர் தாமே. (௨௦)

*ஔரரக்க னெடுக்கமிக நடுங்மெதா லக்கைலை யுயரத் தானி, யேரிலகுஞ் சினித்தாய் செய்வித்த மண்டபம் தெக்கா லத்துஞ், சிந்திகழ வசையாத திரமுடைய தென்றுமகிழ் சிந்தை கூர்ந்தே, யாறவியு மம்மையப்ப ரெழுந்தருளுங் காட்சியைக்கண் டருள்பெற்றேமே. (௨௧)

நாலந்திருநான் வாகனக்கவி..

*திருமருவு மைத்துனனு மோரிடையன் மனையாளுஞ் சிற்றிடைச்சி, பெருமகன்சீ ராகிடையன் மாதரிடையன்பின்னர்ப் பெற்றே னிந்தப், பரிசுதனாற் சேறைவிழா நான்குதனி லாளுடைய பரனார் தாழ், மொருவிடைய ரென்பதற்கோ பெருவிடையைத் தழுவி யெழுந் துவந்தார் தாமே. (௨௨).

*ஔங்குராஞ் சிவிலொருமா விடையரா னர்வாத ஆரர்க் காகப், பாங்குறுக டலிலொருமா விடையரா யினர்சேறைப் பரம னர்தான், தாங்குவிழா நான்கிலொரு மாகிடைய ராயினரித் தன்மையாலே, யிங்குலக மெங்கனுமே சத்தியமா விடையசிவ ரெனச்சொல்வோமே. (௨௩).

*ஔருவிரன் றனையுயர்த்திற் காஓயொப்பா னென்பரஃ தொவ்வா தென்றும், பெருவிரன் யானெனமால் காஓயா யிடவனைப், பெரிதாஞ் சேறை, வருவிழா நான்கிலா னுடையந்தா மடக்கமேல், வந்தார் போலும், பொருசேவகத்தேவ ரிவரேமெய். யெனவிந்நாட்புகலு வோமே. (௨௪).

*ஆழியுல கம்புகழஞ் சேறைவிழா நான்குதனி லம்மை யப்பரேழுவிடைக் கெதிரானேன் றன்னையொரு விடையாக்கி. யெய்தினாரோ, சூழ்தருமந் தனைவிடையாக் கொண்டுவந்தா ரோபுலவீர். சொல்லுங் காலை, வாழ்முடிவி லாற்றலுள்ளா ராதலினு லென்னென யாம் வழிந்து வோமே. (௨௫)

*வோமுடன் காணென்மேற் கோறவா ஞுடையிள் விழா
வோர் நான்கிலேகென்பென் நேருறைதொல் விநிவர்கிலர் பூரதமுன்
விற்ற ஞான்லா, வாணமு முன்புரமெப் திங்க்கோறுஞ் சத்தியுமாய்
மன்னி வந்த, தாகுபத்தக் காணையன்றி யறக்காண யிலேதெற்ற மா
மென் போமே. (௨௬)

ஐந்தாத்திருள் மண்டபக்கவி.

*புரியதாந் முறியாப்பந் சொல்லா மெம்கருளு மம்மை யப்
பு, வகுமென்னைப் பதியான்மால் பொன்னயவான் டாயதுரை மண்
ட பத்திற், பெரியபுழைச் சேறையிழா வைத்திலெழுந் தருள்காட்சி
பேணித் கண்டோர், விநியுமெழு பவங்கடலைக் கடந்துமுத்திக் கரை
கண்டார் மெய்யுள் ளாரே. (௨௭)

*தொண்டர்மனை தொறும்பலிபேற் றுத்திரிந்த வாளுடைய
சோதி யார்தாம், பண்டையரைப் புரத்திமால் பொன்னயவான்
டாயதுரை பரிவு கூர்க்கே, யெண்டிசையும் புழிச்சேறைத் திருவி
ழா வைத்ததனி வினிதாச் செப்த, மண்டபத்தில் வந்தத்தனா வீந்தி
ரவி மானமினி வாய்க்குந் தானே. (௨௮)

*நேராவி கிளங்குதலாற் கற்பகத்தார் வாசமுறு நலத்தால்
வெள்ளைப், பொற்பார்வா ரணமுழக்கம் பொருந்துறலால் கின்றால
கம் போலுஞ் சேறைந், சொற்பாவ லோடுகழைத் தாத்திருள் ளாளு
டைய சோதி யார்தா, மெற்பாவும் பொன்னயவான் டாயதுரை
மண்டபத்தி லென்புற் றாரே. (௨௯)

ஐந்தாத்திருள் வாகனக்கவி.

*சுத்திரன்வி மானமுஞ் சூ ரியனேறு மிரதமுமச் சதம கன்றன்
முத்துறுவா கணமுமா வயலூர்தி புத்திரிய முன்னிக் கொள்ளார்
சுத்தமலி சேறையிழா வைத்திலா ஞுடையா ருந் தவம்பெற் றுஞ்
மித்திரவிமானமிசைபெழுந்தருளுங்காட்சிகண்டோரெவருந்தாமே.

*ஆவலாய்ப் பாவல்குற் சேறையிழா வைத்திலம்மை யப்பர்
தாமே, பூவினித்த கல்கேவ தானமெனச் சொல்லுதற்குப் பொருந்
துஞ் சான்று, கோவுதினா விரண்டினிலத் தருவுந்தே னுவுங்காட்டி
பேயினுந் போந், தேவந்தொழ வித்திரவி மானமுங்காட் டினரென்
டாந் தெரித்தே தோதே. (௩௦)

*தாபுமிலி தந்தையிலே தான்றனிய னென்றுரைத்தந் தனகை
மை யன்றிப், பேயுடனா ந்தகைமை யுற்றிருந்த தென்சேறைப்
பெருமா னுக்கு, மீபுயரைந் தாந்திருந் லிந்திரன் மானமெய்தம்
விதக்கைத் தானே, யாயிலினி யாராலு மளங்குதற் கரியரென்ப
தறிந்திட டோமே. (௩௨)

*முருகாரு மலர்த்தடத்தின் ழறிவகோ முகிற்செதிரா முழுவ்
குஞ் சேறைத், திருநாளைத் திணிவ்வந்த வாளுடையர் முன்னொரு
நாட் றொத்தின் மேலா, மொருகூடற் பதியினிலேத் தனஞ்சமந்து
விலைபகர்ந்த வுமக்குத் தானே, யரிதாமிந் திரவிமா னங்கிடைத்த.
காறணத்தை யறிந்தி லோமே. (௩௩)

ஆருந்திருநான்.

*தெருவிதி தோறுமைந்து பரிமளஞ்சேர் தென்சேறைத் திரு
நா ளாறிந்,பெருவாசம் பெருவெருக்கு மரவுமணி யாளுடைய பெரு
மா னீர்முன், நிருவிழி மிழலைமினி லுயர்காழிப் பூசரர்க்கோர் செல்
லாக் காசு, தருவிநிம் மாதங்க மெவன்கொண்ட வென்னவதி சயமீ
தாமே. (௩௪)

*போராணீமீதுவந்தவாளுடையார் தமையவந்தம்புடையின்மேலிச்
சீராகு மனமுடையா ளாடுவந்த தவம்பெற்ற தேவி தன்னை
யேராகுந் தென்சேறை கிழாவாறில் கீதிபுலா வெழுந்த காட்சி
நேராகத் தெரிசித்தோர் தெரிசித்தோ ராவரென்று நிகழ்த்த லாமே.

*செயமேவுஞ் சேறைகிழா வாறதனி லாளுடையார் தேவி
யார்தாம், வயமாவை வயமாக்கி வாகனத்தை வாகனமா வைத்து
வந்த, நயமேவுந் திருக்கோலங் காண்பதனுக் குடம்பெல்லா நற்கண்
னாக, வயனார்முன் செய்திலரே பென்றெவருங் கண்டுபணிந்
தன்புந். குரே. (௩௫)

*மெல்லியலான் முலையாணை யிருகோட்டிற் குருக்குழைந்து
மெலிந்தா நின்றான், வல்லமையுள் ளாரெனவி ராயிரங்கோட் டாணை
யின்மேல் வந்தா ரென்றுஞ், சொல்லியசே வகத்தேவ மெனுப்பெய
ரை நிலைநிறுத்தத் துணிந்தோ தேரு, மல்லதெல்லாம் வல்லரென
வோசேறை வையர்கிழா வாறிந் குமே. (௩௬)

எழாந்திருநான் மண்டபக்கவி.

*பொன்னுரும் பனிவரையிற் புரித்தமணம் விரும்பியவன் புடை
யா ரெல்லா, மிகநாலில் வருந்தாமற் கண்டுபெறும் பயன்கொளநல்
விழையார் தெய்வ, மின்னான்பெற் றவனோயா னுடையார்க்குத் திரும
னாஞ்செய் வித்தா னெங்கன், மன்னாரு முத்துசா மித்துரைமற்
றவன்புகழற வழுத்தார் யாரே. (௩௩)

*அமைபுமறி யுடையர்செய்கை யார்க்குமுப காமென்பா ரது
காங் கண்டேர, மெமைபுமா னுடையார்க்கு முமையவட்கும் பனிவ.
ரைபி லியற் றஞ் றீர் பொற், சமைபுகழ்த்தென் சேறைமுந்து சாமி
மன்னன் மனாஞ்செய்வித்துத் தரும்பேர் பெற்றா, னிமைபிமையா
ரெனக்கண்டு பணிந்தவரும் பேரின்ப மெய்தி னாரே. (௩௪)

*ஆவறுட லின் றபகன் மனைதோறும் பவியேற்ற வம்மை
யப்பர், நாவலர்குற் சேறைவிழா வேழிரவு தவம்பெற்ற நங்கை தன்.
னைர், சேவகப்பான் டியராசன் மண்டபத்தின் மணம்புரிந்த சிறப்பி
னாலே, பூவிலிளிப் பெரியமா தங்கமெய்திச் சுகவிருப்புப் பொரு
ந்து வாரே. (௪0)

*இலகுவிதி விலக்குரைத்த வானுடையிற் கைவியின்முன் னெ
ழிற்கல் லாசி, னலபரம யோகியென விருந்தனரிடென் சேறைவிழா
நவிலோ மேழின், மலர்புகழ்ச்சே வகப்பாண்டியன் மண்டபத்திற்.
றவம்பெற்ற வனோ மனத்தி, ருவகில்வல்லான் வகுத்ததுவாய்க் காலெ
னுமோர் பழமொழிமெய் யுறக்கன் டோமே. (௪௧)

*யோகநேறி நடந்திடமுன் கன்னாலில் யோகியா யுறைதல்போ
லப், போகநேறி நடந்திடப்போன் மலபுமைமைய மணந்தரைப் பொ
ற்கோ லத்தை, நாகரைப்போ னுங்காணச் சேவகப்பான் டியனன்பு
நண்ணச் செய்த, தாகுமம்பென் மண்டபத்தி லானுடையா ரியற்றி
ரைற்புதமீ தாமே. (௪௨).

காணக்கவி.

*ஆட்டுவோ னுழமுனங் காட்டுதல்போ லுலகிலுளோ ரறிந்து.
செய்யத், தோட்டுவார் குழலுமைமைய மணந்ததன்றி மனைமனம்.
போற் குழி ரென்று, காட்டுவார் வையமிசைப் போதகங்கொன்
டுவந்தடைக் காத்தை பென்றே, வேட்டுவார் வையமிசைப் போத
கங்கொன் டாட்சேறை விமல னாரே. (௪௩)

*நகுபொருளொன் றில்லாரு மில்வாழ்க்கைத் துணைநலத்தை நண்ணி லெல்லா, மிகுபொருளெய் றுவரெனல்கண் டனம்பலியேற் குஞ்சேறை விமல ரிந்தத், திகிரிமன்னன் புதல்விதவும் பெற்றவனை மணந்ததனாற் றிருநா னேழின், மகிதலத்தோர் கண்டுவக்க மதயானை மேற்பவனி வருகின் றாரே. (சச)

*திருநாளே ழிற்சேறை யாளுடையார் தவம்பெற்ற தேவி தன்னைப், பெரியமணஞ் செயநாதர் மிகவைய மெடுக்கவரும் பெற்றி யாரென், நெருவைய மெடுக்கவந்தா டேவிபனி மலையானே யுகந்தா னென்றே, யரியமலை யானையுகந் தாரைய ரிவர்மனமொன் றாகுந் தானே. (சரு)

*மலையரசன் குமரிபுயர் வையம்பெற்று வந்தானே மணந்த தானே யிலகுமறைக் கிழவரென்று நமைவெறுக்கு மெனவுள்ளத் தெண்ணி யோநற், பலவளஞ்சேர் தென்சேறை விழாவேழி லாளுடைய பரம னார்தா, முலகிலுள்ள நல்லாருங் கண்டுவக்க வாழீபமுற் றுவந்தார் தாமே. (சசு)

* உலகிலான் பெண்ணுடனே கூடியின்ப மெய்துவண்ண மு மைபெற் றானே, யிலகவா ளுடையர்மணஞ் செயற்கேற்ப விதியுலா வெழுந்து போத, வலமுறைபா மெனல்போல ஷமைநினைக மீதுவா நாக மீது, வலமுறதென் சேறைவிழா வேழிலா ளுடையர்வந்தார் வாழ்வுற் றேமே. (சஎ)

* உலகறத்தா றிதுவெனவேண் டாவெனான் மொழிக்கேற்ப ஷமையா னென்று, நலதருமத் தின்செல்வி யாதலினாற் சிவிகைமிசை நண்ணி னானாற், பலர்களுமே பித்தனெனப் பகருமலைக் கொழுந்தார் நல்ல பருமா தங்க, மிலகுறக்கொண் டுவந்தனாந்தென் சேறைவிழா வேழிலிஃ தெவ்வா றுமே. (சஅ)

எட்டாந்திருநான், வாகனக்கவி.

* எட்டிவான் முகிலூரிஞ்சு மாளிகைத்தென் சேறைவிழா வெ ட்டில் வான, வட்டமா மதிகண்டார்த் தெழுகடல்போல் யாவருமே மகிழ்ச்சி கூரப், பட்டிசைந்த வரைத்தவம்பெற் றவளுடனா ளுடையா ரும் பரிவுட் கொண்டு, வெட்டிவேர் புனைந்தவொரு விமானமிசைக் காட்சித்து விராங்கி னாரே. (சக)

* மன்னியடி மணம்போலெவ் விடத்துமுறை பரமருமை மண்
ததைக கொண்டு, தென்னவன் மகனான சிவனெனவே மணமக
பாய் நின்ற தானே, பின்னுமண மகனான சென்றெவநங் கண்டினை
நூல் போய் போன, கன்னங் திமில்கிழா விருகானில் வருந்திற்
பவையிலென் னாகே.

(௧௦)

* அருளாங்கு முருகாங்கு மருவுருவந் தானென்று மானுர் வி
வ்விற, பெருளாங்கு வகைத்தேவர் குழங்கி தனிலொருபாற் பிற
ங்கத் தேவர், பெருளாங்கு மறைமொலிக்க முந்தாங்கு கன் முக்கண்
னாடையோர் தழ, விருகாங்கு விழாமல கத்தவிமா வத்துவந்த
தென்சொல் வோமே.

(௧௧)

ஒன்பதாச் திருநாள், மண்டபக்கவி.

* மல்கியறி கில்லவர்மா செவ்வே யெனினுமதி கார றோறு
மல்லவல்ல ரெனவெறுக்க நமக்கருள்செ யம்மைப்பப் நாளுங் கல்கி
செவ்வதி காரமுன்னர் தென்சேறைத் திருவன்கச் சேரி யாரென்
ரெல்லவரும்புகழ்மவர் மண்டபத்தொன் பான் திருநா ளின்புற்றாரே.

* புகலத்தி னுமிக்கன்பிற் திறந்துழலும் விடயாற்றிப் புரக்
குத் தெய்வ, காதென மம்மைப்பப் திருநாளொன் பதினாலே நனி
லுஞ் சேறை, நீதிமன்கச் சேரிபுக்கி யோகத்தர் மண்டபத்தி னிலத்
தே ரேறி, விதிவந்த விடயாற்றி மகிழ்த்தனரா விதுபெரிய வியப்
புத் தானே.

(௧௨)

* பாரேறும் புகழ்படைத்த தென்சேறைத் திருநாளொன் பத
னிற் நெய்வக், காரேறி கண்டர்மலைக் கொழுந்தாதவம் பெற்றவளு
ங் கருணை கடந்து, சிவோம்ந் திருவன்கச் சேரிமார் மண்டபத்திற்
செழுப்பொற் கோலத், தேரேறி வந்தவிடாய் தீர்த்தடியார் சென்ன
விடாய் தீர்த்தார் தாமே.

(௧௩)

பத்தாத்திருநாள், வானக்கவி.

* அருவிடைக்க கருஞ்செறிந்த வனாகரு மணக்குழய ரணிபா
ர் சேறைத், செருவிடைப்பத் தாத்திருநா ளாருடையா ருளக்கரு
ணை செய்து நான்மோன், மருவிடையார் தவம்பெற்ற நாயகியா ருட
ன்வெள்ளி பிலையோற் றென்று, மொருவிடைமேற் பவனிவந்தா
ரட்டொலக் காழித் தீத் தாமே.

(௧௪)

* மடையேறும் பருவாளை வான்குதித்து வருவயலின் வளஞ்
சேர் சேறை, யிடையோர்பத் தெனுந்திருநா னெமையாளு மம்மை
யப்ப ரெழிலா ஈன்ன, நடையாளம் பிகையொருபால் விளங்கமறை
தழங்கவற நவிலும் வெள்ளை, விடையேறிப் பவனிவந்தா ரடியரெ
லா நீழே விளங்கத் தானே. (௫௬)

சிறைநர் நால்வருடன் கருவைநல்லூரிலே தெரிசனஞ் செய்யும்போது
கூறியகவி.

* தருவையா எனஞ்சரிதி யென்னுமுத்து சாமியெனுந் தரும
ன் முன்னர், திருவையா எனமுழங்க வேட்டநெல்லை யப்பமுதில்
செந்திற் றேவார், தருவையா எனக்குமர சாமிசுப்பி ரமணியநற் சுக
னு மியானுங், கருவையா எனகரமதைக் கண்டதனும் காண்டிலமக்
கருவைத் தானே. (௫௭)

சங்கரமூர்த்தி கோவிலிற் கூறிய கவி.

* சுரராசை வளரநம்போ லனுபவியா ரெனப்போகந் துய்த்தி
டும்பா, மரராசை வப்பெருமை யறிவரவ ரொடுங்கூடா மற்றே வே
சங், கரராசை வலமிரண்டு நிகர்குழற்க வுரிபாக காப்பா யென்
று, வரராசை வந்துநம துயிரணையார் நால்வரொடும் வணங்கி
னோமே. (௫௮)

திருக்குற்றலத்திற் கூறிய கவி.

* கற்றல மாதக்கங் கண்டனை யென்று கயவர்க்குப்பாச்
சொற்றல மாதவ மாமோ புலவிர் துதிக்கைக்கூந்த
நற்றல மாதகு மென்னுமுன் னோனை நயந்துபெற்ற
குற்றல மாதலத் தானையன் பாற்சென்று கூறுமினே. (௫௯)

* வடவரு விப்புனன் முழ்கவு நின்றனை வணங்கடியா
ருடனமர் வாழ்க்கை பெறவுயிப் பாவிக்கு முண்டுகொலோ
கடகரி மாமுகன் றந்தாயென் றுயன் கருணைவந்து
திடமுறு நாளென் றறிவேன்குற் றுலத் திகம்பரனே. (௬௦)

மந்திர நகரிற் செய்த கமல பந்தம்.

* வேதனித மோதநித போதபக மீதனத
னூதரவார் தோழனென வாட்கொண்டாய்—குதைவனப்

பந்தைவென்ற மாதனத்தாள் பாகம் பிரியாட்டு
கந்தகிவ சங்கரவா கா.

(௬௧)

சுப்பிரமணியர் திருக்கலியாணத்திற் கூறிய கவி.

* புலனரிசைத் தந்தைசெய்கை போன்மகனுஞ் செய்வனென்
று புகல்வார் மெய்யே, சிவபெருமான் முன்னமொரு பொருப்பன்
மக னுமையமணஞ் செய்த தாலே, யுவமையிலா னுயர்பொருப்பர்
மகளாம்வன் ளியையமணந்தா னும்பர் கோமான், தவமெனுநன் மக
ளாமோர் தெய்வயா ளையையமணந்த சாமி தானே.

(௬௨)

திருச்செந்திலிற் கூறிய கவி.

* மிக்க செந்தமிழ்க் கிரணப் பிடித்தொரு வெஞ்சிறை யிடை
யிட்டு, வைக்கும் பூதத்தை வேலினுக் கிரையென வைத்தனை யத
னாலே, தொக்க பல்பிணி யாகும்பே யையுமவ்வே றுயக்கச்செய் வா
யென்னுந், தக்க தன்மைகண் ணையடைந் தேன்றிருச் சந்தன சலத்
தேவே.

(௬௩)

திருவாப்பாடியிற் கூறிய கவி.

* வானோர் வணங்கு மண்ணிந்தி வலப்பான் மன்னுங் கோயில்
கொண்டாய், தேனே யனைய மொழியுமையான் சேரு மிடப்பா
லையுங்கொண்டா, யானார் பெருமை யறிந்ததொண்ட ராட்டும் பெரு
ம்பால் கொண்டனையென், னானார் வினையின் சிறுபால்கொண் டுழலா
தருளத் தடையுளதோ.

(௬௪)

சேய்குறாரிற் கூறிய கவி.

* இமையோர் வணங்குஞ் சத்திகிரி யீசா நின்பா லிடத்து
வைகு, முமையா ளங்கத் தனக்குடைந்த வொளிரம் புலியுஞ் சிறு
மானு, மமையா லிடங் கமுநாகத் துரியும் பொருளா யனந்தனை
யேற், கமையார் தொண்டர்க் கருள்செல்வ மவையு ளெதுவோ கழற்
வையே.

(௬௫)

திருவாவடுதறை மகாசக்திதானம் பாண்டிகாட்டுக்கு

எழுந்தருளும்போது கூறிய கவி.

* பெருந்திருவா வடுக்கும்பின் கதிகொடுக்கும் புலவீரகாள்
பின்பிப் பாரில், வருந்திருவா வடுத்தவிரு மதியெனமா தவர்குழுவில்
வந்த தோன்றி, யிருந்திருவா வடுக்குமொழி யெனவுரைத்துப்

பணிந்தோர்கட் கினிய ஞானர், தருந்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரம-
னிய குருமணியைத் தரிசிப் பிரே. (சூக)

* பெருகலைஞர் புவினுயர் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய பெருமா-
னியார்க்கு, மிருகலையீர் தருளுகின்றான் கோடிகலை தந்தானென்-
றிசைக்கின் றார்யா, மொருகலைகின் னுட்கொடுப்போ மொன்று
கொடுத்தானெனவு முறையா ரிங்கு, வருகலைமா னோக்கியரு மிகழ்
வரென்று சோமன்விண்ணில் வாழ்கின் றானே. (சூக)

* தெள்ளுசுடர் கண்டவுட னிருளகலுங் காண்கிலதேற் சேரு-
மாபோல், வள்ளலையு மெள்ள லுறத் தந்தருள்சுப் பிரமணிய வரதா-
நெஞ்சத், துள்ளியுனைக் கண்டவுடன் மயலோடு மக்காட்சி யோர்கா-
லின்றேன், மெள்ளவந்தம் மயலுறுமா தலிற்சிரியா வரமருளி வியந்-
தாள் வாயே. (சூக)

விவாகஞ்செய்யும்போது வரைந்த கவிகள்.

* ஓருமறையோன் றருமியென்பான் மனமியற்ற வேண்டியுய-
ரால் வாயிற், பெருகியபொற் கிழிகொடுத்துப் பெருஞ்சீரும் றுயடி-
யேன் பெரிதா யென்றுந், தருமமிலாப் பாவியே னுயினுமே மணம்
புரியத் தபைசெய் வாயேற், குருமணிசுப் பிரமணிய சாமியச்சீ-
ரினும்பெருஞ்சீர் குலவுந் தானே. (சூக)

* அடியவர்தங் குறைமுடிப்பா னெழுந்தருள்சுப் பிரமணிய
வமல னேயென், குடிமுழுது நின்னருளால் வாழ்வதுசத் தியம்வலீந்-
தாட் கொண்ட நாயேன், படிபுகழு மணம்புரிய நீயுதவ வேண்டுமெ-
னப் பகரேன் கங்கை, முடியுடையா யடிமைதனை முழுவதுங்காப்-
பதுகடனா முறைமை தேர்ந்தே. (எ0)

* தருவதுவை யகத்திலவந்த தெனத்தருஞ்சுப் பிரமணிய
சாம் ஞான, வருவதுவை முதற்கறிக ஞானெய்பா லனமருள்வா-
யுன்ன லென்றும், வருவதுவைத் திங்கடற்பூ மியில்வருமென்-
றளங்கொண்டு வாழ்வே னுக்கிங், கொருவதுவை புரியநின் னுளக்-
குறிப்பின் படிதயைசெ யுவந்து தானே. (எக)

ஊ ஆதினமிரண்டாஞ் சந்திரனத் துக்குக்கடிய கவிகள்.

* மணங்கவருங் குழன்மின்னுர் மையலிலே மனமிகவு மயங்கி-
யன்னு, ரிணங்கவருந் தந்திரமும் வயிறோம்பும் பெருந்தொழிலு-

மியற்றி யாக்கை, யுணங்கவருந் தத்தகுமோ குருநமசி வாயதொழும்
புனக்கே செய்து, வணங்கவருந் தமிழ்மலை புனையவென்றுத் திருக்
கருணை வைத்தான் வாயே. (௭௨)

* அரசமர மனையகண்ணார் தருஞ்சுகமெண் னுதுதிநிந் ததுங்
கொடுங்கோ, லரசமரம் புனியினிற்செய் மன்னர்தம்பாற் கவிசொலி
யெய்த் ததுவும் போது, மரசமரம் புரிந்தமதன் புரமெரித்த நாத
வடவாவென் றோது, மரசமரம் திகழ்துறைசைக் குருநமசி வாய
வினியருள்வாயே. (௭௩)

* மாதவந்த னையர்மனை வியருறவா மெனக்கருதி மயங்கி
னெலெப், போதவந்த னைத்தவிர்த்தா னாகுவன்பக் குவம்பொருந்தப்
போதஞ் செய்யு, நீதவந்த னைத்துலகும் புகழ்நமசி வாயகுரு நிமலா
வுன்றன், பாதவந்த னைத்தொழும்பே புரியும்வித மினிக்கடைக்கண்
பார்த்தான் வாயே. (௭௪)

* அறந்திருக்கற் றயர்நால்வர்க் கருணமசி வாயகுரு வமலா
பொன்னை, நிறந்திருக்கம் பங்கைவைத்தோன் விரும்புறந் கலைய
ளித்த நீதா முன்னம், பறந்திருக்க தனையுணர்ந்தோன் றேடியுங்கா
னமுதலே பரனே யுன்னை, மறந்திருக்க மனம்வருமோ விவ்வுடம்
போடுபிருள்ள மட்டுந் தானே. (௭௫)

* மன்னுடை லைக்கிரிவிட் டிம்பரெல்லா ரையும்புரக்க வந்தா
யாகி, லின்னமுநா யேற்கருளா தென்னோதாழ்ந் தவர்க்கன்றோ விரங்
கல் வேண்டு, முன்னடியார் குழுவினில்யா னொருவனுற்று லென்ன
குறையுண்டோ சொல்லாய், வன்னமலி மாடமிலங் கியதுறைசைக்
குருநமசி வாய தேவே. (௭௬)

* எழுத்தறிவித் தவனிறைவன் றனக்கொப்பா மெனப்பெரியோ
ரிசைப்ப ரேலப், பழிப்பிப்புழ ழிறைவனென்னு நீயடியேன் மேற்
கருணை பாலித் தென்றும், விழுத்தகுன் னூலளித்தா யென்னிலு
னக் கொப்பாரை விளம்பு வாச்சொல்,வழுக்கியும்பொய் யுரையார்கள்
வாழ்துறைசைக் குருநமசி வாய தேவே. (௭௭)

* தேடுபொரு விருவகையுட் செல்வமெனும் பொருள்வழங்கச்
சுதைவ தானே, காடுகல்விப் பொருள்பெரும்பே றுதவுமென்று
கடேபெற்று வந்த லரித்தாய், சேடுதிக ழிவ்வுலகில் யானுனக்கென்

கைமாறு செய்வேன் வாலி, மாடுவெண்கோ நெய்த்தழுத்த மலி
துறைசைக் குருமசி வாய தேவே. (௭௮)

* வான்மருவு கைலாய முற்றிருந் தாய்திருந் வகையிலா
யத்தை யுற்றேன், வளர்பாசு தலையுடைய வரனுந் மாதரையு வந்து
பர சுதலை யுடையேன்; பான்மருவு பாதகம லத்தையனு காபுனது
பாதகம லத்தை யனுநேன், பகருமுயர் பஞ்சாக்க ரத்தாய்மி னார்
விருப் பஞ்சாக்க ரத்தாயி னேன்; மேன்மருவு தங்கமலை வில்லாயவ்
விணரொடு மேதங்க மலையி லானேன், மெய்யடியர் ஞானநோக்
கெதிர்போது வாயானு மிகவும்வம் போதுவாயன்; நேன்மருவு காத்
துறைசை வருமசி வாயகுரு தேசிகா நின்றோ லவே, சிறியேனு
மாயினே னினியாயி னுத்தேவ திருவுளமி ரங்க யருளே. (௭௯)

சூரியனார்கோவில் ஆதீன மகா சந்திரானத்துக்குக் கூறிய கவி.

* மாதவனு மாதவஞ்சொன் முத்துக்கு மாரகுரு மணியே
விண்ணி, லாதவனை யாதவனிங் குறுவகெனத் தடுக்குமுய ரழகு
வாயந்த, சூதவன மதுகுத னுலகனந்த தெனநிற்குஞ் சோதி யூரிற்,
போதவனும் போதவனங் குணக்காண லாலிநாட் புனிதன் யானே.

விவாக காலத்திற் கூறிய கவிசன்.

* இருந்தவரை வணக்கியமா திடமுமா திடமறைத்த வெழிலு
மேலா, மருந்தவரை மற்றவரை யாதரிக்குந் தையுமெய்ச்சொ
லமைவுங் கொண்டு, பொருந்தவரை யாப்புகழ்செய் முத்துக்கு மார
குரு பூர னாயன், நிருந்தவரை வதுபுரிந்து வாழும்வண்ணந் திரு
வுள்ளஞ் செய்கு வாயே. (௮௧)

உன்னருளா லெவ்வுயிர்க்கு மெத்தொழிலு நடப்பதென வுரை
ப்பர் மேலோ, ரன்னதனை யறியாது நாயினேன் மணம்புரிய வருள்
செய் யென்று, பன்னுவது பேதைநீ ராலிதேட் கொண்டருள்வாய்
பானு கோவின், மன்னுலகின் விளங்கவந்த முத்துக்கு மாரகுரு மணி
யென் கோவே. (௮௨)

* ஒருபானு வாழைத்தி லுறைமுத்தி யடியவர்க்கா வுலகந்
தன்னில், வருமநட வடிவமுத்துக் குமாரதே சிகனாக வந்தா னென்
பார், பெரிதுமிந்நா ளும்பாது வாழைத்தி லுறல்சான்றும் பேணு மன்

ப், கருமழவ்வகக் கொண்டருள்வ வென்பதனி யையமுண்டோ
கருதும் காலே. (௮௩)

திருவாவதிதுறை மகாசன்னிதானத்துக்குக் கூறியகவிகள்.

திருத்தமலை யத்தமிகழை யருள்குருசுப் பிரமணிய தேவா நிம்ப
ரிருத்தமலை திதிகொடுத்தெங் களைக்காவென் றுனைநியமித் தியற்ற
வாலே, வருத்தமலை வுறச்செய்யா தருளெனயாம் புகல்கடமை மற்
றன் டோசொல், பொருத்தமலை யாருலகிற் புகழ்செய்யும் பலவாண
புனிதர் கோவே. (௮௪)

நிலங்காவ லதுபுரிய வெழுந்தருளும் பலவாண நிமினா, நிண்ணை,
யிலங்காவ லமைவின்றி யெழுந்திடவே தரிசிப்பா னெழுந்தேன் பல்
காற், கலங்காவ லனைச்செய்ததோன் பணிஞருவே நின்னருளாற்
கலப்ப வெல்லாம், விலங்காவ லவைவிலங்கு மெனவறிந்தே னின்சா
ண பேலிக் காளே. (௮௫)

கென்பா.

தருவம் பலவாழ்வு சார்த்தார்க்கென் றற்ற
திருவம் பலவாண தேவே—கருணைசெய்து
கற்றவரை யாங்குவைத்த கையா யெனினுயிங்குங்
கற்றவரை யாளல் கடன். (௮௬)

துவசாரோகணத்திற் கூறியது.

செயநமசி வரயகுரு வெனவருமம் பலவாண தேசி கன்று
னயமலியின் னாவர்வரினு கல்லமுத மாம்பதத்தை நல்கு னோமென்
றியனுறுமன் னக்கொடியா விலங்கிடத்தம் பத்தின்மிகை யேற்றி
னாள், வயனுயரன் னக்கொடியுங் கண்டுபயங் கொளத்துறைசை
யதனின் மாதோ. (௮௭)

ஆதனம்பத் தனைவணங்கி லவன்பிகழையும் பொறுத்தருளு மா
சான் செய்ப, நீதனம்பத் தனைவிழியை நீத்தருளும் பலவாண நிமல
னின்பா, லோதனம்பத் தருக்கருளத் துறைசையிலன் னக்கொடி
பெங் றுரைக்கு மேலங், கேதனம்பத் தனிதிகையும் விளங்கத்தம்
பத்தனத்தான் கெர்வுற் றேமே. (௮௮)

மகரசங்கராந்தியிற் கூறிய கவி.

குருகையார் வாவிதிகழ் துறைசையினம் பலவாண குருகை
யுள்ளார், திருகையா யுழலாதன் புறமகர மதிமுதலார் தினத்தி லென்
கை, வருகையா வணங்குகையா லவனருள்செல் வம்பெறுகை வாய்ந்
தெ வர்க்குந், தருகையா மன்றிமன்னர் நம்பாலேற் றினுகையாச்
சார்ந்தி டாதே. (49)

இருமகர மதிம்காரஞ் சேர்ந்ததுமற் றதுமகற்ற வெணாநா
வல்லீர், வருமகர மதிமெழுத் துக்குறல்போ லெவர்க்குமுன்ன வந்
தோ யென்றுந், தருமகர மதிலாகூர்ச் சற்குருவம் பலவாண சாய்
யென்றிந், திருமகர மதிமுதன ளவணவணங் குவிர்கருணை செய்
யுந் தானே. (50)

கொலுவிருக்கும்போது கூறிய கவி.

* சேற்றிருந்த மகரயுமல ருறச்செய்யு முகத்தாயுன் றிருமே
னிக்குக், காற்றிருந்த மதன்றவவே டங்கொளினுஞ் சிறிதுநிகர் காண
தென்னக், கூற்றிருந்த நகர்புகுதா தெற்கருளம் பலவாண குருவே
நீதான், வீற்றிருந்த கொலுக்காண விண்ணரசின் மிகக்கண்கள்
வேண்டுந் தானே. (51)

திருவிடைமருதூர்த் திருநாளில் ஓரே நாளில் ரதத்தை நிலையத்திற்கு வரச்
செய்ததற்குக் கூறிய கவி.

பல்லாருந் தெரிந்தவீரு நேமிகளுந் தன்னோக்கும் பரியு மார்க்கஞ்
செல்லாயு மொருதலையில் சாரதியும் பொருந்தகையாத் தேரு ராடல்
வல்லாய்நீ யிடைமருதா ரிரதத்தை நடத்தியதோர் வலியா மோநந்[வே
சொல்வாணர் புகழ்துறைசை யம்பலவா னக்குருவே சொல்லுங் கா
மடத்திலிருந்து கற்போர்க்குக் கற்பிக்க வருளியபோது கூறிய கவி.

* ஒருவருக்குக் கல்விபெணும் பொருளுதவி லவர்பலர்கட் குத
வல் செய்வார், மருவிவயப் பலர்களிலொல் பொருவரும்பற் பலர்களு
க்கு வழங்கு வாரிப், பெருகுமுறை யறிந்தினைப் பற்பலர்க்கிங் குத
வும்வண்ணம் பிரியங் கொண்டாய், குருமணியம் பலவாண யாவரிவ்வு
திபமுனைப்போற் கொள்வார் தாமே. (52)

* மாசடையில் லான்காலி யங்கணில்லா னுதலக்கம் வைத்தி
லானென், ருசையில்லார் பழிச்சுவர்மா சடையான்கா வியங்கணுடை

யான்மீ லாகப், பொதுத லக்கமணி யானெனயான் றதிப்பனின்னிப்
பெரிதிக் காட்போற், தேசுறவென் றுத்தையசெய் ழுறைசையினம்
பலவாண தேவ தேவே. (௧௪)

மகள் விவாகத்திற் கூறிய கவி.

* முன்னிலவன்கா ழியர்க்கொருபொற் றிழிகொடுத்துச் சீர்பெற்
ரூய் முன்னி நஞ்சீர், பன்னியநற் றமிழ்விசு எனமைப்புகலே யாயி
னனிப் பாண்மை யாலே, யின்னவன்றன் சுகாதவேட்டற் கொரு
பெரும்பொற் றிழிகொடுத்த லீனும்பெருஞ்சீர், மன்னுமென வரு
ளரஞ்ச் சற்குருவம் பலவாண வள்ளற் கோவே. (௧௫)

* இன்றுவரை மார்க்கால நீதியென வழியடிமை யெனையான்
டாய்நற், பொன்றுவரை யளவும்பெற் றிலனொருவர் பாற்புகுந்து
புகலா தார,மென்றுவரை யாதுநன்று மங்ஙனா தேயமன்றோ வென்சு
தைக்கு, நன்றுவரை பத்தையசெய் சற்குருவம் பலவாண நற்கோ
மானே. (௧௬)

நெவெழுதலங்காரம்.

* பாடலத்தின் பெயர்சதய நாளின்பேர் தெற்குப் பகர்பெயர்நற்
புதுமையின்பெர் விரைவென்ப தின்பேர், நாடியே படித்தலின்பேர்
தலைமையின்பே ரிவற்றி னடுவெழுத்தாம் பதிக்குருவே நலின்றவப்
பேர் முன்பின், கூடுமவை முறையெயக் கைலைவத்தோ துநர்க்குக்
கொடுததேழுப் புரக்குதவிச் சுவவடியார்க் ககற்றித், தேடியுற்றார்
தமக்குச்செய் யாதுசெய்தப் பொழுதே சிறப்பருளம் பலவாண
தேவவருள் புரியே. (௧௭)

பாடலத்தின்பெயர்-பாதிரி. சதயநாளின்பெயர்-வாருணி. தெற்
கின்பெயர்-அவாசி. புதுமையின்பெயர்-நவம். விரைவின்பெயர்-சுடுதி.
படித்தலின்பெயர்-ஒதுகை. தலைமையின்பெயர்-இறைமை.

இவற்றினவெழுத்திலாம் திருவாவதிதறை, அப்பெயர்
முன்பின்னெழுத்தக் கூடுமவை

பாரி-மனைவி. வானி-கலைமகள். அசி-அவமதிச்சிரிப்பு. நம்-ஆண
வம், மாயை, சதி-வஞ்சனை. ஓகை-மகிழ்ச்சி. இமை-இமைப்பொழுது.

ஆசச்செய்யுள் ௩௪௩௦.

மு. இராகவையங்கார்.

இவர் இராமராதபுரத்தில் பிரபல வித்துவானாயிருந்த அஷ்டாவதானம் முத்துசாமிசுயங்காரவர்கள் புதல்வர். முற்கூறிய ரா. இராகவையங்காரவர் கட்டு அம்மான்சேய். பால்யத்திலேயே கல்விபயின்று தேர்ச்சியுற்று ஸ்ரீமார் பொ. பாண்டித்துரைஸாமி யவர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்று இப்போது சென் தமிழ்ப்பத் திராசிரியராக இருந்துவருகிறார். சங்கநூல்களிலும்வேறுபண்டை நூல்களிலும் இவை மறைகாய்போல் மறைந்து கிடக்கும் அரிய சரித்திரங் கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து தக்க ஆதாரங்களுடன் எழுதி வெளியிட்டு வருகின்றனர். இத்தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணிக்கு முகவுரை யெழுதியிருப்பவ ரும் இவரே. இப்போது 35 வயசிருக்கலாம்.

புதுக்கோட்டை மகாராஜா அவர்கள் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு நன்கொடையளித்தபேர்து பாடியது.

* முற்காத்த மூவேந்தர் முற்றியபின் தமிழ்மடந்தை
எற்காத்தற் குரியவர்பா ரென்றுதளர் காலத்தே
தற்காத்தற் குரிமைபெறு தமிழ்வேந்தன் றுனென்றே
மற்காத்த புயங்காட்டிப் புதுவையர்கோன் வந்தனனால். (ச)

* நீயேசெந் தமிழ்வேந்த னின்னதே தமிழாட்சி
தாயேபோ லிச்சங்கந் தாங்கல்கட னென்றெழுதி
மீயேகும் பாற்கரவேன் னின்னனின்று புகழ்கேட்பச்
சேயேபோற் புதுவையர்கோன் திருத்தகுபொன் னளித்தனனே. ( )

பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் சிவபதமடைந்தமைக் கார்த்து பாடிய கவிகள்.

* தன்னே ரிலாத தமிழ்ணங்கு செய்தவம்போல்
மூன்னே முனேத்தாய் முகவைத் திருநகரில்
மன்னே யுயர்பாற் கரனே மகிபாலா
இன்னே நினையிறந்திங் கேங்கி யிருந்தேமால். (க)

* மும்மைத் தமிழ்ப்பயிரை மூவேந்தர் தம்பின்னே
செம்மை பெறவளர்த்த சேது பதிமுகிலே
இம்மைக் கனியானே யிங்குன் குடைநிழற்கீழ்
எம்மைத் தனியிருத்தி யெங்குற்றாய் எங்குற்றாய். (ச)

* ஏற்றரை யெல்லா மிடச்செய் தனையேதுந்
தேற்றார் தமையுந் தெளிவித்தாய் சென்றுன்னிப்
போற்றுதார் புன்மை களைந்தாய்நீ பொல்லாத
கூற்றரை யென்னே குறிக்கொண்டு சென்றதுவே. (க)

* புலியிடிய நின்றொழுகும் பூபாலன் தன்னை
நிலையிடிய நின்றசம நீத்தகன்று நென்னுஞ்சொல்
தலையிடியக் கேட்டுத் தளர்ந்தே நவன்சென்னி
மலையிடிய விழாதோ மற்றிக் கொடுமைக்கே. (௬)

* போக்கில்லை வேறு புலயி நினிநும்மைக்
காக்கும் பெருமான் கரந்தான் கலியொழித்து
மீக்கொள் விபரரும்ப மெய்வருத்திக் கைசெய்தே
யாக்குமினோ கூறு யதுவே விதியாமால். (௭)

* தரையார் புகழுடைய தார்வேந்தே செல்வத்
துரையே நினையடைந்தார் துக்கந் துடைத்துக்
கரையார் கொடைமடமே கற்றுப் பயின்ற
வரையாத கையை வயங்கெரிய முண்டதுவோ. (௮)

* பண்ணார் தமிழவல்ல பாண்டித் துரையெங்கோன்
கண்ணு வளர்த்துவருங் கன்னித் தமிழ்ச்சங்கம்
எண்ணு வுதவியெலா மீந்துமகிழ்ந் தாய்பின்னர்
அண்ணு லதைமறந்து சென்ற தழகேயோ. (௯)

* தானந் திறந்தாய் தவந்திறந்தாய் தண்டாத
ஞானந் திறந்து நலஞ்சிறந்தாய் நாளெல்லங்
கானந் திறந்தமொழிக் காவலனே நீசெல்ல
வானந் திறந்து வழிகாட்டி நின்றதுவோ. (௧௦)

* கேட்டிரோ வோசை கிளர்பாற் காள்செம்பி
நாட்டாளை விண்ணோர்க னண்ணி யெதிர்கொண்டு
பாட்டார் மகனிரொடும் பல்லியங்கள் விண்ணதிரக்
கூட்டார நின்றவன்சீர் கூறிக் களித்தனரே. (௧௧)

* ஆக்கம் பெருகி யருள்பெருகி யங்கணனார்
துக்குமடி நீழற் சுகமுற்று யாயினுமுன்
கோக்குமார் நின்ன குடியோம்பி வாழ்வதுகண்
டேக்க மறுத்திங் கிருப்போம் இறையோனே. (௧௨)

சேதுவந்தானம் தீமத் முத்தாரமலிங்க சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள்
விவாககாலத்தில் இயற்றியன.

* சீராம னுலன்று சேதுபெற்றாய் நன்மணத்தும்
மாராம னுற்சேது வாய்ந்தனையால்—ஆராயிற்

சேதுபதிப் பேர்க்குரிய சீராச ராஜாபு

மாதுபதி போன்மகிழ்ந்து வாழ்.

(௧௩)

* உருவும் பெருந்திறலு முள்ளன்பு மென்றும்

மருவி மணட்டியுடன் வாழ்வாய்—பெருவேந்தே

மாமதியு ரோகணிபோல் வள்ளியொடு செவ்வேன்போற்

காமரதி கன்போற் கலந்து.

(௧௪)

* குலமேறச் செல்வங் குதித்தேற நாமு

நலமேற நற்க விகளேற—வலமேறப்

போதுகட்டுந் தார்முத்து ராமலிங்க பூமான்

சேதுகட்டிக் கொண்டாய் சிறந்து.

(௧௫)

* குணம்பெற்ற சேது குலங்கமழ வின்னே

மணம்பெற்றாய் நியென்பர் வாய்மை—எணம்பெற்ற.

தேவைமுத்து ராமலிங்க சேதுபதி மன்றலிடைப்.

பூவைவடைந் தாய்மகிழே பூத்து.

(௧௬)

* ஊழியா நென்ன வுயர்சேது மங்கையுடன்

வாழிமுத்து ராமலிங்க மன்னாநீ—சூழந்

கலைவளமு மீசன் கருணை வளமும்

பலவளமுஞ் சேரப் படைத்து.

(௧௭)

ஆகச்செய்யுள் ௩௪௪௭.

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா ஆழ்வார்குறிச் சிவிலே பழனியப்ப முதலியாருக்கு 1857-ம் ஆகஸ்டு 14-உ புத்திரராய்ப்பிறந்து வளர்ந்து தமிழும் இங்கிலீசும் நன்கு கற்று வல்லுநராகி மிருக வைத்திய வித்தியா சாலைநிற் பயின்று தற்காலம் ஸிநியர் வேட்டிர்னோரி அஸிஸ்டெண்ட் எனும் உத்தியோகத்தி லமர்ந்திருக்கின்றார். நெல்லைச் சிலேடை வேண்பா, கோம்பியிருத்தம், சுவர்க்கங்கு முதற்காண்பம், இந்து தேசத்துக் கால்டுடைக்காரர் புஸ்தகம் முதலியன இவரியற்றிய நூல்கள். இந்நூல்களை உய்த்துணர்வார்க்கு இவர் பன்னாலாராய்ச்சியின் மிகப்பயின்றுள்ளா ரென்பது நன்கு விளங்கும். இவர்திருப்பிடம் தென்காசித்தாலுகா வெள்ளகால்.

திருவாவடுதுறை மஹாசுந்திதானம் ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிக சுவாமிகளைத் தரிசித்தபோது கூறியன.

* பன்னருஞ்சிர் மன்னம் பலவாண தேவையா
துன்னடிபார் கூட்டத் தொருவனா—வன்னம்

மருங்காக வந்தானேன் மாமேரு வைச்சார்
கருங்காக மும்பொற்கா கம்.

(க)

* எரிந்தார் பாசமறி யென்பர வாதி
காக்காயே னுஞ்சங் கரகிற்—தெரித்தேன்
மறுவேடம் பூண்டுருவ மாறியிருந் தானு
மறியாதோ பின்னைதா யை.

(உ)

* காட்சிக் கெலிமைமின்மை காசினியாள் காவலர்க்கே
மாட்சிகுறைக் கும்மம் மறுவொழிப்பான்—சூழ்ச்சியாற்
தேர்த்தம் பலவாண தேகிகழூர்த் தங்கொண்டிங்
கார்த்தனன்முகக் கட்டகவ னால்.

(ங)

* பாசமறி லிங்கமிட்ட பாக்கியன்யா னுமினேன்
பாசமக லாத பசுக்கடாம்—பாச
மியல்பா விளாதனை யெய்தப் பெறுதற்
கிபலாத வேறுகினு னே.

(ச)

* பாசமது லிங்கியின் பார்த்தனனோ கின்னையல்லாற்
பாசமுனைக் காணப் பறைத்ததோ—விச
திருவா வடுதுறைவாழ் தேவ வருளோ
யுருவா ஷ்டையா யுரை.

(ரு)

* எங்கனும் கண்ணுனக் கென்பவதற் கேற்பவோ
பொங்குமக்க மாலை புனைந்தனையா—லங்கதின
லக்கமணி யுண்மா லணித்தவக்க மெம்மணியாப்
புக்க ததனைப் புகல்.

(க்)

* வந்துபணி யன்பர் மலப்பகையை வென்றுவென்று
வந்துபி தாபமு நற்புகத்தைச்—சுத்ததமு
மன்னவர்க்கிற் தாம்புகமு மாடைநீ ருகிபுனைத்
துன்னிப் பொதித்தனகுழற் று.

(எ)

* கின்னருளின் வெள்ள திமிர்ந்து பரந்துனது
பொன்னடியார் தம்மைப் பொதித்தனை—யின்னுந்
தெரியாரே கின்னன்பர் செம்மேனி வெண்மை
பரவிவது நீற்றுனென் பார்.

(ஏ)

* கொஞ்சுட ரொன்றே தினம்விளக்கப் போதுமிரா
விஞ்சிருநிக் கப்போதும் வெண்டிங்க—னெஞ்சவருண்
மாப்ச்சோட்ட வண்டுறைசை வாழ்பரம தேசிகத்
தாச்சோதி பொன்றுபோ தும்.

(கூ)

* உன்னடியை யன்றி யுனரா ஷுணர்வருளுன்
றன்னடியார்க் காகுந் தனமேநல்—கென்னுநாத்ந
மன்னம் பலவாண வாழ்த்தியுணைப் போற்றுதற்கே
யின்னம் பலவாண வீ.

(கூஉ)

* உள்ள முதலினொடு மூதியஞ்சேர்ப் பான்புக்கு
விள்ளு முதலிழங்கோன் ஈழவே—வள்ளலே
உன்னை யடைந்திலா னுன்பா லடைந்தவியா
னென்னையிழர் தேனிரிதென னே.

(கூச)

* கானவிய லாதநீ கானவந்தாய் வந்துழிபுங்
கானலா காதேனிற் கண்டனானுல்—ராணிலே
னோவவிய லாவினையு மோவியிட்ட தின்கவிஞர்
நாவில்வா ழும்பலவா னு.

(கூட)

* அலனி யிடைதின் னறக்கருணை நோக்கு
றவனு மறக்கருணை நோக்குந்—தவளுந
மீந்துபந்த நீக்குமென்ப யானறிய வென்றி தத்தும்
போந்தவைசி கழ்த்தாய் புரிந்து.

(கூஉ)

* அம்பல வாண வளக்கப் படாதபொரு
ளிம்பரிசன் டேயவைதா மேவையெனி—னம்ப
வொருபொரு ளின்னருண்மத் தோர்பொருளோ நாயே
னரிய பவமாகு மால்.

(கூஉ)

* என்றுமா றுவமையா ளின்முலைசங் கேய்த்தவடு
வின்றுதன்பாற் காண வியல்பினான்—மன்றவவை
மன்ன வவோய் மறைத்தனவென் னோபுகல்வாய்
என்ன வடுதுறைக்கோ வே.

(கூஉ)

* வெயில்வெருளிக் தற்சேர்த்தார் மீட்டுமதே வேட்கச்
செயுந்தன் பொழிற்றுறைசைச் சீஞர்—பயில்கல்விச்
செம்பல வாணர் தினமும் புகழுமுய.

ரம்பல வாண னகம்.

(கூஉ)

* நஃ திரிபிறைஞ்சும் யாமயக்க மெய்தமிழடப்

பூசனை நீயும் புரிவதுதான்—மாசி

ஹமைமைப் பிடுங்குமுன் யோக முழந்த

தெமைகளைப் பூட்டி யிடு மே.

(௨௭)

* பொய்யன்று மெய்யாம் புதுமைபொன்று கேணிந்து

கையிற் சிறந்ததுகால் கையிந்த—வையகத்துச்

செல்வமெ ழித்திடுமாற் செய்யகா லொழுத்திச்

செல்வ மளிக்குமினி தே.

(௨௮)

* மலமியல்பா நீங்குமருள் வாரிதினைச் சார்ந்தோர்

மலமொழிவார் நீழலென்று மாறப்—பலபொருளும்

வாரியு ளேகலந்த மாத்திரமே தந்நீழல்

பூரணமா நீங்குமொ போல்.

(௨௯)

* உள்ளதில்ல தாகவில்ல துள்ளதாச் செய்யவல்ல

உள்ளனி யென்னுமுண்மை மற்றறிந்தென்—விஞ்ஞ

முருவமத னுக்குருவ மோப்பியரு வாவுள்

னருவமத னைச்செய்த தால்.

(௩௦)

* சென்னிகங் கைக்குமுதஞ் செங்கதிர் திங்கொடு

வன்னிக்கும் வாமமலை மாதுக்கும்—நன்னர்செங்கை

மாலுக்கு மீந்தபெரு மாணேபா தத்திலோகா

யேனுக் குதவா யினி.

(௩௧)

* சிந்தாதக் கினிது செவிக்கினிது வாய்க்கினிது

வந்தித் திடவினிது மற்றெம்மைப்—பத்தித்த

வெம்பல வாணவழம் வெய்க்காழித்து விடளிக்கு

மம்பல வாண னடி.

(௩௨)

* அம்பலவா னுவுள் னடிபணியாச் சென்னியின்றுள்

பைம்புகழ்க் குதகப் பாரிலின்று—நம்பியுனை

பெண்ணுத நெஞ்சின்று னின்னருட்கண் ணோக்கெற்றி

ரொண்ணுத பாவமுமின்று.

(௩௩)

* சாதகம வழத்துனிமைச் சக்கரவா கம்பெய்கலைத்

திதிக்கோ டுஞ்சர் திரிகையை—பாதரவா

வண்ணியும் வண்ணிறைசை போங்கிச நின்னருளே
கொண்டியு மன்பர் குழாம்.

(உச)

பெருங்குளத்துப் பண்டாரச்சந்திகளைத்தரிசித்து மடத்தில் அசனம்
அயின்றபோது கூறியது.

* நன்கருட னையனத்தை நாடுநர்க்கீ லோனெனக்கு
நன்கருட னையனத்தை நல்கினா—னங்கி
தருங்குளத்தி ருக்குஞ் சடையுங் கரந்து
பெருங்குளத்தி ருக்கும் பிரான்.

(உரு)

சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவான் மு. ரா. அருணாசலக்
கவிராயரவர்களுக்கு எழுதியவை.

* நிகந்தவரு னாசலாச் சருகெனமெய் மெலிபயிள நீரும் பாலுங்
கசந்தவரு னாசலா கையெனவறள் மயற்றகையைக் கையிற் சங்கார்
பசந்தவரு னாசலா மிதழுமுதாற் தீர்த்தருட்கண் பாரென் றோதும்
வசந்தவரு னாசலா வெனதீதய மகலாப்பா வாணர் கோவே.

(உச)

* சீமந்த முனக்கெனக்கண் வெகைமிக வெமைமறந்த செயலி
னிலை, நாமந்த முகூர்த்தம்வர விலையென்றாய் கற்பனையே ஞாலக்
கோட்டம், போமென்றுய்த் தவணிருப்ப நீயுறின்மீண் டங்கோமும்
புலியென் றுன்னி, மாமன்று ளாடிதடுத் தமைபின்வர வில்லையிது
வாய்மை பரமால்.

(உ௪)

* கல்லுருகு மின்சொற் கனக சபைவேட்கு
நல்ல நவரதவி நாயகற்கும்—புல்லியவென்
வந்தனமு மன்பும் வழங்குவாய் மாரணேநேர்
சந்த வருண சலா.

(உ௫)

குன்னூர்க் குமாரசுவாமிமுதலியாரவர்களுக்காகத்திருநெல்வேலிநிலா
கோர்ட்டு வக்கீல் பழனியாண்டிமுதலியாருக் கெழுதியது.

* தருவித் துவக்குமர சாயிவிருப் பத்தைத்
தருவித் துவக்குமர சாயிப்—பெருமைகொள்வா
யின்பழனி யாண்டினுந் தெய்திடமென் றெப்துமொழித்
தென்பழனி யாண்டிவிரைந் தே.

(உ௬)

பூசம்பம் உண்டானபோது உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து பெருங்குளம்
மாதவயரவர்களுக்குவிடுத்த கடிதத்தில் எழுதியவை.

* யானை முதுகிருப்பார் யானைமதங் கொண்டேறி
மேனி குறுக்கவஞ்சி மெய்க்கிங்கன்—மானப்பூ

கம்பத்தா சிங்குர்னார் கம்பித் துறுனுயரங்
கம்பத்தே சொல்லிது காண்.

(௬௦)

* இடமொன் திரண்டாறு மொன்வாத புகம்ப மெய்த வான்
மென், குடமொன் குழம்பமனம் பதைக்கடி வனெங்காந் குழற்
பாதக, குடமொன் முய்கில வெனவுற்ற ரவர்கிலைமை யுரைப்பார்
ஞர்சொற், குடமொன் முகவினுஞ்சொல் லொன்னுதென் முல்பா
வென் சொன்று கென்.

(௬௧)

திருசெல்வேலியில்கித்திராஜவல்லபரம் முத்துசாமி
பிள்ளையவர்கட்கெழுதியது.

* பெருந்திக் கடிதத் தைத்திராந்தி பெரி யனங்க விகரிடைபார்

பிறங்குந் கரத்தி லிருந்துபடிப் பிக்குமவர்வாய் கோவையென்று
பொருத்திக் கடிதத் தைபெரி பூங்கற் பகமா மணிசுரபி

பொலிபொன் னுடு மழுக்காறு பூறு நெல்லை மாநகரில்
மருத்திக் கடிதத் தையுறச்செய் மதுர வசன மடமாதர்

மகிழ மரிய திருவுருவ மாரன் முத்து சாமிமன்பார்
நிருத்திக் கடிதத் தைச்செய்வி தெரிந்தித் தன்னுன் றிருக்கரத்தார்
நட்டு மரிய திருமுகத்தைச் சிரமெற் கொண்டு திரும்புகவே.

குன்னர்க் குமாரசுவாமி முதலியாவர்களுக்கு எழுதியது.

* குமாரசுவாமித்திரயத் தெழுமுன்றி லொன்றும்பொய் கூ
ரூப் தென்மொய்க், குமாரசுவாமித்திரன்முன் புவிபுற்றோ னென
சொற்பொய் குதித்து வானெங், குமாரசுவாமித்திரருக் குயிர்கிற்
வோ யெனப்புதழக் குன்னார் வாழங், குமாரசுவாமித்திரவிற்பன்
வவொரு விண்ணப்பங் கூறக் கெண்மோ.

(௬௨)

பாத்தைய ரியல்புரைத்தது.

* கொவிமர் திறைபை மாயவனழித்த கொடுமைரி னுறும்வே
ய் வனத்து, மெய்ய மகலிர் தெரிந்தி யீசன் விலக்குந் தைமெயினுங்
கொ ளன்னர், தெய்ய தென்ன வவர்கைமங் கலகான் டிருவுறப் பூண்
டெழு தாத, கொவிய திகர்த்த வெசையர் கற்பை யுலகினர் தினமழி
ப்பதுவே.

(௬௩)

மன்மத வியல்புரைத்தது.

* காத்தனைச் செரிவிராக் காலமிராக் காலமா
வாய்த்தனைக் காலமு மற்றதுவாக்—காத்தனைமிக்

நங்கைபுல்லா நாளின்மறு நாட்பகலி ராத்திரியாம்
ஆங்கசன்செய் யற்புதமீ தால்.

(௩௫)

யின்வருவன சமஸ்கிருத சுவோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு.

* எங்குமென்றுஞ் சேரலின்சி மென்னுமுமுத் திங்கணிலாய்ப்
பொங்கு திதியனைத்தும் பூரணையாத்—தங்குவித்த
தேகா தசியொன்று மென்மனைநீங் காதுளதஃ
தேகா றருள்புரிதி பே.

(௩௬)

* நேச னொருவன்வந்து நேயபர தேயமதி
லாசையிற்பொன் நேடுகின்ற யாங்குனிபீற்—பேசுமொரு
பொற்கொடிமுன் நிற்கண்முத்தம் போதவுகுக் கின்றதென்றான்
விற்கொடிமன் னேதா விடை.

(௩௭)

ஆங்கிலவாணர் கருத்தை அனுசரித்துக் கூறியது.

* முருந்துபுரையவிளங்கெயிற்றுமுழுமாமதியமுகத்தணங்கே
தெரிந்தபொருள்களெவைகளினுஞ்சிறந்தோன்மனுடனவனுள்ளும்
விரிந்துசுருங்குமியலறிவேமேலாமதுவுமுயர்ப்பிற்சி
பொருந்தப்பெற்றுநல்லொழுக்கம்பூண் டோன்புருடோத்தமனாமே.

இக்கவியிற் குறித்தவர்களுடன் கருவைநல்லூருக்குச்
சென்றபோது கூறியது.

* கருவையா எனகிவர்கீர் தொலைப்பிரெனு நெல்லையப்ப கவி
ஞர் கோமான், கருவையா எனகப்பணக்கன் னார்மகிழ்முத் துச்சாமி
காமா நீதி, கருவையா எனகமுறழ்தோ ளிவற்கெனுங்கு மரசாமி
கடைய னேன்றென், கருவையா எனகமொலிகோ யிலைச்சப்பி ரமண்
யனெடுங் கண்டோ மன்னு.

(௩௮)

வீரசிகாமணியென்னுமூர்க்குச் சென்றபோது கூறியது.

* மாரசி காமகிழ் வெய்திட நாமின்னு வந்தபதி
கூரசி காரிகர் கட்டுமு லார்புரி கூத்தெனச்சிங்
கூரசி காவள மாநட னஞ்செய் கவின்குலவும்
வீரசி காமணி யாமுத்து சாமி விகரணனே.

(௪௦)

மதுரை.

* மாசங்க ராசிவசி வாலிமலி கூடற்பூ
மாசங்க ராசிவசி வாலிமலி—மாசங்க

மத்தையன் மாலகல்வான் வாய்மணிற்றே மும்பரவா
மத்தையன் மாலகல்வான் வா. (சக)

எட்டயபுரம் காவிரிக் கரையிற் றையவர்க்கின் முதன் மனைவியும்
குழந்தையு பிறத்தபோ தெழுதியது.

* நீடு புதுவெள்ள நின்றதன் வரையுங்கொண்
டோடி யொழிந்ததென்ப தொக்குமே—பிடுமிகச்
சார்கா கிவிசுவநா தன்மதலை தாயினொடும்
வார்கா கிரியகன்ற மை. (சஉ)

ஆகச்செய்யுள் நடபடி.

பால்வண்ணமுதலியார்.

இவர் திருசெல்வேலியைச்சார்ந்த பேட்டையென்னுமிடத்தில் தொண்டை
மண்டல கொண்டைகட்டி வேளாளர்குலத்தில் பா. ஷண்முகசுந்தர முதலி
யார் தவப்புதல்வராக கொல்லம் 1012-ம் ஆண்டு பிறந்தவர். ஸ்ரீவைகுண்ட
த்தில் பிரபலம்பெற்ற தமது மாதலர் வீட்டிலிருந்து ஆங்கிலங்கற்றும், லீவித்
தவான் ஸ்ரீவைகுண்டபதி கவிராயர்பாற் றமிழ்கற்றஞ் சின்னாட்கழித்துத்
திருசெல்வேலியையே வாசஸ்தானமாகக்கொண்டு அங்கேசரஸ்வதிவிலாசம்
என ஓர்புஸ்தகசாலையை ஸ்தாபித்தவர். சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி பெரிது
டையர். பிரசங்கசக்தியுற்றவர். சாஸ்திரசம்பந்தமான பலதூல்களை வெளி
யிட்டவர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களிலொருவர். நடுக்கநுத்திர
ம், பிரசங்கதீபிகை, பண்டார முடிமணிக்கோவை, மெய்ஞ்ஞானசாரம், ப
திபகபாசக்தோகையுரை, சித்தாந்தஞானநீநாவளி என்பன இவரியற்றிய
வை. இப்போது தருமபுர ஆதீனம் தென்னம் காறுபாறு ஆக இருந்து தர்ம
பரிபாலனஞ்செய்து வருகின்றனர்.

தருமை மஹாச்சிதானத்தின்மீது இயற்றியன.

* எனக்கருளச் செம்மணியே யிங்குவா வென்ன
வுனக்குரிய தன்மைவிட்டிங் குற்றூப்—நினக்கதஞல்
மாணிக்க வாசகப்பேர் வந்ததென்பே னன்பருளங்
காணிக்கை கொண்டவனே கான். (க)

* ஆய்வார் பதிபக பாசநின் னன்ப ரவரடித்துள்
தோய்வான் நருமையிற் றுன்னிய வென்றன் றுகளறுப்பான்
சேய்வான் கரங்கொடு சீற்றினை நெற்றியிற் றிட்டலென்னே
ஆய்வார் மனத்துறு மாணிக்க வாசக வொண்கடரே. (உ)

தமது பரமசற்குருவாகிய சிற்றம்பலநாடிகள் மீது இயற்றியவை.

* சீகாழி வந்தவொரு சிற்றம் பலவனார்
சாகா வருள்கூட்டுந் தற்பரனார்—சோகமெனப்
பாவிக்கச் கொன்னுர்தான் பற்றாமற் பற்றியென்றுஞ்
சேவிப்பே னன்பிற் றிபோத்து.

(௩)

* துணையாகி யென்றனக்குத் தோழனுமா யென்று
மிணையில் குருவா யிருந்தா—னணைவதற்குப்
பாவியே னெண்ணப் பயப்பயவந் தென்முன்னே
மேவினான் மீண்டும் விரைந்து.

(௪)

ஸ்ரீ முருகதாச சுவாமிகள் பரிபுரணமானபோது சொன்ன கவி.

* நெல்லையினிற் றவப்புலமை நிரம்ப வாய்ந்து
நீடாமாத் தூதனினி னிலவி வாழ்ந்தே.

யெல்லையிலா நூலியற்றி மார்பில் வேலோ

டெழிலாருங் கௌமாரத் திசைந்து பூவில்
வெல்லலருங் கவிவென்று நீதான் யின்னினி.

வெற்றிக்கொளப் போயினியோ வலது வேலோன்
சொல்லலருந் திருவடிக்கீழ்த் தூங்க வென்றோ

சொன்முருக தாசவள்ளற் றாய கோவே.

(௫)

ஆசைச்செய்யுள் நடசுகை.

வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுபாரதிகள்.

இவர் மதுரைஜில்லா வேம்பத்தூர் வித்துவான்களில் சிறந்தவர். சிலே-
டைவெண்பாக்கள் வெரு விரைவில் கூறவர். பாஸ்காசேதுபதி மகாராஜா
ஆவர்களால் நன்கு அபிமானிக்கப்பெற்றுத் தக்க சன்மானமும் பெற்றவர்.
சபையில் நன்கு பேசும் வாய்வல்லபமு முற்றவர். இப்போதிவர்க்கு 55-வய
சிருக்கலாம்.

முறைநூர் ஸ்ரீமார். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாடவர்கள் மீது கூறியன.

* வில்வ மெடுக்குங்கை வேண்டியபொன் னீயுங்கை
செல்வத் திருப்பணியே செய்யுங்கை—நெல்வளரும்
மாவனஞ்சேர் தென்முறைசை மன்னும் வணிகஞ்
காவலனுஞ் சண்முகன் னென் கை.

(௬)

வாயிற் படியைப்பற்றி.

* சிந்தைத் திசைத்தபடி செந்தமிழ்க்கீ கின்றபடி
வந்தவருக் கன்னம் வழங்குபடி—சந்ததமும்
சீர்த்தி முறைசைச் செயசண் முகவணிக
பார்த்திபன்றன் வாயிற் படி.

(உ)

தமது வெட்டைப்பிடிப்புக்கு மருத்து கொடுத்துத்
தீர்த்ததற்காகச்சொன்னது.

* விட்டுக் கொடிச்சாற்றை வேண்டும் முறைசைதனிற்
கட்டுக் கொடிச்சாற்றைக் கங்கையிவிட்—புட்டினமாம்
வெட்டைப் பிடிப்பை விடுவித்தான் சின்னயன்சேய்
கட்டழகன் சண்முகயோ கன்.

(ங)

ஷை பிரபு அவர்கள் வேண்டிய வண்ணம் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கும்
சந்திரனுக்கும் பாடிய சிலேடை வெண்பா.

* அம்மலைவாய் மேவுகையா லானவர வேகொளலாற்
செம்மைபுறு மானிடஞ்சேர் செய்கையால்—வெம்மைபுறும்
மாமனையே வென்றோன் மருக னுபர்கிரியிற்
சோமனையே சந்திரனாச் சொல்.

(ச)

ஷையார் மதுரைக்கு வந்திருக்கும்போது திருப்பரங்குன்றத்தில் பாவாடைத்
தெரிசினஞ் செய்யுங்காலத் திற் சொல்லிய வெண்பா.

* பாவாடை கண்டுவக்கும் பாண்டியனாஞ் சண்முகவேள்
பாவாடை தந்தான் பழகிதென்றேன்—பூவாடை
அன்னகலை கற்றான் அறிந்தாய்கி லாசமெனச்
சொன்னவனா தந்தான் சுதம்.

(ரு)

மற்றோமைபம் சொல்லிய வெண்பாக்கன்.

* புல்லென்றேன் புஞ்சைக்குப் போவென்றான் சேரென்றேன்
செல்லு கடைக்கெனவே செப்டினான்—மெல்ல
அணையென்றேன் பாணற் கறிவியென்றான் என்னே
பணையுனாஞ் சண்முகபூ பன்.

(சு)

* போட்டவனம் பால்குமட்டிப் பூவைவெறுத் துச்சோலை
விட்டவனம் பாற்கொங்கை கிம்மினாள்—வாட்டமுற்றே

பாரபுயச் சண்முகத்தைப் பாண்டியனென் நேயநிந்தும்
சேரவா வென்றனளி தென்.

(எ)

மற்றோமையம் மீனாட்கோவிலுக்குத் தெரிசனைக்குப் போயிருந்த
காலத்தில் பிரபு அவர்கள் வேண்டியபடி அம்பிகைக்கும் கலியாண
மண்டபத்துக்கும் சிலைடையாகக் கூறியது.

* தாணுவினை மேவுகையாற் றங்கவனை போடுதலால்
சேணிலுயர் கற்பகஞ்சேர் சீர்த்தியால்—காணிலஞ்சேர்
கரவைநிகர் சண்முகவேள் கார்க்கிரியிற் றென்னவனீ
பாவைகலி யாணமண்ட பம்.

(அ)

மற்றோமையம் செய்த வெண்பாக்கள்.

* மூடப் பயல்கள் முகாலோப னம்புரியாச்
சேடனெனுஞ் சண்முகமால் சேரவந்தான்—கூடவந்து
பற்றிரவிற் பாடு படுத்தியது போதுமாப்
புத்திரவிற் போட்டோடிப் போ.

(ஆ)

* சங்கையின்றி யேபகலிற் சார்வா றையும்விவக்கிச்
செங்கையிட்டு மேற்சரசஞ் செய்யாதே—துங்கலிஞ்சைப்
பாடலிலே மோகமுறும் பாரபுயச் சண்முகவேள்
கூடலிலே வைகை குணம்.

(க)

ஒரு கேஸ் அனுகூலமாகவேண்டு மெனப்பாடிய வெண்பா.

* சீர்பெற்ற பார்தழைக்கச் செங்கோல் செலுத்துதலிற்
பேர்பெற்ற மீனும் பிகைமானே—ஏர்பெற்ற
கெண்ணியஞ்சே ரெங்கள்பாற் கேஸனுங் வஞ்செய்வாய்
எண்ணியகிந் தைக்கிசைதா யே.

(கக)

மற்றோமையம் இயற்றிய வெண்பா.

* வாயமுதங் காட்டும் வளர்கை குடைகாட்டும்
ஆயதிரு மேனி யணிகாட்டும்—தூயபுகழ்
புண்ணியஞ்சேர்ந் தோங்கிவளர் பொற்பார் முறையூரிற்
கெண்ணியஞ்சேர் சண்முகத்துக் கே.

(கஉ)

கூடவழகர் தெரிசனைத்துக்குப் போயிருக்குங்காலத்தில் ஷ அழகர்
பேரிற் பாடுமெனப் பாடியன.

* கூட வழகா குணமிருந்த ஆழ்வார்கள்
பாடலழ காருதிய பண்பழகா—ஆடல்புரி

கொங்கமல மாதுபுனர் சீரழகா பொன்ருபை
தங்குதற்கு நீயே சரண்.

(௩௩).

* ஆழமுபர் பாற்கடலி லாதீசே டன்புகழ
வாழமுபர் மான்மதுர வல்லியே—ஊழ்வினையை
நீக்குகைக்குஞ் சண்முகத்தி னீடு மரண்மனையைக்
காக்குகைக்கு நீயே கதி.

(௩௪).

தமது கடனைத்தீர்க்கவேண்டுமென்பாடிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

* சீர்மலி கற்பகத் தினைக்கொடை யால்வெலும்
ஏர்மலி செங்கரத் திரவியு மதியும்
காணமுந் தோட நயந்திகழ் கிரலில்
வாணலஞ் சேரும் வயிரமோ திரமும்
நாட்டினை மயக்கு நவமணிப் பிரபை
காட்டிய வருத்திராக் கப்பணி யழகும்
கவிஞரை கிதமயங் காணுகாப் பேனெனச்
செவிதங் கையிலொளி சேர்ந்தகங் கணமும்
கடலிடைத் துயில்கன காம்பர தாரியும்
உடலிடைச் சுற்ற வுளத்தவாக் கொள்ளும்.
வத்திர மிலங்க வளமினாள் விடென
நித்தியம் வசிக்கும் கிறைதரு மார்பினும்.
வெற்றீசேர் புபத்தினும் விளங்கிய பனிநீர்
முற்றும்விட் டரைத்த முழுமணச் சந்தனம்.
புழுகுசவ் வாது புனைந்தயோத் திரில்வரு
மணுகுல ரெகுபதி மானப் பீட்டனில்.
பாவலர் வாழ்த்தப் பவனிகொள் தனத
நாவலத் தினி னுவல ரெவர்த்கும்
அன்னமு மானையு மளித்திடுஞ் சண்முக.
மன்னவ வென்கடன் மாற்றலுன் கடனே.

(௩௫).

சைத்திரேந்திர காலத்திங் திருக்கலியாணத்தன்று சோமகந்தரக்
கடவுளுக்கு பிரபு அவர்கன் சிறப்புச்செய்தபோது பாடிய வெண்பா.

* ஆவலா யானை யழகவா யானெனவே.

செழுந்ந யான்கனெல்லாஞ் செப்பவே—கோலமிகும்

ஆவலுடனேபலங்க ளத்தனையு நீர்வார்த்தான்
பாவலனஞ் சண்முகபூ பன்.

(க௭)

மற்றோமையம் ஊதியம் வேண்டியுரைத்தது.

* பணவரவைப் புற்றின் பணவரவென் றெண்ணுங்
குணவரிடம் யான்போய்க் குறுகேன்—பணவரவைக்
கண்முகந்துண் ணப்பால் கடைந்தெடுத்த துங்கனெ னும்
சண்முகபூ பாவா தரி.

(க௮)

பிட்டில் கச்சேரி நடக்கும்போது கூறியது.

* கானத் தினைக்கனிவாய்க் கண்டுவந் தான்பேரன்
கானத் தினைக்கனிவாய்க் கண்டுவந்தான்—வானத்தின்
இந்திரற்கு மெட்டா திசைவிஞ்சை யர்க்குமெட்டா
சந்தரவிக் கான சுகம்.

(க௮)

* அன்னதா தாவினிடத் தண்ணலே நித்தமிடும்
அன்னதா தாவெனக்கிங் காரென்றேன்—என்னதா
தாவெனினு மேயியத் தக்கவனீ யேயென்றான்
பாவெழில்சேர் சண்முகபூ பா.

(க௯)

பாஸ்கர சேதுபதி மகராஜா அவர்கள் சிவபதமுற்றபோது கூறியன.

* மையினையுஞ் சிந்தா மணியினையும் வென்றகொடைக்
கையினையும் வாய்ப்பிரசங் கத்தினையுந்—தய்யபுகழ்
நின்றைக்கா ளத்தி நிகர்பாற் கரபூபா
என்றைக்குக் காண்போ மினி.

(௨௦)

* பார்புலம்ப நீயாள் பதிபுலம்ப விசனடி
யார்புலம்ப நீவா னடைந்தனையே—கூர்புலம்பு
மன்னு தனுக்கை மணிப்பாற் கரபூபா
என்னகுற்றஞ் செய்தோ மிசை.

(௨௧)

ஆகச்செய்யுள்௩௫.

அ. சண்முகம் பிள்ளை.

இவர் மதுரையைச் சேர்ந்த சோழவந்தானில் வேளாளர் குலத்தில்
அரசப்ப பிள்ளையவர்களின் முதற் புதல்வர். இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி
பெரிதுடையவர். சோதிடத்தினும் மாதிடத்தினர். பலவருஷம் மதுரை
சேதுபதி ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகவும் சிலவருஷம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்

கம்செத்திழ்க் கலாசாலைப் போதகராகவும்இருந்து இப்போதுசுகமே வசிக்
கின்றார். மிகவுறுவிய ஆராய்ச்சியுடையவர். சுற்றவர்க்கே வியப்புறத்துவன்
வான் எகபாதத்திற்கத்தாதி, மாலைமாற்று மாலை, இவற்றுடன் பஞ்சதக்
திர வெண்பா, இன்னிசையிருதூற, அந்தாதித்தொடைசிகண்டு முதலிய
தூண்களும், தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தியுரையும் இயற்றியவர். திருந்
ருதருட் பலவற்றக்கு மிகச் சிறந்த புத்தரை கூறுவர். செந்தமிழிலும்
விக்ககபாடலிலும் பல் அரிய விஷயதானஞ்செய்பவர். இலக்கண ஆராய்ச்
சியிலேயே தமது காலத்தைப் போக்கி மிழ்கின்றவர். இப்போது 40
வயசிருக்கலாம்.

குறம்.

* குட்டு வாரணங் கேதன மாக்கொண்டார்

குட்டு வாரணங் கேதன மாக்கொண்டார்

நாட்டு நீதங் குறத்தியா னத்தையே

நாட்டு நீதங் குறத்தியா னத்தையே.

(க)

காசிக்கு முசிக்குஞ் சிலேடை.

* என்றுமுலை யானிட்ட மெய்தலா னூல்புகலாற்

குன்றாத பாசமது கோடலால்—நன்றய

காலிருப்பா னுக்கமிகக் காணலா லங்கங்கை

சேரலினே ருசியுங்கா சிக்கு.

(உ)

* மயக்கமதி கந்தாவி மாயாது மாதர்

முயக்கமதி கந்தாவி மோதா—துயக்கொண்

டியக்கமதி கந்தா விணையடியை யேத்தி

வியக்கமதி கந்தா விளக்கு.

(ஈ)

* என்பரிவை நீக்கு மிதயதட மேற்பூக்கு

மென்பரிவை யாக்கு மெனைக்காக்கும்—வன்பரிய

வெம்பந்தம் போக்கும் விமலர் திருஞான

சுப்பந்தர் பூங்கமலத் தான்.

(ச)

* ஊமனைமுன் சங்கத் துயர்புலவ னென்றுரைத்தாய்

வாமச் செவியிலியை மாபுலவ—ஐமென்று

பூண்டாய் செவியாய் பொருத்துமெனைக் கைவிட்டால்

எண்டுபழி யார்க்கானே யென்.

(ந)

* நற்கொண் டெறிந்தாரைக் காலான் மிதிந்தாரைச்
சொற்கொண்டு நித்தித்த கந்தரரை—முற்கொண்டாய்
மாண்ட தருமதுரை மன்னு வெணைமறந்தாய்
நீண்ட தருமதுரை நீ. (க)

* நடுவனார் நண்ணுவரோ நண்ணினுமென் னம்மைத்
தொடுவரோ தொட்டாறுஞ் சும்மா—விடுவரே
நஞ்சமலர் கண்டது நாரியுமை பாகனடிச்
கஞ்சமலர் நெஞ்சமுறக் கண்டு. (எ)

ஐம்பொருட் சிலேடை.

* சீதவன சஞ்சரங்கஞ் செல்வர்முன்றி வீசரமண்
மாதங்க மேவு மதுரைபின்சீ—ரோதுநெஞ்சே
கல்லாணை யுங்கரும்பு தின்னுமெனக் கைகொள்ளான்
செல்லாணை யுங்கரும்புத் தேன். (அ)

ஆகச்செய்யுள் ௩௫௨௩.

வயி. நாக. ராம. இராமநாதன் செட்டியார்.

இவர் மதுரை ஜில்லா புதுரில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் குலத்தி
லுதித்து மதுரையையே வாசஸ்தானமாகக்கொண்டு வந்ததத்தாலும் குண
த்தாலும் கல்வியாலும் நன்கு மதிப்புற்றிருக்கிறவர். மதுரை தேவஸ்தான
கட்டிடியாரிலொருவர். மதுரையமகவந்தாதி முதலிய சில தூல்காரியற்றி
யுள்ளார். இப்போது 45-வயசிருக்கலாம்.

முறையூர் ஸ்ரீமாத். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியார் அவர்கள் முதுகில்
கட்டி புறப்பட்டிருந்தபோது ஷையார்க் கெழுதி யனுப்பிய கடிதக்கவிகள்.
* விண்முகமெல் லாம்புகழும் வியாக் கொடைபடைத்த
சண்முகநண் பாரின் றனியுடம்பிற்—புண்முகமாய்
ஓர்சிரங்கு தோன்றி யுறுத்தியதிந் நாள்காரும்
ஆர்சொலவுங் கேட்டேன் அலன். (க)

* அங்கயற்கண் ணம்மை யணையுமண வாளன் அடிப்
பங்கயத்தை யர்ச்சனைசெய் பான்மையால்—நாங்கயிரு
சாந்துபட்டர் சொல்லச் செளக்கியங்கேட் டுக்களித்தேன்
நந்தவருக் குண்டோ இடர். (உ)

* இன்னமுமெம் மாலவா யீசன் கருணையினுந்
பன்ன வநுந்நகல பாக்நியமும்—எந்நலமும்
ஆகுநமே முக்கணையாய் அல்லல்வரி னுநகித்துப்
போகுநகா னுதுபவி போல்.

(௩)

ஆகச்செய்யுள் ௩௫௨௬.

தெய்வசிகாமணியய்யார்.

பாண்டிச்சிவஸ்தலம் பதினாங்கனுனொன்றான பிரான்மலையில் அந்
தணர் குலத்திற்றேன்றிக் திருவாவடுதறை ஆதினத்திற் கல்லிபயின்று
இப்போது சிவகங்கை ஐஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருக்கின்றார். மது
ரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்குரி லொருவர். சாதுரியமாகப் பேசும் வல்
வவர். இப்போது 50-வயசிருக்கலாம்.

தாம் சென்னைக்குப்போகும்பால் முறையூர் ஸ்ரீமார். பழ. சி. சண்முகஞ்
செட்டியாரவர்கள் சமூகத்திற் கூறிய கவிகள்.

* சீர்பூத்த முறைசைநகர் செழித்தெழிலால் வளர்ந்தோங்கச்
செலவத் தெங்கள், பேர்பூத்த சண்முகமா லெனும்வணிக குலேந்
திரமன் பெரிதும் வாழ்க, ஏர்பூத்த வளங்கொலா மினிதோங்க
வெளியர்மனத் தின்ப நல்கும், நார்பூத்த செல்வமிக நயந்தோங்க
திருவருளு நல்க மாதோ.

(௧)

* இவ்வருடஞ் சென்றதுலா மாதமிரு பாடுனொன்பா னியைந்த
தேதி, கவ்வையிலென் னோர்புதல்விக் குற்றவின்ப சுகபோக கலியா
ணந்தான், செவ்வையுற நடந்தததற் கியவல்ல சர்ப்பொருளொஞ்சீர்
சா லாராம், அவ்வையிலாம் பிரான்மலையி லமர்ந்துளமற் றவைகளை
லா ம்மையச் செர்த்தே.

(௨)

* மணப்பாரை வழியாக மாயூரஞ் சேர்ந்ததற்பின் மணிமன்
றத்துட், குணப்பாவை புலிபாம்பு காணநடங் குயிற்றுபதங் கும்
பிட் டேத்தி, கிணக்கோட்டை பெற்றபெறும் பேறெய்திச் சென்
னைபுக்கு கிமல போகத், துணக்கூட்டு மணிபிசண்டின் பிரசங்கா
நந்தரச முனக்கொண் டப்பால்.

(௩)

* உற்றண்பா ிடஞ்சேர நினைக்குமென துளக்கருத்தை யுந்
நோர்க் கெட்ட, நற்றவத்தால் வந்தபெரும் பொருளான நினைபல்கார்

நடத்த வல்லார், பெற்றபெருஞ் சம்பத்தாய் பகலும்வைப்பா யிரு
பதுமப் பெண்மார் வாழும், கற்றபெற்ற கல்விசெல்வக் கவின்வாய்ந்த
கனதனசம் பன்னு கன்னு. (ச)

* நானோநான் செவ்வாய் வடதிசை முக்கூர் நாட்டிய புதனும்
வாரும், வேனோரின் நெதா னல்லதா மதனல் விரும்புட னிப்பொழு
தேயான், பாளைவாய் மதுவின் மணமறு முறைசைப் பார்த்திப போ
ய்வரப் பணிப்பாய், காளை யெ நிகர்த்த கட்டழ கணமந்த கண்டினு
மினியசொற் குணனே. (ரு)

ஆகச்செய்யுள் ஈடுபுக.

அஷ்டாவதானம் மீனாகுபிசந்தரக்கவிராயர்.

இவர் மதுரைஜில்லா பேரையூர் வித்துவான் பொன்னுசெட்டியாரவர்
கள் புதல்வர். தக்க பருவத்தே தண்டமிழுணர்ந்து அஷ்டாவதானியாகிப்
பல விடங்களிலும் அதை நடாத்தி வருகின்றார். இப்போதிவர்க்கு 35-வய
சிருக்கலாம்.

ஷையார் முறையூர் ஸ்ரீமாத் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் சமூகத்தில்
அஷ்டாவதானம் செய்தபோது கூறிய கவிதை.

முருகர்மீது ருசிரையடி வெண்பா.

* ஞென்னிலவு பண்ணை நிலையி சோலைமலைத்
தண்டமிழ்தேர் சண்முகநா தாவென் றே—தொண்ணிறவே
செங்கமல மாது திகழு மிசைசேரும்
வெங்கலியெ லாந்தகிரு மே. (சு)

முறையூர் வரத விநாயகர் பேரில் கவித்துறை.

* செளவிய சாசி பெறவே பகழி தணையளித்த
அவ்வரன் மைந்தன் முறையூர் ரகனி லமைந்துவளர்
செவ்வி திகழும் வரத விநாயகன் சேவடியைக்
கௌவையி லாது பணிவார்க்கு நன்மை கதித்திடுமே. (ரு)

குறைநகர் முத்தையனார் பேரில் கவிவிருத்தம்.

* நொய்ய வெவ்வினை நூறி யனுதினந்
துய்ப் முத்தமி தோங்கக் கணிர்தருள்
செய்ய குறை நகரிற் செறிந்தமுத்
தைய குரெனு மற்புக ழூர்த்திபே. (ரு)

திருப்பல்லாணிப் பத்மாசனே பேரில் கலித்துறை.

* அங்க மிகுந்த தமிழோர் விரும்பித் தொழும்பதத்தாள்
கொஞ்சல வந்திருப் புல்லாணி தன்விற் குலவுகின்ற
எங்கன்பத் மாசனை யம்மைபொற் பாத மிதயமென்னும்
பங்கய நீதிவில் வைத்தால் வருமதி பாக்கியமே. (ச)

காசிவிசுவாந கவாமிபேரில் வெண்பா.

* யாவர் துணையென்கீ யாவர் புரப்பர்சிதி
யாவர் தருவருகீ யல்லாது—தேவர்பணி
காசி விசுவேச கத்தனே தாசரது
மோமிசு வேதாந்த னே. (ரு)

காநகர் அழகியமணவாளர் பேரில் கலித்துறை.

* நல்லாணிடக் கோல மடவார் கலவி துடங்கவின்றி
மன்னிற் பெரும்புகழ் சேர்க்கார மாநகர் மன்னிவளர்
வண்ணம் படைத்த கலழ வியமண வானவள்ளல்
புண்ணியப் பாதக் தொழுவா ரதிக புகழினரே. (க)

ஸ்ரீகாழிதிருஞானசம்பந்தமூர்த்தி பேரில் கலிவிருத்தம்.

* மூத நிக்ஞர் மொழிந்து தினம்பணி
வேத வித்தகர் மேன்மைச்சி காழிவாழ்
ஓது சம்பந்த மூர்த்தி யுபயபொற்
பாத மேத்தப் பழனினை யோடுமே. (எ)

திருகணிப்பள்ளி மலைமகன் மீது கொம்பில்லாத வெண்பா.

* குமலியுறு தாம நனுகு மலரார்
திமிரதிகர் சுந்தற் செறி—குமரியாய்ப்
பன்னு திருகணிப் பள்ளி மலைமகடன்
மன்னியதான் கல்கிதரு மால். (அ)

ஆசச்செய்யுள் ௨௫௨௨

வீ. ஆறுமுகஞ்சேர்வை.

இவ்விசுவகக்கைத் தாலாசாமடைமாற்றர்ச்சேர்க்கைசெம்பூரில் பிறந்து
கொட்டப்பட்டி சம். கருப்பையாப்பாலவரவர்கட்கு கண்பராதித் தமிழ்கற்
பச் செவகுடம் முறைபூர் ஸ்ரீமார் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்

முகத்தையடுத்திருந்து இப்போது சென்னையில் வசிக்கின்றார். தமிழ்வித்துவாண்களிடம் மிகுந்த நேசமுள்ளவர். இப்போது 32 வயதிற்குட்பட்டவர்.

முறைபூர் ஸ்ரீமார் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்களிடம்

செழுதியனுப்பிய கவிகள்.

* நிலவிற்கு நெடுஞ்சடில நிறணிந்த நிருமலன்முன் னானோர்நின்ற, புலவிற்கு மயிர்க்கரத்தான் மலர்ப்பதத்தை. பெந்நாளும் போற்றல் செய்வாம், பலவிற்கு மதுவனஞ்சும் முறைநகர்வாழ் பவனருள்சேர் பண்போ னன்றி, பலவிற்குஞ் சண்முகவே னிநீழி வாழ்கவிந்தப் பாரின் மாதோ. (க)

* மண்முகத்து வணிகர்குலந் தழைத்தோங்கப் பொறைஞான மலிந்த கல்வி, யெண்ணகத்து னுறைவலிமை வனப்பிவையொன் றாய்க்கருவா யியன்று நாப்பன், டண்ணிடத்து முனைத்தோங்கி யீ கையெனுங் கனிபழுத்துத் தளிர்ந்து நின்ற, சண்முகப்பைந் தரு வேதின் னடிசார்ந்தோ னணிவணங்கிச் சாற்றல் கேண்மோ. (உ)

* பாடலிலே தேர்ச்சிபுற்றுக் கீர்த்திபெற்ற பாவலவர் பலராய் மன்னுங், கூடலிலே கூடிநிற்குப் பணிபுரிந்து மனமுவந்து குலவி நாளும், வாடலிலே மிகமெலிந்த வெனதுதந்தை தாயினது வறுமை நோக்கி, நீடலிலே நீபோய்வா வென்றுதன மீந்தனுப்ப நேர்ந்து சென்றேன். (ங)

* சென்றுமறு நாட்பரிதி குணமெழுந்த வமைபமதிந் செம்பூர் சேர்ந்தே, குன்றுமிகக் குன்றவனார் புயத்தழகா நினதடியேன் குடிசை நோக்கி, யென்றுமடை யாதபெருங் களிப்பெய்தி யுட்புகுந்தே னெக்கர லத்து, நன்றுசெயா திருந்துமனம் வருந்தமிழ் புரிந்தசனி நலிந்து சென்றான். (ச)

* அகத்தைவிட்டு வெளியிலதி வினாவிந் சென்ற வவணமறித் தப்பாந் யழகை யோடம், பகத்தைமிகக் கசக்கியல்ல னுடனே செல்லும் பான்மையைந் பகர்தியெனப் பண்போ டகற், பகத்தைவென்ற கரத்தனருள் மனத்தோ னென்றும் பாவல்லோர்க் கிதத்தனிதை பணத்தோ னஞ்சண், முகத்தையுனக் காதார மாகக் கொண்டாய் மொய்ப்பாயா னினியிருக்க முடியா தென்றான். (ரு)

* செங்கால மலையதிந்து சலமே செய்த நீதிபற்ற முடவாசீ
நிலையா தோடப் படுங்கால மறித்ததனு வினிமே லீர்தப் பக்கமதின்
மறந்தும்பார்க் காசே பென்றே, திங்கால மவன்வருந்தி யிரப்போ
ர்க் கன்னி யிறைக்கின்ற சண்முகமா ளிசைதா னேதங், செங்கால
மிசையான்போ யிருப்ப தெங்கே யிரங்கியெனக் கிருக்குமிட மிசை
ப்பா பென்ன, (௧௭)

* கில்லாமை பெனப்பனுவ றுரைக்கக் கேட்டு செங்காலம்
பொருடமக்கே நிலையென் றெண்ணி, கில்லாமை மேற்கொண்டார்க்
கேறு மீயா திழர்நாமன முழன்றுநல்லோர்க் கிடம்பு செய்து, கல்லா
மை நீண்டபல்லோர் சிசு பென்னக் காசினிங்கோர் சுமையாகக் கலர்
து தங்கும், பொல்லாமை மனத்தரகம் புகுர்தெர் நாளும் போகாதங்
கிருத்தரசு புரிவா பென்றேன், (௧௮)

* கானறைந்த படியவனு நடக்க நீண்ட நாளாகக் கலையடைந்
து நசிந்து காய்ந்து, வானுறைந்த வான்சொரியா திருந்து மிக்க வா
ட்டமுற்ற போதுவன மல்கச் செய்தங், கேகிறைந்த கலையடிந்த
பைங்குழேபோற் கேடொருவி பெனதகமுங் கிளைத்த தென்றுர்,
தேவிறைந்த மொழிமடவார் திருட்டிக் கில்லாந் தேகடியா சலசுகிர்
த செயசி மாணே, (௧௯)

* நலஞ்செழிக்கும் பூமாவை தினதன் பான நாட்டமதா னுனி
லத்தோர் நவையி னீங்கிப், புலஞ்செழித்துப் பொலஞ்செழித்துப்
புகலு நல்ல புகழ்செழித்துப் பூச்செழித்த பொதும்பர் சூழ்ந்த, நில
ஞ்செழித்துத் தினத்தோலும் வாழ்வ ரென்று வினதகத்து வினைத்
திருக்கு மடிமை பென்ற, நிலஞ்செழித்து விளங்கலொரு புதுமை
யோகின் வியன்றவருட் பெருமைபறிந் திசைக்கற் பாற்றே, (௨௦)

* மல்லோங்கி மதியோங்கி மதிக்கு நல்ல வனப்போங்கி மகி
ழோங்கி வன்மை யோங்கிச், செல்லோங்கிப் பொழியவரு விளைவை
கீட்டிச் செருக்குற்ற தொழுவர்மன்னித் திசுமும் வேதச், சொல்
லோங்கி யோலிக்கின்ற முறைபூர் வாழுந் துறையேநீ கொடுத்தபொ
ரு டனக்குத் தாய், செல்லாங்கி விடுகொள்ள நிறைத்தே ளன்றே
கெடியாகிப் பிணியமிட்டு நீங்கிற் றம்மா, (௨௧)

* உற்றதனை சிறிதுமில்லச் சுற்றத் தாரு முயர்நலமே புரியாத லுரி லுள்ள, மற்றவரும் பகையாகிக் கெடும்பே செய்ய வாயிழந்து மதியிழந்து மயக்க மான, வற்றமதி லேயெனக்குஞ் சட்டை பண்ணி யனிததன்போ டப்பாரீ போய்வா வெள்ளச், சொற்றமொழி யருமைதனை நீனைந்தே நானுந் துதிக்கின்றேன் தொழும்புசெய மதிக்கின் நேனே. (கக)

* திண்டாட்டம் யாவும்விட்டுத் தொலைத்து மந்தோ தெரியாமற் சிறுபிள்ளைத் தனமா யானும், பெண்டாட்டி யிருவர்கொண்ட பிழையால் வந்த பிணக்கின்ன மொழியவிலை பிறங்கி யென்றும், வண்டாட்ட மாயிருக்குந் தொங்கன் மார்பா வந்தவிர்த வழக்கினுக்கோர் மார்க்கஞ் செய்து, கொண்டாட்ட மாய்நடுவே னினக்கே யாளாய்க் கொண்டருள்செய் தெனக்குவகை கொடுத்தாள் வாயே. ( )

* சின்னவரு யினுமெனக்குஞ் சிறிது பாடத் தெரியுமது தெரிந்தாலுஞ் சிறப்புந் றோங்கு, மன்னவரு மகிழவதி விரைவிற் பாடும் வல்லவர்குழ் நினதவைமில் வழக்கி னாலங், கென்னவரு மோவென்ற வச்ச நான மெனைத்தடுக்கப் பேசாம லிருந்தே னேற்ற, வுன்னருமை தனையறிந்த மனமே யிப்போ துனறியு யினுமுரைக்க வுன்னிற் நன்றே. (கா)

* அரும்பாட்டி னாற்பொருளைத் தேடி வைத்தோ னாவிசென்ற வமையமதி லவன்கு னெற்கு, வரும்பாட்டி மகனவனே யென்று பேசி வழக்கிட்டப் பொருள்பறிக்கு மடையர் போலப், பெரும்பாட்டுப் பாடிவைத்தோர் மறையத் தாமே பெருமையுட னுரைத்த தெனச் சொல்வோர்க் கென்னு, வரும்பாட்டு மேலென்றே புகன்றே னீது வழப்பாட்டா யினும்பெரிதா மனங்கொள் வாயே. (கச)

* கொண்டெனக்கு வேண்டுவர மிரண்டே யுண்டு கொடுத்த ருள்வா யாவென்றாற் குழவி யான்சொ, தண்டமிழ்ப்பாச் சரியில்லை யெனவே சும்மா சாற்றுகின்ற கவிஞர்தமைத் தடுத்து மேலாக், கண்டனைய மொழிய்தென வுரைப்ப தொன்று கனப்படுத்திக் காசினி யோர் மதிக்க விர்தத், தொண்டனையு மேவல்செயப் பணித்தெப் பொதுஞ் சுகங்கொடுத்துத் துன்பமதைத் துடைப்ப தொன்றே. ( )

கலித்துறை.

* வரங் குழகுமென் றெகம முஞ்சுத்தி மாமரையில்
நொம் பாட்டுதிருப் பானமை யோக தெழிம்புயத்தாப்
தாசன் கவிதவ றுடுனு நீபதைக் தாழ்த்தவெண்ணி
ஹீசம் படவெறுக் காதமு தாக வகங்கொள்வையே.

(௧௯)

சென்னையிலிருந்து எழுதியனுப்பியகவிஞர்.

* திங்கட் குடையானுந் செயுடையான் போற்றுமிளர்
திங்கட் குடையான் றிருச்சுதன்வேற்—றுங்கப்
படையானேர் சன்முதபூ பாடுகி சேர்நன்
னடையானே வாழ்ககெடு நாள்.

(௨௦)

* இக்காலஞ் சேர்த்தா னெழிலுடையாய் தின்னிருபம்
இக்காலஞ் சேர்த்த திறைப்பெரிய—வக்கால
நற்குமணன் காதையுமே நான்பெற்று வந்தேன்பூ
கிற் குமண வாளவினி மேல்.

(௨௧)

* தேக சகமுஞ் செழுஞ்சுற்றச் சீருஞ்சர்
தேகமின்றிக் கற்ற திருப்புலவர்—வாகும்
ககர்ச்செழிப்புங் காணுநா னுடனேன் மஞ்ச
நிகர்த்தகையா யோர்த்தெழுந்.

(௨௨)

* வாசகமாத் தாமாமுன் வந்தவைக்கு வாய்த்தபதில்
வாசகமாத் திட்டி வரவிட்டும்—பேசகத்தில்
என்கடித மெய்தகினை மென்றெண்ணி யிண்டெழுத
லென்கடிகொண் மாககா னே.

(௨௩)

* பாவலரார் சோலைப் பதிமுறைநை யாய்நமது
பாவலரின் காரியத்தைப் பட்டணத்தில்—மேவருஞ்சேர்
சுத்தியமூர்த் தித்திருவேன் குனெழுதி விட்டதனால்
நத்தியெழு தாதிருத்தே னன்.

(௨௪)

* முத்தச் சிகழு முழுமார்பா முச்சங்க
முத்தன் டமித்தேர் முறைப்புலவர்—சித்தமெலா
மிக்கமகிழ் பூப்ப விஞ்சியளிப் பாடினன்றி
கக்கனத்த வன்மறவே னே.

(௨௫)

* வெண்பாவை தன்பானன் மெய்யருளை பெத்திபதால்
வெண்பாவை யோதி விடுத்தேன்மா—வெண்பாவை
சித்தமரு விச்சுகங்கொ னிதாவென் மீதென்றுஞ்
சித்தமிரம் கிங்கிருபை செய்.

(௨௩)

ஆகச்செய்யுள் ௩௫௯௨.

முதுகுளத்தூர் ஆறுமுகம்பிள்ளை.

இவர் மதுரை ஜில்லா முதுகுளத்தூரில் வித்துவான் பூலாறுசாமிபிள்
ளை புதல்வர். சரவணப்பெருமாட்கவிராயரவர்களிடங் கல்விகற்றவர். வி
ரைவாகவும் வேடிக்கையாகவும் கவிகள் பாடுவர். இவர்வியாடியால் வருந்திக்
கிடக்கும்போதும் பாட்டுகளைப்பாடியே காலங்கழிப்பர். தாம் கோயுற்றிரு
ந்தபோது பொருளுதவிகாடி முறைபூர் ஸ்ரீமான் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டி
யாரவர்கட்கு எழுதியனுப்பிய கவிகள்.

* கண்முகம்போற் பாவாணர் களைநோக்குங் கருணைமலர்க் கற்
பக்கைச், சண்முகவே விடத்தடைந்தென் சஞ்சலமும் படுக்கையி
லே சார்ந்தவாலும், பண்முகமா யவன்சமுத நற்சமையம் பார்த்து
ரைத்துப் பரிசுபெற்று, வண்முகமா யுத்தரவு வாங்கியென்பாற் சிக்
கிரத்தில் வருதிமானே.

(௧)

மீண்டுமெழுதியனுப்பியசெய்யுள்.

* செய்குணனுட் டிப்பசுபைத் தீர்த்தமுதக மாற்றுவது
தாய்க்குணமன் றேமுறைசைச் சண்முகவென்—னெய்க்கு
மருந்தருந்த வேண்டி மணிபார்டர் கேட்டென்
றருந்தருமா தேடவொண்ணு தா.

(௨)

தமது வீட்டில் நெருப்புப்பிடித்து நஷ்டப்படுத்தியதற்காக உதவிபுரிய
வேண்டிமெனவெழுதியனுப்பிய பாவீனங்கள்.

* மதிக்குடையான் றனைவெருட்டும் வளப்புடையா யுலகமெ
லா மதிக்க வோங்கு, நிதிக்குடையான் றனைகிர்க்கு நிலையுடையாய்
தனையடுத்த கேயர் துன்பக், ததிக்குடையா பரணமுதற் றருமுறை
யு ரென்றறிமே தழைக்குந் தெய்வப், பதிக்குடையாய் சண்முகபிள்
றிருச்சமுதக் தென்குறைபைப் பகரக் கேண்மோ.

(௩)

* இத்தமதி யிரைந்தார் தேதி யந்தோ வென்விட்டிற் திப்பிடி
த்தே விடைளி டாமல், வெந்ததனற் சாமான்க ளெல்லாம் வெந்து

வெட்டிவெந்து சேலைவெந்து வெறுமீ டாக்கிச், சந்திரிலே விட்டு
விடத் தேம்பித் தேம்பிக் தாரமழ மக்களழச் சார்த்தோ ரேங்க,
வந்திரித் துயர்வகிக்க முடியா தாகி வள்ளாவின் விடத்திலிதை
வழுத்தி னேனே. (அ)

நேரிசைவென்பா.

* தீப்பிடித்த வென்னுழலைச் செத்தையினுன் மூடுதற்கு
மாப்பிடித்த மார்பா வழியுமலை—யெய்ப்புமலை
யெய்தமட்டிற் சித்த மிரங்குமோ நாயேனுக்
கத்தமட்டிற் போது மருள். (ஆ)

* செய்யுளை யுந்நானுஞ் சேர்ந்தழத் தீப்பிடித்துப்
பாயுந் துணிமணியும் பாழாக்க—நோயுந்
தனியாது நெஞ்சந் தவர்வேற்கே தேனு
மணியார்டர் செய்தனுப்பு வாய். (அ)

* செய்யுட் களைத்தேவ் பொற் செப்பினேன் பேருதவி
செய்யுட் களைத்தேனீ சித்தம்வைத்தாற்—செய்யுட்
களை யெடுத்தாற் பொலக் கவிவிலருர் தேவ
களைகொடுக்குஞ் சண்முக யோகா. (அ)

* தாவர்த மானைன் சமைமணி யார்டர்
தாவர்தாற் நிருஞ் சலனமென—வாவலுடன்
கேட்டுங் கருணை கிடைக்கப் பெறுதிருந்தேன்
வாட்டி நல்சேர் சண்முகபூ மா. (அ)

* பாடினர்க்கு சிண்முகத்தைப் பார்ப்பார்க்கும் பார்ப்பார்க்கும்
வாடினர்க்கும் வேள்விபுரி மாதவர்க்குங்—கோடிசிதி
தந்தெவர்க்கும் பற்றுஞ் சலந்துடைப்பாய் திவினையா
னெந்தவர்க்கி யாதென் னுவல். (அ)

* வெவ்வினைக ளிற்பி வினை யெ கொடிதென்று
மவ்வினையக தீர்த்த லறமென்று—மெவ்வினையும்
தெர்த்தா ருரைத்தமொழி தேர்சண் முககருணை
கூர்த்தெனக்கோ ராதரவு கூறு. (அ)

* கரிக்கோட்டை யெய்க்குங் கனதனத்தா யென்னில்
கரிக்கோட்டை பாண்டலாகக் கட்ட—வொருத்தரையு

சோது சண்முகமா கின்புகழோன் பாறுரைத்தே
சோதரகக் கேட்டருள்வாய் நீ.

(கக)

சோதரமோ கனத்தைமெல்லத் தந்தீ ரதற்கோர்
சோதரமோ கனத்தைமெல்லத் தந்தே—ஹரமான
தத்துவங்க டேர்முறையூர்ச் சண்முகமா லேபதிக
வெத்தைக் கொடுத்தி ரெனக்கு.

(கஉ)

சுதங்கராக் கோடிபொன்று தந்தீ ரதற்கெனிடர்
சுதங்கராக் கோடிதந்தேன் சண்முகமா—ஹங்க
முறையூர்ப் பதிவாழ் முதல்வா வதிக
நிறைபொவுர் தந்த தெவன்.

(கக)

ஆசச்செய்யுள் ஈடுஎடு.

சோதுகுடி எம். கே. எம். அப்துல்காநிஹராவுத்தர்.

இவர் பாண்டிவனகாட்டிலே இளையான்குடி மாறநாயனார் என்றும் அடியாரது திம்பேஷத்திரமாகிய இளையான்குடி என்னும் ககரத்திற்கு அணித்தாயுள்ள சோதுகுடியில் கலிங்கி என்றும் ஸ்ரீமத்திற் கிறப்பற்ற கலிங்கிமீராகணியாபுத்தர் புதல்வராக 19—9—1877 ல் பிறந்தவர். இளமைப் பருவத்திலேயே இங்குகொறுக்குச்சென்று ஆங்கிலமும் தமிழும் பயின்று ஆங்கிலத்தில் F. A. (எப். ஏ.) என்னும் பட்டம் பெற்றிருக்கின்றனர். தமிழிலும் தக்கபயிற்சிசெய்துள்ளார். தமது மார்க்க வேதனூல்காரிலுமிக்க தேர்ச்சியுடையவர். இளமைப் பருவத்திலேயே பாடிஞ்சுத்தியடைந்து அநேக நூல்களைப் பாடியிருக்கின்றனர். அவையாவன மகுமுது பஞ்சரத்தினம், காமதந்தவமணிமாலை, சோதுகுடிச் சிங்காரவழிடைச்சித்து, கட்டோம்பு அத்திராவழிடைச்சித்து, காகூர்நாயகர் கீர்த்தனாரத்தினம் முதலியனவாம். கவர்ன்மெண்டாரால் இளையான்குடி ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட் அதிகாரமும் யூனியன் சேர்மென் வேலையும் பார்த்துவருகின்றனர். சிவகெங்கைத்தாலா கா போர்டி மெம்பராகவும் மதுரை டிஸ்திரிக்கட்டுபோர்டி மெம்பராகவும் இருக்கின்றனர். மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஒரு வித்துவானாகவுதிருந்து அநேக பிரச்சங்கங்கள் செய்துவருவதுமன்றித் தமிழ்நாட்டிற்கு வேண்டிய அரிபலிஷயங்களையும் செங்கடிக் காவிலாக எழுதிவருகின்றனர். சங்க வித்துவான் ஆஸ்பீரது அவரிப்பற்றிய நூல்கள். பரப்பிரமப்பதிகம், பாம்பன் கும்பாபிண்டசுவழிடைச்சித்து, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமானியம், காகூர் நாயகப்பதிகம். காகூர் நாயகர் பஞ்சரத்தினம் முதலியனவாம்.

மகாமகோபாத்தியாயம் ஸ்ரீமாத். சாமிநாதையாட்கன் மீது கூறியன.

* மருதவளந் தொழுகுடத்தை மாதகர்க்கு மாமகத்தால் வருமா
ன் பென்னப், பொருவல்லித் தமிழ்ப்பயிற்றி வந்ததின்ன லுஞ்சீர்
தறி பொருத்துத் தன்னை, கருதிமகா மகோபாத்தி யாயறெனும் பட்ட
சிற்றிக் கவினத் தத்தர், திருவார்மன் னவர்சாமி நாதவள்ளா லின்
போலச் சிறந்தார் யாரே. (க)

* என்னதா னங்கனிது மன்னதா னஞ்சிறந்த தென்பார் பல்
லோ, என்னதா வத்திலி லு மரியதுனித் தியாதான மதனை நாளு, நன்
னாபெய்தி தோன்றாகக் குத்தமகா னப்பெயரை நன்கா ராய்ந்து,
பொன்னவந்தம் மதிவலிநாஞ் சாமிநா தப்பெயர்கொள் சொல்வல்
லோனே. (உ)

* மன்னரெலாம் விருப்புபுக முறம்பான்டித் துரைமாலும்
வாண ரெல்லா, முன்னுபுக முறஞ்சாமி நாதகவி சேகரனு மொருங்
கன் புறம்பத், தன்னு தித்ய கைமித்ய சபைத்தலைமையுறச்சங்கக் துய்
க்கு மின்னபப், பொன்னலகத் தவரறிந்தார் நம்வாழ்வை பொருளா
ரும் பொருட்பன் னாரே. (ங)

* தன்னையடைத் தவர்பிழைபெத் தனைசெயினும் பொறுத்தரு
ளுத் தமத யான, முன்னவன்பான் டித்துரையும் புலவர்களு மின்ப
கனிமுயங்கக் கூடற், முன்னரிபரற் தமிழ்ச் சங்கத் தைத்தகவைக்
கொண்டாட்டத் துழைநிக் கண்ணே, மன்னுசபா நாயகனுஞ் சாமிநா
தப்பெரியோன் வாழ்க மாதோ. (ச)

* பஞ்சமகா காவியங்கன் மிகமலிந்து காடெங்கும் பரவச் செய்து
விஞ்சுபுக முறஞ்சாமி நாதகித்வ சேகரனும் வேந்தர் வேந்தா, மஞ்ச
நிக் கொடைப் பான்டித் துரைமாலு முயர்தமிழும் வாண ரியாரு,
மெஞ்சுதலில் லாவித்தப் பெருஞ்சபையு காடொறும்வாழ்ந்திலங்க
மாதோ. (ரு)

மதனாத் தமிழ்ச்சங்கத்து ஏழாம் வருஷோற்சவ வாழ்த்துக்கவிகள்.

* கல்விபெனுந் கண்படைத்தோர் கண்படைத்தோ மல்லாதோர்
கண்ணில லாராய்ச், சொல்வதைமய் அலகநியு மாமதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கத் துழை மேனி, ல்வகைகா வனபுகழ அக்கிரா சனம்வதெத

பான்மை யாலே, நல்வகையாம் புகழ்ச்சாமி நாதபின்னைச் சட்சியென நவின்னூர் மன்னே. (௬)

* பூதேவ குலத்தவதி யாகாதி காரமுன்னூற் புனித வென்றே, யோதேறும் புகழ்ப்பாண்டித் துரைமதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் துலக மெல்லாம், பூதேவ குலத்தவதி யாகாதி காரமுன்னூற் புனித வென்றே, யோதேறும் புகழ்ச்சாமி நாதமால் தலைமையுற்ற தொழங்கா மன்னே. (௭)

* உக்கிரபாண் டியன்சாமி நாதனெனப் பலபுலவ ருரைத்தற் தேற்ப, மிக்கபுகழ்த் தமிழ்ச்சங்கத் தெழுவருடத் திருநாளில் மேன்மை மேவும், அக்கிரகண் ணியச்சாமி நாதபூ சுரபதியு மங்கத் தோருந் தொக்கதமிழ்ச் சொலும்பாண்டித் துரையரசும் பல்லாழி துலங்க மாதோ. (௮)

பூமான் பெ. மா. மதுரைப்பிள்ளை ராய் பறையார் அவர்களின் சமூக வித்துவான் செந்தமிழ்நாவலர் பு த. செய்யப்பமுதலியார் தேகவியோகமடைந்தமைக்காற்றாது, கூறியன.

* ஒருகணத்துக் குன்றமுசல கிசலநிகர் மதியினர்க்கு மொன்பா னின்பம், மருமில்லக் கிப. நாலு மிலக்கணமும் வருத்துரைக்கும் வல்லாய் மேலார், திருவுறையுந் துரைமதுரைப் பிள்ளைமன மகிழும்நித்வ திலகமாக, வருமகிமைச் செய்யப்ப நாவலர்திற் பிரிந்ததுயர் வாழத் தற்பாற்றே. (௯)

* ஆங்கிலவ ராற்பெருமை மாஜிஸ்டிரேட் டதிகார மடைந்தி ரங்கோன், பாங்குபெற வளர்மதுரைப் பிள்ளைபெனும் வள்ளன் மகிழ் பாவல் லோய்விண், தாங்கவுறை கற்பகங்கட் கென்கொடைச் சீர் விளக்கவவன் சார்ந்தாய் கொல்லோ, ஏங்கவெமை விடுத்தகன்றாய் செய்யப்ப நாவலரி் தென்னே யென்னே. (௧௦)

* புவிபிலொரு புகழ்ப்பரிதி நிகர்மதுரைப் பிள்ளைமகிழ் பூப்ப நாருந், கவிபுகழஞ் செய்யப்ப நாவலரீ ஷின்புருந்த கடிய மாற்றஞ், செவிபுறலும் நடுநடுங்கித் துடிதுடித்துப் பதைபதைத்துத் திகைத்து விம்மி, அவிபுமுணர் வெழுந்துதெரிந் தழுதழுது கரைகின்றோம் அந்தோ அந்தோ. (௧௧)

* பொத்தித்தென் அழகொழுதுத் திருவாடி மெம்மீது சிந்தை
யன்ப, அந்தொழுது மல்கிழிபு மதிமுடமுல் தண்டவருள் வசமா
வாரே, அத்தகை தவி யிபவன் சிந்தைநாறு வசமாக்கி யகன்றான்
பொழுந், அக்கவலை சிந்தைநாறோம் ஒப்பப்ப பாவலனே பென்
ஒய்வேமே. (க௭)

* அபற்றினன் திழிபக்கென் தகையி பாலனெனும் மகிப
னாகம், அபற்றகடி பொறுத லொப்பிங்கி மனம் மகிழ்முடப் புலவ
னாக, அபற்றகிழா வலனென்னுந் செப்பப் பாவலனாக் கிணைநா
வனாகி, அபற்றகிழா வலநன்டோ விவிபவனைக் காணு வமே
அக்கோ அக்கோ. (க௮)

* இப்பாட்டுப் புலவருக்குத் தனாமுகம் திதிமலரிமற் றெல்லா
யினான், மன்னுதம் மதுரைவள்ளல் விட்புலவர் கடனண்ணி மற்றவர்
வெல்லார், முன்னுந் தன் தவரவரை விவன்பாற்கொண் டெவ்வுருதை
முலப்பா மென்றே, பொன்னுட்டில் பெருத்தாய் செய்யப்ப பாவ
லனும் புலவ ரேதே. (க௯)

* கல்லிடுநன் மதுரையப் பிரசங்கத் தாற்படுந் கவிபாற்
பாடந், பல்வதனு ளவையத்தாக் கோற்றத்தா வின்னுநையாற்
தருவ மாகி, பல்வகையான் மிகநிறத்த செய்ப்பப் பாவலனும்
பாவல் லோனாக், தொல்வதனு ளென்பெற்றப் பமனைந் மிகவுமுறத்
கொடியை யன்றே. (க௮)

* எவ் போறும் பவபோன்த் கநிற்நாங்கப் புலவருட னிருந்
தம் வன்ன, முன்போது வித்தகையாய் தக்ககரிநுந் தபையுடை
யாய் முடித்தாய் வானார், தன்போதற் கநிந்க்கோ செய்யப்ப பாவ
லனாக் தபோய் கிண்ணம், கின்போய்நற் கான்பேமோ வதுவாயோ
வாராயோ பேசாய் பேசாய். (க௯)

தமது பிதா கவிச்சொகணி ராவுத்தர் காலஞ்சென்றபோது
உயி ஓக்கப்பாக்கம்.

* திவந்தகைய பாவலாகம் பதினாக்கார் தினமசுறு தேரர் தன்
னாக், தாந்தகையத் தாந்தகையத்திடு சிசுத்தனல் முர்த்துறாத் தநு
யிற் கித்திடு, திவந்தகையப் பாவலாகையப் பெருத்தகையிடு புதிந்

ததென்ன செய்வோ மந்தோ, சோர்த்துதுய ரடைகின்றோங் கலிங்
கிமீ ராகணிபுத் துங்க கோவே. (௧௪)

* ஐயாவை யாவினியென் செய்வோமென் தழுதிரங்கி யகம்
புன் னாகி, நையாபின் ததைக்காணு துணைப்பிரித்த விந்தவெள்ளி
நாளை முன்னே, மெய்யான தமிழ்ப்புலவர் குருடனா னொளவுரைத்
தன் மிகவுஞ் சாலும், பொய்யாத விசதமுளாய் கலிங்கிமீ ராகணியாம்
புனித கோவே. (௧௫)

* தந்தைமகற் காற்றாந்நி யென்றுதிரு வள்ளுவனார் தகவா
ராய்ந்து, முந்தவுரைத் தருனீதி முறைப்படியெற் காற்றாந்நி
முடித்தா யானுன், சிந்தைமகிழ் கைம்மாறு செயவறியே னினியாது
செய்வே னந்தோ, புத்திமிகக் கவல்கின்றேன் கலிங்கிமீ ராகணிப்
பேர்ப் புண்ய வானே. (௧௬)

* கலைபாரு மதிவலிசேர் கலிங்கிமீ ராகணிப்பேர்க் கருணை
போய்நீ, நிலையாத புவிவாழ்வி னிலையறிந்து தகாததென நீக்கி யென்
றும், அலைபாத தாருல்பக் காவெனுமா கிறபதவி யடைந்தா யாங்கள்,
உலைபாரு மெழுகாகி புருகுகின்றோ மெமதுதுய ரொழிப்பார் யாரே.

* மழையின்நிப் பரிவாடும் மன்னரின்நிக் குடிவாடு மண்வே
ரற்றூற், நழையின்நிக் தருவாடும் பொருளின்நிக் கனம்வாடுந் தன்
மைபோலக், கழையொன்று மொழியுடையாய் நினைப்பிரிந்து வாடுமெ
ங்கள் கவலை தீர்ப்பாய், விழைவொன்று கருணைமிகுங் கலிங்கிமீ ரா
கணியாம் மெய்ம்மை போனே. (௧௭)

* நிகரறுநற் குணமுடைய நின்னாவி தனைப்பிரித்த நீரா லிந்
நாட், புகருநிய தினமாயிற் றுனதுடலும் பிரியும்வகை பொருந்து
நானோ, விகலுடைய சனியாயிற் றிவற்றின்பேர்ப் பொருளறிந்தே,
னின்றே யெந்தாய், தகவுமிகப் படைத்திருந்த கலிங்கிமீ ராகணிவித்
தகசீ மானே. (௧௮)

* மாண்டாயோ வாகிறமாம் வான்பதவி சேர்த்திடுவான்
வேண்டாமென் றிவ்வுலகை விட்டிங்குக்—காண்டரிய
மிக்க புதழ்க்கலிங்கி மீரா கணியெந்தா
பெக்காடங் காண்பே னினி.

வா. குலம்மாதிரிதான் காலஞ்சென்றபோது கூறியவை.

* தாமிரம் பெரன்படையாய் தந்தையினு மறிவுறிகத் தந்தா
யுன்மை, வாழினுஞ் சீர் மனத்தினுஞ் சொந்த டடக்கமுரு வெறித்ததென
வாழ்த்தா யென்றால், அறிவுஞ்செந்த திருத்தகுலம் காதிருநா வல
னெனெனம் மறக்காத கோக்கி, நின்றுத்தான் வருவாயே வாராயே
வெருவாய்த் தந்த சிவந்தவ வாயே. (௨௦)

* சீர்துலா மனத்தேழும் கெட்டிவிவாக் திவாற்றஞ் சேவிக்கோன்
டன்றே, வாருலாம் காதிருநா வலவெனக் கதறுகின்றோம் வந்தி
வாய்க்கை, பாருலா மொழிபகராய் விழித்திவா பெயைமறந்த பான்
மை பெண்டே, காருலங் கட்டற்கரைவாய் நாகருந் தமிழ்காரும்
கடைய மந்தே. (௨௧)

* திருமுறையா னுகருந் செய்துழிபு மன்றின்வர வேற்று
மாதும், அருமைமிகப் பாராட்டி நாகுநா யகப்பதிக மரங்கெற் றங்
கால், பெருமைமிகச் செய்தித்தா பென்மனது வருத்தும்வனம் பிரி
த்த தென்னே, தருமகுலா திபதுலாம் காதிருநா வன்னெனுமுத் தமிழ்
கோ மானே. (௨௨)

* என்னையுந் தமிழ்ச்சங்க விக்னுவா நெனப்படிப்பித் திரஞ்
கோன் வாழும், மன்னவன்கொ ரவிமேவு மாணின்டிசேட் ராய்ப்புற
தூர் மதுரைப் பிள்ளை, முன்னவன்மேற் கோவைகொலி யங்கமுதப்
பிரசங்க முகில்போற் பெய்தாய், மின்னுதுலாம் காதிருநா வன்றேறே
தினெக்காணும் விதந்தா நென்னே. (௨௩)

* புன்கவிஞர் மகமதியப் பிரசங்கித் தியந்தாட்டும் புலமை
கோங்கி, என்கவிகள் கலைகன்கற்றே மெனப்புலவர் சிரந்தாழ்த்தி
யிறைஞ்ச நாதும், பொன்கலா வல்லியுரு வமைத்தலகி லவதரித்த
புதுமை பென்னக், தென்கவிகை பொழிதுலாம் காதிருநா வலம
றைந்த செய்தி பென்னே. (௨௪)

* குலவழிசுந் தாழ்ந்தவிய வன்புரிமை சொற்றோமங் குலவ
வெற்றும், பலகலக மருமைமிகப் பாராட்டி பெழுதியகைப் புதுமத்
தொன்றல், சிவகிசையுன் பிரிவெனுந்தி சின்கவிபாக் தேயாரி நேருந்
தொழி, பனவகையில் வனருவதென் பகந்திது ம் காதிருப்பெய்
கோனே. (௨௫)

* எத்தனைபேர் கவிராயர் நாவலவர் பாவலவ ரெனும்பேர் குடி,
வித்தகம்பே சினரேனு முன்கவிபோ லொருகவிதை விளம்பு வாரோ,
மெய்க்கடிக முடல்மேவிப் பொய்த்தவுடல் விடுத்தனையெம் விதனம்
பாராய், உத்தமனே நன்றுநன்று வித்வகுலாம் காதிறுப்பே ருயர்
கோ மானே. (௩௦)

* பாத்திரத்தை வியந்தினுகோ பாப்பொருளைப் பலரறியும் படி
நன் றுச்சொல், நாத்திரத்தை வியந்தினுகோ நற்குணத்தை வியந்தி
கோ நமர்க்கு சொல், சாத்திரத்தை வியந்தினுகோ வொன்றினொன்று
குணநந்திலுள் நன்னைக் காணும், ஆத்திரத்தை யடக்கறியே வடை
திருவாம் காதிறுப்பே ரறியுர் வாழ்வே. (௩௧)

* எக்காலக் கணைக்காண்பே னென்றுவந்தோ ரமுதமொழி
யிச்சுக்கக் கேட்பேன், தக்காரெத் தனைபேர்வந் தாலுமுனைப் பிரிந்
தையர் தனிப்பார் கொல்லோ, இக்காலக் கொடுமைவரு மென்றறி
யே விரக்கமின்றி யெங்குற் றுயோ, தக்காரும் புகழ்க்கொள்ளுலாம்
காதிறுந வலநாமச் சிறப்புள் னோனே. (௩௨)

* இத்தவுல கணையகன்று யெனக்கேட்டுப் பெரிதாமழ திரங்கி
வாடி, யந்தமிலாத் துயருழந்தே னறிபாமைத் திரமென்னே யன்பா
லென்பாற், சிந்தையுத் தனிதிருப்பக் கண்டுகொண்டேன் வெளி
யில்விடேன் செகங்கொன் டாட, வந்தகுலாம் காதிறுந வலரேறே
ஆகிறத்தே வாழி வாழி. (௩௩)

மதுரை டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு மெம்பரும், சிவகங்கைத்தாலாகா போர்டு
வைஸ் பிரசிடெண்டும், அகம்படியார் டிஸ்டிரிக்ட் சபைப் பிரசிடெண்டும்
வங்கீஷ்மாதிய ஸ்ரீமாத் டி. சீனிமுருகபிள்ளையவர்கள் மீதுகூறியன.

* உலகமெலா மின்மொழியான் மகிழ்ச்சியுறு மெனமுதியோ
ருரைத்த வாரே, குலவுசுவை யுறுஞ்சினி யுடன்முருகு நிகர்வசனங்
கூறிக் கூறிப், பலர்மனமு மிகமகிழும் படிபுரிந்து மேலாம்பேர்
படைத்தாய் கற்றோர், திலகனெனுஞ் சிவகங்கை நகர்ச்சினி முருக
வன்னால் செப்பக் கேண்மோ. (௩௪)

* மிதறகோலி வந்துரைப்பார் மொழி பனைத்துஞ் செவிபேற்றா
வியன் னா லத்தல், சிறைகோலி னிகராகி நீதிமுறை யெடுத்திசைத்து
நியாயம் கூறும், இறைகோலி மியுந்தவறு நெய்க்கும்வக்கி அதி

மினாத்தாய் செவ்வக, அழைக்கே யையுற்தொடியார் வேள்சீனி
முருகனெனும் அஞ்சிநிக் கொனே. (௬௫)

* கண்மலை முற் சிவகங்கை கரப்பி பாலனமே தலைமை யாகத்,
பொன்முத்தி நா முனிபை நியமெழ்த்துச் சுடாதாரங் குலவச் செய்
தாய், அன்முமால் வேள்குதகர்த் தாதுகாப் போர்க்கெம்பர் ஆசப்
பெற்றும், பங்கென்கீபாற் புதற்குபற்றி ரெவச்சீனி முருகனெனும்
பண்புற் றேயே. (௬௬)

* தித்தனியா மறையர்கில் லாப்போர்க் கெம்பரென இலங்
கு கெம்பும், உத்தமமா மகம்படியர் குலச்சபையுற் தொறுங்கூட்டி
பொழிந்த மேவ, வைக்கவற்று ரூபர்சில்லாச் சபையிலக்ரா
சுத்திபதாம் வகெத்து நாரும், புத்திபுகன் நிலங்குகின்ற யுயர்சீனி
முருகனெனும் புண்பயானே. (௬௭)

* தி துப்பாம்பு வகர்ப்பால சுப்ரமணியர் திருக்கோயில் சிறப்ப
வாழ்ந், விதுப்பாகத் துப்பாபி ஷேகமுஞ்செய் தவன்றமிழின் வேட்
வைகோனி, இருப்பானென் றொருசிந்து பாடுவித் துச் சிவகங்கை யெ
னந்தா டாது, துருப்பாடு பெறம்போர்டில் உபாக்ராச னுதிபத்பம்
ஒங்கப் பெற்றும். (௬௮)

* அன்னவிலர்க் கையாடு பையனிலர்க் கைபனே யாநி யன்பு,
கனிமுருகி வாய்க் துறவுஞ் சொகித்துறவு நடோறு கன்கா சின்றுப்,
கனிமுனக் கருணையாய் புனிமுழநர் தலைவனங்குங் கன்யம் பெ
ற்றும், இனிபுனக்கு கிராமா மெய்சீனி முருகப்பேர் இலக்குங்
கோவே. (௬௯)

எல்லவர்க் துமபகர விமல்கீதி விபகர னெவரு மெச்ச, வல்
வவகி விதிகரன் வாழ்க்கெது தாகரன் மடவார் மைமல், புல்லவ
ரு மலம்பாரன் பொருதலவைச் சங்மரன் புனமெல்லாஞ், சொல்
வமலி புதற்ச்சீனி முருகனே வினாபெடுத்துச் சொல்லற் பாற்றே.

* தி தித்தனியோ டுலகமெனம் விவங்குபெருந் தகைமகிபா
வேத செல்லாந், கண்மணிபோற் கொண்டாடுங் கணம்பெற்றும்
மலர் குன்றாக் கண வாழ்க்கைப், பெண்மணிகள் வினாயாடும் பெரு
ந் தென்கைப் புத்தன்கி பெற்றும் வானில், எண்மணிபா விதிபனை
புத்தன்கி முருகனெனும் வத்தல் றேயே. (௭௦)

* வேயிருக்குந் தோன்மடவார் மதன்சினி முருகனெனும் வே
லோ யாண்டுந், தாயிருக்க மக்கள்துயர் சார்வதிலை யதுபொலத் தமி
ழ்வல் லோனும், நீயிருக்குந் தணையுமெனக் கொருகுறையு மில்லை
யிது நிசங்கன் டாயென், வாயிருக்கும் வரையுமுனைப் புகழமுன்
போற் பலசிறப்பும் மருவும் வாழி. (௪௨)

இரங்கோன் ராப்பறையர் ஸ்ரீமாத்- டெ. மா. மதுரைப்பிள்ளை
அடிகள் மீது பாடியன.

* தருமதுரை மிகப்பொழிபும் வளத்திரங்கோன் புரக்குமுயர்
தகுதி வாய்ந்த, தருமதுரை பெயெனைக்கா வெனப்பகரும் புலவனை
வித் தகயா னிற்றுக்த், தருமதுரை பெனவினவி நினைத்தவெலார் தந்
தருமார் தருவான் போற்போ, தருமதுரைப் பிள்ளையென வின்றா
பெயர் கொள்ளுமுயர் தமிழ்க்கொ மாளே. (௪௩)

* மெய்பறிவுச் சட்சிகளும் வியன்கலைக்கட் டருதீதி விளக்குந்
செங்கோற், கையர்மதி கவன்னருமெக் காலுமதி மதிப்பாகக் கருத
லாலே, வையகமன் வவ்விவந்து ராயபக தூர்ப்பட்டம் வலையப்
பெற்றோப், செய்யபுகழ் ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட் டதிகாரச் சிறப்பு
முற்றோய். (௪௪)

2/ * கல்வியாற் சேடனையுங் கனநிதிபாற் குபெரனையுங் கணிப்பக் கஞ்சச்,
செல்வியா நிருவரையுந் செர்த்திகைந் ருடைபுனைந்த தேய மெல்லா,
கல்வியா பகம்பெறுமா றின்னாரையுங் கடவுளன்பு கண்ணு மேலோர்
தொல்வியா முனைகையும் மதிவரீசேர் தருமதுரைத் துறையே
கேண்மோ. (௪௫)

* எந்நாளுந் தமிழ்ப்புலவர்க் கிடனுநவிக் காத்திகைகொ ளிபந்
வக கின்பேர், சொன்னுநுங் கேட்டாலுநிகைத்தாலு மெவரந் தந்
தோன்ற கிச்சி, பன்னுநு முறைப்பரன்றோ கின்னாலே தூலநிவு
பண்புந் தேனான், பொன்னுநும் புகழ்புகழா காளநிபை விதிந்
சிறிதும் புதுமை யினதே. (௪௬)

* பாணரித்த தாய்திதியென் பாணரித்த தந்தையவர் பண்பார்
கன்றி, போலரித்த தோனென புனிததகைப பரத்துலம் பொருந்
கன்னி, பாணரித்த தகையதன்றோ கின்னைமநந் தநிபேனோர்

பொருத்தவன், பலவித சித்திமடவப் மடவெழுது மெழின்மது
 வரத் திருப்பேர் வன்வால். (சுள)

[illegible]

கவாசிதன் விடுத்த வாகனவாக்துப் பூலாபுரி வழங்கி
 நேரம்படிநிதி பயிற்வனித்த கொத்தமிழி சொருதாலைச் செய்து
 வின் பின், பெருமமா நலிக்கேத்த விரும்பியெந்நால் புதறமெனப்
 பேணி யாப்பித்தன், கவியமா மதிப்புலவர் சிறபத்தம் பனவுதிந்துக்
 கூறக் கண்டேன். (சுசு)

ஊனக்கொருவ நிறுவனரபு கிஷ்த்தாநா ஸெதுவென்ன கேடி
கெடி, மனம்மொருங்காற் கலம்பகமே மெஞ்சிறுந் ததுபெரிது
மகிழ்ச்சி மேனித், கனக்குகிக் கீமெற்ப வனதப்பகர்ந்து கொடுப்ப
மிதக் காதுல் பூண்டேன், எனக்குளறு சம்மதிதத் திடல்வேண்டு மது
வரமன்ன வென்றுங் கேட்கே.

சொல்லிதற் குக்காடி வேண்டினதென் னெனக்கருகே ஒரு
காடு, மெல்லவாந்துமேதலா னேற்றநிறா நிகிந்தா னேற்பா பென்று,
சொல்லவரு தலிள்முறைபா முத்தரடி கிடைத்தடிடன் சொல்லி
கின்பான், வல்லவரு குவங்கன்டாய் மாமதுரைப் பிள்ளையெனும்
வள்ளற் கோவே. (நூல்)

ஆதச்செய்துள் நடவடி.

ஸ்ரீ. சதாசிவாப்யஸ்சை.

[illegible]

நகரத்தார்களாலும், மற்றும் பலராலும் ஆதரிக்கப்பெற்று வருகிறது. சமயோஜிதமாகக் கவிபாடிந்திறமுற்றவர். இப்போது 35-வயசிருக்கலாம்.

பாஸ்கரசேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் நிலலோசனிப் பத்திராசாலைக்கு வந்தபோது கூறியன.

* சீர்ப்படைத்த கல்வியறிவொழுக்கமுதற் பல்ஞானங்கள் சிறக்க வாழ்வொன், கார்ப்படைத்த மெய்த்திருமால் மிகையெனப்பல் லுயிர் புரக்குங் கருணை யானன், தெர்ப்படைத்த முகவைநகர் தனிவீருந்தின் அலகமெலாந் செங்கோ லோச்சம், நேர்ப்படைத்த பாற்கரரா ஜேந் திரனே விண்ணப்பம் நேர்ந்து கேட்க. (க)

* பலம்படைத்த அரசருண்டு படைபடைத்த அரசருண்டு பசரோணை, நிலம்படைத்த அரசருண்டு நிதிபடைத்த அரசருண்டு நிணி லத்திஸ், நலம்படைத்த மூர்த்திதலம் தீர்த்தமிவை நாடுனர்க்கு நலகும் புண்யச், குலம்படைத்த அரசருண்டோ லுனையன்றி யார்படைத்தார் குணமகோ மாணே. (உ)

* கதிபடைத்த காகிமிரா மேச்சுரயாத் திரைமுடித்தோர் கருநா நின்ற, துதிபடைத்த தவப்பலன்றான் நினதுதரி சனமிலையேற் றெடரா தென்பார், நதிபடைத்த சடைநம்ப ராலயத்தை வணங்கிடி னும் நற்சன் டெசர், விதிபடைத்த திருவடியை வணங்காக்கா லென் பவனோ வேந்த ரேறே. (ங)

* அருள்படைத்த அச்சிறப்பை அருஞ்சிறப்பாக் கொண்டம ரும் அரச ரேறே, தெருள்படைத்த நீயிருக்கும் இடந்தேடித் தெரி சிமாச் சிறியே முள்ள, மருள்படைத்த இடம்நாடி வந்துதரி சனந் தன்று வாழ்வித் தாயிப், பொருள்படைத்த எமைப்போலும் புண்ணி யருண் டோவுலகற் புதலுங் காலே. (ச)

* சேய்ப்படைத்த கன்றுள்ளித் தேடிவந்த பசுவென்று செப்பு வோமோ, காய்ப்படைத்த பமிர்க்கினைந்து கடுகிவந்த முகலென்று கழ லு வோமோ, வாய்ப்படைத்த புலவரெலாம் வளம்படைத்துப் புதன் றுலும் வளையோ னாக், காய்ப்படைத்த அன்புடைய சேதுபதி நின் வரவு தழைக மாடோ. (ஊ)

தேவிகோட்டை ஸ்ரீமாத். அரு. அரு. சோம. சோமசுந்தரம் செட்டியார வர்களை நூதன வாகப்பிரவேசப் புஷ்சிசுக்கவிகள்.

* சிப்பூத்த தேவைநகர் ரெழிக்கவந்த திருவாளன் சிந்தி போ ற்கும், பெர்பூத்த சித்தாந்த ரைவிமே பெரிதென்று பேணி

மேன், தாழ்த்த கோமகத் தரமகிபன் திருமனைபைத் தரணி போ
தறார், எழுத்த திருமனை பெழிற்றதும் மனைபென்றே மியம்ப
லாமே. (௬)

தென்பாண்டி பாட்டாளன் திருத்தினைப் பதியான் செ
ழுந்தா மத்தின், இப்பாள் விசையானன் எழிலருளு சலவள்ள
வின்ற செவ்வன், அப்பாள் வநாடான் கோமகத் தரமகிபன் அற
மே போக்கு, தென்பாள் திருமனைபைத் திருமகன்வாழ் பாற்கட
லாச் செய்ய லாமே. (௭)

தந்தைத் தமிழ் சங்கத்தின் நான்காம் வருஷ மகேசுந்தர
காலத்தில் கூறியன.

தமிழேந்தர் தமிழ் பாட்டை முறைபுரிந்து மும்முறையும்
முதன்மை யான, பாலைமந்த தமிழ் ரங்கம் பாண்டியரே தில்லி மத்
தம் பாண்டை பெற்றார், காவேயந்த இம்முறையும் நான்காவ தாள்
சங்க கால மேளகத், காவேயந்த கரதலத்தென் காவலன்பான் டித்
குறையே கதகிச் செய்தான். (௮)

முரசங்க பாட்டாளியே மேரவையு முரசான்கின் முளைத்த
துண்டை, கைச்சங்க மால்பொன்னுச் சாமிகரேத் திரந்தலத்தின்
காலை யான, பெயர்ந்த முறம்பாண்டித் துரைஸாமி தருமதுரை
விதித்த மன்காம், இரசங்க பாட்டாளியே பெழிற்றஞ் சைத் தமிழ்ச்
சங்க மெழுத்த தம்மா. (௯)

அன்றியும் பாண்டியர் வப்பதினிட் டெப்பதிபோ யருளி
னவே, அன்றியப் பாபதியாப்த் துலங்கினுர் இப்பாண்டித் துரை
போ வென்னின, மன்றி நிறை பதியாகி மலைமேபோலுத் தமிழமுதம்
வழங்கிச் சிந்தைத் துறை பாண்டியர் விப்பாண்டித் துரைநன்றி
கன்ற தாமே. (௧௦)

மத்தியானம் தி லேகத் சந்தா குறாம்கை கும்பாபிதேச
கொண்டதில் போது பாடியது.

தேவர்கள் வகுப்பிற் பார்த்தொங்க லான்கருணை திருமேனி
கொண்ட சேவையே, திரைமன்னர் தவமன்னர் கவிமன்னர் முடிவ
பெற்ற திருமனைய அடைய கோமான் வான்மன்று கைவிட டிப்பல
பெற்ற தவமன்னர், வான்மன்று வென்னெய்

மெய் கண்டனார் திருமரபு வாழ்வோங்க வந்த ரத்னம்; தான்மன்னு
வசவசிக் தார்தோப தேசசுற் குருராஜராஜேந் திரன், தருமமே குடி-
கொளம் பலவாண தேசிகன் தன்றிருவு ளத்தி னாய்தே; கோன்மன்
னு பிருகத்சுந் தரகுசாம் பிகைதிருக் கோயிலைப் புதுமை யாக்கிக்,
கும்பாபிஷேகநனி செய்துதன் புகழைப் புதுக்கினான் வாழி மாதோ.
திருவாவடுதறையில் பாலக்காட்டு ஸ்ரீ. அனந்தராம பாகவதர் திருநாளைப்

போவாரின் கதாப்பிரசங்கம் செய்து முடித்த காலத்தில் கூறிய கவி.

* ஒருராமன் கதையேயிவ் வுலகமெலா மின்றளவு முவந்து கூறும்,
குருநாதன் கோகழியம் பலவாண குணநாதன் கொண்மு வென்னத்,
தருநாதன் நிருமுன்பு தானனந்த ராமனென்னுந் தக்கோன் செய்த,
திருநாளைப் போவாரின் கதைத்திறத்தைச் சிறியேனோ செப்ப வல்
லேன். (கஉ)

சேதுசம்ஸ்தான சங்கீத வித்துவான் ஸ்ரீ சீரீவாணசங்காரவர்கள்
திருவாவடுதறை மடத்திற் சங்கீதம்பாடிய காலத்திற் கூறியது.

* விறகெடுத்தாய் பலகையிட்டாய் வியன்பொருளைக் கொள்ளை
கொண்டு விருயபித் தந்தாய், நறையடுத்த பாத்தொடுத்து நன்னிதி
யம் பாணனுஞ் சங்கச் செய்தாய், துறையடுத்த கோகழியம் பல
வாண தூநிதியே தாய்மை யான, நிறையடுத்த இசைதனக்கே நீ
பட்ட பாட்டையென்ன சிகழ்த்து வேனே. (கங)

பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் தங்கத்தோடாவும், கன்னபூஷணமும் மோதிர
மும் சால்வை வீதாம்பரங்களும் அளித்த காலத்தில் கூறியது.

* தாயனைய பாற்கரனே தமிழேற்கு நீசெய்த தயவை யார்க்
கும், வாயொன்றே சொல்லுவதென் வயிறுமிகத் தான்கொல்லும்
வலக்கை சொல்லும், சேயொளிரென் விரல்சொல்லுந் திகழுமிரு
செவிசொல்லுஞ் செவ்வி தாக, ஓயாதென் விடைசொல்லும் ஓய்பார
நன்னடையு முணர்த்துந் தானே. (கசு)

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க சேதுபதி மகாராஜா அவர்களின் திருக்கல்யாண
மகோற்சவத்தைப்பற்றி நாகை வெளிப்பாடையம் சைவ சித்தாந்த
சபையில் வாழ்த்திய கவிகள்.

* உலகமெலாம் ஒளிபரப்பி உயிரையெலாங் காத்துவரும் ஒரு
வனா, இவகுறுநல் வீரவிஞர் தீபமென்றே யெல்லோரும் இவ்

வழித்தும், அந்நிலைபுகழ்க் கொடைத்தடக்கை யண்ணல்பாற் கரரா
கன் அருந்த வந்தில், திலகமுத்து ராமலிங்க சேதுபதி சேதுவுடன்
வெழுது வாழ்க. (௧௫)

* போமான் பெருமான்போல் செகம்புரந்த சைவமன்னன்
பெழித்த பாவின், ஆமாய் பாற்கரப்பே மண்ணைதவப் பாற்கடலி
வழிதம் விகம், சரமாய் திங்கனென வழந்தமுத்து ராமலிங்க ராஜ
மான், தாரமாய் சேதுதிரு நாச்சியா ருடனென்றும் தழைத்து
வாழ்க. (௧௬)

* வாகுணபாண் டியன் போல மாதிலமே லாங்காத்த வன்மை
யாவன், தருமமே வடிவெடுத்த பாற்கரப்பேர்ச் சைவமணி தவந்
திரண்ட, அருமைமிகு மெங்கன்முத்து ராமலிங்க சேதுபதி யழகு
மிக்க, உரிமைமிகு சேதுதிரு மானியுட னென்றென்றும் உவந்து
வாழ்க. (௧௭)

* மும்மைபாலுலகாண்ட சூழ்த்தி யெனத் தமிழ்காட்டை மு
றை புரிந்த, செம்மை சேர் பாற்கரப்பேர்ச் செழுஞ்சைவ சித்தாந்
தா செல்வ லின்ற, மெய்மைசே ரெங்கன்முத்து ராமலிங்க சேது
பதி வேந்தன் கல்ல, அம்மைபாம் சேதுதிரு நாச்சியா ருடனென்றும்
அவனி வாழ்க. (௧௮)

* சேதுபதி தரிசனமே ராமலிங்க தரிசனமாய் செகங்கொண்
டாடும், ஆதிபதி பாற்கரப்பே ரரிபபெருஞ் சைவபதி யன்பாய்ப்
பெற்ற, தீபதி மெங்கன்முத்து ராமலிங்க சேதுபதி நேய மிக்க,
மாதுபதி சேதுதிரு மங்கைபுட னென்றானும் வாழ்க வாழ்க. (௧௯)

திருவாவடுதறை மகாச்சித்தானம் ஸ்ரீமத் ஆம்பலவாணதேசிகவூத்திகள்
நாசுபட்டினத்திற்கெழுச்சரு சிவகாலத்திற் கூறியகவிகள்.

* சீராகுங் கைவியெனுஞ் செழுமலைபோற் தடைந்தபெருஞ்
சிறப்பை யித்தப், பாராகுஞ் சோனாநி பன்னுன்முன் செய்கவாத்தின்
பயனை பென்னப், பேராரு மாவந்தன் பிறையென்னும் பெரும்பதி
யும் பெறுவான் வெண்டிக், பாராகுங் கண்டமுடைக் கண்ணுதல்தன்
நிருவனத்திற் கருதி மாதே. (௨௦)

* பதிமெறிக்க அடைமறைத்துப் பொற்காவி யுடையுடுத்த
திருவாய், பதிமெறிக்க கவமறைத்துப் பரவசிய னுனமுறை

பரிப்போ னாகி, யலையெடுத்த கலைமறைத்தவ் வறுபத்து நான்குலையெய்தா னாகி, யிலையெடுத்த விதழிமறைத் தெழிற்கமுநீர் மாலையினை யியைந்தா னாகி. (உக)

* கனல்வழியுங் கண்மறைத்துக் கருணைவழிந் தொழுருமிரு கண்ண னாகி, யனல்வழியு மழுமறைத்தவ் வபயகர மிரண்டிடைய வம்மா னாகிச், சினல்வழியும் விடைமறைத்துச் சிலிகையினி லேறிவரு செல்வ னாகிப், புனல்வழியுந் சடைமறைத்துப் புண்ணியஅம் பலவா னாப் புகழ்ப்பேர் தாங்கி. (உஉ)

வேறு.

* இருந்மலத் தழுந்து மெம்மனோர் யாரு மெனிதினி லிறைஞ்சியே யுய்வான், அருளுருத் தாங்கி யடியர்கள் குழ வமர்ந்திடு மருமறை முகலைத், தெருண்மனத் கொளிருஞ் செழுஞ்சுடர்ப் பிழம்பைத் தெய்வவான் கற்பக தருவைக், குருமணி மாடக் கோகழி யானைக் குணங்குறி கடந்ததம் பரத்தை. (உ௩)

* பொய்ம்மலி சமயக் குறும்பெலா மடக்கிப் புகழ்மலி சைவ மென் றறையு, மெய்ம்மலி யரசு தழைந்திடு மாறு வெளிவந்த நங்குரு பரனை, மைம்மலி கண்ட மறைத்தினி திருக்கும் வழுத்துதற் கரியதத் துவத்தைச், செய்ம்மலி துறைசைச் செழுநக ரானைத் தேவெலாங் கைதொழந் தெவை. (உ௪)

* ஆலினி லிருந்து குருந்தினி லிருந்திவ் வரசினி லிருக்கவந் தவனைப், பாலினி லிருந்த படுஷிடம் நீக்கிப் படர்சுவை யமுதுணும் பரனை, தாலினி லிருந்த நோன்மைசா லறிஞர் துவன்றிடம் துண்ணிய பொருளைச், சேலினி லிருந்த பொன்னிருத் துறைசைச் செழுநகர்ச் சிவபரஞ் சுடரை. (உ௫)

* அடுக்களைக் கிணற்றி லமுதமுந் நெடுப்ப வதுபெறாப் பேதைப் பால, ஐடுக்கணி லுழலு மெம்மனோ ரியாரு மெப்திடா திழிந்ததற் கிரங்கித், தடுக்கொணுக் கருணை ததும்பும் ஸூர்த்தி தனக்குள நன்மையா லின்றும், உடுக்கணத் தோடு முடுபதி யெழுந்த தொத்திட வுதவினன் காக்கி. (உ௬)

* கன்றினைத் தேடிச் சுறவைவந் தாங்குக் கடையரேங் கள்ளாந் பருகித், துன்றிய பாசத் தொடக்கினை யறுத்துச் சுகக்கட

நினைத்திலும் வன்மை, கண்டுகொள் திருவா வடுதுறை யிருந்து நா
ககமா ககரின வன்மை, குன்றில் கோலங் காட்டியாட் கொண்ட
குருமணி கருணையைப் புகழ்வாம். (௨௭)

அமகாச்சரிதானம் காவலக்காலி லெழுந்தருளியபோது கூறியது.

* செம்மைசேர் னுறைவை யம்பல வான தேசிகள் காரைமா
கரில், அம்மைமார் முன்னு வகுத்திய கனிகி னுசையா லெழுந்தனன்
யோனும், மும்மைசா னுலகுத் தொழவினி திருக்கும் மூர்த்தியைக்
கணபாயம் பெய்த, வெம்மையில் தவங்க வின்னவென் றறியும் மெ
ம்மைமார் விளம்புமின் னீரே. (௨௮)

பிரமஞ் சே. சாக் காதம்மாண்கள் மகா மகோபாத்தியாயப் பட்டம்

பெற்றபோது கூறியன.

* தேனாக்ஷி செயங்கொன்றார் செஞாடையான் நிருவடிக்கே
செந்தையாவுந், தானாக்ஷிசெயக்கொடுத்த தகைக்காயினான் றமிழ்த்தெ
ய்வ மாசி வந்த, நீனாக்ஷி சுந்தரப்பேர் காவலன் கலைபனைத்தும் விரு
மாநி யென்றும், தானாக்ஷி செய்வேனென் றுறத்திரண்ட கலைபாக்ஷி
நலமிக் கோனே. (௨௯)

* கலைநாதன் குலநாதன் கற்றவழி கீற்பதற்குக் கட்டாய்க் கா
ட்டும், கலைநாதன் குலநாதன் பெர்மைமிகு கலைபமுதை செகித் தா
ட்டும், கலைநாதன் கவலசன கன்னாதன் காவல்கள் தங்கட் கெல்லாம்
தலைநாதன் தவநாதன் சாமிநாதப்பெயர்கொள் தமிழ்வ லோனே. (௩௦)

* அருகிருத்திக் கல்வியழு தருத்தியகின் னுகிரிய எவனி தன்
விற, நிருவிருக்கும் புதுக்கோயில் செய்தவனை யொப்பாவான் சீர்த்
தி யென்றும், மருவிருக்கும் பழங்கோயில் மாண்புறுத்தும் புண்ணி
யனை மானு வாய்க், இருவருக்கு முயர்வெண்ணில் கின்னுயர்வே யதி
கமென வியம்ப லாமே. (௩௧)

* முன்புதித்த காதைவிடப் பின்புதித்த கொம்புறுதி யென்பர்
மேலும், அன்புதித்த துரோணரிலும் அருச்சுனனே தனுர்வெதத்
ததிச் செய்பர், இன்புதித்த மீனாக்ஷி சுந்தரனார் திருச்செவியி லிணை
பந்திரெக்குந், சென்புதித்த பிரமமதைச் செய்பினேன் நிருப்பெயர்
கன் திறமை யோனே. (௩௨)

* பூவெந்து பாவெந்தைப் புந்திமெழ்த் தின்பு செயப் புருங்கா ல
 ன்னோன், காவெந்து தனத்தைவிடக் கனத்தையெ பெரிதென்று
 கழுவ வார்கள், மாவேந்திள் வலகமெலாங் கோலோச்சு மாங்குலோ
 மன்னர் தம்பாற், கோவேந்தல் விரண்டனையுங் கொண்டின் புதழ்
 ப்பெருமை கூறற் பாற்றோ. (௩௩)

* முன்னவர்கள் புதைத்துவைத்த முழுப்பொருளை யெடுத்தி
 யும் முறைமை போலத், தன்னிகரில் முன்னுலைத் தரிமலகங் களிது
 ளும்பத் தரும் நினக்குத், சொன்னமொ கைம்மாறு துதிப்பதொ கை
 ம்மாறு துகரி லாமற், தென்னவோ கைம்மாறெம் மெழிற்சாமி நாத
 மறை யிசைவ லானே. (௩௪)

* வான்வழங்கு மூலகதனில் மதிவழங்கும் பன்னுலை வயங்கு
 யின்னுந், தான்வழங்கி நீடுழி காலமெலாந் தழைத்துவரத் தமிழ்
 னென்றும், மான்வழங்கு மிடத்தானை மனம்வழங்கி மொழிவழ
 ங்கி வழந்தா நின்றேன், தேன்வழங்குஞ் செந்தமிழின் நிறம்வழ
 ங்கி வருஞ்சாமி நாத தேவே. (௩௫)

ஆகச்செயுள் ௩௬௧௧.

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

சேற்றாச் சம்ஸ்தானவித்துவான் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் புத்திர
 ராகிய யாம் பால்யத்தில் எமது தந்தையவர்கள்பாலும், திருவாவடுதுறை
 ஆதினம் சின்னவகைக்காறுபாறு ஸ்ரீமத். நமசிவாயத்தம்பிரானவர்கள்பாலும்
 கல்விபயின்று உடுமலைப்பேட்டை போர்டுஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராக 10
 வருஷங்குடுத்து அதைவிடுத்து இம்முறையம்பதியையடைந்து விவேகபாங்
 என்ற பத்திரிகையையும், விவேகபாறு அச்சியந்திரசாலைவையும் ஏற்படுத்தி
 நடத்திவருகிறோம். மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயரவர்களும், சே. ரா. சுப்
 பிரமணியக் கவிராயரவர்களும் எமது முற்சகோதரர்கள். திருப்பேரூர்த்திரீபத்
 தாதி, பவாநி வேதநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், கருமலயாண்டவர் சூநீ
 மஞ்சரி, துமணகரித்திரம், அரிமழத்தலபுராணம் என்பன யாடியற்றியவை.
 கம்பராமாயணம் ஆரணிய காண்டவுடையும் எழுதியிருக்கின்றோம். இப்
 போது எமக்கு வயசு 39.

சித்திவிநாயகர் துதி.

*சித்தி விநாயகனைத் தென்மதுரை நாயகனை

முத்தி கொடுக்கு முதற்பொருளைப்—புத்தியுடன்

வந்திப்பா சின்னுமொரு மாதா வயிற்றினின்ற
வந்திப்பார் தன்னிமரு வார். (க)

*சின்தா வளமுதற்கு ரோருத் திருமதுரைத்
தந்தா வளமுதனைத் தற்பரணை—எந்தாய்
அடியருள்ளை யென்றக்கா லள்ளாவே பண்டை
அடியருள்ளை யென்பா னவன். (உ)

*அடியா றுளமலரி னன்புத்தே னுன்னும்
படியாருத் தும்பிமுகன் பாதம்—நெடிதாம்
பவந்துடைக்குங் கூற்றுவனைப் பார்த்து மலர்க்கண்
சிவந்துடைக்கு மீழ்ந் திரு. (ங)

முருகக்கடவுள் துதி.

*திருப்பரங்குன் றுளையன்பாற் சேவிப்பார் வானத்
திருப்பரங்குன் றுளை செலுமா—நெருப்பிற்
புழுப்புதுமா கூற்றுவனை பூதங்க ளுன்வாய்க்
கொழுப்புதுமா ரோச்சுமயில் கொண்டு. (ச)

*கன்னங் கரிய திருமான் மருக கனவரைநேர்
பென்னம் பெரிய முலைவள்ளி நாயக பேருலகில்
சின்னஞ் சிறிய னலைகடற் பாய்மரஞ் சேர்கொடிநேர்
தன்னர் தனியன் பரங்கிரி நாதனின் றுள்சரணே. (ரு)

கனி.

*மதுரை குடிகொண் டலகரெலாம் வணங்க விருந்த பித்தர்குரு
மணியாய் வந்த முருகேசர் மட்டுக் கடங்கா வலிபடைத்தார்
கதுமென் றெழுந்து வெறுப்பேறிக் கனித்துத் திரிந்தார் அமரரிட்டங்
கண்டங் கருள்வார் பரங்கிரிவாழ் கந்த ரவர்கான் முண்டகமே
துதிசெய் களியேம் அளிப்போடு குழ்மி னுறக்கஞ் சாவாமே
தொகுத்தவினைபோத்திடக்காண்பிர்ச்சுமாம்அசுத்தையிட்டிடுவீர்
விதியாக் கருவா டுஞ்செரு மீனந் தீர்மி னண்டமெலா
மேவுங் குழம்பூழ் நலமாகு மென்றா விதிற்பே ரின்பமுண்டோ.
சம்பிரதம்.

*அனந்தனை விழுங்குவோ மட்டவரை முற்றமோ ரங்கையி
டுத்து மிசைவோம், ஆழியைப் புகுவிட னுறச்செய்வோ நல்ல

சல மர்குவோங் குலகி ரியையும்; மனங்கொளிற் கைலாய வவரைய
யுங் காட்டுவோம் வானகமு முடன நியலாம், வைகுந்த முங்கையில்
வைத்தாட்டி விநவமம் மாணையுற வும்பு ரிகுவோம்; தினந்தினமு நில
வுலகி னுவாய் செலச்செய்வோர் தேவர்கோ பதியை யிங்கே, சேர்ந்
துபல் லக்குச் சுமக்கின்ற போகியாச் செய்வமிவை யரிய வலவே;
கனம்பெறு தனத்தேவ யானையை மணந்துவடி கந்தருமை மைந்தர்
மேவிக், களிக்கும் பரங்குன் நினைச்சென் நிறைஞ்சங் கருத்தொன்
றையன்றி யிலையே. (எ)

தவம்.

*மலைவாயுற் றீர்மனமு மலைவாயுற் றீரே
வாய்ப்பேச்சி லீருமக்கு வாய்ப்பேச்சொன் றுமே
அலையாருஞ் சலத்துறைந்தீர் சலமேகொண் டிருந்தீர்
ஆதவத்தி னின்றீரா தவமேயென் றறியீர்
நிலையாமை யுணர்ந்தீர்நீர் நிலையாமை யானீர்
நேயமிலாச் சடைத்தலையீர் நெஞ்சினிலு முடையீர்
இலையேயிங் கிவற்றாலோர் பயனுமிதோ பரங்குன்
நிருப்பதிதை கொடிப்பொழுது நினைப்பினருள் னருமே. (அ)

சிவபிரான் துதி.

*திருவால வாயிற் சிவனே மடவார்
உருவால வாயிற் றுழலா—தொருவா
துணையே துதிக்க வொருவரமீந் தாற்பின்
வினையே துதிக்கநில மேல். (ஆ)

*தன்மதுரை யாகமுடி தாங்கி மகிழ்வோங்கித்
தென்மதுரை யாளுஞ் சிவக்கொழுந்தே—கன்ம
வருவினையா வற்றையுமே மாற்றியினர் தாயர்
கருவினையா தின்புதலிக் கா. (க)

*ஆசையுடையானீ யாதவினா னாயேனை
ஆசையுடை யானென் றகற்றிவிடேல்—சசா
பொருணாநி நால்வருக்குப் போதமுணர் வித்த
கருணா கராசங் கரா. (கக)

மீனாட்சியம்மை துதி.

*மலைபத் துவச மகரத் துவச
மலைபத் துவசன் மகளே—நிலையற்ற

பொய்வாழ்வு கம்பியுனைப் போற்றும் புலையேற்று
மெய்வாழ்வு தத்தருளம் மே.

(௩௨)

கற்ற மரையரன்பு கண்டா மெனக்களிந்துப்
பொற்று மரையுட் புதுதானுன்—எற்றினுப்
பற்றாது வானுள் பலகழிந்த பாவிபெனை
எற்று ஸருள்வையமமை மே.

(௩௩)

உள்ளக் கவலை யொருகொடி புண்டேசின்
வள்ளக் கவலை வளர்கருளை—வெள்ளத்தே
ழந்திவலை தர்கா ஸுமைமே குறைபாமோ
தேந்திவலை மாதாமுதே.

(௩௪)

தேற்றாச் சமஸ்தான கர்த்தாவர்களுகிய ஸ்ரீமத் கனம் சேவகப் பரஸ்டிய
மன்னவர்கன் சரணபூதனை காலத்தே யெழுதியறுப்பியகவிகள்.

* முற்கன்ன னொருவன்மற்று மொருவனிதி கொண்டுமிகு மு
தன்மை பெற்றான், எற்கன்ன முகற்ற நஞ்சுத் தாதாச வள்ளல்குத
விவலி ரண்டு, பொற்கன்ன னெனக்கன்ன மிசைச்சொன்ன மணி
யலிந்து பொலிவுற் றுவிங், வற்கன்ன வினுமார்பன் சேவகப்பான்
டியமகிபன் வாழ்க வாழ்க.

(௩௫)

* கனமுறுசுத் தாதாச மால்குதன்சே வகப்பாண்டியன் கன்ன
மிது, கனகமணிக் தனுவனர்செங் கமலையுயர் வெண்கமலை கண்ய மிந்
தக், தினகரனல் விளங்குமிவன் செவிவழிபெந் தனைகொண்டான்
றெரிவோ மென்ன, மனதிலெண்ணிப் பொன்மகிழ்ந்து மருவியதாத்
தோன்றுகல மதிவல் லொரே.

(௩௬)

* கித்திரமன் மகசொருபன் றென்செறைச் சுந்தரதா ஜேந்தர
விதினத்திரமெற் செவகப்பான் யடின்கன்னங் குத்தியவ ணிட்டான்
பொன்னை, இத்தகையிற் கன்னங்குத் தினர்பொன்னை யெடுப்பரிவ்
வூகிசைவொர் கன்னங், குத்திலங்கு பொன்செர்ப்ப ரிவ்வாச
னிதியையாக் கூற லென்னே.

(௩௭)

தேய்கோட்டை ஸங்கவியன் ஜமீந்தார் மஹா-ரா-ஜ்ரி அள. அரு. அரு
அருளுசலஞ்செட்டி யாவர்கள் மிது கூறியன.

ப. இ சந்தானத் தவர்துதிக்குங் கானப்பேர்க் காளிசன் றயவான்
செய்த சந்தான தருவாகித் தேனைக ரரசொய்சீ தரம காவ,

சந்தானம் பதிபருண சலமகிபா புண்ணியவுத் தமசி லாக்ய, சந்தா
னம் பெருகிநின்றன் குடும்பமெலா மெந்நாளுந் தழைத்துந் தானே.()

* கருணா சலதிபாய் சுற்றவரைக் காப்பாய்

அருணா சலதியா சுத்தாய்—பொருளுறும்

தேவையெனப் பற்பலருஞ் சேர்ந்துதுதித் துப்பெறுஞ்சீர்த்

தேவையர சேயன்பு செய். (கக)

* நிதிபடைத்து மந்திரியா யிசனிரப் பையுமகற்று நிர்மை நோ
க்கி, மதிசுருதுந் தனதனந்த வரனருளாற் பூதலத்து வந்து தோன்றி,
அதிவளஞ்சேர் நாட்டுக் கோட் டையுநகரும் பொருந்தியுய ரரசு
கித், துதிபெறப்பொன் னுதவுகின்ற னவனருண சலநாமந் துலங்
குங் கோவே. (உ௦)

கோம்பி வீருத்தம் என்ற துலனுப்பியதற்காக ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிர

மணிய முதலியாரவர்கட் கெழுதியன.

* உவமானந் தனைநிகருந் தென்னாடு மதற்கணியா புலவி மேன்
மேற், தவமான நெறிவளர்க்கும் வெள்ளகாத் செழும்பதியுந் தமிழு
தியாமும், தவமானம் பெருநிழியார் மாரனெனும் பழகியப்ப சுமுக
மாலும், சிவமானந் தம்பெருக்கு மென்றென்று பலநாளாச் செ
யுந்த வத்தால். (உ௧)

* வந்தவதா ரம்புரிந் தைய் நெல்லைகர்ச் சிலைடைவென்பா
மாலே நூலைத், தந்தவதா ரகைநாப்பன் மதிபமெனப் பலபுலவர்
தனிக்கு ழாமே, வந்தவதா ரணிமிடத்து மாயமெலா மெவகிர வஞ்ச
மேற்பு, குந்தவதா ரகனையிரைக் குடித்தமார் குடியுடனெங் குடி
யான் டோனை. (உ௨)

* பங்கடம்ப மாலையத்தும் பாராட்டு மெனக்குமருள் பாணிப்
பானைச், செங்கடம்ப மாலையணி தேவசிகா மணியையருட் டேனை
யன்பர், தங்கடம்ப மாலையிரு மாவெனச்சொல் வானையவன் தரப்
பூ வந்த, வெங்கடம்ப மாலையது விழிமொழிசேர் குறமாதின் விர
கத் தானே. (உ௩)

* திருவனந்தந் கனவினிலு மறவாது துதிபுரியுஞ்சீராய் வின்
னிற், தருவனந்தங் கோடியுருப் பெறினுமினை மெவாவு தாரக்
யாய், மருவனந்தங் கிபருவனை மார்புடையாய் சுற்றவர்தா வ

முன்போ, தருவனத்த னுலுமதிப் புறுபுகழ்ச்சுப் பிரமணிய தமிழ்ச்
கோ மாணே. (௨௪)

* மருந்தப்பா துறைகுழலார் மதனணையப் பிளகுதிரு வாக்காங்
கோம்பி, விருத்தப்பாப் புத்தகமென் னிடத்தவந்து பேரின்பம்
விடத்த கென்றன், தருந்தப்பா வகின்றுழிகே கிடத்தலினை லதன்
பெருமை வழற வல்லென், பொருள் ப்பாது கிம்பலவு மேய்துகி
ணைப் போப்பவாயார் புலியின் மாதோ. (௨௫)

* தேங்கிலவ னுரை ருடைப்புவிழிற் தமிழுணர்ந்து சிறப்புந்
றேதும், ஆங்கிலவ நால்வரை மிகப்புகழு மிகநாலொப் பாயெந்
தாலும், ஒங்கிலவன் வதன்பெருமை முழுதுரைக்கச் சேடனுடிம
யொய்வா னென்னில், காங்கிலவ ரெனற்கும்வல்லே மல்லேஞ்சப்
பிரமணிய காவல் லோணே. (௨௬)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களாகிய ஸ்ரீமார் பொ.
பாண்டித்துரைஸாமி யவர்களீது கூறியன.

* திருவிருக்கும் புபசயிலா குடமுனிபோற் தமிழுணர்ந்து
ல்வா செம்மை, தருவிருக்கு மறிபாத தாணுவடி மறவாத தனையாய்
மைமயன், மருவிருக்கு மணியணையர் மடல்வரைபு மழகாபா வல்லி
ரென்பால், வருவிருக்கு மதுமிடி பொ மென்றஞ்ஞவாய் முகவைநகர்
வளர்கோ மாணே. (௨௭)

* பெரும்பிரபு வாய்பொன்னுச் சாரிமகி பதிசெய்தவப் பேறு
தோன்ற, வரும்பிரப வாகுறு மதிவகனு வாய்மைமலே வரதா வின்
பந், தரும்பிரசங் கம்புரிவித் தகவிய மதிபுகா தமிழ்ப்பன் பாடிச்,
சரும்பிரச துகர்தளவத் தொடையலணி வாய்பாண்டித் துரைப்பூ
மாணே. (௨௮)

* அருந்தவரை யாதனமா தியவற்ற லுபசரிப்போ யளியெ
மின்பம், பொருந்தவரை யாதனம்பொன் னுடையளிப்போய் வலாரி
யொரு புடைபோப் பாய்ப்போ, திருந்தவரை யாதனதா ின்றமிழை
க் கொள்ளுகொண்டா னியற்பா வானர், திருந்தவரை யாதனவன்
கொடைக்கெனுமா நித்தவக்குஞ் சிந்தைக் கோவே. (௨௯)

* இன்னமக லையைத்தடுத்த கண்ணன்விழி மலரினுமித்தோ
பின்பம், கொள்ளமுத லாக்கருதிக் கண்ணப்பன் குஞ்சிமலர்

தொண்டோர்க்குன்பா, தென்னமுத மெனவினிக்குஞ் செழும்புலவர்
கூழ்புனைபுன் செகியென் வேட்டாக, வெள்ளமுத வுறுமித்த வெறு
ங்கவியும் புனைவதற்கு பேஷு மன்னே. (௧௦)

* தானியற்றுப் பொழிந்துபற மொழிவிலங்கு புருத்தழிக்க து
வன்முச் சங்க, வேலியற்றுப் பொலிவிழக்குந் தமிழ்க்கழங்கு வர்சி
ரத்தான் மிளிருங் தொட்டை, தானியற்று சிறுவியதின் தமிழ்ச்சங்க
மெனலெவரே கூறார் நியன், பாடியற்றுத் தமவுதவிப் பண்பாசைக்கு
ம் வலியிலியென் பசுரு வேனே. (௧௧)

திருநெல்வேலிக்குச் சென்றிருத்தபோது செயதங்ககல்லூர் வித்துவான்
ஸ்ரீ காந்திமதிநாதபிள்ளையவர்கட்குளருதியகவிகள்.

* திருவருட்பா முதலியநற் கவிபலவு மெல்லவருஞ் சிரந்து வந்
கிப், பெருவியப்புக் கொளுமாறு பாடிவரும் பாடிவரும் பெரியோய்
மிக்க, மருவிருக்குங் கருங்குவளை பொருங்குவளை மார்புடையோய்
மனத்து னோயம், ஒருவலிலாக் காந்திமதி நாததுதி நாதமகிழ்த் தொ
ன்று கேட்டி. (௧௨)

தின்னதுநற் குணமனைத்து மடுத்தடுத்துப் படிப்படியா நிகழ்
த்தி னுன்விற்பன்னமதி யுககிரு பாகரகு னாகரசம் பன்ன லோலன்,
நன்னர்மிகு கருமுகிலை யிருத்தியை பைத்தருவை நானும்வென்று,
தன்னைநிகர் தருசொண் டலபோஜ மகராஜ சரசன் மாதொ. (௧௩)

* ஒன்றோலிங் குணைத்தருவித் தெனக்குளது நன்னோய மூட்டு
விப்பேன், என் றனப் படிசினக்கு மெத்தனையோ முறைசெந மெ
முதி யுய்த்தான், நன்றிவந் துடனின்டு வந்திலை காந்திமதி நாத
னாக, தின்றிவந் துடனழைக்குஞ் சிறுச்சரியா மாகவின னெடுவாட்
சென்ற. (௧௪)

* விரைவிலியா னெனதுர்க்குச் செல்வெண்டு தினைக்கானும் வி
ருப்பத் துக்கோர், கரைமலைசர்க் கரைகொளவந் கரைநிதருந் கனி
வார்த்தை கனிப்பா வுண்ணத், தருதியிவன் வந்தியுனைக் கருதியுரை
யாநியிடந் தாறு மில்லை, பரிதியினும் விவங்குபுத தொன்படைத்த
காந்திமதிப் பாவல் லோயே. (௧௫)

ஸ்ரீமத் முத்தராமலிங்கசேதுபதி அடிகன் திருமண
சாழ்த்துக் கவிகள்.

* பலகங்க ருதவிபில ஸீராமனன்று சேதுபட்டும் பாண்ட
தன்னை, புலவர்மதித் திடலெனெல்லக் கவிசொக்தார் வேண்டி.

வநவிமேன்மேற், குலவுகல் சேனாகட்டி கொண்டனின் பெருமை
பெற்றாற் கூறற் பாற்றே, கிலவுகல் திகழ்முதலை காக்குமுத்து
ராமலிங்க சிருப பேரே. (௩௯)

* செனாகட்டி யணிவதுத்துக் தாதுவிட்டுக் கடுஞ்சமரஞ் செய்
தெ வென்று, திருபற்று வில்லறத்துக் குரிமைபற்ற தாசரதி திறன
ன் தன்றால், சேனாகட்டிப் பவனிவந்து கிதிபொழிந்து மகிழ்த்தறஞ்
செய் சிறப்புப் பெற்றாய், கிதிபற்றிப் புவிபுரக்க வந்தமுத்து ராமலி
ங்க சிருப பேரே. (௪௦)

* சேனா தவனருளாற் சேனாபதி யாயினமூன் றெவர்தே
வாஞ், செனா தவனருளாற் திறத்தாலே மலர்த்திருவிற் செவ்வி வா
ய்க்த, செனா தவனாகித் திகழ்முத்து ராமலிங்க சிங்க மேயச்,
சேனா தவனுமுடு பதிபுமுள வரையுமுன்சீர் செழிக்க மன்றே.

செனாகத்தால் கருத்தியபோது பொருளாலும் மருத்துகளாலும் பெரு
தலுபின்று அன்புபாடாட்டியவர்களைச் சேற்றார் சம்ஸ்தானம் மானேஜர்
சி. இராகப்பயின்செவ்வர்கள், ஸ்தாநாபதி பழசியாண்டி கரையாளாவர்கள்,
ஓய்வுக் கரையாளாவர்கள் இம்முதல்தாம் வியாதிதீர்த்தவுடன் பாடியன
பியகவிகள்.

குளகம்.

* கனத்தருமத் தாமேரு வெணுங்கவிகை மருமமுளாய் கவிதூல்
வல்ல, அனத்தருமத் தாமதிபு சிகரில்வி வதனதரா வசைவர் தம்
மைச், கனத்தருமத் தாகசிய மாகேபஞ் சாக்கரத்தைச் சிந்தைசெய்
து, தினத்தருமத் தாணிபுத் வகைபுரிந்து தென்சேறை சிறக்க வாழ்
வாய். (௪௧)

* பிரபத்த மாதிரி வொன்றுமில்லா தெவைபுமுற்ற பெரும மா
யிப், பிரபத்த வயக்கெப் பெற்றவன்ம னுளபுனை பெரும்பூ திச்சுப்,
பிரபத்த வங்கொள வாயான வெனச்சேறைப் பிராணைப் போற்
தும், பிரபத்த மனைத்துமச்சி லேற்றிவா வாற்றிவரு பெரும்பேறுந்
தும். (௪௨)

* புழுதுமில்லக் குழல்கொண்டின்னார் புயத்தணிசார் தழுமலரு
பெருது கக்கக், செழுதுமில்லக் குழல்கள் விருடுவன்று செழுத்

தடங் கா விழிந்த தென்கால், ஒழுகுமலைக் குச்சரிபாம் பலகணையிற்
நேவச்சத்தி யுருற்றி மேவும், கழுகுமலைக் குமரனிரு கழன்மலரைக்
கவவினிலும் கருதக் கற்றேய். (௪௧)

* பன்னகரா திபுநேவர் புவிபுறநக் கவிதைநரு பாசி சாதம்
அன்னகரா திருமுறைபு மணிவார்பா படைகொடைகல் யாண மான
பன்னகரா தினமுழந்த மொலிபமரர் பதியைபெட்டிப் பார்க்குஞ்
சேறை, பன்னகரா திபனருகு வருகவேன்றன் பாலென்பா னனில்செ
வ்வாயாய். (௪௨)

* முன்புகவி னுடையுடம்பல் வானநுரைத் திடவவரை முடி
மேவும், அன்புகவி னுடியிற்பொன் சொரிகளமே மெதித்தவந்தக்
தோன ரம்போ, டென்புகவி னுய்கமுது பேய்திரியப் பொருவிசயா
வென்பா லுற்ற, அன்புகவி னுன்பெறமன் பா லுரைத்து விளக்கி
வீ வாகச் செய்தோய். (௪௩)

* மணத்தவிராக் கப்பனனும் புனரிசுமல் விழிவாணி மாணும்
வல்லார், கணத்தவிராக் கப்பனனால் பாடிவரு பவர்கவையைக் கருதா
தின்பு, பணத்தவிராக் கப்பனனு தங் கற்பகமே யற்பகமே பயில வாழ்
சற், குணத்தவிராக் கப்பவல வாகுமனா குவனையணி குவடித் தோ
ளாய். (௪௪)

* உருக்கரைபா யினுங்கு னத் தென்கவாது கல்லுமதென் னு
ரைக்கு முள்ள, வருக்கரைபா ரழன்மெழுது போ லுருக்கித் தெய்வப
த்தி மார்க்கத் துபக்கும், சருக்கரைபா தென்னமுதா வெனுஞ்செய்யு
ண் மாலைய சாற்றி னோபென், உருக்கரைபா வகையுதவி பவபுரிந்து
தாவினுஞ்ச் சூற்ற மேலோய். (௪௫)

* விருத்தோசை தேட்டவுடன் முகமலர்ந்தின் னுரைபகர்ந்து
விண்ணை ருண்ணு, மருத்தோசை யிதற்கிணைய வென்னுமமு தரு
த்திமன மகிழ்வாய் தத்தம், முருத்தோசை வலங்குழலோ வெனுமு
மையான் பாகருக்கு முழச்சோ மன்போற், பருத்தோசை தித்தியகை
வேத்தியக்கட் டனாடத்தும் பண்பான் மிக்கோய். (௪௬)

* ஒங்குமுது கவிகையுதெற் கட்டுமெங்கு முயர்ந்தோசை யுன
யன் முன்புள், லங்குமுதுங் கரப்பிடித்துப் பாப்பாத்த மால்வி

முன் னவனா ன்பர், சங்குமுறும் படிபுதுத்தா தின்புதவி கீடுமரு
விநைவர் கொள்ளத், தேங்குமுறும் தோரைபொடு செய்வித்துத் தி
வமுறாவேத் திபஞ்செய் விப்போய். (ச௭)

* வேகமறப் பரிமேழான் வெயிற்கொடுமை யா லுடலம் வெது
ம்பி மேவும், சோகமறப் பரிமேழன் லுடலில்வெளிப் பதிதலாற் று
ய்க்கக் காணோம், மாகமறப் பரிவுடைய தென்பதெவ னெனகிளைந்து
வாரி மாந்தர், தாகமறப் பரிமளஞ்சேர் தண்ணிர்ப்பர் தலுமிவணித்
தலுஞ்செய் வித்தோய். (ச௮)

* சந்தனந்த னவனடத்துத் தடத்தேரா னிகர்வலலா தழைத்த
வாசர், சந்தனந்த னவனலமுற் றிடப்பூசுந் தைபலலாந் தானே சேர்
வ, சந்தனந்த னவனவினத் தவன்விபக்கும் பேரமுறா தவம்பெற்
ழுட்டு, சந்தனந்த னவனம்வளர்த் தன்புமனார் திசைகிறைத்துத் த
வழைத்து வாழ்வேய். (ச௯)

* வானுதி பதிதரெனு மசுரரைவே ரொடுகளைந்து மைக்கண்
னாலே, மானுதி பதிதரைக்கும் பொருள்களைவெல் தெய்வயின்னை
மணந்து வாழ்பெய், மானுதி பதிபடியை மறவாதோ யேற்பவர்க்கு
வழங்க லாலும், தானுதி பதியாகியுபபழி யாண்டிபெனார் தமிழ்
வ் லோனே. (௯௦)

* கழகிமலைக் குடவளைசொல் தென்சேறை நகரிலுறை கன்னா
கந்தக், குழகிமலைக் குவகையிசக் கூத்தாடும் பரற்களைப குமர னுன,
பழகிமலைக் குழகனடிப் பத்தியுளா பரவுயர்த்த பதகன் றுனைத்,
பழகிமலைக் கும்படிந் றெழில்வலிகாட் டிபவறுமத் துவசத் தோ
னே. (௯௧)

* மதிகார முறவினக்குஞ் சுமுகதரா தென்சேறை மன்ன னும்
பு, பதிகார னைபதிருவன் மகிழ்ச்சிபெற வோங்குபரம் பரைபாச் செ
ய்யும், அதிகாரம் புரிபழி மாண்டுவள்ளல் தவத்தவன்பின் னாக வந்
தோய், அதிகார னைக்கொடுந் முறைதவறு ஐயனார்ச் சுமுக மாலை.

* மத்தார னுவையிக்கு மணிமாற்பா பன்னாலும் வல்லாய்.
வல்லாய், அதிகார னுவையினையா பெமதுகவிக்குரைபாணி மாவாய்
வல்லாய். சத்தார வெளக்கிநர் போற்றாடி யிற்றிருந்த தயாள ராச,

கத்தரநா னேத்திரன்ரொப் நாயதலத் தோன்றலெனத் தோன்ற
லானேன். (௫௩)

* முருகுதிரை வானிமத னெனுபெழிலான் மாயவனே முக
லோ குன்னம், கருநதிரை விடமருத்திக் காத்திரான் சுழன்மலரைக்
கருத்திலுன்னிப், பெருகுதிரை கரைதவிரு மார்க்கண்ட விகர்சே
ரைப் பெருமான் வானி, வருகுதிரை கருவெனுஞ் சேவகப்பான்
புயரநா மகிமைக் கோமான். (௫௪)

* பிறந்தவிரும் பயனிதெனப் புகழேழித் தலுமுளத்திற் பே
லு வான் நன், பிறந்தவிரு விழிகவசம் போலவிருந்ததிகாரஞ் செயுமு
லல்லீர், துறந்தவிரு வகன்றமனத் தாயருக்கு நேயனுமை துணைவர்
பாதம், மறந்தவிரு தாமனத்தர் தமைமதியா நாகயமான் மனத்து
லல்லீர். (௫௫)

* தன்னப்பக் கவிர்சடையுற் கொடையுமுளா னடிமறவாத்
தகவு விரென், எண்ணப்பக் கவிடயமெ லாமுடிக்குந் தயவுடையீ ரெ
திர்ந்தோர் கெஞ்சா, உண்ணப்பக் கவிழ்வனச முகத்திபர்க்கு மா
ரொப்பீ ரும்பா லன்பால், விண்ணப்பக் கவிதைசில புகலுவனின் பாக்
கேட்க வேண்டு மாலோ. (௫௬)

* ஒருவருட மாவெடுத்த முயற்சியினி தாற்றுவிப்பா னுள்ளத்
துன்னிப், பெருவருடம் பனிவேனின் மருத்துமுதற் சகாசுகத்தைப்
பேறு தைந்து, தருவருடங் கரத்துநம்போ லென்பாலன் பார்பல
ஞர் சார்ந்து சாற்றித், திருவருடங் கவர்தயவாற் கருத்துமுற்றப்
பெற்றனவிச் சிரமத் தாலும். (௫௭)

* கனவிசையா வகையிரவு மனந்தலீன்றி வாயுவுறுங் கதியா
வன்றேல், மனவிசையா வெனச்செலுந்து மசுகடத்திற் சஞ்சரித்த
மாண்பி னுனும், வனவிசையா பரிந்துலா வனசமுகா தறையதிபா
மகிழ்ந்து பல்லோர், பனவிசையான் மிகுதனதா வெனக்கவிசொன்
மனமுயற்சிப் பண்பி னுனும். (௫௮)

* கற்பலவா வென்னுநிச நகைமடவார் நயனமெனக்கருவி
லும், உற்பலவா விகனதிகள் கூவமுதற் புளல்பலவொன் வா

யானும், திருப்பலவர் வருத்தலமு தென்னி, னும்வேன் ஓழ்க்கடையா லீ
யல்பி னு லும், நற்பலவார் சேறையிறை நன்னார்போன் மெலிவுகொ
டு நன்னு மெல்லை. (௫௬)

* தருமபுரி மண்டலமுற் திநிமிளசை பாக்கரத் தாங்கே
வங்ஙன், தருமபுரி கரித்தது மருத் தமுத லவற்றையவற் றெழங்
கென் னாநித், திருப்பமதி மயக்கமுட லினைத்தி நும லித்தனும்வாப்
திருந்தும் போதில், இருப்பமதி யக்கமெனும் படிவருத்தி னேனென
வே யிரங்கா ரம்மா. (௬௦)

* இலியாது புரிதுமெனக் கடலுற்று வில்லிமகர்க் கேகப் பா
லா, கலியாதுப்த் திநிமுதா வெவையும்வெறுத் தனும்வயித்யர்
கைபார்த் தைபா, பணியாதுன் லியவெடுலா பாராம லீலத்தலிப்
பாநிற் றுய்க, வலியாது சற்றுலிட்டா லெமக் கடங்கா திதைப, நிய
மனக்கொ ளென்னு. (௬௧)

* குற்றலத் திருத்துமற்றும் பற்பலமு லிகைபாதி கொடுக்கும்
வன்மை, பெற்றலத் தாலித்தப் பிணிநீர்ப்பா மென்றாரப் பெற்றி
யெல்லாம், நற்றலத் தாலுரைத்தாக் கியாலெழுதுங் கடிதமுற்ற
காளே யன்புப், பற்றலத் புதமிக்கெனும் படிக்கொடுத்திர் நுமதுதைய
பன்னற் பாற்றே. (௬௨)

* வருமாயுன் வேதியனும் வானுலக மருத்துவனும் வணங்க
வாழ்நம், குருநக னெனுஞ்ஞான பண்டிதன்ரு ளகபற்பங் குறித்துட்
கொண்டே, ஒருநாளும் பத்தியத்திற் கடவாம லிருந்துசக முற்றே
னுந்தம், திருவாரும் பெருங்கருணை யென்றும்வளர் மதிமிகர்த்துச்
செழிக்க மாடே. (௬௩)

எழுதமைக்குஞ் சந்திரனுக்குஞ் சிலெடை.

* வரைதலைமேற் கொண்டே வருமக் கரமாந்
திரமாமைக் கடுகண்ணுஞ் சேர்பால்—தரமாகும்
இங்குசேன டப்பைப வேந்தலே கீகேளாய்
கிசக்தி சன்ருள்ளி யே. (௬௪)

பம்பளிமேசைப்பழத்தக்கும் தனத்தக்கும்.

* வாரப் பொதிந்ததலான் மாதோடு மேய்தலினால்
நரத் தினமதர மேய்தலான்—மாரனிகர்
பொய்தகா சங்கிலி ரம்பமன பம்பளிமே
சைப்பழமொப் பாகுத் தனம்.

(௩௫)

வெற்றிலைக்கும் பத்திரிகைக்கும்.

* மேவக் கரமடுக்கு மெல்லப் படிக்கநன்னு
முடிதலில் பாகுசுகை பொத்திருக்கும்—பூவுலகின்
வெற்றிலைக்குப் பத்திரிகை மேவுதிகர் கைலாச
நற்குண மேனியமன் னு.

(௩௬)

இத்தனிச்செய்யுட் நித்தாமணிமையச்சிவிலித்த பெருங்கொடைவள்ளலாகிய
முறையூர் ஸ்ரீமாத். பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்மீது கூறிய கவிகள்.
குடைமங்கலம்.

* உலகுள்ள வெல்லா மொளிக்கரச்சோ மன்போல்
உலகுள்ள வெல்லாண் பொக்கும்—முலையார்
நவமகிழ்சேர் சண்முகமா னற்கணிகை யோங்க
சிவனருளா லென்றஞ் செழித்து.

(௩௭)

பஞ்சகாவியப்பெர்தொனிக்கக் கூறியது.

* அடுத்தபொருட் சிவகசித் தாமணிமார் புடையா
பைந்தெனுமா சிலப்பதிகா ரம்பகுண முறுவல்
தொடுத்தமணி மேகலையா துதலினிமை சொட்டச்
சொட்டமதுக் கட்டியெனச் சொல்வனையா பதியே
மடுத்தவெழிற் குண்டலகே சிவனுவரா தேவ
மாதரணை வாயணைவாய் வணிகர்குல மணியே
கொடுத்தடைந்த புகழ்நாம நாதவள்ளல் குமரா
கொன்முனென் றேதவரு சண்முகபூ பதியே.

(௩௮)

* கன்னியுள்ள விரும்புவது முன்னில்லா வகையாக்
காணுமிடை யின்மைவல்லோர் களிப்பெய்தப் பகர்வாள்
தன்னினை யில்லையெனச் சொல்வதிற்கு நாமே
தன்னெனிகே காவலை மாறுதலை மொழியேல்

பன்னுமுக விரண்டிரண்டின் தொலித் தவளை யாடப்

பரிமளமுந் தவள்தவள்து கலகிசெயின் மகிழ்வான்

தன்னிசை நாடுவனமு தாமமுறை தான்

சண்முகநு பேரவன தாமகன மாலே.

(௭௧)

* ஆனங்கரத்தா பம்பொருத்து மங்கனையா தொழிற்கோ

ஆங்கனையா பிரதிபுருவகிபரம்பை யாரிள்

வனங்கசக்தா னமுதொடுகே வலிமறந்தா மிலா

வயர்கின்ற வறந்த தென்னே வடுத்தகுறி கொல்வா

யனங்கரத்தாய் மார்வறித்துப் பார்த்துமெலி வர்னா

வள்ளிவந்தான் கண்ணியஞ்சேர் சண்முகபூ மாணே

* ஆனங்கரத்தா ரணிமாடை யாடைமணி மேடை

ஆரும்புலவர் விரும்புலகை தரும்புகழ்கொ ளரநே.

(௭௨)

* அன்னமருத் தாய்க்குமட்டு மாசகியா ருக்குமஞ்சம்

அன்னமருத் தாய்க்குமட்டு மாசகியா—தின்னே

மணங்கொலஞ் செய்வான் வரான்முறைபூர்க் கோவேல்

மணங்கொலஞ் செய்வான் மதன்.

(௭௩)

* திருவாக்கு கலம்பலவுஞ் சேர்முறைசை யூர்புரக்குஞ் சீமான்
வாணர், தருவாக்கு லாவுகர தவவரக னெக்தானுந் தன்வா யாற்சொ
ல், ஒருவாக்கு மறுத்துரையான் சிவநேயப் பெருஞ்செல்வ முரியா
னெங்கும், மருவாக்கு முல்லைமலர் வணைத்தபுபச் சண்முகவேள்
மகிழ்த்து வாழ்க.

(௭௪)

* சக்தப்பா தவனசமொன் னும்குட முறமுறைசைத் தலத்
தை யாண்டு, சக்தப்பா தவனருங்கற் பணையமகத் திரிபாகச் சாற்று
வார்தே, சக்தப்பா தவசியங்கண் டவரவர்க்குத் தத்துபுகழ் தழைக்க
மேவும், சக்தப்பா தவமுனினேர் சண்முகப்பார்த் திவனுளனி தயங்க
னெஞ்சே.

(௭௫)

* கவிபாழ முடைத்தாக வெவ்சொலினைக் கருத்தறிந்து கழறு
மாழ, கவிபாழ னிகர்மதிசேர் சண்முகபூ யாவான கத்து மாதுங்,
கவிபாழ னுட்டகத்தம் பூகலத்துங் கிடைப்புரிய கவிபை சீய, கவி
பைகாத்து வனெபொருத்த வணையிடு கலத்த னன்றே. ()

* அரவந்த மாசுநிய மாணமுநிகராகு மவருன் மாலால்
அரவந்த மாவெனவென் முனைநல் சகியேனென் நயர்வுந் ரூடா
யரவந்த மாவமுது கனிதிறும் சூசக்குதென வருந்தா னாயா
அரவந்த மாசுநியா வருள் புரிவாய் சண்முகப்பெ ரதிப ரேறே. (௭௦)

* மாதவா மனவா மிசைகொடு வாழ மாப்பனே யெந்தவத் து
தித்த, மாதவா மனவாக் காதமு முறைக்கு மாவலி யுயிர்கொளா
லுநிரு, மாதவா மனவா கண்டுந் கண்டு லசனமுட் கொண்டு மகி
ழ்வாய், மாதவா மனவா கீதலா வந்த மகிபனே சண்முக மாலே. (௭௧)

* மானங் கொடுக்க முறச்சொய்விழி மட்கதை யினிமேற் புருடாபி
மானங் கொடுக்கம் வேண்டாமெம் மானே யென்பண் மனைமிகி
தானங் கொடுக்கத் தளரமுலை தனைப்பார்த் தயர்வ ப
தானங் கொடுக்கச் சலியாத தருசண் முகபூ பதிமாலே. (௭௨)

* தேங்கரும் புனைக்கு மின்மொழி பவளஞ் செவ்வித தினைமு
லை யிரண்டு, கோங்கரும் புனைக்கு சிகர்செழுங் கமலங் கோலை மிசை
மிகு மணத்த, தாங்கரும் புனைக்கு மைக்குழ லழகார் தையலை வெ
ண்லிலா வானப், பாங்கரும் புனைக்கு முன்புவர் தனைவாய் பாண்
டிய சண்முக மாலே. (௭௩)

* வண்டல மனைத்துங் கவினையாட் டயர்த்த மங்கைமேன் மத
ன்கணை சிறிக், கொண்டல மனைத்துச் சென்றசெய் யாக்கக் குளிர்
மதி கொளுந்தமெய் சோர்த்தாள், பண்டல மனைத்து வாதல மந்த
பாவையிற் சிறத்தவ விர்த, மண்டல மனைத்தும் புகழ்ந்திட முறை
யூர் வாழ்தரு சண்முக மாலே. (௭௪)

* பாணலங் கடுக்கு தையம்புவா ளனைய பார்வைசொன் முழு
வது மதுரத், தேனலங் கடுக்கு மழுதுமொவ் வாகா தெண்ணிலாச்
சிறுநிலை யாகக், கனலங் கடுக்கு நுதலிலிட் கிணையிக் குலை
யத் தில்லைவந் தனைவாய், எனலங் கடுக்கும் புனம்புகு செவ்வேட்
கிணைபெறுஞ் சண்முக மாலே. (௭௫)

* முடித்தரசம் போகமுலை முனைபமுச்சப் பனைமதவேள் முடு
க்கு மேனாத், அடித்தரசம் போகிந்தத் துயர்தவிரா யென்பள
தாதேய மருள், வயிற்றரசம் போதுபுரை வழங்கவளை முழி

வலை மருவிச் செவ்வாய், கடித்தரசம் போதுகுறி விதியவட்சேர்
சண்முகசிங்கார மாலை. (அக)

* மருவடிக்குங் குழல்வனிதை துன்புருந் ததருமுன் மயங்க
வேதம், புருவடிக்கு மழுதமென மீட்டியிசை ஐட்டுவன்வேள் போ
ட்டி யாலுன, திருவடிக்கு வந்தனமுஞ் செய்துபுக லென்றனடித்
திக்கு மீன்பர், தருவடிக்கு முழுதுமிவட் கிணையிலேசேர் சண்முக
வித் தகை மாலை. (அஉ)

* தனங்கலக்கர் தரங்கமெனுர் தையலவண் மையல்வலை தன்னிற்
பட்டென், மனங்கலக்கர் தரவாரா முறைசைநகர்ச் சண்முகபூ
மான்முன் முயர், முனங்கலக்கர் தரமபித்துக் கெஞ்சியதெல் லாமற
தாற்கண், மனங்கலக்கர் தரணிமிசை யுகுத்திருக்
கின் றேன்சகியே செய்வ தென்னே. (அங)

* மிகத்திருத்தி யானவழி யேடடந்து முறைசைநகர் வேளை
யெந்நெஞ், சகத்திருத்தி யானவனெஞ் சகத்திருக்கப் புரியாத தைய
லிர்வஞ், சகத்திருத்தி யானவனந் தனக்குவரே னெனச்சொலிவி
சனித்தாள் கோக, எனத்திருத்தி யானவல னாகியசண் முகமகிபா
நலஞ்செய் வாயே. (அச)

* தாசரதி காந்தமுதற் றலைவனென மருவலரைத் தகர்ப்பா னேவு
மாசரதி காந்தவரை வளர்புகழ்சேர் சண்முகபூ மாவென் மங்கை [ள்
சேசரதி காந்தன்மலர்க் கணைக்கிடைத்து நிலவுவர னினைந்து சோர்வ
லாசரதி காந்தலுழ வகையனைந்து முத்தமிட்டு மருவத் தானே. ()

* திருவிவளை யாடிகர்வன் சேடியுமா காண்மலரே சிந்தை யுள்ளு
ருவிவளை யாதிசு வுறப்புரிந்த தொருகோட்டை யுண்டு கண்ணி
ரருவிவளை யாஞ்செய்ய னுறுதுவர மகற்றுதற்குன் எனலத் தாரே
கருவிவளை யாபதிது லையுந்தெளிந்த சண்முகசிங் கார வேளை. (அச)

* கனத்துவரை யெனப்புடைத்துக் களபமணிந் ததன்மருப்
பைக் கடித்து மீறித், தனத்துவரை மதியாத புரியதனக் காரியொரு
தைய லித்தத், தினத்துவரை யுணர்வினைந்து மங்குகிருண் மயங்கு
ருவை யெப்பாள், மனத்துவரை மனைவைய முறைசை
மனங்கலக்கர் தரங்கமெனுர் தையலவண் மையல்வலை தன்னிற்
(அஎ)

* கந்தரிக்குத் தாலிமுதற் றேகையர்க்குத் திறந்தவன்மெய்
சொந்தை யம்பால், அந்தரிக்குத் தாலியெனச் சல்லடைக்கண் னாய்
த்தனித்தீதா ரறைந்துள் ளேன, தந்தரிக்குத் தாலினிக்கு முன்பெ
யர் மெட் டறுமருத்தாத் தேகத் தாவி, யந்தரிக்குத் தாலியல்சை
முறைகையகர்ச் சன்முதமா னுவந்து சேரே. (௮௮)

* பாஞ்ரவில் கணமுணர்ந்த பாவலரஃ தறியாத படிபொன்
னீவான், புஞ்ரவில் கணம்புனைபுஞ் சிவவேயச் சன்முதமெய்ப்
புறான் கடவுட்கொன்ரவில் கணங்கணையர் கூற்றிகழ்ந்தாய் சேற்றி
கற்றித் தொடியன் கையில், லஞ்சயிலக் கணம்பொழிய மலந்துளைப்ப
வாழ்திவான் வகுப்ப தென்னே. (௮௯)

* புருவத் திவமு முகத்திவமும் பொருளிற் பாண மெனக்
கொண்மதன், புருவத் திவமு மெதிர்க்குவரக் கடவன் போலா மிகத்
தங்கைப், புருவத் திவமுன வவந்தவத்தாற் பாலித் தனன்று ரென்
றுரைத்தான், மருவத் திவமும் வந்திவிவாய் வளர்சன் முகபூ பதி
மாலே. (௯௦)

* கூட்டி லடையா வஞ்சகத்தின் குந்தசே பாடென் வினும்
வினை, மீட்டி லடையா னுனக்கித்த விதமென் னெனினு முறையா
ளுன், விட்டி லடையா னாமுங்குணமும் வினவி மகிழ்வான் காவிர்த
காட்டி லடையா ரும்பரவு மயசன் முகபூ பதிமாலே. (௯௧)

* மணக்கத் தரமங் கரியகுழல் வனிதை யுடனே நீனக்கெள்ள
பிணக்கத் தரமா தருகிராய் பேதை மலவா பெட்டிமிக
இணக்கத் தரமா ருணக்கென்போ லெண்ணி யனைவாய் கண்ணவரும்
வணக்கத் தரமா தவன்போல வளர்சன் முகபூ பதிமாலே. (௯௨)

* பலசத் தான தருவென்னும் படிக்குப் படிக்குக் கவிக்கருள்வான்
சலசத் தானங் கொளுமடவார் தமது பதியென் றறவெண்ணிக்
தினசத் தானம் குயர்முறைலா செழிக்கப் புரந்து சிறந்துகுது
ருசசத் தானம் பெற்றவாங் குவிர்சன் முகபூ பதிமாலே. (௯௩)

* தனத்தத் தனத்த மென்றடித் தலையு மறக்க முலைபுடி
டைத், தனத்தத் தனத்த முறப்படைக்கச் செய்யு மதலே னென்
மலத், மனத்தத் தனத்த முறைவந்த வகையே நீனைவன் வி

முனம், தினத்தர் தனத்தம் கரமடுத்துண் ஈர்ச்சன் முகவிற் பன
மாலே. (கூச)

* இனத்தை யனத்தை வினைமுத விசையை வசையை மறந்துபல
தினத்தை யனத்தை யமுதினைச்சத் தித்துக் கழித்தா ளினைபழித்
தாள், கனத்தை யனத்தை யேற்றுநெடுங் கரத்தன் வரினு மினங்
காள்யொள, வனத்தை யனத்தை யம்பனென வருசண் முகவிற் பன
மாலே. (கூடு)

* அருந்த வருந்தத் தவத்தைவிழித் தடுக்கு மடிலா ளொருதுளிர்பால்
அருந்த வருந்தத் குமட்டிமன மயர்க்காள் கலையுங் கலையுமுடல்
வருந்த வருந்த மதலகிரி வளர மலரே மதன்குனிக்க

புதுவருந்தச் சகிப்பாளோ வாசண் முகவிற் பனமாலே. (கூசு)

* பரும்பா கரும்பா மாமுலையார் படையாய் கொடையா யென்
றுசொலி, இரும்பா கரும்பா ராவெனுநெஞ் சினரைத் துதியா தெ
மையழைத்துக், கரும்பா கரும்பா முழுதேற்றுக் காத்துக்கனவட்
டத்தையுந்தி, வரும்பா கரும்பார்த் துவக்கவிசை வளர்ச்சன் முகவிற்
பனமாலே. (கூஎ)

* வடுத்துப் படுத்துப் பார்த்துமிக வணங்கும் விழிவாய் மாந
ணையிற், படுத்துப் படுத்துப் புரண்டுபதை பதைத்துத் துடித்து வா
டுவடாய், அடுத்துப் படுத்துப் பாடுசிறி தலவே நிலவே வந்திடுமுன்,
எடுத்துப் படுத்துள் ளியந்தொடைதா வெழிற்சண் முகவிற் பன
மாலே. (கூஅ)

* அஞ்சங் கஞ்ச நடைமுலையா மணியார் வதனஞ் சந்திரவிம்
பஞ்சங் கஞ்ச மானகனம் பாரிற் கிடையாய் பாவையிவள்
கொஞ்சங் கஞ்சம் பாற்றுதுயர் கொடிது ஷெது கடிபுரிந்த
வஞ்சங் கஞ்ச னுயிர்கொள்வல வாசண் முகவிற் பனமாலே. (கூக)

* திருத்தர் திருத்தன் னமுக்கிராத் தெரிவை பின்னர்க் தெரி
வைநிற்கே, பொருத்தர் திருத்த னருளுக்கிப் போது கடைத்த
தாலினைந்து, கருத்தர் திருத்த லதிமேன்ம கண்டாய் பண்டாய்
வகவிக்கும், அருத்தர் திருத்த முறப்புக் கருள்சண் முகவிற்
பனமாலே. (கூடு)

* அனவா கனவா ரணவாய் எனமப்போ வினமப்போ தைத்துகமா
நனவா கனவா வெனமயங்கு நங்கை முனநீ புரிகலவி
யினவா கனவா ரியிற்பெருக வென்பா லன்பா வீசைத்தனன்சேர்
மனவா கனவா நெனுமுறையூர் வளர்சண் முகவிற் பனமாலே. (௧௦௧)

* புடைத்துப் புடைத்துத் திரண்டுருண்டு பூரித் தெழுந்த வடவ
ரையை, உடைத்துப் புடைத்துத் துன்புடிக் கோங்கு முடியாள்
கைரவவாய்க், கிடைத்துப் புடைத்து நல்லமுதங் கிட்டி யனைவா
யொட்டல்தம், படைத்துப் புடைத்து வெலுந்திறற்பூ பதிசண்
முகவிற் பனமாலே. (௧௦௨)

* முருந்தா திருந்தா மணியானே முறுவற் கெனுமா திரவுவிழி
பொருந்தா திருந்தா னையாறுயர் பூண்டார் வேண்டார் பழிபுகன்
றார், வருந்தா திருந்தாழ் வசற்றவிறை வருமென் றுரைத்து வந்த
வனீ, தருந்தா திருந்தா ருயிருகவுந் தமிழ்ச்சண் முகவிற் பனமாலே.

* உருவம் பருவங் குணங்கல்வி யுண்மை நேய முடையவண்மேல்
மருவம் பருவ மதன்னிடுத்தான் மற்றஃ துரைக்கத் தோழியரோ
பெருவம் பருவந் துணையுற்றும் பெட்டுப் பிணக்கே புரிவார்மத
கருவம் பருவண் டலர்செய்துயர் களைசண் முகவிற் பனமாலே. (௧௦௩)

* கோதிக் கோதி முடித்தாலுங் குலையுங் குழலு முண்மையொரு
துதிக் கோதி யனுப்பெனினுஞ் சொல்லாள் செல்லாள் மதன்கருத்து
மீதிக் கோதி னமுங்கோடி விசிகம் பொழியு மடவியர்தஞ்
சாதிக் கோதி மம்போல்வாள் தமிழ்ச்சண் முகவிற் பனமாலே. (1)

* தருமலைக்கும் போதனை யகாதலதி யாகவளை தவமுஞ் சிந்த,
திருமலைக்கும் போதகமாத் திமிரமுற வருமதிக்குந் தியங்கி மேவும்,
பொருமலைக்கும் போதவிடா வகைதடுக்க விழிவாயாற் புகன்றாள்
தென்பாற், திருமலைக்கும் போதயனேர் சண்முகபூ பதியேநீ சேர்ந்
தான் வாயே. (௧௦௪)

* தனக்கவலைத் தருசிலை னுயிர்ந்துணைவி முவொன்பான் நனை
ய ராற்கொள், மனக்கவலை னுடைத்ததிரு மாலளித்தான் மாலளிக்க
வருத்திக் கொங்கை, கனக்கவலை யாலுமதி யாலுமதி மிகக்கலங்குங்
கன்னி யாமிம், மினக்கவலை களிப்புறவா முறைசைநகர்ச் சன்முகப்
பேர் மேவுங் கோலே. (க௦௭)

ஷ. பிரபுவர்கள் திருக்குற்றவத்திலிருக்கும் போது கூறியன.

* திடவருவி யாமதனை வென்றவெழிற் சன்முகரா ஜேந்தரா திவ்ய
வடவருவி யாடிவலம் புரிவிதி வலம்புரிந்து வந்தாங் காக்கக்
கூறுவருவி யாருலகத் தெந்தாளும் பெருமகிழ்ச்சி நல்கு வாரே. (க௦௮)

* சங்கதி பதுமதி தேனுசிர்தா மலியரிசத் தனங்கா ராக
அங்குளவா நவைக்கிணையிங்கெனத்தேற்றுஞ் சன்முகப்பே ரரசே
வெள்ளைத், திங்களணி திரிகூட வடவருவி யுடல்துளிரச் செய்தாங்
குன்வாய், இத்திவா சகவமுத முளங்குளிர்தித் ததுமகிழ்ச்சி
யிசைந்த திங்கே. (க௦௯)

* குறும்பலவித் கண்டமங்கை செங்கைகளும் புருவமது குனிவி
லின்பம், உறும்பலவி சுரமுதலாப் பாடுவதி லுருவசியு மொவ்வாண்
முல்லை, துறும்பலவிக் கிணையுமொழி முருகனுக்குங் கிடையாத தோ
கை கண்டாய், வெறும்பலவித் தையலர்போ னிணையலனை சன்முக
செவ் வேட்கோ மாணே. (க௧௦)

* மாகவா னரம்பையுரு வசிமுதலோர் சம்பக்கா மலரைக்
கொண்டு, போகவா னரம்பையச்சென் னைந்தருயின் றுணரொடி
த்துப் புகுங்குந் துலத், தேகவா னரம்பை யியர்விரும்புஞ் சண்
கரா சேந்தா நீயே, யோகவா னரம்பை யி நிதம்பமெனுந் திரு
கை யோக வானே. (க௧௧)

* கவித்துவசங் கரம்பிடித்து னூற்றுாவரைக் கூற்றுாவரைக் காட்டு
மாநூல், கவித்துவசங் கரதிபதன் கழல்பணியுந் தருமியுளங் கனிப்
பத் திட்டுங், கவித்துவசங் கரவருள்வா யெனச்சீவன் முத்திபுரங்
கலந்து வாழ்மோக், கவித்துவசங் கரவிலன்பு கனிப்புறச்செய்சண்
முகவேள் களித்து வாழ்க. (கக௨)

* கரும்படிக்க மெனவினிக்குங் கற்பனையுஞ் சொற்கவையுங்
கமழும் பாயா, வரும்படிக்கக் கேட்டுமென மகிழ்ந்தளிக்குஞ் சண்முகப்
பேர் வள்ள லீந்த, இரும்படிக்க னிறுமாப்பா லெண்ணலரைத் திண்
ணமுட னெதிர்த்துக் கைநிற, பெரும்படிக்கந் தணியேந்தி வரும்
படிக்கங் கங்குவெற்றி பெறுபு மாணே. (கக௩)

கு ள க ம் .

* தினகரனை மாமதியைக் கனலைவிலோ தனமாக்கொள் சிவனை
நற்செந், தினகரனை யின்றவனைத் திரிருல மழுவுடுக்கை திகழு மா
னேந், தினகரனைக் கரசரண தியவுருவங் களிற்சிறிது சிறிதுந்
றேமுந், தினகரனை கருப்பமிசை யுருப்பவியா தெமைப்புரக்குந்
தேவ தேவை. (கக௪)

* சேற்றுவசங் கரங்கொண்மதற் பொடித்தவகற் றுவனுமு
ந் திடுக்கிட் டோடுங், கூற்றுவசங் கரவாம தேவபவ வினைதிர்க்குங்
குளிர்ந்த கங்கை, யாற்றுவசங் கரவிலன்பு கொண்டவவென் றழைப்
பவர்மு னவீர்வெண் டிங்கள், போற்றுவசங் கரவணிந்த செவியுட
னே காட்சியருள் புரிபெம் மாணே. (கக௫)

* ஒருபோது மறவாது துதியோது சண்முகப்பே ருவோன்
காதி, யிருபோது நிகர்வியியார் மடலெழுது முருவமத னியற்பா
வல்லோர், வருபோது மாழியா லவரவர்க்கு வேண்டுவன வழங்
கியைந்து, தருபோது யானுந் ருவமைபென மேவுபுகழ் தழைத்து
வாழ்க. (கக௬)

* சுகமேற் பொருளுந் தவர்பலர்வஞ்
 சுகமே பூண்டு நாடொறுமிச்
 சுகமே பேசிப் பணிவாயா
 சுகமே புரிவார் தமக்குக்க
 எனகமே மணியே யறுசுவைப்போ
 எனகமே தருவா ரன்னவைபொன்
 எனகமே பெரினுந் தனிக்கோக
 எனகமே நிகருன் கரதலகற்
 பகமே விரும்பி நின்கடையம்
 பகமே னோக்கி வள்ளியர்தி
 மே நிகருன் புகழேனா
 பகமேற் கொள்வார் பாவலர்க
 முகமே லோங்கு முறைசையிற்ச
 முகமே கொண்டு சற்சனர்ச
 முகமே மருவி நலம்புரிசண்
 முகமே லவனீ வாழியவே.

(கக௭)

* மலையா சலத்து மாதவன்க
 மலையா னுரத்தன் பணிசெயும்பி
 மலையா றிடத்தன் மயிலுர்செம்
 மலையா கூர்தி யனைத்தருயின்
 மலையார் கரத்த னடியவர்வீம்
 மலையா குலத்தைத் தயிர்த்திடவ
 மலையார் துதிக்கொள் பலனடியை
 மலையா தன்பிற் பணித்திடவோய்
 கலையா னிரம்பு மதிமுகவற்
 கலையார் முனிவர் வேதியர்கள்
 கலையா வையுந்தேர் புலவரொடொக்
 கலையா தரிப்போய் முல்லைபலங்
 கலையா ரருவி நிகர்கொன்விலங்
 கலையா ருவமைப் புயமணிமே
 கலையா திபநா லுணர்ந்துமன
 கலையா தெளிர்சண் முகபதி

(கக௮)